ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ
ΞΥΓΓΡΑΦΗ.

Mit

erklärenden Anmerkungen

herausgegeben

von

K. W. Krüger.

Zweiten Bandes zweites Heft, siebentes und achtes Buch.

Zweite Auflage.

Das Recht zu einer englischen und französischen Uebersetzung dieses Werkes behält der Verfasser sich vor.

Berlin.
K. W. Krüger's Verlagsbuchhandlung.

1861.

Alle rechtmässigen Exemplare dieses Werkes führen hier den Stempel und die eigenhändige Namensunterschrift des Verfassers.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΞΥΓΓΡΑΦΗΣ Ζ΄.

Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Πυθὴν ἐκ τοῦ Τάραντος, ἐπεὶ ἐπεσκεύασαν 1
τὰς ναῦς, παρέπλευσαν ἐς Λοκροὺς τοὺς Ἐπιζεφυρίους· καὶ πυνθα-
νόμενοι σαφέστερον ἤδη ὅτι οὐ παντελῶς πω ἀποτετειχισμέναι αἱ Συ-
ράκουσαί εἰσιν, ἀλλ' ἔτι οἷόν τε κατὰ τὰς Ἐπιπολὰς στρατιᾷ ἀφικομέ-
νους ἐσελθεῖν, ἐβουλεύοντο εἴτ' ἐν δεξιᾷ λαβόντες τὴν Σικελίαν δια-
κινδυνεύσωσιν ἐσπλεῦσαι, εἴτ' ἐν ἀριστερᾷ ἐς Ἱμέραν πρῶτον πλεύσαν-
τες καὶ αὐτούς τε ἐκείνους καὶ στρατιὰν ἄλλην προσλαβόντες, οὓς ἂν
πείθωσι, κατὰ γῆν ἔλθωσιν. καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς Ἱμέρας πλεῖν, 2
ἄλλως τε καὶ τῶν Ἀττικῶν τεσσάρων νεῶν οὔπω παρουσῶν ἐν τῷ
Ῥηγίῳ ἃς ὁ Νικίας ὅμως πυνθανόμενος αὐτοὺς ἐν Λοκροῖς εἶναι ἀ-
πέστειλεν. φθάσαντες δὲ τὴν φυλακὴν ταύτην περαιοῦνται διὰ τοῦ
πορθμοῦ, καὶ σχόντες Ῥηγίῳ καὶ Μεσσήνῃ ἀφικνοῦνται ἐς Ἱμέραν.
ἐκεῖ δὲ ὄντες τούς τε Ἱμεραίους ἔπεισαν ξυμπολεμεῖν καὶ αὐτούς τε 3
ἕπεσθαι καὶ τοῖς ἐκ τῶν νεῶν τῶν σφετέρων ναύταις ὅσοι μὴ εἶχον
ὅπλα παρασχεῖν — τὰς γὰρ ναῦς ἀνείλκυσαν ἐν Ἱμέρᾳ — καὶ τοὺς
Σελινουντίους πέμψαντες ἐκέλευον ἀπαντᾶν [παν]στρατιᾷ ἔς τι χωρίον.
πέμψειν δέ τινα αὐτοῖς ὑπέσχοντο στρατιὰν οὐ πολλὴν καὶ οἱ Γελῷοι 4
καὶ τῶν Σικελῶν τινες, οἳ πολὺ προθυμότερον προσχωρεῖν ἕτοιμοι

C. 1. § 1. *ἀφικομένους, σφᾶς.* — *εἴτε διακινδυνεύσωσιν.* Spr. 54, 7, 1. — *ἐσπλεῦσαι, ἐς Συρακούσας* oder *ἐς τὸν λιμένα τῶν Συρακοσίων.* (Ps. u. Hk.) — *ἐκείνους, τοὺς Ἱμεραίους δηλονότι.* (Sch.) Spr. 58, 4, 1.

§ 2. *ὅμως. τὸ ὅμως διὰ τοῦτο πρόσκειται ὅτι ἐν τῇ ἕκτῃ (104, 4) ὀλιγωρεῖν ἔφη τῆς φυλακῆς τοῦ κατάπλου.* (Sch.) zu 5, 61, 1. — *σχόντες Ῥηγίῳ.* zu 3, 29, 1.

§ 3. *τούς τε Ἱ.* Dem entspricht *καὶ τοὺς Σελινουντίους.* vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 9, 19. — *τοῖς ἐκ* in sofern sie aus den Schiffen gegangen jetzt am Lande befindlich waren. — *γάρ* giebt an wesshalb die Matrosen nicht auf den Schiffen nöthig gewesen. — *πέμψαντες.* Spr. 60, 7, 4. vgl. 1, 91, 2. — *πανστρατιᾷ. στρατιᾷ* die meisten und besten Hsn.

§ 4. *τινα αὐτοῖς. τιν' αὐτοῖς* mehrere Hsn. Allein Thuk. hat sonst nirgends das *α* der Feminina und Masculina elidirt. (Pp.) Ueber *τὶς* zu 6, 94, 3. — *προθυμότερον. προθυμότεροι?* und *ἕτοιμοι* gestrichen? (Kr. Bruchst.) — *προσχωρεῖν.* zu 8, 31, 1.

ἦσαν τοῦ τε Ἀρχωνίδου νεωστὶ τεθνηκότος, ὃς τῶν ταύτῃ Σικελῶν βασιλεύων τινῶν καὶ ὢν οὐκ ἀδύνατος τοῖς Ἀθηναίοις φίλος ἦν, καὶ
5τοῦ Γυλίππου ἐκ Λακεδαίμονος προθύμως δοκοῦντος ἥκειν. καὶ ὁ μὲν Γύλιππος ἀναλαβὼν τῶν τε σφετέρων ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν τοὺς ὡπλισμένους, ἑπτακοσίους μάλιστα, Ἱμεραίους δὲ ὁπλίτας καὶ ψιλούς, ξυναμφοτέρους χιλίους, καὶ ἱππέας ἑκατόν, καὶ Σελινουντίων [τέ] τινας ψιλοὺς καὶ ἱππέας καὶ Γελῴων ὀλίγους, Σικελῶν τε ἐς χιλίους τοὺς πάντας, ἐχώρει πρὸς τὰς Συρακούσας·

2οἱ δ' ἐκ τῆς Λευκάδος Κορίνθιοι ταῖς τε ἄλλαις ναυσὶν ὡς εἶχον τάχους ἐβοήθουν καὶ Γόγγυλος, εἷς τῶν Κορινθίων ἀρχόντων, μιᾷ νηὶ τελευταῖος ὁρμηθεὶς πρῶτος μὲν ἀφικνεῖται ἐς τὰς Συρακούσας, ὀλίγον δὲ πρὸ Γυλίππου,
2καὶ καταλαβὼν αὐτοὺς περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου μέλλοντας ἐκκλησιάσειν διεκώλυσέ τε καὶ παρεθάρσυνε, λέγων ὅτι νῆές τε ἄλλαι ἔτι προσπλέουσι καὶ Γύλιππος ὁ Κλεανδρίδου Λακεδαιμονίων ἀποστειλάν-
3των ἄρχων. καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι ἐπερρώσθησάν τε καὶ τῷ Γυλίππῳ εὐθὺς πανστρατιᾷ ὡς ἀπαντησόμενοι ἐξῆλθον· ἤδη γὰρ καὶ ἐγγὺς ὄντα ᾐσθάνοντο αὐτόν. ὁ δὲ Γέτα τό τε τεῖχος ἐν τῇ παρόδῳ τῶν Σικελῶν ἑλὼν καὶ ξυνταξάμενος ὡς ἐς μάχην ἀφικνεῖται πρὸς τὰς
4Ἐπιπολάς· καὶ ἀναβὰς κατὰ τὸν Εὐρύηλον, ᾗπερ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον, ἐχώρει μετὰ τῶν Συρακοσίων ἐπὶ τὸ τείχισμα τῶν Ἀθηναίων. ἔτυχε δὲ κατὰ τοῦτο τοῦ καιροῦ ἐλθὼν ἐν ᾧ ἑπτὰ μὲν ἢ ὀκτὼ σταδίων ἤδη ἐπετετέλεστο τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸν μέγαν λιμένα διπλοῦν τεῖχος, πλὴν κατὰ βραχύ τι τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν· τοῦτο

§ 5. *τῶν τε.* zu *αἵ τε* 1, 7, 2. — *τῶν σφετέρων.* Spr. 58, 4, 3. vgl. zu 5, 10, 6. — [*τέ*] hat Bekker aus einigen Hsn. zugefügt; doch anstössig. — *τοὺς πάντας* bezieht sich bloss auf die Sikeler. (Hk.) vielleicht desshalb weil sie aus mehrern Stämmen waren zugefügt. (Pp.) im Ganzen. Spr. 50, 11, 13.

C. 2. § 1. *οἱ ἐκ.* Spr. 50, 8, 14. vgl. 2, 31, 1; über die Sache 6, 104, 1. — *τάχους.* Spr. 47, 10, 5. — *καὶ Γόγγυλος*, als ob vorherginge *τῶν Κορινθίων αἵ τε ἄλλαι νῆες.* (Pp.) — *τελευταῖος.* zu 4, 38, 2.

§ 2. *αὐτούς*, *τοὺς Συρακουσίους.* (Sch.) — *ἀποστειλάντων.* zu 1, 89, 2.

§ 3. *ἐπερρώσθησαν.* zu 6, 93, 1. — *ᾐσθάνοντο*, *ἤκουον.* (Sch.) vgl. 1, 26, 2. 2, 81, 1 etc. — *Γέτα. Γέτας, Γέγας*, andre Hsn., *Ἰέτας* Gö. u. Arn. „Doch vgl. Held zu Plut. Timol. 30." (Pp.) — *τό τε. τότε* Andere; *τε τό* Kr. Bruchst. Der Artikel wie 3, 103, 1? — *τῶν Σικελῶν* gehört zu *τεῖχος.*

§ 4. *τὸ πρῶτον*, *ἀνέβησαν* 6, 97, 2. (Hk.) Spr. 62, 4, 1. — *ἔτυχε. ἐτύγχανε* eine gute Hs. — *τοῦ καιροῦ* für *καιροῦ* dieselbe. vgl. 7, 69, 3. So haben temporale Genitive der Art in der attischen Prosa gewöhnlich den Artikel. Spr. 47, 10, 4 u. Lobeck z. Phryn. p. 279. Doch Dem. 2, 8: *καιροῦ μὲν δὴ πρὸς τοῦτο παρέστη Φιλίππῳ τὰ πράγματα.* (Arn.) — *ἑπτὰ μέν.* Dem entspricht *τῷ δὲ ἄλλῳ* § 5. (Pp.) — *σταδίων* hängt von *τεῖχος* ab. Spr. 47, 8, 1. — *ἐπετετέλεστο*, *ἀπετετέλεστο* eine Hs. — *διπλοῦν τεῖχος* 6, 103, 1. (Hk.) — *τὸ πρός* ist nicht an *τεῖχος* sondern an *βραχύ τι* anzuschliessen. (Va.) So folgt auf *τὶς* der Artikel 8, 98, 1. Sauppe zu Xen. Mem. 2, 8, 3. (Pp.) vgl. 2, 89, 4 u. zu 1, 140, 6.

δ' ἔτι ᾠκοδόμουν. τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου πρὸς τὸν Τρώγιλον ἐπὶ 5
τὴν ἑτέραν θάλασσαν λίθοι τε παραβεβλημένοι τῷ πλέονι ἤδη ἦσαν καὶ ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα κατελείπετο. παρὰ τοσοῦτον μὲν Συράκουσαι ἦλθον κινδύνου.

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αἰφνιδίως τοῦ τε Γυλίππου καὶ τῶν Συρακοσίων 3
σφίσιν ἐπιόντων ἐθορυβήθησαν μὲν τὸ πρῶτον, παρετάξαντο δέ. ὁ δὲ θέμενος τὰ ὅπλα ἐγγὺς κήρυκα προπέμπει αὐτοῖς λέγοντα, εἰ βούλονται ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας πέντε ἡμερῶν, λαβόντες τὰ σφέτερα αὑτῶν, ἑτοῖμος εἶναι σπένδεσθαι. οἱ δ' ἐν ὀλιγωρίᾳ τε ἐποιοῦντο καὶ 2
οὐδὲν ἀποκρινάμενοι ἀπέπεμψαν. καὶ μετὰ τοῦτο ἀντιπαρεσκευάζοντο ἀλλήλοις ὡς ἐς μάχην. καὶ ὁ Γύλιππος, ὁρῶν τοὺς Συρακοσίους ταρασσομένους καὶ οὐ ῥᾳδίως ξυντασσομένους, ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον. καὶ ὁ Νικίας οὐκ ἐπῆγε τοὺς Ἀθηναίους, 3
ἀλλ' ἡσύχαζε πρὸς τῷ ἑαυτῶν τείχει. ὡς δ' ἔγνω ὁ Γύλιππος οὐ προσιόντας αὐτούς, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὴν ἄκραν τὴν Τεμενῖτιν καλουμένην καὶ αὐτοῦ ηὐλίσαντο. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἄγων τὴν μὲν 4
πλείστην τῆς στρατιᾶς παρέταξε πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ὅπως μὴ ἐπιβοηθοῖεν ἄλλοσε, μέρος δέ τι πέμψας πρὸς τὸ φρούριον τὸ Λάβδαλον αἱρεῖ καὶ ὅσους ἔλαβεν ἐν αὐτῷ πάντας ἀπέκτεινεν· ἦν δὲ οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον. καὶ τριήρης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἁλίσκεται τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἐφορμοῦσα τῷ μεγάλῳ λιμένι.

§ 5. *τῷ ἄλλῳ — τῷ πλέονι* für den grössern Theil des Restes. (Pp.) vgl. zu 1, 2, 3. — *τοῦ κύκλου* ist entweder aus dem Sch. eingefälscht oder bezeichnet hier die ganze Circumvallationsmauer der Athener. (Pp.) — *κατελείπετο.* κατελέλειπτο Cobet v. l. p. 254. Herbst S. 39 f. erklärt: als Gylippos ankam, wurde Einiges halb fertig, Anderes sogar ganz fertig verlassen, zurückgelassen. — *παρὰ τοσοῦτον.* zu 3, 49, 3. — *μέν.* zu 2, 68, 5.

C. 3. § 1. *αἰφνιδίως.* zu 4, 75, 3. — *σφίσιν.* zu 4, 61, 3. — *τὸ πρῶτον* für πρῶτον eine gute Hs. Spr. 46, 3, 2. — *θέμενος.* zu 2, 2, 4. — *προπέμπει.* zu 1, 29, 1. Doch haben einige Hsn. προσπέμπει, was man in dieser Verbindung noch liest 3, 52, 2. 4, 114, 1. vgl. 2, 79, 2. 7, 35, 2. 8, 47, 2. — *ἐξιέναι* so 7, 47, 2. ἔκπλους 50, 3. — *πέντε ἡμερῶν.* Spr. 47, 2, 3. — *ἑτοῖμος εἶναι,* als ob λέγων vorherginge, mit Bezug auf das in προπέμπει liegende Hauptsubject. Doch ist λέγοντα, das 5, 41, 2 fehlt, wohl zu streichen, wie auch 3, 52, 2. vgl. 4, 37 u. 5, 115, 1.

§ 2. *ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο.* zu 4, 5, 1. — *ῥᾳδίως,* wie 6, 98, 3. — *οὐδὲν ἀπ.*, aus Verachtung. vgl. Plat. Nik. 19. (Bl.) — *μᾶλλον* mehr als es vorher darin stand. Oder wie 2, 96, 1? „in locum magis patentem." Valcken. z. Phal. p. XXI.

§ 3. *ἑαυτῶν* für ἑαυτοῦ eine gute Hs. Spr. 58, 4, 3 u. zu 6, 101, 5. — *τὴν Τ. κ.* Spr. 50, 12, 3.

§ 4. *τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς.* Spr. 47, 28, 9. vgl. 1, 30, 3 u. zu 6, 105, 1. — *τὸ φρούριον τὸ Λ.* Spr. 50, 7, 3. vgl. zu 1, 46, 3 u. 4, 113, 2. — *αἱρεῖ,* erg. τὸ φρούριον τὸ Λ. zu ἐδῄουν 1, 114, 2. — *τὸ χωρίον* könnte fehlen. zu ἀφανές 1, 63, 2. vgl. zu 6, 101, 2. — *τῷ μεγάλῳ* für τῷ eine gute Hs. u. Va.

4 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐτείχιζον οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι διὰ τῶν Ἐπιπολῶν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀρξάμενοι ἄνω πρὸς τὸ ἐγκάρσιον τεῖχος ἁπλοῦν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ δύναιντο κωλῦσαι, μηκέτι οἷοί
2 τε ὦσιν ἀποτειχίσαι. καὶ οἵ τε Ἀθηναῖοι ἀναβεβήκεσαν ἤδη ἄνω, τὸ ἐπὶ θαλάσσῃ τεῖχος ἐπιτελέσαντες, καὶ ὁ Γύλιππος, ἦν γάρ τι τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ τείχους ἀσθενές, νυκτὸς ἀναλαβὼν τὴν στρατιὰν ἐπῄει πρὸς αὐτό. οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἔτυχον γὰρ ἔξω αὐλιζόμενοι, ὡς ᾔσθοντο,
3 ἀντεπῄεσαν· ὁ δὲ γνοὺς κατὰ τάχος ἀπήγαγε τοὺς σφετέρους πάλιν. ἐποικοδομήσαντες δὲ αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον αὐτοὶ μὲν ταύτῃ ἐφύλασσον, τοὺς δὲ ἄλλους ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα ἤδη διέταξαν ᾗπερ ἔμελλον ἕκαστοι φρουρεῖν.

4 Τῷ δὲ Νικίᾳ ἐδόκει τὸ Πλημμύριον καλούμενον τειχίσαι· ἔστι δὲ ἄκρα ἀντιπέρας τῆς πόλεως, ἥπερ προὔχουσα τοῦ μεγάλου λιμένος τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ, καὶ εἰ τειχισθείη, ῥᾷον αὐτῷ ἐφαίνετο ἡ ἐσκο-
5 μιδὴ τῶν ἐπιτηδείων ἔσεσθαι· δι' ἐλάσσονος γὰρ πρὸς τῷ λιμένι [τῷ τῶν Συρακοσίων] ἐφορμήσειν σφᾶς, καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν ἐκ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαναγωγὰς ποιήσεσθαι, ἤν τι ναυτικῷ κινῶνται. προσεῖχέ

C. 4. § 1. *ἀπό* erklärt Ullrich Beitr. zur Kr. des Th. 3 S. 25 ff. durch entfernt von (vgl. jedoch zu 3, 51, 2), eine Erörterung der bezüglichen Mauern beifügend. Da mir so Vieles was über diese und andre Localitäten die Einen so, die Andern anders geurtheilt haben noch äusserst problematisch scheint, so dürfte es gerathen sein über solche Schwierigkeiten, deren Erörterung wenig fruchtbar ist, einstweilen hinwegzulesen. Meinen alten Wunsch für den Thuk. einen Spaziergang nach Syrakus zu machen hab' ich leider nicht ausführen können. — *ἄνω* nach oben zu gehört zu *ἐτείχιζον*. Doch glaubt Ullrich S. 27 man müsse es wegen *διὰ τῶν Ἐ.* durch oben erklären. — *πρὸς τὸ ἐγκάρσιον* ist mir verdächtig. vgl. 7, 11, 3. Dobree setzt vor *τεῖχος* ein Komma und vergleicht *πρὸς ὄρθιον* Xen. Hell. 2, 4, 15, *πρὸς ὄρθιον* u. *πρὸς ἄναντες* 5, 4, 54, *πρὸς τὸ σιμόν* 4, 3, 23. Diese Stellen sind doch verschieden. — *ἐγκάρσιον τεῖχος* 6, 99, 4. — *ἁπλοῦν, τεῖχος.* vgl. 7, 11, 3.

§ 2. *τὸ ἐπὶ θαλάσσῃ* 7, 2, 4. — *ἀσθενές* erklärt sich durch *ἐποικοδομήσαντες αὐτὸ ὑψηλότερον.* (Hk.) — *ἔξω, τοῦ τείχους.* (Sch.)

§ 3. *τοὺς σφετέρους.* zu 7, 1, 5. — *ὑψηλότερον* proleptisch. Spr. 57, 4, 2. — *ἄλλους.* Spr. 50, 4, 11. — *ἤδη*, wie § 6. vgl. 7, 6, 1.

§ 4. *Πλημμύριον. Πλημύριον* hier und an andern Stellen einige Hsn. — *λιμένος* hängt von *στόμα* ab. (Hl.) — *στενόν* 7, 59, 2. — *ῥᾷον* für *ῥᾴων* mehrere und gute Hsn. vgl. 7, 28, 1 u. Spr. 62, 2, 3. vgl. 4, 10, 3. (Arn.) — *ἐσκομιδή* nur noch 7, 24, 3.

§ 5. *δι' ἐλάσσονος.* zu 6, 75, 1. — *τῷ λιμένι*, doch wohl dem kleineren, *οὗ ἦν καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς* 7, 22, 2. — *τῷ τῶν Συρακοσίων.* Wozu dieser auch grammatisch anstössige Zusatz? Spr. 50, 8, 11. Vielleicht ist *ἐλάσσονι* vor *τῶν* ausgefallen oder *τῷ σμικρῷ* zu lesen. — *σφᾶς.* zu 3, 111, 2. — *ἐπαναγωγάς* für *ἐπαγωγάς* eine Hs. Dieses heisst Herbeiführung, wie *τῶν ἐπιτηδείων*, jenes Auslaufen, Anrücken. (Pp.) So jetzt noch 7, 34, 5. — *κινῶνται, οἱ Συρακόσιοι.* (Sch.) Ueber *κινεῖσθαι* 8, 100, 2. vgl. 5, 8, 1. (Didot.) Aehnlich 2, 81, 5. 5, 10, 4. 7, 50, 4. Spr. 52,

τε ἤδη μᾶλλον τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ, ὁρῶν τὰ ἐκ τῆς γῆς σφί-
σιν, ἐπειδὴ Γύλιππος ἧκεν, ἀνελπιστότερα ὄντα. διακομίσας οὖν στρα- 6
τιὰν καὶ τὰς ναῦς ἐξετείχιζε τρία φρούρια· καὶ ἐν αὐτοῖς τά τε σκεύη
τὰ πλεῖστα ἔκειτο καὶ τὰ πλοῖα ἤδη ἐκεῖ τὰ μεγάλα ὥρμει καὶ αἱ
ταχεῖαι νῆες, ὥστε καὶ τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε πρῶτον
κάκωσις ἐγένετο· τῷ τε γὰρ ὕδατι σπανίῳ χρώμενοι καὶ οὐκ ἐγγύθεν
καὶ ἐπὶ φρυγανισμὸν ἅμα ὁπότε ἐξέλθοιεν οἱ ναῦται, ὑπὸ τῶν ἱππέων
τῶν Συρακοσίων κρατούντων τῆς γῆς διεφθείροντο· τρίτον γὰρ μέρος 7
τῶν ἱππέων τοῖς Συρακοσίοις διὰ τοὺς ἐν τῷ Πλημμυρίῳ, ἵνα μὴ
κακουργήσοντες ἐξίοιεν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ Ὀλυμπιείῳ πολίχνῃ ἐτετάχατο.
ἐπυνθάνετο δὲ καὶ τὰς λοιπὰς τῶν Κορινθίων ναῦς προσπλεούσας ὁ
Νικίας· καὶ πέμπει ἐς φυλακὴν αὐτῶν εἴκοσι ναῦς, αἷς εἴρητο περί
τε Λοκροὺς καὶ Ῥήγιον καὶ τὴν προσβολὴν τῆς Σικελίας ναυλοχεῖν
αὐτάς.

Ὁ δὲ Γύλιππος ἅμα μὲν ἐτείχιζε τὸ διὰ τῶν Ἐπιπολῶν τεῖχος, 5
τοῖς λίθοις χρώμενος οὓς οἱ Ἀθηναῖοι προπαρεβάλοντο σφίσιν, ἅμα
δὲ παρέτασσεν ἐξάγων ἀεὶ πρὸ τοῦ τειχίσματος τοὺς Συρακοσίους καὶ
τοὺς ξυμμάχους, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάσσοντο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξε 2
τῷ Γυλίππῳ καιρὸς εἶναι, ἦρχε τῆς ἐφόδου· καὶ ἐν χερσὶ γενόμενοι
ἐμάχοντο μεταξὺ τῶν τειχισμάτων, ᾗ τῆς ἵππου τῶν Συρακοσίων οὐ-
δεμία χρῆσις ἦν. καὶ νικηθέντων τῶν Συρακοσίων καὶ τῶν ξυμμά-
χων καὶ νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελομένων καὶ τῶν Ἀθηναίων τρο-
παῖον στησάντων ὁ μὲν Γύλιππος ξυγκαλέσας τὸ στράτευμα οὐκ ἔφη
τὸ ἁμάρτημα ἐκείνων ἀλλ' ἑαυτοῦ γενέσθαι· τῆς γὰρ ἵππου καὶ τῶν 3
ἀκοντιστῶν τὴν ὠφελίαν τῇ τάξει, ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας,

6, 1. — *προσεῖχε.* zu 1, 15, 1. — *ἤδη μᾶλλον.* zu 1, 3, 2. — *τὰ ἐκ.* Spr. 50, 8, 17.

§ 6. *στρατιάν* ein Corps. — *τῷ τε.* Durch *τε καί* (*ἐπί*) werden *χρώμενοι* und *ὁπότε ἐξέλθοιεν* verbunden. (Pp.) Spr. 59, 2, 3. — *ἐγγύθεν* wird durch *καί* mit *σπανίῳ* verbunden. zu 3, 4, 1. — *φρυγανισμόν* noch 7, 13, 2 u. bei Spätern. vgl. zu 3, 111, 1. — *γῆς. γῆς οἱ πολλοί* eine gute Hs. u. Va.

§ 7. *ἐπὶ τῇ.* zu 3, 78, 1. — *τῇ ἐν* der bei. (Pp.) — *ἐτετάχατο.* zu 3, 13, 4. — *τὰς λοιπάς* 7, 2, 1. 7, 1. (Pp.) — *ἐς φυλακὴν αὐτῶν* um ihnen aufzupassen. (Ps.) vgl. 7, 1, 2. 7, 1 u. 8, 80, 3. (Ba.) Doch kann *ἐς* verdächtig scheinen. vgl. 2, 26. — *τὴν προσβολήν.* zu 4, 1, 1. — *ναυλοχεῖν, ναῦς λοχᾶν καὶ ἐνεδρεύειν.* (Phot.) vgl. App. Bürg. 4, 82. (Arn.) Sonst anders. — *αὐτάς, τὰς Κορινθίων ναῦς.* (Va. u. St.)

C. 5. § 1. *τό*, die 7, 4, 1 erwähnte. — *προπαρεβάλλοντο. προ* — vorher, *παρα* — zu 6, 99, 1. Bei den Frühern scheint das Wort sonst nicht vorzukommen. — *σφίσιν.* zu 2, 65, 9. Beim Medium wie 4, 28, 4.

§ 2. *νεκρούς.* zu 1, 54, 2. — *ἐκείνων.* Spr. 47, 6, 1.

§ 3. *τῇ τάξει* verbindet Pp. nach Matth. § 418, c A. vgl. 428, 2 mit *ἀφελέσθαι;* ich mit *ὠφελίαν*, theils weil jene Construction aus attischen Prosaikern nicht belegt ist, theils der Stellung wegen. Kr. Stud. 2 S. 226. Warum *ὠφελία* nicht ebenso wohl wie *ὠφέλιμος* den Da. gestatten soll ist mir unklar.

ἀφελέσθαι· νῦν οὖν αὖθις ἐπάξειν. καὶ διανοεῖσθαι οὕτως ἐκέλευεν αὐτοὺς ὡς τῇ μὲν παρασκευῇ οὐκ ἔλασσον ἕξοντας, τῇ δὲ γνώμῃ οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον, εἰ μὴ ἀξιώσουσι, Πελοποννήσιοί τε ὄντες καὶ Δωριῆς, Ἰώνων καὶ νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες ἐξε-
6 λάσασθαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ μετὰ ταῦτα, ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, αὖθις ἐπῆγεν αὐτούς. ὁ δὲ Νικίας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι νομίζοντες καὶ εἰ ἐκεῖνοι μὴ ἐθέλοιεν μάχης ἄρχειν, ἀναγκαῖον σφίσιν εἶναι μὴ περιορᾶν παροικοδομούμενον τὸ τεῖχος — ἤδη γὰρ καὶ ὅσον οὐ παρεληλύθει τὴν τῶν Ἀθηναίων τοῦ τείχους τελευτὴν ἡ ἐκείνων τείχισις, καὶ εἰ προέλθοι, ταὐτὸν ἤδη ἐποίει αὐτοῖς νικᾶν τε μαχομένοις διὰ παντὸς
2 καὶ μηδὲ μάχεσθαι — ἀντεπῄεσαν οὖν τοῖς Συρακοσίοις. καὶ ὁ Γύλιππος τοὺς μὲν ὁπλίτας ἔξω τῶν τειχῶν μᾶλλον [ἢ πρότερον] προεξαγαγὼν ξυνέμισγεν αὐτοῖς, τοὺς δ' ἱππέας καὶ τοὺς ἀκοντιστὰς ἐκ πλαγίου τάξας τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν εὐρυχωρίαν, ᾗ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι ἔληγον. καὶ προσβαλόντες οἱ ἱππῆς ἐν τῇ μάχῃ τῷ εὐωνύμῳ κέρᾳ τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ κατ' αὐτοὺς ἦν, ἔτρε-
3 ψαν· καὶ δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα νικηθὲν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων κατηράχθη ἐς τὰ τειχίσματα. καὶ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἔφθασαν παροικοδομήσαντες [καὶ παρελθόντες τὴν τῶν Ἀθηναίων οἰκοδομίαν], ὥστε μηκέτι μήτε αὐτοὶ κωλύεσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐκείνους τε καὶ παντάπασιν ἀπεστερηκέναι, εἰ καὶ κρατοῖεν, μὴ ἂν ἔτι σφᾶς ἀποτειχίσαι.

— ἐντός. zu 2, 83, 4. (Pp.) — ποιήσας, τὴν τάξιν. — ἐπάξειν, αὐτούς 7, 6, 1. — οὐκ ἔλασσον, τῶν Ἀθηναίων. zu 1, 105, 4. — ἐσόμενον, noch zu ὡς gehörig. Spr. 56, 9, 7. vgl. eb. 14, 2. — ἀξιώσουσι. zu 1, 74, 2. — Ἰώνων, verächtliche Benennung. vgl. Her. 1, 143, 2. 5, 69 u. Ar. Ach. 104. (Dobree 2 p. 186.) zu 1, 124, 1. — ξυγκλύδες ist häufig. vgl. Bl. und Schneider zu Plat. Rep. 3 p. 105. (Pp.) Ueber den Ge. zu ὧν 6, 11, 1. — ἐξελάσασθαι. zu 4, 35, 3.

C. 6. § 1. παροικοδομούμενον dass sie längs der ihrigen, bis über diese hinaus, gebaut werde. vgl. [2, 75, 2], 7, 6, 3. 11, 3. — παρεληλύθει, ὑπερβεβήκει. (Sch.) vgl. § 3. — προέλθοι, ἡ τείχισις. — ταὐτόν — νικᾶν τε so erwirkte es ihnen demnächst dasselbe, half ihnen, den Athenern, nichts (eben so wenig) sowohl wenn sie siegten. (Abr. u. Dobree.) Arist. 1 p. 53: τὸ αὐτὸ ποιούντων Διονύσῳ μάχεσθαί τε καὶ πίνειν. vgl. 3 p. 659. (Abr.) Plut. Nik. 19: ὥστ' αὐτοῖς μηδὲν εἶναι πλέον κρατοῦσιν. vgl. § 3 u. 7, 11, 3. (Pp.) Ueber ποιεῖν zu 2, 89, 2; über ἤδη zu 7, 4, 3. — διὰ παντός. zu 1, 38, 1. — οὖν. zu 3, 95, 1 u. 6, 64, 3.

§ 2. ἢ πρότερον ist mir verdächtig. zu 1, 13, 1. — προεξαγαγών. προαγαγών die meisten u. besten Hsn. Jenes auch 7, 37, 1. 70, 1. [8, 25, 3.] (Kr. z. Dion. p. 25. 138.) — ἐκ πλαγίου, Ggs. κατὰ πρόσωπον und ὄπισθεν Xen. Kyr. 4, 1, 18. — κατ' αὐτούς. zu 1, 48, 3.

§ 3. δι' αὐτό. zu 1, 2, 1. — κατηράχθη. κατερράχθη die besten Hsn. Doch alle haben ἀπαράξωμεν 7, 63, 1. vgl. die Erkl. zu Her. 9, 69. Dagegen Dem. 54, 8: ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον und unter 8, 96, 2: ξυρράξουσιν. (Pp.) Kr. z. Arr. An. 5, 17, 2 lat. A. ἐσαράσσειν Her. 4, 128. 5, 116. — καὶ παρελθόντες, was in einer Hs. fehlt, und τὴν τῶν Ἀ. οἰκοδομίαν verdächtigt Bk. und auch Va. scheint es nicht gehabt zu haben, ein Glossem aus παρεληλύθει § 1? — καὶ παντάπασιν. Spr. 69, 32, 18. — ἀπεστερη-

Μετὰ δὲ τοῦτο αἵ τε τῶν Κορινθίων νῆες καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ 7
Λευκαδίων ἐσέπλευσαν αἱ ὑπόλοιποι δώδεκα, λαθοῦσαι τὴν τῶν Ἀθηναίων φυλακήν — ἦρχε δ' αὐτῶν Ἐρασινίδης Κορίνθιος — καὶ ξυνετείχισαν τὸ λοιπὸν τοῖς Συρακοσίοις μέχρι τοῦ ἐγκαρσίου τείχους. καὶ 2
ὁ Γύλιππος ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν ἐπὶ στρατιάν τε ᾤχετο, καὶ ναυτικὴν καὶ πεζὴν ξυλλέξων, καὶ τῶν πόλεων ἅμα προσαξόμενος εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν ἢ παντάπασιν ἔτι ἀφεστήκει τοῦ πολέμου. πρέ- 3
σβεις τε ἄλλοι τῶν Συρακοσίων καὶ Κορινθίων ἐς Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον ἀπεστάλησαν, ὅπως στρατιὰ ἔτι περαιωθῇ τρόπῳ ᾧ ἂν [ἐν ὁλκάσιν ἢ πλοίοις ἢ ἄλλως ὅπως ἂν] προχωρῇ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπιμεταπεμπομένων. οἵ τε Συρακόσιοι ναυτικὸν ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρῶντο ὡς καὶ τούτῳ ἐπιχειρήσοντες, καὶ ἐς τἆλλα πολὺ ἐπέρρωντο.
ὁ δὲ Νικίας, αἰσθόμενος τοῦτο καὶ ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδοῦσαν τήν 8
τε τῶν πολεμίων ἰσχὺν καὶ τὴν σφετέραν ἀπορίαν, ἔπεμπε καὶ αὐτὸς ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλων πολλάκις μὲν καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τῶν γιγνομένων, μάλιστα δὲ καὶ τότε, νομίζων ἐν δεινοῖς τε εἶναι καὶ εἰ μὴ ὡς τάχιστα ἢ σφᾶς μεταπέμψουσιν ἢ ἄλλους μὴ ὀλίγους ἀποστελοῦσιν, οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν. φοβούμενος δὲ μὴ οἱ πεμπόμενοι 2
ἢ κατὰ τοῦ λέγειν ἀδυνασίαν ἢ καὶ μνήμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι ἢ τῷ

κέναι μή. Spr. 67, 12, 3. — ἄν. Spr. 69, 7, 1. Direct: οὐκ ἂν ἀποτειχίσειαν.

C. 7. § 1. αἵ τε. zu 1, 7, 2. Ueber die Sache vgl. 6, 93, 3. 104, 2. 7, 2, 1. — μέχρι. ἔτι Pp.

§ 2. πεζήν. zu 6, 33, 2. — ξυλλέξων streicht Cobet n. l. p. 67, auch das τέ weglassend z. Hyper. p. 62. — προσαξόμενος. zu 1, 99, 2. — εἴ τις. Spr. 60, 10, 1. vgl. (zu) 6, 8, 3. 30, 2. — ἀφεστήκει, wie 7, 18, 3. 8, 2, 1.

§ 3. ἄλλοι ausser denen 6, 73. (Ds.) — ἔτι, ausser den schon anwesenden. — τρόπῳ steht so vor dem Relativ Antiph. 6, 23: βασανίζειν τρόπῳ ὁποίῳ βούλοιτο. — ᾧ ἄν, προχωρῇ, das also doppelt zu denken ist. (Hk.) vgl. Hermann de part. ἄν p. 191. Doch verdächtigt Schäfer zum Dem. 1 p. 815 ἐν ὁλκάσιν — ὅπως ἄν und auch Bekker hat diese Worte jetzt eingeschlossen. Zwei Erklärungen bei Matth. Gr. 483 u. 600 E. — προχωρῇ. zu 1, 74, 4. — ὡς. Spr. 56, 12, 2. — ἐπιμεταπεμπομένων. zu 6, 21, 1. Nikias hatte in dieser Zeit wohl öfter Verstärkung verlangt. vgl. 7, 8, 1. — ἀνεπειρῶντο, ἐμελέτων. (Sch.) vgl. 7, 12, 3. 51, 2, Her. 6, 12, 3, Kallix. b. Athen. p. 204, b. (Bl.) vgl. Dem. 51, 6, Pol. 5, 2, 4. 10, 20, 6. 26, 7, 8. vgl. 1, 59, 12 u. Wesseling z. Diod. 13, 8. — πολύ. zu 3, 82, 3.

C. 8. § 1. καθ' ἡμέραν. zu 1, 2, 1. — ἐπιδιδοῦσαν. Spr. 52, 2, 9. — τὴν σφετέραν. Spr. 58, 4, 3 u. zu 5, 10, 6. — ἀγγέλλων für ἀγγέλλοντας mehrere und gute Hsn. — τότε, ἔπεμπε, hier von der Vorbereitung. (Pp.) Spr. 53, 2, 1. — νομίζων streicht Cobet Hyper. p. 61. Dabei müsste man das Folgende auch (unpassend) zu ἀγγέλλων πολλάκις ziehen. — εἰ μή für ἢν μή einige Hsn. — μεταπέμψουσιν. zu 1, 112, 1. So und ἀποστελοῦσιν für μεταπέμψωσιν und ἀποστέλλωσιν viele und gute Hsn.

§ 2. κατὰ τοῦ für κατὰ τὴν τοῦ viele und die besten Hsn. — ἀδυνασία auch 8, 8, 3, Her. 3, 79, 1. 7, 172, 2, der 8, 111, 2 auch das üblichere ἀδυναμία hat. — μνήμης für γνώμης eine gute Hs. u. Va. „Letzteres ist aus

ὄχλῳ πρὸς χάριν τι λέγοντες οὐ τὰ ὄντα ἀπαγγέλλωσιν, ἔγραψεν ἐπι-
στολήν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὑτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ
ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους βουλεύσασθαι περὶ
3 *τῆς ἀληθείας. καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο φέροντες, οὓς ἀπέστειλε, τὰ γράμ-*
ματα καὶ ὅσα ἔδει αὐτοὺς εἰπεῖν· ὁ δὲ τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ
φυλακῆς μᾶλλον ἤδη ἔχων ἢ δι' ἑκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο.

9 *Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει τελευτῶντι καὶ Εὐετίων, στρατηγὸς Ἀθη-*
ναίων, μετὰ Περδίκκου στρατεύσας ἐπ' Ἀμφίπολιν Θρᾳξὶ πολλοῖς
τὴν μὲν πόλιν οὐχ εἷλεν, ἐς δὲ τὸν Στρυμόνα περικομίσας τριήρεις
ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐπολιόρκει ὁρμώμενος ἐξ Ἱμεραίου. καὶ τὸ θέρος
ἐτελεύτα.

10 *Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἥκοντες ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ παρὰ*
τοῦ Νικίου ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον καὶ εἴ τίς τι
ἐπηρώτα ἀπεκρίνοντο καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδοσαν. ὁ δὲ γραμματεὺς
ὁ τῆς πόλεως παρελθὼν ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις δηλοῦσαν τοιάδε.

11 *"Τὰ μὲν πρότερον πραχθέντα ὦ Ἀθηναῖοι ἐν ἄλλαις [πολλαῖς]*
ἐπιστολαῖς ἴστε· νῦν δὲ καιρὸς οὐχ ἧσσον μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν
βουλεύσασθαι. κρατησάντων γὰρ ἡμῶν μάχαις ταῖς πλείοσι Συρακο-
σίους, ἐφ' οὓς ἐπέμφθημεν, καὶ τὰ τείχη οἰκοδομησαμένων ἐν οἷσπερ
νῦν ἐσμεν ἦλθε Γύλιππος Λακεδαιμόνιος στρατιὰν ἔχων ἔκ τε Πελο-

γνώμην entstanden." (Pp.) — *πρὸς χάριν.* zu 3, 42, 5. — *οὐ.* Spr. 54, 8, 9. — *ἐν τῷ ἀγγέλῳ* in dem Boten, d. h. durch Schuld desselben. (St.) Aesch. Cho. 762: *ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.* (Abr.) vgl. Her. 8, 100, 3. (Arn.)

§ 3. *οὓς ἀπέστειλε* steht nicht attributiv, sondern epexegetisch zu *οἱ μέν*, wie *οἱ μὲν — οἱ ἀποσταλέντες.* (Pp.) Dies, schon von Hl. verdächtigt, und *καὶ ὅσα — εἰπεῖν* streicht Cobet Hyper. p. 61. — *δὲ τὰ κατά. δὲ κατά* einige Hsn. — *διὰ φυλακῆς* unter (defensiven) Vorsichtsmassregeln. zu 2, 81, 3. vgl. zu 1, 17, 1. 2, 22, 1. „Dion C. 47, 36: *διὰ φυλακῆς μᾶλλον ἢ διὰ κινδύνων τὸ στρατόπεδον ἐποιοῦντο.*" (Bl.) — *μᾶλλον* hat nur eine gute Hs. u. Va., *ἢ δι'* einige, Sch. u. Va. Zu *διὰ κινδύνων* ist wieder *ἔχων* zu denken. vgl. zu 2, 22, 1. (Bl.) Pp. verbindet es instrumental mit *ἐπεμελεῖτο.* — *ἑκουσίων*, *αὐθαιρέτων* 1, 144, 1. 8, 27, 3. *ἐθελούσιος κίνδυνος* Xen. An. 6, 3, 14. (Bl.)

C. 9. *καί* gehört zum ganzen Gedanken: es geschah auch dies. vgl. 4, 54, 2. — *Περδίκκου.* Wie er mit den Athenern wieder ausgesöhnt worden hat Thuk. nicht erzählt. — *Θρᾳξί.* Spr. 48, 15, 18. Söldner Athens wie 4, 129, 2 u. Xen. Hell. 1, 3, 10. (Kr. z. Dion. p. 347.) vgl. das Reg. u. *Θρᾷκες.* — *ὁρμώμενος.* zu 1, 64, 2. —

C. 10. *ἀπὸ γλώσσης* mündlich. Her. 1, 123, 2: *ἐντειλάμενος ἀπὸ γλώσσης.* (Gb.) — *ὁ* ist wiederholt wegen des Ggs. zu andern Schreibern. (Arn.) „Nachweisungen über diese bei K. F. Hermann Staatalt. 127, 17." (Pp.) Am ausführlichsten Böckh Staatsh. 1 S. 253 ff, besonders 259 f. (Eng.)

C. 11. § 1. *πολλαῖς* hat Bekker nach einer Hs. u. Va. verdächtigt. — *ἐν ἐπιστολαῖς ἴστε* kurz für *ἐν ἐπιστολαῖς ἠγγελμένα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἴστε.* Dem. 44, 60: *μεμαθήκατε ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις.* *Ἐπιστολαί* sind hier wohl wegen 7, 8, 2 (mündliche) Botschafter. — *οὐχ ἧσσον*, *ἢ πρότερον δηλονότι.* (Sch.) — *ἐν ᾧ* in welcher (gefahrvollen) Lage. Spr. 43, 4, 4 u.

ποννήσου καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ πόλεων ἔστιν ὧν. καὶ μάχῃ τῇ μὲν 2
πρώτῃ νικᾶται ὑφ' ἡμῶν, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἱππεῦσί τε πολλοῖς καὶ ἀ-
κοντισταῖς βιασθέντες ἀνεχωρήσαμεν ἐς τὰ τείχη. νῦν οὖν ἡμεῖς μὲν
παυσάμενοι τοῦ περιτειχισμοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων ἡσυχάζο-
μεν — οὐδὲ γὰρ ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν χρήσασθαι ἀπα-
ναλωκυίας τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὁπλιτικοῦ — οἱ δὲ 3
παρῳκοδομήκασιν ἡμῖν τεῖχος ἁπλοῦν, ὥστε μὴ εἶναι ἔτι περιτειχίσαι
αὐτούς, ἢν μή τις τὸ παρατείχισμα τοῦτο πολλῇ στρατιᾷ ἐπελθὼν
ἕλῃ. ξυμβέβηκέ τε πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους αὐτοὺς μᾶλλον,
ὅσα γε κατὰ γῆν, τοῦτο πάσχειν· οὐδὲ γὰρ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ
τοὺς ἱππέας ἐξερχόμεθα. πεπόμφασι δὲ καὶ ἐς Πελοπόννησον πρέ- 12
σβεις ἐπ' ἄλλην στρατιὰν καὶ ἐς τὰς ἐν Σικελίᾳ πόλεις Γύλιππος οἴχε-
ται, τὰς μὲν καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν ὅσαι νῦν ἡσυχάζουσιν, ἀπὸ δὲ
τῶν ἔτι καὶ στρατιὰν πεζὴν καὶ ναυτικοῦ παρασκευήν, ἢν δύνηται,
ἄξων. διανοοῦνται γάρ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τῷ τε πεζῷ ἅμα τῶν 2
τειχῶν ἡμῶν πειρᾶν καὶ ταῖς ναυσὶ κατὰ θάλασσαν. καὶ δεινὸν μη-
δενὶ ὑμῶν δόξῃ εἶναι ὅτι καὶ κατὰ θάλασσαν. τὸ γὰρ ναυτικὸν ἡμῶν,
ἧπερ κἀκεῖνοι πυνθάνονται, τὸ μὲν πρῶτον ἤκμαζε καὶ τῶν νεῶν τῇ
ξηρότητι καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ· νῦν δὲ αἵ τε νῆες διά-
βροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἔ-
φθαρται. τὰς μὲν γὰρ ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντας διαψῦξαι διὰ τὸ 3

22. vgl. 7, 14, 2 u. Kr. zu Xen. An. 3, 1, 15. — *ἔστιν ὧν.* Spr. 61, 5, 3. vgl. 3, 92, 4. 6, 88, 7.

§ 2. *νικᾶται.* Spr. 53, 1, 3. — *ὑστεραίᾳ*, wie Her. 9, 3: *ἡ βασιλέος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστεραίην τοῦ Μαρδονίου ἐπιστρατηΐην δεκάμηνος ἐγένετο,* wo aber Bekker *ὑστέρην* aufgenommen hat. Hier heisst es wohl: in der am folgenden Tage gelieferten. Herbst S. 34. — *περιτειχισμός* wird noch aus Plut. Nik. 19 angeführt. — *οὐδὲ γάρ.* Spr. 69, 32, 21. — *χρήσασθαι. χρήσεσθαι* die besten Hsn. — *ἀπανάλωκε* nimmt weg, erfordert, sonst woher mir so nicht bekannt.

§ 3. *εἶναι* möglich sein. zu 4, 8, 3. — *ἢν μή τις* hat Thuk. nur hier. (Haase p. 3.) — *ὅσα.* Spr. 62, 1, 4. vgl. zu 4, 48, 5. — *κατὰ γῆν, ἐπεὶ ἔν γε τῷ κατὰ θάλατταν ἐπεκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι.* (Sch.) — *τῆς χώρας* hängt von *πολύ* ab: über eine grosse Strecke des L. Spr. 43, 4, 8 u. zu 2, 76, 3.

C. 12. § 1. *τὰς μὲν καί.* So nach den Hsn. auch Xen. Hell. 4, 1, 15: *θῆραι αἱ μὲν καὶ ἐν περιειργμένοις παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἐν ἀναπεπταμένοις τόποις.* — *ἀπὸ δὲ τῶν.* Spr. 50, 1, 14.

§ 2. *ἐγώ.* zu 6, 13, 1. — *πυνθάνομαι*, wie § 2. vgl. Spr. 53, 1, 2. — *πειρᾶν.* zu 1, 61, 3. — *ὅτι, διανοοῦνται πειρᾶν.* (Ps.) — *ἧπερ.* andre Hsn. *ὅπερ.* — *σωτηρίᾳ* Unversehrtheit. (Va.) — *κατὰ θ., πειρᾶν διανοοῦνται.* — *διάβροχοι* von der Nässe angegriffen. (Hl.) — *θαλασσεύουσαι, ἐν θαλάττῃ οὖσαι.* (Sch.) Wieder erst bei den Spätern. — *ἔφθαρται* erklärt 7, 13, 2. (Pp.)

§ 3. *τὰς μέν.* Ggs. *τὰ δέ* 7, 13, 2. (Pp.) — *ἀνελκύσαντας, ἡμᾶς.* Spr. 55, 2, 6. — *διαψῦξαι, διακαθᾶραι.* (Sch.) Es scheint dasselbe zu sein was *ἀποξηρᾶναι.* (St.) So bei Luc. Charon 23, (Dr.) *ἀναψύχειν τὰς ναῦς*

ἀντιπάλους τῷ πλήθει καὶ ἔτι πλείους τὰς τῶν πολεμίων οὔσας ἀεὶ
προσδοκίαν παρέχειν ὡς ἐπιπλεύσονται· φανεραὶ δ' εἰσὶν ἀναπειρώμε-
ναι καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπ' ἐκείνοις καὶ ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέρας μᾶλ-
13 λον ἐξουσία· οὐ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἄλλοις. ἡμῖν δ' ἐκ πολλῆς ἂν περι-
ουσίας νεῶν μόλις τοῦτο ὑπῆρχε καὶ μὴ ἀναγκαζομένοις, ὥσπερ νῦν,
πάσαις φυλάσσειν· εἰ γὰρ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως,
τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἕξομεν, παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλεπῶς καὶ νῦν
2 ἐσκομιζόμενοι. τὰ δὲ πληρώματα διὰ τόδε ἐφθάρη τε ἡμῖν καὶ ἔτι
νῦν φθείρεται, τῶν ναυτῶν [τῶν] μὲν διὰ φρυγανισμὸν καὶ ἁρπαγὴν
καὶ ὑδρείαν μακρὰν ὑπὸ τῶν ἱππέων ἀπολλυμένων· οἱ δὲ θεράποντες,
ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθεστήκαμεν, αὐτομολοῦσι, καὶ οἱ ξένοι οἱ μὲν
3 ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες εὐθὺς κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν, οἱ δ' ὑπὸ
μεγάλου μισθοῦ τὸ πρῶτον ἐπαρθέντες καὶ οἰόμενοι χρηματιεῖσθαι
μᾶλλον ἢ μαχεῖσθαι, ἐπειδὴ παρὰ γνώμην ναυτικόν τε δὴ καὶ τἆλλα
ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστῶτα ὁρῶσιν, οἱ μὲν ἐπ' αὐτομολίας προφά-
σει ἀπέρχονται, οἱ δ' ὡς ἕκαστοι δύνανται· πολλὴ δ' ἡ Σικελία· εἰσὶ
δ' οἳ καί, αὐτοὶ ἐμπορευόμενοι, ἀνδράποδα Ὑκκαρικὰ ἀντεμβιβάσαι

Her. 7, 59. (Abr.) Ueber den Accent Lobeck Parall. p. 410. — *ἀντιπάλους* gewachsen. zu 2, 89, 4. — *ἔτι* für *ἐπί* eine Hs. u. Va.; die meisten und besten *ὅτι*. — *ἀναπειρώμεναι* für *ἀποπειρώμεναι* eine gute Hs. — *ἐκείνοις*. *ἐκείνους* mehrere der besten Hsn. Spr. 68, 41, 1 u. zu 2, 84, 2. — *ἀποξηρᾶναι ἐξουσία*. Spr. 50, 4, 4. — *σφετέρας*. Spr. 51, 4, 4. vgl. zu 1, 97, 1. 7, 23, 4. — *μᾶλλον* in höherem Grade, „major commoditas.“ Valck. z. Phal. p. XXI.

C. 13. § 1. *τοῦτο*, *τὸ διαψῦξαι*. — *καὶ μή* auch wenn wir nicht. (Ps.) — *εἰ ἀφαιρήσομεν*, dadurch dass wir Schiffe aufs Land ziehen. (Ds.) — *καὶ βρ.* auch nur. Spr. 69, 32, 19.

§ 2. *διὰ τόδε*, sonst *διὰ τοῦτο*. vgl. 1, 97, 2. — *καὶ ἔτι νῦν*, gestellt wie bei Athen. 11, 476, b, *καὶ ἔτι σήμερον* [Aeschin.] Briefe 10, 8. Aehnlich Her. 1, 92, 2: *καὶ ἔτι ἐς ἐμέ*, während es sonst bei demselben immer heisst *ἔτι καὶ ἐς ἐμέ*. (Hertlein Ms.) Einige Hsn. *καὶ νῦν ἔτι*. vgl. 2, 15, 4. 99, 4. 6, 2, 5. 91, 1. Kr. Bruchst. verdächtigt das *νῦν*. — *ναυτῶν τῶν μέν*. *ναυτῶν μέν* Pp. — *ἁρπαγὴν μακράν*, *διὰ τὸ ἐπὶ πολλοῦ διαστήματος ἐφ' ἁρπαγὴν ἐξιέναι*. (Sch.) — *οἱ δὲ θεράποντες*. Uebergang vom Particip zum Verbum finitum (Ba.), wie 7, 15, 2. 47, 2. (Kr. z. Dion. p. 264.) — *ἐς ἀντίπαλα* ins Gleichgewicht. (Hl.) *εἰς ἀντίπαλον καθιστάναι* Dion C. 147, 69 u. Plut. Eigenlob 5. (Bl.) u. Per. 11. vgl. zu 4, 117, 3. — *ἀναγκαστοί* prädicativ: durch Zwang. Spr. 57, 5, 2. vgl. 7, 58, 4. — *τὰς πόλεις*, *τῶν Σικελῶν*. (Sch.) zu 6, 17, 2. vgl. 5, 54, 1. An Sikelien muss Jeder hier zunächst denken. — *ἀποχωροῦσιν*. *ἀπεχώρουν* eine gute Hs., was Pp. wegen *εὐθύς* vorzieht.

§ 3. *ἐπαρθέντες*, *ἐσβῆναι*. (Bl.) vielmehr *ἐσβάντες* aus *ἐπαρθέντες ἐσέβησαν*. — *τε δή* auch 4, 40, 1. 63, 2. (Dobree 1 p. 111.) — *ἐπ' αὐτομολίας προφάσει* kann man nach Belieben erklären, nämlich gar nicht. Wahrscheinlich stand hier ein ungewöhnliches Wort, *αὐτομαχίας*, *αὐτοτολμίας*. (Kr. Bruchst.) — *ὡς* wie etwa sonst. — *πολλή*, *ἤγουν εὐρύχωρος*. (Sch.) wie 5, 110. Plat. Phaed. 78, a: *πολλὴ ἡ Ἑλλάς*. vgl. dort Heindorf. — *οἳ καί*. Spr. 69, 32, 15. — *αὐτοί* für *αὐτοῦ* eine sehr gute Hs. — *ἐμπορευόμενοι* Handel treibend. (Hl.) vgl. 6, 31, 5. (Arn.) — *Ὑκκαρικά*. vgl. 6, 62, 3. — *ὑπέρ*.

ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ
ἀφῄρηνται. ἐπισταμένοις δ' ὑμῖν γράφω ὅτι βραχεῖα ἀκμὴ πληρώ- 14
ματος καὶ ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντές τε ναῦν καὶ ξυνέχοντες
τὴν εἰρεσίαν. τούτων δὲ πάντων ἀπορώτατον τό τε μὴ οἷόν τε εἶναι
ταῦτα ἐμοὶ κωλῦσαι τῷ στρατηγῷ — χαλεπαὶ γὰρ αἱ ὑμέτεραι φύ-
σεις ἄρξαι — καὶ ὅτι οὐδ' ὁπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν,
ὃ τοῖς πολεμίοις πολλαχόθεν ὑπάρχει, ἀλλ' ἀνάγκη ἀφ' ὧν ἔχοντες
ἤλθομεν τά τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίγνεσθαι· αἱ γὰρ νῦν οὖσαι 2
πόλεις ξύμμαχοι ἀδύνατοι, Νάξος καὶ Κατάνη. εἰ δὲ προσγενήσεται
ἓν ἔτι τοῖς πολεμίοις, ὥστε τὰ τρέφοντα ἡμᾶς χωρία τῆς Ἰταλίας,
ὁρῶντα ἐν ᾧ τ' ἐσμὲν καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων, πρὸς ἐκείνους
χωρῆσαι, διαπεπολεμήσεται αὐτοῖς ἀμαχεὶ ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν
[ὁ πόλεμος]."

Noch mehr pleonastisch Xen. An. 3, 1, 38: *ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ἀντικατεστάθησαν.* — *τὴν ἀκρίβειαν* den gehörigen Zustand. So *ἀκριβέστατα πληρώματα* Arr. An. 2, 21, 9. *ἀκριβῶς ὡπλισμένοι* Tak. p. 18.

C. 14. § 1. *βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος, οὐ πολλῷ χρόνῳ ἀκμάζει ἡ ναυτικὴ δύναμις.* (Sch.) vgl. 7, 12, 2. (Arn.) Ba. erklärt: tenue et exiguum numero (nobis) esse robur rei navalis, als ob *ἡ ἀκμὴ τοῦ πλ.* da stände. „Die *ἀκμή* steht der Schwäche entgegen." (Voemel de *ἀκμῇ* p. 9.) — *ἐξορμῶντες* von seinem Standorte aus in Bewegung setzend. (Dr.) — *ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν* das Rudern (die Rudermannschaft) in Ordnung haltend, leitend. (Ps.) vgl. Passows Lex. u. *συνέχειν*. „*Εἰρεσία* ist keine poetische Form. Steph. Thes. vgl. *παρεξειρεσία* 7, 34, 4." (Pp.) — *ἀπορώτατον, μείζονα πάντων τῶν εἰρημένων ἀπορίαν ἔχει.* (Sch.) — *τό τε.* Dem entspricht *καὶ ὅτι.* Spr. 59, 2, 4. — *οἷόν τε εἶναι ἐμοί.* Plat. Parm. 160, e: *εἶναι τῷ ἑνὶ οὐχ οἷόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστιν.* — *ταῦτα* bezieht sich nicht bloss auf die zunächst sondern auch auf die C. 13, 2 u. 3 erwähnten Uebelstände. (Pp.) — *ἐμοὶ τῷ στρ.* Spr. 50, 8, 8. — *χαλεπαὶ ἄρξαι.* Spr. 55, 3, 7. — *ὁπόθεν.* Spr. 51, 13, 8. vgl. Xen. An. 2, 4, 5. 3, 5, 3. 5, 10, 4. — *ἐπιπληρωσόμεθα, ἀναπληρώσομεν τὰ πληρώματα.* (Sch.) Spr. 53, 7, 8. *ἐπι* — nach, dazu, wie unser nachfüllen. Sonst nur und anders bei Spätern das Activ. — *ἀφ' ὧν, ἀπὸ τούτων ἅ,* von, mit den Mitteln, Mannschaften, mit denen. — *τά τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίγνεσθαι* sowohl unsere vorhandenen Mittel als das was uns verloren geht hergenommen werde; d. h. wie wir von unserer mitgebrachten Macht, gleichsam dem Capital, diese Verluste bestreiten müssen, so muss uns das Uebrigbleibende ohne Ersatz für dieselben zum Dienste ausreichen. (So ungefähr Hl.) Ueber *τά τε* zu *αἵ τε* 1, 7, 2.

§ 2. *ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων. ὑμᾶς μὴ ἐπιβοηθοῦντας* würde man erwarten; allein der Ge. ist mit *ὁρῶντα* verbunden (Spr. 56, 14, 2) und *τέ* versetzt, wie in den Stellen bei Kr. zu Xen. An. 1, 2, 21. — *διαπεπολεμήσεται* für *διαπολεμήσεται* einige Hs., debellatum est Va. Spr. 53, 9, 3. — *ἐκπολιορκηθέντων*, bezogen auf 7, 11, 3: *αὐτοὺς τοῦτο πάσχειν.* (Bö.) — *ὁ πόλεμος* hatte Va. nicht; auch wohl nicht der Sch.: *κατεργασθήσεται αὐτοῖς, διαπολεμήσεται ὁ πόλεμος.* So steht das Wort auch 7, 25, 7 ohne Subject. vgl. Spr. 61, 5, 6. (Kr. Bruchst.) Auch Cobet v. l. p. 117 eingefallen. Mit *ὁ πόλεμος:* der Krieg wird durchgeführt sein; ohne dies: es ist aus mit dem Kriege.

3 “Τούτων ἐγὼ ἡδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε, εἰ δεῖ σαφῶς εἰδότας τὰ ἐνθάδε βουλεύσασθαι. καὶ ἅμα τὰς φύσεις ἐπιστάμενος ὑμῶν, βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον, ἤν τι ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν μὴ ὁμοῖον ἐκ-
15 βῇ, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι. καὶ νῦν ὡς ἐφ' ἃ μὲν ἤλθομεν τὸ πρῶτον καὶ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε· ἐπειδὴ δὲ Σικελία τε ἅπασα ξυνίσταται καὶ ἐκ Πελοποννήσου ἄλλη στρατιὰ προσδόκιμος, αὐτοὶ βουλεύεσθε ἤδη ὡς τῶν γ' ἐνθάδε μηδὲ τοῖς παροῦσιν ἀνταρκούντων, ἀλλ' ἢ τούτους μεταπέμπειν δέον ἢ ἄλλην στρατιὰν μὴ ἐλάσσω ἐπιπέμπειν καὶ πεζὴν καὶ ναυτικήν, καὶ χρήματα μὴ ὀλίγα, ἐμοὶ δὲ διάδοχόν τινα, ὡς ἀδύνατός εἰμι διὰ νόσον νεφρῖτιν παραμέ-
2 νειν. ἀξιῶ δ' ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν· καὶ γὰρ ὅτ' ἐρρώμην πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα. ὅ τι δὲ μέλλετε, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς καὶ μὴ ἐς ἀναβολὰς πράσσετε, ὡς τῶν πολεμίων τὰ μὲν ἐν Σικελίᾳ δι' ὀλίγου ποριουμένων, τὰ δ' ἐκ Πελοποννήσου σχολαίτερον μέν, ὅμως δ', ἢν μὴ προσέχητε τὴν γνώμην, τὰ μὲν λήσουσιν ὑμᾶς ὥσπερ καὶ πρότερον, τὰ δὲ φθήσονται.“

16 Ἡ μὲν τοῦ Νικίου ἐπιστολὴ τοσαῦτα ἐδήλου, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες αὐτῆς τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' αὐτῷ, ἕως ἂν ἕτεροι ξυνάρχοντες αἱρεθέντες ἀφίκωνται, τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο

§ 3. *ὑμᾶς* vor *εἰδότας*, ein Glossem, fehlt in einigen guten Hsn. zu 1, 78, 3. vgl. 2, 61, 1. — *ὁμοῖον* den angenehmen Worten Entsprechendes (Bl.). „vgl. 2, 54, 3.“ (Pp.) — *ἡγησάμην*. Spr. 53, 10, 1.

C. 15. § 1. *ὡς*. Kr. zu Xen. 1, 3, 6 (lat. A.) — *ἐφ' ἅ*, *ταῦτα ἐφ' ἅ* in Bezug auf das wozu, zu dessen Ausführung, das *ταῦτα* als Ac. an *μὴ μεμπτός* angeschlossen. (St.) — *μεμπτῶν*. zu 6, 13, 2. — *Σικελία ἅπασα*. Spr. 50, 11, 9. vgl. 5, 32, 2. — *ξυνίσταται*. zu 6, 21, 1 u. 33, 6. — *αὐτοί*, wie ich vermuthet hatte, eine sehr gute Hs. für das mit *προσδόκιμος* verbundene *αὐτοῖς*, was Va. nicht ausdrückt. — *τοῖς παροῦσιν*, *πρὸς τοὺς ἐνθάδε πολεμίους*. (Sch.) Doch ist es das Neutrum. — *ἀνταρκούντων* für *αὐταρκούντων* einige gute Hsn. u. Va., *πρὸς τὰ παρόντα ἀντέχειν δυναμένων* der Sch. — *δέον* durch *ἀλλά* mit *ἀνταρκούντων* verbunden. Spr. 56, 14, 2. — *ἐπιπέμπειν*. zu 6, 73, 1. — *ὡς* denn. Soph. Phil. 53: *δεῖ σ' ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει*. Heraklides bei Athen. p. 532, e: *μάλα συχνοὺς ἐδείπνισε Χάρης Ἀθηναίων τόθ', ὡς γενναῖος ἦν*. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 9, 30. vgl. 32.

§ 2. *ἀξιῶ*, *ἄξιός εἰμι*. (Sch.) ich glaube zu verdienen. zu 6, 87, 1. — *ὑμῶν*. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 15. — *μέλλετε*, *πράσσειν*. Spr. 55, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 118. — *ἐς ἀναβολάς*. Her. 8, 21: *οὐκ ἐς ἀναβολὰς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν*. (Bl.) vgl. Pflugk zu Eur. Hel. 1297. (Hertlein.) — *σχολαίτερον*, *ποριουμένων*. (Bl.) Pp. will das Verbum lieber aus dem Folgenden denken; hier doch hart. — *λήσουσι — φθήσονται*, *ποριούμενοι*, *οἱ πολέμιοι*. Spr. 56, 16 A. u. Kr. z. Dion. p. 118. Dabei ein Uebergang zum Verbum finitum. vgl. zu 7, 13, 2.

C. 16. § 1. *παρέλυσαν*, *ἀπήλλαξαν*, *μετέστησαν*. (Phot.) vgl. 8, 54, 2 u. die Lex. — *ἐκεῖ* dürfte Glossem sein. Doch vergleicht Pp. Soph. Oed. K.

προσείλοντο, Μένανδρον καὶ Εὐθύδημον, ὅπως μὴ μόνος ἐν ἀσθενείᾳ
ταλαιπωροίη, στρατιὰν δὲ ἄλλην ἐψηφίσαντο πέμπειν ναυτικὴν καὶ
πεζὴν Ἀθηναίων τε ἐκ καταλόγου καὶ τῶν ξυμμάχων. καὶ ξυνάρχον- 2
τας αὐτῷ εἵλοντο Δημοσθένην τε τὸν Ἀλκισθένους καὶ Εὐρυμέδοντα
τὸν Θουκλέους. καὶ τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα εὐθὺς περὶ ἡλίου τροπὰς
τὰς χειμερινὰς ἀποπέμπουσιν ἐς τὴν Σικελίαν μετὰ δέκα νεῶν, ἄγοντα
εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἅμα ἀγγελοῦντα τοῖς ἐκεῖ
ὅτι ἥξει βοήθεια καὶ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἔσται· ὁ δὲ Δημοσθένης ὑπο- 17
μένων παρεσκευάζετο τὸν ἔκπλουν ὡς ἅμα τῷ ἦρι ποιησόμενος, στρα-
τιάν τε ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς ξυμμάχους καὶ χρήματα αὐτόθεν καὶ
ναῦς καὶ ὁπλίτας ἑτοιμάζων. πέμπουσι δὲ καὶ περὶ τὴν Πελοπόννη-
σον οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναῦς, ὅπως φυλάσσοιεν μηδένα ἀπὸ Κορίνθου
καὶ τῆς Πελοποννήσου ἐς τὴν Σικελίαν περαιοῦσθαι. οἱ γὰρ Κορίν- 2
θιοι, ὡς αὐτοῖς οἱ πρέσβεις ἧκον καὶ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἤγγελ-
λον, νομίσαντες οὐκ ἄκαιρον καὶ τὴν προτέραν πέμψιν τῶν νεῶν ποι-
ήσασθαι, πολλῷ μᾶλλον ἐπέρρωντο, καὶ ἐν ὁλκάσι παρεσκευάζοντο
αὐτοί τε ἀποστελοῦντες ὁπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν καὶ ἐκ τῆς ἄλλης
Πελοποννήσου οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ πέμψοντες. ναῦς τε 3
οἱ Κορίνθιοι πέντε καὶ εἴκοσιν ἐπλήρουν, ὅπως ναυμαχίας τε ἀποπει-
ράσωσι πρὸς τὴν ἐν τῇ Ναυπάκτῳ φυλακήν, καὶ τὰς ὁλκάδας αὐτῶν
ἧσσον οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι κωλύοιεν ἀπαίρειν, πρὸς τὴν
σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριήρων τὴν φυλακὴν ποιούμενοι.

78: τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ. Bei Herod. αὐτοῦ ταύτῃ und αὐτοῦ τῇδε. Kr. dort zu 5, 19. Verschiedenartiges bei Dobree 2 p. 149. — ταλαιπωροίη belästigt würde. (Hl.)

§ 2. καὶ ἑκατόν bietet eine sehr gute Hs. u. Va. vgl. jedoch Böckh Staatsh. 1 S. 401. „Indess ist es nicht glaublich dass Thuk. die kleinere Summe angeführt und die grössere verschwiegen hätte." (Eng.)

C. 17. § 1. ὡς ποιησόμενος. zu 3, 15, 1. — στρατιὰν ἐπαγγέλλων wie imperare milites, auch 8, 108, 3. (Arn.) zu 3, 16, 3. — ἐς, weil ἐπαγγέλλων ein πέμψας enthält. (Pp.) — χρήματα. vgl. Böckh C. inscrr. 1 p. 208. — αὐτόθεν, aus Attika. — φυλάσσοιεν μηδένα περαιοῦσθαι. zu 3, 23, 1.

§ 2. βελτίω. Eur. Hek. 423: ἄγγελλε πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ. vgl. dort Pflugk u. Spr. 56, 7, 4. — πέμψιν. Ein seltenes Wort, bei Thuk. nur hier, bei Her. 8, 54, Dion C. 44, 41. 54, 24. — παρεσκευάζοντο ἀποστελοῦντες. zu 2, 18, 1. 91, 1. — ἐς τὴν Σικελίαν für ἐν τῇ Σικελίᾳ eine sehr gute Hs.; letzteres ist aus dem Anf. dieses § wiederholt. — τῷ αὐτῷ τρόπῳ ist hinzugefügt als wäre vorher gestellt καὶ αὐτοί τε παρεσκευάζοντο ἐν ὁλκάσιν ἀποστελοῦντες. (Pp.)

§ 3. πειράσωσι — κωλύοιεν. zu ᾗ καὶ β. 3, 22, 5. — φυλακήν, wohl die zwanzig Schiffe 7, 19, 5. 31, 3, obschon Thuk. die Sache nicht so klar wie er sollte erzählt hat. (Hl. zu 7, 31.) Zwanzig dort auch sonst 2, 69. 80, 3. (Arn.) — αὐτῶν für σφῶν, obgleich σφετέραν folgt. „Notabilis locus." (Dobree 1 p. 123.) zu 1, 95, 2. — σφετέραν, τῶν Κορινθίων. zu 2, 61, 2. vgl. Haase p. 8 s. 11. 12.

18 *Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν οἱ Λακεδαι-*
μόνιοι, ὥσπερ τε προεδέδοκτο αὐτοῖς καὶ τῶν Συρακοσίων καὶ Κορίν-
θίων ἐναγόντων, ἐπειδὴ ἐπυνθάνοντο τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν
2*ἐς τὴν Σικελίαν, ὅπως δὴ ἐσβολῆς γενομένης διακωλυθῇ. καὶ ὁ Ἀλ-*
κιβιάδης προσκείμενος ἐδίδασκε τὴν Δεκέλειαν τειχίζειν καὶ μὴ ἀνιέναι
τὸν πόλεμον. μάλιστα δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγεγένητό τις ῥώμη,
διότι τοὺς Ἀθηναίους ἐνόμιζον διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας, πρός τε
σφᾶς καὶ Σικελιώτας, εὐκαθαιρετωτέρους ἔσεσθαι, καὶ ὅτι τὰς σπον-
3*δὰς προτέρους λελυκέναι ἡγοῦντο αὐτούς· ἐν γὰρ τῷ προτέρῳ πολέμῳ*
σφέτερον τὸ παρανόμημα μᾶλλον γενέσθαι, ὅτι τε ἐς Πλάταιαν ἦλθον
Θηβαῖοι ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρημένον ἐν ταῖς πρότερον ξυνθήκαις ὅπλα
μὴ ἐπιφέρειν, ἢν δίκας ἐθέλωσι διδόναι, αὐτοὶ οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας
προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων. καὶ διὰ τοῦτο εἰκότως δυστυχεῖν τε
ἐνόμιζον καὶ ἐνεθυμοῦντο τήν τε περὶ Πύλον ξυμφορὰν καὶ εἴ τις
4*ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο. ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς τριάκοντα ναυσὶν*
ἐξ Ἄργους ὁρμώμενοι Ἐπιδαύρου τέ τι καὶ Πρασιῶν καὶ ἄλλα ἐδῄω-
σαν καὶ ἐκ Πύλου ἅμα ἐλῄστευον, καὶ ὁσάκις περί του διαφοραὶ γέ-
νοιντο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφισβητουμένων, ἐς δίκας προκαλου-
μένων τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν, τότε δὴ οἱ Λακε-

C. 18. § 1. *καὶ τήν*, zurückweisend auf 6, 93, 1. (Pp.) — *προεδέδοκτο* 6, 93, 2. — *καὶ ἐναγόντων.* Man würde *καὶ ἐνῆγον* erwarten. vgl. Spr. 59, 2, 4. — *ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων.* zu 2, 86, 4. — *πυνθάνεσθαι* mit dem Ac. findet sich so bei Thuk. öfter, wie 1, 28, 1. 31, 2. 3, 26, 3. 5, 75, 1. vgl. Kr. zu Arr. An. 5, 2, 2. — *ἐς τήν. τὴν ἐς* könnte man vermuthen; doch vgl. zu *ἐκ* 1, 18, 3. — *ἐσβολῆς, τῶν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικήν.* (Sch.)

§ 2. *ἐδίδασκε τειχίζειν* regte sie an dass sie befestigen sollten. vgl. 4, 46, 3. 83, 2. Ar. Vögel 550: *διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι.* Spr. 55, 3, 11. — *ἀνιέναι. ἀνεῖναι* eine sehr gute Hs. — *ῥώμη* Ermuthigung. vgl. 7, 42, 3. 4, 29, 2 u. zu 2, 8, 1. — *πρός.* Erwarten möchte man *τόν τε πρὸς καὶ τὸν πρὸς Σ.* doch vgl. zu *δημοσίαν* 6, 31, 5. — *εὐκαθαιρετωτέρους, εὐχειρωτέρους.* (Sch.) vgl. zu *καθῄρει* 1, 4. Das Wort findet sich noch bei Dion C. 47, 37.

§ 3. *παρανόμημα* wird noch aus Pol. u. Spätern angeführt. — *τε* bieten zwei gute Hsn. So auch *ὅτι τε* 6, 83, 1. — *ἐν σπονδαῖς, οὐσῶν σπονδῶν.* (Sch.) 2, 2, 1. — *εἰρημένον.* zu 1, 125, 1. — *ἐν ταῖς πρ. ξυνθήκαις,* im dreissigjährigen Vertrage. vgl. 1, 140, 3. 145. — *πρότερον.* zu 1, 23, 1. — *δίκας.* zu 1, 28, 2. — *ἐθέλωσι* für *θέλωσι* eine Hs. zu 2, 51, 3. — *καὶ ἐνεθυμοῦντο* und sie erwogen, daher ableitend. — *εἴ τις.* zu 7, 7, 2. — *γένοιτο,* iterativ. Der Optativ: „what had ever happened. vgl. 8, 66, 2 u. Eur. Med. 1216.“ (Dobree 1 p. 118.) Eine Hs. *ἐγένετο,* eine andere *ἐγεγόνει;* und *γένοιτο* könnte aus § 4 entstanden sein.

§ 4. *ἐξ Ἄργους* fügt eine gute Hs. hinzu; ex agro Va. „vgl. 6, 105, 3.“ (Arn.) — *ταῖς τριάκοντα ναυσί* erwähnt 6, 105, 1. (Bd.) — *ὁρμώμενοι. ὡρμημένοι* Kr. Bruchst. — *τέ τι* für *τι* eine gute Hs. — *ἐλῄστευον* für *ἐλῃστεύοντο* eine sehr gute Hs. Das Medium scheint man nicht gebraucht zu haben. (Pp.) — *ἐπιτρέπειν.* zu 5, 31, 3. — *τὸ αὐτό.* Spr. 51, 5, 1. — Verschiedenes zu 4, 17, 1. — *περιέστη.* zu 4, 12, 3.

δαιμόνιοι νομίσαντες τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἡμάρτητο, αὖθις ἐς τοὺς Ἀθηναίους τὸ αὐτὸ περιεστάναι, πρόθυμοι ἦσαν ἐς τὸν πόλεμον. καὶ ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ σίδηρόν τε περιήγγελλον 5
κατὰ τοὺς ξυμμάχους καὶ τἆλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἐπιτειχισμόν, καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ ἅμα ὡς ἀποπέμψοντες ἐν ταῖς ὁλκάσιν ἐπικουρίαν αὐτοί τε ἐπόριζον καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους προσηνάγκαζον. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα καὶ ὄγδοον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου ἦρος εὐθὺς ἀρχομένου πρωίτατα δὴ οἱ Λα- 19
κεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσέβαλον· ἡγεῖτο δὲ Ἆγις ὁ Ἀρχιδάμου Λακεδαιμονίων βασιλεύς. καὶ πρῶτον μὲν τῆς χώρας τὰ περὶ τὸ πεδίον ἐδῄωσαν, ἔπειτα Δεκέλειαν ἐτείχιζον, κατὰ πόλεις διελόμενοι τὸ ἔργον. ἀπέχει δὲ ἡ Δεκέλεια σταδίους μάλιστα τῆς τῶν 2
Ἀθηναίων πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατὸν [παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῷ πλέον καὶ] ἐπὶ τῆς Βοιωτίας. ἐπὶ δὲ τῷ πεδίῳ καὶ τῆς χώρας τοῖς κρατίστοις [ἐς τὸ κακουργεῖν] ᾠκοδομεῖτο τὸ τεῖχος, ἐπιφανὲς μέχρι τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ Πελοποννήσιοι 3
καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐτείχιζον, οἱ δ' ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀπέστελλον περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ταῖς ὁλκάσι τοὺς ὁπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν, Λακεδαιμόνιοι μὲν τῶν τε Εἱλώτων ἐπιλεξάμενοι τοὺς βελτίστους καὶ τῶν νεοδαμωδῶν, ξυναμφοτέρων ἐς ἑξακοσίους ὁπλίτας, καὶ Ἔκκριτον Σπαρτιάτην ἄρχοντα, Βοιωτοὶ δὲ τριακοσίους ὁπλίτας, ὧν ἦρχον Ξένων τε καὶ Νίκων, Θηβαῖοι, καὶ Ἡγήσανδρος, Θεσπιεύς. οὗτοι μὲν οὖν ἐν τοῖς 4
πρῶτοι ὁρμήσαντες ἀπὸ τοῦ Ταινάρου τῆς Λακωνικῆς ἐς τὸ πέλαγος ἀφῆκαν· μετὰ δὲ τούτους Κορίνθιοι οὐ πολλῷ ὕστερον πεντακοσίους

§ 5. *περιήγγελλον.* zu 2, 85, 2. — *τἆλλα.* Spr. 50, 4, 11. vgl. 2, 14. — *τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ* gehört wohl auch zu *ἐπόριζον*, wofür eine Hs. *ἐπορίζοντο.* (Pp.) — *προσηνάγκαζον.* zu 4, 87, 1.

C. 19. § 1. *πρωΐτατα* für *πρωιαίτατα* die besten Hsn. und Thomas M., der die Formation *πρωίτερος, ίτατος* für besser erklärt als *πρωιαίτερος* und *αίτατος.* vgl. 8, 101, 2. (Dr.) Auch Xen. An. 3, 4, 1 haben drei der besten Hsn. *πρωίτερον.* (Pp.) vgl. 7, 39, 1. — *περί.* Spr. 68, 33, 1 u. zu 1, 5, 3. — *ἔπειτα* ohne *δέ.* zu 1, 98, 1. — *διελόμενοι.* zu 5, 114.

§ 2. *παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῷ πλέον καί* scheinen aus Glossemen zu *μάλιστα* entstanden. Bei stimmt Driessen p. 30, der auch 3, 17, 1: *παραπλήσιαι — πολέμου* streicht. Zu erklären versucht beide Stellen Kämpf Quaestt. 1 p. 20 s. Pp. vermuthet *μεῖον* für *πλέον.* — *ἐπί. ἀπό* zwei Hsn. und Va. — *τοῖς κρατίστοις* den fruchtbarsten, einträglichsten Theilen. „vgl. 1, 2, 2." (Bl.) — *ἐς τὸ κακουργεῖν* halt' ich für Glossem zu *ἐπὶ τῷ.* Spr. 68, 41, 7. vgl. zu 3, 92, 3. 5, 33, 1.

§ 3. *ἀπέστελλον.* zu 2, 85, 2. vgl. 7, 20, 2. — *ταῖς ὁλκάσι* kann instrumental erklärt werden, wie § 5; doch *ἐν ὁλκάσι* 7, 7, 3. 17, 2. (Kr. Bruchst.) — *τοὺς ὁπλίτας,* die 7, 17, 2 erwähnten. — *τῶν* vor *Νεοδαμωδῶν* fehlt in den besten Hsn. — *ἐς* hat nur eine gute Hs.

§ 4. *πρώτοις. πρῶτοι* Reiz de incl. acc. p. 20 u. Dobree 1 p. 117. vgl. zu 4, 105, 1. — *ἀφῆκαν* stachen in See. Her. 7, 193: *ἐντεῦθεν ἔμελλον*

ὁπλίτας, τοὺς μὲν ἐξ αὐτῆς Κορίνθου, τοὺς δὲ προσμισθωσάμενοι
Ἀρκάδων, καὶ ἄρχοντα Ἀλέξαρχον, Κορίνθιον, προστάξαντες ἀπέπεμ-
5ψαν. ἀπέστειλαν δὲ καὶ Σικυώνιοι διακοσίους ὁπλίτας ὁμοῦ τοῖς Κο-
ρινθίοις, ὧν ἦρχε Σαργεὺς Σικυώνιος. αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες
τῶν Κορινθίων αἱ τοῦ χειμῶνος πληρωθεῖσαι ἀνθώρμουν ταῖς ἐν τῇ
Ναυπάκτῳ εἴκοσιν Ἀττικαῖς, ἕως περ αὐτοῖς οὗτοι οἱ ὁπλῖται ταῖς
ὁλκάσιν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν, οὗπερ ἕνεκα καὶ τὸ πρῶτον
ἐπληρώθησαν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ὁλκάδας μᾶλλον ἢ
πρὸς τὰς τριήρεις τὸν νοῦν ἔχωσιν.

20 Ἐν δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἅμα τῆς Δεκελείας τῷ τειχισμῷ
καὶ τοῦ ἦρος εὐθὺς ἀρχομένου περί τε Πελοπόννησον ναῦς τριάκοντα
ἔστειλαν καὶ Χαρικλέα τὸν Ἀπολλοδώρου ἄρχοντα, ᾧ εἴρητο καὶ ἐς
Ἄργος ἀφικομένῳ κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παρακαλεῖν Ἀργείων [τε] ὁπλί-
2τας ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ τὸν Δημοσθένην ἐς τὴν Σικελίαν, ὥσπερ ἔμελ-
λον, ἀπέστελλον ἑξήκοντα μὲν ναυσὶν Ἀθηναίων καὶ πέντε Χίαις,
ὁπλίταις δὲ ἐκ καταλόγου Ἀθηναίων διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ νησιω-
τῶν ὅσοις ἑκασταχόθεν οἷόν τ' ἦν πλείστοις χρήσασθαι, καὶ ἐκ τῶν
ἄλλων ξυμμάχων τῶν ὑπηκόων, εἴ ποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν
3πόλεμον, ξυμπορίσαντες. εἴρητο δ' αὐτῷ πρῶτον μετὰ τοῦ Χαρικλέους
ἅμα περιπλέοντα ξυστρατεύεσθαι περὶ τὴν Λακωνικήν. καὶ ὁ μὲν
Δημοσθένης ἐς τὴν Αἴγιναν πλεύσας τοῦ στρατεύματός τε εἴ τι ὑπε-
λείπετο περιέμενε καὶ τὸν Χαρικλέα τοὺς Ἀργείους παραλαβεῖν.

21 Ἐν δὲ τῇ Σικελίᾳ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου τοῦ ἦρος καὶ

ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν· ἐπὶ τούτου δὲ τῷ χώρῳ ὄνομα γέγονε Ἀφέται. (Abr.) vgl. Arr. An. 5, 7, 3. Ueber die Form Spr. 36, 8, 1. — *Ἀρκάδων* aus der Zahl der A. Spr. 47, 9. — *καί* vor *ἄρχοντα* verbindet dieses mit *ὁπλίτας*; *προστάξαντες* steht für sich. zu 3, 26, 1.

§ 5. *Σικυώνιοι*, ἀναγκαστοί 7, 58, 4. — *ἦρχε Σαργεύς*. ἦρχεν Ἀγρεύς? — *αἱ* die 7, 17, 3. 31, 3. — *ἀνθώρμουν*. zu 2, 86, 3. — *εἴκοσιν*. εἴκοσι ταῖς? — *ἕως περ* auch bei Dem. 54, 3. Plat. Men. 97 c. (Arn.) Protag. 325, a, Apol. 29, d, Phaedr. 243, e. — *αὐτοῖς οὗτοι* für *αὐτοῖς* eine gute Hs.; die übrigen *οὗτοι* oder *αὐτοῖς*. Für *αὐτοῖς* 3, 98, 1. 6, 34, 2. 105, 1. 7, 25, 4. (39, 2.) (Dr.) — *πρῶτον* für *πρότερον* zwei Hsn. zu 1, 59. — *μὴ μᾶλλον*. zu 1, 91, 1.

C. 20. § 1. *καὶ οἱ Ἀ.* auch die A., wie die Peloponnesier, feierten nicht, indem sie etc.; über das nächste *καί* Spr. 59, 2, 3. — *περί τε* für *περί* zwei Hsn. Es entspricht *καὶ τὸν Δημοσθένην*, wobei denn *τέ* nach *Ἀργείων* mit Reiske, Dobree 1 p. 123 u. A. zu streichen ist. — *κατὰ τὸ ξ.* zu 1, 107, 4. — *παρακαλεῖν*. *παραλαβεῖν* Kr. vgl. 7, 26, 1 etc. — *χρήσασθαι*. zu 1, 6, 3.

§ 2. *ἔμελλον*. 7, 17, 1. — *Χίαις* neben *Ἀθηναίων*. Kr. zu Arr. An. 2, 20, 2 lat. A. — *ὅσοις*. Spr. 49, 10, 4. — *καὶ ξυμπορίσαντες*. zu 1, 26, 3. Das Verbum wird nur noch aus Spätern angeführt.

§ 3. *περιπλέοντα*. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 1 u. Lobeck zu Soph. Aj. 1006. — *εἰ* nachgestellt. zu 1, 10, 2. vgl. zu 6, 79, 1. — *παραλαβεῖν*, ἀπὸ κοινοῦ τὸ περιέμενεν. (Sch.)

ὁ Γύλιππος ἧκεν ἐς τὰς Συρακούσας, ἄγων ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν ἔπεισε
στρατιὰν ὅσην ἑκασταχόθεν πλείστην ἐδύνατο. καὶ ξυγκαλέσας τοὺς
Συρακοσίους ἔφη χρῆναι πληροῦν ναῦς ὡς δύνανται πλείστας καὶ ναυ-
μαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν· ἐλπίζειν γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον 2
τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσασθαι. ξυνανέπειθε δὲ καὶ ὁ
Ἑρμοκράτης οὐχ ἥκιστα τοῦ ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς
τοὺς Ἀθηναίους, λέγων οὐδ' ἐκείνους πάτριον τὴν ἐμπειρίαν οὐδ' ἀΐ-
διον τῆς θαλάσσης ἔχειν, ἀλλ' ἠπειρώτας μᾶλλον τῶν Συρακοσίων
ὄντας καὶ ἀναγκασθέντας ὑπὸ Μήδων ναυτικοὺς γενέσθαι. καὶ πρὸς 3
ἄνδρας τολμηρούς, οἵους καὶ Ἀθηναίους, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπω-
τάτους [ἂν] αὐτοῖς φαίνεσθαι· ᾧ γὰρ ἐκεῖνοι τοὺς πέλας, οὐ δυνάμει
ἔστιν ὅτε προύχοντες, τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες καταφοβοῦσιν, καὶ
σφᾶς ἂν τὸ αὐτὸ ὁμοίως τοῖς ἐναντίοις ὑποσχεῖν. καὶ Συρακοσίους 4
εὖ εἰδέναι ἔφη τῷ τολμῆσαι ἀπροσδοκήτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτι-
κὸν ἀντιστῆναι πλέον τι διὰ τὸ τοιοῦτον ἐκπλαγέντων αὐτῶν περιγενη-
σομένους ἢ Ἀθηναίους τῇ ἐπιστήμῃ τὴν Συρακοσίων ἀπειρίαν βλά-
ψοντας. ἰέναι οὖν ἐκέλευεν ἐς τὴν πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ καὶ μὴ ἀπο- 5
κνεῖν. καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι, τοῦ τε Γυλίππου καὶ Ἑρμοκράτους καὶ
εἴ του ἄλλου πειθόντων, ὥρμηντό τε ἐς τὴν ναυμαχίαν καὶ τὰς ναῦς
ἐπλήρουν· ὁ δὲ Γύλιππος ἐπειδὴ παρεσκευάσατο τὸ ναυτικόν, ἀγαγὼν 22
ὑπὸ νύκτα πᾶσαν τὴν στρατιὰν τὴν πεζὴν αὐτὸς μὲν τοῖς ἐν τῷ Πλημ-
μυρίῳ τείχεσι κατὰ γῆν ἔμελλε προσβαλεῖν, αἱ δὲ τριήρεις τῶν Συρα-

C. 21. § 1. *ἧκεν* kehrte zurück. zu 6, 8, 1. — *ἀπόπειραν λαμβάνειν* auch Pol. 27, 4, 2 und bei einem Byzantiner; mit *ποιεῖσθαι* Her. 8, 9. (Bl.) Das Substantiv findet sich bei Attikern sonst wohl nicht.

§ 2. *ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ναυμαχεῖν.* (Sch.) zu 1, 68, 1. Ueber *ἀπό* vgl. 4, 21, 4. — *κατεργάσασθαι.* Spr. 53, 1, 10 u. Index u. Infinitiv 6. — *ξυνανέπειθε.* *ξυνέπειθε* die meisten Hsn. Jenes hat Thuk. noch 6, 88, 9, dieses doch andre gute Schriftsteller. (Dr.) — *τοῦ* vor *ταῖς ναυσί* fehlt in mehrern Hsn., freilich schlechtern; vielleicht *τό*? (Kr. Bruchst.) Arn. erklärt *τοῦ* wie *τοῦ ἰέναι* 1, 4. — *ἐπιχειρήσειν.* zu 1, 27, 2. *ἐπιχειρῆσαι* ohne *τό* oder *ἐπιχείρησιν* Dobree. vgl. 5, 91, 1, dies auch mir eingefallen. — *πρός.* Plat. Menex. 241, d: *ἐπιχειρεῖν πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας.* (Abr.) vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 1, 8. — *πάτριον.* Kr. zu Arr. An. 7, 23, 4. — *ὄντας καί.* zu 1, 1, 1.

§ 3. *πρὸς ἄνδρας* ist mit *ἀντιτολμῶντας* zu verbinden. (Ps.) — *οἵους.* Spr. 62, 4, 3 u. zu 1, 69, 4. — *ἀντιτολμῶντας.* zu 2, 89, 4. — *ἄν* fehlt in vielen und guten Hsn. — *ἔστιν ὅτε.* zu 1, 25, 4. — *τῷ* mit ihrer. Spr. 50, 2, 3. — *σφᾶς* für *αὐτοὺς ἐκείνους* nach Dobree 1 p. 123; *σφεῖς* will Bekker. zu 3, 111, 2. — *τὸ αὐτό, θράσος καὶ τόλμαν.* — *ὑποσχεῖν* darbieten. (Ba.) Eine ungewöhnliche Verbindung.

§ 4. *τῷ τολμῆσαι ἀντιστῆναι* gehört zu *περιγενησομένους.* — *πλέον τι* für *πλέον* eine gute Hs. zu 3, 67, 3. — *περιγενησομένους* hängt von *εἰδέναι* ab.

§ 5. *εἴ του ἄλλου.* Soph. Aj. 487: *ἐξέφυν πατρὸς εἴπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν.* (Pp.) Spr. 60, 10, 2 u. Kr. zu Arr. An. 3, 22, 2.

C. 22. § 1. *παρεσκευάσατο.* *παρεσκεύασιο* zwei Hsn. — *αὐτὸς μέν*

κοσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος πέντε μὲν καὶ τριάκοντα ἐκ τοῦ με-
2γάλου λιμένος ἐπέπλεον, αἱ δὲ πέντε καὶ τεσσαράκοντα, ἐκ τοῦ ἐλάσ-
σονος, ου ἦν καὶ τὸ νεώριον αὐτοῖς, περιέπλεον, βουλόμενοι πρὸς τὰς
ἐντὸς προσμῖξαι καὶ ἅμα ἐπιπλεῖν τῷ Πλημμυρίῳ, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι
ἀμφοτέρωθεν θορυβῶνται. οἱ δ' Ἀθηναῖοι διὰ τάχους ἀντιπληρώσαν-
τες ἑξήκοντα ναῦς ταῖς μὲν πέντε καὶ εἴκοσι πρὸς τὰς πέντε καὶ τριά-
κοντα τῶν Συρακοσίων τὰς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ἐναυμάχουν, ταῖς
3δ' ἐπιλοίποις ἀπήντων ἐπὶ τὰς ἐκ τοῦ νεωρίου περιπλεούσας. καὶ εὐ-
θὺς πρὸ τοῦ στόματος τοῦ μεγάλου λιμένος ἐναυμάχουν, καὶ ἀντεῖχον
ἀλλήλοις ἐπὶ πολύ, οἱ μὲν βιάσασθαι βουλόμενοι τὸν ἔσπλουν, οἱ δὲ
κωλύειν.

23 Ἐν τούτῳ δ' ὁ Γύλιππος τῶν ἐν τῷ Πλημμυρίῳ Ἀθηναίων πρὸς
τὴν θάλασσαν ἐπικαταβάντων καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τὴν γνώμην προσε-
χόντων φθάνει προσπεσὼν ἅμα τῇ ἕῳ αἰφνιδίως τοῖς τείχεσι, καὶ
αἱρεῖ τὸ μέγιστον πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐλάσσω δύο, οὐχ ὑπομει-
2νάντων τῶν φυλάκων, ὡς εἶδον τὸ μέγιστον ῥᾳδίως ληφθέν. καὶ ἐκ
μὲν τοῦ πρώτου ἁλόντος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι καὶ ἐς τὰ πλοῖα
καὶ ὁλκάδα τινὰ κατέφυγον, ἐς τὸ στρατόπεδον ἐξεκομίζοντο· τῶν γὰρ
Συρακοσίων ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυσὶ κρατούντων [τῇ ναυμαχίᾳ]
3ὑπὸ τριήρους μιᾶς καὶ εὖ πλεούσης ἐπεδιώκοντο· ἐπειδὴ δὲ τὰ δύο
τειχίσματα ἡλίσκετο, ἐν τούτῳ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐτύγχανον ἤδη νι-
κώμενοι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ῥᾷον παρέπλευσαν. αἱ γὰρ τῶν
Συρακοσίων αἱ πρὸ τοῦ στόματος νῆες ναυμαχοῦσαι βιασάμεναι τὰς
τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐδενὶ κόσμῳ ἐσέπλεον καὶ ταραχθεῖσαι περὶ

würde man vor ἀγαγών erwarten. Doch vgl. 2, 52, 3 u. zu παράδειγμα 3, 39, 3. — ἀπὸ ξ. zu 4, 67, 5.

§ 2. αἱ δὲ πέντε die andern aber, fünf, so dass die Zahl hier appositiv steht. (Hk.) vgl. 8, 15, 2. zu 4, 13, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 3. Blume Animadvv. p. 12 s. will nach Ba. ohne Komma das αἱ πέντε καὶ τεσ. als bestimmbaren Theil der gedachten Summe (80) deuten und wie ταῖς § 2 erklären. — καί vor περιέπλεον ist mit einer guten Hs. u. Va. gestrichen. — περιέπλεον, um die νῆσος 6, 3, 2. — πρὸς τὰς ἐντὸς προσμῖξαι, ταῖς ἰδίαις ταῖς ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι συμμῖξαι. (Sch.) — ταῖς μέν. Ueber den Artikel Spr. 50, 2, 8. (Kr. z. Dion. p. LXI.) zu 1, 116, 1 u. Blume p. 14. — οἱ μέν, οἱ Συρακούσιοι. (Sch.)

C. 23. § 1. ἐπικαταβάντων. ἐπι — gegen. (Abr.) zu 4, 11, 1. — αἰφνιδίως, αἰφνίδιος προσπίπτει 6, 49, 2. vgl. zu 4, 75, 3. Doch findet sich das Adv. auch 4, 96, 4. 5, 8, 3. 9, 5. 7, 3, 1. vgl. 2, 53, 1. — πρῶτον. zu 1, 32, 1.

§ 2. πρώτου. Spr. 50, 12, 1. vgl. 57, 5, 3. — τὰ πλοῖα 7, 4, 6. (Pp.) — τὸ στρατόπεδον das Schiffslager in einer Bucht des grossen Hafens mit drei Festen verbunden 7, 4, 6. vgl. 53, 1 u. 3. (Gö.) In der Nähe war das Landlager. — γάρ erläutert das χαλεπῶς. — τῇ ναυμαχίᾳ verdächtigt Kr. Bruchst. Anders zwei Da. zu 1, 116, 1.

§ 3. οἱ ἐξ αὐτῶν, τῶν τειχισμάτων. (Sch.) — αἱ — αἱ. Spr. 50, 9, 1. — ναυμαχοῦσαι. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3 u. zu 1, 11, 3 E. vgl. 8, 53, 1. — ναῦς fehlt in einer Hs. — οὐδενὶ κόσμῳ. zu 2, 52, 1.

ἀλλήλας παρέδοσαν τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις· ταύτας τε γὰρ ἔτρεψαν4
καὶ ὑφ' ὧν τὸ πρῶτον ἐνικῶντο ἐν τῷ λιμένι. καὶ ἕνδεκα μὲν ναῦς
τῶν Συρακοσίων κατέδυσαν καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτει-
ναν, πλὴν ὅσον ἐκ τριῶν νεῶν, οὓς ἐζώγρησαν· τῶν δὲ σφετέρων τρεῖς
νῆες διεφθάρησαν. τὰ δὲ ναυάγια ἀνελκύσαντες τῶν Συρακοσίων, καὶ
τροπαῖον ἐν τῷ νησιδίῳ στήσαντες τῷ πρὸ τοῦ Πλημμυρίου, ἀνεχώ-
ρησαν ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι κατὰ μὲν τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγεσαν,24
τὰ δ' ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχη εἶχον καὶ τροπαῖα ἔστησαν αὐτῶν
τρία. καὶ τὸ μὲν ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν τοῖν ὕστερον ληφθέντοιν
κατέβαλον, τὰ δὲ δύο ἐπισκευάσαντες ἐφρούρουν. ἄνθρωποι δ' ἐν τῶν2
τειχῶν τῇ ἁλώσει ἀπέθανον καὶ ἐζωγρήθησαν πολλοὶ καὶ χρήματα
πολλὰ τὰ ξύμπαντα ἑάλω· ἅτε γὰρ ταμιείῳ χρωμένων τῶν Ἀθηναίων
τοῖς τείχεσι πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα καὶ σῖτος ἐνῆν, πολλὰ δὲ
καὶ τριηράρχων, ἐπεὶ καὶ ἱστία τεσσαράκοντα τριήρων καὶ τἆλλα σκεύη
ἐγκατελήφθη καὶ τριήρεις ἀνειλκυσμέναι τρεῖς. μέγιστόν τε καὶ ἐν3
τοῖς πρῶτον ἐκάκωσε τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἡ τοῦ Πλημ-
μυρίου λῆψις· οὐ γὰρ ἔτι οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγω-
γῆς τῶν ἐπιτηδείων — οἱ γὰρ Συρακόσιοι ναυσὶν αὐτόθι ἐφορμοῦντες
ἐκώλυον καὶ διὰ μάχης ἤδη ἐγίγνοντο οἱ ἐσκομιδαί — ἔς τε τἆλλα
κατάπληξιν παρέσχε καὶ ἀθυμίαν τῷ στρατεύματι.

Μετὰ δὲ τοῦτο ναῦς τε ἐκπέμπουσι δώδεκα οἱ Συρακόσιοι καὶ25
Ἀγάθαρχον ἐπ' αὐτῶν, Συρακόσιον, ἄρχοντα. καὶ αὐτῶν μία μὲν ἐς
Πελοπόννησον ᾤχετο πρέσβεις ἄγουσα, ὅπως τά τε σφέτερα φράσωσιν

§ 4. *ἔτρεψαν, οἱ Ἀθηναῖοι.* (Sch.) — *καὶ ὑφ' ὧν.* Spr. 51, 13, 5. — *πλὴν ὅσον* ausser wie viel von Mannschaft, erg. *ἦν.* zu 4, 48, 5. — *οὕς.* Spr. 58, 4, 1. — *ἐκ* steht mit Bezug auf das Hinbringen zu den Athenern. — *σφετέρων,* als ob *τρεῖς ναῦς ἀπώλεσαν* folgte. vgl. zu 7, 12, 3. — *τῷ νησιδίῳ,* am Eingange des grossen Hafens, jetzt isola del Castelluccio. (Bd.)

C. 24. § 1. *οὕτως ἐπεπράγεσαν, οὕτως ἐδυστύχησαν.* (Sch.) Spr. 46, 5, 11. — *αὐτῶν, τῶν τειχέων.* (Ds.) wegen Eroberung der Festen. Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 82. — *τὰ δύο.* Spr. 50, 2, 8.

§ 2. *ἐν τῶν.* zu *καὶ ἐν* 1, 9, 3. — *τὰ ξύμπαντα.* Spr. 50, 11, 13. vgl. 6, 2, 1. 7, 30, 3. — *ἅτε* für *ὥστε* eine Hs. Dagegen Lobeck z. Phryn. p. 427. — *χρήματα* Waaren. zu 3, 74, 2. — *ἐπεί.* zu 1, 12, 1.

§ 3. *μέγιστον* hängt von *ἐκάκωσεν* ab. (Bd.) So *μέγιστον ἔβλαψε* 7, 44, 6, *μέγα βεβλάφθαι* Xen. Kyr. 5, 3, 30. (Pp.) zu 5, 82, 4 u. Plut. Ant. 68: *μέγιστον βλαβείς.* — *τε* für *δέ* eine gute Hs. — *ἐν τοῖς.* zu 1, 6, 2. — *οἱ ἔσπλοι τῆς ἐπαγωγῆς* die Einfahrt der Zufuhr d. h. der zuzuführenden. So scheint *ἐπαγωγή* sonst nicht vorzukommen. vgl. zu 1, 81, 1. Pp. will *τῆς ἐπαγωγῆς* streichen. vgl. zu *ἐσπλεῖν* 2, 93, 3. — *ἐσκομιδαί, ἐσαγωγαὶ τῶν ἐπιτηδείων.* (Sch.) — *παρέσχε, ἡ τοῦ Πλημμυρίου λῆψις.*

C. 25. § 1. *Συρακόσιον,* interpungirt nach Kr. z. Dion. p. 303. — *ὅπως* für *οἵπερ* eine gute Hs. Spr. 53, 7, 7. vgl. Herm. de part. *ἄν* 2, 12 p. 130. Oder man müsste *φράσουσιν,* wie Martins Hs. u. als Verbesserung zwei andre haben, und *ἐποτρυνοῦσι* lesen. Kr. Stud. 2 S. 49 u. 185. Keine

ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἔτι μᾶλλον ἐποτρύνωσι γίγνε-
2σθαι· αἱ δ' ἕνδεκα νῆες πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσαν, πυνθανόμενοι
πλοῖα τοῖς Ἀθηναίοις γέμοντα χρημάτων προσπλεῖν. καὶ τῶν τε
πλοίων ἐπιτυχοῦσαι τὰ πολλὰ διέφθειραν καὶ ξύλα ναυπηγήσιμα ἐν
3τῇ Καυλωνιάτιδι κατέκαυσαν, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις ἑτοῖμα ἦν. ἔς τε
Λοκροὺς μετὰ ταῦτα ἦλθον, καὶ ὁρμουσῶν αὐτῶν κατέπλευσε μία τῶν
ὁλκάδων τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου ἄγουσα Θεσπιέων ὁπλίτας· καὶ ἀνα-
λαβόντες αὐτοὺς οἱ Συρακόσιοι ἐπὶ τὰς ναῦς παρέπλεον ἐπ' οἴκου.
φυλάξαντες δ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι εἴκοσι ναυσὶ πρὸς τοῖς Μεγάροις
μίαν μὲν ναῦν λαμβάνουσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν, τὰς δ' ἄλλας οὐκ ἐδυ-
νήθησαν, ἀλλ' ἀποφεύγουσιν ἐς τὰς Συρακούσας.
4 Ἐγένετο δὲ καὶ περὶ τῶν σταυρῶν ἀκροβολισμὸς ἐν τῷ λιμένι,
οὓς οἱ Συρακόσιοι πρὸ τῶν παλαιῶν νεωσοίκων κατέπηξαν ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, ὅπως αὐτοῖς αἱ νῆες ἐντὸς ὁρμοῖεν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιπλέον-
τες μὴ βλάπτοιεν ἐμβάλλοντες. προσαγαγόντες γὰρ ναῦν μυριοφόρον
αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι, πύργους τε ξυλίνους ἔχουσαν καὶ παραφράγματα,
ἔκ τε τῶν ἀκάτων ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς καὶ ἀνέκλων καὶ
5κατακολυμβῶντες ἐξέπριον. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἔ-
βαλλον· οἱ δ' ἐκ τῆς ὁλκάδος ἀντέβαλλον, καὶ τέλος τοὺς πολλοὺς τῶν

Beachtung verdient Bäumlein über die gr. Modi S. 195. Denn Isokr. 4, 44 ist nach Spr. 54, 7, 2 zu erklären. Eine wirkliche Auctorität ist Dobree, der I p. 121 es für kaum zweifelhaft erklärt dass nach *οἵπερ* das Futur stehen müsste. Doch ich bin es schon gewohnt dass H. Pp. sich gegen meine wohlerwogenen Ansichten nach guter deutscher Weise länger als zwanzig Jahre tapfer sperrt, wie z. B. auch gegen die Erklärung zu 4, 3[illegible]. — *ἐν ἐλπίσιν εἰσί*, wie § 7, mit *μεγάλαις* Xen. An. 1, 4, 17. vgl. oben 1, 74, 3 u. zu 4, 70, 3.

§ 2. *αἱ ἕνδεκα* die übrigen eilf. (Ps.) Spr. 50, 2, 8 u. zu 1, 116, 1. — *πυνθανόμενοι* für *πυνθανόμεναι* eine Hs. zu *εἰδότες* 1, 110, 2. Ich wüsste nicht dass ein Grieche *αἱ νῆες πυνθάνονται* oder Aehnliches gesagt. — *χρημάτων*, Nahrungsmittel und Kriegsbedarf. — *πλοίων ἐπιτυχοῦσαι.* zu 3, 3, 4.

§ 3. *τῶν ὁλκάδων* 7, 19, 3 f. — *φυλάξαντες αὐτούς, τηρήσαντες καιρὸν εἰς τὸ ἐπιθέσθαι αὐτοῖς.* (Sch.) — *ἐδυνήθησαν, λαμβάνειν.* Spr. 55, 4, 11 u. zu 3, 11, 3.

§ 4. *περί* um, über. vgl. 6, 16, 6. 8, 52, 2. — *ἐν τῷ λιμένι*, in dem grossen. — *σταυρῶν. σταυρωμάτων* eine gute Hs. — *τῶν παλαιῶν.* Die neuen waren in dem kleinen Hafen 7, 22, 2. — *προσαγαγόντες, τοῖς σταυρώμασι δηλονότι.* (Sch.) — *μυριοφόρον. μυριαμφόρον* Hl. u. Lobeck z. Phryn. S. 662. Der Sch.: *μεγάλην, δυναμένην δέξασθαι μυρίον φόρτον.* Arn. vertheidigt jenes und erklärt: ein Schiff das eine Last von 10000 Talenten tragen konnte (das Talent als Masseinheit genommen). vgl. 4, 118, 5. Her. 1, 194, 2. 2, 96, 2. — *παραφράγματα, παραπετάσματα.* (Sch.) hölzerne Brustwehren. vgl. Schn. zu Xen. Hell. 1, 6, 19. (Pp.) vgl. 4, 115, 2. (Dr.) — *ἐκ* von — aus. — *ὤνευον* wanden herauf. (Hl.) Sonst scheint *ὀνεύειν* nur bei Grammatikern vorzukommen. — *ἀνέκλων.* zu 2, 76, 3.

σταυρῶν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. χαλεπωτάτη δ' ἦν τῆς σταυρώσεως ἡ κρύφιος· ἦσαν γὰρ τῶν σταυρῶν οὓς οὐχ ὑπερέχοντας τῆς θαλάσσης κατέπηξαν, ὥστε δεινὸν ἦν προσπλεῦσαι, μὴ οὐ προϊδών τις ὥσπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν. ἀλλὰ καὶ τούτους κολυμβηταὶ δυόμενοι ἐξέπριον μισθοῦ. ὅμως δ' αὖθις οἱ Συρακόσιοι ἐσταύρωσαν. πολλὰ 6
δὲ καὶ ἄλλα πρὸς ἀλλήλους, οἷον εἰκὸς τῶν στρατοπέδων ἐγγὺς ὄντων καὶ ἀντιτεταγμένων, ἐμηχανῶντο καὶ ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο.

Ἔπεμψαν δὲ καὶ ἐς τὰς πόλεις πρέσβεις οἱ Συρακόσιοι Κορινθίων 7
καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Λακεδαιμονίων, ἀγγέλλοντας τήν τε τοῦ Πλημμυρίου λῆψιν καὶ τῆς ναυμαχίας πέρι ὡς οὐ τῇ τῶν πολεμίων ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ σφετέρᾳ ταραχῇ ἡσσηθεῖεν, τά τε ἄλλα αὖ δηλώσοντας ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσὶ καὶ ἀξιώσοντας ξυμβοηθεῖν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ, ὡς καὶ τῶν Ἀθηναίων προσδοκίμων ὄντων ἄλλῃ στρατιᾷ, καὶ ἢν φθάσωσιν αὐτοὶ πρότερον διαφθείραντες τὸ παρὸν στράτευμα αὐτῶν, διαπεπολεμησόμενον. καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ ταῦτ' ἔπρασσον.

Ὁ δὲ Δημοσθένης, ἐπεὶ ξυνελέγη αὐτῷ τὸ στράτευμα ὃ ἔδει ἔχον- 26
τα ἐς τὴν Σικελίαν βοηθεῖν, ἄρας ἐκ τῆς Αἰγίνης καὶ πλεύσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον τῷ τε Χαρικλεῖ καὶ ταῖς τριάκοντα ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων ξυμμίσγει, καὶ παραλαβόντες τῶν Ἀργείων ὁπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς ἔπλεον ἐς τὴν Λακωνικήν, καὶ πρῶτον μὲν τῆς Ἐπιδαύρου τι τῆς 2
Λιμηρᾶς ἐδῄωσαν, ἔπειτα σχόντες ἐς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδῄωσαν καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον, ἵνα δὴ οἵ τε Εἵλωτες

§ 5. *χαλεπωτάτη.* zu *δεινότατον* 2, 51, 2. — *τῆς σταυρώσεως* von der Verpfählung, den Pfählen. Ueber den Ge. Spr. 47, 28, 9. — *ἦσαν οὓς* wie *ἐνῆσαν οὓς* 8, 66, 4. Sonst sagt Thuk. *ἔστιν οὕς, οἷς, ὧν.* (Haase p. 72 s.) — *δεινόν* zugleich mit dem Inf. und *μή*, wie Xen. An. 1, 3, 17. vgl. dort Kr. — *ἕρμα* Klippe. vgl. Her. 7, 183. (Bl.) — *μισθοῦ.* Spr. 47, 17, 3.

§ 6. *ἐσταύρωσαν, σταυροὺς κατέπηξαν.* (Sch.)

§ 7. *τὰς πόλεις*, die sikelischen. (Ps.) zu 6, 17, 2. — *Κορινθίων* aus der Zahl der anwesenden Korinthier. (Ps.) Spr. 47, 9. vgl. Index u. Genitiv 2, e. „Fremde schickten sie als mehr unparteiische Zeugen." (Ba.) — *ἀγγέλλοντας* für *ἀγγελοῦντας* die besten Hsn. zu 6, 88, 11. — *αὖ* andrerseits fehlt in mehrern Hsn. — *ἐπ' αὐτούς, τοὺς πολεμίους*, die Athener. (Gö.) — *ὡς — στρατιᾷ* da auch die Athener mit einem andern Heere erwartet würden, d. h. die Ankunft eines neuen Heeres der A. (Ba.) — *διαπεπολεμησόμενον* für *διαπολεμησόμενον* eine gute Hs. u. Va. zu 7, 14, 2. Dagegen bemerkt Veitch (Ms.) dass die Griechen der classischen Periode sonst niemals das Particip des reduplicirten Futurs gebraucht. Das ist doch wohl nur eine (begreifliche) Zufälligkeit. Hier ist diese Form nothwendig. Die Verbindung wie *αὐταρκούντων* u. *δέον* 7, 15, 1.

C. 26. § 1. *ὁ δὲ Δ.* vgl. 7, 20, 2. — *ταῖς τριάκοντα* 7, 20, 1.

§ 2. *Κυθήρων* hängt von *καταντικρύ*, *Λακωνικῆς* von *τὰ καταντικρύ* ab:

τῶν Λακεδαιμονίων αὐτόσε αὐτομολῶσι καὶ ἅμα λῃσταὶ ἐξ αὐτοῦ,
3ὥσπερ ἐκ τῆς Πύλου, ἁρπαγὴν ποιῶνται. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης
εὐθὺς ἐπειδὴ ξυγκατέλαβε τὸ χωρίον παρέπλει ἐπὶ τῆς Κερκύρας,
ὅπως καὶ τῶν ἐκεῖθεν ξυμμάχων παραλαβὼν τὸν ἐς τὴν Σικελίαν
πλοῦν ὅτι τάχιστα ποιῆται· ὁ δὲ Χαρικλῆς περιμείνας ἕως τὸ χωρίον
ἐξετείχισε καὶ καταλιπὼν φυλακὴν αὐτοῦ ἀπεκομίζετο καὶ αὐτὸς ὕστε-
ρον ταῖς τριάκοντα ναυσὶν ἐπ᾽ οἴκου καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἅμα.

27 Ἀφίκοντο δὲ καὶ τῶν Θρᾳκῶν τῶν μαχαιροφόρων τοῦ Διακοῦ γέ-
νους ἐς τὰς Ἀθήνας πελτασταὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους τούτου τριακόσιοι
καὶ χίλιοι, οὓς ἔδει τῷ Δημοσθένει ἐς τὴν Σικελίαν ξυμπλεῖν. οἱ δ᾽
Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον ἧκον, διενοοῦντο αὐτοὺς πάλιν, ὅθεν ἦλθον, ἐς
2Θρᾴκην ἀποπέμπειν. τὸ γὰρ ἔχειν πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δεκελείας πόλεμον
αὐτοὺς πολυτελὲς ἐφαίνετο· δραχμὴν γὰρ τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμ-
βανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ Δεκέλεια τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ πάσης τῆς στρα-
τιᾶς, ἐν τῷ θέρει τούτῳ τειχισθεῖσα, ὕστερον δὲ φρουραῖς ἀπὸ τῶν
πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιούσαις τῇ χώρᾳ ἐπῳκεῖτο, πολλὰ
ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐν τοῖς πρώτοις χρημάτων τ᾽ ὀλέθρῳ
3καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ ἐκάκωσε τὰ πράγματα. πρότερον μὲν γὰρ βρα-

bei den Kythera gegenüber liegenden Theilen Lakonikas. — *ἅμα* hat nur eine gute Hs.

§ 3. *ξυγκατέλαβε, σὺν τῷ Χαρικλεῖ.* (Ds.) — *παρέπλει* für *ἐπέπλει* zwei Hsn., *ἐπιπαρέπλει* eine gute; *ἀπέπλει* Reiske. vgl. 7, 31, 1. Verschieden ist doch *ἐπιπλεῖν* 1, 51, 1 u. 3, 76. — *τῶν ἐκεῖθεν.* Spr. 50, 8, 15 u. zu 1, 62, 3. — *ἕως. ὡς* die besten Hsn., wobei das nächste *καί* zu streichen wäre. — *ἐξετείχισεν, εἰς τέλος ἤγαγεν.* (Sch.) vgl. 4, 4, 1. 45, 3. 7, 4, 6.

C. 27. § 1. *τῶν* vor *Θρᾳκῶν* fehlt in zwei Hsn. vgl. zu 7, 9. — *τῶν μαχαιροφόρων* 2, 96, 2. — *τοῦ Δ. γένους* hängt von *Θρᾳκῶν* ab. Spr. 47, 9. — *τοῦ αὐτοῦ θέρους τούτου* für *ἐν τῷ αὐτῷ θέρει τούτῳ* eine gute Hs. Dies wohl aus § 2 entstanden. — *ὕστερον* zu spät, nach Demosthenes Abfahrt. (Sch.) vgl. 7, 29, 1 u. zu 2, 80, 4.

§ 2. *πρὸς τὸν ἐκ τῆς Δ. πόλεμον* gegen die von D. aus unternommenen Befehdungen. (Va.) Später *ὁ Δεκελεικὸς πόλεμος.* Kr. z. Dion. p. 246 u. Ullrich Beitr. z. Erkl. S. 8. 12. 15. 31. 41 u. Add. p. VII bis. — *πολυτελές, πολυδάπανον, δαπανηρόν, πολλὰ τελοῦν.* (Sch.) vgl. 7, 28, 1. — *δραχμήν.* Böckh Staatsh. 1 S. 378 f. u. 589. — *τειχισθεῖσα, τῇ χώρᾳ ἐπῳκεῖτο*, was freilich passender zum zweiten als zum ersten Satze erscheint, bei dem nur vorschwebt: von dem ganzen bei Dekelea gelagerten Heere wurde das Land befehdet. — *ἀπό* für *ὑπό* eine gute Hs., wie ich vermuthet hatte. — *χρόνου. χρόνῳ* Ba. bloss *κατὰ διαδοχήν* 7, 28, 2. 4, 8, 7. (Pp.) — *ἐπιούσαις. κατεχομένη* erwartet man, dem *τειχισθεῖσα* entsprechend, zugefügt. Die Unregelmässigkeit beseitigt ein Komma nach *στρατιᾶς* gesetzt. — *τῇ χώρᾳ* ist mit *ἐπῳκεῖτο* zu verbinden. vgl. 6, 86, 2. (Arn.) Denn zu *ἐπιούσαις* gezogen wäre es matt. — *πρώτοις. πρῶτον* eine Hs. u. Hk. vgl. zu 4, 105, 1. *πρώτῃ* will Dobree 1 p. 117. — *ὀλέθρῳ*, das ich auf Güter bezogen von guten Schriftstellern nicht gebraucht wüsste, scheint Glossem zu *φθορά*; Va. hatte es wohl nicht. (Kr. Bruchst. p. 52.) Nichts beweist *ἀπώλλυντο* 7, 18, 4. Oder ist *κτηνῶν* für *χρημάτων* zu lesen? Dion. Arch. 7, 1: *κτηνῶν ὀλέθρῳ*, neben *βοσκημάτων φθορά* eb. 7, 68. — *φθορά* bezieht sich auf die Einbusse an

χεῖαι γιγνόμεναι αἱ ἐσβολαὶ τὸν ἄλλον χρόνον τῆς γῆς ἀπολαύειν οὐκ
ἐκώλυον· τότε δὲ ξυνεχῶς ἐπικαθημένων καὶ ὁτὲ μὲν καὶ πλεόνων
ἐπιόντων, ὁτὲ δ' ἐξ ἀνάγκης τῆς ἴσης φρουρᾶς καταθεούσης τε τὴν
χώραν καὶ λῃστείας ποιουμένης, βασιλέως τε παρόντος τοῦ τῶν Λα-
κεδαιμονίων Ἄγιδος, ὃς οὐκ ἐκ παρέργου τὸν πόλεμον ἐποιεῖτο, μεγάλα
οἱ Ἀθηναῖοι ἐβλάπτοντο. τῆς τε γὰρ χώρας ἁπάσης ἐστέρηντο καὶ 4
ἀνδραπόδων πλέον ἢ δύο μυριάδες ηὐτομολήκεσαν, καὶ τούτων τὸ πολὺ
μέρος χειροτέχναι, πρόβατά τε πάντα ἀπωλώλει καὶ ὑποζύγια· ἵπποι
τε, ὁσημέραι ἐξελαυνόντων τῶν ἱππέων, πρός τε τὴν Δεκέλειαν κατα-
δρομὰς ποιουμένων καὶ κατὰ τὴν χώραν φυλασσόντων, οἱ μὲν ἀπεχω-
λοῦντο ἐν γῇ ἀποκρότῳ τε καὶ ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες, οἱ δ' ἐτιτρώ-
σκοντο. ἥ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδὴ ἐκ τῆς Εὐβοίας, πρότερον 28
ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ κατὰ γῆν διὰ τῆς Δεκελείας θᾶσσον οὖσα, περὶ Σού-
νιον κατὰ θάλασσαν πολυτελὴς ἐγίγνετο· τῶν τε πάντων ὁμοίως ἐπα-
κτῶν ἐδεῖτο ἡ πόλις, καὶ ἀντὶ τοῦ πόλις εἶναι φρούριον κατέστη. πρὸς 2
γὰρ τῇ ἐπάλξει τὴν μὲν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι φυλάσ-
σοντες, τὴν δὲ νύκτα καὶ ξύμπαντες πλὴν τῶν ἱππέων οἱ μὲν ἐφ'
ὅπλοις ποιούμενοι οἱ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος ἐτα-

Sklaven § 4. (Dr.) Mit wohl auch auf den anstrengenden und aufreibenden Dienst. 7, 28, 2. (Hl.)

§ 3. ἐπικαθημένων, αὐτῶν, τῶν πολεμίων. (Va.) — ὁτέ. Spr. 25, 10, 12. — ἐξ ἀνάγκης gedrängt durch die Nothwendigkeit (Ps. u. A.) sich Lebensmittel zu verschaffen. (Pp.) auf eine unwidertreibliche Art Hl. — τῆς ἴσης verbindet man mit φρουρᾶς und erklärt nach dem Sch. τῆς τεταγμένης die ordentliche, gewöhnliche. Dagegen Ps. τῆς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλήθους ἀεὶ ξυνεστώσης. Vielleicht: indem mit gleicher Bedrängniss für die Athener nur eine Besatzungsschaar einfiel. Haase p. V hält die La. für verfälscht. — ἐκ παρέργου. zu 1, 142, 4.

§ 4. χώρας, τῆς καρπίμου. (Sch.) — τό bietet eine gute Hs. — ἀπωλώλει für ἀπολώλει einige gute Hsn. zu 4, 133, 1. vgl. Spr. 28, 6, 2. — πάντα hat hier eine gute Hs, die andern vor ἀπωλώλει. — ὑποζύγια. ζεύγη eine gute Hs. — ὁσημέραι. Spr. 51, 13, 15. vgl. 8, 64, 2. — ἀπεχωλοῦντο. So Xen. Hell. 7, 2, 19. vgl. Oek. 11, 17. Dafür τὰ σκέλεα διεφθάρησαν Her. 8, 28. (Bl.) — ἀποκρότῳ, τραχείᾳ. (Suid.) vgl. Xen. π. ἱππ. 7, 15, wo die Hsn. ἐπίκροτος bieten. vgl. Passows Lex. — τε καί verbindet ἐν γῇ ἀποκρότῳ und ξυνεχῶς, beide zu ταλαιπωροῦντες gehörig. (Ps.) Spr. 59, 2, 3 u. zu 1, 52, 2.

C. 28. § 1. παρακομιδή. zu 5, 5, 1. — γῆν für γῆς Schäfer u. eine Hs. Kr. zu Xen. An. 5, 6, 5. — θᾶσσον. θάσσων die besten Hsn. zu 7, 4, 4. — περὶ Σούνιον 8, 4, 1. — ἐπακτῶν, εἰσαγωγίμων ἐξ ἀλλοδαπῆς. (Sch.) zu 6, 20, 3. Der Ge. ist Prädicat: πάντα ὧν ἐδεῖτο ἐπακτὰ ἦν. Spr. 57, 3, 3. „Plat. Rep. 405, b: αἰσχρὸν δοκεῖ τὸ ἐπακτῷ παρ' ἄλλων τῷ δικαίῳ ἀναγκάζεσθαι χρῆσθαι." (Arn.)

§ 2. ἐπάλξει. zu 2, 13, 5. — καὶ ξύμπαντες. Spr. 69, 32, 18 u. zu 6, 90, 3. — ἐφ' ὅπλοις bei den Waffen, an den Lagerorten, wie 8, 69, 1 u. 2. vgl. zu 1, 111, 1. — ποιούμενοι. που eine Hs., πονούμενοι Bl. Uebers. u. Kr. Bruchst. Ba. u. zweifelnd Dobree ergänzen φυλακήν aus φυλάσσοντες. vgl. zu 1, 90, 2. Doch ist vielleicht νύκτα ποιεῖσθαι eine Nacht

λαιπωροῦντο. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐπίεζεν ὅτι δύο πολέμους ἅμα εἶχον,
καὶ ἐς φιλονεικίαν καθέστασαν τοιαύτην ἣν πρὶν γενέσθαι ἠπίστησεν
3ἄν τις ἀκούσας. τὸ γὰρ αὐτοὺς πολιορκουμένους ἐπιτειχισμῷ ὑπὸ Πε-
λοποννησίων μηδ' ὣς ἀποστῆναι ἐκ Σικελίας, ἀλλ' ἐκεῖ Συρακούσας
τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιορκεῖν, πόλιν οὐδὲν ἐλάσσω αὐτήν γε καθ'
αὑτὴν τῆς Ἀθηναίων, καὶ τὸν παράλογον τοσοῦτον ποιῆσαι τοῖς Ἕλ-
λησι τῆς δυνάμεως καὶ τόλμης, ὅσον κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου οἱ μὲν
ἐνιαυτόν, οἱ δὲ δύο, οἱ δὲ τριῶν γε ἐτῶν οὐδεὶς πλείω χρόνον ἐνόμι-
ζον περιοίσειν αὐτούς, εἰ οἱ Πελοποννήσιοι ἐσβάλοιεν ἐς τὴν χώραν,
ὥστε ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολὴν ἦλθον ἐς Σικελίαν,
ἤδη τῷ πολέμῳ κατὰ πάντα τετρυχωμένοι, καὶ πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω
4προσανείλοντο τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος ἐκ Πελοποννήσου. δι' ἃ καὶ
τότε ὑπό τε τῆς Δεκελείας πολλὰ βλαπτούσης καὶ τῶν ἄλλων ἀναλω-
μάτων μεγάλων προσπιπτόντων ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασιν. καὶ

hinbringen nicht unstatthaft. vgl. Abr. — *δύο*, den dekelischen und den sikelischen. (Sch.) — *ἐς φ. καθέστασαν*, wie 8, 76, 1. vgl. zu 4, 96, 4.

§ 3. *τὸ γὰρ — ἀποστῆναι*, ἠπίστησεν ἄν τις ἀκούσας ἀπὸ κοινοῦ. (Sch.) Gegen diese Erklärung zu 1, 25, 3. Als Ausruf nimmt den Infinitiv Koraes. vgl. Spr. 55, 1, 6. Aehnlich Dobree, Heindorf zu Plat. Phaed. 110 p. 187 vergleichend. Allein dem widerstrebt der Gedanke, der eben so wenig an sich einem Ausrufe angemessen wäre als die Länge des Perioden ihn dazu eignet. Auch zweifle ich ob γάρ für diese Sprechweise eben so passend sei als δέ. Denn Plat. Phaed. 99, b ist zweifelhaft. Es scheint hier ein Mangel in der Rede zu sein, den wohl der Schriftsteller selbst verschuldet hat. Er mochte vergessen hinzuzufügen was ihm beim Anfange der Rede etwa vorschwebte: das schien aller Berechnung nach unmöglich zu sein. (Aehnlich Arn.) — *αὐτούς* selbst. (Va.) — *ἀντιπολιορκεῖν* kommt sonst wohl nicht vor. — *ἐλάσσω* eine gute Hs., *ἐλάσσονα* die übrigen gegen Thuk. Weise, wiewohl man *ἐχθίονα* findet 4, 86, 4. *πλείονα* 4, 128, 1, *πλέονα* 4, 82. 5, 47, 8. (Pp.) — *αὐτήν γε* für *αὐτήν τε* Hl. u. eine Hs. — *καθ' αὑτήν*, im Ggs. zu den Stadtgebieten, bei Athen ganz Attika. — *τῆς* für *τῶν* eine gute Hs. u. der Sch. — *Ἀθηναίων* für *Ἀθηνῶν* die besten Hsn. Spr. 50, 7, 7. — *παράλογον.* zu 1, 78, 1. — *ὅσον* in wiefern (Hk.) bezieht sich eben so wie *ὥστε* auf *τοσοῦτον*, und kann also nicht parenthetisch, wie auch Dobree wollte, genommen werden: eine so grosse Berechnungswidrigkeit dass (*ὥστε*), während (*ὅσον*). — *οἱ δὲ — οὐδείς.* Spr. 58, 4, 5. vgl. 57, 8. — *ἐτῶν* hängt von *χρόνον* ab. (Pp.) — *περιοίσειν* ausdauern werde. (Dr.) Eine ungewöhnliche Bedeutung, von Dion C. einige Male nachgeahmt. (Bl.) — *ἑπτακαιδεκάτῳ.* *ἑβδόμῳ καὶ δεκάτῳ* Kr. Bruchst. zu 4, 101, 1. Ueber die Berechnung vgl. Vömel de in. b. Pel. p. 8 u. E. Müller de in. b. P. p. 34. — *τετρυχωμένοι.* *τετρυμένοι* will hier u. 4, 60, 2 Cobet n. l. p. 148 s. — *ὑπάρχοντος ἐκ.* zu 5, 83, 1.

§ 4. *καὶ τῶν.* Dieser Genitiv kann unabhängig von *ὑπό* absolut genommen werden. Spr. 59, 2, 3. — *μεγάλων* ist Prädicat. Spr. 50, 11, 1. — *προσπιπτόντων*, *συμβαινόντων*. (Sch.) zu 1, 84, 3. — *ἀδύνατοι τοῖς χρήμασιν*, *ἤγουν ἐνδεεῖς χρημάτων*. (Sch.) Die sonst nicht vorkommende Ausdrucksweise scheint nach *ἀδύνατος τῷ σώματι* gebildet. (Bl.) Doch findet sich z. B. *χρημάτων δυνάμει δυνατώτεροι* 1, 25, 4 und *δυνάμενος τοῖς χρήμασιν* Lys. 6, 48. Der Artikel steht wohl possessiv. vgl. 7, 29, 1. — *τὴν εἰ-*

τὴν εἰκοστὴν ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις ἐποίησαν, πλείω νομίζοντες ἂν σφίσι χρήματα οὕτω προσιέναι. αἱ μὲν γὰρ δαπάναι οὐχ ὁμοίως καὶ πρὶν ἀλλὰ πολλῷ μείζους καθέστασαν, ὅσῳ καὶ μείζων ὁ πόλεμος ἦν, αἱ δὲ πρόσοδοι ἀπώλλυντο.

Τοὺς οὖν Θρᾷκας τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας διὰ τὴν 29
παροῦσαν ἀπορίαν τῶν χρημάτων οὐ βουλόμενοι δαπανᾶν εὐθὺς ἀπέπεμπον, προστάξαντες κομίσαι αὐτοὺς Διτρέφει καὶ εἰπόντες ἅμα ἐν τῷ παράπλῳ, ἐπορεύοντο γὰρ δι' Εὐρίπου, καὶ τοὺς πολεμίους, ἤν τι δύνηται, ἀπ' αὐτῶν βλάψαι. ὁ δὲ ἔς τε τὴν Τάναγραν ἀπεβίβασεν 2
αὐτοὺς καὶ ἁρπαγήν τινα ἐποιήσατο διὰ τάχους, καὶ ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' ἑσπέρας διέπλευσε τὸν Εὔριπον καὶ ἀποβιβάσας ἐς τὴν Βοιωτίαν ἦγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μυκαλησσόν. καὶ τὴν μὲν νύκτα λαθὼν πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ηὐλίσατο — ἀπέχει δὲ τῆς Μυκαλησσοῦ ἑκκαίδεκα μάλιστα σταδίους — ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πόλει προσέκειτο, οὔσῃ οὐ μεγάλῃ, καὶ αἱρεῖ, ἀφυλάκτοις τε ἐπιπεσὼν καὶ ἀπροσδοκήτοις μὴ ἄν ποτέ τινα σφίσιν ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντα ἐπιθέσθαι, τοῦ τείχους ἀσθενοῦς ὄντος καὶ ἔστιν ᾗ καὶ πεπτωκότος, τοῦ δὲ βραχέος ᾠκοδομημένου καὶ πυλῶν ἅμα διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεῳγμένων. ἐσπεσόν- 3
τες δὲ οἱ Θρᾷκες ἐς τὴν Μυκαλησσὸν τάς τε οἰκίας καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόνευον, φειδόμενοι οὔτε πρεσβυτέρας οὔτε νεωτέρας ἡλικίας, ἀλλὰ πάντας ἑξῆς, ὅτῳ ἐντύχοιεν, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες, καὶ πρὸς ἔτι καὶ ὑποζύγια καὶ ὅσα ἄλλα ἔμψυχα ἴδοιεν· τὸ γὰρ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν, ὁμοῖα τοῖς μάλιστα τοῦ 4

κοστήν. Böckh St. 2 S. 588. — τῶν κατὰ θάλασσαν von der Aus- und Einfuhr zur See in den Staaten der unterwürfigen Bundesgenossen. (Böckh eb. 1 S. 440. vgl. 432 Anm.) — ὑπό, κατά. (Sch.) — ἐποίησαν richteten ein, setzten fest. — ὁμοίως καί. zu 6, 11, 1. — ἦν· αἱ δέ interpungirt man; allein ὅσῳ afficirt auch diesen Satz: und je mehr. (Hl.) Kr. z. Lyk. 3, 5 (bei Blume) findet hier einen selbständigen Satz mit einem relativen verbunden.

C. 29. § 1. τῷ Δ. für den D., um noch mit ihm zu gehen. vgl. 7, 27, 1. (Arn.) — ἀπέπεμπον. zu ἀπέστελλον 2, 85, 2. — προστάξαντες. zu 5, 8, 3. — Διιτρέφει. Sonst auch Διοτρέφης geschrieben. Kr. z. Dion. p. 317. — ἅμα verbinde ich mit εἰπόντες. — ἤν τι. zu 6, 25, 3. — ἀπ' αὐτῶν, δι' αὐτῶν. (Sch.) eig. von — aus. — βλάψαι. Spr. 55, 3, 13.

§ 2. ἔς τε für ἐς eine gute Hs. Dem τέ entspricht das καί vor ἐκ. — διέπλευσε. διαπλεύσας e. gute Hs. — ἀφ' ἑσπέρας. Kr. zu Xen. An. 6, 1, 23. — προσέκειτο, πλησιάσας ἐπέκειτο. (Sch.) vgl. 5, 9, 5. — οὐ hat nur eine gute Hs. — μή. Spr. 67, 12, 3. — τινα. τινας einige und ἐπαναβάντα mehrere Hsn. vgl. jedoch zu 2, 37, 1. — βραχέος ist prädicativ: niedrig, bis zu einer geringen Höhe, aufgebaut. vgl. 2, 76, 2 u. Hom. Il. ν, 683: τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον. (Bl.) — πυλῶν, τινῶν. (Sch.)

§ 3. ἑξῆς. zu 1, 20, 1. — ὅτῳ. Spr. 58, 4, 5.

§ 4. ὁμοῖα. zu 1, 25, 4. — τοῖς μάλιστα erg. φονικοῖς. vgl. Hem-

βαρβαρικοῦ, ἐν ᾧ ἂν θαρσήσῃ, φονικώτατόν ἐστιν. καὶ τότε ἄλλη τε ταραχὴ οὐκ ὀλίγη καὶ ἰδέα πᾶσα καθειστήκει ὀλέθρου, καὶ ἐπιπεσόντες διδασκαλείῳ παίδων, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι καὶ ἄρτι ἔτυχον οἱ παῖδες ἐσεληλυθότες, κατέκοψαν πάντας· καὶ ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ οὐδεμιᾶς ἥσσον [μᾶλλον ἑτέρας] ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὕτη καὶ δεινή.

30 οἱ δὲ Θηβαῖοι αἰσθόμενοι ἐβοήθουν, καὶ καταλαβόντες προκεχωρηκότας ἤδη τοὺς Θρᾷκας οὐ πολὺ τήν τε λείαν ἀφείλοντο καὶ αὐτοὺς φοβήσαντες καταδιώκουσιν ἐπὶ τὸν Εὔριπον καὶ τὴν θάλασσαν, οὗ αὐ-
2 τοῖς τὰ πλοῖα ἃ ἤγαγεν ὥρμει. καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐσβάσει τοὺς πλείστους, οὔτε ἐπισταμένους νεῖν, τῶν τε ἐν τοῖς πλοίοις, ὡς ἑώρων τὰ ἐν τῇ γῇ, ὁρμισάντων ἔξω τοξεύματος τὰ πλοῖα, ἐπεὶ ἔν γε τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει οὐκ ἀτόπως οἱ Θρᾷκες πρὸς τὸ τῶν Θηβαίων ἱππικόν, ὅπερ πρῶτον προσέκειτο, προεκθέοντές τε καὶ ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο, καὶ ὀλίγοι αὐτῶν ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ δι' ἁρπα-
3 γὴν ἐγκαταληφθὲν ἀπώλετο. οἱ δὲ ξύμπαντες τῶν Θρᾳκῶν πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἀπὸ τριακοσίων καὶ χιλίων ἀπέθανον. διέφθειραν δὲ καὶ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν ἄλλων οἳ ξυνεβοήθησαν ἐς εἴκοσι μάλιστα ἱππέας τε καὶ ὁπλίτας ὁμοῦ καὶ Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν· τῶν δὲ Μυκαλησσίων μέρος τι ἀπαναλώθη. τὰ μὲν κατὰ τὴν Μυκαλησσὸν πάθει χρησαμένων οὐδενὸς ὡς ἐπὶ μεγέθει τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἧσσον ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ τοιαῦτα ξυνέβη.

sterh. z. Luc. Traum 2. (Abr.) — ἐν ᾧ wann. zu 6, 92, 2. — καὶ τότε. zu 5, 71, 2. — ἄλλη τε. Es entspricht καὶ ἐπιπεσόντες. — παίδων Knaben. Die Alten hatten wohl nicht Töchter- sondern nur Söhneschulen. [Dies eben so richtig (!!) wie das aristokratelnde Töchterschulen.] — καὶ ἄρτι, καὶ ἐς ὃ ἄρτι. Spr. 60, 6, 2 u. Index u. Satz. — ξυμφορὰ αὕτη Spr. 61, 7 u. zu κίνησις 1, 1, 2. — ἧσσον für ἥσσων einige Hsn.; über die Sprechweise Spr. 47, 27, 3. — μᾶλλον ἑτέρας ist Glossem. (Hl.) Das μᾶλλον will auch Dobree nach einigen Hsn. (nebst ἑτέρας) streichen. — ἀδόκητος. zu 6, 34, 6. 8.

C. 30. § 2. τοὺς πλείστους, nicht der Thraker überhaupt (vgl. § 3), sondern: die meisten der ihnen Getödteten fielen beim Einschiffen. (Abr.) Im Ggs. zu ὀλίγοι αὐτῶν ἐν τούτῳ διεφθάρησαν. zu 4, 44, 2. (Arn.) — οὔτε — τε verbindet verschiedene Casus. Spr. 56, 14, 2. — ὁρμισάντων. ἀνορμισάντων eine Hs. u. der Rand des St. retraherent Va. — τοξεύματος für τοῦ ζεύγματος einige Hsn., der Sch. u. Va. — ἐπεί denn. — οὐκ ἀτόπως, οὐκ ἀκόσμως. (Sch.) — προεκθέοντες aus Reih' und Glied vorstürzend. (Campe.) Her. 9, 63: προεξαΐσσοντες κατ' ἕνα καὶ δέκα καὶ πλεῦνές τε καὶ ἐλάσσονες συστρεφόμενοι ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας. (Bl.) vgl. zu ἐπελθεῖν 4, 32, 4. — ἐν τούτῳ dabei, bei dieser Art des Rückzuges. vgl. zu 2, 8, 3. „Oder in dieser Zeit?" (Pp.)

§ 3. οἱ ξύμπαντες. Spr. 50, 11, 13. — ἐς εἴκοσι. Spr. 60, 8, 1. — Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν von den Thebaeern den Skirphondas, einen der Boeotarchen. Spr. 47, 9 u. A. 1. Ueber die Sache 4, 91, 2. — μέρος τι. zu 1, 23, 3. — χρησαμένων, τῶν Μυκαλησσίων δηλονότι. (Sch.) χρησαμένην wollte Reiske. — ὡς ἐπὶ μεγέθει im Ver-

Ὁ δὲ Δημοσθένης τότε ἀποπλέων ἐπὶ τῆς Κερκύρας μετὰ τὴν 31
ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ὁλκάδα ὁρμοῦσαν ἐν Φειᾷ τῇ Ἠλείων, ἐν ᾗ οἱ Κορίνθιοι ὁπλῖται ἐς τὴν Σικελίαν ἔμελλον περαιοῦσθαι, αὐτὴν μὲν διαφθείρει, οἱ δ' ἄνδρες ἀποφυγόντες ὕστερον λαβόντες ἄλλην ἔπλεον. καὶ μετὰ τοῦτο ἀφικόμενος ὁ Δημοσθένης ἐς τὴν Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν ὁπλίτας τε παρέλαβε καὶ ἐκ τῆς Ναυπάκτου τῶν Μεσσηνίων μετεπέμψατο, καὶ ἐς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον τῆς Ἀκαρνα- 2
νίας διέβη, ἐς Ἀλυζίαν τε καὶ Ἀνακτόριον, ὃ αὐτοὶ εἶχον. ὄντι δ' αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ἀπαντᾷ ἐκ τῆς Σικελίας ἀποπλέων, ὃς τότε τοῦ χειμῶνος τὰ χρήματα ἄγων τῇ στρατιᾷ ἀπεπέμφθη, καὶ ἀγγέλλει τά τε ἄλλα καὶ ὅτι πύθοιτο κατὰ πλοῦν ἤδη ὢν τὸ Πλημμύριον ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἑαλωκός. ἀφικνεῖται δὲ καὶ Κόνων παρ' 3
αὐτούς, ὃς ἦρχε Ναυπάκτου, ἀγγέλλων ὅτι αἱ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων αἱ σφίσιν ἀνθορμοῦσαι οὔτε καταλύουσι τὸν πόλεμον ναυμαχεῖν τε μέλλουσιν· πέμπειν οὖν ἐκέλευεν αὐτοὺς ναῦς, ὡς οὐχ ἱκανὰς οὔσας δυοῖν δεούσας εἴκοσι τὰς ἑαυτῶν πρὸς τὰς ἐκείνων πέντε καὶ εἴκοσι ναυμαχεῖν. τῷ μὲν οὖν Κόνωνι δέκα ναῦς ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Εὐρυμέδων τὰς ἄριστα σφίσι πλεούσας ἀφ' ὧν αὐτοὶ εἶχον ξυμπέμπουσι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ· αὐτοὶ δὲ τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς 4
τὸν ξύλλογον ἡτοιμάζοντο, Εὐρυμέδων μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν πλεύσας καὶ πεντεκαίδεκά [τε] ναῦς πληροῦν κελεύσας αὐτοὺς καὶ ὁπλίτας καταλεγόμενος — ξυνῆρχε γὰρ ἤδη Δημοσθένει ἀποτραπόμενος, ὥσπερ

gleich zu der Grösse der Stadt. (Ps.) Spr. 69, 63, 5. „ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως 3, 113, 4." (Pp.) Doch wird hier wohl τοῦ πάθους zu denken sein wegen ἐπί, das sich dem ὀλοφύρασθαι anschliesst. — μέν. zu 2, 68, 5.

C. 31. § 1. τότε 7, 26, 3. — ἐπί für ἐκ Dodwell, einige Hsn. u. Va. — μετὰ τὴν ἐκ τῆς Λακωνικῆς τείχισιν, ἐκ τῆς Λ. ἀποπλέων μετὰ τὴν ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισιν. (Ba.) vgl. zu 6, 89, 1 [u. 5, 80, 3?] — τῇ Ἠλείων. Spr. 47, 5, 8. — λαβών nach Ἠλείων (eine Hs. εὑρών) ist nach den meisten Hsn. gestrichen. — οἱ Κορίνθιοι ὁπλῖται 7, 19, 5. vgl. 17, 2. — τῶν Μεσσηνίων. Spr. 47, 15, 3.

§ 2. αὐτοί, ἤγουν οἱ Ἀθηναῖοι. (Sch.) vgl. zu 1, 100, 3. — περὶ ταῦτα, ἤγουν περὶ τὸ συλλέγειν δύναμιν. (Sch.) Spr. 68, 33, 2. in diesen Gegenden Va. u. A. — ἀποπλέων, weil er den Zweck seiner Sendung erfüllt hatte. — τότε weist auf 7, 16, 2 zurück. (Hk.) vgl. zu 1, 101, 2. — ἀπεπέμφθη, von Athen. — κατὰ πλοῦν. zu 3, 32, 1. — ἑαλωκός 7, 23, 1.

§ 3. Κόνων. Kr. z. Dion. p. 349. — αἱ πέντε καὶ εἴκοσι 7, 19, 5. vgl. 17, 3. 34, 1. — σφίσιν. Spr. 58, 4, 3. vgl. Index u. Pronomina g. E. — καταλύουσι τὸν πόλεμον ungewöhnlich für: vom Kriege nicht ablassen. (A. Ps.) — ὡς. Spr. 56, 9, 4. — δυοῖν δεούσας. Vollständig εἴκοσι 7, 17, 1. 19, 5. Zwei mochten zu nicht erwähnten, weil nicht erwähnenswerthen, Zwecken versandt sein.

§ 4. περί. Spr. 47, 9, 19. Ueber τὰ περί mit dem Ac. vgl. 1, 110, 1. 2, 6, 2. — ναῦς τε πεντεκαίδεκα erwart' ich gestellt oder τε mit Reiske nach mehrern Hsn. gestrichen. — αὐτούς. Spr. 58, 4, 1. vgl. 1, 136, 1. — ἀποτραπόμενος, von der Heimfahrt. (Ps.) — ᾑρέθη, ξυνάρχειν αὐτῷ. (Sch.) vgl. 7, 16, 2.

καὶ ᾑρέθη — Δημοσθένης δ' ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν χωρίων σφενδονήτας τε καὶ ἀκοντιστὰς ξυναγείρων.

32 Οἱ δ' ἐκ τῶν Συρακουσῶν τότε μετὰ τὴν τοῦ Πλημμυρίου ἅλωσιν πρέσβεις οἰχόμενοι ἐς τὰς πόλεις ἐπειδὴ ἔπεισάν τε καὶ ξυναγείραντες ἔμελλον ἄξειν τὸν στρατόν, ὁ Νικίας προπυθόμενος πέμπει ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας καὶ σφίσι ξυμμάχους, Κεντόριπάς τε καὶ Ἀλικυαίους καὶ ἄλλους, ὅπως μὴ διαφήσουσι τοὺς πολεμίους ἀλλὰ ξυστραφέντες κωλύσουσι διελθεῖν· ἄλλῃ γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ
2πειράσειν· Ἀκραγαντῖνοι γὰρ οὐκ ἐδίδοσαν διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδόν. πορευομένων δ' ἤδη τῶν Σικελιωτῶν οἱ Σικελοί, καθάπερ ἐδέοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνέδραν τινὰ [τριχῇ] ποιησάμενοι ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι διέφθειραν ἐς ὀκτακοσίους μάλιστα καὶ τοὺς πρέσβεις πλὴν ἑνὸς τοῦ Κορινθίου πάντας· οὗτος δὲ τοὺς διαφυγόντας,
33ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους, ἐκόμισεν ἐς τὰς Συρακούσας. καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ οἱ Καμαριναῖοι ἀφικνοῦνται αὐτοῖς βοηθοῦντες, πεντακόσιοι μὲν ὁπλῖται, τριακόσιοι δὲ ἀκοντισταὶ καὶ τοξόται τριακόσιοι. ἔπεμψαν δὲ καὶ οἱ Γελῷοι ναυτικόν τε ἐς πέντε ναῦς καὶ ἀκον-
2τιστὰς τετρακοσίους καὶ ἱππέας διακοσίους. σχεδὸν γάρ τι ἤδη πᾶσα ἡ Σικελία πλὴν Ἀκραγαντίνων — οὗτοι δ' οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν — οἱ δ' ἄλλοι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους μετὰ τῶν Συρακοσίων οἱ πρότερον περιορώμενοι ξυστάντες ἐβοήθουν.

Καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι, ὡς αὐτοῖς τὸ ἐν τοῖς Σικελοῖς πάθος ἐγέ-
3νετο, ἐπέσχον τὸ εὐθέως τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν· ὁ δὲ Δημοσθένης

C. 32. § 1. **τότε** 7, 25, 7. vgl. zu 4, 46, 1. (Arn.) — **οἰχόμενοι**, gestellt wie *ναυμαχοῦσαι* 7, 23, 3. vgl. zu 5, 5, 1. — **τὰς πόλεις**, namentlich Selinus und Himera. (Arn.) — **σφίσι** haben nur zwei Hsn. — **Κεντόριπας** hier als Name der Einwohner. vgl. Lobeck Parall. p. 292. 304. — **Ἀλικυαίους.** *Ἀγυριναίους* Cluver Sic. Ant. p. 309. 314. — **διαφήσουσι.** *διαφρήσουσι* [Bk. u.] Dobree, *διήσουσι* Pp. u. Arn. vgl. Kr. zu Xen. An. 3, 2, 23. — **πειράσειν** für *πειράσεσθαι.* zu 2, 72, 3. 4, 9, 3. — **τῆς ἑαυτῶν**, *χώρας.* Xen. An. 4, 8, 6: *ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔρχονται.* vgl. zu 6, 92, 1.

§ 2. **τριχῇ** fehlt in sehr vielen und guten Hsn. — **ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης.** Spr. 59, 2, 3 u. zu 3, 4, 1.

C. 33. § 1. **αὐτοῖς** ist der Stellung wegen mit *ἀφικνοῦνται* zu verbinden. — **ναυτικὸν ἐς πέντε ναῦς**, *ἤγουν λαὸν πέντε νεῶν.* (Sch.) ein Geschwader von ungefähr fünf Schiffen Va., doch *ἐς* nicht ausdrückend. Der Sch. u. Andre erklären: Mannschaft, Ruderer für etc., wofür Pp. unzureichend 7, 48, 5 anführt.

§ 2. **σχεδόν τι.** Spr. 51, 16, 5 u. zu 3, 68, 3. — **ἡ Σικελία,** vorzugsweise die Sikelioten. — **οὐδὲ μεθ' ἑτέρων.** zu 2, 67, 5. — **οἱ δ' ἄλλοι** erneuert mit Rücksicht auf die Parenthese den Begriff *ἡ Σικελία.* vgl. 8, 29, 2 u. besonders 8, 70, 1. — **περιορώμενοι.** zu 6, 93, 1. — **ξυστάντες.** zu 6, 79, 2. — **ἐπέσχον τό** für *ἐπέσχοντο* einige Hsn. u. Dr. Soph. Ph. 881: *ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.* (Abr.) Dem. 21, 12: *τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε.* (Arn.) Das Medium gebraucht Th. nie. (Pp.) zu 2, 76, 1.

καὶ Εὐρυμέδων, ἑτοίμης ἤδη τῆς στρατιᾶς οὔσης ἔκ τε τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ τῆς ἠπείρου, ἐπεραιώθησαν ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ τὸν Ἰόνιον ἐπ' ἄκραν Ἰαπυγίαν· καὶ ὁρμηθέντες αὐτόθεν κατίσχουσιν ἐς τὰς Χοιράδας νήσους Ἰαπυγίας, καὶ ἀκοντιστάς τέ τινας τῶν Ἰαπύγων πεντή-4 κοντα καὶ ἑκατὸν τοῦ Μεσσαπίου ἔθνους ἀναβιβάζονται ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ τῷ Ἄρτᾳ, ὅσπερ καὶ τοὺς ἀκοντιστάς, δυνάστης ὤν, παρέσχεν αὐτοῖς, ἀνανεωσάμενοί τινα παλαιὰν φιλίαν ἀφικνοῦνται ἐς Μεταπόντιον τῆς Ἰταλίας. καὶ τοὺς Μεταποντίους πείσαντες κατὰ τὸ ξυμμα-5 χικὸν ἀκοντιστάς τε ξυμπέμπειν τριακοσίους καὶ τριήρεις δύο καὶ ἀναλαβόντες ταῦτα παρέπλευσαν ἐς Θουρίαν. καὶ καταλαμβάνουσι νεωστὶ στάσει τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἐναντίους ἐκπεπτωκότας· καὶ βουλόμενοι6 τὴν στρατιὰν αὐτόθι πᾶσαν ἀθροίσαντες εἴ τις ὑπελέλειπτο ἐξετάσαι καὶ τοὺς Θουρίους πεῖσαι σφίσι ξυστρατεύειν τε ὡς προθυμότατα καὶ ἐπειδή περ ἐν τούτῳ τύχης εἰσί, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους τοῖς Ἀθηναίοις νομίζειν, περιέμενον ἐν τῇ Θουρίᾳ καὶ ἔπρασσον ταῦτα.

Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον οἱ ἐν ταῖς34 πέντε καὶ εἴκοσι ναυσίν, οἵπερ τῶν ὁλκάδων ἕνεκα τῆς ἐς Σικελίαν κομιδῆς ἀνθώρμουν πρὸς τὰς ἐν Ναυπάκτῳ ναῦς, παρασκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ καὶ προσπληρώσαντες ἔτι ναῦς, ὥστε ὀλίγῳ ἐλάσσους εἶναι αὐτοῖς τῶν Ἀττικῶν νεῶν, ὁρμίζονται κατὰ Ἐρινεὸν τῆς Ἀχαΐας ἐν τῇ Ῥυπικῇ. καὶ αὐτοῖς τοῦ χωρίου μηνοειδοῦς ὄντος ἐφ'2 ᾧ ὥρμουν ὁ μὲν πεζὸς ἑκατέρωθεν προσβεβοηθηκὼς τῶν τε Κορινθίων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων ἐπὶ ταῖς προανεχούσαις ἄκραις παρετέτακτο, αἱ δὲ νῆες τὸ μεταξὺ εἶχον ἐμφράξασαι· ἦρχε δὲ τοῦ ναυτικοῦ Πολυάνθης, Κορίνθιος. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Ναυπάκτου3 τριάκοντα ναυσὶ καὶ τρισίν, ἦρχε δ' αὐτῶν Δίφιλος, ἐπέπλευσαν αὐ-

§ 3. ἔκ τε für ἐκ zwei gute Hsn. Nicht τῆς ἐκ. Kr. Stud. 2 S. 78. — νήσους Ἰ. zu 1, 30, 1.

§ 4. Μεσσαπίου. Μεσαπίου einige Hsn. zu 1, 101, 2. — παρέσχε für παρέσχετο die besten Hsn.

§ 5. ἀναλαβόντες. παραλαβόντες wäre passender. vgl. zu Arr. An. 4, 16, 3. — Θουρίαν, hier wohl die Stadt. zu 6, 61, 1. (Arn.)

§ 6. εἴ τις. εἴ τι? vgl. 7, 20, 3. — εἴ τις ὑπελέλειπτο gehört zu ἀθροίσαντες, nicht zu ἐξετάσαι. (Ds.) — ἐπειδήπερ εἰσί, dass sie nämlich entschieden gegen die Feinde der Athener gehandelt hätten. (Kist.) — τύχης. Spr. 47, 10, 3. — τοὺς αὐτοὺς — νομίζειν. zu 1, 44, 1.

C. 34. § 1. καὶ οἱ vor περί ist mit Dobree u. einer guten Hs. weggelassen. — τὰς ἐν Ν. ναῦς. Kr. z. Dion. p. 311. — τῶν ὁλκάδων hängt von κομιδῆς ab. vgl. 7, 17, 3. — ὡς ἐπί. zu 1, 48, 1.

§ 2. αὐτοῖς gehört zu παρετέτακτο. (Ba.) — προσβεβοηθηκώς für προσβεβοηθηκότες eine gute Hs. zu 6, 69, 5. — τῶν αὐτόθεν. zu 3, 7, 3. Gemeint sind wohl Andere als die Achaeer. vgl. 2, 9, 1 u. 3, 92, 4. — προανεχούσαις für ἀνεχούσαις dieselbe Hs. Sonst noch bei Spätern. Hier vielleicht eine Dittographie, da sonst προέχειν oder ἀνέχειν so üblich ist.

§ 3. τριάκοντα καὶ τρισίν. vgl. 7, 31, 3. 4. Vielleicht hatte Diphilos

τοῖς. καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσύχαζον, ἔπειτα ἀρθέντος
αὐτοῖς τοῦ σημείου, ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι, ὥρμησαν ἐπὶ τοὺς Ἀθη-
4ναίους καὶ ἐναυμάχουν. καὶ χρόνον ἀντεῖχον πολὺν ἀλλήλοις. καὶ
τῶν μὲν Κορινθίων τρεῖς νῆες διαφθείρονται, τῶν δ' Ἀθηναίων κα-
τέδυ μὲν οὐδεμία ἁπλῶς, ἑπτὰ δέ τινες ἄπλοι ἐγένοντο ἀντίπρῳροι
ἐμβαλλόμεναι καὶ ἀναρραγεῖσαι τὰς παρεξειρεσίας ὑπὸ τῶν Κορινθίων
5νεῶν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παχυτέρας τὰς ἐπωτίδας ἐχουσῶν. ναυμαχήσαν-
τες δὲ ἀντίπαλα μὲν καὶ ὡς αὐτοὺς ἑκατέρους ἀξιοῦν νικᾶν, ὅμως δὲ
τῶν ναυαγίων κρατησάντων τῶν Ἀθηναίων διά τε τὴν τοῦ ἀνέμου
ἄπωσιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος καὶ διὰ τὴν τῶν Κορινθίων οὐκέτι ἐπα-
ναγωγήν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ δίωξις οὐδεμία ἐγένετο, οὐδ'
6ἄνδρες οὐδετέρων ἑάλωσαν· οἱ μὲν γὰρ Κορίνθιοι καὶ Πελοποννήσιοι
πρὸς τῇ γῇ ναυμαχοῦντες ῥᾳδίως καὶ διεσώζοντο, τῶν δὲ Ἀθηναίων
οὐδεμία κατέδυ ναῦς. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὴν Ναύ-
πακτον οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς τροπαῖον ἔστησαν ὡς νικῶντες, ὅτι πλείους
τῶν ἐναντίων ναῦς ἄπλους ἐποίησαν, καὶ νομίσαντες δι' αὐτὸ οὐχ
7ἡσσᾶσθαι δι' ὅπερ οὐδ' οἱ ἕτεροι νικᾶν· οἵ τε γὰρ Κορίνθιοι ἡγήσαντο
κρατεῖν εἰ μὴ καὶ πολὺ ἐκρατοῦντο, οἵ τ' Ἀθηναῖοι ἐνόμιζον ἡσσᾶσθαι

noch einige Schiffe zugeführt und den Konon abgelöst. — *ναυσί.* zu ἔτει 1, 87, 4. — *τοῦ σημείου.* zu 1, 49, 1. — *πολύν* verdächtigt Kr. Bruchst.

§ 4. *τινές.* Spr. 51, 16, 4. vgl. 8, 100, 5. — *ἄπλοι, ἀχρεῖοι πρὸς πλεῦσιν.* (Sch.) vgl. § 6 u. 60, 2. — *ἀντίπρῳροι. ἀντιπρῴροις* Kr. Bruchst. vgl. zu 7, 36, 3. — *ἐμβαλλόμεναι, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῶν πολεμίων νεῶν τυπτόμεναι.* (Sch.) Noch so das Passiv 7, 70, 6. vgl. 4, 14, 1. — *ἀναρραγεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τρωθεῖσαι· ἐτρώθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ἐπωτίδων.* (Sch.) Dion C. 49, 3: *τὰς παρεξειρεσίας αὐτῶν ἀναρρηγνύντες ἐτίτρωσκον.* — *παρεξειρεσία ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν πρῴραν (τὸ?) πρὸ τῶν κωπῶν, ὡς ἂν εἴποι τις τὸ πάρεξ τῆς εἰρεσίας.* (Sch.) zu 4, 12, 1. — *ἐπωτίδες εἰσὶ τὰ ἑκατέρωθεν πρῴρας ἐξέχοντα ξύλα.* (Sch. u. ders. zu 7, 36, 2.) Sturmbalken Passow. Sie ragten wie Ohren an beiden Seiten des Vordertheils hervor und dienten theils zum Angriff, theils dazu den Stoss der feindlichen Schiffsschnäbel abzuwehren. vgl. 7, 36, 2. 62, 3, Eur. Iph. T. 1350. (Auch von App. Syr. 26 u. Bürg. 5, 107. 119 erwähnt. Hertlein Ms.) vgl. Bl.

§ 5. *ναυμαχήσαντες ἀντίπαλα* wie *ἀγχώμαλα* 7, 71, 4. Spr. 46, 5, 4. — *αὐτοὺς ἑκατέρους* für *αὐτοὶ ἑκάτεροι.* Spr. 55, 3, 3 und Lob. z. Phryn. p. 750. Ueber den Ausdruck zu 1, 105, 4. — *τοῦ ἀνέμου* durch den Wind; über die zwei Ge. Spr. 47, 9, 7 u. Index u. Genitiv 2, f. — *ἄπωσις* ist ein ungewöhnliches Wort. (Ba.) — *αὐτῶν, τῶν ναυαγίων.* — *οὐκέτι* nicht nochmals, *δευτέραν.* (Sch.) zu 4, 44, 1 und über die Verbindung mit einem Substantiv zu 1, 137, 4. — *ἐπαναγωγήν* für *ἐπαγωγήν* einige gute Hsn. *ἀνάπλευσιν.* (Sch.) zu 7, 4, 5. — *διεκρίθησαν.* zu 4, 25, 7.

§ 6. *καί* vor *διεσώζοντο* haben viele und gute Hsn.: auch, aus eben diesem Grunde, weil sie nahe an der Küste kämpften. (Pp.) – *ῥᾳδίως* verdächtigt Benedict. — *δι' αὐτό* aus eben dem Grunde, zu *νομίσαντες* gehörig. (Ba.) zu 1, 2, 1. — *οἱ ἕτεροι.* zu 3, 73 u. Kr. Stud. 2 S. 67. — *νικᾶν, ἐνόμιζον.* (Sch.)

§ 7. *οἵ τε — οἵ τ'.* Kr. z. Dion. p. 39. — *καὶ πολύ* für *πολύ* zwei

ὅτι οὐ πολὺ ἐνίκων. ἀποπλευσάντων δὲ τῶν Πελοποννησίων καὶ τοῦ
πεζοῦ διαλυθέντος οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν τροπαῖον καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ
Ἀχαΐᾳ ὡς νικήσαντες, ἀπέχον τοῦ Ἐρινεοῦ, ἐν ᾧ οἱ Κορίνθιοι ὥρμουν,
ὡς εἴκοσι σταδίους. καὶ ἡ μὲν ναυμαχία οὕτως ἐτελεύτα.

Ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων, ἐπειδὴ ξυστρατεύειν αὐτοῖς 35
οἱ Θούριοι παρεσκευάσθησαν ἑπτακοσίοις μὲν ὁπλίταις τριακοσίοις δὲ
ἀκοντισταῖς, τὰς μὲν ναῦς παραπλεῖν ἐκέλευον ἐπὶ τῆς Κροτωνιάτιδος,
αὐτοὶ δὲ τὸν πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες πρῶτον ἐπὶ τῷ Συβάρει ποτα-
μῷ ἦγον διὰ τῆς Θουριάδος γῆς. καὶ ὡς ἐγένοντο ἐπὶ τῷ Ὑλίᾳ πο- 2
ταμῷ καὶ αὐτοῖς οἱ Κροτωνιᾶται προσπέμψαντες εἶπον οὐκ ἂν σφίσι
βουλομένοις εἶναι διὰ τῆς γῆς σφῶν τὸν στρατὸν ἰέναι, ἐπικαταβάντες
ηὐλίσαντο πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Ὑλίου· καὶ αἱ
νῆες αὐτοῖς ἐς τὸ αὐτὸ ἀπήντων. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀναβιβασάμενοι
παρέπλεον, ἴσχοντες πρὸς ταῖς πόλεσι πλὴν Λοκρῶν, ἕως ἀφίκοντο
ἐπὶ Πέτραν τῆς Ῥηγίνης.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ πυνθανόμενοι αὐτῶν τὸν ἐπίπλουν 36
αὖθις ταῖς ναυσὶν ἀποπειρᾶσαι ἐβούλοντο καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ
τοῦ πεζοῦ, ἥνπερ ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, πρὶν ἐλθεῖν αὐτούς, φθάσαι βου-
λόμενοι ξυνέλεγον. παρεσκευάσαντο δὲ τό τε ἄλλο ναυτικὸν ὡς ἐκ τῆς 2
προτέρας ναυμαχίας τι πλέον ἐνεῖδον σχήσοντες, καὶ τὰς πρῴρας τῶν
νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον στεριφωτέρας ἐποίησαν, καὶ τὰς ἐπωτί-
δας ἐπέθεσαν ταῖς πρῴραις παχείας, καὶ ἀντηρίδας ἀπ' αὐτῶν ὑπέ-

gute Hsn. Spr. 69, 32, 18 u. zu 1, 25, 4. — *ὅτι οὐ* für *εἰ μή* eine gute Hs.; über *πολύ* Spr. 48, 15, 13.

C. 35. § 1. *παρεσκευάσθησαν* dazu bestimmt, vermocht waren. (Hl.) zu 3, 36, 4. Mit dem Inf. so nicht gewöhnlich. vgl. 3, 3, 2. Nicht selten jedoch das Medium, wie 1, 27, 2. 89, 3. 115, 5. 4, 79, 1. 5, 58, 2. 83, 4. 6, 41, 1. — *ἐξετάσαντες*, *ἀκριβῶς ἀριθμήσαντες*. (Sch.)

§ 2. *προσπέμψαντες*. *προπέμψαντες* A. Ps. zu 7, 3, 1. — *βουλομένοις εἶναι*. Spr. 48, 6, 4 u. zu 2, 3, 2. — *ἐπικαταβάντες*. *ἐπι* — hin, *κατα* — nach der Küste. zu 4, 11, 1. — *ηὐλίσαντο πρὸς τὴν θ.* Xen. Hell. 2, 2, 8: *πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέδευεν*. Hier könnte man freilich *πρός* mit *ἐπικαταβάντες* verbinden. vgl. zu *ἐς* 5, 84, 4 u. „*ἐς τὴν πόλιν* 6, 51, 1." (Bö.) — *ἐς τὸ αὐτό*. zu 3, 91, 2. vgl. 5, 55, 2. 7, 36, 6. — *ἀναβιβασάμενοι*, *τὸν στρατόν*. (Pp.) — [*πρός* verdächtigt Pp.]

C. 36. § 1. *αὖθις*, wie 7, 22, 2 f. 23, 3 f. — *τῇ ἄλλῃ*. Spr. 50, 4, 11. — *τοῦ*. *τῇ τοῦ* ist nicht nothwendig. — *ξυνέλεγον* versammelt hatten. (Va.) Spr. 53, 2, 8 u. zu 2, 23, 1.

§ 2. *παρεσκευάσαντο τό τε ἄλλο ναυτικόν* sie hatten bei ihrem ganzen Seewesen solche Einrichtungen getroffen. (Hl.) Das *ἄλλο* steht im Gegensatze zu der Einrichtung der Vordertheile. (Pp.) — *ὡς* in solcher Weise bei der. (St.) — *ἐκ τῆς* in Folge ihrer Erfahrungen bei der. — *πλέον σχήσοντες*, *τοῦτ' ἔστι πλεονεκτήσοντες*. (Sch.) Ggs. § 3. vgl. Zus. zu 3, 43, 3. u. Her. 4, 3, 1. — *ἐνεῖδον* eingesehen hatten, wie 7, 62, 1. Kr. zu Xen. An. 1, 3, 15. Dies Compositum mit dem Particip ist nicht gewöhnlich. — *ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον* verkürzten. (Va.) Ein ungewöhnlicher Ausdruck; ähnlich jedoch 8, 86, 5. (Bl.) — *ὑπέτειναν*

τειναν πρὸς τοὺς τοίχους ὡς ἓξ πήχεις ἐντός τε καὶ ἔξωθεν, ᾧπερ
τρόπῳ καὶ οἱ Κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ ναῦς ἐπισκευασά-
3μενοι πρῴραθεν ἐναυμάχουν. ἐνόμισαν γὰρ οἱ Συρακόσιοι πρὸς τὰς
τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐχ ὁμοίως ἀντιναυπηγημένας, ἀλλὰ λεπτὰ
τὰ πρῴραθεν ἐχούσας διὰ τὸ μὴ ἀντιπρῴροις μᾶλλον αὐτοὺς ἢ ἐκ
περίπλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι, οὐκ ἔλασσον σχήσειν, καὶ τὴν ἐν
τῷ μεγάλῳ λιμένι ναυμαχίαν, οὐκ ἐν πολλῷ πολλαῖς ναυσὶν οὖσαν,
4πρὸς ἑαυτῶν ἔσεσθαι· ἀντίπρῳροι γὰρ ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι ἀναρ-
ρήξειν τὰ πρῴραθεν αὐτοῖς, στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀ-
σθενῆ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις οὐκ ἔσεσθαι σφῶν
ἐν στενοχωρίᾳ οὔτε περίπλουν οὔτε διέκπλουν, ᾧπερ τῆς τέχνης μά-
5λιστα ἐπίστευον· αὐτοὶ γὰρ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ μὲν οὐ δώσειν, διεκ-
πλεῖν, τὸ δὲ τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν ὥστε μὴ περιπλεῖν. τῇ τε
πρότερον ἀμαθίᾳ τῶν κυβερνητῶν δοκούσῃ εἶναι, τὸ ἀντίπρῳρον ξυγ-

für *προὔτειναν* nach Pp. — *ἐντός τε καὶ ἔξωθεν* verbindet Hl. nicht mit *ὑπέτειναν πρὸς τοὺς τοίχους*, sondern mit (*ὑπέτειναν*) *ὡς ἐπὶ ἓξ πήχεις*. Die Widerhalte seien durch eine Oeffnung in die Stirnwand des Schiffes hineingegangen und hätten sich dort etwa an einen Pfeiler in einem Winkel angeschlossen, dessen Schenkel ausser dem Schiffe an die schrägen an beiden Seiten des Schiffes befestigten und vorne zusammenlaufenden Sturmbalken (*ἐπωτίδας*) befestigt gewesen und dieselben folglich unterstützt hätten. vgl. Pol. 8, 6, 6. Dobree übersetzt: and for the length of six cubits (from the prow) they supported these cheeks (*ἐπωτίδας*) by a set of spars (*ἀντήριδας*) that went from the cheeks to the ship's side both inside and outside the ship. — *πρῴραθεν*. Spr. 41, 12, 16. Es gehört zu *ἐπισκευασάμενοι*. (Sch. u. Ps.)

§ 3. *ἀντιναυπηγεῖσθαι* noch 7, 62, 3, sonst wohl nirgends. — *λεπτά*, *ἤγουν ἀσθενῆ*. (Sch.) — *ἀντιπρῴροις*. *ἀντιπρῴρους* Pp. Vielmehr wird § 4 auch *ἀντιπρῴροις* mit Reiske zu lesen sein: mit Angriffen bei denen Vordertheil gegen Vordertheil gekehrt ist, wie 7, 40, 4. Das angreifende Schiff ist immer *ἀντίπρῳρος*, sucht aber das feindliche von der Seite zu fassen. — *περίπλου*. *ἢ διέκπλου* scheint ausgefallen. (Kr. Bruchst.) vgl. § 4. 2, 84, 1 u. 3, 78, 1. — *οὐκ ἐν*. Spr. 67, 10, 4. *οὐκ ἐν πλείονι χρόνῳ τριῶν μηνῶν* Plut. Pomp. 28. *ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ* Thuk. 2, 49, 2, Dion. Arch. 6, 29, Luc. Esel 28, Plut. Tröst. des A. 17. vgl. zu 3, 67, 1. — *πολλῷ*. Spr. 43, 4, 2. — *πρὸς ἑαυτῶν*, *λυσιτελῆ αὐτοῖς δή*. (Sch.) zu 2, 86, 3.

§ 4. *αὐτοῖς*, *τοῖς Ἀθ. αὐτοί* ohne Komma wegen *τοῖς δὲ Ἀθ.* Dobree. — *κοῖλα καὶ ἀσθενῆ*, substantivirte Neutra, wie *τὰ πρῴραθεν* (*λεπτὰ ὄντα*). — *παίοντες* für *παρέχοντες* eine gute Hs., incurrentes Va. — *ἐμβόλοις*. *ἔμβολος χάλκωμα περιτεθειμένον κατὰ πρῷραν ταῖς ναυσίν*. (Sch.) vgl. Passows Lex. Gemeint sind die Schiffsschnäbel der Syrakosier. — *σφῶν*, *τῶν Συρακουσίων*. (Sch.) — *ἐν στενοχωρίᾳ*, im grossen Hafen. — *τῆς τέχνης* ist wohl ein (falsches) Glossem, auch durch die Stellung verdächtig. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 13.

§ 5. *αὐτοί*—. Ueber die Stellung zu *παράδειγμα* 3, 39, 3. 7, 41, 2 u. Index u. *μέν*. — *διεκπλεῖν* ist Epexegem zu *τὸ μέν*. (Ps.) Spr. 57, 10, 7. Dies und *ὥστε μὴ περιπλεῖν* verdächtigt Cobet. Hyper. p. 61. Anstoss nahm schon Abr. — *δοκούσῃ*. Spr. 50, 12, 2. — *ξυγκροῦσαι*. *ξυγκρούσει* die meisten Hsn. Mir ist auch bei jener La. zwar nicht der Sinn aber doch

κροῦσαι, μάλιστ' ἂν αὐτοὶ χρήσασθαι· πλεῖστον γὰρ ἐν αὐτῷ σχήσειν· τὴν γὰρ ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐξωθουμένοις ἄλλοσε ἢ ἐς τὴν γῆν, καὶ ταύτην δι' ὀλίγου καὶ ἐς ὀλίγον, κατ' αὐτὸ τὸ στρα-
τόπεδον τὸ ἑαυτῶν — τοῦ δ' ἄλλου λιμένος αὐτοὶ κρατήσειν — καὶ 6
ξυμφερομένους αὐτούς, ἤν πῃ βιάζωνται, ἐς ὀλίγον τε καὶ πάντας ἐς τὸ αὐτό, προσπίπτοντας ἀλλήλοις ταράξεσθαι — ὅπερ καὶ ἔβλαπτε μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἁπάσαις ταῖς ναυμαχίαις, οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐς πάντα τὸν λιμένα [τῆς] ἀνακρούσεως, ὥσπερ τοῖς Συρακοσίοις —
περιπλεῦσαι δὲ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ 7
τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτούς, ἄλλως τε καὶ τοῦ Πλημμυρίου πολεμίου τε αὐτοῖς ἐσομένου καὶ τοῦ στόματος οὐ μεγάλου ὄντος τοῦ λιμένος.

Τοιαῦτα οἱ Συρακόσιοι πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δύνα- 37
μιν ἐπινοήσαντες καὶ ἅμα τεθαρσηκότες μᾶλλον ἤδη ἀπὸ τῆς προτέρας ναυμαχίας ἐπεχείρουν τῷ τε πεζῷ ἅμα καὶ ταῖς ναυσίν. καὶ τὸν μὲν πεζὸν ὀλίγῳ πρότερον τὸν ἐκ τῆς πόλεως Γύλιππος προεξαγαγὼν προσῆγε τῷ τείχει τῶν Ἀθηναίων, καθ' ὅσον πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῦ
ἑώρα· καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου, οἵ τε ὁπλῖται ὅσοι ἐκεῖ ἦσαν καὶ 2

die Fügung undeutlich. Eher würde ich erwarten *τῷ ἀντίπρῳροι ξυγκροῦσαι.* (Kr. Bruchst.) Ex conjecturis Krügeriana maxime placet. (Pp.) — *πλεῖστον. πλεῖον* oder vielmehr *πλέον* Kr. Bruchst. Da auch *πλεῖον* Thukydideisch ist, so scheint er *πλέον* desshalb lieber zu wollen, weil dies in der Form *πλέον ἔχειν* regelmässig ist. (Pp.) Nicht übel Va.: am meisten dadurch überlegen zu sein. Doch wüsste ich den Superlativ in diesem Sinne sonst nicht gebraucht. — *ἀνάκρουσις ἐν ναυμαχίαις ἐλέγετο ἐπὶ τοῦ πρύμναν κρούεσθαι.* (Sch.) vgl. zu 1, 50, 4. (5.) u. 7, 40, 1. — *ἐξωθουμένοις.* zu 2, 90, 4. — *καὶ ταύτην* bezieht Bd. auf *ἀνάκρουσιν.* Allein da würde man *καὶ ταῦτα* erwarten. (?) Jenes ist also vielmehr auf das nähere *γῆν* zu beziehen. (Pp.) Indess *ἐς ὀλίγον* kann nur mit einem Begriffe der Bewegung verbunden werden. So § 6: *οὐκ οὔσης ἐς πάντα τὸν λιμένα ἀνακρούσεως.* vgl. zu 2, 84, 1. — *δι' ὀλίγου* in einem geringen Zwischenraume von dem Kampfplatze bis zur Küste. (Ps. u. Dobree.) zu 2, 89, 7. — *τοῦ δ' — κρατήσειν* sind parenthetisch zu nehmen. (Dobree.)

§ 6. *αὐτούς, τοὺς Ἀθηναίους.* (Sch.) — *ἐς ὀλίγον* auf einen beschränkten Raum hin, erklärt durch *κατ' αὐτὸ τὸ στρατόπεδον τὸ ἑαυτῶν.* (Ps.) vgl. § 5 u. 2, 84, 1. — *ταράξεσθαι.* Spr. § 40 unter *ταράσσω.* — *τῆς* fehlt in vielen, auch guten Hsn. zu 1, 102, 1.

§ 7. *εὐρυχ.* zu 2, 83, 2. — *ἐπίπλευσις* scheint sonst nicht vorzukommen. — *πολεμίου.* Das *τέ* würde man vor *πολεμίου* erwarten. Doch vgl. Index u. *τέ.*

C. 37. § 1. *πρός* gemäss, pro ratione Dobree. vgl. 5, 9, 3. (Arn.) ex Va. Spr. 68, 39, 5. — *τεθαρσηκότες* für *τεθαρρηκότες* eine gute Hs. zu 1, 69, 3. — *ἐπεχείρουν, τοῖς Ἀθηναίοις δηλονότι σὺν τῷ πεζῷ.* (Sch.) — *τὸν ἐκ τῆς πόλεως.* Entgegen stehen *οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου.* (Pp.) — *αὐτοῦ, τοῦ τείχους,* hängt von *καθ' ὅσον* ab: *κατὰ τοῦτο ὅσον αὐτοῦ.* vgl. 4, 18, 2. (Abr.) Beide Stellen sind verschieden; diese nach Spr. 51, 13, 6 zu erklären. — *ἑώρα.* zu 2, 55.

§ 2. *οἱ ἀπὸ τοῦ Ὀ.* 7, 4, 7. — *γυμνητεία* für *γυμνητία* mehrere u. einige sehr gute Hsn. Das Wort kommt (anders) nur noch bei einem Spä-

οἱ ἱππῆς καὶ ἡ γυμνητεία τῶν Συρακοσίων ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα προσῄει τῷ τείχει· αἱ δὲ νῆες μετὰ τοῦτο εὐθὺς ἐπεξέπλεον τῶν Συρακοσίων
3καὶ ξυμμάχων. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον αὐτοὺς οἰόμενοι τῷ πεζῷ μόνῳ πειράσειν, ὁρῶντες δὲ καὶ τὰς ναῦς ἐπιφερομένας ἄφνω ἐθορυβοῦντο, καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὰ τείχη καὶ πρὸ τῶν τειχῶν τοῖς προσιοῦσιν ἀντιπαρετάσσοντο, οἱ δὲ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου καὶ τῶν ἔξω κατὰ τάχος χωροῦντας ἱππέας τε πολλοὺς καὶ ἀκοντιστὰς ἀντεπεξῄεσαν, ἄλλοι δὲ τὰς ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἅμα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν παρεβοήθουν, καὶ ἐπειδὴ πλήρεις ἦσαν, ἀντανῆγον πέντε καὶ ἑβδομήκοντα
38ναῦς· καὶ τῶν Συρακοσίων ἦσαν ὀγδοήκοντα μάλιστα. τῆς δὲ ἡμέρας ἐπὶ πολὺ προσπλέοντες καὶ ἀνακρουόμενοι καὶ πειράσαντες ἀλλήλων καὶ οὐδέτεροι δυνάμενοι ἄξιόν τι λόγου παραλαβεῖν, εἰ μὴ ναῦν μίαν ἢ δύο τῶν Ἀθηναίων [οἱ] Συρακόσιοι καταδύσαντες, διεκρίθησαν· καὶ ὁ πεζὸς ἅμα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀπῆλθεν.

2 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Συρακόσιοι ἡσύχαζον, οὐδὲν δηλοῦντες ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσιν· ὁ δὲ Νικίας ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας γενόμενα καὶ ἐλπίζων αὐτοὺς αὖθις ἐπιχειρήσειν τούς τε τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴ τίς τι ἐπεπονήκει, καὶ ὁλκάδας προώρμισε πρὸ τοῦ σφετέρου σταυρώματος, ὃ αὐτοῖς πρὸ
3τῶν νεῶν ἀντὶ λιμένος κλῃστοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐπεπήγει. διαλειπούσας δὲ τὰς ὁλκάδας ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων κατέστησεν, ὅπως εἴ τις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφευξις ἀσφαλὴς καὶ πάλιν καθ' ἡσυχίαν

tern vor. — *ἐκ τοῦ ἐπὶ θ.* Spr. 43, 4, 3 u. zu 1, 87, 2. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 4, 3. — *προσῄει* bloss nach *γυμνητεία* gerichtet, das noch dazu nur Apposition ist. (Pp.) Spr. 63, 4. vgl. 7, 44, 1. — *ἐπεξέπλεον* für *ἐξέπλεον* eine gute Hs. Es fehlt in den Lexiken. Doch steht auch *ἐπέκπλους* 8, 20, 1. (Pp.)

§ 3. *ἐπὶ τὰ τείχη* mit Andeutung des Hinaufgehens. Matth. 586, c. (Pp.) Eine in der Prosa ziemlich beschränkte Sprechweise. — *τὰ ἔξω* im Ggs. zu *ἐκ τῆς πόλεως* § 1. — *πολλούς, ὄντας*. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 2. Nach § 2 vermiss' ich hier *καὶ ὁπλίτας*. — *ναῦς*, das letzte. *ναυσίν* Bk. u. Dobree. So *ἀνάγειν ναῦς* 8, 95, 2 und oft Her., wie 7, 100. 8, 57. 70. 76, 2. 79, 1. (Arn.) — *ὀγδοήκοντα* auch 7, 22, 1. Die eilf versenkten 7, 23, 4 waren also durch andre ersetzt. (Pp.)

C. 38. § 1. *τῆς ἡμέρας ἐπὶ πολύ*, wie 7, 39, 1. (Pp.) zu 7, 11, 3. — *οὐδέτεροι*. Spr. 56, 9, 1. — *παραλαβεῖν*, *κτήσασθαι*. (Sch.) abgewinnen. (Ba.) Her. 7, 211: *οὐδὲν ἐδυνέατο παραλαβεῖν τῆς ἐσόδου*. (Arn.) — *οἱ* fehlt in vielen, auch guten Hsn. — *καταδύσαντες* erg. *ἄξιόν τι λόγου παρέλαβον*. (Pp.) Wohl bloss *παρέλαβον*. — *διεκρίθησαν*. zu 4, 14, 3.

§ 2. *ὁποῖόν τι τὸ μέλλον*, *ὁποῖόν τί ἐστι τὸ μέλλον ὅ*. (Matth. § 472, 4 Anm.) Spr. 57, 3, 5. — *τὰ τῆς ναυμαχίας* verdächtigt Kr. Bruchst. pari eventu fuisse pugnatum Va. vgl. 5, 8, 1, nur scheinbar verschieden. — *ἐπεπονήκει*, *ἤγουν ἐπεπόνθει κατεαγυῖα*. (Sch.) — *προορμίζειν* vorn ankern lassen, scheint sonst nicht vorzukommen. — *σφετέρου*. zu 5, 10, 6. vgl. 7, 39, 2.

§ 3. *διαλειπούσας* für *διαλιπούσας* der Sch. u. St. Spr. 52, 2, 11. — *βιάζοιτο*. zu 4, 10, 3. — *κατάφευξις* noch 7, 41, 1. vgl. zu 3, 23, 5.

ἔκπλους. παρασκευαζόμενοι δὲ ταῦτα ὅλην τὴν ἡμέραν διετέλεσαν οἱ
Ἀθηναῖοι μέχρι νυκτός.
Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ Συρακόσιοι τῆς μὲν ὥρας πρωίτερον, τῇ δ' 39
ἐπιχειρήσει τῇ αὐτῇ τοῦ τε πεζοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ προσέμισγον τοῖς
Ἀθηναίοις, καὶ ἀντικαταστάντας ταῖς ναυσὶ τὸν αὐτὸν τρόπον αὖθις
ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμενοι ἀλλήλων, πρὶν δὴ Ἀρίστων 2
ὁ Πυρρίχου, Κορίνθιος, ἄριστος ὢν κυβερνήτης τῶν μετὰ Συρακο-
σίων, πείθει τοὺς σφετέρους τοῦ ναυτικοῦ ἄρχοντας, πέμψαντας ὡς
τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπιμελομένους, κελεύειν ὅτι τάχιστα τὴν ἀγορὰν [τῶν
πωλουμένων] μεταναστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι, καὶ ὅσα
τις ἔχει ἐδώδιμα, πάντας ἐκεῖσε φέροντας ἀναγκάσαι πωλεῖν, ὅπως
αὐτοῦ ἐκβιβάσαντες τοὺς ναύτας εὐθὺς παρὰ τὰς ναῦς ἀριστοποιήσον-
ται, καὶ δι' ὀλίγου αὖθις καὶ αὐθημερὸν ἀπροσδοκήτοις τοῖς Ἀθηναί-
οις ἐπιχειρῶσιν. καὶ οἱ μὲν πεισθέντες ἔπεμψαν ἄγγελον καὶ ἡ ἀγορὰ 40
παρεσκευάσθη, καὶ οἱ Συρακόσιοι ἐξαίφνης πρύμναν κρουσάμενοι πά-
λιν πρὸς τὴν πόλιν ἔπλευσαν καὶ εὐθὺς ἐκβάντες αὐτοῦ ἄριστον ἐποι-
οῦντο· οἱ δ' Ἀθηναῖοι νομίσαντες αὐτοὺς ὡς ἡσσημένους σφῶν πρὸς 2
τὴν πόλιν ἀνακρούσασθαι καθ' ἡσυχίαν ἐκβάντες τά τε ἄλλα διεπράσ-
σοντο καὶ τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον, ὡς τῆς γε ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰ-
όμενοι ἂν ναυμαχῆσαι. ἐξαίφνης δ' οἱ Συρακόσιοι πληρώσαντες τὰς
ναῦς ἐπέπλεον αὖθις· οἱ δὲ διὰ πολλοῦ θορύβου καὶ ἄσιτοι οἱ πλείους 3
οὐδενὶ κόσμῳ ἐσβάντες μόλις ποτὲ ἀντανήγοντο. καὶ χρόνον μέν τινα
ἀπέσχοντο ἀλλήλων φυλασσόμενοι· ἔπειτ' οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις
ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας κόπῳ ἁλίσκεσθαι ἀλλ' ἐπιχειρεῖν ὅτι

C. 39. § 1. *τῆς ὥρας*, wie ὀψὲ τῆς ὥρας. (Pp.) Spr. 47, 10, 4. — *τῇ αὐτῇ*. zu 5, 115, 1.

§ 2. *πρὶν δή*. zu 5, 61, 1. — *Ἀρίστων — ἄριστος*. zu 3, 70, 3. — *σφετέρους*, wie 7, 8, 1. — *τοὺς ἐν*. τοὺς τῶν ἐν Kr. 4, 2, 2: τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι. — *ἀγοράν*. zu 1, 62, 1. — *τῶν πωλουμένων* oder Aehnliches wüsst' ich nie so zugefügt. Xen. An. 5, 10, 8: τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκεύασαν. vgl. zu 1, 62, 1. — *μεταστήσαντας ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίσαι* für παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστῆσαι κομίσαντας der Sch. u. einige Hsn. Παρά kann bei leblosen Dingen in Prosa nicht für ἐπί stehen. Spr. 68, 36, 1. Vielleicht ist ἐπί oder παρὰ τὴν θάλασσαν zu streichen und μεταστῆσαι κομίσαντας das Richtige. vgl. Kr. z. Dion. p. 290. „Denn in der hier erforderlichen Bedeutung scheint μετανιστάναι nie vorzukommen, wohl aber μεθιστάναι, wie Pol. 2, 17, 11.“ (Bl.) — *αὐτοῦ* für αὐτοῖς A. Ps. — *ἀριστοποιήσονται*, sie, die Befehlshaber, aber ihre Leute mit gedacht. vgl. 8, 95, 2 Anf. (Arn.)

C. 40. § 1. *κρουσάμενοι*. Poll. 1, 125: τὸ μὲν ἐς ἐμβολὴν ὑπαγαγεῖν εἰς τοὔπίσω τὴν ναῦν ἀνακρούσασθαι, τὸ δὲ εἰς φυγὴν πρύμναν κρούσασθαι. (Hk.) Doch § 2 steht ἀνακρούσασθαι als gleichbedeutend. (Pp.) zu 7, 36, 5 u. 1, 50, 5.

§ 2. *σφῶν* gehört zu ἡσσημένους. (Dobree 1 p. 123.) — *καθ' ἡσυχίαν*. zu 1, 74, 4. 2, 93, 2. — *ὡς οἰόμενοι*. zu 6, 32, 3.

§ 3. *διὰ θορύβου καὶ ἄσιτοι*. Spr. 59, 2, 3. — *μόλις* für μόγις eine oder einige Hsn. zu 1, 12, 3. — *διαμέλλοντας*. Spr. 55, 2, 7. — *ἁλίσκεσθαι* ist ungewöhnlich. (Bl.) κατίσχεσθαι? Aesch. Eum. 67: ἁλοῦσαι

4 τάχιστα, καὶ ἐπιφερόμενοι ἐκ παρακελεύσεως ἐναυμάχουν. οἱ δὲ Συ-
ρακόσιοι δεξάμενοι καὶ ταῖς ναυσὶν ἀντιπρῴροις χρώμενοι, ὥσπερ διε-
νοήθησαν, τῶν ἐμβόλων τῇ παρασκευῇ ἀνερρήγνυσαν τὰς τῶν Ἀθη-
ναίων ναῦς ἐπὶ πολὺ τῆς παρεξειρεσίας καὶ οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμά-
5 των αὐτοῖς ἀκοντίζοντες μεγάλα ἔβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους, πολὺ δ'
ἔτι μείζω οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς πλοίοις περιπλέοντες τῶν Συρακοσίων
καὶ ἔς τε τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες τῶν πολεμίων νεῶν καὶ ἐς τὰ
41 πλάγια παραπλέοντες καὶ ἐξ αὐτῶν ἐς τοὺς ναύτας ἀκοντίζοντες. τέλος
δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ κατὰ κράτος ναυμαχοῦντες οἱ Συρακόσιοι ἐνίκη-
σαν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τραπόμενοι διὰ τῶν ὁλκάδων τὴν κατάφευξιν
ἐποιοῦντο ἐς τὸν ἑαυτῶν ὅρμον. αἱ δὲ τῶν Συρακοσίων νῆες μέχρι
μὲν τῶν ὁλκάδων ἐπεδίωκον· ἔπειτ' αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων
2 αἱ ἀπὸ τῶν ὁλκάδων δελφινοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυον. δύο δὲ νῆες τῶν

ὕπνῳ ist jetzt anders unterpungirt. — *ἐκ.* zu 1, 72, 2. *ἐκ παρακελεύσεως* auch bei Dion C. 53, 21.

§ 4. *ταῖς* für *ταῖς τε* mehrere Hsn. — *ὥσπερ δ.* 7, 36, 4. — *ἐμβόλων* für *ἐμβολῶν* Abr. u. Dobree. Doch dieses kann, wenn auch nicht durch 7, 36, 4, so doch durch 2, 76, 3 vertheidigt werden. (Dobree u. Pp.) Kaum. — *παρεξειρεσίας.* zu 4, 12, 1. — *αὐτοῖς.* Spr. 48, 12, 1.

§ 5. *λεπτοῖς.* zu 2, 83, 4; den Trieren entgegengesetzt [Dem.] 17, 27. — *ἐς τοὺς ταρσοὺς ὑποπίπτοντες*, *ὑποδυόμενοι ὑπὸ τοὺς ταρσούς.* (Sch.) Eben so Dion C. 50, 32. Aehnlich wie *εἰσπίπτειν, ἐμπίπτειν.* — *ταρσούς* das gesammte Ruderwerk mit Ausschluss der Steuerruder. Böckh Urkunden über das Seewesen S. 112 f. (Pp.) — *ἐς τὰ πλάγια παραπλέοντες* ist ein von dem Vorigen verschiedenes Manöver, dies zum Behuf des Schiessens. — *καί* vor *ἐς* verdächtigt Pp. — *αὐτῶν*, *τῶν πλοίων.* (Ps.) Ba. will es lieber auf *τὰ πλάγια* beziehen. — *ἐς τούς.* Spr. 47, 14, 1. Durch die hinlänglich weiten Ruderlöcher. vgl. Her. 5, 33, 2. (Arn.)

C. 41. § 1. *κατὰ κράτος* verbindet der Sch. mit *ἐνίκησαν.* vgl. 2, 87, 2. Doch auch *κατὰ κράτος προσβάλλειν* 4, 131, 1, *ἐπικεῖσθαι* 8, 1, 3, *πολεμεῖν* 1, 118, 3. 2, 54, 3. vgl. 4, 23, 2. 6, 91, 6. Und die Verbindung mit *ναυμαχοῦντες* ist hier natürlicher. — *διὰ τῶν ὁλκάδων* 7, 38, 2 f. — *κεραῖαι*, wohl Stangen die über die Schiffe hinausgelehnt und etwa mit einem Schwengel versehen waren, um die Delphine herabzuschnellen. (Hl.) Liv. 38, 5: tollenonibus libramenta plumbi incutiebant. (Ba.) Ueber den Accent Lobeck Paralip. p. 356. — *ὑπέρ. αἱ ὑπέρ* Kr. Bruchst. — *τῶν ἔσπλων* den Einfahrtslücken zwischen den Lastschiffen. (Ac.) — *ἀπό* ist mit *ἠρμέναι* zu verbinden. (Va.) vgl. Arr. An. 4, 29, 2. — *δελφινοφόροι. ἐκ τῶν κεραιῶν δελφῖνες ἦσαν ἠρτημέναι μολίβδινοι, ὥστε ἐμβάλλεσθαι ταῖς προσπλεούσαις πολεμίαις ναυσίν· οἳ ἐμπίπτοντες αὐταῖς διέκοπτον τοὔδαφος αὐτῶν καὶ κατέδυον.* (Sch.) (*δελφὶς*) *σιδηροῦν κατασκεύασμα ἢ μολίβδινον εἰς δελφῖνα ἐσχηματισμένον· τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἱστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἠφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων καὶ κατεδύοντο.* (Sch. Ar. Ritter 759.) „Die Gestalt eines Delphins bezieht sich wohl auf den gespaltenen breiten und scharfen Schwanz desselben; und dieser war vermuthlich von Eisen mit einer schneidenden Schärfe. Um aber dieser Gattung einer doppelten Axt den nöthigen Schwung und Nachdruck durch die vermehrte Schwere zu geben, so war sie vielleicht in eine Masse von Blei gelöthet, welche den übrigen Körper des Delphins vorstellte. Dieses Instrument nun ward von der Höhe herunter gestürzt und spaltete das worauf es fiel.“ (Hl.) vgl. Saumaise z. Sol. 402 u. Scheffer de mil. nav. 2, 5. — *ἠρμέναι.* zu *ναυμαχοῦσαι* 7, 23, 3.

Συρακοσίων ἐπαιρόμεναι τῇ νίκῃ προσέμιξαν αὐτῶν ἐγγὺς καὶ διεφθάρησαν, καὶ ἡ ἑτέρα αὐτοῖς ἀνδράσιν ἑάλω. καταδύσαντες δ' οἱ Συρακόσιοι τῶν Ἀθηναίων ἑπτὰ ναῦς καὶ κατατραυματίσαντες πολλάς, ἄνδρας τε τοὺς μὲν ζωγρήσαντες τοὺς δὲ ἀποκτείναντες ἀπεχώρησαν, καὶ τροπαῖά τε ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν ἔστησαν καὶ τὴν ἐλπίδα ἤδη ἐχυρὰν εἶχον ταῖς μὲν ναυσὶ καὶ πολὺ κρείσσους εἶναι, ἐδόκουν δὲ καὶ τὸν πεζὸν χειρώσεσθαι.

Καὶ οἱ μὲν ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα παρεσκευάζοντο αὖθις, ἐν τούτῳ δὲ Δημοσθένης καὶ Εὐρυμέδων ἔχοντες τὴν ἀπὸ τῶν 42
Ἀθηναίων βοήθειαν παραγίγνονται, ναῦς τε τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα μάλιστα ξὺν ταῖς ξενικαῖς καὶ ὁπλίτας περὶ πεντακισχιλίους ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ἀκοντιστάς τε βαρβάρους καὶ Ἕλληνας οὐκ ὀλίγους καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας καὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν ἱκανήν. καὶ τοῖς μὲν Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις κατάπληξις ἐν τῷ αὐ- 2
τίκα οὐκ ὀλίγη ἐγένετο, εἰ πέρας μηδὲν ἔσται σφίσι τοῦ ἀπαλλαγῆναι τοῦ κινδύνου, ὁρῶντες οὔτε διὰ τὴν Δεκέλειαν τειχιζομένην οὐδὲν ἧσσον στρατὸν ἴσον καὶ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ ἐπεληλυθότα, τήν τε τῶν Ἀθηναίων δύναμιν πανταχόσε πολλὴν φαινομένην· τῷ δὲ προτέρῳ 3
στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων ὡς ἐκ κακῶν ῥώμη τις ἐγεγένητο. ὁ δὲ Δημοσθένης ἰδὼν ὡς εἶχε τὰ πράγματα καὶ νομίσας οὐχ οἷόν τ' εἶναι διατρίβειν οὐδὲ παθεῖν ὅπερ ὁ Νικίας ἔπαθεν — ἀφικόμενος γὰρ τὸ πρῶτον ὁ Νικίας φοβερός, ὡς οὐκ εὐθὺς προσέκειτο ταῖς Συρακούσαις ἀλλ' ἐν Κατάνῃ διεχείμαζεν, ὑπερώφθη τε καὶ ἔφθασεν αὐτὸν ἐκ τῆς

§ 2. *ἑτέρα* ohne *ἡ* Va. Doch würde Thuk. ein anderes vielmehr durch *ἄλλη* ausgedrückt haben. Daher wird *διεφθάρησαν* nicht von völliger Vernichtung zu verstehen sein. vgl. zu 1, 29, 3. 4, 36, 3. — *κατατραυματίσαντες.* zu 4, 14, 1. — *καί* vor *πολύ* mehrere Hsn. zu 1, 25, 4. — *τροπαῖα τῶν ναυμαχιῶν.* Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 82. — *ταῖς μέν* gestellt als ob ohne *ἐδόκουν καί* bloss *τὸν δὲ πεζόν* folgen sollte. (Hk.) zu 7, 36, 5 A. — *τὸν πεζόν.* zu 1, 47, 2 u. z. Her. 7, 41, 1. — *κατ' ἀμφότερα, τῷ τε πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ.* (A. Ps.) zu 7, 42, 6 E.

C. 42. § 1. *Ἀθηναίων. Ἀθηνῶν* Bekker. zu 2, 86, 4. — *τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα,* 65 — 10 + 1 + 15 + 2 = 73 nach 7, 20, 2. 31, 2. 3 u. 4. 33, 5. (Arn.) — *μάλιστα* fehlt in einigen guten Hsn. — *ταῖς ξενικαῖς* 7, 20, 2. 31, 4. 33, 5.

§ 2. *εἰ.* Spr. 65, 5, 7. — *πέρας τοῦ ἀπαλλαγῆναι* endliches Gelangen zur Befreiung. Dem. 40, 40: *τί ἂν ἦν πέρας ἡμῖν τοῦ διαλυθῆναι;* „Her. 2, 139, 1: *τέλος δὲ τῆς ἀπαλλαγῆς ὧδε ἔλεγον γενέσθαι.*“ (Arn.) Eben so *ὀλέθρου πείρατα* bei Homer. Passows Lex. u. *πεῖρας* 3. vgl. zu 2, 49, 4. Lobeck Parall. p. 534 u. Heindorf zu Plat. Phaed. 104. — *ὁρῶντες.* zu 3, 36, 2. — *διὰ τὴν Δ.* als ob etwa ein Verbum wie gehindert worden etc. folgen sollte. — *ἴσον καὶ παραπλήσιον.* Lobeck Parall. p. 62. vgl. zu 1, 27, 1. — *ἐπεληλυθότα.* zu 1, 54, 4.

§ 3. *ὡς ἐκ κακῶν* wie es nach Unfällen möglich war. (Ba.) vgl. über *ὡς* Spr. 69, 63, 4; über *ἐκ* 68, 17, 7. — *ῥώμη.* zu 7, 18, 2. — *νομίσας.* zu 1, 124, 2. — *οὐχ οἷόν τε εἶναι* es sei nicht statthaft, man dürfe nicht. (Ps.) — *ὑπερώφθη, ἤγουν κατεφρονήθη.* (Sch.)

4 Πελοποννήσου στρατιᾷ ὁ Γύλιππος ἀφικόμενος, ἣν οὐδ' ἂν μετέπεμψαν
οἱ Συρακόσιοι, εἰ ἐκεῖνος εὐθὺς ἐπέκειτο· ἱκανοὶ γὰρ αὐτοὶ οἰόμενοι
εἶναι ἅμα τ' ἂν ἔμαθον ἥσσους ὄντες καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν,
5 ὥστε μηδ' εἰ μετέπεμψαν ἔτι ὁμοίως ἂν αὐτοὺς ὠφελεῖν — ταῦτα
οὖν ἀνασκοπῶν ὁ Δημοσθένης καὶ γιγνώσκων ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
παρόντι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατός ἐστι τοῖς ἐναντίοις, ἐβού-
λετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρούσῃ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει.
καὶ ὁρῶν τὸ παρατείχισμα τῶν Συρακοσίων, ᾧ ἐκώλυσαν περιτειχίσαι
σφᾶς τοὺς Ἀθηναίους, ἁπλοῦν [τε] ὂν καὶ εἰ κρατήσειέ τις τῶν τε
Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως καὶ αὖθις τοῦ ἐν αὐταῖς στρατοπέδου, ῥᾳ-
δίως ἂν αὐτὸ ληφθέν — οὐδὲ γὰρ ὑπομεῖναι ἂν σφᾶς οὐδένα — ἠ-
πείγετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ, καί [οἱ] ξυντομωτάτην ἡγεῖτο διαπολέ-
6 μησιν· ἢ γὰρ κατορθώσας ἕξειν Συρακούσας ἢ ἀπάξειν τὴν στρατιὰν
καὶ οὐ τρίψεσθαι ἄλλως Ἀθηναίους τε τοὺς ξυστρατευομένους καὶ
τὴν ξύμπασαν πόλιν. πρῶτον μὲν οὖν τήν τε γῆν ἐξελθόντες τῶν
Συρακοσίων ἔτεμον οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὸν Ἄναπον καὶ τῷ στρατεύ-
ματι ἐπεκράτουν, ὥσπερ τὸ πρῶτον, τῷ τε πεζῷ καὶ ταῖς ναυσίν —
οὐδὲ γὰρ καθ' ἕτερα οἱ Συρακόσιοι ἀντεπεξῄεσαν ὅτι μὴ τοῖς ἱππεῦσι
43 καὶ ἀκοντισταῖς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιείου· — ἔπειτα μηχαναῖς ἔδοξε τῷ
Δημοσθένει πρότερον ἀποπειρᾶσαι τοῦ παρατειχίσματος. ὡς δὲ αὐτῷ
προσαγαγόντι κατεκαύθησάν τε ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἀπὸ τοῦ τείχους

§ 4. *μηδ' εἰ.* Spr. 65, 5, 17.

§ 5. *ταῦτα οὖν ἀνασκοπῶν* erneuert die Begriffe *ἰδὼν καὶ νομίσας* § 3. Spr. 65, 9, 2 u. Kr. z. Arr. An. 1, 3, 6 lat. A. Ueber *οὖν* zu 3, 95, 1. — *μάλιστα δεινότατος* vorzugsweise in hohem Grade furchtbar. Kr. zu Xen. An. 7, 2, 22. — *ἐστι. ἔσται* Kr. zu Xen. An. 7, 2, 22 kl. A. — *ὅ τι τάχος* für *ὅτι τάχιστα* ist mehr poetisch, auch bei Th. nur hier vorkommend. vgl. Kr. z. Her. 5, 106, 4. — *ἀποχρήσασθαι.* zu 1, 68, 4. — *τῇ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει* der Schreck vor dem Heere. (St.) Spr. 47, 7, 5. — *τὸ παρατείχισμα* 7, 4, 1. 5, 1. 7, 1. — *σφᾶς.* Spr. 58, 4, 3 u. zu 1, 62, 2. — [*τε*] fehlt in einer sehr guten Hs. — *κρατήσειε* für *ἐπικρατήσειε* viele und gute Hsn. Letzteres wird mehr von persönlichen Objecten gesagt. Verschieden ist doch 1, 2, 1. — *τῶν Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως, κατὰ τὸν Εὐρύηλον* 6, 97, 2. 7, 43, 3. — *αὖθις* sodann. Kr. z. Dion. p. 293. (Pp.) zu 6, 90, 1. — *τοῦ στρατοπέδου,* eig. *τρία* 7, 43, 4. — *αὐτό, τὸ παρατείχισμα.* (Sch.) — *ὑπομεῖναι, ἐνόμιζεν* aus *ὁρῶν.* (Ps.) Spr. 65, 11, 7. — *οὐδείς* steht wie *τὶς* (zu 2, 37, 1) oft collectiv, wie auch *μηδείς* 1, 35, 4. vgl. Dem. 1, 19. 18, 304. — *οἱ* fehlt in vielen und guten Hsn. — *διαπολέμησιν* mit dem Artikel wäre Subject; ohne ihn gehört es dem Prädicat an. vgl. 7, 86, 1. 8, 81, 1. Das Wort findet Poll. 9, 142 mit Recht hart (*βιαιότερον*), da es wohl nur hier, das Simplex nie, *καταπολέμησις* nur bei einem Spätern vorkommt.

§ 6. *τρίψεσθαι* für *τρίβεσθαι* einige gute Hsn. zu 6, 18, 7. — *ἄλλως, ἤγουν ἀπράκτως.* (Sch.) zu 1, 109, 2. — *τε τούς. τε καὶ τούς* einige andere Hsn. — *οὐδὲ καθ' ἕτερα,* weder zu Wasser noch zu Lande, wie *κατ' ἀμφότερα* 7, 41, 3. vgl. zu 2, 67, 5. — *ὅτι μή.* zu 4, 26, 2.

ἀμυνομένων αἱ μηχαναὶ καὶ τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῇ προσβάλλον-
τες ἀπεκρούοντο, οὐκέτι ἐδόκει διατρίβειν, ἀλλὰ πείσας τόν τε Νικίαν
καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας, ὡς ἐπενόει, καὶ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν
Ἐπιπολῶν ἐποιεῖτο. καὶ ἡμέρας μὲν ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν προς- 2
ελθόντας τε καὶ ἀναβάντας, παραγγείλας δὲ πέντε ἡμερῶν σιτία καὶ
τοὺς λιθολόγους καὶ τέκτονας πάντας λαβὼν καὶ ἄλλην παρασκευὴν
[τοξευμάτων τε καὶ] ὅσα ἔδει, ἢν κρατῶσι, τειχίζοντας ἔχειν, αὐτὸς
μὲν ἀπὸ πρώτου ὕπνου καὶ Εὐρυμέδων καὶ Μένανδρος ἀναλαβὼν τὴν
πᾶσαν στρατιὰν ἐχώρει πρὸς τὰς Ἐπιπολάς, Νικίας δ' ἐν τοῖς τείχεσιν
ὑπελείπετο. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο πρὸς αὐταῖς ἤδη κατὰ τὸν Εὐρύηλον, 3
ᾗπερ καὶ ἡ προτέρα στρατιὰ τὸ πρῶτον ἀνέβη, λανθάνουσί τε τοὺς
φύλακας τῶν Συρακοσίων καὶ προσβάντες τὸ τείχισμα ὃ ἦν αὐτόθι
τῶν Συρακοσίων αἱροῦσι καὶ ἄνδρας τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσιν. οἱ 4
δὲ πλείους διαφυγόντες εὐθὺς πρὸς τὰ στρατόπεδα, ἃ ἦν ἐπὶ τῶν Ἐ-
πιπολῶν τρία, ἓν μὲν τῶν Συρακοσίων, ἓν δὲ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν,
ἓν δὲ τῶν ξυμμάχων, ἀγγέλλουσι τὴν ἔφοδον καὶ τοῖς ἑξακοσίοις τῶν
Συρακοσίων, οἳ καὶ πρῶτοι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τῶν Ἐπιπολῶν φύ-
λακες ἦσαν, ἔφραζον. οἱ δ' ἐβοήθουν τ' εὐθὺς καὶ αὐτοῖς ὁ Δημο- 5
σθένης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐντυχόντες ἀμυνομένους προθύμως ἔτρεψαν.
καὶ αὐτοὶ μὲν εὐθὺς ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν, ὅπως τῇ παρούσῃ ὁρμῇ
τοῦ περαίνεσθαι ὧν ἕνεκα ἦλθον μὴ βραδεῖς γένωνται· ἄλλοι δὲ τὸ
ἀπὸ τῆς πρώτης παρατείχισμα τῶν Συρακοσίων, οὐχ ὑπομενόντων

C. 43. § 1. *τοὺς ἄλλους* § 2 u. 7, 16, 1. — *καί* vor *τήν* boten viele u. gute Hsn. vgl. zu 2, 93, 3. — *τὴν ἐπιχείρησιν τῶν Ἐ.* Spr. 47, 7, 5. vgl. 1, 33, 3.

§ 2. *ἀδύνατα*, *ἀδύνατον* viele u. gute Hsn. zu 1, 1, 2. — *προσελθόντας*, *τοὺς Ἀθηναίους.* (Sch.) — *πέντε ἡμερῶν σιτία.* Spr. 47, 8, 1 u. zu 1, 48, 1. — *παρασκευήν*, Maschinen, eiserne Werkzeuge etc. (Ba.) — *τοξευμάτων.* Hier erwart' ich ein oder kein anderes Wort. — *ἔδει, λαβεῖν.* Spr. 55, 4, 11. vgl. 4, 3, 1. 5, 2. — *ἀπό*, wie de, von — an. So *ἀφ' ἑσπέρας* 3, 112, 2. — *ἀναλαβών* dem Hauptsubject angefügt. Spr. 63, 4. — *τὴν πᾶσαν*, was eben zu dieser Expedition bestimmt war. Pp. vermuthet *τὴν πολλήν.* — *ὑπελείπετο* für *ὑπελέλειπτο* eine sehr gute Hs.

§ 3. *ἤδη* vor *κατά* boten eine gute Hs. u. Va. — *ᾗπερ* 6, 97, 2. — *ὃ ἦν αὐτόθι τῶν Σ.* Spr. 47, 9, 5. — *ἄνδρας τῶν φυλάκων* wie *ἀνὴρ τῶν ἀστῶν* 6, 54, 2. 8, 71, 3. Spr. 47, 9. vgl. 7, 68, 2 u. Haase p. 100.

§ 4. *ἃ ἦν τρία.* Spr. 47, 28, 4. vgl. 4, 113, 2. — *ἐν προτειχίσμασιν* nach *τρία* ist mit vielen u. guten Hsn. gestrichen. — *τῶν ξυμμάχων*, der aus Hellas. (Ds.) — *πρῶτοι* 6, 96, 3.

§ 5. *ὁρμῇ τοῦ περαίνεσθαι* Streben auszuführen. Der Dativ wäre passender wenn folgte: etwas leisteten. vgl. 4, 34, 1. Dobree vermuthet *τό* für *τοῦ*: ut praesenti studio celeriter conficerent. vgl. *τὸ ἐπιβουλεύσασθαι* 3, 82, 4. (?) — *τό* will Gö. nach *πρώτης.* — *μὴ βραδεῖς γένωνται*, *μὴ ὑστέρωσιν.* (Sch.)? — *ἀπὸ τῆς πρώτης*, *ὁρμῆς δηλονότι.* (Sch.) zu 1, 77, 2. Kr. z. Dion. p. 302 nimmt ein Hyperbaton an; Bd. erklärt: den zunächst gelegenen, zuerst erreichbaren Theil des syrakosischen

6 τῶν φυλάκων, ᾕρουν τε καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον. οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Γύλιππος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐβοήθουν, ἐκ τῶν προτειχισμάτων, καὶ ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος ἐν νυκτὶ σφίσι γενομένου προσέβαλλόν τε τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπεπληγμένοι καὶ βιασθέντες
7 ὑπ' αὐτῶν τὸ πρῶτον ὑπεχώρησαν. προϊόντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀταξίᾳ μᾶλλον ἤδη ὡς κεκρατηκότων καὶ βουλομένων διὰ παντὸς τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων ὡς τάχιστα διελθεῖν, ἵνα μὴ ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου αὖθις ξυστραφῶσιν, οἱ Βοιωτοὶ πρῶτοι αὐτοῖς ἀντέσχον, καὶ προσβαλόντες ἔτρεψάν τε καὶ ἐς φυγὴν κατέστησαν.

44 Καὶ ἐνταῦθα ἤδη ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἣν οὐδὲ πυθέσθαι ῥᾴδιον ἦν οὐδ' ἀφ' ἑτέρων ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστα ξυνηνέχθη. ἐν μὲν γὰρ ἡμέρᾳ σαφέστερα μέν, ὅμως δὲ οὐδὲ ταῦτα οἱ παραγενόμενοι πάντα πλὴν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόλις οἶ-
2 δεν· ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ, ἣ μόνη δὴ στρατοπέδων μεγάλων ἔν γε τῷδε τῷ πολέμῳ ἐγένετο, πῶς ἄν τις σαφῶς τι ᾔδει; ἦν μὲν γὰρ σελήνη λαμπρά, ἑώρων δὲ οὕτως ἀλλήλους ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι. ὁπλῖ-
3 ται δὲ ἀμφοτέρων οὐκ ὀλίγοι ἐν στενοχωρίᾳ ἀνεστρέφοντο. καὶ τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δ' ἔτι τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσσητοι ἐχώρουν. πολὺ δὲ καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος αὐτοῖς τὸ μὲν ἄρτι

Festungswerkes. — *παρατείχισμα. προτείχισμα* Dunbar. — *ἀποσύρειν* scheint sonst so nicht vorzukommen.

§ 6. *προσέβαλλον. προσέβαλον* einige Hsn.

§ 7. *τοῦ μήπω μεμαχημένου* den Theil der noch nicht gekämpft hatte (Ac.), wie *τὸ μαχόμενον* 4, 96, 3. (Pp.) Spr. 43, 4, 17 u. Index u. Particip 3. — *διελθεῖν* durchdringen. (Va.) — *ἀνέντων τῆς.* Spr. 47, 13 u. zu 5, 32, 3. — *ξυστραφῶσιν, οἱ Συρακούσιοι.* (Sch.) — *κατέστησαν.* zu 4, 68, 1.

C. 44. § 1. *ἤδη.* zu 6, 44, 3. — *ἥν.* Anticipation (Spr. 61, 6), als ob *ἕκαστα* nicht hinzugefügt werden sollte. (Arn.) vgl. zu 7, 18, 1. — *οὐδ' ἀφ' ἑτέρων.* zu 2, 67, 5. Ein Beleg dass Th. von beiden Parteien Erkundigungen eingezogen. (Ba.) — *ξυνηνέχθη* sich begab, so bei Her. zuweilen, von Attikern fast nur Thuk. 1, 23, 1. 8, 83, 1. 84, 1. — *ἐν* bei, in einer Schlacht bei. — *σαφέστερα* gehört zu *οἶδεν.* (Va.) *σαφέστερον?* — *οὐδὲ ταῦτα. οὐδ' ἐνταῦθα* Kr. Bruchst. — *τὸ καθ' ἑαυτόν* was in seiner Umgebung vorgeht. Dion C. 47, 45: (*οὐδὲν*) *πλὴν τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἔγνω.* vgl. zu 3, 108, 2. — *οἶδεν,* dem nähern *ἕκαστος* angefügt. (Ba.) Spr. 63, 1, 3.

§ 2. *ἔν γε.* Spr. 69, 15, 2. — *ᾔδει* für *εἰδείη* die besten Hsn.: wie hätte Jemand erkennen sollen? *εἰδείη* gab Jemand der den (schon mit *ἥ* anfangenden) Uebergang vom allgemeinen Satze zu dem vorliegenden Falle anstössig fand. vgl. zu 6, 92, 4 u. Kr. zu Xen. An. 2, 4, 26. — *ἐν σελήνῃ.* Achill. T. 3, 2: *ἑωρῶμεν ἑαυτοὺς ὡς ἐν σελήνῃ.* Ueber *πρὸς τὴν σελήνην* s. Fassow u. d. W. — *εἰκός* würden wir doppelt erfordern: *ὡς ἐν σελήνῃ εἰκός· εἰκὸς γάρ.* — *ὄψιν, θέαμα,* mit dem Ge., wie auch sonst hin und wieder. Lobeck Parall. p. 512. — *τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι* die Erkennung des Befreundeten angezweifelt wurde, unsicher war. (Ba.) — *ἀνεστρέφοντο.* Kr. zu Arr. An. 3, 11, 9 lat. A.

§ 3. *ἐφόδῳ, ὁρμῇ.* (Sch.) — *προσανιέναι* noch dazu hinange-

ἀναβεβήκει, τὸ δ' ἔτι προσανῄει, ὥστ' οὐκ ἠπίσταντο πρὸς ὅ τι χρὴ χωρῆσαι. ἤδη γὰρ τὰ πρόσθεν, τῆς τροπῆς γεγενημένης, ἐτετάρακτο πάντα καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνῶναι. οἵ τε γὰρ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κρατοῦντες παρεκελεύοντό τε, κραυγῇ οὐκ ὀλίγῃ χρώμενοι, ἀδύνατον ὂν ἐν νυκτὶ ἄλλῳ τῳ σημῆναι, καὶ ἅμα τοὺς προσφερομένους ἐδέχοντο, οἵ τε Ἀθηναῖοι ἐζήτουν τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας, καὶ εἰ φίλιον εἴη τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων, πολέμιον 5
ἐνόμιζον, καὶ τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῳ γνωρίσαι σφίσι τε αὐτοῖς θόρυβον πολὺν παρεῖχον, ἅμα πάντες ἐρωτῶντες, καὶ τοῖς πολεμίοις σαφὲς αὐτὸ κατέστησαν· τὸ δ' ἐκείνων οὐχ ὁμοίως ἠπίσταντο διὰ τὸ κρατοῦντας αὐτοὺς καὶ μὴ διεσπασμένους ἧσσον ἀγνοεῖσθαι, ὥστ' εἰ μὲν ἐντύχοιέν 6
τισι κρείσσους ὄντες τῶν πολεμίων, διέφευγον αὐτούς, ἅτε ἐκείνων ἐπιστάμενοι τὸ ξύνθημα, εἰ δ' αὐτοὶ μὴ ἀποκρίνοιντο, διεφθείροντο. μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψε καὶ ὁ παιωνισμός· ἀπὸ γὰρ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὢν ἀπορίαν παρεῖχεν. οἵ τε γὰρ Ἀργεῖοι καὶ 7
οἱ Κερκυραῖοι καὶ ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν, ὁπότε παιωνίσειαν, φόβον παρεῖχε τοῖς Ἀθηναίοις, οἵ τε πολέμιοι ὁμοίως. ὥστε

hen, wird auch aus Dion C. angeführt. — *ὅ τι* welchem Trupp. Es local zu nehmen ist sprachwidrig. — *τὰ πρόσθεν* die vorderen Theile des Heeres. (Ac.) — *ὑπὸ τῆς βοῆς, διὰ τὴν βοήν.* (Sch.) — *χαλεπὰ διαγνῶναι.* Spr. 55, 3, 7.

§ 4. *οἵ τε.* vgl. § 7 u. zu 7, 34, 7. — *ὄν.* Spr. 56, 9, 7. — *τοὺς προσφερομένους ἐδέχοντο* hielten den Angriff der Andringenden aus. (St.) — *οἱ Ἀθηναῖοι, οἳ νεωστὶ ἀνεβεβήκεσαν.* (Dobree.) — *σφᾶς αὐτούς.* Spr. 51, 2, 16. vgl. zu 4, 25, 6 u. Arndt de pron. refl. 1 p. 11. — *πᾶν τό.* Spr. 50, 4, 1 u. 11, 11. — *ἐξ ἐναντίας* für *ἐναντίον* eine gute u. zwei andere Hsn. nebst dem Sch., wie 4, 33, 2. 35, 2. (Bk.) — *τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων*, nämlich von denen die bereits flüchtig wieder umkehrten. (Hl.) Also mit *φίλιον* zu verbinden. vgl. zu 5, 37, 4. 6, 43, 2. Andre fügen es zu *τὸ ἐξ ἐναντίας.*

§ 5. *τοῖς ἐρωτήμασι πυκνοῖς.* Spr. 50, 11, 1. *πυκνά* könnte auch stehen. zu 1, 3, 4 E. — *ξύνθημα λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος.* Etym. M. (Hudson.) Tac. H. 3, 22: crebris interrogationibus notum pugnae signum. vgl. Lips. mil. Rom. 4 ult. (Dr.) — *ἄλλῳ τῳ*, der Dativ wie bei *γιγνώσκειν* 1, 8, 1. 6, 55, 1, Xen. Kyr. 4, 2, 16 etc. — *γνωρίσαι, ἀλλήλους.*

§ 6. *τῶν πολεμίων* hängt von *τισίν* ab. (Sch.) — *διέφευγον, οἱ πολέμιοι.* (Sch.) — *ἐκείνων, τῶν Ἀθηναίων.* (Va.) zu 1, 132, 6. — *εἰ δ' αὐτοί. αὐτοὶ δ' εἰ* würd' ich erwarten. — *αὐτοί, κρείσσοσιν ἐντυχόντες.* (Dobree.) — *ἀποκρίνοιντο* für *ὑποκρίνοιντο* eine gute Hs. Doch bezeugen auch Grammatiker dass Th. wie Her. dieses für jenes gebraucht. „Object ist *τὸ τῶν Συρακοσίων ξύνθημα.*“ (Dobree.) — *μέγιστον.* zu 7, 24, 3. Ueber den Pleonasmos zu 6, 87, 2. „vgl. 7, 85, 3.“ (Dobree.) — *ἔβλαψε καί* für *ἔβλαψεν* viele, auch gute Hsn. — *παιωνισμός.* zu 1, 50, 4. (5.)

§ 7. *παρεῖχε, τὸ παιωνίσαι.* (Ps.) — *οἱ πολέμιοι, ὁπότε παιωνίσειαν,*

τέλος ξυμπεσόντες αὐτοῖς κατὰ πολλὰ τοῦ στρατοπέδου, ἐπεὶ ἅπαξ ἐταράχθησαν, φίλοι τε φίλοις καὶ πολῖται πολίταις, οὐ μόνον ἐς φόβον κατέστησαν, ἀλλὰ καὶ ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες μόλις ἀπελύοντο. 8καὶ διωκόμενοι κατά τε τῶν κρημνῶν [οἱ] πολλοὶ ῥίπτοντες ἑαυτοὺς ἀπώλλυντο, στενῆς οὔσης τῆς ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν πάλιν καταβάσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸ ὁμαλὸν οἱ σωζόμενοι ἄνωθεν καταβαῖεν, οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν προτέρων στρατιωτῶν ἐμπειρίᾳ μᾶλλον τῆς χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον, οἱ δὲ ὕστερον ἥκοντες εἰσὶν οἳ διαμαρτόντες τῶν ὁδῶν κατὰ τὴν χώραν ἐπλανήθησαν· οὕς, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων περιελάσαντες διέφθειραν.

45 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Συρακόσιοι δύο τροπαῖα ἔστησαν, ἐπί τε ταῖς Ἐπιπολαῖς ᾗ ἡ πρόσβασις καὶ κατὰ τὸ χωρίον ᾗ οἱ Βοιωτοὶ πρῶτον ἀντέστησαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἐκομίσαντο. ἀπέθανον δὲ οὐκ ὀλίγοι αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, ὅπλα μέντοι ἔτι πλείω ἢ κατὰ τοὺς νεκροὺς ἐλήφθη· οἱ γὰρ κατὰ τῶν κρημνῶν βιασθέντες ἅλλεσθαι ψιλοὶ ἄνευ τῶν ἀσπίδων οἱ μὲν ἀπώλλυντο οἱ δ' ἐσώθησαν.

46 Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Συρακόσιοι ὡς ἐπὶ ἀπροσδοκήτῳ εὐπραγίᾳ πάλιν αὖ ἀναρρωσθέντες, ὥσπερ καὶ πρότερον, ἐς μὲν Ἀκράγαντα στασιάζοντα πεντεκαίδεκα ναυσὶ Σικανὸν ἀπέστειλαν, ὅπως ὑπαγάγοιτο

φόβον παρεῖχον. (Sch.) — **αὐτοῖς** für αὑτοῖς Bekker. — **φίλοι — πολίταις** gehören zu ξυμπεσόντες αὐτοῖς. (Va.) — **κατέστησαν.** zu 4, 96, 4.

§ 8. **ἀπό** bei εἶναι auch Xen. An. 2, 4, 13. — **οἱ** vor πολλοί dürfte aus οἱ μὲν πολλοί entstanden sein. (Kr. Bruchst.) multi Va. — **τῆς πάλιν καταβάσεως.** vgl. 7, 62, 3. Spr. 50, 8, 8. vgl. 9, 6. „So πάλιν αὐτόμολοι Xen. Hell. 7, 3, 10." (Bl.) — **καταβαῖεν** für **καταβαίνοιεν** eine gute u. zwei andere Hsn., der Sch. u. Va. — **οἱ μέν** fehlt in mehrern, z. Th. guten Hsn. — **ἐμπειρίᾳ μᾶλλον** weil sie mehr als die übrigen kundig waren. (Va.) Doch wird μᾶλλον wohl zu διεφύγγανον gehören. zu νῦν 2, 44, 1. — **διεφύγγανον.** φυγγάνω Aesch. Prom. 511, Soph. El. 132, ἀποφυγγάνειν Dem. 23, 74, διαφυγγάνω Aeschin. 3, 10 u. Arr. An. 4, 4, 6. ἐκφυγγάνω Aesch. Prom. 523, καταφυγγάνω Aeschin. 3, 208 u. Her. 6, 16. (Abr. u. Kr.) — **εἰσὶν οἵ** appositiv wie ἔνιοι. — **διέφθειραν.** διέφθειρον mehrere gute Hsn.

C. 45. **ᾗ ἡ.** zu 4, 103, 1. — **ἡ πρόσβασις** der Zugang. (St.) Erg. ἦν. Spr. 62, 1, 4 u. 6. — **πρῶτον** für πρῶτοι mehrere u. gute Hsn. wie Va. Dies war 7, 43, 7 das Richtige. Spr. 57, 5, 3. — **οὐκ ὀλίγοι**, 2000 nach Plut. Nik. 21. vgl. Diod. 13, 11. (Hudson.) — **ὅπλα**, ἀσπίδες wie Xen. Hell. 2, 4, 25. (Dr.) Vielleicht war die Zahl der Gebliebenen nur nach der Summe der erbeuteten Schilde berechnet. — **πλείω ἢ κατά.** Spr. 49, 4 u. zu 6, 15, 2. — **ἄνευ** verdächtigt Hk., auch τῶν ἀσπίδων Cobet Hyper. p. 59. — **ἀπώλλυντο.** ἀπώλοντο Cob. eb.

C. 46. **πάλιν αὖ.** Spr. 69, 12 A. — **ἀναρρωσθέντες** wieder ermuthigt. Sonst (anders) bei Spätern. vgl. zu 2, 8, 1. — **ὥσπερ καὶ πρότερον** 7, 41, 2, mir verdächtig. — **ὑπαγάγοιτο** unterwerfe Ps.; ge-

τὴν πόλιν, εἰ δύναιτο· Γύλιππος δὲ κατὰ γῆν ἐς τὴν ἄλλην Σικελίαν
ᾤχετο αὖθις, ἄξων στρατιὰν ἔτι, ὡς ἐν ἐλπίδι ὢν καὶ τὰ τείχη τῶν
Ἀθηναίων αἱρήσειν βίᾳ, ἐπειδὴ τὰ ἐν ταῖς Ἐπιπολαῖς οὕτω ξυνέβη.
οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ἐν τούτῳ ἐβουλεύοντο πρός τε τὴν 47
γεγενημένην ξυμφορὰν καὶ πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ
πάντα ἀρρωστίαν. τοῖς τε γὰρ ἐπιχειρήμασιν ἑώρων οὐ κατορθοῦντες
καὶ τοὺς στρατιώτας ἀχθομένους τῇ μονῇ· νόσῳ τε γὰρ ἐπιέζοντο 2
κατ' ἀμφότερα, τῆς τε ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὔσης ἐν ᾗ ἀσθε-
νοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα καὶ τὸ χωρίον ἅμα ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο
ἑλῶδες καὶ χαλεπὸν ἦν, τά τε ἄλλα [ὅτι] ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο.
τῷ οὖν Δημοσθένει οὐκ ἐδόκει ἔτι χρῆναι μένειν, ἀλλ' ἅπερ καὶ δια-
νοηθεὶς ἐς τὰς Ἐπιπολὰς διακινδυνεῦσαι, ἐπειδὴ ἔσφαλτο, ἀπιέναι ἐψη-
φίζετο καὶ μὴ διατρίβειν, ἕως ἔτι τὸ πέλαγος οἷόν τε περαιοῦσθαι καὶ
τοῦ στρατεύματος ταῖς γοῦν ἐπελθούσαις ναυσὶ κρατεῖν. καὶ τῇ πό- 3
λει ὠφελιμώτερον ἔφη εἶναι πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ σφῶν ἐπιτειχίζον-
τας τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι ἢ Συρακοσίους, οὓς οὐκέτι ῥᾴδιον εἶναι
χειρώσασθαι· οὐδ' αὖ ἄλλως χρήματα πολλὰ δαπανῶντας εἰκὸς εἶναι
προσκαθῆσθαι.

Καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης τοιαῦτα ἐγίγνωσκεν· ὁ δὲ Νικίας ἐνόμιζε 48
μὲν καὶ αὐτὸς πονηρὰ σφῶν τὰ πράγματα εἶναι, τῷ δὲ λόγῳ οὐκ ἐβού-
λετο αὐτὰ ἀσθενῆ ἀποδεικνύναι, οὐδ' ἐμφανῶς σφᾶς ψηφιζομένους

winne? Ungewöhnlich so; vgl. jedoch Kr. zu Xen. An. 2, 4, 3. — *αὖθις*, wie schon 7, 7, 2. — *ἔτι*, ausser dem schon erhaltenen. — *ἐν ἐλπίδι.* zu 4, 70, 3.

C. 47. § 1. *πρός* in Bezug auf. zu 1, 71, 4. vgl. 4, 87, 4. 6, 46, 4. (47, 1.) — *ἀρρωστίαν* Entmuthigung. (Ds.) Gegensatz von *ῥώμη*. zu 2, 8, 1. vgl. 3, 15 u. 8, 83, 1.

§ 2. *νόσῳ τε.* Dem entspricht *τά τε ἄλλα.* (Matth. 622 p. 1528.) — *κατ' ἀμφότερα* aus (folgenden) zwei Gründen. vgl. 8, 65, 2. — *τῆς ὥρας. μετοπώρου γὰρ ἦν ἡ ἀρχή* Plut. Nik. 22. (Huds.) zu 7, 50, 4. — *οὔσης — καὶ ἦν.* zu 1, 57, 2. 82, 2. — *ἄνθρωποι.* Spr. 50, 3, 6. zu 1, 41, 3 u. z. Dion. p. 110. — *χαλεπόν* grave, ungesund. Hes *ἔ. καὶ ἡ.* 557: *μεὶς χαλεπώτατος οὗτος χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.* (Bl.) — *ὅτι* wollte Reiske streichen (auch fehlt es in zwei Hsn.) oder *ἀνελπιστότατα* lesen; ich: *ἐφαίνετο, τῷ (γοῦν) Δημοσθένει.* — *διακινδυνεῦσαι*, *ἔφη* aus *ἐδόκει.* vgl. 4, 3, 2. (Arn.) Spr. 65, 11, 7. Pp. ergänzt das *ἔφη* aus *ἐψηφίζετο.* Der Inf. könnte auch von *ἐψηφίζετο* abhängen. — *ἐς*, wie 3, 36, 2. (Pp.) Spr. 68, 21, 4. — *ἀπιέναι* für *διεξιέναι* eine gute u. zwei andere Hsn.; die meisten *ἐξιέναι.* „vgl. 7, 48, 6." (Bk.) — *τοῦ στρατεύματος* ist der partitive Ge. und *κρατεῖν* steht absolut (Hk.): wenigstens mit dem Theile des Heeres der aus den hinzugekommenen Schiffen bestände die Oberhand zu behaupten. Ich wünsche mit Reiske ein andres Wort, doch nicht *τοῦ περαιώματος.*

§ 3. *ἐπιτειχίζοντας*, Dekeleia. — *ἢ Συρακοσίους*, *ἢ πρὸς Σ.* (Sch.) Spr. 68, 9. vgl. Pp. — *οὓς εἶναι.* Spr. 55, 4, 9. — *οὐδ' αὖ.* zu 4, 87, 3.

C. 48. § 1. *πονηρά. πόνηρα* Andre. vgl. Göttling. Acc. S. 304 f. — *σφῶν.* Spr. 50, 11, 20 u. zu 1, 25, 2. vgl. zu 1, 32, 3. 144, 1. — *ἀσθενῆ*

μετὰ πολλῶν τὴν ἀναχώρησιν τοῖς πολεμίοις καταγγέλτους γίγνεσθαι·
2 λαθεῖν γὰρ ἄν, ὁπότε βούλοιντο, τοῦτο ποιοῦντες πολλῷ ἧσσον. τὸ
δέ τι καὶ τὰ τῶν πολεμίων ἀφ' ὧν ἐπὶ πλέον ἢ οἱ ἄλλοι ᾐσθάνετο
αὐτῶν ἐλπίδος τι ἔτι παρεῖχε πονηρότερα τῶν σφετέρων ἔσεσθαι, ἢν
καρτερῶσι προσκαθήμενοι· χρημάτων γὰρ ἀπορίᾳ αὐτοὺς ἐκτρυχώ-
σειν, ἄλλως τε καὶ ἐπὶ πλέον ἤδη ταῖς ὑπαρχούσαις ναυσὶ θαλασσο-
3 κρατούντων. καὶ ἦν γάρ τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς
Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι, ἐπεκηρυκεύετο ὡς αὐτὸν καὶ οὐκ
εἴα ἀπανίστασθαι. ἃ ἐπιστάμενος τῷ μὲν ἔργῳ ἔτι ἐπ' ἀμφότερα ἔχων
καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε, τῷ δ' ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν
τὴν στρατιάν. εὖ γὰρ εἰδέναι ὅτι Ἀθηναῖοι σφῶν ταῦτα οὐκ ἀποδέ-
4 ξονται, ὥστε μὴ αὐτῶν ψηφισαμένων ἀπελθεῖν. καὶ γὰρ οὐ τοὺς αὐ-
τοὺς ψηφιεῖσθαί τε περὶ σφῶν αὐτῶν καὶ τὰ πράγματα ὥσπερ καὶ
αὐτοὶ ὁρῶντας καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσει ἀκούσαντας γνώσεσθαι, ἀλλ'
ἐξ ὧν ἄν τις εὖ λέγων διαβάλλοι, ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι. τῶν

ἀποδεικνύναι. Spr. 55, 7, 4. — *μετὰ πολλῶν* ist wohl ein Glossem zu *ἐμφανῶς*. Denn von einer Zuziehung der Taxiarchen und Trierarchen finden wir keine Spur. — *καταγγέλτους γίγνεσθαι.* zu 3, 30, 1. — *ποιοῦντες.* zu 6, 25, 3 E. Doch ist auch das *τοῦτο ποιοῦντες*, von Va. nicht übersetzt, mir verdächtig.

§ 2. *τὸ δέ τι καί* zu 1, 107, 3. — *ἀφ' ὧν*, *ἀπὸ τούτων ἅ* vermöge dessen was. (Hl) vgl. Spr. 68, 16, 8. — *αὐτῶν* hängt von dem in *ἀφ' ὧν* enthaltenen *ἅ* ab. Spr. 47, 10, 2. — *προσκαθήμενοι.* Spr. 56, 6, 1. — *αὐτούς*, *τοὺς Συρακοσίους*, ist Objectsaccusativ. (Va.) Das Subject würde hier gar nicht oder im No. ausgedrückt worden sein. — *ἐπὶ πλέον* in grösserer Ausdehnung als vorher, latius Va. vgl. Her. 5, 51, 2. — *θαλασσοκρατούντων*, *σφῶν*, *τῶν Ἀθηναίων.* (Va.) Ueber den Ge. zu *διαβαλλόντων* 2, 83, 3. vgl. 5, 31, 2.

§ 3. *καὶ ἦν γάρ.* zu 1, 31, 2. — *βουλόμενον*, wie 7, 49, 1. (Abr.) Spr. 43, 3, 17. — *ἐνδοῦναι.* zu 4, 76, 2. — *ἐπεκηρυκεύετο* hier vom Schicken geheimer Sendlinge, *διάγγελοι* 7, 73, 4 (Ps.), wie 7, 49, 1. (Dr.) 8, 44, 1. (Pp.) vgl. Her. 1, 60. Subject ist *τὸ βουλόμενον.* vgl. zu 1, 72, 1. — *ὡς.* zu 6, 48, 1. — *ἀπανίστασθαι* zu 1, 61, 2. — *ἐπ' ἀμφότερα ἔχων* nach beiden Seiten geneigt, hin und her schwankend. (St.) *νοῦν* ergänzt Ba.: durch *διακείμενος* erklärt *ἔχων* Arn. vgl. Her. 6, 49: *ἐπὶ σφίσιν ἔχοντας δεδωκέναι?* — *διασκοπῶν*, *διστάζων.* (Sch.) — *ἀνεῖχε*, *οὐδεμιᾷ προσετίθετο γνώμῃ.* (Sch.) Also intransitiv. Dion C. 68, 12: *ἔτι διασκοπῶν ὅ τι πράξῃ ἀνεῖχε.* (Pp.) vgl. Spr. 52, 2, 3 u. zu 2, 18, 3. — *σφῶν.* Spr. 47, 10, 10. — *ἀποδέξονται.* zu 3, 57, 1. — *αὐτῶν* Spr. 51, 6, 3.

§ 4. *τοὺς αὐτούς* ist unklar; vielleicht *τοὺς αὐτοῦ* (Kr. Bruchst.): nicht die dort, in Sikelien, befindlichen, würden über sie, das Heer, beschliessen und, während sie die Lage der Dinge wie sie selbst, die Feldherren, sähen, nicht aber durch Ausstellungen Anderer vernommen hätten, ein Urtheil darüber fällen. Oder ist *ἐγνῶσθαι* für *γνώσεσθαι* zu lesen.— *αὐτῶν* verdächtigt Bk.; doch s. Spr. 51, 2, 7 und Arndt de pron. refl. 1 p. 30. — *ὥσπερ καὶ αὐτοί.* Spr. 62, 4, 1 u. zu 5, 29, 2. — *ἐπιτίμησις*, ein seltenes Wort, gebraucht auch Arr. An. 5, 7, 5 und Luci. 3, 164. (Bl.) Dreimal Diod. 5, 1. — *ἄν.* Spr. 54, 15, 4. (Pp.) — *εὖ*, *πιθανῶς.* (Sch.) vgl. 3, 38, 3. (Dr.) *εὖ διαβαλών* 3, 42, 2. *βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ* Iph. A. 378.

τε παρόντων στρατιωτῶν πολλοὺς καὶ τοὺς πλείους ἔφη οἳ νῦν βοῶ-
σιν ὡς ἐν δεινοῖς ὄντες, ἐκεῖσε ἀφικομένους τἀναντία βοήσεσθαι ὡς
ὑπὸ χρημάτων καταπροδόντες οἱ στρατηγοὶ ἀπῆλθον. οὔκουν βούλε- 5
σθαι αὐτός γε, ἐπιστάμενος τὰς Ἀθηναίων φύσεις, ἐπ' αἰσχρᾷ τε αἰ-
τίᾳ καὶ ἀδίκως ὑπ' Ἀθηναίων ἀπολέσθαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων
εἰ δεῖ, κινδυνεύσας τοῦτο παθεῖν ἰδίᾳ. τά τε Συρακοσίων ἔφη ὅμως
ἔτι ἥσσω τῶν σφετέρων εἶναι· [καὶ] χρήμασι γὰρ αὐτοὺς ξενοτροφοῦν-
τας καὶ ἐν περιπολίοις ἅμα ἀναλίσκοντας καὶ ναυτικὸν πολὺ ἔτι ἐνι-
αυτὸν ἤδη βόσκοντας τὰ μὲν ἀπορεῖν τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν· δισχί- 6
λιά τε γὰρ τάλαντα ἤδη ἀναλωκέναι καὶ ἔτι πολλὰ προσοφείλειν, ἤν
τε καὶ ὁτιοῦν ἐκλίπωσι τῆς νῦν παρασκευῆς τῷ μὴ διδόναι τροφήν,
φθερεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπικουρικὰ μᾶλλον ἢ δι' ἀνάγκης,
ὥσπερ τὰ σφέτερα, ὄντα. τρίβειν οὖν ἔφη χρῆναι προσκαθημένους,
καὶ μὴ χρήμασιν, ὡς πολὺ κρείσσους εἰσί, νικηθέντας ἀπιέναι.

(Dobree 2 p. 83.) *διαβαλὼν εὖ* Her. 5, 50. (Abr.) — *τούτων* ist, da nicht *ἅ* sondern *ἐξ ὧν* vorhergeht, epanaleptisch (Spr. 51, 11, 2), nicht correlativ. So Isokr. 8, 32: *τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔχομεν ἐν τῇ ψυχῇ, τούτοις κτώμεθα καὶ τὰς ἄλλας ὠφελείας.* vgl. Lys. 20, 30: *ὧν ὁ πατὴρ διαβάλλεται εἰς ὑμᾶς οὐ δικαίως, τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι* vgl. zu 3, 64, 1. — *καὶ τούς* die ja sogar. (B.) vgl. 7, 68, 2. 7, 80, 3. (Pp.) — *ὑπό.* Spr. 68, 43, 3. — *καταπροδόντες* objectlos: als Verräther. Spr. 52, 1, 2. So *οἱ προδιδόντες* 2, 5, 4. 4, 103, 2. 104, 2.

§ 5. *εἰ δεῖ.* zu 2, 74, 1. Eur. Phö. 895: *τὸ μέλλον, εἰ χρή, πείσομαι.* (Dobree.) — *ἰδίᾳ* für seine Person. (Arn.) Doch damit wurde dem Heere nicht geholfen; vielleicht *ἤδη.* (Kr. Bruchst.) — *ὅμως,* so schlecht es auch mit ihnen selbst stände, doch. (Ps.) zu 5, 61, 1. — *καὶ — γάρ.* zu 1, 77, 1. *καί* fehlt in vielen Hsn. — *χρήμασι* gehört zu *ξενοτροφοῦντας.* — *ἐν* in, innerhalb, verschieden *ἀναλίσκειν εἰς* auf. — *περιπολίοις.* zu 3, 99. — *ἔτι* überdies. (Ps.) vgl. 6, 31, 2. 7, 7, 3. 46. Sonst könnte man *ἐπί* vermuthen. — *βόσκων.* Her. 6, 39: *πεντακοσίους βόσκων ἐπικούρους.* (Bl.) Hier minder verächtlich als Ar. Ritter 256. 1258. (Dr.) vgl. Thesm. 449 u. öfter, Eur. Her. 826, Phaeth. 9, Her. 1, 44, Arr. An. 7, 8, 6, Luc. Pseudol. 25. In der att. Prosa wird es von Menschen sonst eben nicht gebraucht. — *τὰ μὲν ἀπορεῖν.* zu 5, 40, 3. — *ἔτι* noch, künftig. zu 6, 86, 4.

§ 6. *τε γάρ* für *γάρ* zwei gute Hsn. — *προσοφείλειν* noch dazu schuldig sein, an rückständigen Zahlungen für Geräthe, Sold etc. (Bl.) vgl. Kaempf Quaestt. 3 p. 6. — *ἤν τε.* Kr. z. Dion. p. 268. — *καὶ ὁτιοῦν.* Spr. 52, 15, 3. — *τῆς νῦν παρασκευῆς* ist wohl Glossem zu *ὁτιοῦν;* Va. hat es nicht. (Kr. Br.) — *φθερεῖσθαι.* Spr. § 40 u. *φθείρειν.* — *δι' ἀνάγκης* zwangspflichtige. (Sch.) — *τρίβειν, διατρίβειν καὶ παρέλκειν.* (Sch.) Dem. 23, 173: *τριβόντων τούτων καὶ οὐδὲν δίκαιον ὑμῖν ἐθελόντων πρᾶξαι.* (Bl.) — *χρήμασι* zieht Benedict zu *κρείσσους,* das Komma nach *μή* setzend. So übersetzte Hl., als Subject zu *εἰσί* richtig *οἱ Ἀθηναῖοι* denkend. Zu *νικηθέντας* könnte man *χρήμασι* nicht füglich auch denken; es müsste jenes auf die Niederlage der Athener bezogen werden. Pp. will: durch die Grösse der aufzuwendenden Summen besiegt. — *ὡς. ᾧ* eine gute und einige schlechte Hsn., was Pp. mit Hk. billigt. vgl. 1, 80, 3: *ἀλλὰ τοῖς χρήμασιν; ἀλλὰ πολλῷ ἔτι πλέον τούτου ἐλλείπομεν.* Allein der Gedanke ist dann nicht recht gehörig. Eng. giebt aus einigen Hsn. *ὧν, χρήμασιν* mit *κρείσσους* verbindend. Allein das in dem Relativ enthaltene *τούτων* könnte man weder zu *νικηθέντες* ziehen,

49 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα λέγων ἰσχυρίζετο, αἰσθόμενος τὰ ἐν ταῖς
Συρακούσαις ἀκριβῶς, καὶ τὴν τῶν χρημάτων ἀπορίαν καὶ ὅτι ἦν αὐ-
τόθι [που] τὸ βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίγνεσθαι τὰ πράγματα καὶ
ἐπικηρυκευόμενον πρὸς αὐτὸν ὥστε μὴ ἀπανίστασθαι, καὶ ἅμα ταῖς
2 γοῦν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσήσει κρατηθείς. ὁ δὲ Δημοσθένης περὶ
μὲν τοῦ προσκαθῆσθαι οὐδ' ὁπωσοῦν ἐνεδέχετο· εἰ δὲ δεῖ μὴ ἀπάγειν
τὴν στρατιὰν ἄνευ Ἀθηναίων ψηφίσματος ἀλλὰ τρίβειν αὐτούς, ἔφη
χρῆναι ἢ ἐς τὴν Θάψον ἀναστάντας τοῦτο ποιεῖν ἢ ἐς τὴν Κατάνην,
ὅθεν τῷ τε πεζῷ ἐπὶ πολλὰ τῆς χώρας ἐπιόντες θρέψονται πορθοῦν-
3 τες τὰ τῶν πολεμίων καὶ ἐκείνους βλάψουσι, ταῖς τε ναυσὶν ἐν πε-
λάγει καὶ οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ, ἣ πρὸς τῶν πολεμίων μᾶλλόν ἐστι, τοὺς
ἀγῶνας ποιήσονται ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν ᾗ τά τε τῆς ἐμπειρίας χρή-
σιμα σφῶν ἔσται καὶ ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους οὐκ ἐκ βραχέος καὶ
4 περιγραπτοῦ ὁρμώμενοί τε καὶ καταίροντες ἕξουσιν. τό τε ξύμπαν
εἰπεῖν, οὐδενὶ τρόπῳ οἱ ἔφη ἀρέσκειν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι
τάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι· καὶ ὁ Εὐρυμέδων αὐτῷ
ταῦτα ξυνηγόρευεν. ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ Νικίου ὄκνος τις καὶ μέλλη-

da dies bei Thuk. und wohl überhaupt in der Prosa, den Ge. nicht gestattet (Dial. 47, 19, 1), noch auch zu *ἀπιέναι*, da bei *ἀπέρχεσθαι* und ähnlichen Verben ein persönlicher Genitiv nicht leicht ohne die Präposition stehen dürfte.

C. 49. § 1. *ἰσχυρίζετο.* zu 3, 44, 2. — *που* fehlt in vielen und guten Hsn. Es ist unpassend und wohl aus der letzten Sylbe eines über *αὐτόθι* geschriebenen *αὐτοῦ* entstanden. — *τό*, weil es schon 7, 48, 3 erwähnt ist. (Pp.) Bl. u. Arn. wollen *τι.* — *ὥστε.* zu 7, 86, 6. — *μή. μηδ'* viele und gute Hsn. — [*καὶ ἅμα μᾶλλον ταῖς γοῦν ναυσὶ θαρσῶν ἢ πρότερον ἐθάρσησε κρατηθείς* will De Velsen p. 46.] — *γοῦν. γ' ἂν* gute Hsn. — *ἤ. ᾗ* Ba., *τῇ* Reiske. *θαρρῶν ἢ* eine gute Hs. — *θαρσήσει*, *ἐθάρσησε* zwei gute Hsn., *θαρσήσας* eine. *θαρσήσας νῦν δηλονότι μᾶλλον ἢ πρότερον κρατηθεὶς καὶ νικηθείς.* (Sch.) — *κρατηθείς. κρατυνθείς* Ba., Reiske u. Dobree. fretus classe tunc magis quam antea quum victus esset Va. Hl. nimmt *θαρσήσει* für das (sonst nicht vorkommende) Substantiv: weil er von dem Vertrauen auf die Flotte mehr als je zuvor eingenommen war. Noch Unzulässigeres bieten Matth. § 359 A. 1 u. Andere.

§ 2. *οὐδ' ὁπωσοῦν.* zu 1, 77, 2. — *ἐνεδέχετο.* zu 3, 31, 2. — *ψηφίσματος* ist vielleicht zu streichen. (Ba. u. Kr.) injussu civitatis Va. vgl. zu 1, 91, 4. — *αὐτούς. αὐτοῦ?* — *ἐς.* zu 1, 87, 2. — *θρέψονται* für *τρέψονται* einige Hsn. und Schäfers Ausg.

§ 3. *ἐν πελάγει* auf offener, freier See, wie 7, 62, 2. vgl. 36, 7. — *ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ* pleonastisch nach *ἐν πελάγει καί*, das doch desshalb nicht zu verdächtigen ist. — *χρήσιμα* ist Prädicat. (Sch.) — *σφῶν* hängt von *ἐμπειρίας* ab. (Sch.) zu 1, 25, 2. — *ἔσται.* Nach *ἔσται* fügt Vat., einige a. Hsn. u. Va. *ὥσπερ νῦν* hinzu. — *ἐπίπλους*, im Plu. auch 4, 11, 2. 8, 27, 4. (30, 2.) 38, 3. 44, 3. 100, 2. — *ἐκ βραχέος.* zu 3, 92, 3. — *καταίροντας.* zu 1, 37, 2.

§ 4. *τό τε ξύμπαν εἰπεῖν.* Spr. 55, 1, 2. vgl. 1, 138, 4 u. zu 6, 37, 3. — *ἐν τῷ αὐτῷ.* zu 4, 35, 1. — *ἀλλ', ἀρέσκειν οἱ.* (Va.) — *ἤδη, ἐξανίστασθαι*, was also zweimal zu denken ist. (Hk.) Haase p. 58 will *ἐξανίστασθαι* nach *ἤδη* stellen, Pp. wünscht *μέλλοντας.* — *μέλλησις* hat Thuk. öfter, Andre

σις ἐνεγένετο καὶ ἅμα ὑπόνοια μή τι καὶ πλέον εἰδὼς ὁ Νικίας ἰσχυρίζηται. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τούτῳ τῷ τρόπῳ διεμέλλησάν τε καὶ κατὰ χώραν ἔμενον.

Ὁ δὲ Γύλιππος καὶ ὁ Σικανὸς ἐν τούτῳ παρῆσαν ἐς τὰς Συρα- 50
κούσας, ὁ μὲν Σικανὸς ἁμαρτὼν τοῦ Ἀκράγαντος — ἐν Γέλᾳ γὰρ ὄντος αὐτοῦ ἔτι ἡ τοῖς Συρακοσίοις στάσις ἐς φίλια ἐξεπεπτώκει —· ὁ δὲ Γύλιππος ἄλλην τε στρατιὰν πολλὴν ἔχων ἦλθεν ἀπὸ τῆς Σικελίας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου τοῦ ἦρος ἐν ταῖς ὁλκάσιν ὁπλίτας ἀποσταλέντας, ἀφικομένους ἀπὸ τῆς Λιβύης ἐς Σελινοῦντα· ἀπενεχθέν- 2
τες γὰρ ἐς Λιβύην καὶ δόντων Κυρηναίων τριήρεις δύο καὶ τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας καὶ ἐν τῷ παράπλῳ Εὐεσπερίταις πολιορκουμένοις ὑπὸ Λιβύων ξυμμαχήσαντες καὶ νικήσαντες τοὺς Λίβυς καὶ αὐτόθεν παραπλεύσαντες ἐς Νέαν πόλιν, Καρχηδονιακὸν ἐμπόριον, ὅθεν πρὸς Σικελίαν ἐλάχιστον δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦν ἀπέχει, καὶ ἀπ' αὐτοῦ περαιωθέντες ἀφίκοντο ἐς Σελινοῦντα. καὶ οἱ μὲν Συρακόσιοι εὐθὺς αὐτῶν ἐλθόντων παρεσκευάζοντο ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα αὖθις τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ· οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων στρα- 3
τηγοί, ὁρῶντες στρατιάν τε ἄλλην προσγεγενημένην αὐτοῖς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἅμα οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα ἀλλὰ καθ' ἡμέραν τοῖς πᾶσι χαλεπώτερον ἴσχοντα, μάλιστα δὲ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πιεζό-

selten. — *ἐνεγένετο. ἐγένετο* mehrere u. gute Hsn. zu 1, 113, 1. — *μή.* Spr. 54, 8, 10 u. zu 2, 13, 1. — *καὶ πλέον.* zu 6, 25, 3. — *εἰδώς.* zu 5, 29, 3. — *ἰσχυρίζηται* beharre. (St.) vgl. 4, 23, 1. 68, 6. (Dr.) — *διεμέλλησαν.* zu 1, 71, 1.

C. 50. § 1. *Γύλιππος* 7, 46. — *ἡ τοῖς Σ. στάσις* die für die S. wirkende Partei. (Ac. u. Dobree.) Der Da. commodi. (Pp.) Spr. 48, 12, 1. — *ἐς* verdächtigt Ba., *φίλια* billigend, was die besten Hsn. für *φιλίαν* haben. Wenig Ansprechendes bietet Ullrich Beitr. zur Erkl. S. 176 f. Vielleicht steckt hier ein Ortsname, etwa Phintia. — *τοῦ ἦρος* 7, 17, 2. (Ds.) — *ἀποσταλέντας.* Spr. 50, 10, 3 u. zu 7, 23, 3. vgl. 52, 2.

§ 2. *ἀπενεχθέντες. ἀπενεχθέντων* viele und gute Hsn., wegen *καὶ δόντων* hineincorrigirt. Spr. 56, 14, 2. Anders Kr. z. Dion. p. 371. — *τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας* Lotsen. (Abr.) — *πρὸς Σικελίαν* ist wohl aus dem Sch. eingeflickt und *Σελινοῦς* nach *πλοῦν* ausgefallen. (Kr. Bruchst.) *περ Σικελίᾳ* giebt Bö. — *Λίβυς.* Sonst *Λίβυας.* Kr. z. Arr. An. 3, 30, 8 lat. A. — *δύο* für *δυοῖν* viele und gute Hsn. Zur Erklärung denke man *πλοῦν* zweimal (wie *στόμα* 7, 59, 2): *ἐλάχιστον πλοῦν ἀπέχει πλοῦν δύο ἡμερῶν* die kürzeste Fahrt die es entfernt ist ist eine Fahrt von zwei Tagen. vgl. Spr. 47, 8, 3 u. zu 2, 97, 1. 4, 104, 3 u. 6, 2, 6. — *πλοῦν* für *πλοῦς* Dobree (vgl. 6, 49, 3) u. eine gute Hs. — *ἀπέχει* weiss ich so wenig als Pp. u. Arn. impersonal gebraucht für: es ist eine Entfernung. — *καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ* ist 7, 41, 2 E. nicht zugefügt. Doch ein ähnliches Epexegem 7, 59, 1.

§ 3. *ἐπὶ τὸ βέλτιον.* Din. 1, 65: *ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἂν τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐλθεῖν.* vgl. Lex. Xen. *βελτίων* 6. — *τοῖς πᾶσι, κατὰ πάντα.* (Sch.) zu 5, 28, 3. 6, 20, 2. — *καθ' ἡ.* zu 1, 2, 1. — *ἴσχειν* so (wie *ἔχειν*) mit einem Adv. bei Thuk. nur hier und auch sonst selten. vgl. Passow u. d.

μενα, μετεμέλοντό τε πρότερον οὐκ ἀναστάντες, καὶ ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ὁ Νικίας ἔτι ὁμοίως ἠναντιοῦτο ἀλλ' ἢ μὴ φανερῶς γε ἀξιῶν ψηφίζεσθαι, προεῖπον ὡς ἠδύναντο ἀδηλότατα ἔκπλουν ἐκ τοῦ στρατοπέδου
4 πᾶσι καὶ παρασκευάσασθαι ὅταν τις σημήνῃ. καὶ μελλόντων αὐτῶν, ἐπειδὴ ἑτοῖμα ἦν, ἀποπλεῖν ἡ σελήνη ἐκλείπει· ἐτύγχανε γὰρ πανσέληνος οὖσα. καὶ οἵ Ἀθηναῖοι οἵ τε πλείους ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγούς, ἐνθύμιον ποιούμενοι, καὶ ὁ Νικίας, ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θειασμῷ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προσκείμενος, οὐδ' ἂν διαβουλεύσασθαι ἔτι ἔφη, πρίν, ὡς οἱ μάντεις ἐξηγοῦντο, τρὶς ἐννέα ἡμέρας μεῖναι, ὅπως ἂν πρότερον κινηθείη. καὶ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις μελλήσασι διὰ τοῦτο ἡ μονὴ ἐγεγένητο.

51 Οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ αὐτοὶ τοῦτο πυθόμενοι πολλῷ μᾶλλον ἐγηγερμένοι ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ αὐτῶν κατεγνω-

W. 2 E. — *ἀναστάντες.* Spr. 56, 6, 4. — *ἀλλ' ἤ.* Spr. 69, 4, 6 u. Index u. *ἀλλά. ἄλλο εἰ*, ein *μή* vor *ψηφίζεσθαι* einschiebend, die besten Hsn. — *παρεσκευάσασθαι. παρεσκευάσθαι* Abr. *εὐτρεπεῖς εἶναι* Plut. Nik. 22. (Pp.) Auch mir eingefallen. — *τις.* Spr. 51, 16, 7. Gemeint sind die bezüglichen Befehlshaber. Ohne *τὶς* wäre *ὁ σαλπιγκτής* Subject. — *σημήνῃ.* Drei *η* hinter einander finden sich öfter. Lobeck Parall. p. 22.

§ 4. *ἑτοῖμα ἦν.* zu 2, 3, 3. — *ἐκλείπει*, am 27 Aug. nach 8 (bez. 10½) Uhr Abends nach Heis die Finstern. des pel. Kr. S. 11. — *πανσέληνος. πασσέληνος* Bk. — *ἐνθύμιον ποιούμενοι, ἐκλογισάμενοι, κατὰ νοῦν σχόντες τὸ τῆς σελήνης.* (Sch.) Her. 8, 54: *ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱερόν.* Eur. Herk. 722: *σοὶ τόδ' ἔστ' ἐνθύμιον.* (Bl.) vgl. Her. 2, 175, 3. Soph. Oed. T. 739, Eur. Ion 1347, Antiph. 2, γ, 10. 3, α, 2. δ, 9, Dion C. (39, 11. 44, 17.) 58, 6. App. Mak. 1, Syr. 43, Bürg. 5, 133. — *καὶ ἄγαν*, wie 4, 63, 3. „*ἄγαν* nach *τι* auch 7, 63, 2." (Bö.) Spr. 69, 32, 18. — *θειασμῷ, εὐχῇ καὶ μαντείᾳ.* (Sch.) Wohl nur noch (anders) bei Dion. Arch. 7, 68. „So *θειάζειν* 8, 1." (Pp.) — *τῷ τοιούτῳ προσκείμενος, τῷ τοιούτῳ φησὶν εἴδει τοῦ θειασμοῦ προσέχων, τῷ παραφυλάττειν τὰς ἐκλείψεις καὶ τὰ οὐράνια.* (Sch.) zu 1, 93, 5 u. 6, 89, 3. Aristot. Pol. 5, 9, 15: *ἧττον φοβοῦνται, ἐὰν δεισιδαίμονα νομίζωσιν εἶναι τὸν ἄρχοντα καὶ φροντίζειν τῶν θεῶν.* Unsre Soldaten kümmern sich nicht um die Orthodoxie ihrer Befehlshaber, ja sie verspotten die Heuler in Uniform. Vernünftig Quinctilian institt. 1, 10, 47. — *πρὶν μεῖναι.* Spr. 54, 17, 6 u. zu 1, 39, 2. — *ὡς* für *ἅς* viele und gute Hsn. *ἅς ὡς* eine. — *ἐξηγοῦντο.* Der eigentliche Ausdruck von Zeichendeutern. Hemsterhuys z. Poll. 8, 124 u. Casaub. zu Theophr. Char. 17. (Dr.) — *τρὶς ἐννέα*, eine heilige Zahl. vgl. 5, 26, 4 u. So. Oed. K. 483. (Bl.) Schwer bedrängt hielt man so lange nicht aus. vgl. Clinton F. H. 413. — *τρίς. τρεῖς* einige Hsn.; und *ἐννέα* verdächtigte schon Dodwell. Indess dass sie später nicht wirklich sieben und zwanzig Tage blieben ist kein genügender Grund, da der Drang der Umstände sie zwang früher abzumarschiren. (Arn.) — *ὅπως* ist an *διαβουλεύσασθαι* anzuschliessen. (Sch.) Spr. 54, 6, 6. — *ἡ μονή.* zu 1, 131, 1.

C. 51. § 1. *αὐτοί. ὁ Γύλιππος? καὶ αὐτοί* hat hier keine rechte Beziehung. — *ἐγηγερμένοι. ἐπηρμένοι* eine sehr gute u. einige schlechtere Hsn Jenes, hier minder ausdrucksvoll, findet sich bei Thuk. nie, dieses oft ähnlich. zu 2, 11, 2. — *ἀνιέναι*, wie 6, 18, 3. (Abr.) — *τὰ τῶν Ἀ., ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀθηναίους, φεύγειν δηλονότι.* (Sch.) — *κατεγνωκότων.* zu 3, 45, 1. —

κότων ἤδη μηκέτι κρεισσόνων εἶναι σφῶν μήτε [ταῖς] ναυσὶ μήτε τῷ
πεζῷ — οὐ γὰρ ἂν τὸν ἔκπλουν ἐπιβουλεῦσαι — καὶ ἅμα οὐ βουλό-
μενοι αὐτοὺς ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας καθεζομένους χαλεπωτέρους
εἶναι προσπολεμεῖν, ἀλλ' αὐτοῦ ὡς τάχιστα καὶ ἐν ᾧ σφίσι ξυμφέρει
ἀναγκάσαι αὐτοὺς ναυμαχεῖν. τὰς οὖν ναῦς ἐπλήρουν καὶ ἀνεπειρῶντο 2
ἡμέρας ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ εἶναι. ἐπειδὴ δὲ καιρὸς ἦν, τῇ μὲν
προτέρᾳ πρὸς τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων προσέβαλλον, καὶ ἐπεξελθόν-
τος μέρους τινὸς οὐ πολλοῦ καὶ τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων κατά
τινας πύλας ἀπολαμβάνουσί τε τῶν ὁπλιτῶν τινας καὶ τρεψάμενοι κα-
ταδιώκουσιν· οὔσης δὲ στενῆς τῆς ἐσόδου οἱ Ἀθηναῖοι ἵππους τε ἑβδο-
μήκοντα ἀπολλύουσι καὶ τῶν ὁπλιτῶν οὐ πολλούς. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ 52
ἡμέρᾳ ἀπεχώρησεν ἡ στρατιὰ τῶν Συρακοσίων· τῇ δ' ὑστεραίᾳ ταῖς
τε ναυσὶν ἐκπλέουσιν, οὔσαις ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα
πρὸς τὰ τείχη ἐχώρουν. οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀνταπῆγον ναυσὶν ἓξ καὶ
ὀγδοήκοντα καὶ προσμίξαντες ἐναυμάχουν· καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα, ἔχον- 2
τα τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων καὶ βουλόμενον περικλῄσασθαι τὰς
ναῦς τῶν ἐναντίων καὶ ἐπεξαγαγόντα τῷ πλῷ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον,
νικήσαντες οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τὸ μέσον πρῶτον τῶν Ἀθη-
ναίων ἀπολαμβάνουσι κἀκεῖνον ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος καὶ
αὐτόν τε διαφθείρουσι καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας· ἔπειτα
δὲ καὶ τὰς πάσας ἤδη ναῦς τῶν Ἀθηναίων κατεδίωκόν τε καὶ ἐξεώ-
θουν ἐς τὴν γῆν.

Ὁ δὲ Γύλιππος, ὁρῶν τὰς ναῦς τῶν πολεμίων νικωμένας καὶ ἔξω 53
τῶν σταυρωμάτων καὶ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου καταφερομένας, βου-

κρεισσόνων. Spr. 55, 2, 5. — *σφῶν*, τῶν Συρακουσίων. (Sch.) als sie. — *ταῖς* fehlt in vielen u. guten Hsn.; τῷ nur in zweien. — *οὐ γὰρ ἂν* denn sonst. Spr. 54, 12, 9. — *ἂν ἐπιβουλεῦσαι.* Spr. 54, 6, 6; über den Ac. zu 6, 54, 3; über den Inf. Spr. 65, 11, 7 u. Index u. Ergänzung. — *καὶ βουλόμενοι* mit ὡς κατεγνωκότων verbunden. Spr. 56, 14, 2. — *ἄλλοσέ ποι* 7, 49, 2. — *προσπολεμεῖν.* Spr. 55, 3, 7.

§ 2. *ἀνεπειρῶντο* für ἀνεπαύοντο nur einige Hsn. u. der Sch. — *προτέρᾳ* für προτεραίᾳ viele u. gute Hsn. Letzteres ist unpassend, da hier noch kein anderer Tag bezeichnet ist. Der Gegensatz τῇ δὲ ὑστεραίᾳ 7, 52, 1. vgl. Herbst S. 36. — *πύλας*, in einer Verschanzung der Athener. (Hk.) — *ἐσόδου* für ἐφόδου eine gute u. einige a. Hsn.: der Eingang zu der Verschanzung der Athener. (Pp.) — *ἀπολλύουσι.* ἀπολλύασι eine Hs. zu 4, 25, 3. Ueber die Sache 7, 54.

C. 52. § 1. *ἀνταπῆγον ναυσίν.* ναῦς steht 7, 37, 3. vgl. 3, 16, 1. Doch intransitiv 8, 38, 3. 83, 1. 104, 1.

§ 2. *ἐπεξαγαγόντα.* ἐξάγοντα die meisten Hsn.; ἐπεξάγοντα eine gute. vgl. zu 5, 71, 3. — *τῷ πλῷ.* zu 1, 55, 3. — *πρῶτον τῶν Ἀ.* τῶν Ἀ. πρῶτον eine sehr gute Hs. — *καὶ μυχῷ* streicht Bothe. — *μετ' αὐτοῦ.* Kr. zu Xen. An. 1, 3, 9. vgl. Spr. 48, 7, 12 u. 7, 57, 8. — *ἐπισπομένας.* zu ναυμαχοῦσαι 7, 23, 3. — *ἤδη* nach einer guten Hs. hier, sonst vor ναῦς; eingeschoben wie 8, 26, 1. 56, 5. (Pp.)

C. 53. § 1. *τῶν σταυρωμάτων.* τοῦ σταυρώματος 7, 38, 2. (Pp.) — *καταφερομένας.* zu 7, 71, 5. — *βουλόμενος* mit dem blossen Inf. und

λόμενος διαφθείρειν τοὺς ἐκβαίνοντας καὶ τὰς ναῦς ῥᾷον τοὺς Συρακοσίους ἀφέλκειν τῆς γῆς, φιλίας οὔσης, παρεβοήθει ἐπὶ τὴν χηλὴν
2μέρος τι ἔχων τῆς στρατιᾶς. καὶ αὐτοὺς οἱ Τυρσηνοί — οὗτοι γὰρ ἐφύλασσον τοῖς Ἀθηναίοις ταύτῃ — ὁρῶντες ἀτάκτως προσφερομένους ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις τρέπουσι καὶ ἐσβάλ-
3λουσιν ἐς τὴν λίμνην τὴν Λυσιμέλειαν καλουμένην. ὕστερον δὲ πλείονος ἤδη τοῦ στρατεύματος παρόντος τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιβοηθήσαντες καὶ δείσαντες περὶ ταῖς ναυσὶν ἐς μάχην τε κατέστησαν πρὸς αὐτοὺς καὶ νικήσαντες ἐπεδίωξαν, καὶ ὁπλίτας τε οὐ πολλοὺς ἀπέκτειναν καὶ τὰς ναῦς τὰς μὲν πολλὰς διέσωσάν τε καὶ ξυνήγαγον κατὰ τὸ στρατόπεδον, δυοῖν δὲ δεούσας εἴκοσιν οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἔλαβον αὐτῶν καὶ τοὺς ἄνδρας πάντας
4ἀπέκτειναν. καὶ ἐπὶ τὰς λοιπάς, ἐμπρῆσαι βουλόμενοι, ὁλκάδα παλαιὰν κληματίδων καὶ δᾳδὸς γεμίσαντες, ἦν γὰρ ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους ὁ ἄνεμος οὔριος, ἀφεῖσαν τὴν ναῦν πῦρ ἐμβαλόντες. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δείσαντες περὶ ταῖς ναυσὶν ἀντεμηχανήσαντό τε σβεστήρια κωλύματα καὶ παύσαντες τὴν φλόγα καὶ τὸ μὴ προσελθεῖν ἐγγὺς τὴν ὁλκάδα τοῦ κιν-
54δύνου ἀπηλλάγησαν. μετὰ δὲ τοῦτο Συρακόσιοι μὲν τῆς τε ναυμαχίας τροπαῖον ἔστησαν καὶ τῆς ἄνω τῆς πρὸς τῷ τείχει ἀπολήψεως τῶν ὁπλιτῶν, ὅθεν καὶ τοὺς ἵππους ἔλαβον, Ἀθηναῖοι δὲ ἧς τε οἱ Τυρσηνοὶ τροπῆς ἐποιήσαντο τῶν πεζῶν ἐς τὴν λίμνην καὶ ἧς αὐτοὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ.

55 Γεγενημένης δὲ τῆς νίκης τοῖς Συρακοσίοις λαμπρᾶς ἤδη καὶ τοῦ

mit dem Acc. u. inf. wie *δοκεῖν* 4, 3, 3. vgl. 8, 27, 1. — *φιλίας* von Befreundeten besetzt. (Va.) Ggs. *πολεμίας* 7, 62, 4. — *χηλήν.* zu 1, 63, 1.

§ 2. *ταύτῃ* fehlt in vielen u. guten Hsn.; zu *ἐφύλασσον* statt zu *ὁρῶντες* zog es schon Va. — *ἐπεκβοηθεῖν* noch 8, 55, 3, sonst vielleicht nirgends. — *τήν*, das zweite gehört zu *καλουμένην*. Spr. 50, 12, 3. vgl. 7, 80, 3.

§ 3. *τοῦ.* Spr. 50, 11, 1. — *καὶ δείσαντες.* Ueber *καί* zu 1, 1, 1. — *περὶ ταῖς.* zu 1, 60, 1. — *δυοῖν δέ* für *δυοῖν* eine gute u. drei a. Hsn. wie Va. Spr. 24, 2, 9. — *εἴκοσιν οἱ* für *εἴκοσιν ἃς οἱ* eine gute Hs. u. Va.

§ 4. *κληματίδες αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι* Hesych. vgl. Jungerm. zu Poll. 7, 109. (Dr.) — *δᾷδα*, der Sing. collectiv, wie Pol. 1, 45, 12. (Bl.) vgl. zu *κέραμος* 2, 4, 1. — *κωλύματα* ist wohl eingefälscht; machinamenta ad ignem restinguendum Va. Oder *προκαλύμματα?* (Kr. Bruchst.) vgl. Arr. An. 2, 19, 4. (Bl.) Dion. Arch. 3, 56: *ἐμηχανῶντο ὅσα σβεστήρια τοῦ πυρὸς ἦν.* — *μή* weil *παύσαντες* ein Verhindern bezeichnet. Spr. 68, 12, 4.

C. 54. *οἱ* vor *Συρακόσιοι* ist mit einer sehr guten Hs. gestrichen, weil dies sonst eine zu starke Betonung erhielte. Spr. 68, 5, 4. — *τῆς ἄνω* wird wohl aus einem Glossem (*τῆς ἄνω ῥηθείσης*) entstanden sein. — *τῆς ἀπολήψεως* 7, 51, 2. — *Ἀθηναῖοι δέ, τροπαῖον ἔστησαν.* zu 1, 19. vgl. Index u. Verbum g. E. — *καὶ ἧς, καὶ τροπαῖον ἐστήσαντο ἧς.* Spr. 47, 7, 3 u. zu 2, 92, 3.

C. 55. § 1. *λαμπρᾶς* ist Prädicat: *ἡ νίκη ἣν ἐνίκησαν ἐγένετο λαμπρὰ νίκη.* (Pp.) Spr. 61, 7. *λαμπρῶς*, wie 1, 49, 6? (Kr. Bruchst.) Doch vgl. Luc.

ναυτικοῦ — πρότερον μὲν γὰρ ἐφοβοῦντο τὰς μετὰ τοῦ Δημοσθένους
ναῦς ἐπελθούσας — οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν καὶ
ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν, πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς στρατιᾶς ὁ με-
τάμελος. πόλεσι γὰρ ταύταις μόναις ἤδη ὁμοιοτρόποις ἐπελθόντες, δη- 2
μοκρατουμέναις τε, ὥσπερ καὶ αὐτοί, καὶ ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη
ἐχούσαις, οὐ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν οὔτ' ἐκ πολιτείας τι μεταβολῆς τὸ
διάφορον αὐτοῖς, ᾧ προσήγοντο ἄν, οὔτ' ἐκ παρασκευῆς πολλῷ κρείσ-
σους [ὄντας], σφαλλόμενοι δὲ τὰ πλείω, τά τε πρὸ αὐτῶν ἠπόρουν καὶ
ἐπειδή γε καὶ ταῖς ναυσὶν ἐκρατήθησαν, ὃ οὐκ ἂν ᾤοντο, πολλῷ δὴ
μᾶλλον ἔτι. οἱ δὲ Συρακόσιοι τόν τε λιμένα εὐθὺς παρέπλεον ἀδεῶς 56
καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ διενοοῦντο κλῄσειν, ὅπως μηκέτι, μηδ' εἰ βούλοιντο,
λάθοιεν αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκπλεύσαντες. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοὶ
σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους
κωλύσωσι, νομίζοντες, ὅπερ ἦν, ἀπό τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν κα-

w. Gesch. 1, 17. (Pp.) — μέν. Spr. 69, 35, 2. — ἐπελθούσας. Spr. 50, 10, 3. — ἐν παντὶ ἀθυμίας in völliger Entmuthigung. Plat. Rep. 579, b: ἐν παντὶ κακοῦ εἴη. vgl. Spr. 47, 10, 3. — στρατιᾶς. στρατείας Ps. doch s. zu 1, 3, 4. Ueber den Ge. Spr. 47, 25, 1. — μετάμελος Reue, erst von Spätern nachgebraucht, wie Dion C. 38, 31.

§ 2. πόλεσι ταύταις μόναις. Spr. 61, 7, 1. — ἤδη gehört zum ganzen Satze: jetzt, wie früher noch nie. zu 6, 31, 6. 91, 6. Ueber die Sache vgl. 8, 96, 4. Kr. z. Dion. p. 254. — ὥσπερ καὶ αὐτοί. zu 5, 29, 2. — ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη. ναυσὶ καὶ ἵπποις καὶ μεγέθει viele und gute Hsn., wobei mit Dr. ἰσχυούσαις für ἐχούσαις zu lesen wäre. vgl. 1, 2, 1. — μεγέθη ist kein seltener Plural. vgl. Ar. Frösche 1057, Plat. Prot. 356, Kriti. 115, Ges. 860, b. 861, e u. Dial. 46, 5, 1. Doch bemerkt Pp. dass sich sonst auch von der Grösse mehrerer Dinge nur der Singular finde, wie 1, 2, 1. — ἐκ gehört zu μεταβολῆς. (Sch.) — ἐκ μεταβολῆς vermittelst einer Umwandelung in Demokratien. — τὸ διάφορον ist wohl nicht Epexegem zu τὶ (Gö.), sondern zu erklären: τὸ διάφορον ὃ αὐτοῖς ἐδύναντο ἐπενεγκεῖν οὐδὲν ἦν. vgl. zu 1, 140, 6 u. 4, 27, 3; über die Sache 6, 17, 2. — προσήγοντο ἄν, εἰ ἐδύναντο τοῦτο ἐπενεγκεῖν. Spr. 54, 12, 9. vgl. 10, 3. Ueber προσάγεσθαι zu 1, 99, 2. 5, 82, 4. — ἐκ παρασκευῆς. zu 6, 37, 3. — κρείσσους. λείπει τὸ ὄντες. (Sch.) Dies ὄντες schieben hier einige Hsn. ein, woher Bk. ὄντας aufgenommen hat, mir unklar; κρείσσονος las, durch μείζονος erklärend, ein Sch. u. Va. Dies scheint mir richtig (Kr. Bruchst.) und δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν hier wieder zu denken in dem Sinne: ihnen nichts anzuhaben vermögend. Denn προσάγεσθαι zu ergänzen und κρείσσους für den Ac. zu nehmen duldet weder die Sprache noch die Sache. — σφάλλεσθαι τὰ πλείω auch 1, 69, 4. vgl. 6, 33, 6. πολλά 4, 18, 3. τὶ 1, 140, 2. 6, 11, 3. 8, 32, 3. vgl. 2, 87, 1. πλεῖστον 5, 113. Spr. 46, 5, 4 u. 6. Ueber den Artikel Spr. 50, 4, 12. vgl. eb. 2, 8. — τὰ πρὸ αὐτῶν vor der letzten Seeschlacht. vgl. 1, 1, 2. — ἂν ᾤοντο. Spr. 54, 3, 10. — ἔτι erg. ἠπόρουν. (Dr.) zu 1, 19. Sonst war ἠθύμουν zugefügt, was in den besten Hsn. fehlt.

C. 56. § 1. διενοοῦντο κλῄσειν. zu 1, 27, 2. — μηδ' εἰ. Spr. 65, 5, 17. — κωλύσωσι, σωθῆναι. Spr. 55, 4, 11 u. z. Dion. p. 118. — ἀλλὰ καὶ ὅπως. Spr. 59, 2, 4. — ἀπὸ τῶν παρόντων nach dem gegenwärtigen Stande der Dinge. Spr. 68, 16, 8. Sonst bei Th. immer ἐκ

θυπέρτερα τὰ πράγματα εἶναι, καὶ εἰ δύναιντο κρατῆσαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καλὸν σφίσιν
2 ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι· τούς τε γὰρ ἄλλους Ἕλληνας εὐθὺς τοὺς μὲν ἐλευθεροῦσθαι τοὺς δὲ φόβου ἀπολύεσθαι — οὐ γὰρ ἔτι δυνατὴν ἔσεσθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν — καὶ αὐτοὶ δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι εἶναι ὑπό τε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τῶν ἔπειτα πολὺ
3 θαυμασθήσεσθαι. καὶ ἦν δὲ ἄξιος ὁ ἀγὼν κατά τε ταῦτα καὶ ὅτι οὐχὶ Ἀθηναίων μόνον περιεγίγνοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων, καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὖ μόνον ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσιν, ἡγεμόνες τε γενόμενοι μετὰ Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων καὶ τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαί τε καὶ
4 τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες. ἔθνη γὰρ πλεῖστα δὴ ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην ξυνῆλθε, πλήν γε δὴ τοῦ ξύμπαντος λόγου τοῦ ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρὸς τὴν Ἀθηναίων τε πόλιν καὶ Λακεδαιμονίων.

τῶν π. vgl. jedoch 2, 77, 1. — καθυπέρτερα. zu 5, 14, 1. — ἐς τούς. Spr. 68, 21, 6.

§ 2. τούς τε. Dem entspricht καὶ αὐτοί. (Pp.) — ἐλευθεροῦσθαι. Die Präsentia bezeichnen hier sofortiges Eintreten. Wie hier bei εὐθύς, so bei αὐτίκα Soph. Oed. K. 323: αὐδῇ αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν, wo man jedoch wie Xen. Symp. 4, 7 αὐτίκα auch zum Infinitiv ziehen kann. — καὶ αὐτοὶ — θαυμασθήσεσθαι, gleichfalls von νομίζοντες § 1 abhängig. Spr. 55, 2, 1. — καὶ ὑπό für καί die besten Hsn. So wird die Präposition wiederholt bei καί 7, 62, 1. 8, 75, 1; bei τε-καί 1, 97, 2. 105, 3. 7, 65. 8, 97, 3. (Pp.)

§ 3. καὶ ἦν δέ und wirklich auch war. zu 1, 132, 4. — περιεγίγνοντο ohne ἄν weil der Gedanke als eine, wenn auch fingirte, Thatsache vorschwebt. — ἄλλων. Spr. 50, 4, 11. — πολλῶν ξυμμάχων, ξυμμάχων πολλῶν ὄντων. — μόνον, περιεγίγνοντο, und nicht allein wurden dann sie Sieger. (St.) Aber das verringerte ja den Ruhm der Syrakosier; auch ist μόνον für μόνοι anstössig. Erklärbar scheint die Stelle nicht; geholfen würde ihr durch Streichen der Worte καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὖ μόνον ἀλλὰ καί. Leichter wäre freilich bloss αὐτοί in αὐτό zu ändern (Kr. Bruchst.), erg. ἐγίγνετο, ἀλλὰ καὶ — περιεγίγνοντο; doch hart. — ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαι. Dion. Arch. 3, 12 p. 441: τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς προκινδυνεῦσαι τῶν κοινῶν παρέσχον. (Bl.) Ueber ἐμπαρέχειν, das erst bei Spätern wieder vorkommt, zu 6, 12, 2. — προκινδυνεῦσαι. zu 1, 73, 3. — τε ist mir verdächtig. — τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες, ἐπὶ μέγα ἐν τῷ ναυτικῷ προκόψαντες. (Sch.) in Ansehung des Seewesens um ein Bedeutendes gefördert. vgl. zu 4, 60, 2. Pp. nimmt προκόψαντες transitiv, weil die Vortheile welche sie Andern gebracht angeführt würden. — μέρος verdächtigt Kr. Bruchst. Verschieden ist was Pp. vergleicht μέρος μετέχειν, zugebend dass sonst nur προκόπτειν οὐδέν, πολύ, τὶ u. Ae. vorkomme.

§ 4. γάρ bezieht sich auf τῶν ἄλλων πολλῶν ξυμμάχων, nicht auch auf τῶν ξυμβοηθησάντων σφίσιν. — ἐπί nach. (Hl.) — μίαν. zu 3, 39, 1. vgl. 1, 80, 2. — ταύτην. ταῦτα Kr. Bruchst., wie vielleicht der Sch. las. — πλὴν τοῦ ausgenommen die, das πλεῖστα beschränkend. — λόγου, ἀριθμοῦ. (Sch.) λόγου τοῦ πρός das Verhältniss welches statt fand zu. (Pp.) Kaum erträglich. Vielleicht ὄχλου τοῦ — πρός (Kr. Bruchst.) die Gesammtmasse die gegen — aufgeboten wurde. vgl. 7, 75, 5. Arn. erklärt nach

Τοσοίδε γὰρ ἑκάτεροι ἐπὶ Σικελίᾳ τε καὶ περὶ Σικελίας, τοῖς μὲν 57
ξυγκτησόμενοι τὴν χώραν ἐλθόντες τοῖς δὲ ξυνδιασώσοντες, ἐπὶ Συ-
ρακούσαις ἐπολέμησαν, οὐ κατὰ δίκην τι μᾶλλον οὐδὲ κατὰ ξυγγένειαν
μετ' ἀλλήλων στάντες, ἀλλ' ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμ-
φέρον ἢ ἀνάγκῃ ἔσχεν. Ἀθηναῖοι μὲν αὐτοί, Ἴωνες ἐπὶ Δωριέας, 2
Συρακοσίους, ἑκόντες ἦλθον, καὶ αὐτοῖς τῇ αὐτῇ φωνῇ καὶ νομίμοις
ἔτι χρώμενοι Λήμνιοι καὶ Ἴμβριοι καὶ Αἰγινῆται, οἳ τότε Αἴγιναν εἶ-
χον, καὶ ἔτι Ἑστιαιῆς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Ἑστίαιαν οἰκοῦντες, ἄποικοι ὄντες,
ξυνεστράτευσαν. τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δ' ἀπὸ ξυμμαχίας 3
αὐτόνομοι, εἰσὶ δὲ καὶ οἳ μισθοφόροι ξυνεστράτευον. καὶ τῶν μὲν
ὑπηκόων καὶ φόρου ὑποτελῶν Ἐρετριῆς καὶ Χαλκιδῆς καὶ Στυρῆς καὶ
Καρύστιοι ἀπ' Εὐβοίας ἦσαν, ἀπὸ δὲ νήσων Κεῖοι καὶ Ἄνδριοι καὶ
Τήνιοι, ἐκ δ' Ἰωνίας Μιλήσιοι καὶ Σάμιοι καὶ Χῖοι. τούτων Χῖοι οὐχ 4
ὑποτελεῖς ὄντες φόρου, ναῦς δὲ παρέχοντες αὐτόνομοι ξυνέσποντο. καὶ

dem Sch.: die sich an Athen und L. anschloss. vgl. 3, 11, 3: πρὸς ὅ τι χρὴ στῆναι. vgl. zu 4, 56, 4.

C. 57. § 1. Σικελίᾳ für Σικελίαν Kr. Bruchst.: um den Besitz Sikeliens. vgl. 8, 54, 3. Spr. 68, 41, 7. — ξυγκτησόμενοι schliesst sich an ἐλθόντες an: ἦλθον ξυγκτησόμενοι. zu 1, 18, 3. Das Wort noch 6, 69, 4 u. aus Aristoteles angeführt. — Συρακούσαις für Συρακούσας Ba. Spr. 68, 41, 2. Arn. erklärt ἐπολέμησαν durch ἐς πόλεμον oder μετὰ πολέμου ἦλθον. — ἐπολέμησαν. zu 1, 124, 3. — τι μᾶλλον. zu 1, 13, 1 u. 4, 21, 4. vgl. 2, 22, 1. 8, 109, 2. — κατὰ ξυγγένειαν. zu 1, 6, 3. — στάντες. zu 1, 33, 3. — ἕκαστος für ἑκάστοις, von einer Hs. bestätigt, Kr., der auch τῆς in τις ändern wollte, zum Dion. p. 122. vgl. zu Xen. An. 6, 4, 12. Zwei Hsn. ἕκαστοι. Den Artikel gebrauchten bei ἔχειν und einem Adverbium mit dem Genitiv die frühern Schriftsteller nicht leicht ohne Deixis. — ἀνάγκῃ für ἀνάγκης mehrere Hsn., zum Theil ohne ι. ἐξ ἀνάγκης Sch. Ueber die Verbindung zu 5, 111, 3 g. E. u. 6, 86, 2. — ἔσχεν für ἔσχον die besten Hsn. Der Sinn: wie ein Jeder rücksichtlich des Zusammentreffens, seiner Theilnahme am Kampfe für die Einen oder die Andern, sei es einem Interesse gemäss oder durch ein Zwangsverhältniss, bestimmt war. Für die La. ὡς ἑκάστοις τῆς — ἔσχεν führt Arn. an Her. 7, 188, 2: τοῖσι οὕτω εἶχε ὅρμου. Wenn nur auch hier das Imperfect stände und τῆς fehlte.

§ 2. ἑκόντες hat Va. nicht übersetzt; ἐπιόντες Kr. Bruchst. Doch kann es im Gegensatz der Gezwungenen gedacht werden. vgl. § 5. 7 u. 9. — αὐτοῖς gehört zu τῇ αὐτῇ. (Hl.) Spr. 48, 13, 8. Doch könnte es auch für sie heissen. — ἔτι überdies, zu ἦλθον gehörig. — τότε 2, 27, 1. — ξυνεστράτευσαν zogen mit ins Feld; ξυνεστράτευον § 3 kriegten mit. — οἱ ἐν. οἱ τὴν ἐν? Oder Ἑστίαιαν οἰκοῦντες gestrichen. (Kr. Bruchst.) Pp. möchte auch οἱ ἐν Εὐβοίᾳ verdächtigen.

§ 3. ἀπό verbindet schon Va. mit αὐτόνομοι; zufolge Matth. § 573 E.; ich mit ξυνεστράτευον. — δὲ καὶ οἵ für δ' οἱ καί eine Anzahl auch guter Hsn. So hat Xen. Hell. 4, 8, 19 die beste ἦσαν δὲ καὶ οἵ für ἦσαν δὲ οἳ καί. (Pp.) Eben so Ael. v. G. 12, 23. vgl. zu 2, 49, 5. — ἀπ'. zu 6, 76, 3. — ἀπὸ νήσων. Spr. 50, 2, 15 u. Kr. z. Her. 8, 108, 2. — Τήνιοι für Τήϊοι Valckenaer z. Her. 7, 95 u. eine gute Hs.

§ 4. τούτων asyndetisch wie 2, 9, 3. 6, 43, 1. — φόρου hat eine gute Hs. nach Χῖοι. vgl. zu 1, 19. — ναῦς παρέχοντες. zu 6, 85, 2. — τὸ πλεῖστον

τὸ πλεῖστον Ἴωνες ὄντες οὗτοι πάντες καὶ ἀπ' Ἀθηναίων πλὴν Καρυστίων — οὗτοι δ' εἰσὶ Δρύοπες — ὑπήκοοι δ' ὄντες καὶ ἀνάγκῃ ὅμως Ἴωνές γε ἐπὶ Δωριέας ἠκολούθουν. πρὸς δ' αὐτοῖς Αἰολῆς, Μηθυμναῖοι μὲν ναυσὶ καὶ οὐ φόρῳ ὑπήκοοι, Τενέδιοι δὲ καὶ Αἴνιοι ὑποτε-
5 λεῖς. οὗτοι δὲ Αἰολῆς Αἰολεῦσι τοῖς κτίσασι Βοιωτοῖς τοῖς μετὰ Συρακοσίων κατ' ἀνάγκην ἐμάχοντο, Πλαταιῆς δὲ καταντικρὺ Βοιωτοὶ Βοιωτοῖς μόνοι εἰκότως κατὰ τὸ ἔχθος. Ῥόδιοι δὲ καὶ Κυθήριοι, Δωριῆς ἀμφότεροι, οἱ μὲν Λακεδαιμονίων ἄποικοι, Κυθήριοι, ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς ἅμα Γυλίππῳ μετ' Ἀθηναίων ὅπλα ἔφερον, Ῥόδιοι δέ, Ἀργεῖοι γένος, Συρακοσίοις μὲν Δωριεῦσι Γελῴοις δὲ καὶ ἀποίκοις ἑαυτῶν οὖσι, μετὰ Συρακοσίων στρατευομένοις, ἠναγκάζοντο πολεμεῖν.
6 τῶν τε περὶ Πελοπόννησον νησιωτῶν Κεφαλλῆνες μὲν καὶ Ζακύνθιοι αὐτόνομοι μέν, κατὰ δὲ τὸ νησιωτικὸν μᾶλλον κατειργόμενοι, ὅτι θαλάσσης ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι, ξυνείποντο· Κερκυραῖοι δὲ οὐ μόνον Δωριῆς ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι σαφῶς ἐπὶ Κορινθίους τε καὶ Συρακοσίους, τῶν μὲν ἄποικοι ὄντες τῶν δὲ ξυγγενεῖς, ἀνάγκῃ μὲν ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων οὐχ ἧσσον εἵποντο.
7 καὶ οἱ Μεσσήνιοι νῦν καλούμενοι ἐκ Ναυπάκτου καὶ ἐκ Πύλου, τότε

der Hauptmasse nach, da z. B. den Styrern, wie den Bewohnern der Kykladen, auch Menschen andern Stammes untermischt waren. (Pp.) — *πάντα* bei *πλεῖστον*, wie plerique omnes, auch Xen. Kyr. 6, 2, 28: *τὰ ἑφθὰ πάντα μεθ' ὕδατος τὰ πλεῖστα ἐσκεύασται.* (Schäfer z. Dem. 4 p. 657.) — *Ἀθηναίων. Ἀθηνῶν* Bk. u. Dobree. zu 2, 15, 3 u. 6, 76, 3 u. Her. 8, 46: *ἔθνος ἐὸν Ἰωνικὸν ἀπὸ Ἀθηνέων*, wo Wesselings Aenderung *Ἀθηναίων* jetzt aufgenommen ist. — *ὅμως Ἴωνές γε* doch wenigstens als Joner, und in sofern mit Stammfeindschaft, wenn auch aus Zwang. (Ba.) — *γε* für *τε* Bd. u. eine gute Hs. Doch könnte hier wohl die Erwähnung der Naxier und der Chersonesiten ausgefallen sein. (Kr. Bruchst.) Ueber die nicht erwähnten Ephesier Kr. z. Dion. p. 338 s., Myusier und Priener p. 343, Karer etc. p. 343 ss. — *πρὸς δ'* erwart' ich hier ohne *αὐτοῖς*.

§ 5. *τοῖς μετά* für *μετά* Lindau. — *καταντικρύ* gegenüber. (St.) auf der Gegenseite, wie bei Homer *ἀντικρὺ μάχεσθαι.* Sonst so nicht üblich. — *Βοιωτοῖς, ἐμάχοντο.* — *εἰκότως* natürlich, nämlich aus Feindschaft. Sonst könnte man *ἑκόντες* vermuthen. — *κατὰ τό* für *κατ'* oder *κατά* Vat. u. einige andere Hsn. — *οἱ μὲν — Κυθήριοι.* Spr. 50, 1, 11 u. zu 6, 57, 3. — *ἅμα* ist mir anstössig, in solcher Verbindung nur (*μετά* oder) *σύν* üblich. — *ἔφερον. ἐπέφερον* eine sehr gute Hs. vgl. 5, 49, 3? — *καὶ ἀποίκοις* nicht bloss Doriern sondern auch Colonisten.

§ 6. *τῶν τε. τῶν δέ* eine sehr gute Hs. — *κατὰ τὸ νησιωτικόν* vermöge ihrer Lage als Insulaner. (Ba.) — *μᾶλλον* als die Bewohner des Festlandes. (Ps.) — *σαφῶς* anerkannter Massen, gehört zu *Κορίνθιοι.* (Va.) — *ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς. ἔλεγον, φησίν, ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθεῖν, ἵν' εὐπρεπὴς ἀπολογισμὸς αὐτοῖς ᾖ.* (Sch.) zu 1, 37, 3. Beschönigung bedurfte der Kampf gegen die Mutter- und Schwesterstadt. — *βουλήσει* mit Willen, nicht ungern. — *ἔχθος τό.* zu 1, 103, 2. 5, 16, 6.

§ 7. *νῦν* würde man vor *Μεσσήνιοι* erwarten. vgl. 1, 2, 1 u. 2. 2, 99, 4. Doch auch 2, 29, 2: *τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης.* (Pp.) Voranstehend ist *νῦν* betonter. vgl. 1, 12, 2. — *νῦν καλούμενοι* jetzt nur sogenannte, ohne wirklich aus Messenien zu sein. — *ἐκ Ν.* für *ἐν Ναυπάκτῳ* eine gute

ὑπ' Ἀθηναίων ἐχομένης, ἐς τὸν πόλεμον παρελήφθησαν. καὶ ἔτι Με-
γαρέων φυγάδες οὐ πολλοὶ Μεγαρεῦσι Σελινουντίοις [οὖσι] κατὰ ξυμ-
φορὰν ἐμάχοντο. τῶν δὲ ἄλλων ἑκούσιος μᾶλλον ἡ στρατεία ἐγίγνετο
ἤδη. Ἀργεῖοι μὲν γὰρ οὐ τῆς ξυμμαχίας ἕνεκα μᾶλλον ἢ τῆς Λακε- 8
δαιμονίων τε ἔχθρας καὶ τῆς παραυτίκα ἕκαστοι ἰδίας ὠφελίας Δω-
ριῆς ἐπὶ Δωριέας μετὰ Ἀθηναίων Ἰώνων ἠκολούθουν, Μαντινῆς δὲ
καὶ ἄλλοι Ἀρκάδων μισθοφόροι ἐπὶ τοὺς ἀεὶ πολεμίους σφίσιν ἀπο-
δεικνυμένους εἰωθότες ἰέναι, καὶ τότε τοὺς μετὰ Κορινθίων ἐλθόντας
Ἀρκάδας οὐδὲν ἧσσον διὰ κέρδος ἡγούμενοι πολεμίους, Κρῆτες δὲ καὶ
Αἰτωλοὶ μισθῷ καὶ οὗτοι πεισθέντες· ξυνέβη δὲ τοῖς Κρησὶ τὴν Γέ- 9
λαν Ῥοδίοις ξυγκτίσαντας μὴ ξὺν τοῖς ἀποίκοις ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἐποίκους
ἑκόντας μετὰ μισθοῦ ἐλθεῖν. καὶ Ἀκαρνάνων τινὲς ἅμα μὲν κέρδει,
τὸ δὲ πλέον Δημοσθένους φιλίᾳ καὶ Ἀθηναίων εὐνοίᾳ ξύμμαχοι ὄν-
τες ἐπεκούρησαν, καὶ οἵδε μὲν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ ὁριζόμενοι· Ἰταλιωτῶν 10
δὲ Θούριοι καὶ Μεταπόντιοι ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιωτικῶν
καιρῶν κατειλημμένων ξυνεστράτευον καὶ Σικελιωτῶν Νάξιοι καὶ Κα-

Hs. u. Va. von 1550, der auch das folgende καί nicht hat. Dies gestrichen und etwa noch οἱ nach καλούμενοι eingeschoben wäre der Sinn: diejenigen Messenier die jetzt die Messenier aus N. heissen. (Kr. Bruchst.) — οὐ πολλοί 6, 43, 2. — παρελήφθησαν. zu 1, 111, 1. — Μεγαρεῦσι ist Prädicat zu Σελινουντίοις (Ps.), vorangestellt um den Gegensatz dass Megarer gegen Megarer gekämpft zu verschärfen. Doch ist die Stellung so zu hart und οὖσι wohl zu streichen. vgl. § 2 u. 5. — ξυμφορὰν ἄρτι τὴν φυγὴν λέγει. (Sch.) — ἑκούσιος. zu 6, 44, 1. — ἤδη. zu 6, 32, 2. vgl. zu 2, 96, 3.

§ 8. γάρ hat nur eine gute Hs. — ἕκαστοι, jede einzelne Stadt. „Eingeschoben wie 6, 69, 4. 7, 70, 7." (Bö.) vgl. 1, 7, 1. — ὠφελίας haben nur Va., zwei gute Hsn. u. zwei am Rande. — μετά. zu 7, 52, 2. — ἀεί jedes Mal gehört zu ἀποδεικνυμένους. (St.) zu 1, 2, 1. — πολεμίους ist Prädicat. Spr. 50, 12, 1. — ἰέναι. Erg. ἠκολούθουν. Das Particip bezeichnet den Beweggrund. — εἰωθότες ἰέναι für ἰέναι εἰωθότες eine gute Hs. — οὐδὲν ἧσσον als die nicht stammverwandten. (St.) — πολεμίους, ἠκολούθουν, was auch nach πεισθέντες zu denken ist.

§ 9. τοῖς Κρησὶ — ξυγκτίσαντας. Spr. 55, 2, 7. „vgl. 6, 55, 4 u. 7, 40, 3." (Dr.) Ueber die Sache 6, 4, 3. — ἐποίκους für ἀποίκους eine gute Hs. zu 2, 27, 1. — ἑκόντας für ἄκοντας Va., A. Ps. u. eine gute Hs. — μετά könnte man verdächtigen. zu 5, 6, 2 u. 7, 25, 5 E. Doch vgl. Plat. Theät. 161, d: διδάσκαλος ἀξιοῦσθαι μετὰ μεγάλων μισθῶν. — κέρδει Gewinnes halber. zu 1, 123, 2. — τὸ δὲ πλέον. zu 1, 90, 1. vgl. 8, 47, 2. — οἵδε, wie 7, 59, 1. zu 1, 2, 3 u. Index u. ὅδε. — ὁριζόμενοι schliesse ich an ἐπεκούρησαν an. vgl. 7, 58, 1; Bk. an ξυνεστράτευον.

§ 10. ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις in solchen, zur Theilnahme an fremden Kriegen nöthigenden, Drangsalen. (St.) Mein Zweifel an der Zulässigkeit der Verbindung des ἐν mit κατειλημμένων wünschte ich doch nicht bloss durch ἀπολαμβάνεσθαι ἐν κακῷ u. Ae. (Heindorf zu Plat. Gorg. 163) beseitigt. — τότε 7, 33, 5 f. (Kr. Rec. 27.) — κατειλημμένων. κατειλημμένοι eine Hs. u. Reiske; doch kann jenes abs. Ge. sein; erg. τῶν Θουρίων καὶ Μεταποντίων. (Hl.) Spr. 47, 4, 3. Indess mag der Ge., wie oft, dem vorhergehenden Ge. seinen Ursprung verdanken. Doch könnte man auch

ταναῖοι, βαρβάρων δὲ Ἐγεσταῖοι, οἵπερ ἐπηγάγοντο, καὶ Σικελῶν τὸ
πλέον καὶ τῶν ἔξω Σικελίας Τυρσηνῶν τέ τινες κατὰ διαφορὰν Συρα-
κοσίων καὶ Ἰάπυγες μισθοφόροι.
58 Τοσάδε μὲν μετὰ Ἀθηναίων ἔθνη ἐστράτευον· Συρακοσίοις δὲ
ἀντεβοήθησαν Καμαριναῖοι μὲν ὅμοροι ὄντες καὶ Γελῷοι οἰκοῦντες
μετ' αὐτούς, ἔπειτα Ἀκραγαντίνων ἡσυχαζόντων ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα ἱδρυ-
μένοι Σελινούντιοι, καὶ οἵδε μὲν τῆς Σικελίας τὸ πρὸς Λιβύην μέρος
τετραμμένον νεμόμενοι· Ἱμεραῖοι δ' ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν Τυρσηνικὸν
πόντον μορίου, ἐν ᾧ καὶ μόνοι Ἕλληνες οἰκοῦσιν, οὗτοι δὲ καὶ ἐξ αὐ-
2 τοῦ μόνοι, ἐβοήθησαν. καὶ Ἑλληνικὰ μὲν ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ το-
σάδε, Δωριῆς τε καὶ [οἱ] αὐτόνομοι πάντες, ξυνεμάχουν, βαρβάρων δὲ
3 Σικελοὶ μόνοι, ὅσοι μὴ ἀφέστασαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δ' ἔξω
Σικελίας Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι μὲν ἡγεμόνα Σπαρτιάτην παρεχόμε-
νοι, νεοδαμώδεις δὲ τοὺς ἄλλους καὶ Εἵλωτας — δύναται δὲ τὸ νεο-
δαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι —, Κορίνθιοι δὲ καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ
μόνοι παραγενόμενοι καὶ Λευκάδιοι καὶ Ἀμπρακιῶται κατὰ τὸ ξυγγενές,
4 ἐκ δὲ Ἀρκαδίας μισθοφόροι ὑπὸ Κορινθίων ἀποσταλέντες καὶ Σικυώ-
νιοι ἀναγκαστοὶ στρατεύοντες καὶ τῶν ἔξω Πελοποννήσου Βοιωτοί.
πρὸς δὲ τοὺς ἐπελθόντας τούτους οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ πλῆθος πλέον
5 κατὰ πάντα παρέσχοντο, ἅτε μεγάλας πόλεις οἰκοῦντες· καὶ γὰρ ὁπλῖ-
ται πολλοὶ καὶ νῆες καὶ ἵπποι καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ἄφθονος ξυνελέγη.
καὶ πρὸς ἅπαντας αὖθις, ὡς εἰπεῖν, τοὺς ἄλλους Συρακόσιοι αὐτοὶ
πλείω ἐπορίσαντο διὰ μέγεθός τε πόλεως καὶ ὅτι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ

κατειληφότων vermuthen. zu 2, 18, 1. Dann würde durch den Ge. das *τοιαύταις* näher erklärt. — *Σικελῶν* für *Σικελιωτῶν* zwei Hsn. u. Va., wie schon Valckenaer z. Phal. p. XXIV. — *Συρακοσίων.* Spr. 47, 7, 6.

C. 58. § 1. *τοσάδε.* zu 6, 2, 6. — *μέν.* zu 2, 68, 5. — *ἐστράτευον* zu *ὑπέσχοντο* 1, 58, 1. — *μετ' αὐτούς*, räumlich. — *ἡσυχαζόντων* waren parteilos. (Va.) vgl. 7, 32, 2. 33, 2. (Pp.) — *ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα* jenseits Akragas. Spr. 43, 4, 3. vgl. 7, 64, 1. 8, 104, 4. — *τετραμμένον.* zu 1, 11, 3 E. — *μόνοι Ἕ.* sie die einzigen Hellenen sind die dort. vgl. 6, 62, 2. — *οἰκοῦσιν· οὗτοι — αὐτοῦ μόνοι ἐβοήθησαν* interpungirt man.

§ 2. *οἱ αὐτόνομοι. αὐτόνομοι οἱ* Reiske; streichen will das *οἱ* Pp. mit Bk. — *ἀφέστασαν* 6, 88, 5 f. (Bö.) vgl. 6, 94, 3. 7, 1, 4. (Pp.)

§ 3. *τοὺς ἄλλους. οἱ ἄλλοι οὓς παρέσχον Νεωδαμώδεις ἦσαν.* Spr. 50, 11, 1. — *δύναται* bedeutet, wie 6, 40, 3. (Hl.) Antiphanes 74, 7: *τί δύναται τὸ ῥηθέν;* Diphilos 39: *ὁ κονδύταλις οὗτος τί δύναται καὶ τί ἔστιν;* — *νεοδαμῶδες.* zu 5, 34, 1. — *μόνοι* die einzigen die zugleich mit Schiffen und mit Landtruppen herbeigekommen. (Hk.)

§ 4. *ἀναγκαστοί.* zu 7, 13, 2. Ueber die Sache 5, 81, 2. — *πρός* im Verhältniss zu. (Ba.) vgl. § 5. — *κατὰ πάντα* in allen Truppengattungen. zu 6, 37, 1.

§ 5. *ὁ* vor *ἄλλος* hat nur eine gute Hs. — *ἄφθονος.* Spr. 50, 11, 1. — *ὡς εἰπεῖν.* zu 1, 1, 2. — *τε. τῆς* oder *τε τῆς?* wie 2, 38. vgl. 1, 110, 1. Oder fehlt der Artikel weil auch bei *μέγεθος*, wie in *διὰ μῆκος πλοῦ* 6, 86, 2? vgl. 34, 4. — *καὶ ὅτι.* Spr. 59, 2, 3.

ἦσαν. καὶ αἱ μὲν ἑκατέρων ἐπικουρίαι τοσαίδε ξυνελέγησαν, καὶ τότε 59
ἤδη πᾶσαι ἀμφοτέροις παρῆσαν καὶ οὐκέτι οὐδὲν οὐδετέροις ἐπῆλθεν.
Οἵ τε οὖν Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἰκότως ἐνόμισαν καλὸν
ἀγώνισμα σφίσιν εἶναι ἐπὶ τῇ γεγενημένῃ νίκῃ τῆς ναυμαχίας ἑλεῖν
τε τὸ στρατόπεδον ἅπαν τῶν Ἀθηναίων, τοσοῦτον ὄν, καὶ μηδὲ καθ'
ἕτερα αὐτούς, μήτε διὰ θαλάσσης μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. ἔκλῃον 2
οὖν τόν τε λιμένα εὐθὺς τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτὼ σταδίων
μάλιστα, τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις, ἐπ' ἀγκυρῶν ὁρ-
μίζοντες, καὶ τἆλλα, ἢν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι, πα-
ρεσκευάζοντο, καὶ ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδὲν ἐπενόουν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις 60
τήν τε ἀπόκλῃσιν ὁρῶσι καὶ τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν αἰσθομένοις
βουλευτέα ἐδόκει. καὶ ξυνελθόντες οἵ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι
πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπορίαν τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι τὰ ἐπιτήδεια οὔτε
αὐτίκα ἔτι εἶχον — προπέμψαντες γὰρ ἐς Κατάνην ὡς ἐκπλευσόμενοι
ἀπεῖπον μὴ ἐπάγειν — οὔτε τὸ λοιπὸν ἔμελλον ἕξειν, εἰ μὴ ναυκρα-
τήσουσιν, ἐβουλεύσαντο τὰ μὲν τείχη τὰ ἄνω ἐκλιπεῖν, πρὸς δ' αὐταῖς 2
ταῖς ναυσὶν ἀπολαβόντες διατειχίσματι ὅσον οἷόν τ' ἐλάχιστον τοῖς τε
σκεύεσι καὶ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἱκανὸν γενέσθαι, τοῦτο μὲν φρουρεῖν, ἀπὸ

C. 59. § 1. *αἱ μὲν — ξυνελέγησαν* für *τοσαίδε ἦσαν αἱ ἑκατέρων ἐπικουρίαι αἳ ξυνελέγησαν*. Spr. 50, 11, 1. — *τε οὖν*. *δ' οὖν*? als Rückweisung auf 7, 56, 1 ff. vgl. Index u. *οὖν*. Pp. hält *δ' οὖν* nur für nothwendig, wenn *καὶ οἱ ξύμμαχοι* mit einer Anzahl von Hsn. gestrichen wird. Indess wäre *τέ — καί* auf einander bezogen hier kaum statthaft. — *καὶ οἱ ξύμμαχοι* lassen die meisten Hsn. aus. — *ἀγώνισμα*. *ἀγῶνα* viele u. gute Hsn. vgl. zu 7, 86, 2. — *ἕτερα*. *ἑκάτερα* die meisten Hsn., unzulässig. (Kr. z. Dion. p. 168.) Denn der Sinn würde sein: nicht einmal auf beiden Elementen. vgl. zu 2, 67, 5. — *διά*. zu 1, 2, 1. — *διαφυγεῖν* man würde noch *ἐάν* erwarten; doch ist es nicht nöthig: und dass nicht entkomme.

§ 2. *ἔκλῃον* begannen zu verschliessen, was sie nach Diod. 14, 13 in drei Tagen ausführten. (Arn.) — *σταδίων*. Spr. 47, 8, 3. vgl. 7, 50, 2 u. Kr. zu Xen. An. 4, 5, 25. — *πλαγίαις* mit queer gestellten. (Hl.), die Seiten, nicht die Vordertheile, den Feinden zugekehrt. (Ba.) — *ὀλίγον οὐδέν*. zu 2, 8, 1. — *ἐς οὐδέν* in Bezug auf keinen Punct, wie 7, 87, 6. vgl. 8, 15, 3. (Dr.)

C. 60. § 1. *ἀπόκλῃσιν*. zu 6, 99, 3. — *βουλευτέα*. zu 1, 88. — *οἱ ταξίαρχοι*. *νῦν διὰ τὸ ἄπορον καὶ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ταξίαρχοι συνήγαγον, καθ' αὑτοὺς πρότερον βουλευόμενοι*. (Sch.) — *πρός* ist wohl an *ἐβουλεύσαντο* anzufügen (was Pp. billigt). vgl. zu 7, 47, 1. — *τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι*. Spr. 59, 2, 4. — *ἐπάγειν* ihnen Lebensmittel zuzuführen. zu 1, 81, 1. — *ἐβουλεύσαντο*. zu 2, 74, 1. — *τὰ ἄνω* 7, 2, 4, beim Tempel des Herakles nach Plut. Nik. 24, in dem später sog. Neapolis. (Arn.)

§ 2. *διατειχίσματι* für *διατείχισμά τι* eine gute Hs. u. Va. vgl. zu 3, 34, 2. — *ὅσον — γενέσθαι* ist Object zu *ἀπολαβόντες*: so viel Raum als in der geringsten Ausdehnung hinreichend werden mochte. — *ἀσθενοῦσιν* für *ἀσθενέσιν* eine gute Hs. Von Kranken wird bei guten Schriftstellern nur jenes gebraucht. (Bl.) Doch s. 7, 75, 2. (Bö.) — *γενέσθαι* hängt von *οἷόν τε* ab. — *φρουρεῖν* hängt, wie die folgenden Infinitive,

δὲ τοῦ ἄλλου πεζοῦ τὰς ναῦς ἁπάσας, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀ-
πλοώτεραι, πάντα τινὰ ἐσβιβάζοντες πληρῶσαι, καὶ διαναυμαχήσαντες,
ἢν μὲν νικῶσιν, ἐς Κατάνην κομίζεσθαι, ἢν δὲ μή, ἐμπρήσαντες τὰς
ναῦς πεζῇ ξυνταξάμενοι ἀποχωρεῖν ᾗ ἂν τάχιστα μέλλωσί τινος χω-
3ρίου ἢ βαρβαρικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ φιλίου ἀντιλήψεσθαι. καὶ οἱ μέν,
ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ταῦτα, καὶ ἐποίησαν· ἔκ τε γὰρ τῶν ἄνω τειχῶν
ὑποκατέβησαν καὶ τὰς ναῦς ἐπλήρωσαν πάσας, ἀναγκάσαντες ἐσβαίνειν
ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἐδόκει ἡλικίας μετέχων ἐπιτήδειος εἶναι. καὶ ξυνε-
πληρώθησαν νῆες αἱ πᾶσαι δέκα μάλιστα καὶ ἑκατόν· τοξότας τε ἐπ'
αὐτὰς πολλοὺς καὶ ἀκοντιστὰς τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ τῶν ἄλλων ξέ-
νων ἐσεβίβαζον καὶ τἆλλα ὡς οἷόν τ' ἦν ἐξ ἀναγκαίου τε καὶ τοιαύτης
4διανοίας ἐπορίσαντο. ὁ δὲ Νικίας, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ ἑτοῖμα ἦν, ὁρῶν
τοὺς στρατιώτας τῷ τε παρὰ τὸ εἰωθὸς πολὺ ταῖς ναυσὶ κρατηθῆναι
ἀθυμοῦντας καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων σπάνιν ὡς τάχιστα βουλομέ-
νους διακινδυνεύειν, ξυγκαλέσας ἅπαντας παρεκελεύσατό τε πρῶτον καὶ
ἔλεξε τοιάδε.

61 „Ἄνδρες στρατιῶται Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων,
ὁ μὲν ἀγὼν ὁ μέλλων ὁμοίως κοινὸς ἅπασιν ἔσται περί τε σωτηρίας
καὶ πατρίδος ἑκάστοις οὐχ ἧσσον ἢ τοῖς πολεμίοις· ἢν γὰρ κρατήσω-
μεν νῦν ταῖς ναυσίν, ἔστι τῳ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκείαν πόλιν ἐπι-
δεῖν. ἀθυμεῖν δὲ οὐ χρὴ οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι τῶν ἀν-
θρώπων, οἳ τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες ἔπειτα διὰ παντὸς τὴν ἐλ-
2πίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν. ἀλλ' ὅσοι τε Ἀθη-

von *ἐβουλεύσαντο* ab. (Va.) — *ἁπάσας* für *πάσας* eine gute Hs. Pp. billigt *πάσας* wegen *ὅσαι*. — *δυναταί* dienstfähig. — *ἀπλοώτεραι* weniger seefähig. (Kist.) Spr. 23, 2, 4 u. Lobeck z. Phryn. p. 143. — *πάντα τινά*. zu 3, 13, 6. — *ἀντιλήψεσθαι*. zu 3, 22, 5.

§ 3. *ὡς — καί*. zu 2, 93, 3. — *ὑποκατέβησαν* sie gingen nach und nach hinab, in guter Ordnung. vgl. Her. 2, 15, 2. (Arn.) Xen. An. 7, 4, 11. Hell. 4, 6, 8. 11. (Bl.) — *καὶ ὁπωσοῦν*. zu 1, 77, 2. — *ἡλικίας*, *νεότητος*. (Sch.) zu 6, 24, 2. — *αἱ πᾶσαι*. Spr. 50, 11, 13. — *ἐπ'*. *ἐς* eine (schlechte) Hs., wie ich vermuthet hatte. Denn nur *ἐς* scheint bei *ἐςβιβάζειν* und *ἐμβιβάζειν* üblich zu sein. — *ἐξ ἀναγκαίου* von einer bedrängten Lage aus. (St.) Pp. vermisst dabei den Artikel; ich nicht. Ba. u. A. verbinden: aus einer bedrängten und einer solchen Gesinnung!! — *τοιαύτης*, die nahe an Verzweifelung grenzte.

§ 4. *καί* nach *ὁρῶν* ist mit einer guten Hs. gestrichen. Arn. erklärt es: auch die Soldaten wie die Befehlshaber. — *πολύ*, *λίαν*. (Sch.) Spr. 48, 15, 13.

C. 61. § 1. *ἄλλων*. Spr. 50, 4, 11 u. Kr. z. Dion. p. 139. — *πατρίδος*. zu 6, 68, 4. — *ἑκάστοις*. *ἑκάστῳ* eine gute Hs. u. Va. — *τῳ*. Spr. 51, 16, 10. — *πόλιν*. *πάλιν* eine Hs. Dies oder *πόλιν πάλιν* empfiehlt 6, 69, 5. Doch vgl. Xen. An. 3, 2, 39: *τοὺς οἰκείους ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν*. (Pp.) — *πάσχειν*. zu 4, 17, 3. — *ἐλπίδα*. zu 1, 1, 1 u. zu 2, 85, 3. vgl. 6, 87, 4. — *φόβου*, *κακοῦ*, *δεινοῦ*. (Ba.) Vielmehr ist die Erwartung der Furcht so v. a. das was die Furcht, der Fürchtende, erwartet. So *πενίας ἐλπίς* 2, 42, 3. Dr.

ναίων πάρεστε, πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροι ὄντες, καὶ ὅσοι των ξυμμάχων, ξυστρατευόμενοι ἀεί, μνήσθητε τῶν ἐν τοῖς πολέμοις παραλόγων, καὶ τὸ τῆς τύχης κἂν μεθ' ἡμῶν ἐλπίσαντες στῆναι καὶ ὡς ἀναμαχούμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους, ὅσον αὐτοὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐφορᾶτε, παρασκευάζεσθε. ἃ δὲ ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ τοῦ λιμένος 62
στενότητι πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων παρασκευήν, οἷς πρότερον ἐβλαπτόμεθα, πάντα καὶ ἡμῖν νῦν ἐκ τῶν παρόντων μετὰ τῶν κυβερνητῶν ἐσκεμμένα ἡτοίμασται. καὶ γὰρ τοξόται πολλοὶ καὶ ἀκοντισταὶ ἐπι- 2
βήσονται καὶ ὄχλος, ᾧ ναυμαχίαν μὲν ποιούμενοι ἐν πελάγει οὐκ ἂν ἐχρώμεθα διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν, ἐν δὲ τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένῃ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ πρόσφορα ἔσται. εὕρηται δ' ἡμῖν ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι, καὶ πρὸς 3
τὰς τῶν ἐπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας, ᾧπερ δὴ μάλιστα ἐβλαπτόμεθα,

vergleicht Luc. Tyrannem. 11: *τίς ἐλπὶς τοῦ φόβου; — ὁμοίαν. προσδοκῶσιν ὁμοίως (ὅμοια) ταῖς γεγενημέναις συμφοραῖς τὰ μέλλοντα.* (Sch.)

§ 2. *ξυμμάχων, πάρεστε. — παραλόγων.* zu 1, 78, 1. — *τὸ τῆς τύχης.* Spr. 47, 5, 10. vgl. 4, 18, 2 u. 4, 56, 1. *τὸ τῆς ξυμφορᾶς* 3, 59, 1. Ggs. *τὸ τῆς ἐπιστήμης* 7, 62, 2. — *ἐλπίσαντες* indem ihr die Hoffnung gefasst habt. zu 1, 107, 3. — *στῆναι.* zu 3, 11, 3 u. 4, 56, 4. — *καί* vor *ὡς* verdächtigt Pp.; es verbindet *ἐλπίσαντες* und *ὡς ἀναμαχούμενοι* so v. a. *καὶ προσδοκῶντες ἀναμαχεῖσθαι.* vgl. Spr. 56, 14, 1. — *ἀναμαχούμενοι* durch einen neuen Kampf die erlittene Niederlage wieder gut machen. Heindorf zu Plat. Hipp. M. 15 u. Wesseling zu Her. 5, 121. — *ὑμῶν αὐτῶν.* Spr. 47, 9, 5. vgl. 2, 45, 1. 67, 4.

C. 62. § 1. *ἀρωγά,* mehr dichterisch. (Ba.) Ebenfalls nur an einer Stelle bei Plat. Prot. 334, b. — *ἐνείδομεν.* zu 7, 36, 2. — *ἐπὶ τῇ* Behufs der, gegen die. Spr. 68, 41, 7. „Il. δ, 235: *οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός.*" (Bl.) — *ὄχλος* Gedränge; Masse kann es in der Prosa wohl nur von belebten Wesen heissen. vgl. 1, 49, 2, wo *πλῆθος* daneben steht. — *ἔσεσθαι* hängt von *μέλλοντα* ab. (Ba.) — *οἷς* bezieht sich auf *ὄχλον* und *παρασκευήν.* (Pp.) Spr. 58, 2 (3), 5. — *πρότερον* 7, 40, 5. — *καὶ ἡμῖν,* wie von den Syrakosiern (ihren Strategen). — *ἐκ τῶν παρόντων.* zu 3, 29, 2.

§ 2. *ἐν πελάγει.* zu 7, 49, 3. — *διὰ τὸ βλάπτειν ἄν* weil sie behindern, stören würde; das folgende *τό* ist Objectsac. (Ps.) — *ἐν δὲ — ἔσται, ἐν δὲ τῇ νῦν κατὰ ἀνάγκην ἀπὸ νεῶν γενησομένῃ πεζομαχίᾳ ἐπιτήδεια ἔσται.* (Sch.) vgl. 1, 49, 1. Doch ist *ἐνθάδε* örtlich; über *πρόσφορος* zu 1, 125. Zum Neutrum Pl. denke ich *ταῦτα* mit A. Ps.; für *πρόσφορον* erg. *χρῆσθαι* nimmt es Matth. § 437, 4. — *ἀπό.* zu 4, 10, 4. vgl. Haase p. 33.

§ 3. *ἡμῖν.* Va. scheint noch *ἄλλα τε* gelesen zu haben. (Pp.) — *χρή. μή* die meisten u. besten Hsn. — *χρή. χρῆν* Gö. — *ἀντιναυπηγεῖσθαι. ἀντιναυπηγῆσαι* einige Hsn., [vielleicht auch die Martinsche] u. d. Sch. Allein Thuk. hat *ναυπηγεῖν* nirgends, das Medium zwei Mal. (Pp.) 1, 31, 1. 6, 90, 3. Das Ps. 7, 36, 3 ist nach Spr. 52, 10, 11 erklärbar. Doch findet sich das Activ, wiewohl selten, neben dem Med. Plat. Alk. α p. 107. — *αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ τῶν Συρακουσίων.* (Sch.) Spr. 47, 12, 1. „Eingeschoben wie *ὑμᾶς* 1, 68, 1 u. Ae." (Bö.) — *ᾧπερ.* Spr. 58, 3, 6. — *δή* bot nur eine gute Hs.

χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαί, αἳ σχήσουσι τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν τῆς προς-
4πεσούσης νεώς, ἢν τὰ ἐπὶ τούτοις οἱ ἐπιβάται ὑπουργῶσιν. ἐς τοῦτο
γὰρ δὴ ἠναγκάσμεθα ὥστε πεζομαχεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν, καὶ τὸ μήτ'
αὐτοὺς ἀνακρούεσθαι μήτ' ἐκείνους ἐᾶν ὠφέλιμον φαίνεται, ἄλλως τε
63καὶ τῆς γῆς, πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχῃ, πολεμίας οὔσης. ὧν
χρὴ μεμνημένους διαμάχεσθαι ὅσον ἂν δύνησθε καὶ μὴ ἐξωθεῖσθαι
ἐς αὐτήν, ἀλλὰ ξυμπεσούσης νηὶ νεὼς μὴ πρότερον ἀξιοῦν ἀπολύεσθαι
ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὁπλίτας ἀπαράξητε. καὶ
ταῦτα τοῖς ὁπλίταις οὐχ ἧσσον τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι, ὅσῳ τῶν
ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο· ὑπάρχει δ' ἡμῖν ἔτι νῦν γε τὰ πλείω
2τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν. τοῖς δὲ ναύταις παραινῶ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε
καὶ δέομαι μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν, τήν τε παρα-
σκευὴν ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων βελτίω νῦν ἔχοντας καὶ τὰς ναῦς
πλείους, ἐκείνην τε τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεῖσθαι ὡς ἀξία ἐστὶ διασώσασθαι
οἳ τέως Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι καὶ μὴ ὄντες ὑμῶν τῆς τε φωνῆς τῇ

— χειρῶν σιδηρῶν. vgl. 4, 25, 2. — ἐπιβολαί, ἤγουν ἀντιλαβαὶ εὕρηνται ἡμῖν. (Sch.) Eben so bei Spätern. (Bl.) — τὴν πάλιν. zu 7, 44, 8. — τῆς νεώς jedes beliebigen Schiffes, wie 7, 65. vgl. Spr. 50, 2, 4. — τὰ ἐπὶ τούτοις was demnächst erforderlich ist (Ps.), auf die feindlichen Schiffe überzusetzen und zu kämpfen. (Ba.) quae his consentanea sunt St. vgl. zu 1, 65, 1. — ὑπουργεῖν mit dem Ac. wie Soph. Phil. 15 τὰ λοιπὰ ὑπηρετεῖν.

§ 4. ἐς τοῦτο ἠναγκάσμεθα. Gewöhnlicher wäre ἐς τοῦτο ἀνάγκης ἀφίγμεθα. — ἐᾶν, ἀνακρούεσθαι. Spr. 55, 4, 11 u. zu 1, 70, 5. — ἐπέχῃ. zu 1, 48, 2 u. 2, 77, 2. — πολεμίας. zu φιλίας 7, 53, 1.

C. 63. § 1. διαμάχεσθαι ausdauernd bis zur Entscheidung kämpfen. vgl. 5, 41, 2. — μὴ πρότερον ἢ vereinzelt für μὴ πρότερον πρὶν ἂν mit dem Conjunctiv ist herodotisch. Dial. 54, 17, 9. — ἀξιοῦν für ἄξιον eine gute Hs. u. a. wie Va. sich dazu verstehen. — ἢ für ἢν μή mehrere z. Th. sehr gute Hsn. Doch vgl. zu 2, 24, 2. — τοὺς ἀπό. Spr. 50, 8, 14. — ἀπαράξητε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν θάλατταν καταβάλητε. (Sch.) Her. 8, 90: τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς καταδυσάσης νεὸς βάλλοντες ἀπήραξαν. (Bl.) zu 7, 6, 3. — τῶν ναυτῶν. zu 1, 85, 2. — ὅσῳ. zu 1, 82, 4. — τῶν ἄνωθεν der von oben her kämpfenden Epibaten. (St.) Aehnlich ἀπό § 2. — μᾶλλον gehört nicht zu ὅσῳ sondern bezeichnet: vielmehr als der Matrosen. — ὑπάρχει. zu κεκλῆσθαι 5, 9, 7. — ἡμῖν für ὑμῖν Bekker aus Hsn.? — νῦν γε. zu 1, 69, 2? — τὰ πλείω ἐπικρατεῖν. zu 4, 19, 2.

§ 2. ἐν τῷ αὐτῷ τῷδε, ἐν τῷ παραινεῖν. (Sch.) Für τῷδε wäre τούτῳ regelmässiger. zu 7, 57, 9. — τι ἄγαν. zu 7, 50, 4. — ἀπό. ἐπί 7, 62, 1. (Pp.) Aber ἀπό bezeichnet mit die vom Verdeck ausgehende Wirksamkeit. Spr. 50, 8, 17. vgl. 2, 4, 1. 7, 40, 4. 70, 3 u. bes. eb. § 5. ἐπί 7, 62, 1. — πλείους, ἤτοι τῶν πολεμίων νεῶν ἢ νῦν πλείους ἤπερ πρότερον. (Sch.) Letzteres, wegen νῦν. — ἐκείνην — διασώσασθαι. ἐνθυμεῖσθαί τε ἄξιόν ἐστιν ὅτι δεῖ διαφυλάξασθαι τὴν ἡδονήν. ἡδονὴν δὲ λέγει ἣν ἐπιφέρει, ἐπὶ τῷ θαυμάζεσθαί τε κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι, ἔν τε τῷ μὴ ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ καὶ ἐν τῷ φοβεροὶ τοῖς ὑπηκόοις φαίνεσθαι. (Sch.) Ueber die Anticipation Spr. 61, 6, 2 u. zu 1, 1, 1; über ἀξία für ἄξιον Spr. 55, 3, 7; über das Med. 52, 10, 2. — οἵ. τούτους οἵ. Spr. 51, 13, 2. (ὅτι οἵ wollte Reiske.) Vor schwebt hier ὑμᾶς und daher ἐθαυμάζεσθε nach οἵ. Spr. 63, 1, 2. — Ἀθηναῖοι νομιζόμενοι. τοὺς μετοίκους λέγει. (Sch.) Wohl mochten auch

ἐπιστήμῃ καὶ τῶν τρόπων τῇ μιμήσει ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἔλασσον κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι, ἔς τε τὸ φοβερὸν τοῖς ὑπηκόοις καὶ τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι [πολὺ πλεῖον], μετείχετε. ὥστε κοινωνοὶ μόνοι ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντες δι- 3
καίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοτε, καταφρονήσαντες δὲ Κορινθίων τε, οὓς πολλάκις νενικήκατε, καὶ Σικελιωτῶν, ὧν οὐδ' ἀντιστῆναι οὐδείς, ἕως ἤκμαζε τὸ ναυτικόν, ἡμῖν ἠξίωσεν, ἀμύνασθε αὐτοὺς καὶ δείξατε ὅτι καὶ μετ' ἀσθενείας καὶ ξυμφορῶν ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσων ἐστὶν ἑτέρας εὐτυχούσης ῥώμης. τούς τε Ἀθηναίους ὑμῶν 64
πάλιν αὖ καὶ τάδε ὑπομιμνήσκω, ὅτι οὔτε ναῦς ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἄλλας ὁμοίας ταῖσδε οὔτε ὁπλιτῶν ἡλικίαν ὑπελίπετε, εἴ τε ξυμβήσεταί τι ἄλλο ἢ τὸ κρατεῖν ὑμῖν, τούς τ' ἐνθάδε πολεμίους εὐθὺς ἐπ' ἐκεῖνα πλευσουμένους καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπολοίπους ἡμῶν ἀδυνάτους ἐσομένους τούς τ' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπελθόντας ἀμύνασθαι. καὶ οἱ μὲν ἂν ὑπὸ 2
Συρακοσίοις εὐθὺς γίγνοισθε, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἵᾳ γνώμῃ ἐπήλθετε, οἱ δ' ἐκεῖ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις. ὥστε ἐν ἑνὶ τῷδε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶνι

Manche der Bundesgenossen attische Sprache und Sitte affectiren. — ὑμῶν hängt von οἵ ab. (Va.) Spr. 47, 28, 2. — τῇ wegen der. vgl. 4, 85, 2. — ὠφελεῖσθαι, ἤγουν κερδαίνειν. (Sch.) mit Bezug auf den Handel der Metoiken. — ἔς τε. ἐς δέ Reiske. — τὸ φοβερὸν τοῖς den Respect bei den. (Va.) — μή fehlt in den meisten Hsn.; Va. hat es. Doch ist es entbehrlich: in Bezug auf das Beleidigtwerden, in wiefern es statt fand oder nicht. Aehnlich δύναμις vom Mangel der Macht Xen. An. 1, 6, 7 u. dort Kr. — πολὺ πλεῖον (πλέον eine gute und zwei andre Hsn.) ist wohl ein Glossem zu οὐκ ἔλασσον, wie vermuthlich auch ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον zu οὐδ' ἧσσον 4, 114, 4. Bei einem Ggs. wäre δέ statt τέ erforderlich, wie Reiske conjicirte. Aber für die Worte gäbe es keine leidliche Erklärung.

§ 3. ἐλευθέρως. zu 6, 85, 2. — δικαίως αὐτὴν νῦν μὴ καταπροδίδοτε gerechter Weise müsset ihr sie nicht verrathen. Aehnlich Arn.: „δικαίως ist synonym mit ὡς τὸ δίκαιον βούλεται." Ueber den Imperativ nach ὥστε zu 6, 91, 3. Doch ist die La. unsicher; ἄν nach δικαίως nur mit einigen Hsn. weggelassen; μή fehlt in zweien; einige haben καταπροδοίητε für die ehemalige La. καταπροδίδοιτε, die mit μή unvereinbar ist. — καταφρονήσαντες nachdem ihr Verachtung gefasst habet. Spr. 53, 5, 2 u. zu 8, 25, 3. — ἤκμαζε. zu 7, 14, 1. — ἡμῖν ziehe ich zu ἀντιστῆναι. — ἠξίωσεν sich unterfing. (Va.) — ἀσθενείας. ἀρρωστία 7, 47, 1. (Bl.) — ἑτέρας für ἑτέρων. (Ba.) vgl. 5, 26, 5 u. 7, 17, 3. (Kr. z. Dion. p. 45 f.) — ῥώμης. zu 5, 14, 1.

C. 64. § 1. ὑμῶν, wie τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν 4, 126, 3. vgl. 6, 62, 3. — ἡλικίαν, ἄλλην ὁμοίαν τῇδε. vgl. zu 3, 67, 2 u. 6, 24, 2. — εἴ τε. zu 3, 28, 1. — ξυμβήσεταί τι ἄλλο. εὐφημότατα ᾐνίξατο τὴν ἧτταν. (Sch.) vgl. Lobeck zu Soph. Aj. 516. Ueber die Construction zu 4, 79, 2. — τούς τ' —. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὑπομιμνήσκω. (Sch.) Also ein Wechsel der Construction. Spr. 56, 7, 1 u. 12. — ἐπ' ἐκεῖνα, nach unserm Lande. (A. Ps.) vgl. Her. 8, 50: ἧκέ τε ἐς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐκεῖνα ἐδῄου. — αὐτοῦ, in Hellas.

§ 2. οἱ μέν appositiv zu dem in γίγνοισθε liegenden ὑμεῖς = ὑμεῖς (ὑμῶν) οἱ μέν. Spr. 50, 8, 3. vgl. eb. 1, 6. — ὑπὸ Σ. ἐπὶ Σ.? Denn hier ist nur von Gefangenschaft die Rede. Spr. 68, 41, 9 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 4. — ἀμφοτέρων ist wohl das Neu.: für eure eigne Freiheit und Athens

καθεστῶτες καρτερήσατε, εἴπερ ποτέ, καὶ ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαντες ὅτι οἱ ἐν ταῖς ναυσὶν ὑμῶν νῦν ἐσόμενοι καὶ πεζοὶ τοῖς Ἀθηναίοις εἰσὶ καὶ νῆες καὶ ἡ ὑπόλοιπος πόλις καὶ τὸ μέγα ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν, περὶ ὧν, εἴ τίς τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιστήμῃ ἢ εὐψυχίᾳ, οὐκ ἂν ἐν ἄλλῳ μᾶλλον καιρῷ ἀποδειξάμενος αὐτός τε αὑτῷ ὠφέλιμος γένοιτο καὶ τοῖς ξύμπασι σωτήριος."

65 Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα παρακελευσάμενος εὐθὺς ἐκέλευε πληροῦν τὰς ναῦς. τῷ δὲ Γυλίππῳ καὶ τοῖς Συρακοσίοις παρῆν μὲν αἰσθάνεσθαι, ὁρῶσι καὶ αὐτὴν τὴν παρασκευήν, ὅτι ναυμαχήσουσιν οἱ Ἀθηναῖοι, προηγγέλθη δ' αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν, καὶ πρός τε τἆλλα ἐξηρτύσαντο ὡς ἕκαστα καὶ πρὸς τοῦτο· τὰς γὰρ πρῴρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη. καὶ ἐπειδὴ ἑτοῖμα πάντα ἦν, παρεκελεύσαντο ἐκείνοις οἵ τε στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος καὶ ἔλεξαν τοιάδε.

66 "Ὅτι μὲν καλὰ τὰ προειργασμένα καὶ ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται, ὦ Συρακόσιοι καὶ ξύμμαχοι, οἵ τε πολλοὶ δοκεῖτε ἡμῖν εἰδέναι — οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτως αὐτῶν προθύμως ἀντελάβεσθε —, καὶ 2 εἴ τις μὴ ἐπὶ ὅσον δεῖ ᾔσθηται, σημανοῦμεν. Ἀθηναίους γὰρ ἐς τὴν χώραν τήνδε ἐλθόντας πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς Σικελίας καταδουλώσει,

Unabhängigkeit. — *εἴπερ ποτέ.* Spr. 65, 5, 11. — *καθ' ἑκάστους.* Spr. 60, 8, 4. — *πεζοί.* Ich wünsche *πεζός.* Denn Thuk. gebraucht fast immer den Singular, den Plu. 6, 65, 4. 97, 1. (Dobree.) Noch öfter. S. Betant u. d. W. Doch wird hier *πεζός* richtig sein: ihre Infanterie. — *ἡ* vor *ὑπόλοιπος* fehlt in den besten Hsn. — *περὶ ὧν* im Kampfe dafür, zu *ἀποδειξάμενος* gehörig. (Ba.) — *προφέρει.* zu 1, 93, 2 u. 2, 89, 2. — *ἂν ἀποδειξάμενος.* zu 5, 15, 2. Als Object denke man: dies, *ὅτι προφέρει.* (Hl.)

C. 65. *ἡ ἐπιβολή* als beabsichtigt. (Hk.) zu *τήν* 2, 86, 3. *ἡ ἐπιβουλή* mehrere Hsn. — *πρὸς τοῦτο, πρὸς τὴν ἀντιλαβὴν τῶν σιδηρῶν χειρῶν.* (Sch.) — *τῆς νεώς.* zu 7, 62, 3. So *ὁ ἀσκός* Xen. An. 3, 5, 11. — *ἄνω. τὰ ἄνω* eine Hs. u. Va. Doch kann der Ge. von *πολύ* abhängen. (Pp.) zu 7, 11, 3. — *κατεβύρσωσαν, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα* (?) *τῶν νεῶν.* Poll. 1, 120. Das Wort wird noch aus Plutarch angeführt. — *ὅπως ἄν* und *ὡς ἄν* mit dem Optativ finden sich bei Her. öfter, selten in der attischen Prosa. Herm. de part. *ἄν* 3, 4 p. 151 ss. Verschieden 7, 50, 4. — *ἀπολισθάνειν* findet sich bei Spätern wieder. — *πάντα* hat nur der Vat. hier, die übrigen vor *ἑτοῖμα.* Es könnte also verdächtig scheinen. zu 2, 3, 3. Doch vgl. 6, 65, 2. 7, 60, 4. — *οἱ στρατηγοί,* die der Syrakosier. vgl. 7, 69, 1. (Va.)

C. 66. § 1. *καλά* erg. *ἐστιν,* wie 4, 126, 1. (Pp.) 5, 10, 2. Spr. 62, 1, 4. — *τὰ προειργασμένα, ἡ προγεγενημένη νίκη.* (Sch.) — *ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων, καλά ἐστι τὰ μέλλοντα ὑπὲρ ὧν.* Spr. 50, 11, 1. — *οἵ.* Spr. 50, 8, 3. — *οὐδὲ γὰρ ἄν.* Spr. 54, 12, 9. — *αὐτῶν* an diese Dinge, die Vorbereitungen zum Kampfe. — *ἐπὶ ὅσον, ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον.* Spr. 51, 13, 7. — *σημανοῦμεν.* zu 6, 20, 1.

§ 2. *Ἀθηναίους* hängt von *ὑποστάντες* ab (zu 2, 61, 3), gehört jedoch dem Sinne nach auch zu *νενικήκατε.* Spr. 46, 11, 1 u. 60, 5, 2. — *ἔπειτ'.*

ἔπειτ', εἰ κατορθώσειαν, καὶ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, καὶ ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην τῶν τε πρὶν Ἑλλήνων καὶ τῶν νῦν κεκτημένους πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ, ᾧπερ πάντα κατέσχον, τὰς μὲν νενικήκατε ἤδη ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε. ἄνδρες γὰρ ἐπειδὰν ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν κολουθῶσι, τό 3
γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστιν ἢ εἰ μηδ' ᾠήθησαν τὸ πρῶτον, καὶ τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν· ὃ νῦν Ἀθηναίους εἰκὸς πεπονθέναι. ἡμῶν δὲ τό τε ὑπάρχον πρότερον, ᾧπερ καὶ ἀνε- 67
πιστήμονες ἔτι ὄντες ἀπετολμήσαμεν, βεβαιότερον νῦν, καὶ τῆς δοκήσεως προσγεγενημένης αὐτῷ [τὸ] κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνικήσαμεν, διπλασία ἑκάστου ἡ ἐλπίς· τὰ δὲ πολλὰ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ μεγίστη ἐλπὶς μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται. τά 2
τε τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν τῷ μὲν ἡμετέρῳ τρόπῳ ξυνήθη τέ ἐστι καὶ οὐκ ἀνάρμοστοι πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ἐσόμεθα· οἱ δ', ἐπειδὰν πολλοὶ μὲν ὁπλῖται ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων παρὰ τὸ καθεστηκὸς ὦσι, πολλοὶ δὲ καὶ ἀκοντισταί, χερσαῖοι, ὡς

ἔπειτα δέ eine gute Hs. zu 1, 18, 6. — *τῆς Πελοποννήσου* hängt noch von *καταδουλώσει* ab. (Va.) Spr. 50, 1, 22 u. 68, 9. *τε* fügt hier eine gute Hs. hinzu. — *καί* vor *ἀρχήν* verbindet *ἐλθόντας* und *κεκτημένους*. (Ps.) — *ἤδη* bietet nur eine gute Hs. — *μεγίστην τῶν πρίν*. zu *τῶν προγεγενημένων* 1, 1, 1. — *κατέσχον*. zu 6, 95. vgl. zu 4, 92, 5. — *ἐκ τοῦ εἰκότος*. zu 4, 17, 4.

§ 3. *ᾧ. τούτῳ ᾧ* um das worin. Der Dativ bei *κολούειν* wie bei *βλάπτειν* 4, 73, 4. Spr. 48, 15, 9. — *κολουθῶσι* für *κολουσθῶσι* mit einigen Hsn. Bekker. vgl. Spr. 40 unter *κολούω*. Erklärt wird es vom Sch. *ἐλαττωθῶσιν*. — *τῆς δόξης, τοῦ φρονήματος*. (Sch.) zu 5, 9, 4. — *αὐτὸ ἑαυτοῦ*. Spr. 51, 2, 12 u. über den Ge. 49, 3. Mit folgendem *ἤ* wie Her. 2, 25, 3 u. 8, 86. — *ἢ εἰ, ἢ ἂν ἦν εἰ*. Spr. 54, 12, 11. — *ᾠήθησαν, προὔχειν*. (Bl.) — *τὸ πρῶτον, κατ' ἀρχάς*. (Sch.) Spr. 46, 3, 2. — *τῷ παρ' ἐλπίδα* durch das Unverhoffte des Begegnisses. zu 2, 89, 3 u. 4, 62, 2. — *τοῦ αὐχήματος* ist nach St. u. Ps. mit *σφαλλόμενοι* zu verbinden: in ihrer kecken Zuversicht sich täuschend, spe ob quam animos attollunt excidentes. (Kr. Stud. 2 S. 154.) Ueber das Wort zu 2, 62, 5. vgl. 7, 75, 6. — *καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν* sie zeigen sich sogar wider den Gehalt ihrer Macht schwach, schwächer als sie es danach nöthig hätten. (Hl. u. Kr. eb.) zu 6, 72, 1. *ταῖς ψυχαῖς ἐνδιδόναι* Diod. 17, 21.

C. 67. § 1. *ἡμῶν. ὑμῶν* die meisten u. besten Hsn. — *τὸ ὑπάρχον πρότερον* unser früherer Muth. (Ps.) Allein ihn kann der Ausdruck nicht füglich bezeichnen. Also wohl: unsere frühere Macht. — *ᾧπερ* mit welcher Macht. — *νῦν, ἐστίν*. (Ba.) Doch will Pp. mit einigen Hsn. das nächste *καί* und *ἡ* vor *ἐλπίς* streichen. — *τό* streicht Reiske (vgl. 4, 55, 3); *τοῦ* will Kr. Bruchst. Was als ähnlich angeführt wird ist verschieden oder unsicher. „vgl. jedoch Soph. Ant. 235: *τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο*.“ (Pp.) — *τοὺς κρατίστους* die Tüchtigsten im Seewesen. — *τὰ πολλά*. zu 4, 56, 1.

§ 2. *ἀντιμίμησις* wohl sonst nirgends. — *ἀνάρμοστοι* ungewandt. — *ἕκαστον* für *τὴν ἑκάστην* Vat.; *τήν* fehlt noch in zwei Hsn. — *καθεστηκός* die übliche Weise. zu 1, 98, 2. — *χερσαῖοι ὡς εἰπεῖν*

εἰπεῖν, Ἀκαρνᾶνές τε καὶ ἄλλοι ἐπὶ ναῦς ἀναβάντες, οἳ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι εὑρήσουσιν, πῶς οὐ σφαλοῦσί τε τὰς ναῦς καὶ ἐν σφίσιν αὐτοῖς πάντες, οὐκ ἐν τῷ αὐτῶν τρόπῳ κινού-
3μενοι, ταράξονται; ἐπεὶ καὶ τῷ πλήθει τῶν νεῶν οὐκ ὠφελήσονται, εἴ τις καὶ τόδε ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἴσαις ναυμαχήσει, πεφόβηται· ἐν ὀλίγῳ γὰρ πολλαὶ ἀργότεραι μὲν ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται, ῥᾷσται δὲ ἐς τὸ βλάπτεσθαι ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκεύασται. τὸ δ' ἀληθέστατον
4γνῶτε ἐξ ὧν ἡμεῖς οἰόμεθα σαφῶς πεπύσθαι· ὑπερβαλλόντων γὰρ αὐτοῖς τῶν κακῶν καὶ βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν, οὐ παρασκευῆς πίστει μᾶλλον ἢ τύχης ἀποκινδυνεύσει οὕτως ὅπως δύνανται, ἵν' ἢ βιασάμενοι ἐκπλεύσωσιν ἢ κατὰ γῆν μετὰ τοῦτο τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται, ὡς τῶν γε παρόντων οὐκ
68ἂν πράξαντες χεῖρον. πρὸς οὖν ἀταξίαν τε τοιαύτην καὶ τύχην ἀνδρῶν ἑαυτὴν παραδεδωκυῖαν πολεμιωτάτων ὀργῇ προσμίξωμεν, καὶ νομίσωμεν ἅμα μὲν νομιμώτατον εἶναι πρὸς τοὺς ἐναντίους οἳ ἂν ὡς

so zu reden blosse Landgeschöpfe. (Hl.) *τοὺς ἀπείρους θαλάσσης λέγει.* (Sch.) Eur. Andr. 457: *ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.* (Bl.) Ggs. *θαλάσσιοι.* zu 1, 7, 2. — *ὅπως* ist wohl nicht mit *καθεζομένους* sondern mit *χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι* zu verbinden. (Ba.) vgl. Curt. 7, 9, 7. 9. — *καθεζομένους* in einer sitzenden, ruhigen, Stellung, bei der es ihnen an freiem Spielraum gebricht, den sie auf dem Lande zu haben gewohnt sind. (Ba.) — *σφαλοῦσι* werden sie in Gefahr bringen. (St.) *σφάλλειν ναῦς* kenne ich nur noch aus Plut. Them. u. Polyaen. 3, 11, 3. (Bl.) — *ἐν σφίσιν αὐτοῖς.* zu 4, 25, 6. — *ταράξονται.* Spr. 40 unter *ταράσσω.*

§ 3. *ἐπεί* denn bezieht sich auf *σφαλοῦσι.* vgl. zu 1, 12, 1. — *ἐν ὀλίγῳ.* zu 2, 84, 2. 4, 55, 4. — *ἐς τό.* zu 6, 12, 2. — *ἐς τό*, das zweite, würde nach der gewöhnlichen Sprechweise fehlen müssen. Spr. 55, 3, 7. 8. — *ἀφ' ὧν* für *ἀπὸ τούτων ἅ*, nicht gewöhnlich, da *ἅ* der Nominativ wäre. Spr. 51, 10, 3. Ueber *ἀπό* zu 1, 71, 3.

§ 4. *ὑπερβαλλόντων.* zu 2, 35, 3. — *καὶ βιαζόμενοι.* Spr. 56, 14, 2. — *ἐς ἀπόνοιαν κ.* erklärt Arn.: *ἀπονενοημένων ἀνθρώπων ἐπιχείρουσιν.* Schwerlich zulässig. — *τύχης ἀποκινδυνεύσει.* zu 5, 100. *διακινδυνεῦσαι σπεύδοντες ἐπὶ τῇ τύχῃ τὸ μέλλον ποιοῦνται* Sch., der *ἀποκινδυνεῦσαι* vor sich haben mochte, was Dr. wohl mit Recht billigt. Der Inf. hinge von *ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν* ab. Spr. 55, 3, 16. Die Erklärung des (sonst nicht vorkommenden) *ἀποκινδυνεύσει*: ihr Glück riskirend (Kist. u. Arn.) ist mir nicht begreiflich. Möglich dass hier etwas ausgefallen ist. — *τῶν παρόντων, ἢ τὰ παρόντα ἐστίν.* (St.) Spr. 47, 27, 2. — *πράξαντες* für *πράξοντες* Dobree 1 p. 107 u. zwei Hsn. zu *ἐνδεξομένους* 5, 15, 2 u. 7, 64, 2. — *χεῖρον. χείρω* 7, 71, 1. Spr. 46, 5, 11.

C. 68. § 1. *πρός* gegenüber. — *ὀργῇ.* Zorn empfiehlt in einem solchen Falle auch Scipio bei Liv. 21, 41. (Ba.) vgl. 5, 70 u. zu 6, 17, 1. — *νομίσωμεν* wir wollen die Ansicht fassen. zu 7, 42, 3. — *πρὸς τοὺς ἐναντίους* gehört zu *ἀποπλῆσαι.* (Hl.) Anders Dobree: first, that it is perfectly justifiable conduct towards an enemy, when on thinks fit, by way of punishing an assailant, to satiate etc. — *οἳ ἄν* bezieht sich auf *νομιμώτατον:* es sei vollkommen rechtmässig wer (wenn man) gegen die Feinde. vgl. 2, 44, 1. Spr. 51, 13, 11. —

ἐπὶ τιμωρίᾳ τοῦ προσπεσόντος δικαιώσωσιν ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον, ἅμα δ' ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐγγενησόμενον ἡμῖν, τὸ λεγόμενόν που ἥδιστον εἶναι. ὡς δ' ἐχθροὶ καὶ ἔχθιστοι, πάντες ἴστε, 2
οἵ γ' ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἦλθον δουλωσόμενοι, ἐν ᾧ, εἰ κατώρθωσαν, ἀνδράσι μὲν ἂν τὰ ἄλγιστα προσέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα, πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν. ἀνθ' ὧν μὴ μαλακισθῆναί τινα πρέπει, μηδὲ τὸ ἀκινδύνως ἀπελθεῖν αὐτοὺς κέρδος νομίσαι. τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἐὰν κρατήσωσιν ὁμοίως δράσουσιν· τὸ 3
δὲ πραξάντων ἐκ τοῦ εἰκότος ἃ βουλόμεθα τούσδε τε κολασθῆναι καὶ τῇ πάσῃ Σικελίᾳ καρπουμένῃ καὶ πρὶν ἐλευθερίαν βεβαιοτέραν παραδοῦναι καλὸς ὁ ἀγών. καὶ κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι οἳ ἂν ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελῶσιν."

Καὶ οἱ μὲν τῶν Συρακοσίων στρατηγοὶ καὶ Γύλιππος τοιαῦτα 69
καὶ αὐτοὶ τοῖς σφετέροις στρατιώταις παρακελευσάμενοι ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς εὐθὺς ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ᾔσθάνοντο. ὁ δὲ Νικίας 2
ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος καὶ ὁρῶν οἷος ὁ κίνδυνος καὶ ὡς ἐγγὺς ἤδη ἦν, ἐπειδὴ καὶ ὅσον οὐκ ἔμελλον ἀνάγεσθαι, καὶ νομίσας,

ἐπὶ τιμωρίᾳ zur Bestrafung. — *τοῦ προσπεσόντος* des Angreifers. (Hl.) — *δικαιώσωσιν.* zu 1, 140, 2. — *ἀποπλῆσαι.* Aehnlich *ἐξεμπλάναι* 3, 82, 8. (Pp.) vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 7, 8. — *τῆς γνώμης.* zu 1, 90, 2. — *τὸ θυμούμενον* auch Eur. Hek. 299 (Bl.) u. Antiph. 2, γ, 3. (Dobree.) zu 1, 36, 1. — *ἐγγενησόμενον* dass es vergönnt sein werde. Kr. z. Her. 1, 132, 1. Eine gute Hs. *ἐκγ.*, auch dies so üblich. vgl. Pape u. d. W. Ab hängt es von *νομίσωμεν.* (Matthiä § 632, 5 E.) vgl. Xen. An. 6, 4, 24. (Pp.) Dem. 14, 9: *ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν τῇ πόλει, τὸν δ' ἀγῶνα ῥᾴδιον ἂν συμβάντα.* vgl. Dial. 56, 4, 4. — *καί* vor *τό* ist mit Reiske, Kr. Bruchst., Va. u. einer Hs. gestrichen. — *τὸ λεγόμενον.* Spr. 57, 10, 12. — *που* ja, wohl.

§ 2. *καί.* zu 7, 48, 4. — *ἔχθιστοι, εἰσίν.* (Va.) Spr. 62, 1, 4. — *οἵ γε,* οἱ Ἀθηναῖοι. (Va.) — *ἐν ᾧ, ἐν τῷ δουλώσασθαι ἡμᾶς.* (Sch.) — *τὰ ἄλγιστα,* den Tod. — *προσέθεσαν.* zu 3, 82, 8. — *τὰ ἀπρεπέστατα, τοὺς ἀνδραποδισμούς.* (Sch.) — *τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν, τὴν δουλείαν.* (Sch.) — *μή* neben *τινά,* nicht *μηδένα,* weil jeder Begriff, besonders das *μή,* selbständig hervorzuheben ist. vgl. zu 1, 126, 1. 2, 15, 1. — *μαλακισθῆναι.* zu 2, 42, 3. — *ἀκινδύνως* ohne weitere Gefahr für uns. — *κέρδος νομίσαι.* Spr. 55, 4, 4. vgl. 3, 33, 3. 8, 66, 2. „*ἡγεῖσθαι* 2, 44, 3." (Bl.)

§ 3. *πραξάντων.* *ἡμῶν* fügt eine Hs. hinzu, aus einer falschen Erklärung, die, hier sehr hart, allgemein ist. Es ist *αὐτῶν* zu ergänzen (Spr. 47, 4, 3) und der Sinn: wenn sie, wie es sich erwarten lässt, ein Schicksal haben wie wir es wünschen; über *πράττειν τι* Spr. 46, 5, 11 u. zu 5, 9, 7. — *τὸ κολασθῆναι,* angefangen als sollte folgen *καλὸς ἀγών* ohne *ὁ,* dessen Hinzufügung die Entfernung veranlasste. — *καὶ πρίν.* *ἣν καὶ πρίν?* — *ἐλευθερίαν* hängt von *καρπουμένῃ* ab und ist zu *βεβαιοτέραν* wieder zu ergänzen. (A. Ps.) — *ἀγών.* zu 2, 89, 8. — *ὠφελῶσι* für *ὠφελοῦσι* eine gute Hs.

C. 69. § 1. *καὶ αὐτοί,* wie Nikias. — *ᾔσθάνοντο, πληροῦντας τὰς ναῦς.* (Sch.) Spr. 56, 16, 1. vgl. zu 1, 78, 3.

§ 2. *ὅσον οὐκ.* zu 1, 36, 2. — *πάσχουσιν, οἱ ἄνθρωποι δηλονότι.*

ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι, πάντα τε ἔργῳ ἔτι σφίσιν ἐνδεᾶ εἶναι καὶ λόγῳ αὐτοῖς οὔπω ἱκανὰ εἰρῆσθαι, αὖθις τῶν τριηράρχων ἕνα ἕκαστον ἀνεκάλει, πατρόθεν τε ἐπονομάζων καὶ αὐτοὺς
3 ὀνομαστὶ καὶ φυλήν, ἀξιῶν τό τε καθ' ἑαυτόν, ᾧ ὑπῆρχε λαμπρότητός τι, μὴ προδιδόναι τινὰ καὶ τὰς πατρικὰς ἀρετὰς ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι μὴ ἀφανίζειν, πατρίδος τε τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας, ἄλλα τε λέγων ὅσα ἐν τῷ τοιούτῳ ἤδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἄνθρωποι, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινὶ ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενοι, εἴποιεν ἄν, καὶ ὑπὲρ ἁπάντων παραπλήσια ἔς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ θεοὺς πατρῴους προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐκπλήξει ὠφέλιμα νομί-
4 ζοντες ἐπιβοῶνται. καὶ ὁ μὲν οὐχ ἱκανὰ μᾶλλον ἢ ἀναγκαῖα νομίσας παρῃνῆσθαι, ἀποχωρήσας ἦγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ παρέταξεν ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐδύνατο, ὅπως ὅτι μεγίστη τοῖς ἐν ταῖς ναυ-

(Sch.) Spr. 61, 4, 7. — τοῖς. Der Artikel wie in ὁ μακρὸς χρόνος etc. Her. 1, 32, 1. Soph. OK. 1215: πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἁμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω. — πάντα τε ἔργῳ. Concinner wäre ἔργῳ τε πάντα. Jenes steht als ob der Ggs. λόγῳ nicht folgen sollte. — ἐνδεᾶ. Arr. Tak. p. 105: ὅπου τὸ (l. τι) ἐνδεὲς καταμανθάνοι, ἐκεῖνο εἴτω (l. ἴῳτο) καὶ θεραπεύοι. — λόγῳ wie 2, 46. — αὐτοῖς, τοῖς στρατηγοῖς. zu 1, 95, 2. Auf die Truppen bezogen wäre der blosse Da. unpassend. — πατρόθεν. Hom. Il. κ, 68: πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον. (Sch.) vgl. Polyb. 11, 15, 1, Arr. An. 2, 7, 7. 10, 2 u. Schömann z. Isae. p. 271. — φυλήν ohne Artikel. Spr. 50, 3, 8. Ueber φυλή zu 6, 98, 4.

§ 3. τὸ καθ' ἑαυτόν, τὴν οἰκείαν ἀρετήν. (Sch.) vgl. 2, 60, 2. Das ἑαυτόν bezieht sich auf τινά. — τι. zu 4, 130, 1. — ὧν. ἐκείνους ὧν. (Sch.) Spr. 51, 13, 2. — ἀνεπιτάκτου, αὐτεξουσίου. (Sch.) Ein seltenes Wort, nachgebraucht von Dion Cass. 1347, 3. (Bl.) vgl. 2, 37, 2. 39, 2. 3, 37, 1. Ggs. 2, 39, 2. vgl. zu 2, 37, 2. — ἐς. zu 2, 40, 4. — ἄλλα τε. Das τέ schliesst an das Vorhergehende an. — ἐν τῷ τ. zu 3, 81, 4. — ὄντες. ὄντος viele Hsn. vgl. Spr. 47, 10, 3. vgl. zu 7, 2, 4 u. Xen. An. 1, 7, 5. — πρός in Bezug auf. Spr. 68, 39, 5. Ueblicher würd' es fehlen. — τὸ δοκεῖν, μὴ δόξωσι τοῖς ἀκροαταῖς. (Sch.) — ἀρχαιολογεῖν Veraltetes sagen, wie es etwa in der heroischen Zeit angebracht gewesen wäre. Wieder findet sich das Wort bei Spätern. — φυλαξάμενοι, τι αὐτῶν εἰπεῖν. (Sch.) Eigentlich λέγειν aus λέγων. — ὑπὲρ ἁπάντων παραπλήσια für alle Fälle der Art Aehnliches, was man unter solchen Umständen überall gleichmässig ans Herz zu legen pflegt. (Hi.) Doch ist παραπλήσια wohl Prädicat zu προφερόμενα, dieses nicht Apposition zu jenem; und das Ganze Apposition zu ὅσα — εἴποιεν ἄν, indem das καί vor ὑπέρ nicht und heisst, sondern zu ἁπάντων zu ziehen ist: ἃ καὶ ὑπὲρ ἁπάντων παραπλήσια προφέρεται. zu 4, 14, 4. — ἐς γυναῖκας in Bezug auf die Weiber, Berücksichtigung derselben empfehlend. vgl. Spr. 68, 21, 7. — προφερόμενα. zu 3, 64, 2. — ἀλλ' — ἐπιβοῶνται steht dem οὐ φυλαξάμενοι εἴποιεν ἄν entgegen, aber nicht dem Particip das Verbum finitum, da ja auch hier ein Particip, νομίζοντες dem φυλαξάμενοι, entspricht. Sehr kunstreich bringen Arn. u. Pp. in die regelmässige Stelle allerlei Unregelmässigkeiten, wie weiland in 4, 36, 3. — ἐπί bei. — ἐπιβοῶνται. zu 3, 59, 2.

§ 4. ὡς ἐπί. zu 1, 63, 1. — ἐπὶ πλεῖστον. Spr. 43, 4, 8 u. 68, 42, 1.

σὶν ὠφελία ἐς τὸ θαρσεῖν γίγνοιτο· ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ Μένανδρος
καὶ Εὐθύδημος — οὗτοι γὰρ ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ
ἐπέβησαν — ἄραντες ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου εὐθὺς ἔπλεον πρὸς
τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος καὶ τὸν παραλειφθέντα διέκπλουν, βουλόμενοι
βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω.

Προεξαγαγόμενοι δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ναυσὶ παρα- 70
πλησίαις τὸν ἀριθμὸν καὶ πρότερον κατά τε τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν
ἐφύλασσον καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα, ὅπως πανταχόθεν ἅμα
προσπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὁ πεζὸς ἅμα αὐτοῖς παραβοηθῇ
ᾗπερ καὶ αἱ νῆες κατίσχοιεν. ἦρχον δὲ τοῦ ναυτικοῦ τοῖς Συρακο- 2
σίοις Σικανὸς μὲν καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας ἑκάτερος τοῦ παντὸς ἔχων,
Πυθὴν δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι τὸ μέσον. ἐπειδὴ δ' οἱ [ἄλλοι] Ἀθηναῖοι
προσέμισγον τῷ ζεύγματι, τῇ μὲν πρώτῃ ῥύμῃ ἐπιπλέοντες ἐκράτουν
τῶν τεταγμένων νεῶν πρὸς αὐτῷ καὶ ἐπειρῶντο λύειν τὰς κλῄσεις·
μετὰ δὲ τοῦτο πανταχόθεν σφίσι τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων ἐπι-
φερομένων οὐ πρὸς τῷ ζεύγματι ἔτι μόνον ἡ ναυμαχία ἀλλὰ καὶ κατὰ
τὸν λιμένα ἐγίγνετο, καὶ ἦν καρτερὰ καὶ οἵα οὐχ ἑτέρα τῶν προτέρων.

— **Εὐθύδημος.** *Εὔδημος* die meisten Hsn. — *στρατηγοί* als Feldherren. (Hl.) Spr. 57, 3. vgl. 6, 34, 4. — *τὸ ζεῦγμα* die Versperrung, gebildet von *τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις* 7, 59, 2, ähnlich einer Schiffbrücke, welche die Griechen Zeugma nennen. vgl. Lips. Poliorc. 2 E. (Dr.) — *καί* vor *τόν* möcht' ich streichen und den folg. Ac. mit *βιάσασθαι* verbinden. — *παραλειφθέντα.* *περιλειφθέντα* Bk. *ὃ παρελέλειπτο ὥστε μὴ ἐζεῦχθαι.* (Sch.) Allein davon ist 7, 59, 2 nichts gesagt. Daher ist wohl mit einer Hs. und Va. *καταληφθέντα* zu lesen, wofür auch die ehemalige La. *καταλειφθέντα* spricht. (Pp.) — *διέκπλουν.* *ἔκπλουν* Pp. vgl. zu 1, 49, 2; *δὴ ἔκπλουν* Arn., wogegen Bl. Her. 4, 179 u. 7, 36, 2 anführt. — *βιάσασθαι.* zu 4, 9, 4.

C. 70. § 1. *προεξαγαγόμενοι.* *προεξαναγόμενοι* Dionys. u. Jacobs. Vom Fussvolk *προεξάγειν* 7, [6, 3.] 37, 1; nicht eben so von Schiffen *προεξάγεσθαι.* (Kr. z. Dion. p. 138.) *προ —, πρότερον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι.* (Sch.) Wenn *προεξανάγεσθαι* sonst nicht vorkommt, so ist das kein erheblicher Einwand, da *ἐξάγειν, εσθαι* sich öfter findet. — *παραπλησίαις καί,* wie 5, 112, 1 u. 7, 71, 6. (Dr.) Spr. 69, 32, 5. — *τὸν ἀριθμόν.* Spr. 46, 4, 2. — *πρότερον* 7, 52, 1. (Kr. eb.) — *κύκλῳ* ist eingeschoben wie *ἄνω* 2, 83, 1. — *προσπίπτοιεν καὶ παραβοηθῇ.* Spr. 54, 8, 2. vgl. zu 3, 22, 5. Zu *παραβοηθῇ* denke man: wenn syrakosische Schiffe an die Küste gedrängt wurden. Dion. hat *παρεβοήθει,* was Arn. fordert. — *ἅμα αὐτοῖς* für *αὐτοῖς ἅμα* eine gute Hs. Vielleicht ist *ἅμα* zu streichen.

§ 2. *τὸ μέσον, ἔχοντες,* wobei aber nicht mehr klar vorschwebt dass *ἦρχον* das Verbum ist, sondern etwa *ἕστασαν.* zu 1, 48, 3. — *ἄλλοι* ist aus vielen und guten Hsn. hinzugefügt. Spr. 50, 4, 11. vgl. Kr. z. Dion. p. 138 s. — *πρὸς αὐτῷ.* Spr. 50, 10, 2 u. Kr. z. Dion. p. 139. Gemeint sind die zur Deckung des *ζεῦγμα* aufgestellten Kriegsschiffe § 1. — *τὰς κλῄσεις* die Versperrung durch die festgeankerten Fahrzeuge 7, 59, 2. Bl. versteht die Haltmittel (fastenings) durch welche die Schiffe verbunden worden. — *σφίσι, τοῖς Ἀθηναίοις.* (Sch.) Als ob *οἱ Ἀθηναῖοι ἐναυμάχουν* folgte. (Blume p. 18 s.) vgl. zu 4, 113, 2. — *προτέρων* für *πρότερον* viele und gute Hsn. vgl. jedoch zu 1, 23, 1.

3πολλὴ μὲν γὰρ ἑκατέροις προθυμία ἀπὸ τῶν ναυτῶν ἐς τὸ ἐπιπλεῖν
ὁπότε κελευσθείη ἐγίγνετο, πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν
καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους· οἵ τ' ἐπιβάται ἐθεράπευον, ὅτε προς-
πέσοι ναῦς νηΐ, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς ἄλλης
τέχνης· πᾶς τέ τις ἐν ᾧ προσετέτακτο αὐτὸς ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος
4φαίνεσθαι. ξυμπεσουσῶν δὲ ἐν ὀλίγῳ πολλῶν νεῶν — πλεῖσται γὰρ
δὴ αὗται ἐν ἐλαχίστῳ ἐναυμάχησαν· βραχὺ γὰρ ἀπέλιπον ξυναμφό-
τεραι διακόσιαι γενέσθαι — αἱ μὲν ἐμβολαὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνα-
κρούσεις καὶ διέκπλους ὀλίγαι ἐγίγνοντο, αἱ δὲ προσβολαί, ὡς τύχοι
ναῦς νηῒ προσπεσοῦσα ἢ διὰ τὸ φεύγειν ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα, πυκνό-
5τεραι ἦσαν. καὶ ὅσον μὲν χρόνον προσφέροιτο ναῦς οἱ ἀπὸ τῶν κατα-
στρωμάτων τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνως ἐπ' αὐ-
τὴν ἐχρῶντο· ἐπειδὴ δὲ προσμίξειαν, οἱ ἐπιβάται ἐς χεῖρας ἰόντες
6ἐπειρῶντο ταῖς ἀλλήλων ναυσὶν ἐπιβαίνειν. ξυνετύγχανέ τε πολλαχοῦ
διὰ τὴν στενοχωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκέναι τὰ δ' αὐτοὺς ἐμβε-
βλῆσθαι, δύο τε περὶ μίαν καὶ ἔστιν ᾗ καὶ πλείους ναῦς κατ' ἀνάγκην
ξυνηρτῆσθαι, καὶ τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακὴν τῶν δ' ἐπιβου-
λήν, μὴ καθ' ἓν ἕκαστον κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν, περιεστάναι, καὶ

§ 3. ἀπό. zu 4, 108, 5. — ἡ ἀντιτέχνησις. Der Artikel steht hier weil auf die ἀντιτέχνησις als eine in allen Seeschlachten vorgekommene hingewiesen wird. Kr. de auth. p. 43. Das Subst. wird noch aus Dion. Hal. (?) angeführt. — ἀγωνισμός findet sich noch bei Spätern. — ἐθεράπευον, ἐπεμελοῦντο καὶ ἠγωνίζοντο. (Sch.) zu 6, 61, 4. Mit dem Inf. so noch bei Spätern. Passow u. d. W. 2, b. — τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος das vom Verdeck aus zu Leistende. (St.) — πᾶς τις. Spr. 51, 16, 11. — ἐν ᾧ, ἐν τούτῳ ᾧ. Spr. 51, 13, 6. — πρῶτος, ἀντὶ τοῦ ἔξοχος. (Sch.)

§ 4. βραχὺ ἀπέλιπον, ungewöhnlich für ὀλίγου ἐδέησαν. vgl. Kr. z. Her. 7, 9, 2. — διακόσιαι, etwa 110 athenische 7, 60, 3, etwa 76 syrakosische 6, 52, 1 u. 70, 1. — γενέσθαι. Spr. 55, 3, 4. — ἐμβολαί sind Angriffe welche die Schiffe mit den Vordertheilen auf einander machen; προσβολαί solche die man machte um zu entern. (Hl. u. Ba.) Doch erklärt Jacobs letzteres zufällige Angriffe, welche Bedeutung das Wort durch das hinzugefügte ὡς τύχοι — ἐπιπλέουσα so wie durch die Ausnahme der ἐμβολαί erhält. (Pp.) — διέκπλους ohne Artikel. Spr. 58, 3, 1. vgl. 7, 71, 1 u. Kr. z. Dion. p. 140. — φεύγειν. φυγεῖν gute Hsn. Der Gegensatz ist hier wie 6, 17, 2: ἢ ἐκ τοῦ λέγων πείθειν ἢ στασιάζων. (Arn.) Spr. 59, 2, 3.

§ 5. οἱ ἀπό. Spr. 50, 8, 17. — ἀκοντίοις. zu 4, 94, 1. — ἀφθόνως. ἀφθόνοις? zu 7, 58, 5. — ἀλλήλων. Spr. 51, 3 A. — ἐπιβαίνειν gew. mit dem Ge. So noch Pind. N. 3, 20. (Matth. Gr. 402, 5, a.) vgl. Kr. zu Arr. An. 5, 1, 3.

§ 6. ἐμβεβλῆσθαι. zu 7, 34, 4. — κατ' ἀνάγκην im Gedränge. — ξυνηρτῆσθαι, συμπεπλέχθαι. (Sch.) — τῶν μὲν φυλακήν Wahrung gegen die einen. — μὴ καθ' ἓν ἕκαστον, κατὰ πολλὰ δέ, nicht in Bezug auf einzelne Puncte, Gegenstände, sondern auf viele. (St.) — περιεστάναι eintreten. So περιέστηκε κίνδυνος 4, 34, 3. 5, 73, 1. 8, 15, 1, δεινόν 4, 10, 1, φόβος 8, 1, 2, ὑποψία 6, 61, 3 u. über den Da.

τὸν κτύπον μέγαν ἀπὸ πολλῶν [τῶν] νεῶν ξυμπιπτουσῶν ἔκπληξίν τε
ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγοιντο παρέχειν.
πολλὴ γὰρ δὴ ἡ παρακέλευσις καὶ βοὴ ἀφ' ἑκατέρων τοῖς κελευσταῖς 7
κατά τε τὴν τέχνην καὶ πρὸς τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐγίγνετο, τοῖς
μὲν Ἀθηναίοις βιάζεσθαί τε τὸν ἔκπλουν ἐπιβοῶντες καὶ περὶ τῆς ἐς
τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὖθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι,
τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ ξυμμάχοις καλὸν εἶναι κωλῦσαί τε αὐτοὺς
διαφυγεῖν καὶ τὴν οἰκείαν ἑκάστους πατρίδα νικήσαντας ἐπαυξῆσαι.
καὶ οἱ στρατηγοὶ [πρὸς] ἔτι ἑκατέρων, εἴ τινά που ὁρῷεν μὴ κατ' 8
ἀνάγκην πρύμναν κρουόμενον, ἀνακαλοῦντες ὀνομαστὶ τὸν τριήραρχον
ἠρώτων οἱ μὲν Ἀθηναῖοι εἰ τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἤδη
τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἡγούμενοι ὑποχωροῦσιν, οἱ
δὲ Συρακόσιοι, εἰ οὓς σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους Ἀθηναίους παντὶ
τρόπῳ διαφυγεῖν, τούτοις αὐτοὶ φεύγοντας φεύγουσιν. ὅ τ' ἐκ τῆς γῆς 71
πεζὸς ἀμφοτέρων ἰσορρόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας πολὺν τὸν
ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε, φιλονεικῶν μὲν ὁ αὐτόθεν περὶ

zu 1, 76, 3; über den Ac. 3, 54, 3. — *τὸν κτύπον μέγαν.* Spr. 50, 11, 1. vgl. 7, 71, 1 u. zu 1, 49, 4. — *ἀπὸ* — gehört nicht bloss zu *μέγαν*, sondern zu *περιεστάναι τὸν κτύπον.* — *τῶν* fehlt in vielen u. den besten Hsn. — *ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς,* [*τὸ?*] *μὴ δύνασθαι ἀκούειν.* (Sch.)

§ 7. *ἡ* hat nur eine (gute) Hs. — *ἀφ' ἑκατέρων.* So *ἀπό* bei *γίγνεσθαι* 8, 14, 2. 93, 3. vgl. 7, 86, 4. — *κατά τε* für *κατά* eine gute Hs. und Dion. — *τὴν τέχνην λέγει τὴν ἰδίαν, τὴν κελευστικήν.* (Sch.) — *βιάζεσθαι, μετὰ βίας καὶ ἰσχύος ποιεῖσθαι.* (Sch.) Spr. 46, 6, 3. vgl. 4, 10, 5. Ueber den Inf. Spr. 55, 3, 13 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 12. — *ἐπιβοῶντες* gehört zu *τοῖς κελευσταῖς,* als ob *οἱ κελευσταὶ παρεκελεύοντο* vorherginge. (Sch.) zu 3, 36, 2. — *περὶ τῆς,* als ob *ἀγωνίσασθαι* folgen sollte. zu 6, 17, 2. vgl. 6, 78, 3. 7, 64, 2. — *σωτηρία ἐς* glückliche Rückkehr nach. (Va.) — *εἴ ποτε.* Spr. 65, 5, 11. vgl. 4, 20, 1. 55, 3. 7, 64, 2. — *καί* wie in der Formel *εἴ τις καὶ ἄλλος.* Spr. 69, 32, 14. vgl. Kr. Index z. Dion. u. *ἄλλος.* — *αὖθις* künftig, wie 2, 48, 2. vgl. 1, 22, 3. 4, 55, 4. — *ἀντιλαβέσθαι,* etwa *τοῦ ἔργου.* Spr. 53, 1, 2. — *ἑκάστους.* zu 7, 57, 8.

§ 8. *πρὸς* (*ἔτι*) von dem *καί* getrennt ist sehr auffallend. Beim Thuk. wenigstens wüsst' ich keine ähnliche Stelle. Es wird also Glossem zu *ἔτι* sein. zu 7, 48, 5. — *μὴ κατ' ἀνάγκην* ohne dringenden Grund. (Va.) zu 4, 63, 3. — *ὀλίγου. ὀλίγου πόνου* eine gute Hs. wohl aus der Erklärung des Sch. vgl. zu 1, 77, 4. — *κεκτημένης* passiv. Spr. 40 unter *κτάομαι.* — *ὑποχωροῦσιν* für *ἀποχωροῦσιν* eine gute Hs. zu 2, 79, 5. „vgl. 1, 54, 4. 3, 78, 2.“ (Pp.) — *Ἀθηναίους.* Spr. 51, 12 A. u. Dial. 57, 10, 2. — *φεύγοντας* ist des Gegensatzes halber nochmals ausgedrückt. (Jacobs.)

C. 71. § 1. *ὁ ἐκ.* zu 6, 32, 2. — *ἰσορρόπου, ἰσοπαλοῦς.* (Sch.) — *αγῶνα, ἀγωνίαν.* — *ξύστασιν* Aufregung. Eur. Hipp. 983: *πάτερ, μένος μὲν ξύστασίς τε σῶν φρενῶν δεινή.* (Jacobs.) Eigentlich ist das Wort gleichfalls vom Kriegswesen entlehnt. Kr. z. Dion. p. 142. Im eig. Sinne Plut. Dem. 16 u. (neben *σύνταξις*) Ages. 15. Uneig. *ἠθῶν* Dion. Rhet. 10, 18. *τῆς ψυχῆς* Dion C. 43, 37. „49, 9: *ἀντιπάλου ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης ἰσορρόπῳ καὶ αὐτοὶ συστάσει τῆς γνώμης συνείχοντο.*“ (Pp.) vgl. zu 5, 9, 4. — *ὁ αὐτόθεν, ὁ Συρακούσιος στρατός.* (Sch.) Ueber den Ausdruck zu 3, 7, 3; über die Ap-

τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ, δεδιότες δὲ οἱ ἐπελθόντες μὴ τῶν παρόντων
2 ἔτι χείρω πράξωσιν. πάντων γὰρ δὴ ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς
τὰς ναῦς ὅ τε φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ ἐοικὼς καὶ διὰ τὸ
ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο
ἔχειν. δι' ὀλίγου γὰρ οὔσης τῆς θέας καὶ οὐ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ
σκοπούντων, εἰ μέν τινες ἴδοιέν πῃ τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας,
ἀνεθάρσησάν τε ἂν καὶ πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερῆσαι σφᾶς τῆς
3 σωτηρίας ἐτρέποντο, οἱ δ' ἐπὶ τὸ ἡσσώμενον βλέψαντες ὀλοφυρμῷ τε
ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο καὶ ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν
γνώμην μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἔργῳ ἐδουλοῦντο· ἄλλοι δὲ καὶ πρὸς ἀντί-
παλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλ-
λης καὶ τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες
ἐν τοῖς χαλεπώτατα διῆγον· αἰεὶ γὰρ παρ' ὀλίγον ἢ διέφευγον ἢ ἀπώλ-
4 λυντο. ἦν τε ἐν τῷ αὐτῷ στρατεύματι τῶν Ἀθηναίων, ἕως ἀγχώμαλα
ἐναυμάχουν, πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή, νικῶντες, κρατού-

position Spr. 56, 9, 1 u. zu 1, 49, 3. — περὶ τοῦ πλείονος ἤδη καλοῦ, ὑπὲρ τοῦ νικῆσαι κατὰ κράτος. (Sch.) Ueber τοῦ zu 4, 17, 3 u. 30, 3. — οἱ ἐπελθόντες die zum Angriff Gekommenen, die Athener und ihre Bundesgenossen. vgl. 5, 109. 7, 55, 2. 64, 2. — χείρω πράξωσιν. zu 5, 9, 7. χεῖρον 7, 67, 4.

§ 2. πάντων — ναῦς, πάσης τῆς ἐλπίδος αὐτοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν οὔσης. (Sch.) Πάντα sind wohl eigentlich alle ihre Mittel. (Va.) Rettungsmittel. So ἀνακεῖσθαι ἐς Her. 1, 97, 1. 3, 31, 2. vgl. über ἐς Spr. 68, 21, 4 u. Lobeck zu Soph. Aj. 80. — ἐοικώς. οὐδενὶ ἄλλῳ ἐοικώς Arr. An. 6, 3, 3. οὐδενὶ τῶν πρόσθεν ἀγώνων ἐοικώς eb. 5, 17, 3. — διὰ τό. Dass τό nicht für τοῦτο stehen könne zeigt Kr. z. Dion. p. 143 f. Bks. Vorschlag δι' αὐτό, von einer Hs. bestätigt, genügt zwar der Sprache, aber nicht dem Gedanken. Ba. wollte (nach dem Sch.?) ἀνώμαλον verdoppelt lesen; aber wahrscheinlich ist mehr ausgefallen. Kr. Stud. 2 S. 186 f. Dies glaubt auch Arn., der jedoch genügsamer nur verlangt: διὰ τὸ ἀνώμαλον τῶν ξυμβαινόντων περὶ τὴν μάχην ἀνώμαλον καὶ τήν. „vgl. ἀνωμαλία τῶν συμβαινόντων Diod. 20, 51.“ (Bö.) — δι' ὀλίγου, σύνεγγυς. (Sch.) zu 2, 89, 7. — ἀνεθάρσησαν ἄν. Spr. 53, 10, 3. — ἀνάκλησις scheint erst bei Spätern wieder vorzukommen. — στερῆσαι. Spr. 50, 6, 6.

§ 3. τὸ ἡσσώμενον. Spr. 43, 4, 17. — ἀπό gehört zu τῆς ὄψεως. vgl. zu 2, 13, 2. — ἐδουλοῦντο. zu 4, 34, 1. — καί steht bei ἄλλοι wie bei οἱ δέ. vgl. § 5. (Kr. z. Dion. p. 145.) Spr. 69, 32, 15 u. Stud. 2 S. 226 f. — ἀντίπαλόν τι, ἰσόρροπόν που ναυμαχίαν. (Sch.) zu 2, 89, 4. — διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης, γενομένης δηλονότι ἀκρίτως τῆς ἁμίλλης. (Sch.) wegen des entscheidungslos Fortdauernden des Kampfes. — τοῖς σώμασιν — ξυναπονεύοντες, συνεξομοιοῦντες τὰ σώματα τῇ περὶ τῶν γιγνομένων προσδοκίᾳ ἀπένευον τῷ σώματι τῇδε κἀκεῖσε. (Sch.) Das Verbum findet sich bei Spätern wieder. Τοῖς σώμασιν ist dynamisch: mit. (Ba.) — ἴσα, Ac. vom Verbum regiert. Spr. 46, 5, 4. — τῇ δόξῃ ihrer Auffassung. — ἐν τοῖς. zu 1, 6, 2. — παρ' ὀλίγον, μόνον οὐχ. (Sch.) um Weniges, es fehlte wenig dass. Schömann zu Plut. Kle. 27, 3 E.

§ 4. τῶν Ἀθηναίων ist mir verdächtig; erträglich wäre es mit ἀκοῦσαι verbunden. — ἀγχώμαλα. zu 3, 49, 1 u. 4, 134, 2. Ueber den Ac. zu 7, 34, 5. — ὀλοφυρμός. Der Nominativ ist regelmässig Aesch. Pers. 411: θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν ναυαγίων πλήθουσα. (Jacobs.) Eigentlich wohl eine

μενοι, ἄλλα ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγ-
κάζοιτο φθέγγεσθαι. παραπλήσια δὲ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν αὐτοῖς ἔπα-
σχον, πρίν γε δὴ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπὶ πολὺ ἀντισχού-
σης τῆς ναυμαχίας ἔτρεψάν τε τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐπικείμενοι λαμ-
πρῶς, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι, κατεδίωκον ἐς τὴν
γῆν. τότε δὲ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς ἄλλος ἄλλῃ, ὅσοι μὴ μετέωροι 5
ἑάλωσαν, κατενεχθέντες ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον· ὁ δὲ πεζὸς οὐ-
κέτι διαφόρως ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες,
δυσανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα, οἱ μὲν ἐπὶ τὰς ναῦς παρεβοήθουν,
οἱ δὲ πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους ἐς φυλακήν, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλεῖ-
στοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς [καὶ] ὅπῃ σωθήσονται διεσκόπουν. ἦν τε 6
ἐν τῷ παραυτίκα οὐδεμιᾶς δὴ τῶν ξυμπασῶν ἐλάσσων ἔκπληξις. πα-
ραπλήσιά τε πεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ· διαφθαρεισῶν
γὰρ τῶν νεῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις προσαπώλλυντο αὐτοῖς καὶ οἱ ἐν
τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες, καὶ τότε τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν
τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι, ἢν μή τι παρὰ λόγον γίγνηται.

Anticipation. Spr. 61, 6, 8 u. zu 6, 22, 3. Ueblicher ist es den Begriff der hier bei *ἔστιν* als Subject erscheint als Object des Infinitivs zu setzen, wie Xen. An. 1, 5, 3: *τὰς ὠτίδας ἔστι λαμβάνειν.* 1, 9, 13: *ἦν ἰδεῖν ὀφθαλμῶν στερομένους ἀνθρώπους.* — *βοή* wünscht Elmsley zu Eur. Her. 833 vor *ὀλοφυρμός* gestellt. — *ἄλλα.* Ueber das Asyndeton Spr. 59, 1, 1 u. Kr. z. Dion. p. 145. — *πολυειδῆ.* Spr. 46, 5, 6. — *αὐτοῖς, τοῖς πεζοῖς τοῖς ἐν τῇ γῇ διατεταγμένοις,* von *παραπλήσια* regiert. (Va. u. A. Ps.) — *πρίν γε δή,* wie 1, 132, 6. vgl. zu 5, 61, 1 u. Spr. 54, 17, 6. — *λαμπρῶς.* zu 1, 49, 6. 2, 7, 1. — *διακελευσμός* wird noch aus Josephos angeführt.

§ 5. *τότε δέ* für *τότε δή* wohl nur wenige Hsn. — *ἄλλος. ἄλλοι?* weil jedes einzelne Schiff mit seiner Bemannung zu denken ist. — *κατενεχθέντες, ἤγουν πρὸς τὴν γῆν ἐλθόντες.* (Sch.) vgl. 7, 53, 1. Gewöhnlich: durch Stürme verschlagen werden. zu 1, 137, 2. — *ἐξέπεσον, ἐκ τῶν νεῶν.* (Pp.) — *οὐκέτι διαφόρως* nicht mehr sich verschiedenartig äussernd, wie § 3. „Es gehört zu *παρεβοήθουν*." (Pp.) — *ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς,* sonst *μιᾷ ὁρμῇ.* vgl. Passow u. *ὁρμή* (?). Das *ἀπό* gebraucht Thuk. oft ungewöhnlich. — *δυσανασχετεῖν* ist nach Poll. 3, 130 ein Gebilde des Thuk., bei ihm nur hier, öfter bei den Spätern. Ueber den Ac. Spr. 48, 8, 1. vgl. 46, 4, 4. — *ἐπί.* zu 8, 11, 1. — *τὸ λοιπὸν τοῦ τείχους* 7, 60, 2. (Pp.) — *ἄλλοι δὲ καί.* zu § 3. — *περί* mit dem Ac. bezeichnet hier das Object dem die Beschäftigung gilt. 4, 51: *μηδὲν περὶ σφᾶς νεώτερον βουλεύσειν.* Aristot. Nikom. Eth. 6, 5, 1: *δοκεῖ φρονίμου ἀνδρὸς εἶναι τὸ δύνασθαι καλῶς βουλεύσασθαι περὶ τὰ αὑτῷ ἀγαθὰ καὶ συμφέροντα.* Wohl nicht hieher gehört Her. 2, 18, 1. — *καὶ ὅπῃ.* Spr. 59, 2, 4. Das *καί,* von Va. nicht übersetzt, verdächtigt Kr. z. Dion. p. 145 s.

§ 6. *οὐδεμιᾶς.* Spr. 47, 27, 3 u. zu 2, 94, 1. — *παραπλήσια καί.* zu 7, 70, 1. — *διαφθαρεισῶν.* zu 1, 29, 3. — *προσαπώλλυντο.* zu 4, 36, 3. — *οἱ ἐν.* Spr. 68, 12, 2 u. zu 4, 14, 1. — *διαβεβηκότες.* zu *κατεσχηκότος* 1, 11, 3. — *καὶ τότε.* Spr. 69, 32, 8. — *παρὰ λόγον* für *παράλογον* Dion. Thuk. gebraucht *παράλογος* nie als Adjectiv. vgl. zu 1, 65, 1. (Kr. z. Dion. p. 267.)

72 Γενομένης δ' ἰσχυρᾶς τῆς ναυμαχίας καὶ πολλῶν νεῶν ἀμφοτέ-
ροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπι-
κρατήσαντες τά τε ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο καὶ ἀποπλεύ-
2σαντες πρὸς τὴν πόλιν τροπαῖον ἔστησαν, οἱ δ' Ἀθηναῖοι ὑπὸ μεγέ-
θους τῶν παρόντων κακῶν νεκρῶν μὲν πέρι ἢ ναυαγίων οὐδ' ἐπενόουν
αἰτῆσαι ἀναίρεσιν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν. Δη-
μοσθένης δὲ Νικίᾳ προσελθὼν γνώμην ἐποιεῖτο πληρώσαντας ἔτι τὰς
λοιπὰς τῶν νεῶν βιάσασθαι, ἢν δύνωνται, ἅμα ἕῳ τὸν ἔκπλουν, λέγων
ὅτι πλείους ἔτι αἱ λοιπαί εἰσι νῆες χρήσιμαι σφίσιν ἢ τοῖς πολεμίοις·
3ἦσαν γὰρ τοῖς μὲν Ἀθηναίοις περίλοιποι ὡς ἑξήκοντα, τοῖς δ' ἐναν-
τίοις ἐλάσσους ἢ πεντήκοντα. καὶ ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ
καὶ βουλομένων πληροῦν αὐτῶν οἱ ναῦται οὐκ ἤθελον ἐσβαίνειν διὰ
τὸ καταπεπλῆχθαι τῇ ἥσσῃ καὶ μὴ ἂν ἔτι οἴεσθαι κρατῆσαι. καὶ οἱ
μὲν ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον,
73Ἑρμοκράτης δὲ ὁ Συρακόσιος ὑπονοήσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν καὶ νο-
μίσας δεινὸν εἶναι εἰ τοσαύτη στρατιὰ κατὰ γῆν ὑποχωρήσασα καὶ
καθεζομένη ποι τῆς Σικελίας βουλήσεται αὖθις σφίσι τὸν πόλεμον
ποιεῖσθαι, ἐσηγεῖται ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οὖσιν ὡς οὐ χρεὼν ἀποχω-
ρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς περιιδεῖν, λέγων ταῦτα καὶ ἃ αὐτῷ ἐδόκει,
ἀλλὰ ἐξελθόντας ἤδη πάντας Συρακοσίους καὶ τοὺς ξυμμάχους τάς
τε ὁδοὺς ἀποικοδομῆσαι καὶ τὰ στενόπορα τῶν χωρίων προφθάσαντας
2φυλάσσειν. οἱ δὲ ξυνεγίγνωσκον μὲν καὶ αὐτοὶ οὐχ ἧσσον ταῦτα ἐκεί-

C. 72. § 1. *νεῶν*, attische funfzig, syrakosische sechsundzwanzig, nach § 3. vgl. zu 7, 70, 4. Etwas abweichend Diod. 13, 17 — *ἀμφοτέροις.* zu 4, 134, 2.

§ 2. *νεκρῶν πέρι.* Anticipation mit hinzugefügter Präposition, wie 5, 63, 2. Spr. 61, 6, 8. — *αἰτῆσαι ἀναίρεσιν* ist nur auf *νεκρῶν* beziehbar. — *ἐβουλεύοντο. ἐβούλοντο* eine gute Hs. vgl. jedoch zu 2, 74, 1. und 5, 8, 3. — *γνώμην ἐπ.* zu 1, 128, 5. — *πλείους* in grösserer Zahl. — *χρήσιμαι. χρήσιμοι* einige schlechte Hsn. vgl. 8, 76, 5, Xen. Mem. 3, 8, 8, Dem. 14, 2 u. vorherrschend bei Platon; *χρησίμη* Charm. 165, Dem. 15, 12, Isae. 6, 30 u. wohl stets bei Isokrates.

§ 3. *ὡς ἀναχωρήσοντες.* Aehnlich Plat. Ges. 755, b: *μηκέτι τὴν τηλικαύτην ἀρχὴν ὡς ἄρξων διανοηθήτω.*

C. 73. § 1. *ἐσηγεῖται.* zu 3, 20, 1. — *ἐλθών* hingegangen. Der Da. hängt von *ἐσηγεῖται* ab. Spr. 48, 10, 1. — *ἐν τέλει.* zu 1, 10, 6. — *περιιδεῖν.* zu 1, 35, 3. — *καὶ ἅ* für *ἃ καί* einige Hsn. u. wohl auch Va., andere *καὶ ἃ καί.* Ba. wollte *καὶ αὐτοῖς,* Dobree *καὶ ἅ* oder *ἃ καὶ Γυλίππῳ ἐδόκει* oder *αὐτῷ τῷ Γ.* Die zweite Vermuthung Dobree's halt' ich jetzt für richtig. Eben so ist ja wohl auch 7, 51, 1 *Γύλιππος* durch *αὐτός* verdrängt. Für *ταῦτα* ist vielleicht *ταὐτά* oder *τὰ αὐτά* herzustellen. Oder ist der Sinn: und was ihm schien dass man dagegen thun müsse? — *ἀποικοδομῆσαι, ἀποφράξαι διά τινος οἰκοδομῆς.* (Sch.) — *προφθάσαντας. διαλαβόντας* eine gute Hs. Vielleicht sind beide La. zu verbinden. Das erstere noch 3, 69, 2. 7, 73, 3. 8, 51, 1; dieses bei Thuk. sonst nirgends.

§ 2. *ξυνεγίγνωσκον, τὰ αὐτὰ ἐγίγνωσκον, τουτέστιν ὁμογνώμονες ἦσαν αὐτῷ.* (Sch.) vgl. 2, 60, 3. 8, 24, 5. Ueber den Pleonasmos mit *καὶ αὐτοί*

νου καὶ ἐδόκει ποιητέα εἶναι, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἄρτι ἀσμένους ἀπὸ
ναυμαχίας τε μεγάλης ἀναπεπαυμένους καὶ ἅμα ἑορτῆς οὔσης — ἔ-
τυχε γὰρ αὐτοῖς Ἡρακλεῖ ταύτην τὴν ἡμέραν θυσία οὖσα — οὐ δο-
κεῖν ἂν ῥᾳδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι· ὑπὸ γὰρ τοῦ περιχαροῦς τῆς
νίκης πρὸς πόσιν τετράφθαι τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ πάντα
μᾶλλον ἐλπίζειν ἂν σφῶν πείθεσθαι αὐτοὺς ἢ ὅπλα λαβόντας ἐν τῷ
παρόντι ἐξελθεῖν. ὡς δὲ τοῖς ἄρχουσι ταῦτα λογιζομένοις ἐφαίνετο 3
ἄπορα καὶ οὐκέτι ἔπειθεν αὐτοὺς ὁ Ἑρμοκράτης, αὐτὸς ἐπὶ τούτοις
τάδε μηχανᾶται, δεδιὼς μὴ οἱ Ἀθηναῖοι καθ' ἡσυχίαν προφθάσωσιν
ἐν τῇ νυκτὶ διελθόντες τὰ χαλεπώτατα τῶν χωρίων. πέμπει τῶν ἑ-
ταίρων τινὰς τῶν ἑαυτοῦ μετὰ ἱππέων πρὸς τὸ τῶν Ἀθηναίων στρα-
τόπεδον, ἡνίκα ξυνεσκόταζεν, οἳ προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν 4
ἀκούσεσθαι καὶ ἀνακαλεσάμενοί τινας ὡς ὄντες τῶν Ἀθηναίων ἐπιτή-
δειοι — ἦσαν γάρ τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἔνδοθεν — ἐκέλευον
φράζειν Νικίᾳ μὴ ἀπάγειν τῆς νυκτὸς τὸ στράτευμα ὡς Συρακοσίων
τὰς ὁδοὺς φυλασσόντων, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευα-
σάμενον ἀποχωρεῖν. καὶ οἱ μὲν εἰπόντες ἀπῆλθον, καὶ οἱ ἀκούσαντες
διήγγειλαν τοῖς στρατηγοῖς τῶν Ἀθηναίων· οἱ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελμα 74
ἐπέσχον τὴν νύκτα, νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι. καὶ ἐπειδὴ καὶ ὣς
οὐκ εὐθὺς ὥρμησαν, ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμεῖ-

zu 5, 6, 3. — *ἀπό* von, nach. — *ἀναπεπαυμένους*. Das Pr. erfordert Pp. *πεπαυμένους* eine gute Hs. — *ἀναπεπαυμένους καὶ οὔσης*. Spr. 56, 14, 2. — *δοκεῖν*, *ἐγίγνωσκον* aus *ξυνεγίγνωσκον*. (Abr.) zu 2, 46. — *ὑπὸ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης* ob dem Erfreulichen des Sieges oder ob der Freude über den Sieg. (Ba.) Wohl das Letztere (vgl. 2, 51, 4), da *περιχαρής* objectiv nicht leicht vorkommt. So auch *πρὸς εὐπάθειαν ἐκ τοῦ περιχαροῦς τραπόμενοι* Plut. Cam. 20. Ueber den Ge. Spr. 47, 7, 5. — *πάντα*. zu 2, 21, 1. — *σφῶν πείθεσθαι*. Iph. A. 726: *τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν*. vgl. Schweighäuser zu Her. 1, 126, 3. Doch ist diese Construction den Attikern sonst fremd. [Dion C. 38, 43.] — *ἐξελθεῖν* hängt von *πείθεσθαι* ab. zu 3, 48.

§ 3. *οὐκέτι* für *οὐκ* die besten Hsn., andeutend dass Hermokrates mit fortgesetztem Dringen nichts ausgerichtet. (Hk.) vgl. zu 1, 91, 2. Doch ist es etwas seltsam und *ἔτι* könnte wohl aus *ἐπ* — entstanden sein. — *ἔπειθεν* redete zu. Spr. 53, 1, 7. — *ἐπὶ τούτοις* darauf. (Ps.) zum Behuf dieser Dinge. (Hl.) Wohl jenes. zu 6, 45, 1. — *μηχανᾶται· δεδιὼς — χωρίων, πέμπει* interpungirte man vor Bekker. Ueber das Asyndeton zu 2, 75, 4. vgl. 6, 64, 3.

§ 4. *ἐξ ὅσου* ähnlich wie *ἔνθεν* oder *ὅθεν* für *ἐκεῖσε ἔνθεν* oder *ὅθεν*. Spr. 51, 13, 9. — *διάγγελος* findet sich noch (anders) bei Spätern. Lex. bei Herm. de em. rat. p. 327: *ἐξάγγελος ὁ τὰ ἔσωθεν τοῖς ἔξω διαγγέλλων, ὃν Θουκυδίδης διάγγελον εἶπεν*. — *τῶν ἔνδοθεν* ist Neutrum. (Sch.) über *ἔνδοθεν* Spr. 50, 8, 15.

C. 74. § 1. *ἄγγελμα* wird noch aus Eur. u. Spätern angeführt. — *ἐπέσχον*. Spr. 52, 3, 2. — *καὶ ὣς* auch so, wie sie doch nach der erhaltenen Mahnung gesollt hätten. — *οὐκ* gehört bloss zu *εὐθύς*. Unpassen-

ναι, ὅπως ξυσκευάσαιντο ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν οἱ στρατιῶται ὅτι χρη-
σιμώτατα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα πάντα καταλιπεῖν, ἀναλαβόντες δὲ αὐτὰ
2 ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια ἀφορμᾶσθαι. Συρα-
κόσιοι δὲ καὶ Γύλιππος τῷ μὲν πεζῷ προεξελθόντες τάς τε ὁδοὺς τὰς
κατὰ τὴν χώραν, ᾗ εἰκὸς ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἰέναι, ἀπεφράγνυσαν καὶ
τῶν ῥείθρων καὶ ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον καὶ ἐς ὑποδοχὴν
3 τοῦ στρατεύματος ὡς κωλύσοντες ᾗ ἐδόκει ἐτάσσοντο· ταῖς δὲ ναυσὶ
προσπλεύσαντες τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφεῖλκον·
ἐνέπρησαν δέ τινας ὀλίγας, ὥσπερ διενοήθησαν, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι,
τὰς δ' ἄλλας καθ' ἡσυχίαν οὐδενὸς κωλύοντος ὡς ἑκάστην ποι ἐκπε-
πτωκυῖαν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.

75 Μετὰ δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ καὶ τῷ Δημοσθένει ἱκα-
νῶς παρεσκευάσθαι, καὶ ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίγνετο. δεινὸν οὖν ἦν οὐ καθ' ἓν μόνον
τῶν πραγμάτων, ὅτι τάς τε ναῦς ἀπολωλεκότες πάσας ἀπεχώρουν καὶ
ἀντὶ μεγάλης ἐλπίδος καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις κινδυνεύοντες, ἀλλὰ καὶ
ἐν τῇ ἀπολείψει τοῦ στρατοπέδου ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἑκάστῳ ἀλ-
2 γεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. τῶν τε γὰρ νεκρῶν ἀτάφων ὄντων,
ὁπότε τις ἴδοι τινὰ τῶν ἐπιτηδείων κείμενον, ἐς λύπην μετὰ φόβου
καθίστατο, καὶ οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι τραυματίαι τε καὶ ἀσθενεῖς

der wäre *οὐδ' ὡς εὐθύς*. — *ὡς*. Spr. 69, 63, 4. — *ἐκ τῶν δ.* Spr. 68, 17, 10. vgl. zu 2, 3, 3. 4, 51. — *ἀναλαβόντες* für *ἀναλαβόντας* viele u. gute Hsn., als ob *ἔγνωσαν* oder *ἐψηφίσαντο* vorherginge. (Hk.) vgl. Spr. 45, 1, 3 u. zu 3, 36, 2. — *αὐτὰ ὅσα* gerade so viel als. (Va.?) Spr. 51, 5, 5.

§ 2. *προεξέρχεσθαι* findet sich noch bei Pol. u. Spätern. — *ἀπεφράγνυσαν*. Spr. 40 unter *φράγνυμι*, das der att. Prosa sonst fremd ist. — *τῶν* vor *ποταμῶν* ist mit Bk. nach einer guten Hs. gestrichen. — *ὑποδοχή* hier ungewöhnlich im feindlichen Sinne; im freundlichen 1, 139, 2.

§ 3. *τινάς*. Spr. 51, 16, 4. vgl. 3, 7, 3 u. 4, 46, 3 110, 2. — *ὥσπερ διενοήθησαν* 7, 60, 2. (Pp.) — *ὡς ἑκάστην*. zu 1, 3, 4. — *ἐκπεπτωκυῖαν*. zu 2, 92, 2. — *ἀναδησάμενοι, ἤγουν ἐξαρτήσαντες τῶν ἑαυτῶν νεῶν.* (Sch.) zu 1, 50, 1. — *ἐκόμιζον, οἱ Συρακόσιοι.*

C. 75. § 1. *παρεσκευάσθαι*. zu 1, 46, 1. — *καὶ ἡ*. zu 2, 93, 3. — *οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων* auf mehr als eine Weise, aus mehr als einer Ursache Ba., so dass als Subject noch *ἡ ἀνάστασις* zu denken wäre; wobei doch der Ge. nicht recht gehörig scheint. („Her. 5, 78: *δηλοῖ οὐ κατ' ἓν μοῦνον ἀλλὰ πανταχῇ ἡ ἰσηγορίη ὡς ἐστὶ χρῆμα σπουδαῖον.*" Classen.) Besser nimmt Jacobs den ganzen Ausdruck als Subject: nicht bloss eine Einzelnheit der Vorgänge, die Gesammterscheinung dass sie etc. vgl. Spr. 60, 8, 4. Haase p. 29 s. denkt *ὅτι — ἀπεχώρουν* als Subject. — *πάσας. πεζοί* oder *πάσας πεζοί* Reiske. — *ἀντί* statt der Erfüllung einer. — *κινδυνεύοντες*, da hier *αὐτοί* Hauptbegriff ist. vgl. Spr. 63, 4, 2. — *αἰσθέσθαι. αἴσθεσθαι* Bk. nach einigen Hsn. zu 2, 93, 2.

§ 2. *κείμενον* todt da liegend. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 27. — *μετὰ φόβου* mit Grauen. (Hl.) vor der göttlichen Strafe wegen nicht gewährter Bestattung? Wohl nur vor dem ihm selbst Bevorstehenden. — *οἱ ζῶντες — ἀσθενεῖς* die welche verwundet oder krank lebend zurück blieben. Spr. 50, 12, 1. vgl. zu 2, 5, 2. Ueber *ἀσθενής* zu 7, 60, 2.

πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν καὶ τῶν ἀπολωλό-
των ἀθλιώτεροι. πρὸς γὰρ ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι ἐς 3
ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν τε σφᾶς ἀξιοῦντες καὶ ἕνα ἕκαστον ἐπι-
βοώμενοι, εἴ τινά πού τις ἴδοι ἢ ἑταίρων ἢ οἰκείων, τῶν τε ξυσκήνων
ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι καὶ ἐπακολουθοῦντες ἐς ὅσον δύναιντο,
εἴ τῳ δὲ προλίποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, οὐκ ἄνευ [ὀλίγων] ἐπιθει-
ασμῶν καὶ οἰμωγῆς ὑπολειπόμενοι, ὥστε δάκρυσι πᾶν τὸ στράτευμα 4
πλησθὲν καὶ ἀπορίᾳ τοιαύτῃ μὴ ῥᾳδίως ἀφορμᾶσθαι, καίπερ ἐκ πο-
λεμίας τε καὶ μείζω ἢ κατὰ δάκρυα τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ
περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας μὴ πάθωσιν. κατήφειά τέ τις ἅμα καὶ
κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλὴ ἦν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπο-
λιορκημένῃ ἐῴκεσαν ὑποφευγούσῃ, καὶ ταύτῃ οὐ μικρᾷ· μυριάδες γὰρ 5
τοῦ ξύμπαντος ὄχλου οὐκ ἐλάσσους τεσσάρων ἅμα ἐπορεύοντο. καὶ
τούτων οἵ τε ἄλλοι ἔφερον πάντες ὅ τι τις ἐδύνατο [ἕκαστος] χρήσιμον
καὶ οἱ ὁπλῖται καὶ οἱ ἱππῆς παρὰ τὸ εἰωθὸς αὐτοὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν
σιτία ὑπὸ τοῖς ὅπλοις, οἱ μὲν ἀπορίᾳ ἀκολούθων οἱ δὲ ἀπιστίᾳ· ἀπηυ- 6
τομολήκεσαν γὰρ πάλαι τε καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα. ἔφερον δὲ

§ 3. ἀντιβολία wird noch aus Eupol. u. Spätern angeführt; ἀντιβόλησις bei Platon. — καθίστασαν. zu 4, 75, 2. „Erg. αὐτούς, τοὺς ὑποχωροῦντας." (Pp) — ἐπιβοώμενοι. zu 3, 59, 2. — ἐκκρεμαννύμενοι. Eur. Herk. 520: δεῦρ' ὦ τέκν' ἐκκρήμνασθε πατρῴων πέπλων. vgl. 627. (Didot.) — ἐς vor ὅσον hat nur eine gute Hs. — τῳ. Der Da. bei προλείπειν findet sich sonst in der guten Prosa vielleicht nicht. vgl. Eur. Or. 818. — προλίποι für προλείποι zwei gute Hsn. Ungew. in intr. Bed. vgl. Passow u. d. W. 3. Dem. 18, 302: ὧν ἐνέλειπε τῇ πόλει, ταῦτα προσθεῖναι. — ῥώμη Geisteskraft. vgl. 4, 29, 2 u. zu 2, 43, 3. — ὀλίγων. πολλῶν übersetzt Va. συχνῶν vermuthet Pp. Ich möcht' es streichen. — ἐπιθειασμῶν, θείων ἐπικλήσεων. (Sch.) zu 2, 75, 1. — ὑπολειπόμενοι für ἀπολειπόμενοι Bk. mit einer guten Hs. Ueber den Plural bei τὶς Spr. 58, 4, 5.

§ 4. δάκρυσι. Spr. 19, 2 u. B. 2 § 21 unter δάκρυ. — μὴ ῥᾳδίως. zu 2, 16. — καίπερ. Spr. 56, 13, 2. — ἐκ πολεμίας, ἀφορμωμένους. (Pp.) — μείζω ἢ κατὰ δάκρυα. Her. 3, 14: μέζω κακὰ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν. (Wasse.) Spr. 49, 4 u. zu 6, 15, 2. 7, 45. — πεπονθότας. Spr. 58, 4, 1. — περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ, περὶ τῶν μελλόντων. (Sch.) Spr. 61, 6, 4. — μή für μή τι eine gute Hs. — κατήφεια. Ein poetisches Wort, von spätern Mischprosaikern bei Plut. Lyk. 11 u. öfter, wie auch bei A. — κατάμεμψις Geringschätzung. vgl. 7, 77, 1. (Hk.) zu 2, 41, 2. — οὐδὲν ἄλλο ἤ. Spr. 62, 3, 7. — μικρᾷ für σμικρᾷ eine Hs. zu 4, 13, 3.

§ 5. μυριάδες —. Böckh Staatsh. 1 S. 372. vgl. Kr. z. Dion. p. 309 s. — ὄχλου. Spr. 47, 8. vgl. 3, 87, 2 u. Plut. Ages. 31: μυριάδας ἑπτὰ τοῦ σύμπαντος ὄχλου συνεισβαλεῖν. Aehnliches bei Kr. z. Her. 7, 184, 3. vgl. eb. 7, 20. — ἔφερον πάντες für πάντες ἔφερον eine gute Hs. — ἕκαστος für κατὰ τό eine gute Hs. Mir scheint es Glossem zu τὶς. (Kr. Bruchst.) Denn man sagte wohl ἕκαστός τις, aber schwerlich τὶς — ἕκαστος. vgl. zu 6, 31, 4. — ἀκολούθων, ὑπηρετῶν. (Sch.) Eben so von einem Packträger Isae. 5, 11; sonst gew. nur von Sklaven, die ihren Herren folgen. Ueber die Sache vgl. 3, 17, 2 u. Böckh Staatsh. 1 S. 377.

§ 6. ἀπαυτομολεῖν scheint sonst nicht vorzukommen. — παραχρῆμα, ἐν τῷ τότε παρόντι. (Sch.) erg. ἀπηυτομόλουν. Spr. 62, 4, 2. — ἔφερον —

οὐδὲ ταῦτα ἱκανά· σῖτος γὰρ οὐκέτι ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ. καὶ μὴν ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως τὸ μετὰ πολλῶν κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥᾳδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο, ἄλλως τε καὶ ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἵαν τελευ-
7 τὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο. μέγιστον γὰρ δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο, οἷς ἀντὶ μὲν τοῦ ἄλλους δουλωσομένους ἥκειν αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πάθωσι ξυνέβη ἀπιέναι, ἀντὶ δ' εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι, πεζούς τε ἀντὶ ναυβατῶν πορευομένους καὶ ὁπλιτικῷ προσέχοντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ. ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντα ταῦτα αὐτοῖς οἰστὰ ἐφαίνετο.

76 Ὁρῶν δὲ ὁ Νικίας τὸ στράτευμα ἀθυμοῦν καὶ ἐν μεγάλῃ μεταβολῇ ὄν, ἐπιπαριὼν ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐθάρσυνέ τε καὶ παρεμυθεῖτο, βοῇ τε χρώμενος ἔτι μᾶλλον ἑκάστοις καθ' οὓς γίγνοιτο ὑπὸ

ἱκανά, οὐδὲ ταῦτα ἃ ἔφερον ἱκανὰ ἦν. Spr. 57, 3, 6. — *ἦν* haben mehrere gute Hsn. — *καὶ ἡ* für *καί* mehrere Hsn. Beides streichend will Dobree lesen: *ἰσομοιρίᾳ τῶν κακῶν ἔχουσα*, wie vielleicht Va. las. Pp. übersetzt: die Gemeinschaftlichkeit der Leiden, obgleich sie sonst einige Erleichterung hat, gewährt. vgl. zu 1, 9, 1. Der Sch.: *καὶ τὸ κοινωνεῖν πάντας ἐπ' ἴσης τῶν κακῶν καὶ οἷον ἴσου μέρους ἕκαστον αὐτῶν μετέχειν.* — *ἰσομοιρία κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν, τῆς τύχης* Dion. Arch. 7, 19 u. 28. Bei Attikern scheint das Wort sonst nicht vorzukommen. — *τὸ μετὰ πολλῶν* in der Erwägung dass man mit Vielen leide, die Gemeinsamkeit mit Vielen. Kr. Stud. 2 S. 153 f. Spr. 50, 5, 12. Es ist Object und *κούφισιν* Prädicat. Spr. 57, 3, 1. Das *τό* nimmt Dobree für *τὸ λεγόμενον:* illud scilicet pervulgatum, hoc sibi cum multis aliis accidere. — *κούφισις* wird noch aus Spätern angeführt. — *ῥᾳδία.* Spr. 55, 4, 4. — *ἄλλως τε καί, ἐνθυμουμένοις.* (Ba.) Spr. 51, 13, 17. vgl. 3, 55, 2. 6, 68, 2? — *ἐς οἵαν.* Spr. 51, 14, 1. vgl. 5, 7, 1. — *ἀφῖκτο, τὸ στράτευμα δηλονότι.* (Sch.) Oder vielmehr *τὸ στρατόπεδον.* (Pp.) *τὸ πρᾶγμα* denkt Hk. zu 1, 6, 4 u. Spr. 61, 5, 6. vgl. Kr. z. Her. 3, 71, 1.

§ 7. *τό*, wie 7, 55, 2. — *διάφορον* Umschlag. (Ps. u. Hl.) — *τῷ* vor *Ἑλληνικῷ*, auch von Dobree verdächtigt, hat Bk. gegen die Hsn. gestrichen, wie schon alte Erklärer wollten; *τῷ* Pp. vgl. 7, 77, 6: *τοῦ φιλίου.* — *οἷς.* Spr. 58, 4, 1. — *αὐτούς* folgt eben so auf einen Da. bezogen 3, 84, 3: *ἅπασιν ἐλπὶς ὑπόκειται σφαλεῖσι κἂν αὐτοὺς διασώζεσθαι.* And. 1, 12: *ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀνοήτους μεταστήσασθαι αὐτοὺς δ' ἰέναι.* (Arndt de pron. refl. 2 p. 39.) — *δουλωσαμένους* für *δουλωσομένους* eine Hs. — *εὐχῆς* — *ἐξέπλεον* 6, 32, 1. 2. (Hudson.) — *παιάνων. παιώνων* mehrere, auch gute Hsn. — *πάλιν* zurück gehört zu *ἀφορμᾶσθαι.* (Hl.) — *τούτων* hängt von *ἐναντίοις* ab. (Ps.) Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 1. — *ἐπιφημίσμασιν, οἰωνίσμασιν.* Hesych. (Dr.) Noch aus Josephos angeführt. — *πεζούς τε* für *πεζοὺς δέ* eine gute Hs. — *ναυβατῶν, ναύτης ἢ ἐπιβάτης.* (Sch.) zu 1, 121, 2. — *προσέχοντας* für *προσχόντας* eine gute Hs. — *ἐπικρεμαμένου.* zu 1, 18, 4.

C. 76. *ἐπιπαριών.* zu 4, 94, 2. — *ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐκ τῶν δυνατῶν.* (Sch.) vgl. 8, 1, 4. (Pp.) Es gehört zu den folgenden Verben. vgl. zu 6, 33, 3 u. 70, 4. — *ἔτι μᾶλλον* als 7, 60, 4. 69, 3 f. (Arn.) — *ἑκά-*

προθυμίας καὶ βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν τι.
"καὶ ἐκ τῶν παρόντων ὦ Ἀθηναῖοι καὶ ξύμμαχοι ἐλπίδα χρὴ ἔχειν· 77
ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν· μηδὲ καταμέμφε-
σθαι ὑμᾶς ἄγαν αὐτοὺς μήτε ταῖς ξυμφοραῖς μήτε ταῖς παρὰ τὴν
ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις. κἀγώ τοι οὐδενὸς ὑμῶν οὔτε ῥώμῃ προφέ- 2
ρων — ἀλλ' ὁρᾶτε δὴ ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου — οὔτ' εὐτυχίᾳ
δοκῶν που ὕστερός του εἶναι κατά τε τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τὰ ἄλλα,
νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις αἰωροῦμαι· καίτοι πολλὰ
μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιῄτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ
ἀνεπίφθονα. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν ἐλπὶς ὅμως θρασεῖα τοῦ μέλλοντος, αἱ 3
δὲ ξυμφοραὶ οὐ κατ' ἀξίαν δὴ φοβοῦσιν. τάχα δ' ἂν καὶ λωφήσειαν·
ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε πολεμίοις εὐτύχηται καὶ εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθονοι
ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως δὴ τετιμωρήμεθα. ἦλθον γάρ που καὶ 4
ἄλλοι τινὲς ἤδη ἐφ' ἑτέρους καὶ ἀνθρώπεια δράσαντες ἀνεκτὰ ἔπαθον.
καὶ ἡμᾶς εἰκὸς νῦν τά τε ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἠπιώτερα ἕξειν —
οἴκτου γὰρ ἀπ' αὐτῶν ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμὲν ἢ φθόνου — καὶ ὁρῶντες

στοις, πρὸς ἑκάστους. (Ba.) — γεγωνίσκειν ist poetisch. Spr. B. 2 § 39 u. d. W. Dagegen Cobet n. l. p. 8 s. — τι eine gute Hs., die übrigen ἔτι zum folgenden C. gezogen.

C. 77. § 1. ἐκ τῶν παρόντων. zu 3, 29, 2. — ἤδη. εἰ δή Bothe. Das Asyndeton rechtfertigt sich durch die Aufgeregtheit des Redenden. Spr. 59, 1, 5. (Pp.) — τοιῶνδε erg. ἐκ. Die Präposition pflegt in solchem Falle meistens nicht zweimal gesetzt zu werden, was erhellt aus 1, 36, 2. 73, 2. 3, 44, 2. 5, 110. 111, 3. 6, 34, 4. 83, 2. 7, 57, 8. 8, 96, 2. Dem. 19, 84. Zweimal Thuk. 4, 19, 3. (Ullrich Beitr. z. Krit. 2 S. 15.) — καταμέμφεσθαι für καταμέμψασθαι eine gute Hs. vgl. 8, 106, 2. — ταῖς ξυμφοραῖς der Niederlagen halber. (Kr. z. Dion. p. LV.) Ueber den Da. Spr. 48, 15, 6. vgl. 1, 84, 2. zu 3, 98, 4 u. zu χρώμενοι 4, 65, 4. — παρὰ τὴν ἀξίαν wider Verdienst. (Wasse.) wider Verschulden. vgl. § 3.

§ 2. οὐδενός. Spr. 47, 19. — προφέρων. zu 7, 64, 2. — διάκειμαι zugerichtet bin, gewöhnlicher von geistigen Zuständen. — ὑπό. Spr. 52, 3, 2. — εὐτυχίᾳ 6, 17, 1. — ὕστερός του, wie οὐδενὸς ὕστερος 1, 91, 4. — κατά τε für κατά eine gute Hs. u. der Schol. — ἐς τὰ ἄλλα, in Ansehung meiner politischen Bedeutsamkeit. — φαυλοτάτοις, ἀγεννέσιν. (Sch.) — αἰωροῦμαι schwebe. vgl. Her. 8, 100, 1. — νόμιμα positive Religionsgebräuche. — ἐς θεοὺς δεδιῄτημαι, εἰς θεῶν τιμὴν ἐπετήδευσα. (Sch.) — ἀνεπίφθονα. zu 1, 76, 1.

§ 3. ὅμως, obgleich ich in so grosser Gefahr schwebe wie die Unbedeutendsten. (Matthiä Gr. § 623.) — θρασεῖα für θαρσεῖα einige Hsn. — τοῦ μέλλοντος. zu 8, 81, 2. — οὐ κατ' ἀξίαν δή, ἀλλὰ μειζόνως. (Sch.) Vielmehr μειόνως. Gut nur Hl.: schrecken mich nicht so wie sie sonst wohl sollten. — λωφήσειαν. zu 2, 49, 2 u. 6, 12, 1. — εὐτύχηται, ἤγουν μετ' εὐτυχίας κατώρθωται. (Sch.) Spr. 52, 3, 4. — δή. ἤδη eine gute Hs. — τετιμωρήμεθα. Spr. 52, 10, 11.

§ 4. τά τε. Es entspricht καὶ ὁρῶντες. (Hk.) vgl. zu 5, 11, 2. — τὰ ἀπό. vgl. zu 8, 51, 2 u. Haase p. 108. — θεοῦ. θείου Kr. Bruchst.; ὁ θεός sagt Thuk. nur von einem bestimmten Gotte, z. B. dem Apollon. „vgl. 5, 104. 105, 1 u. 2. 112, 2." (Pp.) — ἠπιώτερα. zu 2, 59, 2. — ἀπ' αὐτῶν, in Folge

ὑμᾶς αὐτοὺς οἷοι ὁπλῖται ἅμα καὶ ὅσοι ξυντεταγμένοι χωρεῖτε μὴ κα-
5ταπέπληχθε ἄγαν, λογίζεσθε δὲ ὅτι αὐτοί τε πόλις εὐθύς ἐστε ὅποι
ἂν καθέζησθε καὶ ἄλλη οὐδεμία ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ οὔτ' ἂν ἐπιόν-
τας δέξαιτο ῥᾳδίως οὔτ' ἂν ἱδρυθέντας που ἐξαναστήσειεν. τὴν δὲ
πορείαν ὥστ' ἀσφαλῆ καὶ εὔτακτον εἶναι αὐτοὶ φυλάξατε, μὴ ἄλλο
τι ἡγησάμενος ἕκαστος ἢ ἐν ᾧ ἂν ἀναγκασθῇ χωρίῳ μάχεσθαι, τοῦτο
6καὶ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἕξειν. σπουδὴ δὲ ὁμοίως καὶ νύκτα
καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ — τὰ γὰρ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν — καὶ
ἢν ἀντιλαβώμεθά του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν — οὗτοι γὰρ ἡμῖν
διὰ τὸ Συρακοσίων δέος ἔτι βέβαιοί εἰσιν — ἤδη νομίζετε ἐν τῷ ἐχυ-
ρῷ εἶναι. προπέπεμπται δ' ὡς αὐτοὺς καὶ ἀπαντᾶν εἰρημένον καὶ
7σιτία ἄλλα κομίζειν. τό τε ξύμπαν γνῶτε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, ἀ-
ναγκαῖόν τε ὂν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι ὡς μὴ ὄντος χωρίου
ἐγγὺς ὅποι ἂν μαλακισθέντες σωθείητε, καὶ ἢν νῦν διαφύγητε τοὺς
πολεμίους, οἵ τε ἄλλοι τευξόμενοι ὧν ἐπιθυμεῖτέ που ἐπιδεῖν καὶ οἱ
Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως καίπερ πεπτωκυῖαν ἐπα-
νορθώσοντες· ἄνδρες γὰρ πόλις καὶ οὐ τείχη οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί."

78 Ὁ μὲν Νικίας τοιάδε παρακελευόμενος ἅμα ἐπῄει τὸ στράτευμα καὶ εἴ πῃ ὁρῴη διεσπασμένον καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν, ξυνάγων καὶ καθιστάς, καὶ ὁ Δημοσθένης οὐδὲν ἧσσον, τοῖς καθ' ἑαυτὸν τοιαῦτά τε καὶ παραπλήσια λέγων. τὸ δὲ ἐχώρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον, [πρῶτον μὲν ἡγούμενον] τὸ Νικίου, ἐφεπόμενον δὲ τὸ Δημοσθένους· τοὺς

unserer Leiden. Va. u. A. erklären ἀπὸ τῶν θεῶν. — οἷοι. Spr. 61, 6, 2. — καταπέπληχθε. καταπεπλῆχθαι einige Hsn. u. Va., was billigend Ps. ὁρῶντας vorschlug.

§ 5. δέξαιτο. zu 7, 44, 4. — ἄν vor ἀναγκασθῇ hat nur eine gute Hs.

§ 6. βραχέα. zu 1, 14, 3. — ἀντιλαβώμεθα. zu 3, 22, 5. — του für τοῦ Va. zu 6, 34, 2. — Συρακοσίων. Spr. 47, 7, 1. — ἐχυρῷ, ἀσφαλεῖ. (Sch.) — προπέπεμπται für προπέμπετε eine Hs. — εἰρημένον indem ihnen angesagt, geheissen ist sowohl etc. zu 1, 125, 1. — ἄλλα. ἅμα Reiske; pariter Va. Oder καὶ ἄλλα? (Kr. Bruchst.) Das blosse ἄλλα stände im Gegensatze zu dem noch Vorhandenen.

§ 7. τό τε für τὸ δέ eine gute Hs. zu 6, 37, 3. — οἱ ἄλλοι, wie οἱ πολλοί 7, 66, 1. — τε ὂν καὶ τευξόμενοι, an γνῶτε angefügt. Spr. 56, 7, 5 u. 14, 2. — σωθείητε. διασωθείητε eine gute Hs. — ἐπιδεῖν. zu 7, 61, 1. — ἄνδρες. Eur. Phrix. 12: αἱ γὰρ πόλεις εἴσ' ἄνδρες, οὐκ ἐρημία. vgl. App. Pun. 8, 89, „Luc. Anach. 20 u. Valck. diatr. p. 217." (Dobree.) (Wunder) zu Soph. Oed. T. 56 u. Bl. hier.

C. 78. § 1. ἅμα gehört zu παρακελευόμενος. (Hk.) Spr. 56, 10, 3. — ἐπῄει. Eur. Phoe. 698: Καδμείων πύλας φύλακάς τ' ἐπῆλθον. — καί vor εἴ verbindet παρακελευόμενος mit ξυνάγων. vgl. zu 1, 19. — οὐδὲν ἧσσον, ἐπῄει τὸ στράτευμα. (Hl.) — καθ' ἑαυτόν. zu 3, 108, 2. — τὸ δέ ist substantivirtes Neutrum. Spr. 43, 4, 17. vgl. 3, 108, 2. — πλαισίῳ. zu 6, 67, 2. — πρῶτον μὲν ἡγούμενον hat eine gute Hs. u. eine andre. — τὸ Νικίου für τοῦ Νικίου mehrere u. gute Hsn. Spr. 50, 1, 11. Ueber die Entfernung der Apposition zu 4, 90, 1. vgl. 3, 104, 2. — τὸ Δημοσθένους,

δὲ σκευοφόρους καὶ τὸν πλεῖστον ὄχλον ἐντὸς εἶχον οἱ ὁπλῖται. καὶ 2
ἐπειδή τε ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ Ἀνάπου ποταμοῦ, εὗρον ἐπ'
αὐτῷ παρατεταγμένους τῶν Συρακοσίων καὶ ξυμμάχων, καὶ τρεψάμε-
νοι αὐτοὺς καὶ κρατήσαντες τοῦ πόρου ἐχώρουν ἐς τὸ πρόσθεν· οἱ δὲ
Συρακόσιοι παριππεύοντές τε προσέκειντο καὶ ἐσακοντίζοντες οἱ ψιλοί.
καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ προελθόντες σταδίους ὡς τεσσαράκοντα ηὐ-
λίσαντο πρὸς λόφῳ τινὶ οἱ Ἀθηναῖοι· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πρῴ ἐπορεύοντο 3
καὶ προῆλθον ὡς εἴκοσι σταδίους, καὶ κατέβησαν ἐς χωρίον ἄπεδόν τι
καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο, βουλόμενοι ἔκ τε τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι
ἐδώδιμον — ᾠκεῖτο γὰρ ὁ χῶρος — καὶ ὕδωρ μετὰ σφῶν αὐτῶν φέ-
ρεσθαι αὐτόθεν· ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ στάδια, ᾗ ἔμελλον
ἰέναι, οὐκ ἄφθονον ἦν. οἱ δὲ Συρακόσιοι ἐν τούτῳ προελθόντες τὴν
δίοδον τὴν ἐν τῷ πρόσθεν ἀπετείχιζον· ἦν δὲ λόφος καρτερὸς καὶ
ἑκατέρωθεν αὐτοῦ χαράδρα κρημνώδης, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀκραῖον λέπας.
Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι προῄεσαν, καὶ οἱ τῶν Συρακοσίων 4
καὶ ξυμμάχων αὐτοὺς ἱππῆς καὶ ἀκοντισταί, ὄντες πολλοί, ἑκατέρω-
θεν ἐκώλυον καὶ ἐσηκόντιζόν τε καὶ παρίππευον. καὶ χρόνον μὲν πο-
λὺν ἐμάχοντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἔπειτα ἀνεχώρησαν πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ
στρατόπεδον. καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ὁμοίως εἶχον· οὐ γὰρ ἔτι ἀπο-
χωρεῖν οἷόν τ' ἦν ὑπὸ τῶν ἱππέων. πρῴ δὲ ἄραντες ἐπορεύοντο αὖ- 79
θις καὶ ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν τὸν ἀποτετειχισμένον καὶ
εὗρον πρὸ ἑαυτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀποτειχίσματος τὴν πεζὴν στρατιὰν πα-
ρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων· στενὸν γὰρ ἦν τὸ χωρίον.

das wohl ein eignes *πλαίσιον* bildete. Nicht glaubt dies Ba. — **πλεῖστον.** *ψιλόν* Kr. Bruchst. vgl. Xen. An. 3, 2, 36. vgl. jedoch zu 3, 1. — **ἐντός** innerhalb des *πλαίσιον*, wie Xen. An. 3, 2, 36. (Dr.)

§ 2. **ἐπειδή τε.** Zu entsprechen scheint *οἱ δέ* § 3. (Hk.) Wenn *τέ* nicht zu streichen ist; *γε* will (unpassend) Sauppe epist. cr. p. 87. — **τῇ** dem bekannten. (Bl.) vgl. Index u. Artikel 3. — **διαβάσει** Uebergangsort. Kr. zu Xen. An. 1, 5, 12. — **τῶν Συρ.** Spr. 47, 15, 3. — **παριππεύοντες** längs der Marschcolonne hinreitend, wie § 4. Oft so bei Arrian. — **προσέκειντο οἱ ἱππῆς καί** mochte man erwarten. Doch ist der Zusatz entbehrlich. — **ψιλοί, ἀκονтισταί.** Kr. ind. z. Xen. An. u. d. W. lat. A.

§ 3. **πρῴ** für *πρωί* Bekker. zu 4, 6, 2. — **ἄπεδον**, *ὁμαλόν, ὁμόπεδον, ὡς καὶ ἄλοχος ἡ ὁμόλοχος.* (Sch.) Spr. 42, 1, 6. Oefter bei Her. und Spätern. — **στάδια.** Sonst sagt Thuk. nur *σταδίους*. (Phot.) Der No. Pl. scheint bei ihm nicht vorzukommen.

§ 4. **αὐτούς** eingeschoben wie *ὑμᾶς* 1, 68, 1. — **ἑκατέρωθεν** für *ἑκάτεροι* zu *ὄντες* gezogen, eine gute Hs., eine schlechtere u. Va. — **ἀποχωρεῖν**, *ἀποσκίδνασθαι ἀπὸ τοῦ στρατεύματος.* (Sch.) Eben nach Lebensmitteln. (Bl.) — **ὑπό.** zu 6, 37, 3.

C. 79. § 1. **ἐβιάσαντο**, *μετὰ βίας ἐπειράσαντο.* (A. Ps.) Eine in dieser Bedeutung nicht leicht vorkommende Construction. (Pp.) Mir ist *ἐλθεῖν* anstössig; Va. übersetzt es nicht. „Dasselbe Glossem Ev. Luc. 16, 16." (Bl.) vgl. jedoch 4, 29, 4. — **οὐκ ἐπ'.** zu *οὐκ ἐν* 7, 36, 3. — **ἐπ' ὀ. ἀσπίδων**, von der Tiefe. (Dr.) zu 4, 93, 4.

2καὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐτειχομάχουν καὶ βαλλόμενοι ὑπὸ πολ-
λῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος — διικνοῦντο γὰρ ῥᾷον οἱ ἄνωθεν
— καὶ οὐ δυνάμενοι βιάσασθαι ἀπεχώρουν πάλιν καὶ ἀνεπαύοντο.
ἔτυχον δὲ καὶ βρονταί τινες ἅμα γενόμεναι καὶ ὕδωρ, οἷα τοῦ ἔτους
πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος φιλεῖ γίγνεσθαι· ἀφ᾽ ὧν οἱ Ἀθηναῖοι
μᾶλλον ἔτι ἠθύμουν καὶ ἐνόμιζον ἐπὶ τῷ σφετέρῳ ὀλέθρῳ καὶ ταῦτα
3πάντα γίγνεσθαι. ἀναπαυομένων δ᾽ αὐτῶν ὁ Γύλιππος καὶ οἱ Συρα-
κόσιοι πέμπουσι μέρος τι τῆς στρατιᾶς ἀποτειχιοῦντας αὖ ἐκ τοῦ ὄπι-
σθεν αὐτοὺς ᾗ προεληλύθεσαν· ἀντιπέμψαντες δὲ κἀκεῖνοι σφῶν αὐ-
τῶν τινας διεκώλυσαν. καὶ μετὰ τοῦτο πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἀναχωρή-
σαντες πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον οἱ Ἀθηναῖοι ηὐλίσαντο. τῇ δ᾽ ὑστε-
ραίᾳ προὐχώρουν, καὶ οἱ Συρακόσιοι προσέβαλλόν τε πανταχῇ αὐτοῖς
κύκλῳ καὶ πολλοὺς κατετραυμάτιζον, καὶ εἰ μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι,
4ὑπεχώρουν, εἰ δ᾽ ἀναχωροῖεν, ἐπέκειντο, καὶ μάλιστα τοῖς ὑστάτοις
προσπίπτοντες, εἴ πως κατὰ βραχὺ τρεψάμενοι πᾶν τὸ στράτευμα
φοβήσειαν. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν τοιούτῳ τρόπῳ ἀντεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι,
ἔπειτα προελθόντες πέντε ἢ ἓξ σταδίους ἀνεπαύοντο ἐν τῷ πεδίῳ·
ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἀπ᾽ αὐτῶν ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον.

80 Τῆς δὲ νυκτὸς τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει ἐδόκει, ἐπειδὴ κακῶς
σφίσι τὸ στράτευμα εἶχε τῶν τε ἐπιτηδείων πάντων ἀπορίᾳ ἤδη καὶ
κατατετραυματισμένοι ἦσαν πολλοὶ ἐν πολλαῖς προσβολαῖς τῶν πολε-
μίων γεγενημέναις, πυρὰ καύσαντας ὡς πλεῖστα ἀπάγειν τὴν στρατιάν,
μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ᾗ διενοήθησαν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἢ οἱ Συρα-
2κόσιοι ἐτήρουν, πρὸς τὴν θάλασσαν. ἦν δὲ ἡ ξύμπασα ὁδὸς αὕτη

§ 2. *ἐτειχομάχουν.* zu 1, 102, 1. vgl. 8, 103, 1. — *ἐπάντης* scheint sonst nicht vorzukommen. — *διικνοῦντο ἀντὶ τοῦ ἐξικνοῦντο βάλλοντες.* (Sch.) Ein seltenes Compositum, das z. B. Thuk. nur hier, Xen. nie gebraucht hat. — *οἱ ἄνωθεν.* Spr. 50, 8, 15. — *ἀπεχώρουν* für *ἀνεχώρουν* eine gute Hs. — *ἔτυχον δέ. ἔτυχον γάρ* eine gute Hs. u. vielleicht auch Va. — *ὕδωρ.* Spr. 62, 4, 4. — *πρός* gegen, wie 5, 81, 2. — *φιλεῖ γίγνεσθαι. ἐκ περιουσίας τοῦτο προσέρριπται.* (Sch.) Es könnte freilich Glossem sein. Spr. 56, 12, 2.

§ 3. *ἀποτειχιοῦντας.* Spr. 58, 4, 1. *ἀποτειχιοῦντες* einige gute Hsn. — *αὖ* hat nur eine gute Hs.: wie vorn 7, 78, 3. — *ἀντιπέμπειν* ihrerseits schicken. zu 6, 99, 3. — *τοῦτο* für *ταῦτα* eine gute Hs. — *μᾶλλον.* zu 6, 88, 5. vgl. 7, 52, 2. — *πανταχῇ κύκλῳ.* zu 3, 68, 2. — *ὑπεχώρουν.* zu 2, 79, 5 u. 7, 70, 8.

§ 4. *καὶ μάλιστα* erg. *ἐπέκειντο.* (Ba.) — *εἴ πως.* Spr. 65, 1, 10. — *κατὰ βραχύ.* zu 4, 96, 3. — *φοβήσειαν.* zu *ἐνδοῖεν* 2, 12, 1. — *ἐν τῷ, ἔτι ἐν τῷ.* (Pp.)

C. 80. § 1. *τε* fehlt in einer guten Hs. — *ἀπορίᾳ* für *ἀπορία* Kist. u. Va., *ἀπορίαι* eine gute Hs.; über *τέ* zu 5, 11, 2. — *καὶ κατατ.* giebt allerdings neben *ἀπορίᾳ* einen zweiten Grund an; doch sind Stellen wie 1, 110, 1 (*καὶ ἅμα*) nicht ganz ähnlich; ähnlicher 5, 60, 3 (*καὶ ἦσαν*). — *καύσαντας* für *καύσαντες* mehrere gute Hsn. Dieses ist wohl aus § 2 entstanden. — *ἢ οἱ. ἢ ᾗ οἱ?* doch s. zu 3, 22, 4. — *ἐτήρουν* aufpassten. (Hl.) Lys. 3, 34: *οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὐ μόνον οἷόν τ᾽ ἦν λαβεῖν.* vgl. zu 6, 100, 1.

οὐκ ἐπὶ Κατάνης τῷ στρατεύματι, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τῆς
Σικελίας τὸ πρὸς Καμάριναν καὶ Γέλαν καὶ τὰς ταύτῃ πόλεις καὶ
Ἑλληνίδας καὶ βαρβάρους. καύσαντες οὖν πυρὰ πολλὰ ἐχώρουν ἐν
τῇ νυκτί. καὶ αὐτοῖς, οἷον φιλεῖ καὶ πᾶσι στρατοπέδοις, μάλιστα δὲ
τοῖς μεγίστοις φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι, ἄλλως τε καὶ ἐν νυκτί
τε καὶ διὰ πολεμίας καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχόντων ἰοῦσιν,
ἐμπίπτει ταραχή· καὶ τὸ μὲν Νικίου στράτευμα, ὥσπερ ἡγεῖτο, ξυν- 3
έμενέ τε καὶ προὔλαβε πολλῷ, τὸ δὲ Δημοσθένους, τὸ ἥμισυ μάλιστα
καὶ τὸ πλέον, ἀπεσπάσθη τε καὶ ἀτακτότερον ἐχώρει. ἅμα δὲ τῇ ἕῳ
ἀφικνοῦνται ὅμως πρὸς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐσβάντες ἐς τὴν ὁδὸν τὴν
Ἐλωρινὴν καλουμένην ἐπορεύοντο, ὅπως ἐπειδὴ γένοιντο ἐπὶ τῷ ποτα-
μῷ τῷ Κακυπάρει, παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας· ἤλ-
πιζον γὰρ καὶ τοὺς Σικελοὺς ταύτῃ, οὓς μετέπεμψαν, ἀπαντήσεσθαι.
ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ, εὗρον καὶ ἐνταῦθα φυλακήν τινα
τῶν Συρακοσίων ἀποτειχίζουσάν τε καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν πόρον.
καὶ βιασάμενοι αὐτὴν διέβησάν τε τὸν ποταμὸν καὶ ἐχώρουν αὖθις
πρὸς ἄλλον ποταμόν, τὸν Ἐρινεόν· ταύτῃ γὰρ οἱ ἡγεμόνες ἐκέλευον.
ἐν τούτῳ δ' οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὡς ἥ τε ἡμέρα ἐγένετο 81
καὶ ἔγνωσαν τοὺς Ἀθηναίους ἀπεληλυθότας, ἐν αἰτίᾳ τε οἱ πολλοὶ
τὸν Γύλιππον εἶχον ἑκόντα ἀφεῖναι τοὺς Ἀθηναίους καὶ κατὰ τάχος
διώκοντες, ᾗ οὐ χαλεπῶς ᾐσθάνοντο κεχωρηκότας, καταλαμβάνουσι
περὶ ἀρίστου ὥραν. καὶ ὡς προσέμιξαν τοῖς μετὰ τοῦ Δημοσθένους, 2
ὑστέροις τ' οὖσι καὶ σχολαίτερον καὶ ἀτακτότερον χωροῦσιν, ὡς τῆς

§ 2. *Κατάνης*, wohin sie früher (7, 49, 2. 60, 2) gewollt hatten. — *κατά* nach — zu. Spr. 68, 25, 1 u. zu 5, 58, 3. – *μέρος* fehlt in einer guten Hs. — *οἷον* — *ἐγγίγνεσθαι.* zu 4, 125, 1. – *φόβοι* im Plu. auch Xen. An. 4, 1, 23, Plat. Symp. 207, e, Phaed. 66, Ges. 870, Isokr. 2, 26, Lykurg 37. 43; *δέη* Lys. 6, 20. vgl. Spr. 44, 3, 4. Ueber die *πανικά* Kr. zu Xen. An. 2, 2, 19. – *ἀπό* streichen Reiske und Dobree. Ullrich Beitr. z. Kr. 3 S. 28 erklärt: wenn sie von nicht weit entfernten Feinden wegziehen.

§ 3. *ὥσπερ.* *ὅπερ* oder *ὅσπερ* Dobree 1 p. 69; doch vgl. 7, 81, 2 u. zu 5, 6, 1. — *ξυνέμενε* blieb zusammen. (St.) – *προὔλαβε* gewann einen Vorsprung. (Hl.) vgl. 4, 33, 3. — *πολλῷ* um eine ansehnliche Strecke. Spr. 48, 15, 9. Aehnlich *προέχειν ἡμέρᾳ καὶ νυκτί* 3, 49, 1. — *τὸ δέ. τοῦ δέ?* Spr. 47, 28, 3. — *καὶ τό.* zu *καὶ τούς* 7, 48, 4. – *τό* vor *πλέον* fehlt in einer guten Hs.; doch vgl. zu *καὶ τούς* 7, 48, 4. (Pp.) Spr. 50, 2, 8. – *τὴν Ἐ. κ.* zu 7, 53, 2. vgl. 6, 66, 3. — *ἐπί* für *παρά* eine gute Hs. „vgl. unten u. 7, 84 2 u. Kr. Lex. zu Xen. An. u. *γίγνεσθαι* g, β. — *τῷ ποταμῷ τῷ*, wie 7, 82, 3. (Pp.) Spr. 50, 7, 1. – *μετέπεμψαν.* *μετεπέμψαντο* eine gute Hs. zu 1, 112, 1. vgl. Herbst S. 39. — *τε* hat nur eine gute Hs. — *ταύτῃ, χωρεῖν.* Spr. 55, 4, 11.

C. 81. § 1. *ἡ ἡμέρα* der eben erwähnte Tag. vgl. 7, 80, 3. Sonst gebraucht auch Thuk. die Redensart immer ohne Artikel. — *ἀφεῖναι*, weil *ἐν αἰτίᾳ εἶχον* so viel ist als *ᾐτιῶντο.* Anders 2, 59, 1. (Ba.) Spr. 50, 6, 6.

§ 2. *καὶ ὡς* Vat., *καὶ ὥσπερ* die meisten Hsn. — *οὖσι. ἰοῦσι?* — *ὡς τῆς.*

νυκτὸς τότε ξυνεταράχθησαν, εὐθὺς προσπεσόντες ἐμάχοντο, καὶ οἱ
ἱππῆς τῶν Συρακοσίων ἐκυκλοῦντό τε ῥᾷον αὐτούς, δίχα δὴ ὄντας,
3καὶ ξυνῆγον ἐς ταὐτό. τὸ δὲ Νικίου στράτευμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρό-
σθεν καὶ πεντήκοντα σταδίους· θᾶσσόν τε γὰρ ὁ Νικίας ἦγε, νομίζων
οὐ τὸ ὑπομένειν ἐν τῷ τοιούτῳ ἑκόντας εἶναι καὶ μάχεσθαι σωτηρίαν,
ἀλλὰ τὸ ὡς τάχιστα ὑποχωρεῖν, τοσαῦτα μαχομένους ὅσα ἀναγκάζον-
4ται. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐτύγχανέ τε τὰ πλείω ἐν πόνῳ ξυνεχεστέρῳ
ὢν διὰ τὸ ὑστέρῳ ἀναχωροῦντι αὐτῷ πρώτῳ ἐπικεῖσθαι τοὺς πολε-
μίους καὶ τότε γνοὺς τοὺς Συρακοσίους διώκοντας οὐ προὐχώρει μᾶλ-
λον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο, ἕως ἐνδιατρίβων κυκλοῦταί τε ὑπ' αὐ-
τῶν καὶ ἐν πολλῷ θορύβῳ αὐτός τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ [Ἀθηναῖοι]
5ἦσαν· ἀνειληθέντες γὰρ ἔς τι χωρίον ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν,
ὁδὸς δὲ ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν, ἐλάας δὲ οὐκ ὀλίγας εἶχεν, ἐβάλλοντο
περισταδόν. τοιαύταις δὲ προσβολαῖς καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις οἱ Συ-
6ρακόσιοι εἰκότως ἐχρῶντο· τὸ γὰρ ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους

zu *ὥσπερ* 7, 80, 3. — *τῆς* der 7, 80, 2 erwähnten. — *τότε*, wie 7, 31, 2. (Arn.) auf 7, 80, 3. vgl. zu 1, 101, 2. — *ῥᾷον* als wenn sie geordnet gewesen wären. — *δίχα δὴ ὄντας*, *ἤγουν κεχωρισμένους ἀπὸ τῶν μετὰ Νικίου.* (Sch.) Es ist wohl nur auf die Trennung der Truppen des Demosthenes zu beziehen. vgl. Spr. 62, 2, 4. — *δή.* *ἤδη* eine gute Hs. u Va. — *ξυνῆγον* trieben sie zusammen. (Va.) vgl. 2, 84, 1. (Bl.) — *ἐς ταὐτό*, *ἐς ὀλίγον χωρίον.* (Sch.) Kr. zu Xen. An. 1, 8, 14.

§ 3. *ἑκατόν*, sonst sachwidrig nach *πρόσθεν* zugefügt, fehlt in vielen, auch guten Hsn., *καί* in einigen; doch über dieses Spr. 69, 32, 18 u. zu 1, 44, 1. — *θᾶσσόν τε.* Dem *τέ* entspricht *ὁ δέ* § 4. (Hk.) *θᾶσσόν τι* vermuthet Dobree, vgl. *ῥᾷόν τι* 7, 84, 1. — *ἐν τῷ τοιούτῳ* bei einer Lage wie die gegenwärtige. Spr. 50, 4, 6 u. zu 3, 81, 4. — *ἑκόντας εἶναι.* zu 6, 14. — *σωτηρίαν.* *σωτήριον*? So, nur falsch accentuirt, Vat. Xen. Mem. 3, 3, 10: *τὸ πείθεσθαί σοι κάλλιόν τε καὶ σωτηριώτερον αὐτοῖς ἔσται.* Für nicht nachweislich halt' ich eben so das Substantiv. — *τοσαῦτα.* Plat. Alk. *α*, 107, d: *τούτοις δεῖ προσπαλαίειν τοσαῦτα ὅσα ἄμεινον.* Spr. 46, 5, 4 u. zu 4, 126, 3. — *ὅσα* erg. *μάχεσθαι.* Spr. 55, 4, 11. Dobree vermuthet *ὅσ' ἂν ἀναγκάζωνται* oder *ὅσα ἀναγκάζοιντο.*

§ 4. *τε* will Dobree lieber hier als das nach *πόνῳ* streichen. — *πόνῳ* für *πόνῳ τε* eine gute Hs. — *ὑστέρῳ.* Spr. 57, 5, 3. — *καὶ ἐν* für *καί* dieselbe. — *Ἀθηναῖοι* ist überflüssig und unrichtig, da es nicht bloss Athener waren.

§ 5. *ἀνειληθέντες* zurückgedrängt. Arr. An. 4, 5, 8: *ἀνεῖλουν ἐς τὸν ποταμόν.* (Arn.) *συνειληθέντες* vermuthete Lob. z. Phryn. p. 29; *συστραφέντες* erklärt der Sch. — *ἔνθεν τε.* *τε* fehlt in einigen schlechten Hsn. und gewöhnlich sagte man *ἔνθεν καὶ ἔνθεν.* (Pp.) Doch *ἔνθεν τε καὶ ἔνθεν* auch Plat. Kriti. 117, c u. 118, d. (Hertlein Ms.) — *ἔνθεν* erg. *ἦν* aus *περιῆν.* Spr. 62, 4, 1 u. zu 2, 46. — *εἶχεν.* Spr. 59, 2, 6. — *τε* nach *ἐβάλλοντο* ist mit einer guten Hs. gestrichen. — *περισταδόν* auch Her. 7, 225 u. Arr. An. 5, 17, 3. (Bl.) vgl. dort Kr. u. Spitzner zu Il. *ν*, 551. — *ξυσταδόν*, *ἤγουν ἐκ τοῦ πλησίον.* (Sch.) Herodi. 6, 7, 19: *πρὸς τὴν συσταδὸν μάχην.* (Bl.) *συστάδην* Pol. 3, 73, 8. 13, 3, 7. 16, 4, 13. Diod. 11, 7: *συστάδην οὔσης τῆς μάχης.* Ueber die Verbindung ohne Artikel Spr. 50, 8, 19. vgl. Index u. Adverbium. 4, 38, 4: *ἡ μάχη οὐ σταδία ἦν.*

ἀπονενοημένους οὐ πρὸς ἐκείνων μᾶλλον ἦν ἔτι ἢ πρὸς τῶν Ἀθηναί-
ων, καὶ ἅμα φειδώ τέ τις ἐγίγνετο ἐπ' εὐπραγίᾳ ἤδη σαφεῖ μὴ προ-
αναλωθῆναί τῳ καὶ ἐνόμιζον καὶ ὣς ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ καταδαμασάμενοι
λήψεσθαι αὐτούς. ἐπειδὴ γοῦν δι' ἡμέρας βάλλοντες πανταχόθεν τοὺς 82
Ἀθηναίους καὶ ξυμμάχους ἑώρων ἤδη τεταλαιπωρημένους τοῖς τε
τραύμασι καὶ τῇ ἄλλῃ κακώσει, κήρυγμα ποιοῦνται Γύλιππος καὶ Συ-
ρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι πρῶτον μέν, τῶν νησιωτῶν εἴ τις βούλεται,
ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὡς σφᾶς ἀπιέναι· καὶ ἀπεχώρησάν τινες πόλεις οὐ πολ-
λαί. ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μετὰ 2
Δημοσθένους ὁμολογία γίγνεται ὥστε ὅπλα τε παραδοῦναι καὶ μὴ
ἀποθανεῖν μηδένα μήτε βιαίως μήτε δεσμοῖς μήτε τῆς ἀναγκαιοτά-
της ἐνδείᾳ διαίτης. καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτοὺς ἑξακισχί- 3
λιοι, καὶ τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν ἐσβαλόντες ἐς ἀσπίδας
ὑπτίας, καὶ ἐνέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας. καὶ τούτους μὲν εὐθὺς
ἀπεκόμιζον ἐς τὴν πόλιν· Νικίας δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ταύτῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν Ἐρινεὸν καὶ διαβὰς πρὸς με-
τέωρόν τι καθῖσε τὴν στρατιάν.

Οἱ δὲ Συρακόσιοι τῇ ὑστεραίᾳ καταλαβόντες αὐτὸν ἔλεγον ὅτι οἱ 83
μετὰ Δημοσθένους παραδεδώκοιεν σφᾶς αὐτούς, κελεύοντες κἀκεῖνον

§ 6. *ἀπονενοημένους.* Xen. Hell. 7, 5, 12: *τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταίη.* (Bl.) — *φειδώ. ἐφείδετο αὐτός τις ἑαυτοῦ ὥστε μὴ προαναλωθῆναι.* Sch., der *τῴ* (manchem der Syrakosier) richtig mit *φειδώ τις ἐγένετο* zu verbinden scheint. (Pp.) Das Wort dürfte sonst nur bei Dichtern und Spätern vorkommen. — *ἐγίγνετο* für *ἐγένετο* eine gute Hs. — *προαναλωθῆναι* vor dem Genuss ihrer Vortheile aufgerieben würden. (Hl.) — *καὶ ὥς, χωρὶς τοῦ αὐτοὶ κινδυνεῦσαι καὶ προαναλωθῆναι.* (Sch.) — *ταύτῃ τῇ ἰδέᾳ, ἤγουν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς μάχης.* (Sch.) zu 1, 109, 1. — *καταδαμασάμενοι*, poetisch. Spr. B. 2 § 39 unter *δάμνημι.*

C. 82. § 1. *γοῦν. δ' οὖν* Dobree, auch mir eingefallen. — *πρῶτον μέν*, gestellt als ob folgen sollte: *ἔπειτα εἰ ὁμολογίαν ποιεῖσθαι* etc. vgl. zu 3, 39, 3. — *τῶν νησιωτῶν εἰ.* zu 1, 10, 2 A. — *ἐπ' ἐλευθερίᾳ*, unter der Bedingung dass sie nicht *ἀνδράποδα* werden sollten. Spr. 68, 41, 7. — *ἀπιέναι.* Spr. 55, 3, 13. Doch ist es wohl, die Kommata nach *μέν* und *βούλεται* gestrichen, mit *κήρυγμα ποιοῦνται* zu verbinden. vgl. zu *ἑτοῖμος εἶναι* 7, 3, 1. — *τινες πόλεις, πόλεων τινῶν ἄνδρες.* Ueber *τινές* zu 6, 94, 3. vgl. 4, 72, 3.

§ 2. *ἔπειτα ὕστερον.* zu 2, 9, 1. — *ὥστε.* zu 1, 28, 3. — *ὅπλα* ohne Artikel ist hier auffallend, wenn nicht *καὶ χρήματα* ausgefallen ist. vgl. § 3.

§ 3. *οἱ πάντες.* Spr. 50, 11, 12 u. zu 1, 100, 1. — *ὑπτίας* von Schilden auch Ar. Ach. 583, Ly. 185 u. Xen. Hell. 5, 4, 18. vgl. Plut. Timol. 11: *τὴν χεῖρα νῦν μὲν ὑπτίαν, νῦν δὲ πρηνῆ προτείνας.* — *τέσσαρας.* Nicht mehr? Vielleicht hat das (müssige) *ἀσπίδας* eine Zahl verdrängt: *εἴκοσι καί?* — *ταύτῃ* für *αὐτῇ* Dobree u. eine gute Hs. — *ἀφικνοῦνται* vor *ἐπί* dieselbe, nach *αὐτοῦ* die übrigen Hsn. — *Ἐρινεόν*, den Demosthenes nicht erreichte, schon am Kakyparis gefangen 7, 80, 3. (Arn.)

C. 83. § 1. *παραδεδώκοιεν.* zu 2, 48, 1. — *κελεύοντες* gehört zu

τὸ αὐτὸ δρᾶν· ὁ δ' ἀπιστῶν σπένδεται ἱππέα πέμψαι σκεψόμενον.
ὡς δ' οἰχόμενος ἀπήγγειλε [πάλιν] παραδεδωκότας, ἐπικηρυκεύεται Γυ-
λίππῳ καὶ Συρακοσίοις εἶναι ἑτοῖμος ὑπὲρ Ἀθηναίων ξυμβῆναι, ὅσα
ἀνάλωσαν χρήματα Συρακόσιοι ἐς τὸν πόλεμον, ταῦτ' ἀποδοῦναι, ὥστε
2 τὴν μετ' αὐτοῦ στρατιὰν ἀφεῖναι αὐτούς· μέχρι οὗ δ' ἂν τὰ χρήματα
ἀποδοθῇ, ἄνδρας δώσειν Ἀθηναίων ὁμήρους, ἕνα κατὰ τάλαντον. οἱ
δὲ Συρακόσιοι καὶ Γύλιππος οὐ προσεδέχοντο τοὺς λόγους, ἀλλὰ προς-
πεσόντες καὶ περιστάντες πανταχόθεν ἔβαλλον καὶ τούτους μέχρι ὀψέ.
εἶχον δὲ καὶ οὗτοι πονήρως σίτου τε καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἀπο-
3 ρίᾳ. ὅμως δὲ τῆς νυκτὸς φυλάξαντες τὸ ἡσυχάζον ἔμελλον πορεύεσθαι.
καὶ ἀναλαμβάνουσί [τε] τὰ ὅπλα καὶ οἱ Συρακόσιοι αἰσθάνονται καὶ
ἐπαιώνισαν. γνόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ λανθάνουσι κατέθεντο
πάλιν πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν· οὗτοι δὲ διὰ τῶν φυλάκων
84 βιασάμενοι ἐχώρουν τῆς νυκτὸς ᾗ ἐδύναντο. Νικίας δ' ἐπειδὴ ἡμέρα
ἐγένετο ἦγε τὴν στρατιάν· οἱ δὲ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι προσέ-
κειντο τὸν αὐτὸν τρόπον πανταχόθεν βάλλοντές τε καὶ κατακοντίζοντες.
καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποταμόν, ἅμα μὲν
βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προσβολῆς ἱππέων τε πολλῶν καὶ τοῦ
ἄλλου ὄχλου οἰόμενοι ῥᾷόν τι σφίσιν ἔσεσθαι, ἢν διαβῶσι τὸν ποτα-
2 μόν, ἅμα δ' ὑπὸ τῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ πιεῖν ἐπιθυμίᾳ. ὡς δὲ γί-
γνονται ἐπ' αὐτῷ, ἐσπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ ἔτι, ἀλλὰ πᾶς τέ τις
διαβῆναι αὐτὸς πρῶτος βουλόμενος καὶ οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι χαλε-
πὴν ἤδη τὴν διάβασιν ἐποίουν· ἁθρόοι γὰρ ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν

Συρακόσιοι. (Va.) — *πέμψαι.* zu *ἀποχωρεῖν* 3, 109, 2. — *δ'. δ' ὁ?* — *πάλιν* findet sich sonst auch bei Thuk. nicht dem *ἀπαγγέλλειν* beigefügt. — — *παραδεδωκότας*, *τοὺς μετὰ Δ. σφᾶς αὐτούς.* Spr. 56, 7, 3.

§ 2. *οὗ δ' ἄν. δ' οὗ ἄν* eine gute Hs. — *ἕνα κατὰ τάλαντον.* Denn ein Talent ungefähr war das Lösegeld eines Freien. Dorvill. z. Char. p. 286. (Gö.) — *καὶ τούτους* wie früher die Truppen des Demosthenes. (Ba.) — *μέχρι ὀψέ.* zu 3, 108, 3. — *πονήρως.* zu 7, 48, 1. „Dieselbe Phrase Xen. Kyr. 7, 5, 75." (Bl.) — *ἄλλων* fehlt in vielen und den besten Hsn.; Va. las es. Vielleicht *ἄλλων τῶν.* Ohne *ἄλλων* nach Spr. 69, 32, 2 zu erklären?

§ 3. *τὸ ἡσυχάζον* die Stille, Ruhe. Spr. 43, 4, 28. — *πορεύεσθαι* für *πορεύσεσθαι* mehrere Hsn. — *τε* ist mir verdächtig. — *κατέθεντο*, *τὰ ὅπλα.* (Sch.) — *οὗτοι.* Ueber sie 7, 85, 2. (Pp.) — *βιασάμενοι*, *διελθόντες σὺν βίᾳ.* (Sch.)

C. 84. § 1. *ἅμα μέν* gehört wenigstens der Sache nach zu *οἰόμενοι*, wofür *βιαζόμενοι* — *ὄχλου* den Grund angiebt. Pp. übersetzt: quia urgebantur, quum — sperarent. — *οἰόμενοι. οἰόμενοι δέ* eine Hs. — *ῥᾷον* halt' ich für das Adverbium. Aehnlich *εὖ γίγνεταί τι* Xen. An. 1, 7, 5. vgl. Spr. u. Di. 62, 2, 3. (2.) — *ὑπό* neben dem Da. zu 5, 111, 3. vgl. 6, 86, 2. Beides einem Particip angefügt. Spr. 59, 2, 3.

§ 2. *οὐδενὶ κ.* zu 2, 52, 1. — *πᾶς τις.* Spr. 51, 16, 11 u. zu 3, 13, 6. Durch *τε* — *καί* werden *πᾶς τις βουλόμενος* und *οἱ πολέμιοι ἐπικείμενοι* verbunden. Wie konnte man hier einen Wechsel der Structur finden?

ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις καὶ κατεπάτουν, περί τε τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον. ἐς τὰ ἐπὶ θάτερά τε τοῦ ποταμοῦ παραστάντες οἱ Συρακόσιοι, ἦν δὲ 3
κρημνώδες, ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους, πίνοντάς τε τοὺς πολλοὺς ἀσμένους καὶ ἐν κοίλῳ ὄντι τῷ ποταμῷ ἐν σφίσιν αὐτοῖς ταρασσομένους. οἵ τε Πελοποννήσιοι ἐπικαταβάντες τοὺς ἐν τῷ ποταμῷ μάλιστα ἔσφαζον. καὶ τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο, ἀλλ' οὐδὲν ἧσσον ἐπίνετό τε ὁμοῦ τῷ πηλῷ ᾑματωμένον καὶ περιμάχητον ἦν τοῖς πολλοῖς. τέλος δὲ νεκρῶν τε πολλῶν ἐπ' ἀλλήλοις ἤδη κειμένων ἐν τῷ 85
ποταμῷ καὶ διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος τοῦ μὲν κατὰ τὸν ποταμόν, τοῦ δὲ καί, εἴ τι διαφύγοι, ὑπὸ τῶν ἱππέων, Νικίας Γυλίππῳ ἑαυτὸν παραδίδωσι, πιστεύσας μᾶλλον αὐτῷ ἢ τοῖς Συρακοσίοις· καὶ ἑαυτῷ μὲν χρῆσθαι ἐκέλευεν ἐκεῖνόν τε καὶ Λακεδαιμονίους ὅ τι βούλονται, τοὺς δὲ ἄλλους στρατιώτας παύσασθαι φονεύοντας. καὶ ὁ 2
Γύλιππος μετὰ τοῦτο ζωγρεῖν ἤδη ἐκέλευεν· καὶ τούς τε λοιπούς, ὅσους μὴ ἀπεκρύψαντο, πολλοὶ δὲ οὗτοι ἐγένοντο, ξυνεκόμισαν ζῶντας, καὶ ἐπὶ τοὺς τριακοσίους, οἳ [τὴν φυλακὴν] διεξῆλθον τῆς νυκτός, πέμψαντες τοὺς διωξομένους ξυνέλαβον. τὸ μὲν οὖν ἀθροισθὲν τοῦ στρα-

— *περί* an, durchbohrt. (Bl.) Luc. *ῥητ. διδ.* 3: *πολλὰ τραύματα λαμβάνοντες περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις.* Plut. Sulla 18: *κατὰ πρανοῦς φερόμενοι τοῖς δόρασι περιέπιπτον αὐτοὶ τοῖς ἑαυτῶν.* (Jacobs.) — *ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον, ἀντὶ τοῦ ἐμπλεκόμενοι κατέπιπτον.* (Sch.) Dies ist auf *σκεύεσι* wie *διεφθείροντο* auf *δορατίοις* zu beziehen. (Arn.) Das *ἐμπαλ.* ist selten. vgl. Lobeck Pathol. prol. p. 88. — *κατέρρεον* wurden stromabwärts fortgerissen. (Ps.)

§ 3. *ἐς τὰ ἐπὶ θ.* zu 1, 87, 2. „Da dies einen Begriff bildet, so ist die Stellung des *τέ* natürlich." (Arn.) — *κρημνῶδες.* zu 6, 101, 2. — *τοὺς πολλούς.* zu 3, 32, 1. — *κοίλῳ* mit abschüssigen Ufern. (Hl.) Polyb. 22, 20, 4: *ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμόν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον.* (Jacobs.) Wie Kaltwasser erklärt auch Nitzsch z. Od. Th. 3 S. 9 *κοῖλος ποταμός* von einem tiefgehenden, leeren, mit seichtem Wasser sein Bett nicht füllenden Strome. Gewiss richtig. Plut. Cam. 3: *οἱ δὲ ποταμοὶ πάντες ὥσπερ ἀεὶ κοῖλοι καὶ ταπεινοὶ διὰ θέρους ἐρρύησαν.* vgl. de Is. et. Os. 39, Plat. Quaestt. 7, 8 u. Athen. 9, 388, a, welche Stelle Pape unter *κοῖλος* unrichtig versteht. (Hertlein Ms.) vgl. Kr. zu Arr. An. 6, 18, 4 lat. A. — *ἐν σφίσιν αὐτοῖς.* zu 7, 67, 2. — *σφάζειν*, wie bei den Tragikern und Herodot mag auch die ältere attische Prosa für *σφάττειν* gebraucht haben. — *περιμάχητον λέγεται τὸ περιτίμιον, περὶ οὗ τινες ἀλλήλοις διαμάχονται, ἵνα τοῦτον κρατῶσι καὶ τοῦτο κτῶνται.* (Sch.) Ar. Thesm. 319. (Gram.)

C. 85. § 1. *πολλῶν,* 18000 nach Diod. 13, 19. (Wasse.) Wohl viel weniger. vgl. § 3. — *τοῦ δὲ καί.* Spr. 69, 32, 15. vgl. Kr. Stud. 2 S. 227. — *ὅ τι βούλονται.* zu 2, 4, 4. Ueber die Chronologie vgl. Müller de in. b. Pel. p. 12 s. u. 28, nach dem die Athener sich nicht vor dem 14 September ergaben.

§ 2. *ἀπεκρύψαντο, οἱ Συρακούσιοι.* (Sch.) verbargen für sich. (Pp.) um sie als Sklaven zu behalten oder zu verkaufen oder gegen Lösegeld frei zu lassen. — *τοὺς τριακοσίους* 7, 83, 3. (Pp.) — *τὴν φυλακήν* ist an sich nicht recht passend und der Ac. in diesem Sinne bei *διεξῆλθον* unzulässig. — *τοὺς διωξ.* Spr. 50, 4, 3. — *ξυνέλαβον.* Spr. 60, 5, 5 u. zu

3 στεύματος ἐς τὸ κοινὸν οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν πολύ, καὶ
διεπλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ὥσπερ τῶν
μετὰ Δημοσθένους ληφθέντων. μέρος δέ τι οὐκ ὀλίγον καὶ ἀπέθανεν·
πλεῖστος γὰρ δὴ φόνος οὗτος καὶ οὐδενὸς ἐλάσσων τῶν ἐν τῷ [Σικε-
4 λικῷ] πολέμῳ τούτῳ ἐγένετο. καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις προσβολαῖς ταῖς
κατὰ τὴν πορείαν συχναῖς γενομέναις οὐκ ὀλίγοι ἐτεθνήκεσαν. πολλοὶ
δὲ ὅμως καὶ διέφυγον, οἱ μὲν καὶ παραυτίκα, οἱ δὲ καὶ δουλεύσαντες
καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον· τούτοις δ' ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην.
86 Ξυναθροισθέντες δὲ οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τῶν τε αἰχμα-
λώτων ὅσους ἐδύναντο πλείστους καὶ τὰ σκῦλα ἀναλαβόντες ἀνεχώ-
ρησαν ἐς τὴν πόλιν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμ-
μάχων ὁπόσους ἔλαβον κατεβίβασαν ἐς τὰς λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην
εἶναι νομίσαντες τήρησιν, Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην ἄκοντος τοῦ
2 Γυλίππου ἀπέσφαξαν. ὁ γὰρ Γύλιππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζέν
οἱ εἶναι ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομίσαι Λακεδαιμο-
νίοις. ξυνέβαινε δὲ τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι, Δημοσθένην,
διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλῳ, τὸν δὲ διὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδειότατον·
3 τοὺς γὰρ ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Νικίας προὐθυ-
μήθη, σπονδὰς πείσας τοὺς Ἀθηναίους ποιήσασθαι, ὥστε ἀφεθῆναι.
ἀνθ' ὧν οἵ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς κἀκεῖνος οὐχ ἥ-
4 κιστα διὰ τοῦτο πιστεύσας ἑαυτὸν τῷ Γυλίππῳ παρέδωκεν. ἀλλὰ τῶν

ἐδῄουν 1, 114, 2. — ἐς τὸ κοινόν zu der Masse die der Gesammtheit gehörte. — οὐ πολύ. Denn von den mehr als 7000 (vgl. 7, 87, 4) waren 6000 mit Demosthenes gefangen 7, 82, 3.

§ 3. διεπλήσθη für κατεπλήσθη viele und die besten Hsn.; δια — bezieht sich auf die Vertheilung. Das Wort ist selten. vgl. die Lex. — πᾶσα. zu 3, 4, 2. — ἀπό. zu 4, 67, 5. — οὐκ ὀλίγον. Nach Plut. Nik. 27 wären viel mehr geblieben als gefangen. vgl. zu § 1 u. zu 7, 87, 4. — οὐδενὸς ἐλάσσων. zu 2, 94, 1. vgl. 8, 86, 3. Ueber den Pleonasmos zu 7, 44, 6. — Σικελικῷ streichen Dobree u. Kr. Bruchst. Denn die sonstigen Verluste im sikelischen Kriege waren mit diesem wenig vergleichbar und das Aeusserste was Thuk. mit Recht sagen konnte hat er unstreitig auch sagen wollen.

§ 4. οἱ μὲν καί. zu 7, 12, 1. — δουλεύσαντες Sklaven geworden. Spr. 53, 5, 2. — καὶ διαδιδράσκοντες. Spr. 56, 14, 1. — ἀναχώρησις ἐς Κ. Ein Beispiel Lys. 20, 24. (Hertlein Ms.)

C. 86. § 1. ἀναλαβόντες. λαβόντες mehrere und gute Hsn. — τὴν vor τήρησιν ist mit vielen und guten Hsn. gestrichen. vgl. zu διαπολέμησιν 7, 42, 5. (Arn.) — τήρησιν, φυλακήν. (Sch.) — ἄκοντος. Spr. 47, 4, 6. — τοῦ hat nur eine gute Hs.

§ 2. ἀγώνισμα, ἔπαθλον Suid. zu Ar. Frö. 284: λαβεῖν ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ. Das Wort bezeichnet überhaupt ruhmvolle Bestrebungen und Leistungen. vgl. 7, 56, 1. 59, 1. 8, 17, 2. Synonym mit δόξα 3, 82, 7. (Dr.) vgl. 8, 12, 2. — Δημοσθένην. Spr. 50, 1, 11 u. zu 6, 57, 3. — τῇ νήσῳ, Sphakteria. zu 4, 24, 2. 55, 4.

§ 3. τοὺς ἐκ τῆς νήσου. zu 5, 15, 1. Der Ac. gehört zu ἀφεθῆναι. — σπονδάς 5, 18. vgl. 5, 16, 3. — ὥστε gehört zu προὐθυμήθη. (Sch.) vgl. zu 1, 119. — διὰ τοῦτο hat nur eine gute Hs., entbehrlich nach ἀνθ' ὧν, aber verdeutlichend.

Συρακοσίων τινές, ὡς ἐλέγετο, οἱ μὲν δείσαντες, ὅτι πρὸς αὐτὸν ἐκε-
κοινολόγηντο, μὴ βασανιζόμενος διὰ τὸ τοιοῦτο ταραχὴν σφίσιν ἐν εὐ-
πραγίᾳ ποιήσῃ, ἄλλοι δέ, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Κορίνθιοι, μὴ χρήμασι
δὴ πείσας τινάς, ὅτι πλούσιος ἦν, ἀποδρᾷ καὶ αὖθις σφίσι νεώτερόν
τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται, πείσαντες τοὺς ξυμμάχους ἀπέκτειναν αὐτόν.
καὶ ὁ μὲν τοιαύτῃ ἢ ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτίᾳ ἐτεθνήκει, ἥκιστα
δὴ ἄξιος ὢν τῶν γ' ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι
διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν. τοὺς δ' ἐν ταῖς 87
λιθοτομίαις οἱ Συρακόσιοι χαλεπῶς τοὺς πρώτους χρόνους μετεχείρι-
σαν. ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ ὀλίγῳ πολλοὺς οἵ τε ἥλιοι τὸ
πρῶτον καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέγαστον, καὶ αἱ νύκτες
ἐπιγιγνόμεναι τοὐναντίον μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἐς
ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον· πάντα τε ποιούντων αὐτῶν διὰ στενοχωρίαν ἐν 2
τῷ αὐτῷ καὶ πρὸς ἔτι τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων,
οἳ ἔκ τε τῶν τραυμάτων καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπέ-

§ 4. *ὡς ἐλέγετο*, nicht *ὡς ἐλέγοντο*, weil hier weniger die Personen als die Thatsache in Betracht zu ziehen. Spr. 55, 4, 2 u. 3. — *οἱ μέν* nach *τινές*. zu 5, 54, 3. Genauer gestellt wäre *δείσαντες οἱ μέν*. — *ἐκεκοινολόγηντο* nach 7, 48, 3. 49, 1. 73, 4. — *διὰ τὸ τοιοῦτο*, um eine solche Angabe über die verrätherischen Syrakosier zu erpressen, mit *βασανιζόμενος* zu verbinden. — *δή* hat nur eine gute Hs., mit der *τέ* nach *πείσαντες* gestrichen ist. — *πλούσιος*. Böckh Staatsh. 1 S. 628 f. — *ἀπ' αὐτοῦ*. zu 7, 70, 7. — *ἢ ὅτι*. zu 5, 74, 1. — *ἐγγύτατα* ist hier adjectivisch: *ἡ ἐγγὺς αἰτία*. Spr. 50, 8, 19. vgl. 1, 122, 3. 4, 31, 3 u. 7, 81, 5 E. — *ἐπ' ἐμοῦ* zu meiner Zeit. Kr. z. Her. 1, 5, 2. — *ἐς τοῦτο δ.* zu 1, 49, 6. — *πᾶσαν ἐς ἀρετήν* ist aus mehrern Hsn. hinzugefügt. Der Sinn: wegen seiner völligen, allseitigen, den in Bezug auf Tugend bestehenden sittlichen Ansichten (zu 6, 69, 3) gemässen Bestrebungen, namentlich rücksichtlich der Religiosität und Gesetzmässigkeit. (Pp.?) Aehnlich *ἐς τὸ θεῖον νόμισις* 5, 105, 1. (Didot.) — *ἐς τὸ θεῖον* nach *νενομισμένην* ist mit vielen und den besten Hsn. gestrichen.

C. 87. § 1. *μετεχείρισαν*, *περιεῖπον*. (Sch.) zu 1, 13, 2. — *καὶ ὀλίγῳ* und (verhältnissmässig) beschränktem ist aus einer guten Hs. zugefügt. — *οἱ ἥλιοι* im Plural von der Sonnenhitze auch bei Ael. v. Ge. 13, 1 u. Dion. Per. 40. (Dr.) vgl. Aristot. π. ζῴων ἱστ. 8, 9. u. Spr. 44, 3, 6. „So *ψύχη, θάλπη, καύματα*." (Jacobs.) — *τὸ πρῶτον* steht wohl im Gegensatze zu der spätern, winterlichen Jahreszeit. — *πνῖγος* stickende Hitze. (Jacobs.) — *ἔτι* überdies. zu 7, 49, 5. — *ἀστέγαστον* Obdachlosigkeit. Ein seltenes Wort. — *τοὐναντίον* im Ggs. zu *οἱ ἥλιοι καὶ τὸ πνῖγος*. — *μετοπωριναί*. Spr. 50, 11, 1. — *μεταβολῇ*. Her. 2, 77, 1: *ἐν τῇσι μεταβολῇσι τοῖσι ἀνθρώποισι αἱ νοῦσοι μάλιστα γίγνονται τῶν τε ἄλλων πάντων καὶ δὴ καὶ τῶν ὡρέων μάλιστα*. vgl. Aristot. Probl. 1, 1, 15 u. 27. — *ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον*. Ungewöhnlich; doch ähnlich Arr. An. 4, 8, 2: *ἐς τὸ βαρβαρικώτερον νενεωτέριστο*. 7, 13, 3: *μή τι νεωτερισθείη ἐς ὕβριν*. (Bl.)

§ 2. *πάντα ποιούντων*. *διὰ τὸ δύσφημον ἀπεσιώπησεν αὐτὰ ὀνομαστὶ εἰπεῖν. βούλεται δὲ λέγειν τὰ ὑποχωρήματα, ἅπερ οἱ ἰατροὶ σκύβαλα καὶ ἀποπατήματα εἰώθασι καλεῖν*. (Sch.) vgl. 4, 97, 3. (Hk.) u. Plut. Art. 16. (Bl.) — *ἐν τῷ αὐτῷ*. zu 4, 35, 1. — *τὸ τοιοῦτον* ähnlicher Krankheits-

θνησκον, καὶ ὀσμαὶ ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί, καὶ λιμῷ ἅμα καὶ δίψει ἐπιέ-
3ζοντο· ἐδίδοσαν γὰρ αὐτῶν ἑκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου. ἄλλα τε ὅσα εἰκὸς ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπε-
4πτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἐπεγένετο αὐτοῖς. καὶ ἡμέρας μὲν ἑβδομήκοντά τινας οὕτω διητήθησαν ἀθρόοι· ἔπειτα πλὴν Ἀθηναίων καὶ εἴ τινες Σικελιωτῶν ἢ Ἰταλιωτῶν ξυνεστράτευσαν, τοὺς ἄλλους ἀπέδοντο. ἐλήφθησαν δὲ οἱ ξύμπαντες, ἀκριβείᾳ μὲν χαλεπὸν
5ἐξειπεῖν, ὅμως δὲ οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων. ξυνέβη τε ἔργον τοῦτο [Ἑλληνικὸν] τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι, δοκεῖν δ' ἔμοιγε καὶ ὧν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν, καὶ τοῖς τε κρατήσασι λαμ-
6πρότατον καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυστυχέστατον· κατὰ πάντα γὰρ πάντως νικηθέντες καὶ οὐδὲν ὀλίγον ἐς οὐδὲν κακοπαθήσαντες πανωλεθρίᾳ δὴ τὸ λεγόμενον καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἀπώλετο, καὶ ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκου ἀπενόστησαν. ταῦτα μὲν τὰ περὶ Σικελίαν γενόμενα.

gründe. — ἀνεκτός als Fem. schon Il. 11, 610 u. bei Simonides bei Stob. 3 p. 63 Gaisf. (Pp.) vgl. Lobeck Paralipp. p. 482. — λιμῷ. vgl. Dem. 20, 42. (Hertlein Ms.) — δίψει. zu 2, 49, 3.

§ 3. ἐδίδοσαν, täglich. zu 4, 16, 2. — ἐπί für einen Zeitraum von. Spr. 68, 42, 1. „Nach dieser Zeit verkaufte man wahrscheinlich auch die nicht schon nach etwa siebenzig Tagen Verkauften § 4." (Arn.) — κοτύλη war ein Viertel Choinix. Ein sehr karges Mass. vgl. zu 4, 16, 2. — ἄλλα τε ὅσα für ὅσα τε ἄλλα. Spr. 51, 10, 10. — ἐν. Spr. 68, 12, 2. u. zu 4, 14, 1 u. 7, 71, 6. — οὐδὲν ὅ τι οὐ. Spr. 51, 10, 11 u. 67, 14, 1.

§ 4. τινάς. Spr. 51, 16, 4. vgl. Index u. τὶς. — τοὺς ἄλλους. zu 6, 48, 1. — δὲ οἱ. δὲ καὶ οἱ eine gute Hs. — οἱ ξύμπαντες, die Schaar des Demosthenes eingerechnet. zu 7, 85, 2. — μέν obgleich. zu 6, 91, 1. — ἑπτακισχιλίων. So auch Diod. 13, 19.

§ 5. Ἑλληνικόν ist müssig und mir etwas verdächtig. (Arn.) Mir sehr; entstanden aus Ἑλληνικῶν. — δοκεῖν. Spr. 33, 1, 3. vgl. 8, 64, 3.

§ 6. κατὰ π. zu 6, 37, 1. — πάντα πάντως. vgl. 8, 1, 2. Mehr Beispiele dieser Paronomasie bei Lobeck Parall. p. 57 f. — ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδέν, ἐν παντὶ πράγματι μεγάλως. (Sch.) zu 7, 59, 2. vgl. 2, 8, 1. — κακοπαθήσαντες für κακοπαθησάντων weil das Subject mit πεζός zusammenfällt und selbst bei νῆες auch ναῦται wenigstens mit gedacht werden. — πανωλεθρίᾳ. πανώλεθρον κακόν Her. 6, 85, 2. Das Substantiv, was nach dem τὸ λεγόμενον ein sehr übliches scheinen dürfte, findet sich erst bei Spätern wieder; das Adj. so bei Her. und att. Dichtern. — τὸ λεγόμενον. Spr. 57, 10, 12. — ἀπώλετο. zu οἶδεν 7, 44, 1. Ueber den Gesammtverlust Böckh Staatsh. 1 S. 372 f. u. Kr. z. Dion. p. 309, 4. — ἀπονοστεῖν noch bei Xen. An. 3, 5, 16, sonst in der attischen Prosa wohl nicht; noch weniger ὑπονοστεῖν 3, 89, 2. — μέν. zu 2, 68, 5. vgl. 7, 2, 5. 30, 3. 58, 1. — περί. zu 1, 5, 3. — γενόμενα erg. ἦν. zu 2, 54, 4 u. 4, 41, 4.

Η.

Ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη, ἐπὶ πολὺ μὲν ἠπίστουν καὶ 1
τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαπεφευγόσι καὶ σαφῶς
ἀγγέλλουσι, μὴ οὕτω γε ἄγαν πανσυδὶ διεφθάρθαι· ἐπειδὴ δὲ ἔγνω-
σαν, χαλεποὶ μὲν ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκ-
πλουν, ὥσπερ οὐκ αὐτοὶ ψηφισάμενοι, ὠργίζοντο δὲ καὶ τοῖς χρησμο-
λόγοις τε καὶ μάντεσι καὶ ὁπόσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν
ὡς λήψονται Σικελίαν. πάντα δὲ πανταχόθεν αὐτοὺς ἐλύπει τε καὶ 2
περιειστήκει ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος τε καὶ κατάπληξις μεγίστη δή.
ἅμα μὲν γὰρ στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις ὁπλιτῶν τε πολ-
λῶν καὶ ἱππέων καὶ ἡλικίας οἵαν οὐχ ἑτέραν ἑώρων ὑπάρχουσαν ἐβα-
ρύνοντο· ἅμα δὲ ναῦς οὐχ ὁρῶντες ἐν τοῖς νεωσοίκοις ἱκανὰς οὐδὲ
χρήματα ἐν τῷ κοινῷ οὐδ' ὑπηρεσίας ταῖς ναυσὶν ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν
τῷ παρόντι σωθήσεσθαι, τούς τε ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθὺς 3
σφίσιν ἐνόμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευσεῖσθαι, ἄλλως τε
καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας, καὶ τοὺς αὐτόθεν πολεμίους τότε δὴ καὶ
διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ γῆς καὶ
ἐκ θαλάσσης ἐπικείσεσθαι καὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν μετ' αὐτῶν ἀπο-

C. 1. § 1. *ἠγγέλθη*, *τὰ περὶ Σικελίαν γενόμενα.* (Bl.) — *τοῖς πάνυ* den angesehensten (und also zuverlässigsten). (St.) So *οἱ πάνυ στρατηγοί* 8, 89, 2. vgl. Xen. Mem. 3, 5, 1. (Kr. Stud. 2 S. 72.) u. Hermann de ell. et pleon. p. 122. — *σαφῶς* als zuverlässig. zu 1, 91, 1. Zuerst von einem unglücklichen Barbier gemeldet. Plut. *π. ἀδολ.* 13. — *μή* schliesst sich an *ἠπίστουν* an. vgl. zu 1, 10, 1. — *γε ἄγαν* für *γε ἄν* eine gute Hs. So 1, 75, 1; *μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως.* (Bekker.) Die Steigerung des *πανσυδί* ist eben so wenig anstössig als neben einem Aeussersten ein Alleräusserstes. vgl. Spr. 23, 7, 7. Arn. vertheidigt *γε ἄν.* vgl. zu 2, 102, 5. — *πανσυδί* für *πανσυδεί* die besten Hsn., *πασσυδί* eine Hs. Dies erklärt Phot. 401, 14 für richtig, der es noch bei Pherekrates fand und durch *παντελῶς* erklärt. Oefter findet sich das Wort bei Dionys. Hal. u. Dion. C. — *τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τὸν ἔκπλουν.* So *συμπροθυμεῖσθαι ταῦτα* Xen. Kyr. 6, 1, 19. (Bl.) vgl. zu 5, 17, 1. — *τῶν ῥητόρων.* Kr. z. Dion. p. 272, 2. — *χρησμολόγοις.* zu 2, 8, 2. vgl. Kr. eb. A. 3. — *καὶ ὁπόσοι* und allen die sonst. zu 6, 88, 7. Spr. 51, 13, 5. — *θειάσαντες*, *θεῖά τινα φθεγξάμενοι.* (Sch.) Wieder findet es sich bei Spätern. vgl. die Lex. u. zu 7, 50, 4. — *ἐπήλπισαν*, *εἰς ἐλπίδας ἐνέβαλον.* (Sch.) App. Mithr. 68: *περὶ τῆς Ἀσίας αὐτὸν ἐπελπίζοντες.* (Arn.) vgl. die Lex.

§ 2. *περιειστήκει.* zu 4, 34, 3. vgl. zu 3, 54, 3. — *ἐπί.* Spr. 68, 41, 6. — *ἰδίᾳ ἕκαστος*, *ἀνδρῶν ξυγγενῶν* schwebt aus dem Folgenden vor. (Hk. u. Ds.) — *ἡλικίας* zu 3, 67, 2. u. 7, 64, 1. — *ἐν τῷ κοινῷ.* zu 1, 80, 3. — *ὑπηρεσίας.* zu 1, 143, 1. — *ἀνέλπιστοι.* zu 6, 17, 6.

§ 3. *σφίσιν.* Spr. 48, 4, 1. Verschieden *σφῶν* 8, 96, 2. — *τοσοῦτον*, wie *πολύ* 2, 93, 1. — ***καὶ διπλασίως.*** zu *καὶ δίς* 1, 44, 1. — ***σφῶν, τῶν Ἀθηναίων.*** (Sch.) — ***μετ' αὐτῶν, ἐπικείσεσθαι.***

4 στάντας. ὅμως δὲ ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι, ἀλλὰ παρασκευάζεσθαι καὶ ναυτικόν, ὅθεν ἂν δύνωνται ξύλα ξυμπορισαμένους καὶ χρήματα, καὶ τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι καὶ μάλιστα τὴν Εὔβοιαν, τῶν τε κατὰ τὴν πόλιν τι ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι καὶ ἀρχήν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν ἑλέσθαι, οἵτινες περὶ
5 τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ᾖ, προβουλεύσουσιν. πάντα τε πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεές, ὅπερ φιλεῖ δῆμος ποιεῖν, ἑτοῖμοι ἦσαν εὐτακτεῖν. καὶ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίουν ταῦτα, καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

2 Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθὺς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπηρμένοι ἦσαν, οἱ μὲν μηδετέρων ὄντες ξύμμαχοι ὡς ἤν τις καὶ μὴ παρακαλῇ σφᾶς, οὐκ ἀποστατέον ἔτι τοῦ πολέμου εἴη, ἀλλ' ἐθελοντὶ ἰτέον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, νομίσαντες κἂν ἐπὶ σφᾶς ἕκαστοι ἐλθεῖν αὐτούς, εἰ τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ κατώρθωσαν, καὶ ἅμα [ἡγούμενοι] βραχὺν ἔσεσθαι
2 τὸν λοιπὸν πόλεμον, οὗ μετασχεῖν καλὸν εἶναι· οἱ δ' αὖ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ξυμπροθυμηθέντες ἐπὶ πλέον [ἢ πρὶν] ἀπαλλάξεσθαι διὰ τάχους πολλῆς ταλαιπωρίας. μάλιστα δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἑτοῖμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι, διὰ τὸ

§ 4. *ὡς ἐκ τῶν ὑ.* zu 7, 76. — *ἐνδιδόναι.* zu 6, 72, 1. — *παρασκευάζεσθαι* würde man nach *ναυτικόν* erwarten. Doch vermisse ich vielmehr *καὶ πεζόν.* — *ὅθεν ἂν δύνωνται* gehört zu *ξυμπορισαμένους.* (Ps.) vgl. 7, 20, 2. — *ξύλα.* Kr. z. Dion. p. 274, 14 u. zu 4, 108, 1. — *ξυμπορ.* wie 8, 4. zu 7, 20, 2. — *τὰ τῶν ξυμμάχων.* zu 2, 13, 2. vgl. 8, 4. — *ἐς ἀσφάλειαν ποιεῖσθαι.* zu 3, 3, 3. — *τῶν κατὰ τὴν πόλιν τι.* z. B. den Aufwand bei Festen, Opfern, Spielen. (Dr.) — *ἐς εὐτέλειαν.* 8, 4: *ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν.* (Dr.) 8, 86, 5: *ἐς εὐτέλειαν ξυντέτμηται.* (Abr.) — *σωφρονίσαι* ermässigen, beschränken. — *προβουλεύσουσιν* als Comité vorberathen sollten, ehe die Angelegenheiten andern Behörden und dem Volke vorgetragen würden. (A. Ps.) vgl. Aristot. Pol. 4, 11, 9. 12, 8, Ar. Ach. 755, Lys. 421. 467. 609 u. Kr. z. Dion. p. 273. 375. „vgl. Hermann gr. Staatsalt. 54, 5 u. 166, 11.“ (Pp.)

§ 5. *πάντα εὐτακτεῖν* in Allem fügsam zu sein. Spr. 46, 5, 4. — *πρός.* zu 6, 11, 5. 8, 39, 2. — *τὸ π. περιδεές.* zu 6, 59, 1. — *ὅπερ φ. δ. ποιεῖν.* zu 2, 65, 2. — *δῆμος.* zu 1, 107, 3. — *ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καί.* zu 2, 93, 3.

C. 2. § 1. *τὴν ἐκ.* zu 3, 102, 2. — *ἐπηρμένοι, ὑπερηφανευόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ πρόχειροι καὶ εὐτρεπεῖς.* (Zon. p. 835.) zu 2, 11, 2. — *μηδετέρων, ἤγουν Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων.* (Sch.) Ueber *μή* Spr. 67, 8. — *ὡς* in der Meinung dass. Spr. 65, 8, 1. — *ἤν τις καὶ μή.* zu 5, 26, 2. „vgl. zu 3, 46, 1 u. 1, 140, 2.“ (Pp.) — *ἀποστατέον.* vgl. 7, 7, 2. — *ἐθελοντί* Th. nur hier und Spätere. — *νομίσαντας.* zu 1, 124, 2. — *κἂν ἐλθεῖν,* aus *κἂν ἦλθον.* Spr. 69, 7, 1, 4. — *ἡγούμενοι* haben nicht eine gute Hs. u. Va. — *εἶναι.* Spr. 55, 4, 9.

§ 2. *ξύμμαχοι* erg. *ἐπηρμένοι ἦσαν,* wovon das folgende Particip den Grund angiebt. — *ἐπὶ πλέον* mehr zu 5, 14, 1. vgl. zu 2, 51, 4. — *ἢ πρίν* ist wohl ein Glossem. — *ἀπαλλάξεσθαι.* zu *ξυμπροπέμψειν* 1, 27, 2. — *διὰ τάχους.* zu 1, 63, 2. — *αὐτῶν* gehört zu *ἀφίστασθαι.* (Ps.) —

ὀργῶντες κρίνειν τὰ πράγματα καὶ μηδ' ὑπολείπειν λόγον αὐτοῖς ὡς
τό γ' ἐπιὸν θέρος οἷοί τ' ἔσονται περιγενέσθαι. ἡ δὲ τῶν Λακεδαι-
μονίων πόλις πᾶσί τε τούτοις ἐθάρσει καὶ μάλιστα ὅτι οἱ ἐκ τῆς Σι-
κελίας αὐτοῖς ξύμμαχοι πολλῇ δυνάμει, κατ' ἀνάγκην ἤδη τοῦ ναυ-
τικοῦ προσγεγενημένου, ἅμα τῷ ἦρι, ὡς εἰκός, παρέσεσθαι ἔμελλον.
πανταχόθεν δ' εὐέλπιδες ὄντες ἀπροφασίστως ἅπτεσθαι διενοοῦντο τοῦ 3
πολέμου, λογιζόμενοι καλῶς τελευτήσαντος αὐτοῦ κινδύνων τε τοιούτων
ἀπηλλάχθαι ἂν τὸ λοιπὸν οἷος καὶ ὁ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων περιέστη
ἂν αὐτούς, εἰ τὸ Σικελικὸν προσέλαβον, καὶ καθελόντες ἐκείνους αὐτοὶ
τῆς πάσης Ἑλλάδος ἤδη ἀσφαλῶς ἡγήσεσθαι. εὐθὺς οὖν Ἆγις μὲν 3
ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ ὁρμηθεὶς στρατῷ τινι ἐκ Δε-
κελείας τά τε τῶν ξυμμάχων ἠργυρολόγησεν ἐς τὸ ναυτικόν, καὶ τρα-
πόμενος ἐπὶ τοῦ Μηλιέως κόλπου Οἰταίων τε κατὰ τὴν παλαιὰν ἔ- 2
χθραν τῆς λείας τὴν πολλὴν ἀπολαβὼν χρήματα ἐπράξατο καὶ Ἀχαιοὺς
τοὺς Φθιώτας καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ταύτῃ Θεσσαλῶν ὑπηκόους μεμ-
φομένων καὶ ἀκόντων τῶν Θεσσαλῶν ὁμήρους τέ τινας ἠνάγκασε δοῦ-
ναι καὶ χρήματα, καὶ κατέθετο τοὺς ὁμήρους ἐς Κόρινθον, ἔς τε τὴν

ὀργῶντες. zu 2, 21, 3. „Ueber den Gedanken vgl. 4, 108, 3." (Arn.) — *ὑπολείπειν λόγον* die Möglichkeit der Behauptung einräumen. vgl. 8, 24, 4: *οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι.* Aehnlich steht *ὑπολείπειν λόγον* bei Antiph. 3, *β*, 4. (vgl. 5, 16.) Andok. 3, 18, Isokr. 4, 146, Isae. 1, 33. vgl. *ἀντιλογία* 2, 87, 2 u. Kr. z. Dion. p. 274 s. u. p. LIXs. — *αὐτοῖς* kann, obgleich hier eingeschoben, doch mit *παρέσεσθαι* verbunden werden. zu *αὐτούς* 7, 78, 4. — *κατ' ἀνάγκην ἤδη* gehört zu *προσγεγενημένου:* da sie nothgedrungen auch zu einer Flotte gekommen seien. (Ps.) zu 4, 63, 3. Aehnlich Arn. Allein bei dieser Verbindung hätte *κατ' ἀνάγκην ἤδη* eine zu betonte Stellung und erschiene auch an sich als unpassend. Es wird also mit *παρέσεσθαι* zu verbinden und an eine moralische Verpflichtung zu denken sein, als Dank für die geleistete Hülfe. Ueber *ἤδη* zu 6, 91, 6. — *τοῦ ναυτικοῦ* verstehe auch ich von der sikelischen Flotte, die doch erst durch den Krieg gegen Syrakus eigentlich ins Leben gerufen war. Hinzugekommen war die Flotte zur Landmacht. Schwerlich ist an eventuelle Zwangsmassregeln durch die lakonische Flotte zu denken. Doch will so Ullrich Beitr. z. Kr. 3 S. 14—19. Gegen ihn auch Campe Rec. S. 178.

§ 3. *πανταχόθεν.* vgl. 2, 59, 2. 3, 53, 3. 5, 43, 3 u. zu 1, 124, 1. — *ἀπροφασίστως, ἄνευ τῆς [του?] προφάσεως.* (Sch.) vgl. 1, 49, 5. 3, 82, 5. 6, 72, 4. 83, 1. — *ἀπηλλάχθαι ἄν.* zu 2, 102, 5. — *τὸ Σικελικόν.* Spr. 43, 4, 17 u. zu 5, 3, 4. — *ἤδη.* zu 6, 91, 6.

C. 3. § 1. *ἠργυρολόγησεν.* zu 2, 69. — *ἐς τὸ ναυτικόν* zur Anschaffung einer Flotte Va. Vielmehr: zur Erhaltung der Flotte. zu 6, 8, 1. — *Μηλιέως. Μηλιῶς* mehrere, auch gute Hsn. — *Οἰταίων* hängt von *τῆς λείας* ab. — *κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν* 3, 92, 1. (Bl.) — *λεία* Vieh, in antikem Sinne. (H. Müller.) So stehen Xen. Hell. 1, 3, 2 *λεία* und *χρήματα* synonym. (Arn.) vgl. die Lex. u. *ληίς.* Ueber den Ge. zu 6, 105, 1. — *ἀπολαβών* intercepit. Oder *ὑπολαβών?* — *χρήματα*, als Lösegeld für das Geraubte. (Bl.) — *τοὺς ἄλλους.* vgl. Schömann Antiq. jur. publ. Gr. 6, 19, 2. (Pp.) — *μεμφομένων, δηλαδὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις.* (Sch.) wegen der Erpressung. Eine gute Hs. u. Va. *μεμφομένους.* Spr. 56, 14, 2. — *ἀκόντων*, Spr. 47, 4, 6. — *τῶν* hat nur eine gute Hs. — *ἔς τε τήν, Λακωνικήν.*

3 ξυμμαχίαν ἐπειρᾶτο προσάγειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἑκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιοῦντο, καὶ ἑαυτοῖς μὲν καὶ Βοιωτοῖς πέντε καὶ εἴκοσιν ἑκατέροις ἔταξαν, Φωκεῦσι δὲ καὶ Λοκροῖς πεντεκαίδεκα καὶ Κορινθίοις πεντεκαίδεκα, Ἀρκάσι δὲ καὶ Πελληνεῦσι καὶ Σικυωνίοις δέκα, Μεγαρεῦσι δὲ καὶ Τροιζηνίοις καὶ Ἐπιδαυρίοις καὶ Ἑρμιονεῦσι δέκα· τά τε ἄλλα παρεσκευάζοντο ὡς εὐθὺς πρὸς τὸ ἔαρ ἑξόμενοι τοῦ πολέμου.

4 Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ διενοήθησαν, ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι τούτῳ τήν τε ναυπηγίαν, ξύλα ξυμπορισάμενοι, καὶ Σούνιον τειχίσαντες, ὅπως αὐτοῖς ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγοῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περίπλου, καὶ τό τε ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισμα ἐκλιπόντες ὃ ἐνῳκοδόμησαν παραπλέοντες ἐς Σικελίαν καὶ τἆλλα, εἴ τί που ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι, ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν, μάλιστα δὲ τὰ τῶν ξυμμάχων διασκοποῦντες ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσονται.

5 Πρασσόντων δὲ ταῦτα ἀμφοτέρων καὶ ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἢ ὥσπερ ἀρχομένων ἐν κατασκευῇ τοῦ πολέμου, πρῶτοι Εὐβοῆς ὡς Ἆγιν περὶ ἀποστάσεως [τῶν Ἀθηναίων] ἐπρεσβεύσαντο ἐν τῷ χειμῶνι τούτῳ. ὁ δὲ προσδεξάμενος τοὺς λόγους αὐτῶν μεταπέμπεται ἐκ Λακεδαίμονος Ἀλκαμένην τὸν Σθενελαΐδου καὶ Μέλανθον ἄρχοντας ὡς ἐς τὴν Εὔ-

(Pp.) — *προσάγειν*, die Thessaler oder deren *ὑπηκόους*? Wohl diese. (Ds.) *προσάγεσθαι*? zu 1, 99, 2 u. so stets bei Th. und wohl auch sonst.

§ 3. *τὴν πρ.*, *ἡ πρόσταξις ἣν ἐποιοῦντο ἦν.* Spr. 50, 11, 1. — *πρόσταξιν*, wie *προστάσσειν* Her. 7, 21; bei Thuk. sonst so weder dieses noch jenes. — *ἑξόμενοι.* zu 1, 49, 6.

C. 4. *ὥσπερ διενοήθησαν* 8, 1, 4. (Pp.) — *αὐτῷ* aus einer guten Hs. u. Va. — *τειχίσαντες* und *ἐκλιπόντες* erklärt Pp. durch *τῷ τειχίσαι, τῷ ἐκλιπεῖν* als dem *τήν τε ναυπηγίαν* entsprechend. Kaum statthaft. Ich vermuthe dass nach *ναυπηγίαν* etwa *καὶ τἆλλα* ausgefallen ist. — *ὅπως — περίπλου.* vgl. 7, 28, 1. (Didot.) — *τὸ ἐν τῇ Λ. τείχισμα* 7, 26, 2. 31, 1. (Dr.) — *τἆλλα* für *τὰ ἄλλα* eine gute Hs. — *τί που* für *πού τι* eine gute Hs. „vgl. 8, 69, 3." (Pp.) — *ξυστελλόμενοι ἀντὶ τοῦ συνάγοντες.* (Sch.) zu 8, 1, 4. Xen. *π. πόρων* 4, 3: *εἰς μεῖόν τι συστελλόμενος.* Dem. 18, 246: *ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι.* (Bl.)

C. 5. § 1. *ὄντων — πολέμου* während sie nichts anders, in keiner andern Lage (vgl. 4, 120, 3. Bl.), als mit einer, wenn man anfängt, oder zur Zeit wo sie anfingen, stattfindenden Einrichtung beschäftigt waren. Ueber *οὐδὲν ἄλλο ἤ* Spr. 62, 3, 7; über *εἶναι ἐν* zu 2, 80, 2. Dobree will das *ἀρχομένων* streichen. *Παρασκευή* wäre hier kaum passend, da die ganze Art und Weise wie sie sich zu dem Kriege in Verfassung gesetzt, den Gang und die Führung desselben gleichsam begründet, zu bezeichnen ist. vgl. zu 2, 78, 3 u. „Isokr. 6, 87: *τὸν πόλεμον εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον κατασκευάζοντες.*" (Arn.) Doch haben zwei schlechte Hsn. *παρασκευῇ*, was Arn. vorzieht. — *τῶν Ἀ.* von den A. Spr. 47, 25, 1. Da jedoch sonst der Ge. bei *ἀπόστασις* so nicht üblich ist, so wird er hier zu streichen sein. Auch hat ihn eine Hs. bloss am R. und Va. von 1550 nicht übersetzt. — *Ἀλκαμένην.* *Ἀλκαμένη* hier (u. § 2) die besten Hsn. ausser einer. vgl. 8, 8, 2. 10, 1. 3. (Dr.) zu 3, 107, 2. — *Σθενελαΐδου.* *Σθενελαΐδα* Cobet v. l. p. 369 u. n. l. p. 339. Doch Thuk. gebraucht oft die gew. Form. vgl. Herbst S. 63 f.

βοιαν· οἱ δ' ἦλθον ἔχοντες τῶν νεοδαμωδῶν ὡς τριακοσίους καὶ παρε-
σκεύαζεν αὐτοῖς τὴν διάβασιν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ Λέσβιοι ἦλθον βου- 2
λόμενοι καὶ αὐτοὶ ἀποστῆναι· καὶ ξυμπρασσόντων αὐτοῖς τῶν Βοιω-
τῶν ἀναπείθεται Ἆγις ὥστε Εὐβοίας μὲν πέρι ἐπισχεῖν, τοῖς δὲ Λε-
σβίοις παρεσκεύαζε τὴν ἀπόστασιν, Ἀλκαμένην [τε] ἁρμοστὴν διδούς,
ὃς ἐς Εὔβοιαν πλεῖν ἔμελλε, καὶ δέκα μὲν Βοιωτοὶ ναῦς ὑπέσχοντο
δέκα δὲ Ἆγις. καὶ ταῦτα ἄνευ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως ἐπράσσετο·
ὁ γὰρ Ἆγις ὅσον χρόνον ἦν περὶ Δεκέλειαν ἔχων τὴν μεθ' ἑαυτοῦ 3
δύναμιν, κύριος ἦν καὶ ἀποστέλλειν εἴ ποί τινα ἐβούλετο στρατιὰν καὶ
ξυναγείρειν καὶ χρήματα πράσσειν, καὶ πολὺ μᾶλλον, ὡς εἰπεῖν, κατὰ
τοῦτον τὸν καιρὸν αὐτοῦ οἱ ξύμμαχοι ὑπήκουον ἢ τῶν ἐν τῇ πόλει
Λακεδαιμονίων· δύναμιν γὰρ ἔχων εὐθὺς ἑκασταχόσε δεινὸς παρῆν.
καὶ ὁ μὲν τοῖς Λεσβίοις ἔπρασσε, Χῖοι δὲ καὶ Ἐρυθραῖοι ἀποστῆναι 4
καὶ αὐτοὶ ἑτοῖμοι ὄντες πρὸς μὲν Ἆγιν οὐκ ἐτράποντο, ἐς δὲ τὴν Λα-
κεδαίμονα. καὶ παρὰ Τισσαφέρνους, ὃς βασιλεῖ Δαρείῳ τῷ Ἀρτα-
ξέρξου στρατηγὸς ἦν τῶν κάτω, πρεσβευτὴς ἅμα μετ' αὐτῶν παρῆν·
ἐπήγετο γὰρ καὶ ὁ Τισσαφέρνης τοὺς Πελοποννησίους καὶ ὑπισχνεῖτο
τροφὴν παρέξειν. ὑπὸ βασιλέως γὰρ νεωστὶ ἐτύγχανε πεπραγμένος 5
τοὺς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους, οὓς δι' Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν Ἑλ-
ληνίδων πόλεων οὐ δυνάμενος πράσσεσθαι ἐπωφείλησεν· τούς τε οὖν
φόρους μᾶλλον ἐνόμιζε κομιεῖσθαι κακώσας τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἅμα
βασιλεῖ ξυμμάχους Λακεδαιμονίους ποιήσειν καὶ Ἀμόργην τὸν Πισ-

— ἄρχοντας ὡς ἐς. So ἐς 8, 9, 2. vgl. 8, 7, 2. — τῶν νεοδαμωδῶν. zu 5, 34, 1. — τὴν διάβασιν, εἰς τὴν Εὔβοιαν δηλονότι. (Sch.)

§ 2. τῶν Βοιωτῶν, als Stammverwandte 3, 2, 2. 8, 100, 3. (Pp.) — ὥστε. zu 2, 2, 4. — ἐπισχεῖν. zu 5, 32, 5. — παρεσκεύαζε. Uebergang zum unabhängigen Satze. zu οὐ μέντοι 2, 47, 2. — Ἀλκαμένην τε. Das τέ zu erklären scheint man annehmen zu müssen dass διδούς fast pleonastisch stehe. Auch diesen Ac. zieh' ich zu παρεσκεύαζεν. (Kr. z. Dion. p. 290.) Arn. meint es sei gesetzt als solle folgen καὶ ναῦς δέκα μὲν αὐτὸς ὑποσχόμενος. — ἁρμοστήν. zu 4, 132, 3 u. Kr. z. Dion. p. 280, 52. — ὑπέσχοντο, τοῖς Λεσβίοις δηλονότι. (Sch.) — ἄνευ. zu 1, 91, 4.

§ 3. εἴ. Spr. 60, 10, 1. — ποι, ἀποστέλλειν. (Kr. z. Dion. p. 286.) — πράσσειν. zu 1, 99, 1. — ὡς εἰπεῖν. zu 1, 1, 2. — αὐτοῦ, zu ὑπήκουον gehörig, erhält hier stehend die durch den Ggs. τῶν ἐν τῇ π. Λ. nothwendige Betonung. — εὐθύς für αὐτός eine gute Hs. u. Va.

§ 4. τοῖς für die zu 3, 4, 4 u. 4, 106, 2. — ἔπρασσε, ἤγουν συνέπραττε. (Sch.) — Χῖοι, deren Oligarchen. vgl. 9, 3. 14, 2. (Pp.) — στρατηγός, κάρανος. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2. — τῶν κάτω der Küstenbewohner Kleinasiens. vgl. 1, 137, 3 u. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 2 gr. Ausg. — ἐπήγετο. zu 2, 2, 2.

§ 5. πεπραγμένος ἀντὶ τοῦ ἀπῃτημένος. (Sch.) Ps. des Mediums. Spr. 52, 10, 11. Dion C. 66, 8: οὐ μόνον οὐδὲν εὕροντο, ἀλλὰ καὶ προσεπράσσοντο χρήματα. Ueber den Ac. Spr. 52, 4, 6. — ἐποφείλειν noch schulden findet sich erst bei Spätern wieder. Ueber die Sache Kr. Stud. 1 S. 96 f. — τόν vor Πισσούθνου ist zu streichen oder nach dem Namen ein Komma zu setzen. (Pp.) Auch die gewöhnliche Verbindung ist statthaft. Spr. 50, 9, 8.

σούθνου υἱὸν νόθον, ἀφεστῶτα περὶ Καρίαν, ὥσπερ αὐτῷ προσέταξε
βασιλεύς, ἢ ζῶντα ἄξειν ἢ ἀποκτεῖναι.
6 Οἱ μὲν οὖν Χῖοι καὶ Τισσαφέρνης κοινῇ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔπρασσον,
Καλλίγειτος δὲ ὁ Λαοφῶντος, Μεγαρεύς, καὶ Τιμαγόρας ὁ Ἀθηνα-
γόρου, Κυζικηνός, φυγάδες τῆς ἑαυτῶν ἀμφότεροι παρὰ Φαρναβάζῳ
τῷ Φαρνάκου κατοικοῦντες, ἀφικνοῦνται περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐς τὴν
Λακεδαίμονα πέμψαντος Φαρναβάζου, ὅπως ναῦς κομίσειαν ἐς τὸν
Ἑλλήσποντον, καὶ αὐτός, εἰ δύναιτο, ἅπερ ὁ Τισσαφέρνης προὐθυμεῖτο,
τάς τ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ πόλεις ἀποστήσειε τῶν Ἀθηναίων διὰ τοὺς
φόρους καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ βασιλεῖ τὴν ξυμμαχίαν τῶν Λακεδαιμονίων
2 ποιήσειεν. πρασσόντων δὲ ταῦτα χωρὶς ἑκατέρων, τῶν τε ἀπὸ τοῦ
Φαρναβάζου καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Τισσαφέρνους, πολλὴ ἅμιλλα ἐγίγνετο
τῶν ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ὅπως οἱ μὲν ἐς τὴν Ἰωνίαν καὶ Χίον οἱ δ'
ἐς τὸν Ἑλλήσποντον πρότερον ναῦς καὶ στρατιὰν πείσουσι πέμπειν.
3 οἱ μέντοι Λακεδαιμόνιοι τὰ τῶν Χίων καὶ Τισσαφέρνους παρὰ πολὺ
προσεδέξαντο μᾶλλον· ξυνέπρασσε γὰρ αὐτοῖς καὶ Ἀλκιβιάδης, Ἐνδίῳ
ἐφορεύοντι πατρικὸς ἐς τὰ μάλιστα ξένος ὤν, ὅθεν καὶ τοὔνομα Λα-
κωνικὸν ἡ οἰκία αὐτῶν κατὰ τὴν ξενίαν ἔσχεν· Ἔνδιος γὰρ Ἀλκιβιά-
4 δου ἐκαλεῖτο. ὅμως δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι πρῶτον κατάσκοπον ἐς τὴν

— *ἀφεστῶτα.* Kr. z. Dion. p. 353. — *περί.* zu 1, 5, 3. — *ἀποκτεῖναι* für *ἀποκτείνειν* eine gute Hs. Spr. 53, 1, 10. vgl. zu *προσκτήσασθαι* 6, 24, 3 u. Herbst S. 17 f.

C. 6. § 1. *κατὰ τὸ αὐτό, ἤγουν ὁμογνωμονοῦντες.* (Sch.) Aehnlich *κατὰ ταὐτὰ λέγειν* Her. 1, 1, 2. 6, 53, 1. — *φυγάδες τῆς ἑαυτῶν.* zu 6, 92, 2. — *Φαρνάκου.* zu 1, 129, 1. — *πέμψαντος Φ.* vgl. 5, 4, 1 u. zu 8, 28, 5. — *ἅπερ προὐθυμεῖτο.* zu 5, 17, 1. Für *ὁ* erwart' ich *καί.* — *διὰ ταχέων* vor *ποιήσειε* ist mit den besten Hsn. ausgelassen; einige *διὰ τὰ τῶν Χίων.* — *τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ,* der *Δασκυλῖτις σατραπεία.* Kr. z. Dion. p. 353, 17 u. de auth. p. 7, 26. — *διὰ τοὺς φ.* wegen Erhaltung der. vgl. 8, 5, 5. — *ἀφ' ἑαυτοῦ* hier durch seine Vermittelung. (Ps.) Oder *ἐφ' ἑαυτοῦ?*

§ 2. *ἀπό.* Xen. An. 7, 2, 29: *ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἑκάστῳ.* vgl. eb. 7, 6, 2: *ὁ στρατηγὸς ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος.* — *τῶν ἐν. αὐτῶν ἐν?* Denn *οἱ ἐν Λ.* würde die Lakedaemonier bezeichnen. vgl. 5, 43, 1. (Haase p. 95 s.) Oder *ὄντων ἐν?*

§ 3. *τὰ τῶν* die Aufforderungen der. Anders 8, 9, 2. — *παρὰ πολύ* um Vieles, wie 1, 29, 3. 2, 89, 3. vgl. 7, 71, 3. Spr. 68, 36, 5. — *πατρικός* von den Vorfahren (*προγόνων*) her. vgl. 7, 69, 3. (Dr.) — *ἐς τὰ μάλιστα, ὑπερβαλλόντως.* (Sch.) vgl. 6, 104, 3 u. zu 1, 92. — *τοὔνομα.* Spr. 50, 11, 1. vgl. 1, 10, 7. (Pp.) — *αὐτῶν,* der Mitglieder dieser Familie. (Ds.) — *κατὰ τὴν ξενίαν* ist wohl Glossem zu *ὅθεν.* — *ἔσχεν* erhielt. Spr. 53, 5, 1. vgl. Index u. *ἔχειν.* — *γάρ* belegt das *Λακωνικόν.* — *Ἀλκιβιάδου* Sohn des A. Spr. 47, 6, 11. — *ἐκαλεῖτο.* Her. 6, 88: *Νικόδρομος, Κνοίθου καλεόμενος.* 7, 143, 1: *τῷ οὔνομα μὲν ἦην Θεμιστοκλέης, παῖς δὲ Νεοκλέος ἐκαλέετο.* Eur. Aeg. 2: *τίς ἐσθ' ὁ φύσας; τοῦ κεκήρυξαι πατρός;* vgl. Soph. Tr. 1105. 1158, Bruchst. 107 u. Spr. 47, 6, 11. Es war also *καλεῖν* der eigentliche Ausdruck vom Beisetzen des Vaternamens. Dass aber

Χίον πέμψαντες Φρῦνιν, ἄνδρα περίοικον, εἰ αἵ τε νῆες αὐτοῖς εἰσὶν
ὅσας περ ἔλεγον καὶ τἆλλα ἡ πόλις ἱκανή ἐστι πρὸς τὴν λεγομένην
δόξαν, ἀπαγγείλαντος αὐτοῖς ὡς εἴη ταῦτα ἀληθῆ ἅπερ ἤκουον, τούς
τε Χίους καὶ τοὺς Ἐρυθραίους εὐθὺς ξυμμάχους ἐποιήσαντο καὶ τεσ-
σαράκοντα ναῦς ἐψηφίσαντο αὐτοῖς πέμπειν, ὡς ἐκεῖ οὐκ ἔλασσον ἢ
ἑξήκοντα ἀφ' ὧν οἱ Χῖοι ἔλεγον ὑπαρχουσῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον 5
δέκα τούτων αὐτοὶ ἔμελλον πέμψειν καὶ Μελαγκρίδαν, ὃς αὐτοῖς ναύ-
αρχος ἦν· ἔπειτα σεισμοῦ γενομένου ἀντὶ τοῦ Μελαγκρίδου Χαλκιδέα
ἔπεμπον καὶ ἀντὶ τῶν δέκα νεῶν πέντε παρεσκευάζοντο ἐν τῇ Λακω-
νικῇ. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα καὶ ἑνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ
ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

Ἅμα δὲ τῷ ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς ἐπειγομένων τῶν 7
Χίων ἀποστεῖλαι τὰς ναῦς καὶ δεδιότων μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πρασσό-
μενα αἴσθωνται, πάντες γὰρ κρύφα αὐτῶν ἐπρεσβεύοντο, ἀποπέμπου-
σιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄνδρας Σπαρτιάτας ἐς Κόρινθον τρεῖς, ὅπως ἀπὸ 2
τῆς ἑτέρας θαλάσσης ὡς τάχιστα ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας ὑπερενεγκόν-
τες τὰς ναῦς τὸν Ἰσθμὸν κελεύσωσι πλεῖν ἐς Χίον πάσας, καὶ ἃς ὁ
Ἆγις παρεσκεύαζεν ἐς τὴν Λέσβον καὶ τὰς ἄλλας· ἦσαν δὲ αἱ ξύμ-

eine stereotype Folge der Namen Endios und Alkibiades stattgefunden (Arn.) mag ich nicht verbürgen.

§ 4. *ὅμως*, obgleich für die Chier gewonnen. — *εἰ* ob, an *κατάσκοπον*, so v. a. *κατασκεψόμενον*, angefügt. (Va.) — *αὐτοῖς*, *τοῖς Χίοις*. (Sch.) Spr. 58, 4, 1. — *πρός*. Spr. 68, 39, 5 u. zu 5, 111, 2. Ueber die Sache 8, 24, 4. 45, 4. — *ἀπαγγείλαντος*, *αὐτοῦ*. vgl. 3, 92, 4. (Dr.) Spr. 47, 4, 3. — *ἐκεῖ* wird sich mit auch auf die Erythraeer beziehen. Kr. z. Dion. p. 287, 4 u. Stud. 2 S. 227 f. — *ἀφ' ὧν*, *ἀπὸ τούτων ἅ*. (Hk.) nach dem was. Spr. 68, 16, 8. vgl. 4, 126, 3 u. Kr. z. Dion. p. 288.

§ 5. *τούτων*, *τῶν τεσσαράκοντα*. (Sch.) — *αὐτοί* für *αὐτοῖς* viele u. gute Hsn. Der Gegensatz: dreissig sollten von ihren Bundesgenossen zugefügt werden. (Hk.) Kr. z. Dion. p. 288. – *πέμψειν* für *πέμπειν* eine gute Hs. — *σεισμοῦ*. zu 3, 89, 1. *θεῖον ἡγησάμενοι* Xen. Hell. 3, 2, 24. – *Χαλκιδέα*, nur als Harmosten. Denn Nauarch wurde später Astyochos 8, 20, 1, während Chalkideus noch lebte 8, 24, 1. (Kr. eb.) -- *ἔπεμπον* bestimmten zu schicken. vgl. 8, 12, 2. (Pp.) vgl. jedoch zu *ἀπέστελλον* 7, 19, 3. — *δέον*. *δέοντος* eine gute u. mehrere schlechte Hsn. gegen Spr. 24, 2, 9. Dass *ἑνὸς δέοντος* etc. ungriechisch und Xen. Hell. 1, 1, 5 *δεούσαις* zu lesen sei hat zuerst Kr. in den Berl. Jahrb. für wissenschaftl. Kritik Jan. 1829 S. 29 bemerkt.

C. 7. § 1. *ἅμα δὲ τῷ ἦρι* haben nur eine gute Hs. u. Va. — *τοῦ* für *τοῦ δ'* Bk. — *εὐθύς* sogleich, mit dem Eintritt des Frühlings, wie 4, 52, 1. vgl. 2, 47, 1. 5, 52, 1. (Gö. u. Pp.) — *ἐπειγομένων ἀντὶ τοῦ ἐπειγόντων*. (Sch.) 8, 9, 1. 82, 2 ist der Begriff selbstthätiger Mitwirkung klarer. So auch 6, 100, 1. (Arn.) vgl. zu 3, 2, 2. Das Activ hat Thuk. nirgends. — *καὶ δεδιότων*. Ueber *καί* zu 1, 1, 1. — *κρύφα*. zu 1, 67, 2. — *ἐς Κόρινθον* hat eine gute Hs. vor *ἄνδρας*.

§ 2. *ὑπερενεγκόντας* für *ὑπερενεγκόντες* vier Hsn. Erg. *αὐτούς*, *τοὺς ξυμμάχους*. (Kr. z. Dion. p. 289, 8.) Ueber den Ausdruck zu 3, 15. vgl. 8,

8πασαι τῶν ξυμμαχικῶν νῆες αὐτόθι μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα. ὁ μὲν οὖν Καλλίγειτος καὶ Τιμαγόρας ὑπὲρ τοῦ Φαρναβάζου οὐκ ἐκοινοῦντο τὸν στόλον ἐς τὴν Χίον οὐδὲ τὰ χρήματα ἐδίδοσαν ἃ ἦλθον ἔχοντες ἐς τὴν ἀποστολήν, πέντε καὶ εἴκοσι τάλαντα, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἑαυτῶν
2διενοοῦντο ἄλλῳ στόλῳ πλεῖν· ὁ δὲ Ἆγις ἐπειδὴ ἑώρα τοὺς Λακεδαιμονίους ἐς τὴν Χίον πρῶτον ὡρμημένους, οὐδ' αὐτὸς ἄλλο τι ἐγίγνωσκεν, ἀλλὰ ξυνελθόντες ἐς Κόρινθον οἱ ξύμμαχοι ἐβουλεύοντο, καὶ ἔδοξε πρῶτον ἐς Χίον αὐτοῖς πλεῖν ἄρχοντα ἔχοντας Χαλκιδέα, ὃς ἐν τῇ Λακωνικῇ τὰς πέντε ναῦς παρεσκεύαζεν, ἔπειτ' ἐς Λέσβον καὶ Ἀλ-
3καμένην ἄρχοντα, ὅνπερ καὶ Ἆγις διενοεῖτο, τὸ τελευταῖον δὲ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἀφικέσθαι — προσετέτακτο δὲ ἐς αὐτὸν ἄρχων Κλέαρχος ὁ Ῥαμφίου — διαφέρειν δὲ τὸν Ἰσθμὸν τὰς ἡμισείας τῶν νεῶν πρῶτον καὶ εὐθὺς ταύτας ἀποπλεῖν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς ὕστερον ἐπιδιαφερομένας. καὶ γὰρ τὸν πλοῦν ταύτῃ ἐκ τοῦ προφανοῦς ἐποιοῦντο, καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυναμίαν, ὅτι ναυτικὸν οὐδὲν αὐτῶν πολύ πω

8, 3. Ueber die Sache Kr. eb. p. 289 s. u 299. — *ξυμμαχικῶν. ξυμμαχίδων?* wie 8, 23, 5. Doch s. Xen. Kyr. 3, 3, 12: *ἐδίδασκεν ᾗ ἕκαστον ἰσχυρὸν ἦν τῶν συμμαχικῶν.* (Kr. eb. 289, 9.) Wie nämlich von *ναυτικόν* Flotte, so steht auch von *ξυμμαχικόν* Bundescontingent der Plural. Spr. 43, 4, 18. Gut bemerkt Pp. dass von *ξυμμαχίς* der Ge. hier anstössig wäre für *ξυμμαχίδες.* vgl. 8, 23, 5. — *μιᾶς δέουσαι τεσσ.* Kr. z. Dion. p. 289.

C. 8. § 1. *ὑπέρ* im Namen. (Ac. u. Dr.) — *ἐκοινοῦντο* für *ἐκοινωνοῦντο* nur eine Hs. Doch wäre von diesem wohl nur *ἐκοινώνουν τοῦ στόλου* sprachgemäss. (vgl. Pp.) Jenes steht von gemeinsamer Theilnahme an etwas, wie Eur. b. Stob. 69, 19: *κεκοίνωνται ψόγον ταῖς οὐ κακαῖσιν αἱ κακαί.* Jon 608: *κοινουμένη τὰς συμφοράς σοι πρόσθεν ἀπολαχοῦσα νῦν αὐτὴ καθ' αὑτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς.* „Aehnlich *ξυγκοινοῦσθαι* 8, 75, 3." (Arn.) — *τὸν στόλον ἐς.* zu *ἐκ* 1, 18, 3. — *ἃ ἦλθον ἔχοντες.* zu 1, 9, 1. — *ἀποστολήν, τοῦ στόλου τῶν νεῶν* 8, 9, 3. (Bl.) Sonst noch bei Spätern. — *ἐφ' ἑαυτῶν, καθ' ἑαυτούς.* (Sch.) Spr. 68, 40, 6. — *ἄλλῳ* 8, 39, 1. (Pp.)

§ 2. *αὐτοῖς* für *αὐτούς* mehrere, auch gute Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 289, 4. — *τάς,* die 8, 6, 5 erwähnten. — *παρεσκεύαζεν* für *παρεσκεύασεν* zwei gute Hsn. — *καὶ Ἀ. ἄρχοντα, ἔχοντας.* (Sch.) und zwar den A. zum Befehlshaber habend. Das *καί* fehlt in einer schlechten Hs. Vielleicht ist hier etwas ausgefallen. — *διενοεῖτο, πλεῖν* dass er schiffen solle. Spr. 55, 4, 11. vgl. Kr. z. Dion. p. 118.

§ 3. *τό* fehlt in einer guten Hs. Keins von beiden gebraucht Thuk. so. Denn 3, 56, 1 gehört nicht hieher. (Pp.) Bei Andern beides. vgl. Passows Lex. in *τελευταῖος.* Mit *τό* auch Isokr. 16, 40. — *ἀφικέσθαι,* was Va. nicht übersetzt, würde man nicht vermissen. (Kr. z. Dion. p. 290, 12.) — *προσετέτακτο.* zu 1, 136, 2. — *ἐς αὐτόν.* zu 8, 5, 1. — *τὰς ἡμισείας,* in der That mehr, 21 von den neun und dreissig § 2. *ἡμισείας* für *ἡμίσεας* eine gute Hs. — *τὸν νοῦν μᾶλλον* für *μᾶλλον τὸν νοῦν* eine gute Hs. Pp. vergleicht dagegen 7, 19, 5, unzureichend. — *ἢ τάς, ἢ πρὸς τάς.* zu 7, 47, 3. — *ἐπιδιαφερομένους* für *διαφ.* eine gute Hs.: *ἐπι* — nach den schon übergeschafften. Sonst kommt dies Compositum nicht vor. — *ἐκ τοῦ προφανοῦς.* zu 3, 43, 2. vgl. 8, 68, 1. — *ἐποιοῦντο, ποιεῖσθαι διενοοῦντο.* (Sch.) — *καταφρονήσαντες τῶν Ἀ. ἀδυνασίαν, φρονήσαντες ἀδυνασίαν κατὰ τῶν*

ἐφαίνετο. ὡς δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ διεκόμισαν εὐθὺς μίαν καὶ εἴκοσι ναῦς. οἱ δὲ Κορίνθιοι ἐπειγομένων αὐτῶν τὸν πλοῦν οὐ προεθυμή- 9
θησαν ξυμπλεῖν πρὶν τὰ Ἴσθμια, ἃ τότε ἦν, διεορτάσωσιν. Ἆγις δὲ αὐτοῖς ἑτοῖμος ἦν ἐκείνους μὲν μὴ λύειν δὴ τὰς Ἰσθμιάδας σπονδάς, ἑαυτοῦ δὲ τὸν στόλον ἴδιον ποιήσασθαι. οὐ ξυγχωρούντων δὲ τῶν 2
Κορινθίων ἀλλὰ διατριβῆς ἐγγιγνομένης οἱ Ἀθηναῖοι ᾔσθοντο τὰ τῶν Χίων μᾶλλον καὶ πέμψαντες ἕνα τῶν στρατηγῶν Ἀριστοκράτην ἐπῃτιῶντο αὐτούς, καὶ ἀρνουμένων τῶν Χίων τὸ πιστὸν ναῦς σφίσι ξυμπέμπειν ἐκέλευον ἐς τὸ ξυμμαχικόν· οἱ δ' ἔπεμψαν ἑπτά. αἴτιον δ' 3
ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν οἱ μὲν πολλοὶ τῶν Χίων οὐκ εἰδότες τὰ πρασσόμενα, οἱ δ' ὀλίγοι καὶ ξυνειδότες τό τε πλῆθος οὐ βουλόμενοί πω πολέμιον ἔχειν, πρίν τι καὶ ἰσχυρὸν λάβωσι, καὶ τοὺς Πελοποννησίους οὐκέτι προσδεχόμενοι ἥξειν, ὅτι διέτριβον.

Ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐγίγνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπηγγέλθη- 10
σαν γάρ, ἐθεώρουν ἐς αὐτά, καὶ κατάδηλα μᾶλλον αὐτοῖς τὰ τῶν Χίων ἐφάνη. καὶ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, παρεσκευάζοντο εὐθύς, ὅπως μὴ λήσουσιν αὐτοὺς αἱ νῆες ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφορμηθεῖσαι. οἱ δὲ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἀνήγοντο μιᾷ καὶ εἴκοσι ναυσὶν ἐς τὴν Χίον, ἄρχοντα

Ἀ. (Ba.) vgl. Her. 8, 10, 1? Spr. 47, 24, 1. Ueber den Ao. zu 7, 63, 3. — ἀδυνασίαν. zu 7, 8, 2. — καί. zu 2, 93, 3.

C. 9. § 1. προεθυμήθησαν. προὐθ. eine Hs. — πρίν ohne ἄν. Spr. 54, 17, 3. vgl. Ind. u. πρίν. — ἑτοῖμος ἦν, συγγνώμην εἶχεν. (Sch.) Es ist mehr in Bezug auf den Hauptbegriff ποιήσασθαι als auf den Nebengedanken λύειν gesetzt. Spr. 69, 16, 3. — δή demnach, ihrer Erklärung gemäss. (Arn.) — σπονδάς. zu 5, 49, 1. vgl. 8, 10, 1. — ἑαυτοῦ ποιήσασθαι. ποιήσασθαι τὸν στόλον ὡς στόλον ἑαυτοῦ ἴδιον. Doch kann der Sinn auch sein: den Zug zu seinem eigenen zu machen, sich persönlich anzueignen. Soph. Antig. 546: μή μοι θάνῃς σὺ κοινὰ μηδ' ἃ μὴ ἔθιγες ποιοῦ σεαυτῆς. Dem. 23, 114: τὴν χώραν ἐποιεῖθ' ἑαυτοῦ. vgl. Spr. 47, 6, 11. Bei einer solchen Aneignung konnte die Korinthier kein Vorwurf treffen wegen Verletzung des Festfriedens.

§ 2. ᾔσθοντο. ᾐσθάνοντο eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — τὸ πιστόν ist Apposition zu ναῦς: Schiffe als Garantie. (St.) Der Artikel bezeichnet die gehörige, erforderliche. Spr. 50, 2, 4. — ἐς τὸ ξυμμαχικόν verbindet Dr. mit τὸ πιστόν. vgl. 3, 11, 1: πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν. Für ξυμμαχία stehe τὸ ξυμμαχικόν auch 3, 91, 1 u. Her. 9, 106, 3. Doch widerstrebt die Stellung; auch wäre das müssig. Besser Hl.: zu der vereinigten (verbündeten) Seemacht schicken.

§ 3. αἴτιον —. zu 4, 26, 3 u. 65, 4. — καί vor ξυνειδότες hat nur eine gute Hs. — ἰσχυρόν. zu 3, 6, 1.

C. 10. § 1. ἐπηγγέλθησαν, αἱ σπονδαὶ δηλονότι. (Sch.) αἱ σπονδαί fügen nach γάρ hinzu eine gute Hs. u. Va. Als Subject denkt St. οἱ Ἀθηναῖοι, Ps. τὰ Ἴσθμια. vgl. 5, 49, 2 u. über den Plural 1, 126, 3: ἐπῆλθον Ὀλύμπια. 5, 75, 2: Κάρνεια ἐτύγχανον ὄντα. (Pp.) Ueber die Zeit Kr. z. Dion. p. 316, der, wie auch Arn., an den Munychion oder Thargelion denkt. Immer in den Sommer setzt die Isthmien Herm. Antiq. sacr. 49, 14. 15. — ἐς. zu 3, 104, 3. — ἀνεχώρησαν, οἱ θεωροὶ δηλονότι. (Sch.) — αἱ die 8, 8, 3 erwähnten. — οἱ δέ, οἱ Κορίνθιοι. (Sch.)

2 Ἀλκαμένην ἔχοντες. καὶ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι τὸ πρῶτον ἴσαις ναυσὶ
προσπλεύσαντες ὑπῆγον ἐς τὸ πέλαγος. ὡς δ' ἐπὶ πολὺ οὐκ ἐπηκολού-
θησαν οἱ Πελοποννήσιοι ἀλλ' ἀπετράποντο, ἐπανεχώρησαν καὶ οἱ Ἀ-
θηναῖοι· τὰς γὰρ τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ μετὰ σφῶν
ἔχοντες οὐ πιστὰς ἐνόμιζον, ἀλλ' ὕστερον ἄλλας προσπληρώσαντες ἑπτὰ
[καὶ τριάκοντα] παραπλέοντας αὐτοὺς καταδιώκουσιν ἐς Πειραιὸν τῆς
Κορινθίας· ἔστι δὲ λιμὴν ἐρῆμος καὶ ἔσχατος πρὸς τὰ μεθόρια τῆς
3 Ἐπιδαυρίας. καὶ μίαν μὲν ναῦν ἀπολλύασι μετέωρον οἱ Πελοποννή-
σιοι, τὰς δὲ ἄλλας ξυναγαγόντες ὁρμίζουσιν. καὶ προσβαλόντων τῶν
Ἀθηναίων καὶ κατὰ θάλασσαν ταῖς ναυσὶ καὶ ἐς τὴν γῆν ἀποβάντων
θόρυβός τε ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος, καὶ τῶν τε νεῶν τὰς πλείους
κατατραυματίζουσιν ἐν τῇ γῇ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τὸν ἄρχοντα Ἀλκαμέ-
11 νην ἀποκτείνουσιν· καὶ αὐτῶν τινες ἀπέθανον. διακριθέντες δὲ πρὸς
μὲν τὰς πολεμίας ναῦς ἐπέταξαν ἐφορμεῖν ἱκανάς, ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐς
τὸ νησίδιον ὁρμίζονται ἐν ᾧ, οὐ πολὺ ἀπέχοντι, ἐστρατοπεδεύοντο, καὶ
ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ βοήθειαν ἔπεμπον. παρῆσαν γὰρ καὶ τοῖς Πελο-
ποννησίοις τῇ ὑστεραίᾳ οἵ τε Κορίνθιοι, βοηθοῦντες ἐπὶ τὰς ναῦς,
2 καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχωροι. καὶ ὁρῶντες τὴν φυ-
λακὴν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ ἐπίπονον οὖσαν ἠπόρουν, καὶ ἐπενόησαν μὲν

§ 2. *αὐτοῖς.* Spr. 60, 5, 2. Kr. z. Dion. p. 119. — *ὑπῆγον* für *ἐπῆγον* eine gute Hs. *ὑπεχώρουν, ὅπως εἰς τὸ πέλαγος ἐκείνους προκαλέσωνται.* (Sch.) subducebant Va. vgl. zu 4, 126, 6. — *ἐπὶ πολύ* weithin. (Ps.) — *ἑπτά. ἐς ἑπτά* Westermann. — *καὶ τριάκοντα* erweist als eingefälscht Kr. eb. p. 309 ff. Ueber die nichtigen Einwendungen dagegen Stud. 2, 188—195. Dass man die Zahl mit *καταδιώκουσι* verbinden könne hätte Niemand einfallen sollen. Man vergisst nur zu oft dass Thuk. unter Andern auch ein vernünftiger Mensch war. — *Πειραιόν. Σπείραιον* Müller Dor. 2 S. 431. Gegen ihn vgl. Arn. Dass auch am Saronischen Meerbusen ein Peiraeon lag, dafür spricht sowohl die St. Xen. Ag. 2, 18, zu der man Weiskes Excurs vergleiche, als die Erwähnung von Oenoe und des Tempels der Here Hell. 4, 5, 5. vgl. Strabo 8, 6 p. 380. Auch lässt sich das Xen. Hell. 4, 5 6 ff. Erzählte nicht füglich mit der Lage des andern Peiraeon vereinigen. (Kr. Rec. 1827.) vgl. Kr. z. Dion. p. 276, 25. — *πρός.* zu 3, 72.

§ 3. *ἀπολλύασι. ἀπολλύουσι* schlechtere Hsn. — *καὶ κατὰ θ. ταῖς ναυσὶ καὶ ἀποβάντων.* Spr. 56, 14, 2. — *κατατραυματίζουσιν.* zu 4, 14, 1. — *καὶ αὐτῶν τινες. καί τινες καὶ αὐτῶν?* Zw. auch Arr. An. 4, 7, 1. Oder *καὶ αὐτῶν δέ τινες?* Doch vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 2 (*καί*).

C. 11. § 1. *διακριθέντες.* zu 4, 14, 3. — *ἐφορμεῖν* zu beobachten. (Hl.) Kr. z. Dion. p. 313. — *νησίδιον*, jetzt Ovrio-nisi, Evreo-nisi (Hebräerinsel); nach Kiepert Aspis? — *βοηθεῖν ἐπί* mit dem Ac. eines localen Begriffes heisst zur Hülfe kommen nach. vgl. 3, 97, 3. 8, 15, 3. (Arn.) 4, 8, 1 u. 7, 71, 5. Aber die Schiffe könnten auch als Behälter von Personen gedacht werden. (Kr.) Doch ist die Erklärung hier richtig, da sie zu Fuss kommend nur für ihre gelandeten, nicht gegen die feindlichen kämpfen konnten. (Hk.) Wenigstens erst eingeschifft. Ueber die Sache Kr. Stud. 2 S. 192 f.

§ 2. *ἐπινοεῖν* mit dem Inf. auch 5, 4, 1. 7, 72, 2. — *παρατύχῃ.* zu 4, 19, 1.

καταχαῦσαι τὰς ναῦς, ἔπειτα δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς ἀνελκύσαι καὶ τῷ πεζῷ προσκαθημένους φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἄν τις παρατύχῃ διαφυγὴ ἐπιτηδεία. ἔπεμψε δ' αὐτοῖς καὶ Ἆγις αἰσθόμενος ταῦτα ἄνδρα Σπαρτιάτην, Θέρμωνα. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις πρῶτον μὲν ἠγγέλθη ὅτι 3
αἱ νῆες ἀνηγμέναι εἰσὶν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ — εἴρητο γάρ, ὅταν γένηται τοῦτο, Ἀλκαμένει ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἱππέα πέμψαι — καὶ εὐθὺς τὰς παρὰ σφῶν πέντε ναῦς καὶ Χαλκιδέα ἄρχοντα καὶ Ἀλκιβιάδην μετ' αὐτοῦ ἐβούλοντο πέμπειν· ἔπειτα ὡρμημένων αὐτῶν τὰ περὶ τὴν ἐν 4
τῷ Πειραιῷ τῶν νεῶν καταφυγὴν ἠγγέλθη, καὶ ἀθυμήσαντες, ὅτι πρῶτον ἁπτόμενοι τοῦ Ἰωνικοῦ πολέμου ἔπταισαν, τὰς ναῦς τὰς ἐκ τῆς ἑαυτῶν οὐκέτι διενοοῦντο πέμπειν ἀλλὰ καί τινας προανηγμένας μετακαλεῖν. γνοὺς δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης πείθει αὖθις Ἔνδιον καὶ τοὺς ἄλ- 12
λους ἐφόρους μὴ ἀποκνῆσαι τὸν πλοῦν, λέγων ὅτι φθήσονταί τε πλεύσαντες, πρὶν τὴν τῶν νεῶν ξυμφορὰν Χίους αἰσθέσθαι, καὶ αὐτὸς ὅτι ἢν προσβάλῃ Ἰωνίᾳ, ῥᾳδίως πείσει τὰς πόλεις ἀφίστασθαι τήν τε τῶν Ἀθηναίων ἀσθένειαν λέγων καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων προθυμίαν· πιστότερος γὰρ ἄλλων φανεῖσθαι. Ἐνδίῳ τε αὐτῷ ἰδίᾳ ἔλεγε καλὸν 2
εἶναι δι' ἐκείνου ἀποστῆσαί τε Ἰωνίαν καὶ βασιλέα ξύμμαχον ποιῆσαι Λακεδαιμονίοις, καὶ μὴ Ἄγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι· ἐτύγχανε γὰρ τῷ Ἄγιδι αὐτὸς διάφορος ὤν. καὶ ὁ μὲν πείσας τούς τε ἄλλους ἐφόρους καὶ Ἔνδιον ἀνήγετο ταῖς πέντε ναυσὶ μετὰ Χαλκιδέως τοῦ Λακεδαιμονίου καὶ διὰ τάχους τὸν πλοῦν ἐποιοῦντο.

Ἀνεκομίζοντο δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον καὶ αἱ ἀπὸ τῆς 13
Σικελίας Πελοποννησίων ἑκκαίδεκα νῆες αἱ μετὰ Γυλίππου ξυνδιαπο-

§ 3. *Ἀλκαμένει* gehört zu *εἴρητο*. (Va.) — *τὰς παρὰ σφῶν*. Spr. 50, 8, 14. Der Artikel bezieht sich auf 8, 6, 5. — *ἄρχοντα* als Oberbefehlshaber. — *ἐβούλοντο*. *ἐβουλεύοντο* eine gute Hs.

§ 4. *ὡρμημένων* da sie sich zur Abfahrt angeschickt hatten, damit umgingen. (Ps.) vgl. 8, 40, 3. 47, 2. 60, 2. 73, 2. 86, 3. (Dobree.) — *τὴν ἐν τῷ Π. καταφυγήν*. vgl. Spr. 68, 12, 2. — *ἀθυμήσαντες* muthlos geworden. Spr. 53, 5, 2. — *προανάγειν*, *εσθαι* wohl erst wieder bei Spätern.

C. 12. § 1. *γνούς*, dies, die Sache, oft so ohne Object, wie auch ähnliche Verba. Haase p. 98. — *ἀποκνεῖν τόν*. zu 3, 20, 2. — *τε* ist aus einer guten Hs. zugefügt. — *τὴν τῶν νεῶν ξυμφοράν*, *τὴν πολιορκίαν τῶν ἐν τῷ Πειραιῷ νεῶν* 8, 14, 2. (Bö.) — *αὐτὸς ὅτι*. Ueber die Stellung zu 1, 144, 2. vgl. 2, 64, 3. — *ὅτι ἢν* — *πείσει* für *ὅταν* — *πείσειν* eine gute Hs. — *τε τῶν* für *τε* dieselbe u. einige a. — *ἀσθένειαν λέγων* für *λέγων ἀσθένειαν* eine gute Hs. — *λέγων* dadurch dass er vorstelle. — *πιστότερος* für *πιστότερον* Dr. u. eine gute Hs.

§ 2. *ἐκείνου*. So steht *ἐκείνων* für *σφῶν* 2, 11, 4. (Pp.) Passender aber ist es auf Endios bezogen und *ἀποστῆναι* verbessert; si deficeret Va. — *τῷ Ἄγιδι διάφορος*. Kr. z. Dion. p. 366, 21. vgl. p. 256.

C. 13. *αἱ* vor *ἀπό* fehlt in mehreren und den besten Hsn. Ueber diese Schiffe Kr. z. Dion. p. 299. — *ξυνδιαπολεμήσασαι* für *ξυμπολεμήσασαι*

λεμήσασαι· καὶ περὶ τὴν Λευκαδίαν ἀποληφθεῖσαι καὶ κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν, ὧν ἦρχεν Ἱπποκλῆς Μενίππου, φυλακὴν ἔχων τῶν ἀπὸ τῆς Σικελίας νεῶν, αἱ λοιπαὶ πλὴν μιᾶς διαφυγοῦσαι τοὺς Ἀθηναίους κατέπλευσαν ἐς τὴν Κόρινθον.

14 Ὁ δὲ Χαλκιδεὺς καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης πλέοντες ὅσοις τ' ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι καὶ προσβαλόντες πρῶτον Κωρύκῳ τῆς ἠπείρου καὶ ἀφέντες ἐνταῦθα αὐτοὺς αὐτοὶ μὲν προξυγγενόμενοι τῶν ξυμπρασσόντων Χίων τισὶ καὶ κελευόντων καταπλεῖν
2 μὴ προειπόντας ἐς τὴν πόλιν, ἀφικνοῦνται αἰφνίδιοι τοῖς Χίοις. καὶ οἱ μὲν πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει· τοῖς δ' ὀλίγοις παρεσκεύαστο ὥστε βουλήν [τε] τυχεῖν ξυλλεγομένην, καὶ γενομένων λόγων ἀπό τε τοῦ Χαλκιδέως καὶ Ἀλκιβιάδου ὡς ἄλλαι [τε] νῆες πολλαὶ προσπλέουσι καὶ τὰ περὶ τῆς πολιορκίας τῶν ἐν τῷ Πειραιῷ νεῶν οὐ δηλωσάντων ἀφίστανται Χῖοι καὶ αὖθις Ἐρυθραῖοι Ἀθηναίων. καὶ μετὰ
3 ταῦτα τρισὶ ναυσὶ πλεύσαντες καὶ Κλαζομενὰς ἀφιστᾶσιν. διαβάντες τε οἱ Κλαζομένιοι εὐθὺς ἐς τὴν ἤπειρον τὴν Πολίχναν ἐτείχιζον, εἴ τι δέοι σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς νησῖδος ἐν ᾗ οἰκοῦσι πρὸς ἀναχώρησιν. καὶ οἱ μὲν ἀφεστῶτες ἐν τειχισμῷ τε πάντες ἦσαν καὶ παρασκευῇ πο-
15 λέμου, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται· καὶ νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι, καὶ

eine gute Hs. vgl. 6, 105, 2. Ueber das erstere Passow u. d. W. — *κοπεῖσαι ἐπὶ τοῦ κακοπαθῆσαι καὶ οἱονεὶ κοπιᾶσαι εἴρηται.* (Sch.) vgl. zu 4, 14, 1. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 311, 9. — *νεῶν, αἱ* für *νεῶν. αἱ γάρ* nach einigen Hsn. zuerst Kr. in einer Rec. von 1820 (des Gailschen Thuk.) S. 935, mit Va. vor *καὶ περί* eine grössere Interpunction setzend.

C. 14. § 1. *τοῦ.* zu 1, 4. — *ἐξάγγελτοι.* zu 3, 30, 1. — *αὐτούς, τοὺς ἑαλωκότας.* (Sch.) — *προξυγγίγνεσθαι* wird noch aus Dion C. angeführt. — *κελευόντων, τούτων (τῶν Χίων).* Ueber das *καί* Spr. 56, 14, 2.

§ 2. *ἐν θαύματι ἦσαν.* So auch Her. 1, 68, 1. 4, 111. 129. Aus Attikern ist die Phrase mir weiter nicht erinnerlich. Das Subst. bei Thuk. nur hier. — *παρεσκεύαστο.* Spr. 61, 5, 6. — *βουλήν.* zu 3, 70, 3. — *τε. τέ* sollte man nach *παρεσκεύαστο* erwarten. (Pp.) Es ist wohl eingefälscht, wie auch das nach *ἄλλαι,* wo Burges *ἔτι* will. — *ξυλλεγομένην. ξυνειλεγμένην?* Kr. Bruchst. — *γενομένων* für *λεγομένων* eine gute Hs. vgl. 2, 5, 4. 5, 35, 6. 50, 4. 55, 1. 8, 93, 3. vgl. 92, 4. (Herbst S. 52.) Hier wäre *λεγομένων* (ohne Adjectiv) ungehörig, man müsste denn *λόγων* von ungegründeten Angaben verstehen. vgl. Lobeck Parall. p. 504. Verschieden ist wegen des zugefügten *καλῶς* 6, 68, 1. — *ἀπό.* zu 7, 70, 7. — *τὰ περὶ τῆς.* vgl. 8, 26, 2. 3. (Pp.) Kr. zu Xen. An. 2, 5, 37. — *αὖθις* demnächst. zu 6, 90, 1.

§ 3. *τε οἱ* für *δὲ οἱ* eine gute Hs. u. Va. — *τι* etwa. Kr. zu Xen. An. 3, 4, 23. — *δέοι.* Hier setzt Bk. ein Komma. — *σφίσιν αὐτοῖς.* zu 1, 128, 1. 2, 49, 3. 6, 63, 3. 7, 48, 4. vgl. Arndt de pron. refl. p. 30 s. — *ἐν τειχισμῷ τε πάντες* für *πάντες ἐν τειχισμῷ* eine gute Hs. Ueber die Phrase zu 2, 80, 2.

C. 15. § 1. *ἀγγελία τῆς Χίου.* zu 1, 61, 1. — *περιεστάναι.* zu

τοὺς λοιποὺς ξυμμάχους οὐκ ἐθελήσειν τῆς μεγίστης πόλεως μεθεστη-
κυίας ἡσυχάζειν, τά τε χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου
ἐγλίχοντο μὴ ἅψασθαι, εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰ-
πόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι ὑπὸ τῆς παρούσης ἐκπλήξεως, καὶ ἐψηφίσαντο
κινεῖν καὶ ναῦς πληροῦν οὐκ ὀλίγας, τῶν τε ἐν τῷ Πειραιῷ ἐφορμου- 2
σῶν τὰς μὲν ὀκτὼ ἤδη πέμπειν, αἳ ἀπολιποῦσαι τὴν φυλακὴν τὰς
μετὰ Χαλκιδέως διώξασαι καὶ οὐ καταλαβοῦσαι ἀνακεχωρήκεσαν —
ἦρχε δ' αὐτῶν Στρομβιχίδης Διοτίμου — ἄλλας δὲ οὐ πολὺ ὕστερον
βοηθεῖν δώδεκα μετὰ Θρασυκλέους, ἀπολιπούσας καὶ ταύτας τὴν ἐφόρ-
μησιν. τάς τε τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς αἳ αὐτοῖς ξυνεπολιόρκουν τὰς ἐν 3
τῷ Πειραιῷ ἀπαγαγόντες τοὺς μὲν δούλους ἐξ αὐτῶν ἠλευθέρωσαν
τοὺς δ' ἐλευθέρους κατέδησαν. ἑτέρας δ' ἀντὶ πασῶν τῶν ἀπελθου-
σῶν νεῶν ἐς τὴν ἐφόρμησιν τῶν Πελοποννησίων διὰ τάχους πληρώ-
σαντες ἀντέπεμψαν καὶ ἄλλας διενοοῦντο τριάκοντα πληροῦν. καὶ πολλὴ
ἦν ἡ προθυμία καὶ ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ
τὴν Χίον.

Ἐν δὲ τούτῳ Στρομβιχίδης ταῖς ὀκτὼ ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς Σά- 16
μον καὶ προσλαβὼν Σαμίαν μίαν ἔπλευσεν ἐς Τέων καὶ ἡσυχάζειν
ἠξίουν αὐτούς. ἐκ δὲ τῆς Χίου ἐς τὴν Τέων καὶ ὁ Χαλκιδεὺς μετὰ
τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν ἐπέπλει καὶ ὁ πεζὸς ἅμα ὁ τῶν Κλαζομενίων
καὶ Ἐρυθραίων παρῄει. προαισθόμενος δὲ ὁ Στρομβιχίδης ἐξανήγετο 2
καὶ μετεωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει, ὡς ἑώρα τὰς ναῦς πολλὰς τὰς ἀπὸ

3, 54, 3. — *τῆς μεγίστης τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων* 8, 40, 1. (Pp.) — *μεθεστηκυίας.* zu 1, 107, 4. — *τὰ χίλια τάλαντα* 2, 24, 1. Der Ac., eig. zu *κινεῖν* gehörig, steht hier indem gedacht wird: was die tausend Talente anbetrifft. — *ἔλυσαν. λύσαντες*, das *καί* vor *ἐψηφίσαντο* streichend Cobet n. l. p. 375. Glatter wäre das. Ueber die Sache Clinton F. H. 412 u. Böckh Staatsh. 1 S. 590. 2 S. 64 u. 74. — *τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι, κινεῖν*, wovon *τὰ χίλια τάλαντα* abhängt, aus dem Folgenden. (Sch.) Ueber die schon früher gebrauchten 100 Schiffe Kr. z. Dion. p. 310 s. — *ὑπό* ist mit *ἔλυσαν* zu verbinden. (Sch.) — *κινεῖν.* zu 1, 143, 1. — *οὐκ* für *μή* eine gute Hs.

§ 2. *τῶν* 8, 11, 1. — *ἐν τῷ Π.* bei dem P. vgl. 8, 17, 3. 24, 1. (Pp.) — *τὰς μὲν ὀκτώ* einige, nämlich acht. zu 4, 13, 2 u. 7, 22, 2. vgl. Kr. Stud. 2 S. 228. vgl. z. Dion. p. 312, 14. Pp. erklärt *τάς* wie 3, 3, 3. — *βοηθεῖν* gegen die Chier. (Hl.) vgl. § 3. (Didot.) — *ἐφόρμησιν.* zu 6, 48, 2.

§ 3. *τάς* 8, 9, 2. 10, 2. — *ἀντὶ πασῶν τῶν ἀ.* Kr. z. Dion. p. 312 u. Stud. 2 S. 193. — *ἦν ἡ* für *ἦν* eine gute Hs. — *ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδέν.* Ar. Ri. 388: *μηδὲν ὀλίγον ποίει.* vgl. zu 2, 8, 1. — *βοήθειαν* Auszug. (Sch.) zu 3, 24, 3. — *ἐπί* nach, zur Erhaltung des Besitzes. (Arn. zu 8, 11, 1.)

C. 16. § 1. *ταῖς* 8, 15, 2. — *αὐτούς, τοὺς Τηίους.* (Va.) — *ὁ τῶν* für *καὶ ὁ* eine gute Hs. — *παρῄει* marschirte längs der Küste, die Flotte begleitend. (Ds.) vgl. 8, 22, 2. (Kr. z. Dion. p. 294.)

§ 2. *ἐξανήγετο* für *προανήγετο* eine gute Hs. abscessit Va. — *ἐν τῷ. ἐς τό* erwartet man. Doch kann der Sinn sein: nachdem er sich auf hoher See eine Zeit lang aufgehalten hatte. — *πολλάς, οὔσας.* Spr. 56, 7, 4. vgl. Kr. de auth. p. 43.

τῆς Χίου, φυγὴν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς Σάμου· αἱ δ' ἐδίωκον. τὸν δὲ πεζὸν οἱ Τήιοι τὸ πρῶτον οὐκ ἐσδεχόμενοι, ὡς ἔφυγον οἱ Ἀθηναῖοι,
3ἐσηγάγοντο. καὶ ἐπέσχον μὲν οἱ πεζοί, καὶ Χαλκιδέα ἐκ τῆς διώξεως περιμένοντες· ὡς δ' ἐχρόνιζε, καθῄρουν αὐτοὶ τὸ τεῖχος ὃ ἀνῳκοδόμησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς Τηίων πόλεως [τὸ] πρὸς ἤπειρον, ξυγκαθῄρουν δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν βαρβάρων ἐπελθόντες οὐ πολλοί, ὧν ἦρχεν
17ὁ Στάγης, ὕπαρχος Τισσαφέρνους. Χαλκιδεὺς δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ὡς κατεδίωξαν ἐς Σάμον Στρομβιχίδην, ἐκ μὲν τῶν ἐκ Πελοποννήσου νεῶν τοὺς ναύτας ὁπλίσαντες ἐν Χίῳ καταλιμπάνουσιν, ἀντιπληρώσαντες δὲ ταύτας τε ἐκ Χίου καὶ ἄλλας εἴκοσιν ἔπλεον ἐς Μίλητον
2ὡς ἀποστήσοντες· ἐβούλετο γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης, ὢν ἐπιτήδειος τοῖς προεστῶσι τῶν Μιλησίων, φθάσαι τὰς ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ναῦς προσαγαγόμενος αὐτοὺς καὶ τοῖς Χίοις καὶ ἑαυτῷ καὶ Χαλκιδεῖ καὶ τῷ ἀποστείλαντι Ἐνδίῳ, ὥσπερ ὑπέσχετο, τὸ ἀγώνισμα προσθεῖναι, ὅτι πλείστας τῶν πόλεων μετὰ τῆς Χίων δυνάμεως καὶ Χαλκιδέως
3ἀποστήσας. λαθόντες οὖν τὸ πλεῖστον τοῦ πλοῦ καὶ φθάσαντες οὐ πολὺ τόν τε Στρομβιχίδην καὶ τὸν Θρασυκλέα, ὃς ἔτυχεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν δώδεκα ναυσὶν ἄρτι παρὼν καὶ ξυνδιώκων, ἀφιστᾶσι τὴν Μίλητον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας μιᾶς δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ἐπιπλεύσαντες, ὡς αὐτοὺς οὐκ ἐδέχοντο οἱ Μιλήσιοι, ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένῃ νήσῳ ἐφώρμουν. καὶ ἡ πρὸς βασιλέα ξυμμαχία Λακεδαιμο-

§ 3. *ἐπέσχον.* zu 4, 124, 4. 5, 32, 5. — *πεζοί* für *πολλοί* eine gute Hs. u. Va. — *καὶ X.* auch des Ch. Ankunft. — *ἐχρόνιζε.* zu 6, 49, 1. — *αὐτοί. αὐτοί τε* Vat. — *ἀνῳκοδόμησαν. ἐνῳκοδόμησαν* Kr. Bruchst., wie auch Dobree 1 p. 112 vermuthet. Anders jenes 1, 89, 3. — *τῆς T. πόλεως* lässt Pp. mit Va. von (*τὸ τεῖχος*) *ὅ* abhängen; ich mit Hl. von *πρὸς ἤπειρον:* an der Landseite von Teos. zu 2, 96, 4. Es war doch wohl ein Castell. vgl. 8, 20, 2. Denn wie mag man an Niederreissung eines Theiles der Stadtmauer denken? — *τό* vor *πρός* hat nur eine gute Hs. — *Στάγης* für *ὁ Τάγης* Kr., bestätigt von einer guten Hs. vgl. Xen. Hell. 1, 2, 5. (Kr. z. Dion. 359, 53.)

C. 17. § 1. *ἐκ τῶν ἐκ.* zu 1, 54, 1. — *ναύτας, ὡς ἐς πεντακοσίους* 8, 32, 2. (Kr. z. Dion. p. 293.) — *ὁπλίσαντες.* zu 4, 9, 1. — *καταλιμπάνω* hat auch Machon beim Athen. 8, 26. (Pp.) *ἐκλιμπάνω* Eur. Med. 800 u. El. 909. Zurück liess man diese wohl zum Schutz der Aristokraten, zu deren Gunsten man auch wohl mit Demokraten die Schiffe bemannte. vgl. 3, 75, 2. (Kr. z. Dion. p. 293.) — *εἴκοσιν.* Kr. z. Dion. p. 299, wo Z. 25 viginti für decem zu lesen ist.

§ 2. *ἐπιτήδειος.* zu 1, 60, 2. — *τάς* für *τάς τε* eine gute Hs. Ueber die Sache 8, 23, 1. (Ds.) vgl. 8, 6, 4 f. — *προσαγαγόμενος.* zu 1, 99, 2. vgl. 5, 82, 4. 7, 7, 2. 55, 2. — *ὥσπερ ὑπέσχετο* 8, 12, 2. (Ds.) — *ἀγώνισμα.* zu 7, 86, 2. — *ἀποστήσας. ἀποστῆσαι* Pp. vgl. jedoch zu 2, 68, 2.

§ 3. *τὸ. τόν?* wie *τὸν πλεῖστον τοῦ πλοῦ.* vgl. *πλείω* 8, 39, 3. — *ξυνδιώκων* zugleich mit seinem Amtsgenossen verfolgend. (Ps.) — *κατὰ πόδας.* zu 4, 126, 6 u. 5, 64, 2. — *μιᾶς δεούσαις εἴκοσι.* Strombichides hatte acht nach 8, 15, 2 u. 16, 1, Thrasykles zwölf nach 8, 17, 3. Eins mag

νίοις ἡ πρώτη Μιλησίων εὐθὺς ἀποστάντων διὰ Τισσαφέρνους καὶ
Χαλκιδέως ἐγένετο ἥδε.
"Ἐπὶ τοῖσδε ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο πρὸς βασιλέα καὶ Τισσαφέρ- 18
νην Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. ὁπόσην χώραν καὶ πόλεις βασι-
λεὺς ἔχει καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέως εἶχον βασιλέως ἔστω· καὶ ἐκ
τούτων τῶν πόλεων ὁπόσα Ἀθηναίοις ἐφοίτα χρήματα ἢ ἄλλο τι, κω-
λυόντων κοινῇ βασιλεὺς καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὅπως
μήτε χρήματα λαμβάνωσιν Ἀθηναῖοι μήτ' ἄλλο μηδέν. καὶ τὸν πό- 2
λεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους κοινῇ πολεμούντων βασιλεὺς καὶ Λακεδαι-
μόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι· καὶ κατάλυσιν τοῦ πολέμου πρὸς Ἀθηναίους
μὴ ἐξέστω ποιεῖσθαι, ἢν μὴ ἀμφοτέροις δοκῇ, βασιλεῖ καὶ Λακεδαι-
μονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. ἢν δέ τινες ἀφιστῶνται ἀπὸ βασιλέως,
πολέμιοι ἔστωσαν καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις· καὶ ἤν τινες
ἀφιστῶνται ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων, πολέμιοι ἔστωσαν
βασιλεῖ κατὰ ταὐτά."
Ἡ μὲν ξυμμαχία αὕτη ἐγένετο, μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Χῖοι εὐθὺς 19
δέκα ἑτέρας πληρώσαντες ναῦς ἔπλευσαν ἐς Ἄναια, βουλόμενοι περί
τε τῶν ἐν Μιλήτῳ πυθέσθαι καὶ τὰς πόλεις ἅμα ἀφιστάναι. καὶ ἐλ-
θούσης παρὰ Χαλκιδέως ἀγγελίας αὐτοῖς ἀποπλεῖν πάλιν καὶ ὅτι Ἀ-
μόργης παρέσται κατὰ γῆν στρατιᾷ, ἔπλευσαν ἐς Διὸς ἱερόν· καὶ κα-
θορῶσιν ἑκκαίδεκα ναῦς, ἃς ὕστερον ἔτι Θρασυκλέους Διομέδων ἔχων
ἀπ' Ἀθηνῶν προσέπλει. καὶ ὡς εἶδον, ἔφευγον μιᾷ μὲν νηὶ ἐς Ἔφε- 2
σον, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπὶ τῆς Τέω. καὶ τέσσαρας μὲν κενὰς οἱ Ἀθηναῖοι
λαμβάνουσι, τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν γῆν φθασάντων· αἱ δ' ἄλλαι ἐς τὴν
Τηίων πόλιν καταφεύγουσιν. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Σάμου
ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ Χῖοι, ταῖς λοιπαῖς ναυσὶν ἀναγαγόμενοι, καὶ ὁ πεζὸς
μετ' αὐτῶν Λέβεδον ἀπέστησαν καὶ αὖθις Ἐράς. καὶ μετὰ τοῦτο ἕκα-
στοι ἐπ' οἴκου ἀπεκομίσθησαν, καὶ ὁ πεζὸς καὶ αἱ νῆες.

also in Samos geblieben sein. Zwanzig wieder 8, 24, 1. (Pp.) — *ἥδε.* vgl. zu *αὕτη* 8, 19, 1.

C. 18. § 1. *ὁπόσην — ἔστω.* Ueber die Verfänglichkeit dieser Bedingung Kr. z. Dion. p. 357, 38. — *ὁπόσα.* Spr. 51, 13, 12. — *ἐφοίτα.* Kr. zu Xen. An. 4, 8, 25. So dies auch Dion C. 36, 6. vgl. Plut. Kim. 7. Brut. 41. — *κωλυόντων, ὅπως* sie sollen entgegenarbeiten, damit.

§ 2. *κατὰ ταὐτά.* zu 5, 18, 7.

C. 19. § 1. *αὕτη.* Spr. 61, 7, 2 u. zu 3, 28, 2. — *τοῦτο* für *ταῦτα* eine gute Hs. — *ἑτέρας,* Ggs. zu 8, 17, 1. (Pp.) — *Ἄναια.* zu 4, 75, 1. — *ἐλθούσης.* zu 6, 104, 1. — *ἀποπλεῖν* in sofern *ἀγγελία ἦλθεν* eine Aufforderung enthält (Spr. 50, 6, 6. vgl. 55, 3, 13), *καὶ ὅτι* in sofern es eine Nachricht bezeichnet. (Ba.) Pp. möchte *καί* mit Va. streichen. — *Ἀμόργης.* vgl. 8, 5, 5. 28, 2. 36, 1. Minder klar. (Kr. z. Dion. p. 353, 13.)

§ 2. *Ἔφεσον,* das schon abgefallen war. Kr. z. Dion. p. 338. — *ὁ πεζός,* unstreitig die Landtruppen der Erythraeer und Klazomenier 8, 16, 1. (Kr. z. Dion. p. 294.) — *μετ' αὐτῶν,* längs der Küste marschirend. (Kr. z. Dion. p. 294 u. Stud. 2 S. 195 f.)

20 Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους αἱ ἐν τῷ Πειραιῷ εἴκοσι νῆες τῶν Πελοποννησίων, καταδιωχθεῖσαι τότε καὶ ἐφορμούμενοι ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπὸ Ἀθηναίων, ἐπέκπλουν ποιησάμεναι αἰφνίδιον καὶ κρατήσασαι ναυμαχίᾳ τέσσαράς τε ναῦς λαμβάνουσι τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀποπλεύσασαι ἐς Κεγχρειὰς τὸν ἐς τὴν Χίον καὶ τὴν Ἰωνίαν πλοῦν αὖθις παρεσκευάζοντο. καὶ ναύαρχος αὐτοῖς ἐκ Λακεδαίμονος Ἀστύοχος ἐπῆλθεν, ᾧπερ ἐγίγνετο ἤδη πᾶσα ἡ ναυαρχία.

2 Ἀναχωρήσαντος δὲ τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ καὶ Τισσαφέρνης αὐτὸς στρατιᾷ παραγενόμενος καὶ ἐπικαθελὼν τὸ ἐν τῇ Τέῳ τεῖχος, εἴ τι ὑπελείφθη, ἀνεχώρησεν. καὶ Διομέδων ἀπελθόντος αὐτοῦ οὐ πολὺ ὕστερον δέκα ναυσὶν Ἀθηναίων ἀφικόμενος ἐσπείσατο Τηίοις ὥστε δέχεσθαι καὶ σφᾶς. καὶ παραπλεύσας ἐπὶ Ἐρὰς καὶ προσβαλών, ὡς οὐκ ἐλάμβανε τὴν πόλιν, ἀπέπλευσεν.

21 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ ἡ ἐν Σάμῳ ἐπανάστασις [ὑπὸ] τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς μετὰ Ἀθηναίων, οἳ ἔτυχον ἐν τρισὶ ναυσὶ παρόντες. καὶ ὁ δῆμος ὁ Σαμίων ἐς διακοσίους μέν τινας τοὺς
2 πάντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινε, τετρακοσίους δὲ φυγῇ ζημιώσαντες καὶ αὐτοὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οἰκίας νειμάμενοι, Ἀθηναίων τε σφίσιν αὐτονομίαν μετὰ ταῦτα ὡς βεβαίοις ἤδη ψηφισαμένων, τὰ λοιπὰ διῴκουν τὴν πόλιν, καὶ τοῖς γεωμόροις μετεδίδοσαν οὔτε ἄλλου οὐδενός,

C. 20. § 1. *αἱ* vermisst Pp. vor *καταδ.* — *τότε* 8, 10, 2. Kr. z. Dion. p. 297 u. Stud. 2 S. 193 ff. — *ἐφορμούμενοι.* zu 1, 142, 3. — *ἴσῳ ἀρ.* 8, 10, 2. — *ἐπέκπλους* scheint sonst nicht vorzukommen. zu 7, 37, 2. — *ἐπῆλθεν*, wie 3, 69, 1. (Abr. dilucc. p. 350.) — *ἤδη.* zu 6, 51, 2. — *πᾶσα.* Er befehligte also nicht bloss, wie Melankridas 8, 6, 5, lakonische Schiffe sondern auch die bundesgenossischen. Kr. z. Dion. p. 288 s. u. Stud. 2 S. 196. vgl. de auth. p. 14*).

§ 2. *τοῦ ἐκ τῆς Τέω πεζοῦ* 8, 16, 1. (Ds.) — *ἐπικαθελών*, *ἤγουν ἐκ δευτέρου.* (Sch.) nach (*ἐπί*) der (nicht vollständigen) Niederreissung. vgl. 8, 16, 3. Sonst scheint das Wort nicht vorzukommen. — *σφᾶς.* Spr. 58, 4, 3. vgl. 8, 23, 4.

C. 21. § 1. *ὑπό* vor *τοῦ δήμου* fehlt in einigen guten Hsn. Plat. Rep. 444, b: *ἐπανάστασις μέρους τινὸς τῷ ὅλῳ τῆς ψυχῆς.* (Kr. z. Dion. p. 328, 21.) — *τοῖς δυνατοῖς*, *κατὰ τῶν δυνατῶν.* (Sch.) Spr. 48, 12, 4. Ueber das Wort zu 1, 24, 3; über die Sache Kr. z. Dion. p. 329. — *ἐν* verdächtigt Kr. Bruchst.; doch s. 2, 31, 1. vgl. zu 7, 19, 3. — *ὁ δῆμος ὁ Σ.* Spr. 50, 8, 11. — *ἐς δ. τινάς.* Dem. 48, 17: *περὶ ἑξακοσίας τινὰς δραχμάς.* (Hertlein Ms.) vgl. 3, 111, 3. (Pp.)

§ 2. *αὐτοί* gehört auch zu *διῴκουν:* sie verwalteten allein. (Kr. z. Dion. p. 329, 23.) — *νειμάμενοι* nachdem sie in Besitz genommen. zu 1, 2, 1. vgl. Spr. 53, 5, 2. — *Ἀθηναίων τε. Ἀ. δέ?* Ueber die Verbindung Spr. 56, 14, 2. — *τὰ λοιπά* fernerhin Va. Plat. Tim. 27, b: *τὰ λοιπὰ ὡς περὶ πολιτῶν καὶ Ἀθηναίων ὄντων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους.* — *τοῖς γεωμόροις* den Landgüter Besitzenden. Kr. z. Dion. p. 270, 70. — *οὔτε ἄλλου οὐδενός* sollte eig. vor *τοῖς γεωμόροις* stehen. zu 3, 39, 3. — *ἐκδοῦναι* ihre Töchter auszugeben, zu verheirathen. (Ps.) Ueber das

οὔτε ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν.

Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ αὐτοῦ θέρους οἱ Χῖοι, ὥσπερ ἤρξαντο, οὐδὲν 22
ἀπολείποντες προθυμίας, ἄνευ τε Πελοποννησίων πλήθει παρόντες ἀποστῆσαι τὰς πόλεις καὶ βουλόμενοι ἅμα ὡς πλείστους σφίσι ξυγκινδυνεύειν, στρατεύονται αὐτοί τε τρισκαίδεκα ναυσὶν ἐπὶ τὴν Λέσβον, ὥσπερ εἴρητο ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, δεύτερον ἐπ' αὐτὴν ἰέναι καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ ὁ πεζὸς ἅμα Πελοποννησίων τε 2
τῶν παρόντων καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων παρῄει ἐπὶ Κλαζομενῶν τε καὶ Κύμης· ἦρχε δ' αὐτοῦ Εὐάλας Σπαρτιάτης, τῶν δὲ νεῶν Δεινιάδας περίοικος. καὶ αἱ μὲν νῆες καταπλεύσασαι Μήθυμναν πρῶτον ἀφιστᾶσι, καὶ καταλείπονται τέσσαρες νῆες ἐν αὐτῇ, καὶ αὖθις αἱ λοιπαὶ Μυτιλήνην ἀφιστᾶσιν. Ἀστύοχος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ναύαρχος, 23
τέσσαρσι ναυσίν, ὥσπερ ὥρμητο, πλέων ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφικνεῖται ἐς Χίον. καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἥκοντος αἱ Ἀττικαὶ νῆες πέντε καὶ εἴκοσιν ἔπλεον ἐς Λέσβον, ὧν ἦρχε Λέων καὶ Διομέδων· Λέων γὰρ ὕστερον δέκα ναυσὶ προσεβοήθησεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. ἀναγαγό- 2
μενος δὲ καὶ ὁ Ἀστύοχος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐς ὀψέ, καὶ προσλαβὼν Χίαν ναῦν μίαν ἔπλει ἐς τὴν Λέσβον, ὅπως ὠφελοίη, εἴ τι δύναιτο. καὶ ἀφικνεῖται ἐς τὴν Πύρραν, ἐκεῖθεν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἐς Ἔρεσον,

leicht ergänzbare Object die Erkl. z. Her. 5, 92, 3. (Kr. z. Dion. p. 329, 25.) Eben so ἐκδίδοσθαι, doch seltener nach Elmsley zu Eur. Med. 303. — *οὐδ' ἀγ.* für οὔτ' ἀγ. Bk.; nach einigen Hsn.? — *ἐς ἐκείνους* in ihre Familien. — *τοῦ δήμου.* zu 4, 130, 3. — *ἐξῆν*, erg. ἐκδοῦναι οὐδ' ἀγαγέσθαι.

C. 22. § 1. *προθυμίας* ist der materielle Genitiv: nichts von Eifer fehlen lassend. Spr. 47, 10, 2. Plat. Rep. 533, a: τό γ' ἐμὸν οὐδὲν ἂν προθυμίας ἀπολείποι. vgl. dort Stallbaum. — *πλήθει* mit einer Menge von Truppen. (Ps.) — *ἀποστῆσαι* um zum Abfalle zu bewegen, an παρόντες angefügt. (Hk.) Spr. 55, 3, 20. — *τρισκαίδεκα.* τρισὶ καὶ δέκα Kr. Bruchst. Spr. 24, 2, 6. So boten einige Hsn. 3, 69, 1, viele 3, 79, 1, eine gute 8, 88, 1. vgl. 2, 97, 2. 6, 74, 2. 8, 108, 1. Her. 1, 119, 1. Ar. Plut. 194. 846, Frie. 990, And. 3, 4, Isae. 8, 35, Dem. 9, 25, Xen. An. 1, 5, 5 etc. — *ὑπὸ τῶν Λ.* 8, 8, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 291. — *ἰέναι* steht appositiv zu ὥσπερ. vgl. zu 5, 6, 3. (Kr. z. Dion. p. 291, 16.)

§ 2. *τῶν αὐτόθεν.* zu 3, 7, 3. — *περίοικος.* Ein solcher auch als Befehlshaber von Schiffen Xen. An. 5, 1, 15. Doch auch dort nicht von lakonischen. — *καὶ καταλείπονται* — *ἀφιστᾶσιν* haben nur eine gute Hs. u. Va. Kr. z. Dion. p. 294 ss. Stud. 2 S. 229 f.

C. 23. § 1. *ὁ Λακ. ναύαρχος* ohne Komma. Kr. z. Dion. p. 303. vgl. 5, 3, 1. 8, 24, 1. 29, 3 u. zu 3, 102, 2. — *τέσσαρσι.* Kr. z. Dion. p. 298 s. u. eb. Anm. 47. — *ὥσπερ ὥρμητο,* desshalb nach Kenchreiae geschickt 8, 20, 1. (Ds.) vgl. zu 5, 1, 2 u. 8, 11, 4. Her. 6, 41, 1: ὥσπερ ὡρμήθη, ἐκ Καρδίας πόλιος ἔπλεε διὰ τοῦ Μέλανος κόλπου. — *τρίτην ἡ.* Aesch. 3, 77: ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας. (Hertl.) Spr. 46, 3, 1. — *πέντε.* ἓξ wegen ἑκκαίδεκα 8, 19, 1? Aber ein Schiff konnte ja irgend wohin versandt sein.

§ 2. *ἐς ὀψέ.* zu 3, 108, 3. — **τὴν Πύρραν.** Kr. z. Dion. p. 298.

ἔνθα πυνθάνεται ὅτι ἡ Μυτιλήνη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτοβοεὶ ἑάλω-
κεν· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἔπλεον, ἀπροσδόκητοι κατασχόντες ἐς
τὸν λιμένα τῶν τε Χίων νεῶν ἐκράτησαν καὶ ἀποβάντες τοὺς ἀντι-
3 στάντας μάχῃ νικήσαντες τὴν πόλιν ἔσχον. ἃ πυνθανόμενος ὁ Ἀστύ-
οχος τῶν τε Ἐρεσίων καὶ τῶν ἐκ τῆς Μηθύμνης μετ' Εὐβούλου Χίων
νεῶν, αἳ τότε καταλειφθεῖσαι καὶ ὡς ἡ Μυτιλήνη ἑάλω φεύγουσαι
περιέτυχον αὐτῷ τρεῖς — μία γὰρ ἑάλω ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων — οὐ-
κέτι ἐπὶ τὴν Μυτιλήνην ὥρμησεν, ἀλλὰ τὴν Ἔρεσον ἀποστήσας καὶ
ὁπλίσας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ νεῶν [ὁπλίτας] πεζῇ παραπέμπει
4 ἐπὶ τὴν Ἄντισσαν καὶ Μήθυμναν, ἄρχοντα Ἐτεόνικον προστάξας· καὶ
αὐτὸς ταῖς τε μεθ' ἑαυτοῦ ναυσὶ καὶ ταῖς τρισὶ ταῖς Χίαις παρέπλει,
ἐλπίζων τοὺς Μηθυμναίους θαρσήσειν τε ἰδόντας σφᾶς καὶ ἐμμενεῖν
τῇ ἀποστάσει. ὡς δὲ αὐτῷ τὰ ἐν τῇ Λέσβῳ πάντα ἠναντιοῦτο, ἀπέ-
πλευσε τὸν ἑαυτοῦ στρατὸν [πεζὸν] ἀναλαβὼν ἐς τὴν Χίον. ἀπεκομί-
σθη δὲ πάλιν κατὰ πόλεις καὶ ὁ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζός, ὃς ἐπὶ τὸν Ἑλ-
5 λήσποντον ἐμέλλησεν ἰέναι. καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κεγχρειᾷ ξυμμαχίδων
Πελοποννησίων νεῶν ἀφικνοῦνται αὐτοῖς ἓξ μετὰ ταῦτα ἐς τὴν Χίον.
οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τά τ' ἐν τῇ Λέσβῳ πάλιν κατεστήσαντο καὶ πλεύ-
σαντες ἐξ αὐτῆς Κλαζομενίων τὴν ἐν τῇ ἠπείρῳ Πολίχναν τειχιζομέ-
νην ἑλόντες διεκόμισαν πάλιν αὐτοὺς ἐς τὴν ἐν τῇ νήσῳ πόλιν, πλὴν
τῶν αἰτίων τῆς ἀποστάσεως· οὗτοι δὲ ἐς Δαφνοῦντα ἀπῆλθον. καὶ
αὖθις Κλαζομεναὶ προσεχώρησαν Ἀθηναίοις.

24 Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους οἵ τ' ἐπὶ Μιλήτῳ Ἀθηναῖοι ταῖς εἴκοσι ναυσὶν ἐν τῇ Λάδῃ ἐφορμοῦντες ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς Πάνορμον

335. — *αὐτοβοεί.* zu 2, 81, 3. — *ὥσπερ ἔπλεον* steht, *ἀπροσδόκητοι* mit Bk. zum Folgenden gezogen, wie *ὥσπερ εἶχον.* (Pp.) Spr. 52, 2, 2. — *ἐκράτησαν* bemächtigten sich. Neun Schiffe mögen in Mytilene erobert sein 8, 22, 2. vgl. eb. § 1. (Kr. z. Dion. p. 301.) — *τοὺς ἀντιστάντας.* Kr. z. Dion. p. 297 s. — *ἔσχον.* zu 1, 103, 3.

§ 3. *τότε* 8, 22, 2. vgl. Kr. p. 297. — *τρεῖς.* Spr. 47, 28, 4 u. zu 7, 43, 4. — *ὁπλίσας, τοὺς Ἐρεσίους.* (Kr. z. Dion. p. 296, 40.) — *τοὺς ἀπό,* wie *τοῖς ἐκ* 7, 1, 3. vgl. Haase p. 33. — *ὁπλίτας* will Dobree streichen oder *ὁπλίσας* lesen. „Ueber die Sache vgl. 3, 27.“ (Arn.) — *παραπέμπει* für *παρέπλει* eine gute Hs., bestätigt von einer andern u. Va.: transmisit. Der Sinn: schickt längs der Küste. zu 4, 13, 1.

§ 4. *ἐπὶ τὴν Ἄντισσαν καὶ Μήθυμναν* nach *παρέπλει* aus § 3 wiederholt ist mit einer guten Hs. u. Va. gestrichen. — *ἀπὸ τῶν νεῶν,* meint Pp., sei als Erklärung zu *τὸν ἑαυτοῦ στρατόν* eingefälscht; Kr. p. 298 (vgl. p. 295) glaubt, es beziehe sich auf eine ausgefallene Notiz 8, 22 E. vgl. Studien 2 S. 229 ff. Haases Meinung sehe man bei ihm selbst p. 31 ff. — *πεζόν.* Spr. 50, 9, 8. Doch hat dies Wort nur eine (gute) Hs. — *ἐμέλλησεν.* Spr. 40 unter *μέλλω.* Ueber die Sache 8, 22, 2.

§ 5. *ξυμμαχίδων* 8, 33, 1. (Pp.) — *ἕξ.* Kr. z. Dion. p. 298 s. — *κατεστήσαντο.* zu 4, 107, 1. — *τειχιζομένην* 8, 14, 3. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3.

C. 24. § 1. *ταῖς εἴκοσι.* zu 8, 17, 3, vgl. Kr. z. Dion. p, 277 u. p.

τῆς Μιλησίας Χαλκιδέα τε τὸν Λακεδαιμόνιον ἄρχοντα μετ' ὀλίγων
παραβοηθήσαντα ἀποκτείνουσι καὶ τροπαῖον τρίτῃ ἡμέρᾳ ὕστερον δια-
πλεύσαντες ἔστησαν, ὃ οἱ Μιλήσιοι ὡς οὐ μετὰ κράτους τῆς γῆς στα-
θὲν ἀνεῖλον· καὶ Λέων καὶ Διομέδων ἔχοντες τὰς ἐκ Λέσβου Ἀθη- 2
ναίων ναῦς, ἔκ τε Οἰνουσσῶν τῶν πρὸ Χίου νήσων καὶ ἐκ Σιδούσσης
καὶ ἐκ Πτελεοῦ, ἃ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ εἶχον τείχη, καὶ ἐκ τῆς Λέσβου
ὁρμώμενοι τὸν πρὸς τοὺς Χίους πόλεμον ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιοῦντο·
εἶχον δ' ἐπιβάτας τῶν ὁπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστούς. καὶ ἔν τε 3
Καρδαμύλῃ ἀποβάντες καὶ ἐν Βολίσσῳ τοὺς προσβοηθήσαντας τῶν
Χίων μάχῃ νικήσαντες καὶ πολλοὺς διαφθείραντες ἀνάστατα ἐποίησαν
τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐν Φάναις αὖθις ἄλλῃ μάχῃ ἐνίκησαν καὶ τρίτῃ
ἐν Λευκωνίῳ. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ μὲν Χῖοι ἤδη οὐκέτι ἐπεξῄεσαν, οἱ
δὲ τὴν χώραν, καλῶς κατεσκευασμένην καὶ ἀπαθῆ οὖσαν ἀπὸ τῶν
Μηδικῶν μέχρι τότε, διεπόρθησαν. Χῖοι γὰρ μόνοι μετὰ Λακεδαιμο- 4
νίους ὧν ἐγὼ ᾐσθόμην εὐδαιμονήσαντες ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν, καὶ
ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυ-
ρώτερον. καὶ οὐδ' αὐτὴν τὴν ἀπόστασιν, εἰ τοῦτο δοκοῦσι παρὰ τὸ
ἀσφαλέστερον πρᾶξαι, πρότερον ἐτόλμησαν ποιήσασθαι ἢ μετὰ πολλῶν
τε καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων ἔμελλον ξυγκινδυνεύσειν, καὶ τοὺς Ἀθη-
ναίους ᾐσθάνοντο οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας ἔτι μετὰ τὴν Σικελικὴν
ξυμφορὰν ὡς οὐ πάνυ πόνηρα σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἴη· εἰ δὲ 5

316, 35. — *τὸν Λ. ἄρχοντα.* zu 8, 23, 1. — *τρίτῃ. τῇ τρίτῃ* einige Hsn.; doch s. Spr. 50, 2, 16. vgl. zu 1, 60, 2. — *διαπλεύσαντες*, nachdem sie vorher nach Miletos zurückgekehrt waren. (Abr.) — *κράτους, τοῦ κρατεῖν.* (Sch.)

§ 2. *Σιδούσσης.* Böckh Staatsh. 2 S. 728. — *τείχη. τείχη καθεῖλον* eine Hs. am Rande u. Va., *τείχη ἀπῆραν* eine gute Hs. — *ἀπό* von — aus, gelandet. Haase p. 32 s. — *ὁπλιτῶν. πολιτῶν?* vgl. Kr. z. Dion. p. 254. — *ἐκ καταλόγου.* zu 6, 43, 2. — *ἀναγκαστούς.* Verpflichtet als Epibaten zu dienen waren nur die Theten, nicht die höhern Classen, *οἱ ἐκ καταλόγου.* (Arn.)

§ 3. *ἔν τε Κ. καὶ ἐν Β.* möchte man mit *νικήσαντες* verbinden, da Thuk. sonst *ἀποβαίνειν ἐς* sagt. Dagegen aber spricht dies dass hier nur von einem Gefechte die Rede sein kann. (Pp.) Xen. Hell. 1, 3, 22: *ἐν τῷ ὄχλῳ ἀποβαινόντων ἐν Πειραιεῖ ἔλαθεν ἀποδράς.* — *Βολισσός* oxytonirt bei Steph. B., *Βολίσκῳ* eine gute Hs. — *προσβοηθήσαντες.* zu 6, 66, 3. — *οἱ δέ, οἱ Ἀθηναῖοι.* — *κατεσκευασμένην.* zu 6, 91, 6. — *μέχρι τότε.* Spr. 66, 1, 4.

§ 4. *εὐδαιμονήσαντες* wohlhabend geworden. Spr. 53, 5, 2. *ηὐδαιμόνησάν τε* eine gute Hs., *εὐδαιμόνησαν* Korays Ἄτακτ. 3 p. 73 u. Pp. — *ἐπὶ τὸ μεῖζον.* Kr. z. Dion. p. 86. vgl. zu 1, 10, 4. — *τόσῳ.* Spr. 25, 10, 4 u. zu 4, 28, 3. — *ἐκοσμοῦντο* gaben sich wohlgeordnete Verhältnisse. vgl. zu 4, 76, 1. — *εἰ.* Spr. 65, 5, 14. — *ἀσφαλέστερον. ἀσφαλέστατον* eine gute Hs. *παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον* ist so v. a. *ἧσσον ἀσφαλές.* — *ξυγκινδυνεύσειν* für *κινδυνεύσειν* Bekker, *ξυγκινδυνεύειν* eine gute Hs. — *ἀντιλέγοντας ὡς οὐ.* Spr. 67, 12, 2. vgl. 1, 77, 2. — *πόνηρα.* zu 7, 48, 1. 83, 2. — *βεβαίως* entschieden, unzweifelhaft. (Ba.) auf

τι ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις ἐσφάλησαν, μετὰ πολλῶν
οἷς τὰ αὐτὰ ἔδοξε, τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ ξυναιρεθήσεσθαι, τὴν ἁ-
μαρτίαν ξυνέγνωσαν. εἰργομένοις οὖν αὐτοῖς τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ
γῆν πορθουμένοις ἐνεχείρησάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πό-
λιν· οὓς αἰσθόμενοι οἱ ἄρχοντες αὐτοὶ μὲν ἡσύχασαν, Ἀστύοχον δὲ
ἐξ Ἐρυθρῶν τὸν ναύαρχον μετὰ τεσσάρων νεῶν, αἳ παρῆσαν αὐτῷ,
κομίσαντες ἐσκόπουν ὅπως μετριώτατα ἢ ὁμήρων λήψει ἢ ἄλλῳ τῷ
τρόπῳ καταπαύσουσι τὴν ἐπιβουλήν. καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἔπρασσον.
25 Ἐκ δὲ τῶν Ἀθηνῶν τοῦ αὐτοῦ θέρους τελευτῶντος χίλιοι ὁπλῖ-
ται Ἀθηναίων καὶ πεντακόσιοι καὶ χίλιοι Ἀργείων — τοὺς γὰρ πεν-
τακοσίους τῶν Ἀργείων ψιλοὺς ὄντας ὥπλισαν οἱ Ἀθηναῖοι — καὶ
χίλιοι τῶν ξυμμάχων ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα, ὧν ἦσαν καὶ
ὁπλιταγωγοί, Φρυνίχου καὶ Ὀνομακλέους καὶ Σκιρωνίδου στρατηγούν-
των κατέπλευσαν ἐς Σάμον καὶ διαβάντες ἐς Μίλητον ἐστρατοπεδεύ-
2σαντο. Μιλήσιοι δὲ ἐξελθόντες αὐτοί τε, ὀκτακόσιοι ὁπλῖται, καὶ οἱ
μετὰ Χαλκιδέως ἐλθόντες Πελοποννήσιοι καὶ Τισσαφέρνους τι ξενικὸν
ἐπικουρικόν, καὶ αὐτὸς Τισσαφέρνης παρὼν καὶ ἡ ἵππος αὐτοῦ ξυνέ-
3βαλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. καὶ οἱ μὲν Ἀργεῖοι τῷ
σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ προεξᾴξαντες καὶ καταφρονήσαντες, ὡς ἐπ' Ἴω-

nicht wieder herzustellende Weise. (Pp.) Für ersteres 4, 126, 3. vgl. zu 4, 62, 2 u. 6, 73.

§ 5. *εἰ δέ τι. εἴτ' ἔτι* eine Hs. et si quid Va. Es ist also *εἴ τέ τι* zu lesen, da hier kein Gegensatz zum Vorhergehenden eintritt. Ueberhaupt gebraucht Thuk. in Satzverbindungen oft *τέ* wo Spätere *δέ*, das denn von den Abschreibern oft eingefälscht ist. (Kr. z. Dion. p. 268.) — *ξυναιρεθήσεσθαι. ξυναναιρεθήσεσθαι* eine gute Hs. Doch dies heisst: zugleich mit — vernichten, wie Lyk. 60; jenes: corripere, conficere, wie 2, 51, 2 u. Dion C. 37, 13. (Arn.) vgl. zu 2, 29, 4. Ueber den Inf. Spr. 57, 10, 7 u. Kr. z. Dion. p. 292. — *ξυνέγνωσαν.* zu 7, 73, 2. vgl. Passows Lex. u. d. W. — *εἰργομένοις.* Spr. 48, 5, 1. — *οὖν. γοῦν* eine gute Hs. *δ' οὖν* wünscht Bk. Bei stimmt Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 19. — *τινές*, Demokraten. Kr. z. Dion. p. 293. — *οὕς. ὧν* Bl. Doch man ergänzt leicht *ἐγχειροῦντας ἀγαγεῖν τὴν πόλιν πρὸς Ἀθ.* vgl. 7, 69, 1. (Pp.) Die Verbindung dort ist eine ganz andere; hier wäre die Ergänzung sehr hart. Daher steht *οὕς* wohl, wenn es richtig ist, für *ὧν τὰ ἔργα.*

C. 25. § 1. *τούς* die eben erwähnten. — *ὁπλιταγωγοί.* zu 1, 116, 1.

§ 2. *οἱ μετὰ Χ. ἐ.* 8, 17, 1. (Gö.) Sie scheinen inzwischen von Chios nach Milet gekommen zu sein. Westermann versteht die Seeleute. (Pp.) — *τι* für *τό* die besten Hsn. — *ξενικόν* verdächtigt Schäfer z. Lamb. Bos. ell. Gr. p. 451. Allein es bezeichnet hier Ausländer, Barbaren nach § 4. Aehnlich 3, 109, 3: *τὸν μισθοφόρον ὄχλον τὸν ξενικόν.* Xen. Hell. 6, 1, 5. (Pp.) u. Kr. z. Arr. An. 2, 7, 6 lat. A. — *ἐπικουρικόν.* zu 4, 52, 1. — *καὶ τοῖς* für *καί* eine gute Hs.

§ 3. *αὐτῶν.* zu 6, 21, 2. — *προεξᾴξαντες. προεξαΐξαντες* für *προεξάξαντες* eine gute Hs. Her. 9, 62: *προεξαΐσσοντες κατ' ἕνα ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας.* (L. Dindorf.) *προεξάρξαντες* wollte Lobeck z. Phryn. p. 287. — *καταφρονήσαντες. καταφρόνησιν σχόντες.* (Ba.) Spr. 53, 5, 2. zu 7, 63, 3. Streichen will es Cobet z. Hyper. p. 52. — *ὡς ἐπὶ Ἴωνας*, die von den

νάς τε καὶ οὐ δεξομένους ἀτακτότερον χωροῦντες, νικῶνται ὑπὸ τῶν Μιλησίων καὶ διαφθείρονται αὐτῶν ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων ἀνδρῶν· Ἀθηναῖοι δὲ τούς τε Πελοποννησίους πρώτους νικήσαντες καὶ τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον ὠσάμενοι, τοῖς Μιλησίοις οὐ ξυμμίξαντες, ἀλλ' ὑποχωρησάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς τῶν Ἀργείων τροπῆς ἐς τὴν πόλιν, ὡς ἑώρων τὸ ἄλλο σφῶν ἡσσώμενον, πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων κρατοῦντες ἤδη τὰ ὅπλα τίθενται. καὶ 4
ξυνέβη ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ τοὺς Ἴωνας ἀμφοτέρωθεν τῶν Δωριέων κρατῆσαι· τούς τε γὰρ κατὰ σφᾶς Πελοποννησίους οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκων καὶ τοὺς Ἀργείους οἱ Μιλήσιοι. στήσαντες δὲ τροπαῖον τὸν περιτειχισμὸν ἰσθμώδους ὄντος τοῦ χωρίου οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο, νομίζοντες, εἰ προσαγάγοιντο Μίλητον, ῥᾳδίως ἂν σφίσι καὶ τἆλλα προσχωρήσειν.

Ἐν τούτῳ δὲ περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς ἀπὸ 26
Σικελίας καὶ Πελοποννήσου πέντε καὶ πεντήκοντα ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι. τῶν τε γὰρ Σικελιωτῶν, Ἑρμοκράτους τοῦ Συρακοσίου μάλιστα ἐνάγοντος ξυνεπιλαβέσθαι καὶ τῆς ὑπολοίπου Ἀθηναίων καταλύσεως, εἴκοσι νῆες Συρακοσίων ἦλθον καὶ Σελινούντιαι δύο, αἵ τε ἐκ Πελο- 2
ποννήσου, ἃς παρεσκευάζοντο, ἑτοῖμαι ἤδη οὖσαι· καὶ Θηραμένει τῷ Λακεδαιμονίῳ ξυναμφότεραι ὡς Ἀστύοχον τὸν ναύαρχον προσταχθεῖσαι κομίσαι, κατέπλευσαν ἐς Λέρον πρῶτον τὴν πρὸ Μιλήτου νῆσον· ἔπειτα ἐκεῖθεν, αἰσθόμενοι ἐπὶ Μιλήτῳ ὄντας Ἀθηναίους, ἐς τὸν Ἰασικὸν κόλπον πρότερον πλεύσαντες ἐβούλοντο εἰδέναι τὰ περὶ τῆς Μιλήτου. ἐλθόντος δὲ Ἀλκιβιάδου ἵππῳ ἐς Τειχιοῦσσαν τῆς Μιλησίας, 3
οἷπερ τοῦ κόλπου πλεύσαντες ηὐλίσαντο, πυνθάνονται τὰ περὶ τῆς

Doriern verachteten. vgl. Ind. u. Ἴωνες. — *οὐ ξυμμίξαντες, ἀλλ' ὑποχωρησάντων.* Spr. 56, 14, 2 u. zu 1, 75, 1. — *ἑώρων, οἱ Μιλήσιοι.* (Sch.) — *τὸ ἄλλο.* zu 1, 48, 2 u. 8, 42, 2. — *πρός* gehört zu *τίθενται.* (Ps. u. Hl.)

§ 4. *ἀμφοτέρωθεν* für *ἀμφοτέρων* eine gute Hs. u. Bekker. — *Δωριέων.* *Δωριῶν* Bekker mit einer Hs. „vgl. jedoch 1, 18, 2. 6, 80, 3." (Herbst S. 62.) — *κατά.* zu 1, 48, 3. — *ἂν προσχωρήσειν.* zu 2, 80, 5.

C. 26. § 1. *ἤδη.* zu 7, 52, 2. — *τάς* wird durch den Satz *τῶν τε γάρ* erklärt. (Arn.) so wie durch § 2. vgl. Kr. z. Her. 1, 144, 1. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 298 f. — *Σικελίας καὶ Πελοποννήσου* für *Πελ. καὶ Σικ.* eine gute Hs. — *ὅσον οὐ.* zu 1, 36, 2. — *ἐνάγοντος —, ἤγουν πείθοντος συνεφάψασθαι ὥστε καὶ τὴν ὑπολειπομένην δύναμιν τῶν Ἀθηναίων καταλῦσαι.* (Sch.) vgl. zu 1, 67, 2. — *ξυνεπιλαβέσθαι.* zu 6, 70, 1. — *καὶ τῆς* für *τῆς* eine gute Hs. — *εἴκοσι — δύο.* Kr. z. Dion. p. 278, 42.

§ 2. *παρεσκευάζοντο.* zu 2, 23, 1. vgl. 4, 2, 1. 24, 1. 129, 2. — *ἑτοῖμαι* für *ἑτοῖμοι* einige Hsn. zu 4, 21, 2. — *οὖσαι.* Ein Kolon für das Komma Hk. nach Va. — *Θηραμένει.* *Θηριμένει* zwei Hsn. — *προσταχθεῖσαι.* zu 5, 8, 3 u. Kr. z. Dion. p. 291, 13. — *κομίσαι.* Spr. 55, 3, 20. vgl. 8, 29, 2. — *Λέρον* für *Ἐλεόν* eine gute Hs. vgl. 8, 27, 1. — *τὰ περὶ τῆς.* vgl. § 3. 6, 32, 3 u. zu 6, 33, 1.

μάχης· παρῆν γὰρ ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ ξυνεμάχετο τοῖς Μιλησίοις καὶ
Τισσαφέρνει· καὶ αὐτοῖς παρῄνει, εἰ μὴ βούλονται τά τε ἐν Ἰωνίᾳ
καὶ τὰ ξύμπαντα πράγματα διολέσαι, ὡς τάχιστα βοηθεῖν Μιλήτῳ
27 καὶ μὴ περιιδεῖν ἀποτειχισθεῖσαν. καὶ οἱ μὲν ἅμα τῇ ἕῳ ἔμελλον
βοηθήσειν· Φρύνιχος δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, ὡς ἀπὸ τῆς
Λέρου ἐπύθετο τὰ τῶν νεῶν σαφῶς, βουλομένων τῶν ξυναρχόντων
ὑπομείναντας διαναυμαχεῖν οὐκ ἔφη οὔτ᾽ αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο οὔτ᾽
2 ἐκείνοις οὐδ᾽ ἄλλῳ οὐδενὶ ἐς δύναμιν ἐπιτρέψειν. ὅπου γὰρ ἔξεστιν
ἐν ὑστέρῳ, σαφῶς εἰδότας πρὸς ὁπόσας τε ναῦς πολεμίας καὶ ὅσαις
πρὸς αὐτὰς ταῖς σφετέραις, ἱκανῶς καὶ καθ᾽ ἡσυχίαν παρασκευασα-
μένοις [ἔσται] ἀγωνίσασθαι, οὐδέποτε τῷ αἰσχρῷ [ὀνείδει] εἴξας ἀλό-
γως διακινδυνεύσειν. οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι Ἀθηναίους ναυτικῷ μετὰ
καιροῦ ὑποχωρῆσαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ὁτουοῦν τρόπου αἴσχιον ξυμβήσε-
3 σθαι ἢν ἡσσηθῶσιν· καὶ τὴν πόλιν οὐ μόνον τῷ αἰσχρῷ ἀλλὰ καὶ
τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ περιπίπτειν, ἣ μόλις ἐπὶ ταῖς γεγενημέναις ξυμ-
φοραῖς ἐνδέχεσθαι μετὰ βεβαίου παρασκευῆς καθ᾽ ἑκουσίαν, ἢ πάνυ

§ 3. *οἶπερ* oder *οἵπερ* für *ᾗπερ* mehrere Hsn. — *παρῆν* war zugegen gewesen. Spr. 53, 2, 8. — *ἀποτειχισθεῖσαν.* Spr. 56, 6, 2.

C. 27. § 1. *Λέρου* für *Δέρου* eine gute Hs. u. a. — *ὑπομείναντας ἀντὶ τοῦ ὑπομεινάντων.* (Sch.) Spr. 55, 2, 7. — *οὐδ᾽* für *οὔτ᾽* Bk. — *ἐς.* zu 4, 118, 1.

§ 2. *ὅπου* da, eben so 8, 96, 1. (Pp.) Kr. z. Her. 1, 68, 1. vgl. Isokr. 8, 24 u. Werfer in Actis Mon. 1 p. 118. — *ἐν ὑστέρῳ.* Spr. 48, 2, 3. So noch 3, 13, 2. 8, 68, 3. Arr. An. 6, 28, 6. Das allgemein übliche ist *ὑστέρῳ χρόνῳ, ἐν (τῷ) ὑ. χρ.* — *πρὸς ὁπόσας* — *σφετέραις, ἀγωνιστέον* aus *ἀγωνίσασθαι.* (Hl.) Ueber *ὅσαις ταῖς* Spr. 57, 3, 5. — *παρασκευασαμένοις παρασκευασαμένους* oder *παρεσκευασμένους* Dobree. — *ἔσται* ist mit Hl. zu streichen. Dobree will dies oder lieber *ἔξεστιν* beseitigen. Eng. nimmt es für eine Erneuerung des *ἔξεστιν*, wie ähnlich *νομίσαντες* 5, 22, 2. — *οὐδέποτε. ὅποι τε* (*ὅπου* Pp.) *βούλονται οὐδέποτε* eine gute Hs. — *ὀνείδει* ist mir als Glossem verdächtig. vgl. § 3. 5, 105, 2. 111, 3. *οὐ μὴ δεῖ* Kr. Bruchst. Denn obschon *αἰσχρὸν ὄνειδος* „schimpflicher Vorwurf“ (Ba.) an sich wohl gesagt werden konnte, so passt dies doch hier nicht, sondern bloss der Begriff Schimpf, Schande: *φεύγων ἀδοξίαν.* (Sch.) — *Ἀθηναίους* will Dobree mit einer Hs. streichen. Aber es steht prägnant: so anerkannte Seemänner wie die Athener. — *μετὰ καιροῦ.* zu 6, 85, 1. — *ἀλλὰ καί* sondern sogar, vielmehr. vgl. 1, 90, 2 u. Xen. An. 7, 3, 32. — *μετὰ ὁτουοῦν τρόπου* gehört zu *ἡσσηθῶσι.* (Va.) Ungew. hier *μετά.* (Pp.) des Ggs. wegen gewählt. — *αἴσχιον* schimpflicher besiegt zu werden als dem Kampfe auszuweichen.

§ 3. *καὶ τὴν πόλιν ἂν οὐ* — *παρασκευῆς, καὶ πάνυ γε ἀνάγκῃ, προτέρᾳ ποι ἐπιχειρεῖν, σπουδῇ μή* will Dobree. — *περιπίπτειν.* Hier ein Kolon gesetzt giebt ein unerträgliches Asyndeton für *ᾗ γάρ, ᾗ δέ.* — *ᾗ.* Sonst hat *ἐνδέχεσθαι* auch bei Thuk. den Ac. beim Inf. 1, 124, 2. 140, 2. 2, 87, 2. Der Da. findet sich eben so Xen. Hier. 4, 9: *τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμνειν, τοῖς δὲ τυράννοις οὐκ ἐνδέχεται.* [Dem.] 26, 4: *ὑπολαμβάνω τοῖς μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ παρὰ τὸν καιρὸν τὸ δίκαιον λαβεῖν, τοῖς δ᾽ οὐκ ἐνδέχεσθαι.* vgl. Aristot. Pol. 4, 9, 2 u. 7, 2, 10. — *μόλις* für *μόγις* eine Hs. u. der Sch. vgl. zu 1, 12, 3. — *καθ᾽ ἑκουσίαν* wie *ἐξ ἑκουσίας* Soph. Trach. 727 und

γε ἀνάγκῃ, προτέρᾳ ποι ἐπιχειρεῖν, ποῦ δεῖ μὴ βιαζομένῃ γε πρὸς αὐθαιρέτους κινδύνους ἰέναι; ὡς τάχιστα δὲ ἐκέλευε τούς τε τραυματίας 4
ἀναλαβόντας καὶ τὸν πεζὸν καὶ τῶν σκευῶν ὅσα ἦλθον ἔχοντες, ἃ δ' ἐκ τῆς πολεμίας εἰλήφασι καταλιπόντας, ὅπως κοῦφαι ὦσιν αἱ νῆες, ἀποπλεῖν ἐς Σάμον, κἀκεῖθεν ἤδη ξυναγαγόντας πάσας τὰς ναῦς τοὺς ἐπίπλους, ἤν που καιρὸς ᾖ, ποιεῖσθαι. ὡς δ' ἔπεισε, καὶ ἔδρασε ταῦτα· 5
καὶ ἔδοξεν οὐκ ἐν τῷ αὐτίκα μᾶλλον ἢ ὕστερον, οὐκ ἐς τοῦτο μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς ὅσα ἄλλα Φρύνιχος κατέστη, οὐκ ἀξύνετος εἶναι. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀφ' ἑσπέρας εὐθὺς τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀτελεῖ τῇ νίκῃ ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἀνέστησαν, καὶ οἱ Ἀργεῖοι κατὰ τάχος καὶ πρὸς ὀργὴν [τῆς ξυμφορᾶς] ἀπέπλευσαν ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἴκου· οἱ δὲ Πε- 28
λοποννήσιοι ἅμα τῇ ἕῳ ἐκ τῆς Τειχιούσσης ἄραντες ἐπικατάγονται, καὶ μείναντες ἡμέραν μίαν τῇ ὑστεραίᾳ καὶ τὰς Χίας ναῦς προσλαβόντες τὰς μετὰ Χαλκιδέως τὸ πρῶτον ξυγκαταδιωχθείσας ἐβούλοντο πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη ἃ ἐξείλοντο ἐς Τειχιοῦσσαν πάλιν. καὶ ὡς ἦλ- 2

sonst ἑκουσίᾳ Dem. 21, 42, [wo Bekker ἑκουσίους bietet]. (Lobeck z. Phryn. p. 4.) Dobree will es mit einigen (schlechten) Hsn. streichen. — ἢ πάνυ γε ἀνάγκῃ oder, falls sie einer zuverlässigen Rüstung ermangeln, höchstens aus dringender Noth. (Va.) — ποι. vgl. 5, 79, 2 u. Xen. An. 5, 1, 8. — ποῦ in welcher Lage. Arn. u. A. nehmen ποῦ für πῶς, eine etwas problematische Bedeutung. Herm. hat die Anm. zu Soph. Aj. 1261 später gestrichen und Dem. 18, 128 wie in den Stellen bei Elmsley zu Eur. Her. 371 ist die locale Bedeutung nicht verwischt. vgl. Passows Lex. in ποῦ. Ein zweiter Satz hier der dem relativen entspricht, als ob dieser sich nicht auf das Vorbergehende bezöge: eine Verkettung wie Soph. Ant. 696 ff., Oed. K. 89 ff., Phil. 456 ff. (vgl. 269 ff.) zu 1, 16 u. 3, 66, 2. — δεῖ für δή eine Hs. u. Va. δεῖν? Für ποῦ δή haben mehrere σπουδή; daher σπουδῇ Schneider, ohne rechtes Gefüge. Bei der La. ποῦ δή wäre ἐνδέχεσθαι auch hier zu denken. — μὴ βιαζομένῃ mit der nicht gezwungenen, was aber wegen αὐθαίρετος pleonastisch ist. Man würde erwarten: mit der nicht tüchtig gerüsteten.

§ 4. ὅσα ἦλθον ἔχοντες. zu 1, 9, 1. — ᾖ für εἴη Dobree u. eine gute Hs.

§ 5. καὶ ἔδρασε. zu 2, 93, 3. — οὐκ ἐς. οὐδ' ἐς Kr. Bruchst., gebilligt von Pp. — ἐς ὅσα κατέστη, wie in καταστῆναι ἐς ἀρχήν. Spr. 68, 21, 4. — ἀφ' ἑσπέρας. zu 3, 112, 2. vgl. 7, 29, 2. — ἀτελεῖ τῇ νίκῃ bei, nach einem unvollständigen Siege. Spr. 50, 11, 1. vgl. zu ἥσσῃ 5, 13. [Pp. vermisst ἐπ'.] — πρὸς ὀργήν. zu 2, 65, 5. — τῆς ξυμφορᾶς, wegen der nicht gerächten Niederlage 8, 25, 3. Ein Genitiv bei πρὸς ὀργήν ist mir sonst nicht erinnerlich.

C. 28. § 1. ἐπικατάγονται nach der Abfahrt der Athener landen sie bei Miletos. (Ps.) zu 3, 49, 3. Noch wird das Wort aus Spätern angeführt. — τὰς Χίας 8, 17, 1 ff. (Kist.) — ξυγκαταδιωχθείσας zugleich mit denen des Chalkideus verfolgt. Kr. z. Dion. p. 299 n. 54. Das Wort scheint nur hier vorzukommen. (Bö.) — σκεύη Gepäck, Geräthe, was man vor dem Kampfe zur Erleichterung der Schiffe ans Land brachte. vgl. 8, 27, 4. (Hk.) u. 43, 1. (Pp.) ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ἱστία Xen. Hell. 1, 1, 13. vgl. 6, 2, 27. (Arn.) — ἐξείλοντο. Der eigentliche Ausdruck. vgl. 8, 90, 6, Her. 4, 196, Xen. An. 5, 1, 16. (Bl.) Lyk. 18: τὸν σῖτον ἐξείλοντο. — ἐς Τ. πάλιν gehört zu πλεῦσαι. (Sch.) Kr. z. Dion. p. 299, 54 u. 318, 46. vgl. 8, 33, 2.

θον, Τισσαφέρνης τῷ πεζῷ παρελθὼν πείθει αὐτοὺς ἐπὶ Ἴασον, ἐν ᾗ Ἀμόργης πολέμιος ὢν κατεῖχε, πλεῦσαι. καὶ προσβαλόντες τῇ Ἰάσῳ αἰφνίδιοι καὶ οὐ προσδεχομένων ἀλλ' ἢ Ἀττικὰς τὰς ναῦς εἶναι
3 αἱροῦσιν· καὶ μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Συρακόσιοι ἐπῃνέθησαν. καὶ τόν τε Ἀμόργην ζῶντα λαβόντες, Πισσούθνου νόθον υἱόν, ἀφεστῶτα δὲ βασιλέως, παραδιδόασιν οἱ Πελοποννήσιοι Τισσαφέρνει ἀπαγαγεῖν, εἰ βούλεται, βασιλεῖ, ὥσπερ αὐτῷ προσέταξε, καὶ τὴν Ἴασον διεπόρθησαν καὶ χρήματα πάνυ πολλὰ ἡ στρατιὰ ἔλαβεν· παλαιόπλουτον γὰρ
4 ἦν τὸ χωρίον. τούς τ' ἐπικούρους τοὺς περὶ τὸν Ἀμόργην παρὰ σφᾶς αὐτοὺς κομίσαντες καὶ οὐκ ἀδικήσαντες ξυνέταξαν, ὅτι ἦσαν οἱ πλεῖστοι ἐκ Πελοποννήσου· τό τε πόλισμα Τισσαφέρνει παραδόντες καὶ τὰ ἀνδράποδα πάντα, καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα, ὧν καθ' ἕκαστον στατῆρα Δαρεικὸν παρ' αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν, ἔπειτα ἀνεχώρησαν
5 ἐς τὴν Μίλητον. καὶ Πεδάριτόν τε τὸν Λέοντος ἐς τὴν Χίον ἄρχοντα Λακεδαιμονίων πεμψάντων ἀποστέλλουσι πεζῇ μέχρι Ἐρυθρῶν, ἔχοντα τὸ παρὰ Ἀμόργου ἐπικουρικόν, καὶ ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ Φίλιππον καθιστᾶσιν. καὶ τὸ θέρος ἐτελεύτα.

29 Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, ἐπειδὴ τὴν Ἴασον κατεστήσατο ὁ Τισσαφέρνης ἐς φυλακήν, παρῆλθεν ἐς τὴν Μίλητον, καὶ μηνὸς μὲν τροφήν, ὥσπερ ὑπέστη ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἑκάστῳ πάσαις ταῖς ναυσὶ διέδωκε, τοῦ δὲ λοιποῦ χρόνου ἐβούλετο τριώβολον διδόναι, ἕως ἂν βασιλέα ἐπέρηται· ἢν δὲ κελεύῃ, δώσειν ἔφη

§ 2. *κατεῖχε* sich hielt. (Va.) vgl. 8, 100, 2. (Bl.) 4, 32, 2 u. Theog. 262. (Arn.) — *αἰφνίδιοι.* zu 4, 75, 3. — *καὶ οὐ προσδεχομένων.* Spr. 59, 2, 3. — *ἀλλ' ἤ.* Spr. 69, 4, 6. — *τάς* (vor *ναῦς*) hat eine gute Hs.: die angedeuteten.

§ 3. *δέ.* Spr. 69, 16, 1 u. Dial. 69, 70, 2. — *βασιλεῖ.* Ar. Frie. 714: *τὴν Θεωρίαν ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών.* — *προσέταξε, βασιλεὺς δηλονότι.* (Sch.) 8, 5, 5. (Ds.) — *παλαιόπλουτος* scheint sonst nur bei Spätern vorzukommen. (Bl.) Bei den Frühern *ἀρχαιόπλουτος.*

§ 4. *ξυνέταξαν ἀντὶ τοῦ κατέταξαν εἰς τὸ ἴδιον στράτευμα.* (Sch.) — *καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα.* zu *δημοσίαν* 6, 31, 5. vgl. 7, 80, 2. — *ὧν* ist wohl der Ge. des Preises, dessen auch das Erkaufte empfänglich ist. Xen. Kyr. 3, 1, 37: *ἀπάγου τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας μηδὲν αὐτῶν καταθείς.* vgl. Ar. We. 1424. — *ξυνέβησαν λαβεῖν.* zu 1, 117, 3.

§ 5. *πεμψάντων.* vgl. 8, 6, 1 mit 7, 2, 2 u. zu *δόντος* 1, 138, 6. — *τὸ παρὰ Ἀμόργου.* vgl. Kr. Lex. zu Xen. An. u. *παρά* I, 7. — *ἐς τὴν Μ. αὐτοῦ* zu M. selbst. zu 5, 22, 1. vgl. Herbst S. 58 f.

C. 29. § 1. *ἐς φυλακήν* zu einem Posten. (Ba.) — *μηνός,* wie 6, 8, 1. Spr. 47, 8, 1. vgl. zu 1, 48, 1. — *ὑπέστη.* zu 4, 39, 2. Versprochen hatte er es durch seinen Gesandten 8, 5, 4. — *ἐς* bis zum Betrage. (Pp.) — *δραχμήν.* Kr. z. Dion. p. 354 ss. — *πάσαις ταῖς ναυσί ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐν πάσαις ταῖς ναυσί.* (Sch.) Doch eigentlich für jedes Schiff. — *τοῦ λοιποῦ χρόνου.* Dem. 50, 42: *τοῦ λοιποῦ χρόνου ὅσα ἐδεῖτο εἰς τὴν ναῦν συνανήλισκον.* Spr. 47, 2, 3. — *δώσειν ἔφη* für *ἔφη δώσειν* eine gute Hs.

ἐντελῆ τὴν δραχμήν. Ἑρμοκράτους δὲ ἀντειπόντος τοῦ Συρακοσίου 2 στρατηγοῦ — ὁ γὰρ Θηραμένης, οὐ ναύαρχος ὢν ἀλλ' Ἀστυόχῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς ξυμπλέων, μαλακὸς ἦν περὶ τοῦ μισθοῦ — ὅμως δὲ [παρὰ πέντε ναῦς] πλέον ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὡμολογήθησαν. ἐς γὰρ πέντε ναῦς τρία τάλαντα ἐδίδου τοῦ μηνός· καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσῳ πλείους νῆες ἦσαν τούτου τοῦ ἀριθμοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦτον ἐδίδοτο.

Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναίοις προσαφιγμέ- 30
ναι γὰρ ἦσαν καὶ οἴκοθεν ἄλλαι νῆες πέντε καὶ τριάκοντα καὶ στρατηγοὶ Χαρμῖνος καὶ Στρομβιχίδης καὶ Εὐκτήμων, καὶ τὰς ἀπὸ Χίου καὶ τὰς ἄλλας πάσας ξυναγαγόντες, ἐβούλοντο διακληρωσάμενοι ἐπὶ μὲν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν, πρὸς δὲ τὴν Χίον καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πέμψαι. καὶ ἐποίησαν οὕτως· Στρομβιχίδης μὲν γὰρ 2 καὶ Ὀνομακλῆς καὶ Εὐκτήμων τριάκοντα ναῦς ἔχοντες καὶ τῶν ἐς Μίλητον ἐλθόντων χιλίων ὁπλιτῶν μέρος ἄγοντες ἐν ναυσὶν ὁπλιταγω-

§ 2. *τοῦ Συρακοσίου στρατηγοῦ.* zu 8, 23, 1. — *Θηραμένης.* *Θηριμένης* einige Hsn. — *παραδοῦναι* um zu übergeben. (Sch.) zu *κομίσαι* 8, 26, 2. vgl. zu 1, 128, 2. — *μαλακός, ἀργός.* (Sch.) lässig, nachgiebig. (St.) vgl. 8, 50, 4. — *ὅμως* obgleich Theramenes lässig war Kr. z. Dion. p. 354, 20; obgleich Tissaphernes nur drei Obolen bestimmt hatte Bl. — *δέ* steht nach der Parenthese, wie 7, 33, 2. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 13. — *παρὰ πέντε ναῦς* auf je fünf Schiffe Dr. u. Böckh Staatshaush. der Ath. 1 S. 383 A. Allein die Art des Ausdruckes verglichen mit dem Folgenden *καὶ τοῖς ἄλλοις* wäre dann sehr seltsam. Nicht minder bei Dobrees Erklärung (nach Paulmier): nevertheless he agreed to give, over and above, five ships' pay for every 55. i. e. to pay for 55 as if there were 60. Der Sache nicht zu gedenken. Noch anders Haase p. 33. G. Hermann erklärt: auf jedes fünfte Schiff, wie *παρὰ πέντε ἡμέρας* alle fünf Tage heisse. Es werde also gesagt dass jedes Schiff abwechselnd etwas mehr erhalten hätte, d. h. nach jener Berechnung 200 Triobolen oder 600 Obolen. [Also abwechselnd auf jedem fünften Schiffe $3 + \frac{15}{5} = 6$ Obolen = 1 Drachme. (Pp.)] Aber auch da wäre die Art der Vertheilung wie die Angabe darüber befremdlich. Ich halte *παρὰ πέντε ναῦς* für ein Glossem zu *ἐς πέντε ναῦς* oder eine Verfälschung aus dem *γὰρ πέντε ναῦς.* „Krügers Vorschlag zur Tilgung dieser Worte hat mir viel Ansprechendes." (Böckh eb.) — *ὡμολογήθησαν.* Spr. 63, 1, 4. „vgl. 7, 27, 4." (Bö.) — *ἐς.* zu 6, 8, 1. — *καὶ πεντήκοντα* vor *τρία* ist mit Paulmier gestrichen.

C. 30. § 1. *τοῖς Ἀθηναίοις.* zu 1, 72, 1. vgl. Kr. z. Dion. p. 313 s. 17. Ueber die Zahl der Schiffe Kr. z. Dion. p. 315, wo Z. 6 quinque et vor triginta und Z. 7 quinque et vor viginti ausgefallen ist. — *προσαφικνεῖσθαι* wird noch aus einem Spätern angeführt. — *καὶ τάς* sowohl die. — *τὰς ἀπὸ Χίου* 8, 24, 2. — *καὶ τὰς ἄλλας* für *πάσας καὶ τὰς ἄλλας* eine gute Hs. Gemeint sind die zu geringfügigen Unternehmungen versandten. Kr. eb. „vgl. 8, 27, 4." (Arn.) — *διακληρωσάμενοι,* wie üblich. zu 6, 42.

§ 2. *Στρομβιχίδης.* Ueber dessen wiederholte Wahl Kr. z. Dion. p. 315. Wären zwei Strombichides gewesen, so würde Thuk. sie durch einen Zusatz unterschieden haben. — *τῶν χιλίων ὁπλιτῶν,* unstreitig der 8, 25, 1 erwähnten, wo (hauptsächlich dieser Stelle wegen) *καὶ πεντακόσιοι* zum Folgenden gehört. (Kr. z. Dion. p. 314, 19.) — *ἄγοντες* für *ἀγαγόντες* Kr. z. Dion. 314, 20, gebilligt von Pp., wenn es nicht nach Va. zu streichen sei.

γοῖς ἐπὶ Χίον λαχόντες ἔπλεον, οἱ δ' ἄλλοι ἐν Σάμῳ μένοντες τέσσαρσι καὶ ἑβδομήκοντα ναυσὶν ἐθαλασσοκράτουν καὶ ἐπίπλους τῇ Μιλήτῳ ἐποιοῦντο.

31 Ὁ δ' Ἀστύοχος ὡς τότ' ἐν τῇ Χίῳ ἔτυχε διὰ τὴν προδοσίαν τοὺς
ὁμήρους καταλεγόμενος, τούτου μὲν ἐπέσχεν, ἐπειδὴ ᾔσθετο τάς τε
μετὰ Θηραμένους ναῦς ἡκούσας καὶ τὰ περὶ τὴν ξυμμαχίαν βελτίω
ὄντα, λαβὼν δὲ ναῦς τάς τε Πελοποννησίων δέκα καὶ Χίας δέκα ἀνά-
γεται, καὶ προσλαβὼν Πτελεῷ καὶ οὐχ ἑλὼν παρέπλευσεν ἐπὶ Κλαζο-
μενάς, καὶ ἐκέλευεν αὐτῶν τοὺς τὰ Ἀθηναίων φρονοῦντας ἀνοικίζεσθαι
ἐς τὸν Δαφνοῦντα καὶ προσχωρεῖν σφίσιν· ξυνεκέλευε δὲ καὶ Ταμώς,
2 Ἰωνίας ὕπαρχος ὤν. ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, ἐσβολὴν ποιησάμενος τῇ
πόλει, οὔσῃ ἀτειχίστῳ, καὶ οὐ δυνάμενος ἑλεῖν ἀπέπλευσεν ἀνέμῳ με-
γάλῳ αὐτὸς μὲν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην, αἱ δὲ ἄλλαι νῆες κατῆραν
ἐς τὰς ἐπικειμένας ταῖς Κλαζομεναῖς νήσους, Μαράθουσσαν καὶ Πή-
λην καὶ Δρυμοῦσσαν. καὶ ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων
ἡμέρας ἐμμείναντες διὰ τοὺς ἀνέμους ὀκτὼ τὰ μὲν διήρπασαν καὶ
ἀνάλωσαν, τὰ δ' ἐσβαλόμενοι ἀπέπλευσαν ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην ὡς
32 Ἀστύοχον. ὄντος δ' αὐτοῦ ἐνταῦθα Λεσβίων ἀφικνοῦνται πρέσβεις,
βουλόμενοι αὖθις ἀποστῆναι, καὶ αὐτὸν μὲν πείθουσιν, ὡς δ' οἵ τε

Eine gute Hs. *ἀπολιπόντες*. — *οἱ ἄλλοι*, Charminos, Phrynichos, Skironides. Denn Thrasykles 8, 17, 3 vgl. 19, 1 war wohl schon heimgekehrt, wie Leon und Diomedon 8, 54, 2. (Hk.) — *ναυσίν* ist mit *μένοντες* zu verbinden. (Va.) — *ἐπίπλους* für *ἐπίπλουν* Kr. z. Dion. p. 279, 48. vgl. 8, 38, 3 u. zu 7, 49, 3. Gebilligt von Pp.

C. 31. § 1. *ὡς*. zu 5, 6, 1. — *τότε* 8, 24, 6. — *τὴν προδοσίαν*, die man fürchtete. (Va.) — *ἐπέσχεν*. zu 2, 76, 1. — *τάς τε* 8, 26, 2. — *Θηραμένους*. *Θηριμένους* einige Hsn. — *δέκα*, vier 8, 24, 5, sechs 23, 5. (Arn.) vgl. Kr. z. Dion. p. 298. — *τὰ Ἀ. φρονοῦντας*. zu 3, 68, 2. — *ἀνοικίζεσθαι*. zu 1, 7, 2. Kr. z. Dion. p. 341 u. 447, b. Ueber die Sache Kr. Stud. 2 S. 196 f. — *Δαφνοῦντα*. Kr. z. Dion. p. 341. — *προσχωρεῖν σφίσι* ihre Partei zu ergreifen. (Ps.) vgl. 7, 1, 4. — *σφίσι*, *τοῖς Πελοποννησίοις*. (Hl.) Kr. Spr. 58, 4, 3. vgl. das Reg. u. Pronomen. Als Subject denke man *τοὺς (ἄλλους) Κλαζομενίους*. — *ξυγκελεύειν* ist ein seltenes Wort. — *Ταμώς*. Kr. zu Xen. An. 1, 4, 2. — *ὕπαρχος* Unterstatthalter. Kr. z. Dion. p. 359, 53.

§ 2. *ἐσβολήν*. *προσβολήν* Pp. u. Cobet n. l. p. 347. Denn einen Angriff auf eine Stadt kann jenes überhaupt nicht bezeichnen. vgl. jedoch zu 4, 25, 5. So auch „*ἐσβάλλειν ἐς Κλαζομενάς* Her. 1, 16, *ἐς Μίλητον* 1, 15, *ἐς Ἐλευσῖνα* 5, 76.“ (Bl.) — *κατῆραν* würde concinner fehlen. zu 1, 129, 1. — *Δρυμοῦσσαν* Hk. mit Steph. Byz. *Δρύμουσσαν* Bk., *Δρύμυσσαν* oder *Δρίμυσσαν* die Hsn. — *ὑπεξέκειτο*. zu 1, 89, 3 u. zu Her. 8, 41, 2. — *ἐσβαλόμενοι*, *ἐς τὰς ναῦς*. (Pp.) vgl. Her. 1, 1, 3. 6, 95, 2. Gewöhnlich *ἐστίθεσθαι*. — *Φώκαιαν*, das von Athen abgefallen war. Kr. z. Dion. p. 342. — *Κύμην*. eb. 343.

C. 32. § 1. *ἀφικνοῦνται πρέσβεις* für *πρέσβεις ἀφικνοῦνται* eine gute Hs. — *βουλόμενοι*. *βουλομένων* erwartet Gö. vgl. zu *δείσαντες* 5, 44, 2. — *αὖθις* hat nur eine gute Hs. „Schon früher abgefallen waren Methymna und Mytilene 8, 22, 2 und Eresos 23, 3, aber wieder unterjocht worden.“

Κορίνθιοι καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ἀπρόθυμοι ἦσαν διὰ τὸ πρότερον
σφάλμα, ἄρας ἔπλει ἐπὶ τῆς Χίου. καὶ χειμασθεισῶν τῶν νεῶν ὕστε-
ρον ἀφικνοῦνται ἄλλαι ἄλλοθεν ἐς τὴν Χίον. καὶ μετὰ τοῦτο Πεδά- 2
ριτος, τότε παριὼν πεζῇ ἐκ τῆς Μιλήτου, γενόμενος ἐν Ἐρυθραῖς δια-
περαιοῦται αὐτός τε καὶ ἡ στρατιὰ ἐς Χίον· ὑπῆρχον δ' αὐτῷ καὶ
ἐκ τῶν πέντε νεῶν στρατιῶται ὑπὸ Χαλκιδέως ἐς πεντακοσίους ξὺν
ὅπλοις καταλειφθέντες. ἐπαγγελλομένων δέ τινων Λεσβίων τὴν ἀπό- 3
στασιν προσφέρει τῷ τε Πεδαρίτῳ καὶ τοῖς Χίοις ὁ Ἀστύοχος τὸν
λόγον ὡς χρὴ παραγενομένους ταῖς ναυσὶν ἀποστῆσαι τὴν Λέσβον· ἢ
γὰρ ξυμμάχους πλείους σφᾶς ἕξειν ἢ τοὺς Ἀθηναίους, ἤν τι σφάλ-
λωνται, κακώσειν. οἱ δ' οὐκ ἐσήκουον, οὐδὲ τὰς ναῦς ὁ Πεδάριτος
ἔφη τῶν Χίων αὐτῷ προήσειν. κἀκεῖνος λαβὼν τάς τε τῶν Κορινθίων 33
πέντε καὶ ἕκτην Μεγαρίδα καὶ μίαν Ἑρμιονίδα καὶ ἃς αὐτὸς Λακω-
νικὰς ἦλθεν ἔχων, ἔπλει ἐπὶ τῆς Μιλήτου πρὸς τὴν ναυαρχίαν, πολλὰ
ἀπειλήσας τοῖς Χίοις ἦ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν, ἤν τι δέωνται. καὶ
προσβαλὼν Κωρύκῳ τῆς Ἐρυθραίας ἐνηυλίσατο. οἱ δ' ἀπὸ τῆς Σά- 2
μου Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὴν Χίον πλέοντες τῇ στρατιᾷ καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ
ἐπὶ θάτερα, λόφου διείργοντος, καθωρμίσαντο καὶ ἐλελήθεσαν ἀλλή-
λους. ἐλθούσης δὲ παρὰ Πεδαρίτου ὑπὸ νύκτα ἐπιστολῆς ὡς Ἐρυ-
θραίων ἄνδρες αἰχμάλωτοι ἐκ Σάμου ἐπὶ προδοσίᾳ ἐς Ἐρυθρὰς ἥκου-
σιν ἀφειμένοι ἀνάγεται ὁ Ἀστύοχος εὐθὺς ἐς τὰς Ἐρυθρὰς πάλιν, καὶ
παρὰ τοσοῦτον ἐγένετ' αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν τοῖς Ἀθηναίοις. διαπλεύ- 3

(Pp.) Kr. z. Dion. p. 335. — *σφάλμα τὴν ἧσσαν λέγει.* (Sch.) vgl. 5, 14, 1. 17, 1. 8, 106, 2. — *χειμασθεισῶν, ἤγουν διασπαρεισῶν ὑπὸ χειμῶνος.* (Sch.) vgl. 2, 25, 3. 3, 69, 1. 6, 74, 2. 8, 80, 2. 99, 3. *καὶ πλανηθεισῶν* fügt eine gute Hs. hinzu.

§ 2. *τότε* 8, 28, 5. (Ds.) — *τῶν πέντε* 8, 6, 5. 8, 2. 11, 3. 12, 2. 17, 1. (Dr.) — *Χαλκιδέως* für *Χαλκιδέων* Dr. u. eine gute Hs. — *ὡς* vor *ἐς* habe ich nach einer guten Hs. gestrichen. Ueber die Sache 8, 17, 1. — *ἐς πεντακοσίους.* Spr. 60, 8, 1.

§ 3. *προσφέρει.* zu 1, 57, 3. — *ὁ Ἀστύοχος τόν* für *Ἀστύοχος* eine gute Hs. Der Artikel steht mit Bezug auf den Satz mit *ὡς*. (Pp.) — *σφᾶς. σφεῖς* Bk. zu 3, 111, 2. — *ἤν. κἄν* Bothe. — *τι. ἤν τι καί* Dobree wie Ar. Frösche 737. Ueber *τὶ* zu *σφάλλεσθαι* 7, 55, 2. — *προήσειν.* Das Activ findet sich selten so, etwas verschieden Xen. An. 7, 2, 15; ähnlicher Her. 1, 24, 2. 3, 137, 1..

C. 33. § 1. *πέντε, πέντε οὔσας.* (Kr. z. Dion. p. 298, 47.) zu 4, 13, 2 u. Kr. zu Xen. An. 1, 2, 3. Arn. bezieht dies auf die sechs 8, 23, 5. — *ἅς.* zu *ἃ ἦλθεν* 1, 9, 1. Ueber die Schiffe Kr. z. Dion. p. 298, 47. — *τι.* Kr. Lex. zu Xen. An. u. *δεῖσθαι.*

§ 2. *ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα.* zu 7, 37, 2. — *διείργοντος* für *διείργοντο καί* Kr. Bruchst.: „paulo audacior, ceterum egregia conjectura." (Pp.) ad alterum tumuli latus quo detinebantur stationem habuerunt Va. Pol. 22, 21, 8 u. Plut. *γυν. ἀρεταί* p. 225 Tauchn.: *ποταμοῦ τινος ἐν μέσῳ διείργοντος.* vgl. Xen. An. 3, 1, 2. — *ὑπὸ νύκτα* hat nur eine gute Hs. — *ἀφειμένοι, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.* (Sch.) — *παρὰ τοσοῦτον.* zu 4, 106, 3.

σας δὲ καὶ ὁ Πεδάριτος πρὸς αὐτὸν καὶ ἀναζητήσαντες τὰ περὶ τῶν
δοκούντων προδιδόναι, ὡς εὗρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων
ἐκ τῆς Σάμου προφασισθέν, ἀπολύσαντες τῆς αἰτίας ἀπέπλευσαν ὁ
μὲν ἐς τὴν Χίον, ὁ δ' ἐς τὴν Μίλητον [ἐκομίσθη], ὥσπερ διενοεῖτο.
34 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡ τῶν Ἀθηναίων στρατιὰ ταῖς ναυσὶν ἐκ τοῦ
Κωρύκου περιπλέουσα κατ' Ἀργῖνον ἐπιτυγχάνει τρισὶ ναυσὶ τῶν Χίων
μακραῖς καὶ ὡς εἶδον, ἐδίωκον· καὶ χειμών τε μέγας ἐπιγίγνεται καὶ
2 αἱ μὲν τῶν Χίων μόλις καταφεύγουσιν ἐς τὸν λιμένα, αἱ δὲ τῶν Ἀ-
θηναίων αἱ μὲν μάλιστα ὁρμήσασαι τρεῖς διαφθείρονται καὶ ἐκπίπτουσι
πρὸς τὴν πόλιν τῶν Χίων, καὶ ἄνδρες οἱ μὲν ἁλίσκονται οἱ δ' ἀπο-
θνήσκουσιν, αἱ δ' ἄλλαι καταφεύγουσιν ἐς τὸν ὑπὸ τῷ Μίμαντι λι-
μένα, Φοινικοῦντα καλούμενον. ἐντεῦθεν δ' ὕστερον ἐς τὴν Λέσβον
καθορμισάμενοι παρεσκευάζοντο ἐς τὸν τειχισμόν.
35 Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος Ἱπποκράτης ὁ Λα-
κεδαιμόνιος ἐκπλεύσας δέκα μὲν Θουρίαις ναυσίν, ὧν ἦρχε Δωριεὺς
ὁ Διαγόρου τρίτος αὐτός, μιᾷ δὲ Λακωνικῇ, μιᾷ δὲ Συρακοσίᾳ, κατα-
2 πλεῖ ἐς Κνίδον· ἡ δ' ἀφεστήκει ἤδη ἀπὸ Τισσαφέρνους. καὶ αὐτοὺς
οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ, ὡς ᾔσθοντο, ἐκέλευον ταῖς μὲν ἡμισείαις τῶν νεῶν
Κνίδον φυλάσσειν, ταῖς δέ, περὶ Τριόπιον οὔσαις, τὰς ἀπ' Αἰγύπτου
ὁλκάδας προσβαλλούσας ξυλλαμβάνειν· ἔστι δὲ τὸ Τριόπιον ἄκρα τῆς
Κνιδίας προὔχουσα, Ἀπόλλωνος ἱερόν. πυθόμενοι δ' οἱ Ἀθηναῖοι

§ 3. *αὐτόν* für *αὐτῶν* eine gute Hs. u. Va. — *ἐπὶ — προφασισθέν* um den Leuten ihre Loslassung aus Samos zu verschaffen vorgeschützt, trügerisch versprochen. (Hl.) Spr. 39, 14, 2. — *ἐκομίσθη* streicht Kr. nach Va. Stud. 2 S. 137. Doch könnte auch *ἀπέπλευσαν* das eingefälschte sein. vgl. jedoch 8, 31, 2? Für *ὁ μέν* hat eine Hs. *καὶ ὁ μέν.*

C. 34. § 1. *περιπλέουσα. παραπλέουσα* oder *πλέουσα* Dobree. um das Vorgebirge Arginus. (Arn.) vgl. zu 4, 25, 5. — *κατ' Ἀργῖνον* verbindet Hl. mit *ἐπιτυγχάνει.* — *ὡς εἶδον, ἐδίωκον* für *ὥσπερ ἰδόντες [αὐτὰς] ἐπεδίωκον* eine gute Hs. — *τε* ist mir verdächtig. — *μόλις* für *μόγις* Bk.

§ 2. *καὶ ἐκπίπτουσι* und zwar stranden sie. zu 2, 92, 2. — *ἄνδρες οἱ ἄνδρες* Kr. vgl. 8, 35, 2. — *ἐς τὸν τειχισμόν.* (ὡς) *ἐς τὴν Χίον* Dobree. Das *τόν*, an dem Pp. Anstoss nimmt, bezeichnet wohl den beabsichtigten (zu 7, 65) auf Chios. vgl. 8, 38, 1. „Zu denken ist dabei an Beschaffung von *σίδηρος* etc. 4, 69, 1." (Arn.)

C. 35. § 1. *ὁ.* zu 3, 25, 1. — *Θουρίαις.* Athens Anhänger waren Ol. 92, 1 aus Thurioi vertrieben nach Plut. L. der zehn Redner u. Lysias. (Wachsmuth Hell. Alt. 2, 1 S. 751.) — *Δωριεύς.* Kr. z. Dion. 306, 77. — *ἀπό. ὑπό* Paulmier; doch s. Kr. z. Dion. p. 344 u. Stud. 2 S. 197, womit ich auch die später dagegen gemachten Einwendungen beseitigt glaube. Unerwognes mag auf sich beruhen.

§ 2. *ᾔσθοντο*, die Ankunft jener. (Ps.) — *ταῖς ἡμισείαις τῶν* mit der Hälfte der. Spr. 47, 28, 1. — *περὶ Τρ. οὔσαις* in einer Stellung bei Tr. (Hk.) — *ὁλκάδας*, die wohl mit Getreide für die Athener befrachtet waren. Kr. z. Dion. p. 356, 34. vgl. 4, 53, 3 u. Dem. 56, 9. Ueber die Stellung Spr. 50, 10, 3 u. zu 7, 50, 1. — *ξυλλαμβάνειν* kapern. Kr. zu Xen. An. 5, 1, 15. — *ἱερόν* doch wohl Heiligthum, Tempel, wie sonst

καὶ πλεύσαντες ἐκ τῆς Σάμου λαμβάνουσι τὰς ἐπὶ τῷ Τριοπίῳ φρουρούσας ἓξ ναῦς· οἱ δ' ἄνδρες ἀποφεύγουσιν ἐξ αὐτῶν. καὶ μετὰ τοῦτο 3
ἐς τὴν Κνίδον καταπλεύσαντες καὶ προσβαλόντες τῇ πόλει, ἀτειχίστῳ οὔσῃ, ὀλίγου εἷλον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ αὖθις προσέβαλλον, καὶ ὡς ἄμεινον φραξαμένων αὐτῶν ὑπὸ νύκτα καὶ ἐπεισελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ τοῦ Τριοπίου ἐκ τῶν νεῶν διαφυγόντων οὐκέθ' ὁμοίως ἔβλαπτον, ἀπελθόντες καὶ δῃώσαντες τὴν τῶν Κνιδίων γῆν ἐς τὴν Σάμον ἀπέπλευσαν.

Ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἀστυόχου ἥκοντος ἐς τὴν Μίλητον 36
ἐπὶ τὸ ναυτικὸν οἱ Πελοποννήσιοι εὐπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον· καὶ γὰρ μισθὸς ἐδίδοτο ἀρκούντως καὶ τὰ ἐκ τῆς Ἰάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα ὑπῆν τοῖς στρατιώταις, οἵ τε Μιλήσιοι προθύμως τὰ τοῦ πολέμου ἔφερον. πρὸς δὲ τὸν Τισσαφέρ- 2
νην ἐδόκουν ὅμως τοῖς Πελοποννησίοις αἱ πρῶται ξυνθῆκαι αἱ πρὸς Χαλκιδέα γενόμεναι ἐνδεεῖς εἶναι καὶ οὐ πρὸς σφῶν μᾶλλον καὶ ἄλλας, ἔτι Θηραμένους παρόντος, ἐποίουν· καὶ εἰσὶν αἵδε.

„Ξυνθῆκαι Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς βασιλέα Δα- 37
ρεῖον καὶ τοὺς παῖδας τοὺς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνην, σπονδὰς εἶναι καὶ φιλίαν κατὰ τάδε. ὁπόση χώρα καὶ πόλεις βασιλέως εἰσὶ Δαρείου ἢ τοῦ πατρὸς ἦσαν ἢ τῶν προγόνων, ἐπὶ ταύτας μὴ ἰέναι ἐπὶ πολέμῳ μηδὲ κακῷ μηδενὶ μήτε Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους τοὺς Λακεδαιμονίων, μηδὲ φόρους πράσσεσθαι ἐκ τῶν πόλεων τούτων μήτε 2
Λακεδαιμονίους μήτε τοὺς ξυμμάχους τῶν Λακεδαιμονίων· μηδὲ Δαρεῖον βασιλέα μηδὲ ὧν βασιλεὺς ἄρχει ἐπὶ Λακεδαιμονίους μηδὲ τοὺς ξυμμάχους ἰέναι ἐπὶ πολέμῳ μηδὲ κακῷ μηδενί. ἢν δέ τι δέωνται

in solcher Verbindung. In der Bedeutung heilig würde hier doch *ἱερά* stehen müssen. — *τῷ* hat nur eine gute Hs.

§ 3. *ὀλίγου.* zu 4, 124, 2. — *ἐπεισελθόντων.* zu 2, 38 u. 4, 92, 4. — *ἀπελθόντες* für *ἐπελθόντες* eine gute Hs.

C. 36. § 1. *Ἀστυόχου ἥκοντος* 8, 33, 3. (Ds.) — *ἔτι* noch; nicht mehr 8, 46, 5. (Pp.) — *τὰ χρήματα* 8, 28, 3. (Ds.) — *ὑπῆν, ὑπῆρχεν.* Her. 1, 31, 1: *βίος ἀρκέων ὑπῆν.* (Abr.) So sehr wenig üblich.

§ 2. *πρὸς δὲ τὸν Τ.* Die Stellung drückt aus was wir schleppend umschreiben: was aber den T. anbetrifft, so schien der erste Vertrag mit demselben. vgl. Spr. 50, 10, 1. — *ὅμως*, obgleich sie mit T. zufrieden sein konnten. — *αἱ πρῶται ξ.* 8, 18, 1 u. 2. — *ἐνδεεῖς.* Eur. Phö. 701: *πολλῷ γὰρ εὗρον ἐνδεεῖς διαλλαγάς.* (Bl.) — *πρός.* zu 2, 86, 3. — *μᾶλλον* als im Interesse des Tissaphernes. — *ἔτι* für *ἐπί* eine gute Hs. — *ἐποίουν.* zu 5, 76, 2.

C. 37. § 1. *ξυνθῆκαι* und das Komma nach *Τισσαφέρνην* streicht Cobet v. l. p. 291. Dagegen bemerkt Herbst S. 54 dass Thuk. *σπονδαί, ξυνθῆκαι* stets vor die Namen der Paciscirenden setze und *σπονδὰς εἶναι, γίγνεσθαι* meist nur mit dem Da. verbinde. — *παῖδας* hielt man ohne ausdrückliche Erwähnung nicht für mit verpflichtet. (Arn.) — *τούς* für *τοῦ* Bk. — *εἶναι.* zu 5, 18, 1. vgl. zu 4, 16, 1.

§ 2. *μηδὲ φόρους* für *μήτε φόρους* Bk. — *βασιλεύς* für *ὁ βασιλεύς*

Λακεδαιμόνιοι ἢ οἱ ξύμμαχοι βασιλέως ἢ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων, ὅ τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους, τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν.
3 τὸν δὲ πόλεμον τὸν πρὸς Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κοινῇ ἀμφοτέρους πολεμεῖν· ἢν δὲ κατάλυσιν ποιῶνται, κοινῇ ἀμφοτέρους ποιεῖσθαι. ὁπόση δ' ἂν στρατιὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ βασιλέως ᾖ μεταπεμψαμένου βασιλέως, τὴν δαπάνην βασιλέα παρέχειν. ἢν δέ τις τῶν πόλεων ὁπόσαι ξυνέθεντο βασιλεῖ ἐπὶ τὴν βασιλέως ἴῃ χώραν, τοὺς ἄλλους κωλύειν καὶ ἀμύνειν βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν· καὶ ἤν τις τῶν ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ ἢ ὅσης βασιλεὺς ἄρχει ἐπὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἴῃ ἢ τῶν ξυμμάχων, βασιλεὺς κωλυέτω καὶ ἀμυνέτω κατὰ τὸ δυνατόν."

38 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ξυνθήκας Θηραμένης μὲν παραδοὺς Ἀστυόχῳ τὰς ναῦς ἀποπλέων ἐν κέλητι ἀφανίζεται, οἱ δ' ἐκ τῆς Λέσβου Ἀθηναῖοι ἤδη διαβεβηκότες ἐς τὴν Χίον τῇ στρατιᾷ καὶ κρατοῦντες καὶ γῆς καὶ θαλάσσης Δελφίνιον ἐτείχιζον, χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερὸν καὶ λιμένας ἔχον καὶ τῆς τῶν Χίων πόλεως οὐ πολὺ ἀπέχον.
2 οἱ δὲ Χῖοι, ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμένοι καὶ ἄλλως ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι, ἀλλὰ καὶ τῶν μετὰ Τυδέως τοῦ Ἴωνος ἤδη ὑπὸ Πεδαρίτου ἐπ' Ἀττικισμῷ τεθνεώτων καὶ τῆς ἄλλης πόλεως κατ' ἀνάγκην ἐς ὀλίγον κατεχομένης ὑπόπτως διακείμενοι ἀλλήλοις, ἡσύχαζον, καὶ οὔτ' αὐτοὶ διὰ ταῦτα οὔθ' οἱ μετὰ Πεδαρίτου ἐπίκουροι ἀξιόμαχοι αὐτοῖς ἐφαίνοντο.
3 ἐς μέντοι τὴν Μίλητον ἔπεμπον κελεύοντες σφίσι τὸν Ἀστύοχον βοηθεῖν· ὡς δ' οὐκ ἐσήκουεν, ἐπιστέλλει περὶ αὐτοῦ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ὁ Πεδάριτος ὡς ἀδικοῦντος

eine gute u. eine schlechte Hs. — *τοῦτο — ἔχειν* das zu thun solle statthaft sein.

§ 3. *ὅσης ἄρχει* ist wohl mit Bezug auf die hellenischen Staaten Kleinasiens hinzugefügt. (Ba.) Ueberhaupt die *ἐπίκτητοι* im Ggs. zu den Stammländern. — *κωλυέτω*, der Ipv. nach dem Inf. wie 5, 18, 2 ff. 47, 8 ff. vgl. 23, 4. (Bö.) 8, 58, 3 u. 5.

C. 38. § 1. *Θηραμένης*. Θηριμένης einige Hsn. — *κέλητι*. zu 1, 53, 1. — *ἀφανίζεται* verschwindet spurlos, umgekommen man weiss nicht wie. vgl. 4, 80, 3. „von Ertrinkenden Xen. Hell. 1, 6, 33 u. Ael. v. G. 12, 61." (Thirlwall.) — *οἱ ἐκ τῆς Λ. Ἀ.* 8, 34, 2. — *ἐς τήν* für *τήν* Dr. Die Auslassung der Präposition wäre dichterisch. (Pp.) — *καί* vor *γῆς* hat nur eine gute Hs.

§ 2. *πολλαῖς?* 8, 24, 3. — *πεπληγμένοι*. zu 3, 18, 2. — *ἐν σφίσιν αὐτοῖς* 7, 67, 2. 84, 3. — *τοῦ Ἴωνος* Jons Sohn. Freinsheim zum Curt. 3, 13, 1. — *ἐς ὀλίγον κατεχομένης*, ἤτοι ἀναγκαζομένης ὀλιγαρχεῖσθαι ἢ ἐπ' ὀλίγον πειθομένης ἢ ἀκροωμένης· ὃ καὶ μᾶλλον. (Sch.) Die zweite Erklärung wird von St. vorgezogen, die erste von den Meisten angenommen. vgl. zu 2, 37, 1 u. über das Neu. Spr. 43, 4, 17. vgl. zu 4, 33, 1. „Plat. Pol. 303, a: ἑνὸς καὶ πλήθους τὸ ὀλίγον μέσον. (Arn.) — *κατεχομένης*, κατειργομένης. (Sch.)

§ 3. *οὐκ ἐσήκουεν*, nach der Drohung 8, 33, 1. Kr. z. Dion. p. 333.

καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ Χίῳ ἐς τοῦτο καθεστήκει τοῖς Ἀθηναίοις· αἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου νῆες αὐτοῖς ἐπίπλους μὲν ἐποιοῦντο ταῖς ἐν τῇ Μιλήτῳ, ἐπεὶ δὲ μὴ ἀντανάγοιεν, ἀναχωροῦντες πάλιν ἐς τὴν Σάμον ἡσύχαζον.

Ἐκ δὲ τῆς Πελοποννήσου ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι αἱ τῷ Φαρναβάζῳ 39
ὑπὸ Καλλιγείτου τοῦ Μεγαρέως καὶ Τιμαγόρου τοῦ Κυζικηνοῦ πρασσόντων παρασκευασθεῖσαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νῆες ἄρασαι ἔπλεον ἐπὶ Ἰωνίας περὶ ἡλίου τροπὰς καὶ ἄρχων ἐπέπλει αὐτῶν Ἀντισθένης, Σπαρτιάτης. ξυνέπεμψαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ 2
ἕνδεκα ἄνδρας Σπαρτιατῶν ξυμβούλους Ἀστυόχῳ, ὧν εἷς ἦν Λίχας ὁ Ἀρκεσιλάου· καὶ εἴρητο αὐτοῖς ἐς Μίλητον ἀφικομένους τῶν τε ἄλλων ξυνεπιμελεῖσθαι ᾗ μέλλει ἄριστα ἕξειν καὶ τὰς ναῦς ταύτας ἢ αὐτὰς ἢ πλείους ἢ καὶ ἐλάσσους ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ὡς Φαρνάβαζον, ἢν δοκῇ, ἀποπέμπειν, Κλέαρχον τὸν Ῥαμφίου, ὃς ξυνέπλει, ἄρχοντα προστάξαντας, καὶ Ἀστύοχον, ἢν δοκῇ τοῖς ἕνδεκα ἀνδράσι, παύειν τῆς ναυαρχίας, Ἀντισθένην δὲ καθιστάναι· πρὸς γὰρ τὰς τοῦ Πεδαρίτου ἐπιστολὰς ὑπώπτευον αὐτόν. πλέουσαι οὖν αἱ νῆες ἀπὸ Μα- 3
λέας πελάγιαι Μήλῳ προσέβαλον, καὶ περιτυχόντες ναυσὶ δέκα Ἀθηναίων τὰς τρεῖς λαμβάνουσι κενὰς καὶ κατακαίουσιν. μετὰ δὲ τοῦτο δεδιότες μὴ αἱ διαφυγοῦσαι τῶν Ἀθηναίων ἐκ τῆς Μήλου νῆες, ὅπερ ἐγένετο, μηνύσωσι τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ τὸν ἐπίπλουν αὐτῶν, πρὸς τὴν Κρήτην πλεύσαντες καὶ πλείω τὸν πλοῦν διὰ φυλακῆς ποιησάμενοι ἐς τὴν Καῦνον τῆς Ἀσίας κατῆραν. ἐντεῦθεν δή, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες, ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Μιλήτῳ ναῦς τοῦ ξυμπαρακομισθῆ-

— ὁ fehlt in einer guten Hs. — *ἐς τοῦτο κ.* zu 8, 68, 1. — *Σάμου* 8, 35, 3. — *αὐτοῖς, τοῖς Ἀθηναίοις.* (Sch.) Spr. 48, 12, 1. vgl. 3, 98, 1. (Arn.) — *μή.* Spr. 67, 4, 2. — *ἀντανάγοιεν, αἱ ἐν Μιλήτῳ δηλονότι νῆες.* (Sch.) zu 7, 52, 1. Ueber den Opt. Spr. 54, 17, 1.

C. 39. § 1. *ὑπό* vor *Καλλιγείτου* verdächtigt Pp. Ueber die Sache 8, 6, 1. 8, 1. — *τροπάς, τὰς χειμερινὰς δηλονότι.* (Sch.) — *ἐπέπλει* für *ἔπλει* eine gute Hs. zu 3, 16, 3.

§ 2. *ξυμβούλους.* zu 2, 85, 1. — *τὰς ναῦς ταύτας* würde man nach *αὐτάς* erwarten; vorangestellt, weil wenigstens *ναῦς* schon vor *ἤ* gehörte. vgl. zu 6, 24, 1. — *Κλέαρχον* 8, 8, 3. (Pp.) — *καθιστάναι, ναύαρχον.* (Sch.) — *πρὸς τάς, ἀντὶ τοῦ διὰ τάς.* (Sch.) vgl. 8, 50, 1. Eur. Med. 1358: *πρὸς ταῦτα καὶ λέαιναν, εἰ βούλει, κάλει.* Eigentlich auch hier in Bezug auf. vgl. zu 4, 80, 1 u. 8, 1, 4. — *ἐπιστολάς.* zu 1, 132, 6. — *ὑπώπτευον αὐτόν.* zu 4, 51.

§ 3. *πελάγιοι* über das hohe, freie Meer. vgl. 8, 44, 3. 60, 3 u. 101, 1. Ausser bei Thuk. selten so, noch Xen. Hell. 2, 1, 17. vgl. Dem. 50, 20. (Bl.) — *τὰς τρεῖς.* Spr. 50, 2, 8 u. zu 1, 116, 1. vgl. Blume Animadvv. p. 14 s. — *κενάς* zu *ἐρήμους* 1, 49, 4. — *ὅπερ ἐγένετο* 8, 41, 4. (Hk.) — *Σάμῳ* für *νήσῳ* eine gute Hs. — *πλείω τὸν πλοῦν, μακρότερον τὸν πλοῦν.* (Sch.) *τὸν πλείω?* zu 2, 90, 2. — *διὰ φυλακῆς* mit angewandter Vorsicht. (St.) Spr. 68, 22, 2. vgl. zu 4, 30, 1 u. 7, 8, 3. — *τοῦ ξ., ἵνα ξυμπαραληφθῶσι παρ' ἐκείνων.* (Sch.) zu 1, 4, 2. — *ξυμπαρακομίζειν* auch 8, 41, 1 wird noch aus Diod. 3, 21 angeführt. Das — *παρα* — erklärt Arn.: längs der Küste. zu 6, 44, 2.

40 ναι. οἱ δὲ Χῖοι καὶ Πεδάριτος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οὐδὲν ἧσσον,
καίπερ διαμέλλοντα τὸν Ἀστύοχον πέμποντες ἀγγέλους ἠξίουν σφίσι
πολιορκουμένοις βοηθῆσαι ἁπάσαις ταῖς ναυσὶ καὶ μὴ περιιδεῖν τὴν
μεγίστην τῶν ἐν Ἰωνίᾳ ξυμμαχίδων πόλεων ἔκ τε θαλάσσης εἰργο-
2 μένην καὶ κατὰ γῆν λῃστείας πορθουμένην. οἱ γὰρ οἰκέται τοῖς Χίοις,
πολλοὶ ὄντες καὶ μιᾷ γε πόλει πλὴν Λακεδαιμονίων πλεῖστοι γενόμενοι
καὶ ἅμα διὰ τὸ πλῆθος χαλεπωτέρως ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι,
ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Ἀθηναίων βεβαίως ἔδοξε μετὰ τείχους ἱδρῦσθαι,
εὐθὺς αὐτομολίᾳ τε ἐχώρησαν οἱ πολλοὶ πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ πλεῖστα
3 κακὰ ἐπιστάμενοι τὴν χώραν οὗτοι ἔδρασαν. ἔφασαν οὖν χρῆναι οἱ
Χῖοι, ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δυνατὸν κωλῦσαι τειχιζομένου τοῦ Δελφινίου
καὶ ἀτελοῦς ὄντος καὶ στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος μείζονος προσ-
περιβαλλομένου βοηθῆσαι σφίσιν. ὁ δὲ Ἀστύοχος, καίπερ οὐ διανο-
ούμενος διὰ τὴν τότε ἀπειλήν, ὡς ἑώρα καὶ τοὺς ξυμμάχους προθύ-
μους ὄντας, ὥρμητο ἐς τὸ βοηθεῖν.

41 Ἐν τούτῳ δ' ἐκ τῆς Καύνου παραγίγνεται ἀγγελία ὅτι αἱ ἑπτὰ
καὶ εἴκοσι νῆες καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων ξύμβουλοι πάρεισιν· καὶ
νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς τε, ὅπως θαλασ-
σοκρατοῖεν μᾶλλον, τοσαύτας ξυμπαρακομίσαι καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους,
οἳ ἧκον κατάσκοποι αὐτοῦ, ἀσφαλῶς περαιωθῆναι, εὐθὺς ἀφεὶς τὸ ἐς
2 τὴν Χίον ἔπλει ἐς τὴν Καῦνον. καὶ ἐς Κῶν τὴν Μεροπίδα ἐν τῷ

C. 40. § 1. *διαμέλλοντα.* zu 1, 71, 1. — *πέμποντες.* πέμψαντες eine gute Hs.

§ 2. *μιᾷ γε πόλει.* Spr. 49, 10, 5. vgl. 1, 80, 2. — *πλεῖστοι.* πλείονες οἰκέται ἦσαν ἐν Χίῳ ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ πόλει πλὴν (τῇ) Λακεδαιμονίων. (Sch.) vgl. Kr. zu Clinton F. H. p. 411. (419.) ann. a. — *χαλεπωτέρως.* zu 2, 50. Spr. 23, 8. — *ἱδρῦσθαι* für ἱδρύσθαι Bekker. Kr. Stud. 2 S. 43. — *ἐχώρησαν οἱ* für ἐχρήσαντο die besten Hsn. „Der Ausdruck ist ungewöhnlich wie der 7, 13, 3. (Bl.) — *ἐπιστάμενοι τὴν χώραν,* ἔμπειροι τῆς χώρας. (Sch.)

§ 3. *κωλῦσαι,* κωλύμην ποιεῖν. (Sch.) Spr. 52, 1, 2. Doch vermuth' ich κωλῦσαι τειχιζόμενον τὸ Δελφίνιον. vgl. 2, 62, 3. Den Ge. hat man wegen des folgenden Ge. eingefälscht. vgl. Spr. 56, 14, 2. — *ἀτελοῦς,* vollendet 8, 55, 2. (Pp.) — *καὶ στρατοπέδῳ — προσπεριβαλλομένου* da, während von den Athenern sowohl um ihr Feldlager als um ihre Flotte noch (προς-) eine grössere Befestigung aufgeführt würde, vor Vollendung der Werke. (Hl.) vgl. 8, 55, 3. (Didot.) zu 1, 117, 1. (Pp.) vgl. 5, 2, 2. Μέγα ist wohl von der Höhe zu verstehen, wie 2, 76, 2. (Arn.) Diese Worte sind eine Bestimmung zu ἀτελοῦς ὄντος. — *οὐ διανοούμενος, βοηθεῖν.* (Ps.) zu 1, 1, 1. — *τότε* 8, 33, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.)

C. 41. § 1. *αἱ* die 8, 39, 1 erwähnten. — *νομίσας.* zu 1, 124, 2. — *ὕστερα εἶναι* unerheblicher sei, nachstehe. (Sch.) Sehr ungew. so. (Bl.) — *πρὸς τὸ — ξυμπαρακομίσαι,* τοῦ παρακομίσαι τὰς ναῦς ὑπὲρ τοῦ θαλαττοκρατεῖν. (Sch.) Ueber πρός in Vergleich zu. Spr. 49, 2, 8. — *κατάσκοποι αὐτοῦ,* um sein Verhalten zu beaufsichtigen. — *τὸ ἐς τὴν Χίον,* πλεῖν. (Va.) zu 2, 89, 3.

§ 2. *τὴν Μεροπίδα* περιττῶς προσέθηκεν· ἄλλη γὰρ οὐκ ἔστι Κῶς. (Sch.)

παράπλῳ ἀποβὰς τήν τε πόλιν, ἀτείχιστον οὖσαν καὶ ὑπὸ σεισμοῦ,
ὃς αὐτοῖς ἔτυχε μέγιστός [γε] δὴ ὧν μεμνήμεθα γενόμενος, ξυμπεπτω-
κυῖαν, ἐκπορθεῖ τῶν ἀνθρώπων ἐς τὰ ὄρη πεφευγότων, καὶ τὴν χώ-
ραν καταδρομαῖς λείαν ἐποιεῖτο, πλὴν τῶν ἐλευθέρων· τούτους δὲ
ἀφίει. ἐκ δὲ τῆς Κῶ ἀφικόμενος ἐς τὴν Κνίδον νυκτὸς ἀναγκάζεται 3
ὑπὸ τῶν Κνιδίων παραινούντων μὴ ἐκβιβάσαι τοὺς ναύτας, ἀλλ' ὥσπερ
εἶχε πλεῖν εὐθὺς ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς εἴκοσιν ἃς ἔχων Χαρ-
μῖνος, εἷς τῶν ἐκ Σάμου στρατηγῶν, ἐφύλασσε ταύτας τὰς ἑπτὰ καὶ
εἴκοσι ναῦς ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσπλεούσας, ἐφ' ἅσπερ καὶ ὁ
Ἀστύοχος παρέπλει. ἐπύθοντο δὲ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ ἐκ τῆς Μήλου τὸν 4
ἐπίπλουν αὐτῶν, καὶ ἡ φυλακὴ τῷ Χαρμίνῳ περὶ τὴν Σύμην καὶ
Χάλκην καὶ Ῥόδον καὶ περὶ τὴν Λυκίαν ἦν· ἤδη γὰρ ᾐσθάνετο καὶ
ἐν τῇ Καύνῳ οὔσας αὐτάς. ἐπέπλει οὖν ὥσπερ εἶχε πρὸς τὴν Σύμην 42
ὁ Ἀστύοχος, πρὶν ἔκπυστος γενέσθαι, εἴ πως περιλάβοι που μετεώρους
τὰς ναῦς. καὶ αὐτῷ ὑετός τε καὶ τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ξυννέφελα ὄντα
πλάνησιν τῶν νεῶν ἐν τῷ σκότει καὶ ταραχὴν παρέσχεν. καὶ ἅμα τῇ 2
ἕῳ διεσπασμένου τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ μὲν φανεροῦ ἤδη ὄντος τοῖς
Ἀθηναίοις, τοῦ εὐωνύμου κέρως, τοῦ δὲ ἄλλου περὶ τὴν νῆσον ἔτι
πλανωμένου, ἐπανάγονται κατὰ τάχος ὁ Χαρμῖνος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
ἐλάσσοσιν ἢ ταῖς εἴκοσι ναυσί, νομίσαντες, ἅσπερ ἐφύλασσον ναῦς,

So auch Strabo 15 p. 686 u. A. (Wasse.) — **τὴν πόλιν**, gleiches Namens. (Pp.) — **ὑπό.** Spr. 52, 3, 1. — **γε.** τε mehrere Hsn. Es wird zu streichen sein. Denn Thuk. wenigstens scheint beim Superlativ nur δή, nie γὲ δή gebraucht zu haben. Verschieden ist doch πολλάκις γε δή 2, 62, 1. — **τὴν χώραν λείαν ἐποιεῖτο.** Aehnlich unser: das Land wird ein Raub, eine Beute der Feinde. (Ba.) vgl. 8, 62, 2. (Dr.) Plut. Cor. 28: τὰ σώματα λείαν ἐποιήσατο. vgl. Dion C. 49, 37 u. Dial. 46, 18, 1. — **ἀφίει.** zu 2, 49, 1.

§ 3. **ἀναγκάζεται**, πείθεται. (Sch.) zu 4, 25, 1. — **ὥσπερ εἶχε.** zu 3, 30, 1. — **εἴκοσιν**, εἴκοσιν οὔσας. zu 8, 33, 1. — **ἐκ**, ähnlich wie ἀπό 8, 6, 2. vgl. 6, 61, 6.

§ 4. **ἐπύθοντο.** zu 7, 18, 1. — **Μήλου** für Μιλήτου Kist. u. eine Hs. vgl. 8, 39, 3. Bestätigung geben auch die Worte ἤδη γὰρ — αὐτάς. (Hk.) — **περὶ τήν** das zweite, von Bothe verdächtigt, ist vielleicht um das Festland zu unterscheiden, zugefügt. (Pp.)

C. 42. § 1. **ἔκπυστος.** zu 3, 30, 1. — **περιλάβοιεν** ertappen, wie Her. 5, 23, 2 u. 8, 106, 1. (Bl.) Ueber den Opt. Ao. zu ἐνδοῖεν 2, 12, 1. — **τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ** wie τὰ ἐκ Σικελίας 4, 81, 2. (Arn.) Das Wetter kommt gleichsam vom Himmel herab. (Bl.) — **ξυννέφελα.** Das sehr seltene Wort wird von Steph. Thes. noch aus Alkiphron angeführt. (Bl.) Aehnlich ἐπινέφελά ἐστιν. Die Erkl. z. Her. 7, 37, 1. (Pp.) — **πλάνησιν.** Ein ungewöhnliches Wort. Lobeck z. Phryn. p. 351.

§ 2. **τοῦ μὲν — τοῦ εὐωνύμου.** Spr. 50, 2, 11 u. zu 6, 57, 3. — **τοῦ ἄλλου**, nicht κέρως, was bei ἑτέρου zu ergänzen wäre, sondern: der übrige Theil. (Ba.) vgl. 8, 25, 3. 55, 3 u. zu 1, 48, 2. 3, 107, 4. — **ταῖς** mit den 8, 41, 3 erwähnten.

3 τὰς ἀπὸ τῆς Καύνου ταύτας εἶναι. καὶ προσπεσόντες εὐθὺς κατέδυ-
σάν τε τρεῖς καὶ κατετραυμάτισαν ἄλλας καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἐπεκράτουν,
μέχρι οὗ ἐπεφάνησαν αὐτοῖς παρὰ δόξαν αἱ πλείους τῶν νεῶν καὶ
πανταχόθεν ἀπεκλῄοντο. ἔπειτα δὲ ἐς φυγὴν καταστάντες ἓξ μὲν
ναῦς ἀπολλύασι, ταῖς δὲ λοιπαῖς καταφεύγουσιν ἐς τὴν Τεύτλουσσαν
4 νῆσον, ἐντεῦθεν δὲ ἐς Ἁλικαρνασόν. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Πελοπον-
νήσιοι ἐς Κνίδον κατάραντες καὶ ξυμμιγεισῶν τῶν ἐκ τῆς Καύνου
ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν αὐτοῖς ξυμπάσαις πλεύσαντες καὶ τροπαῖον ἐν
43 τῇ Σύμῃ στήσαντες πάλιν ἐς τὴν Κνίδον καθωρμίσαντο· οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι ταῖς ἐκ τῆς Σάμου ναυσὶ πάσαις, ὡς ᾔσθοντο τὰ τῆς ναυμα-
χίας, πλεύσαντες ἐς τὴν Σύμην καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἐν τῇ Κνίδῳ ναυτι-
κὸν οὐχ ὁρμήσαντες, οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκείνους, λαβόντες δὲ τὰ ἐν τῇ
Σύμῃ σκεύη τῶν νεῶν καὶ Λωρύμοις τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ προσβαλόντες
ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Σάμον.
2 Ἅπασαι δ' ἤδη οὖσαι ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες
ἐπεσκευάζοντό τε εἴ τι ἔδει καὶ πρὸς τὸν Τισσαφέρνην, παρεγένετο
γάρ, λόγους ἐποιοῦντο οἱ ἕνδεκα ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων περί τε
τῶν ἤδη πεπραγμένων, εἴ τι μὴ ἤρεσκεν αὐτοῖς, καὶ περὶ τοῦ μέλ-
λοντος πολέμου, ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα καὶ ξυμφορώτατα ἀμφοτέροις πο-
3 λεμήσεται. μάλιστα δὲ ὁ Λίχας ἐσκόπει τὰ ποιούμενα, καὶ τὰς σπον-
δὰς οὐδετέρας, οὔτε τὰς Χαλκιδέως οὔτε τὰς Θηραμένους, ἔφη καλῶς
ξυγκεῖσθαι, ἀλλὰ δεινὸν εἶναι εἰ χώρας ὅσης βασιλεὺς καὶ οἱ πρόγονοι
4 ἦρξαν πρότερον, ταύτης καὶ νῦν ἀξιώσει κρατεῖν· ἐνεῖναι γὰρ καὶ νή-
σους ἁπάσας πάλιν δουλεύειν καὶ Θεσσαλίαν καὶ Λοκροὺς καὶ τὰ μέχρι
Βοιωτῶν, καὶ ἀντ' ἐλευθερίας ἂν Μηδικὴν ἀρχὴν τοῖς Ἕλλησι τοὺς
Λακεδαιμονίους περιθεῖναι. ἑτέρας οὖν ἐκέλευε βελτίους σπένδεσθαι,
ἢ ταύταις γε οὐ χρήσεσθαι, οὐδὲ τῆς τροφῆς ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι

§ 3. *εὐθύς* verbindet Hk. mit *κατέδυσαν.* — *κατετραυμάτισαν.* zu 4, 14, 1. — *ἀπολλύασι. ἀπολλύουσι* einige Hsn. zu 4, 25, 3. — *Τεύτλουσσαν* oder *Τευτλοῦσσαν* für *Τεύγλ.* nach Steph. B. Hardouin u. Hemsterh. z. Luc. *δίκη φων.* 8. — *νῆσον. τὴν νῆσον*? vgl. jedoch Arr. An. 1, 19, 9. — *Ἁλικαρνασόν* mit einem *σ* einige Hsn.

§ 4. *κατάραντες καὶ ξυμμιγεισῶν.* Spr. 56, 14, 2.

C. 43. § 1. *οὐδ' ἐκεῖνοι ἐπ' ἐκ.* parenthetisch, wobei *ὥρμησαν* vorschwebt. (Ba.) — *σκεύη.* zu 8, 28, 1. *σκεύη τριηρικά* Plut. Nik. 20.

§ 2. *ἅπασαι.* Kr. z. Dion. p. 300. — *εἴ τι* erg. *ἐπισκευάζεσθαι.* vgl. 6, 88, 7. — *οἱ ἕνδεκα ἄ.* 8, 39, 2. — *ὅτῳ τρόπῳ.* zu 1, 107, 3. — *ἀμφοτέροις, ἤγουν τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τῷ Τισσαφέρνει.* (Sch.) — *πολεμήσεται* passiv. zu 1, 68, 3.

§ 3. *οὔτε τὰς Χαλκιδέως* haben nur drei Hsn. u. Va. vgl. Kr. z. Dion. p. 357, 37. — *Θηραμένους. Θηριμένους* einige Hsn. — *πρόγονοι. οἱ βασιλέως* möchte man hier vermissen nach 8, 18, 1. vgl. jedoch 8, 37, 1. 52, 2.

§ 4. *ἐνεῖναι* für *ἐνῆν* Va. u. Bk. es liege in dem Vertrage. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 357, 38. — *νήσους ἁπάσας.* Spr. 50, 11, 9. — *τὰ μέχρι Β.* d. h. Boeotien eingeschlossen. zu 2, 96, 3. Plut. Them. 7: *ἐμήδιζε τὰ μέχρι Βοιωτίας.* — *περιθεῖναι.* zu 6, 89, 2. — *ἐπὶ τούτοις* auf solche

οὐδέν. ἀγανακτῶν δὲ ὁ μὲν Τισσαφέρνης ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν δι'
ὀργῆς καὶ ἄπρακτος, οἱ δ' ἐς τὴν Ῥόδον ἐπικηρυκευομένων [ἀπὸ] τῶν 44
δυνατωτάτων ἀνδρῶν τὴν γνώμην εἶχον πλεῖν, ἐλπίζοντες νῆσόν τε
οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῷ προσάξεσθαι καὶ ἅμα
ἡγούμενοι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ξυμμαχίας δυνατοὶ ἔσεσθαι
Τισσαφέρνην μὴ αἰτοῦντες χρήματα τρέφειν τὰς ναῦς. πλεύσαντες 2
οὖν εὐθὺς ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἐκ τῆς Κνίδου καὶ προσβαλόντες Κα-
μείρῳ τῆς Ῥοδίας πρώτῃ ναυσὶ τέσσαρσι καὶ ἐνενήκοντα ἐξεφόβησαν
μὲν τοὺς πολλούς, οὐκ εἰδότας τὰ πρασσόμενα, καὶ ἔφευγον, ἄλλως
τε καὶ ἀτειχίστου οὔσης τῆς πόλεως· εἶτα ξυγκαλέσαντες οἱ Λακεδαι-
μόνιοι τούτους τε καὶ τοὺς ἐκ τοῖν δυοῖν πολέοιν, Λίνδου καὶ Ἰηλυσοῦ,
Ῥοδίους ἔπεισαν ἀποστῆναι Ἀθηναίων. καὶ προσεχώρησε Ῥόδος Πε-
λοποννησίοις. οἱ δ' Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ταῖς ἐκ τῆς 3
Σάμου ναυσὶν αἰσθόμενοι ἔπλευσαν μέν, βουλόμενοι φθάσαι, καὶ ἐφά-
νησαν πελάγιοι, ὑστερήσαντες δὲ οὐ πολλῷ τὸ μὲν παραχρῆμα ἀπέ-
πλευσαν ἐς Χάλκην, ἐντεῦθεν δ' ἐς Σάμον, ὕστερον δ' ἐκ τῆς Χάλκης
καὶ ἐκ τῆς Κῶ καὶ ἐκ τῆς Σάμου τοὺς ἐπίπλους ποιούμενοι ἐπὶ τὴν
Ῥόδον ἐπολέμουν. οἱ δὲ χρήματα μὲν ἐξέλεξαν ἐς δύο καὶ τριάκοντα
τάλαντα, οἱ Πελοποννήσιοι, παρὰ τῶν Ῥοδίων, τὰ δ' ἄλλα ἡσύχαζον
ἡμέρας ὀγδοήκοντα, ἀνελκύσαντες τὰς ναῦς.

Ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἔτι πρότερον, πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀνα- 45
στῆναι, τάδε ἐπράσσετο. Ἀλκιβιάδης μετὰ τὸν Χαλκιδέως θάνατον
καὶ τὴν ἐν Μιλήτῳ μάχην τοῖς Πελοποννησίοις ὕποπτος ὢν καὶ ἀπ'
αὐτῶν ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς Ἀστύοχον ἐκ Λακεδαίμονος ὥστ'

Bedingungen. (Hl.) — *δι' ὀργῆς* entrüstet, wie 8, 56, 5, etwas verschieden 2, 11, 3. (Pp.)

C. 44. § 1. *ἐπικηρυκευομένων, τινῶν.* (Ba.) Spr. 47, 4, 3. — *ἀπό* geschickt von, wenn es nicht zu streichen ist, wofür der gew. Gebrauch des *ἐπικηρυκεύεσθαι* spricht. — *τε.* zu 5, 11, 2. — *ναυβατῶν.* zu 1, 121, 2.

§ 2. *πρώτῃ, πρῶτον* eine gute Hs. — *τέσσαρσι καὶ ἐνενήκοντα.* Kr. z. Dion. p. 300 s. — *ἔφευγον, οἱ πολλοί. ἔφυγον* eine gute Hs. — *εἶτα. ἔπειτα?* zu 5, 65, 5. — *τοῖν* weist auf die folgenden Namen hin, wie *τούς* Xen. An. 5, 6, 9. Spr. 50, 2, 7. — *Ἰηλυσοῦ.* Göttling Acc. S. 214 statuirt eine Form *Ἰάλυσος* und *Ἰαλυσσός.* Das *η* ist eig. episch und ionisch. vgl. Passows Lex. u. *Ἰηλυσός.*

§ 3. *Σάμου. Σύμης* Kr. vgl. 8, 41, 4. (Kr. z. Dion. p. 343, 145.) was billigend Didot auch kurz vorher *ἐς Σύμην* will. — *ἐπὶ τὴν Ῥόδον* verbindet Pp. mit beiden Verben; ich, wie schon Va., mit dem vorhergehenden. Sonst würde wohl *ἐπὶ τοὺς Ῥοδίους* stehen. Auch galt der Krieg mehr den Peloponnesiern. — *οἱ δέ,* die Peloponnesier. (Va.) — *ἐξέλεξαν* trieben ein. (Va.) So steht das Wort bei Dem. 4, 34. 19, 293 u. öfter. (Bl.)

C. 45. § 1. *ἔτι πρότερον.* Kr. z. Dion. p. 302 s. 68. — *ἀναστῆναι ἐς.* zu 1, 87, 2. — *ὢν καὶ ἀφικομένης.* Spr. 56, 14, 2. — *ἀπ'. παρ'* würde man erwarten. vgl. § 5 u. 8, 33, 2. Doch steht eben so *παρεῖναι ἀπό* 8, 51, 1. (Pp.) — *αὐτῶν, τῶν Πελοποννησίων,* näher bestimmt durch *ἐκ Λακε-*

ἀποκτεῖναι — ἦν γὰρ καὶ τῷ Ἄγιδι ἐχθρὸς καὶ ἄλλως ἄπιστος ἐφαί-
2 νετο — πρῶτον μὲν ὑποχωρεῖ δείσας παρὰ Τισσαφέρνην, ἔπειτα ἐκά-
κου πρὸς αὐτὸν ὅσον ἐδύνατο μάλιστα τῶν Πελοποννησίων τὰ πρά-
γματα, καὶ διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος τήν τε μισθοφορὰν ξυνέτε-
μεν, [ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς] ὥστε τριώβολον καὶ τοῦτο μὴ ξυνεχῶς
δίδοσθαι, λέγειν κελεύων τὸν Τισσαφέρνην πρὸς αὐτοὺς ὡς Ἀθηναῖοι
ἐκ πλείονος χρόνου ἐπιστήμονες ὄντες τοῦ ναυτικοῦ τριώβολον τοῖς
3 ἑαυτῶν διδόασιν, οὐ τοσοῦτον πενίᾳ ὅσον ἵνα αὐτῶν μὴ οἱ ναῦται ἐκ
περιουσίας ὑβρίζοντες οἱ μὲν τὰ σώματα χείρω ἔχωσι, δαπανῶντες
ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει, οἱ δὲ τὰς ναῦς ἀπολείπωσιν,
οὐχ ὑπολιπόντες ἐς ὁμηρείαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν· καὶ τοὺς
τριηράρχους καὶ τοὺς στρατηγοὺς τῶν πόλεων ἐδίδασκεν ὥστε δόντα
χρήματα αὐτὸν πεῖσαι, ὥστε ξυγχωρῆσαι ταῦτα ἑαυτῷ, πλὴν τῶν Συ-
ρακοσίων· τούτων δὲ Ἑρμοκράτης, στρατηγὸς ὤν, ἠναντιοῦτο ὑπὲρ
4 τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ. τάς τε πόλεις δεομένας χρημάτων ἀπήλασεν,

δαίμονος. (Hk.) — ὥστε. Spr. 65, 3, 1. — τῷ Ἄ. ἐχθρός 8, 12, 2. — ὑποχωρεῖ, ἤγουν λάθρᾳ ἐχώρησε. (Sch.) Spr. 68, 46, 18.

§ 2. τήν τε. Dem τέ entspricht καί vor τοὺς τριηράρχους. (Pp.) Eben so entfernt von seinem καί Xen. Kyr. 8, 1, 40 f. (Hertlein.) — ξυνέτεμεν, εἰς ὀλίγον συνέστειλε. (Sch.) vgl. zu 8, 86, 5. Xen. Hier. 4, 9: τὰς δαπάνας συντέμνειν. — ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς streicht Kr. p. 354 s. Nicht Treffendes entgegnen Gö. u. Pp. vgl. Kr. Stud. 2 S. 198 u. Böckh Staatsh. S. 382 f. — χρόνου verdächtigt Kr. Bruchst., da Thuk. sonst bloss ἐκ πλείονος sagt. zu 4, 42, 3. vgl. 4, 103, 3. 5, 82, 2. — τοῖς ἑαυτοῦ, ναύταις δηλονότι. (Sch.) Eig. nur: ihren Leuten. Spr. 47, 5, 2.

§ 3. χείρω, ἤγουν ἄχρηστα ἐς μάχην ἢ ἀσθενῆ. (Sch.) χεῖρον will Cobet v. l. p. 156 u. n. l. p. 270. Doch so 3, 82, 2: ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσιν. vgl. Herbst S. 25. — τοιαῦτα. τὰ τοιαῦτα Martins u. eine andre Hs. — ἡ vor ἀσθένεια würde man gern entbehren; vielleicht δή. Streichen will es Cobet Hyper. p. 56. Herbst S. 26 erklärt: die durch χείρω angedeutete „oder kurzweg: ihre Untüchtigkeit.“ — ἀπολείπωσιν οὐχ ὑπολιπόντες für ἀπολείποντες einige gute Hsn., zum Theil ἀπολίπωσιν; eine ohne οὔ, was schon Dr. streichen wollte. Wenn man auch μή vor ἀπολείπωσιν aus dem Vorigen ergänzt, so ergiebt sich doch damit keine genügende Erklärung. Mir scheinen die ähnlichen Wörter ἀπολείπωσιν und ὑπολιπόντες eine Lücke veranlasst zu haben. vgl. jedoch Haase S. 9 ff, der hiebei an einen Theil des Soldes denkt den man um die Soldaten zu fesseln ihnen einstweilen zurückgehalten. vgl. Polyän. 3, 9, 51 u. Veget. 2, 20. Ausführlich dagegen Kämpf Quaestt. 3 p. 4—11, der ἀπολείπωσιν ὑπολιπόντες etc. lesend erklärt: desererent, relicta stipendii parte nondum persoluta, ut quam pecuniam ducibus in dandis commeatibus satis firmum reditus militum pignus visam, ipsi opum abundantia luxuriantes tam parvi aestimarent, jacturam ejus ut nihil curarent. — [προσοφ. προὐφ. Cobet Hyper. p. 53. —] τοὺς τρ. καὶ τοὺς στρ. ist Object von πεῖσαι regiert. (Sch.) — ὥστε, das erste, streicht Reiske. — ὥστε. zu 2, 2, 4. — τούτων. Spr. 47, 9, 1. — Ἑρμοκράτης 8, 29, 2. — στρατηγὸς ὢν für τε eine gute Hs. u. Va. — μόνος vor ὑπέρ ist mit derselben gestrichen. — παντός für ξύμπαντος dieselbe.

§ 4. τάς τε knüpft wieder an § 2 an. (Pp.) — ἀπήλασεν, Ἀλκιβιάδης. —

αὐτὸς ἀντιλέγων ὑπὲρ τοῦ Τισσαφέρνους ὡς οἱ μὲν Χῖοι ἀναίσχυντοι
εἶεν, πλουσιώτατοι ὄντες τῶν Ἑλλήνων, ἐπικουρίᾳ δ' ὅμως σωζόμενοι
ἀξιοῦσι καὶ τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασιν ἄλλους ὑπὲρ τῆς ἐκείνων
ἐλευθερίας κινδυνεύειν· τὰς δ' ἄλλας πόλεις ἔφη ἀδικεῖν, αἳ ἐς Ἀθη-
ναίους πρότερον ἢ ἀποστῆναι ἀνάλουν, εἰ μὴ καὶ νῦν καὶ τοσαῦτα καὶ
ἔτι πλείω ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν ἐθελήσουσιν ἐσφέρειν. τόν τε Τισσαφέρ-
νην ἀπέφαινε νῦν μέν, τοῖς ἰδίοις χρήμασι πολεμοῦντα, εἰκότως φει-
δόμενον, ἢν δέ ποτε τροφὴ καταβῇ παρὰ βασιλέως, ἐντελῆ αὐτοῖς ἀπο-
δώσειν τὸν μισθὸν καὶ τὰς πόλεις τὰ εἰκότα ὠφελήσειν. παρῄνει δὲ 46
καὶ τῷ Τισσαφέρνει μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι διαλῦσαι τὸν πόλεμον, μηδὲ
βουληθῆναι κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας ἅσπερ παρεσκευάζετο ἢ Ἕλ-
λησι πλείοσι μισθὸν πορίζοντα τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θα-
λάσσης τὸ κράτος δοῦναι, ἔχειν δ' ἀμφοτέρους ἐᾶν δίχα τὴν ἀρχήν,
καὶ βασιλεῖ ἐξεῖναι ἀεὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ λυπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν.
γενομένης δ' ἂν καθ' ἓν τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς ἀπορεῖν ἂν 2
αὐτὸν οἷς τοὺς κρατοῦντας ξυγκαθαιρήσει, ἢν μὴ αὐτὸς βούληται με-
γάλῃ δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ ἀναστάς ποτε διαγωνίσασθαι. εὐτελέστερα

αὐτός verbindet Va. richtig mit *ἀντιλέγων*. vgl. 8, 56, 4. — *εἶεν*. *εἶεν εἰ* Ba., wenn nicht im Folgenden ein Uebergang vom Particip zum Verbum fin. anzunehmen sei. vgl. Schäfer Dem. 2 p. 75. (Pp.) *εἰσίν, εἰ* Kr. Bruchst. Denn der Optativ ist kaum erträglich, da der Gedanke als völlig objectiv ausgesprochen wird. Anders wäre es wenn *νομίζοι* etc. gesagt wäre. — *τοῖς σώμασι*. zu *τῇ πόλει* 2, 65, 4. — *ἐκείνων, σφῶν*. Dobree 1 p. 123. zu 2, 11, 4 u. 4, 37.

§ 5. *τὰς δ' ἄλλας* im Ggs. zu *οἱ μὲν Χῖοι* sind die tributpflichtigen. Concinner wäre *αἱ δ' ἄλλαι πόλεις ἀδικοῖεν* ohne *ἔφη*. (Pp.) — *πρότερον ἤ* für *πρότερον* Dr. u. zwei Hsn. zu 1, 69, 4 u. 7, 63, 1. — *καταβῇ*. Kr. zu Xen. An. 4, 8, 25. *κατα* — aus Oberasien nach der Küste. — *ἀποδώσειν*, der Inf. die Idee bezeichnend neben dem prädicativen *πολεμοῦντα*. „Eben so *ἔχον* und *εἶναι* 2, 13, 5." (Pp.) vgl. den Index u. Uebergang. — *τὰ εἰκότα*. Spr. 46, 11, 2.

C. 46. § 1. *διαλῦσαι τὸν πόλεμον* für *τὸν πόλεμον διαλῦσαι* eine gute Hs. — *βουληθῆναι* sich zu entschliessen. Spr. 53, 5, 2. — *κομίσαντα ἢ ναῦς Φοινίσσας*. Eig. war *ἢ ναῦς Φοινίσσας κομίσαντα* zu stellen. (Pp.) vgl. zu 6, 24, 1. Aehnlich bei *οὔτε* 3, 39, 3 u. *τέ* 5, 11, 2. Ueber die Schiffe 8, 87, 1 ff. — *Ἕλλησι* für *μελλήσει* Reiske, Ba., einige Hs. u. Va. — *ἐξεῖναι, εἶπεν* aus *παρῄνει*. Spr. 65, 11, 7. — *ἀεί* giebt eine gute Hs. u. Va. — *αὐτοῦ* für *αὐτούς* einige gute Hsn. Es ist wohl Adverbium: dort, in Asien. Denn als Ge. ist es in keiner Weise zu rechtfertigen. Dobree vermuthet *αὐτῶν, αὐτῷ* oder *ἀεί; αὐτῷ* wollte auch Dr. — *ἐπάγειν*. zu 1, 107, 3.

§ 2. *ἄν*, auch das erste, gehört zu *ἀπορεῖν*. vgl. Index u. *ἄν* F. — *καθ' ἕν*. zu 3, 10, 3. — *ἐς γῆν* für *γῆς*, um zwei Genitive zu vermeiden. (Hertlein.) Ueber *ἔς* zu 1, 6, 1. — *οἷς* für *οἷς τισιν*. zu 1, 136, 3. (Pp.) mit deren Hülfe, der Da. von *ξύν* in *ξυγκαθαιρήσει* regiert. Ueber das Fu. Spr. 54, 7, 1. — *ξυγκαθαιρήσει*. Das Compositum noch so 6, 6, 3, im eig. Sinne 1, 90, 2; sonst vielleicht bei Attikern nirgends. — *ἢν μή*, als ob vorherginge: *ὅπως καθαιρήσει*. — *ἀναστάς*. *ἀντιστάς* Kr., wie schon Dobree. — *εὐτελέστερα*. *ἀντίκειται τῷ πολυτελεῖ τὰ εὐτελέστερα*. *ἀδα-*

δὲ τὰ δεινὰ βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης καὶ ἅμα μετὰ τῆς ἑαυτοῦ
3 *ἀσφαλείας αὐτοὺς περὶ ἑαυτοὺς τοὺς Ἕλληνας κατατρῖψαι. ἐπιτηδειοτέρους τ' ἔφη τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς ἀρχῆς· ἧσσον γὰρ τῶν κατὰ γῆν ἐφίεσθαι, τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον καὶ τὸ ἔργον ἔχοντας πολεμεῖν· τοὺς μὲν γὰρ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσι τε αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος καὶ ἐκείνῳ ὅσοι ἐν τῇ βασιλέως Ἕλ-*
4 *ληνες οἰκοῦσιν· τοὺς δὲ τοὐναντίον ἐλευθερώσοντας ἥκειν, καὶ οὐκ εἰκὸς εἶναι Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν [τῶν Ἑλλήνων] ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων [τῶν βαρβάρων], ἢν μή ποτε αὐτοὺς μὴ ἐξέλωσι, μὴ ἐλευθερῶσαι. τρίβειν οὖν ἐκέλευε πρῶτον ἀμφοτέρους καὶ ἀποτεμόμενον ὡς μέγιστα [ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων] ἔπειτ' ἤδη τοὺς Πελοποννησίους ἀπαλλάξαι ἐκ τῆς χώρας. καὶ διενοεῖτο τὸ πλέον*
5 *οὕτως ὁ Τισσαφέρνης, ὅσα γε ἀπὸ τῶν ποιουμένων [ἦν] εἰκάσαι. τῷ γὰρ Ἀλκιβιάδῃ διὰ ταῦτα ὡς εὖ περὶ τούτων παραινοῦντι προσθεὶς*

πανώτερα οὖν λέγει. (Sch.) — *τὰ δεινά* könnte Glossem sein. Bloss satius esse Va. Jedenfalls ist *κατατρῖψαι* Subject: die Gefahr sei minder kostspielig, wenn er die Hellenen durch einander aufreibe. (Va.) Jetzt glaub' ich dass *εἶναι* für *τὰ δεινά* zu lesen ist. vgl. zu *πλώιμος* 1, 7, 1 u. Index u. Neutrum. — *περὶ ἑαυτούς.* zu 6, 18, 7. — *κατατρῖψαι.* Xen. Oek. 1, 21: *τοὺς οἴκους κατατρίβουσι.* Mit *φθορά* synonym *τριβή* 8, 87, 4.

§ 3. *ἐπιτηδειοτέρους* vortheilhaftere für die Interessen des Königs. — *τὸν λόγον* den ausgesprochenen Zweck des Krieges, die Erhaltung ihrer Herrschaft. Wenn *τέ* dem folgenden *καί* entspräche, so würde es wohl nach *τόν* und vor diesem noch ein *καί* stehen. Demnach wird es *ἐφίεσθαι* und *πολεμεῖν* verbinden. — *ξυμφορώτατον. ξυμφορωτέρους εἶναι βασιλεῖ.* (Sch.) — *πολεμεῖν* verdächtigt Dobree, da es nicht für *προσπολεμῆσαι* stehen könne. vgl. 8, 96, 4. Auch mir verdächtig. — *τοὺς μέν*, *τοὺς Ἀθηναίους.* — *ξυγκαταδουλοῦν* gehört nur zu *ἐκείνῳ*, hier dem wichtigeren Begriffe; zu *σφίσιν αὐτοῖς* wird nur *καταδουλοῦν* gedacht. (Abr.) Das Wort noch bei Spätern. — *μέρος* zu streichen? oder *τὸ μέρος:* den sie betreffenden Theil? Oder die Seepartie, die Seeherrschaft überhaupt. „vgl. 2, 62, 2." (Pp.) — *ἐκείνῳ*, dem Tissaphernes. — *τῇ. γῇ* Haase p. 96.

§ 4. *ἀπὸ σφῶν* von ihnen, den Athenern, die Alkibiades durch *σφῶν* bezeichnet, weil er selbst ihnen angehört. Spr. 58, 4, 3. Dabei ist freilich *τῶν Ἑλλήνων*, zumal mit dem Artikel, sehr anstössig; verdächtigt schon von Valcken. z. Her. 5, 92, wie auch *τῶν βαρβάρων*, das im Vat. fehlt. Die Stellen zu 1, 144, 3 sind verschieden. — *ἢν μή. ἢν δή* Reiske. Pp. erklärt mit Hk.: „ausser wenn (nisi si) sie dieselben, die Athener, nicht überwältigten (everterint); sie würden also die Hellenen auch von den Barbaren befreien, wofern es ihnen nicht unmöglich geworden die Athener zu überwältigen. Ein zwiefaches *μή*, oder *οὐ*, jedes zu einem andern Begriffe gehörig, finde sich auch Lyk. Leokr. 140, Dem. 22, 18, Andok. 1, 22, Xen. Kyr. 3, 3, 24." Ich halte mit Arn. die Stelle für verdorben. Ueber *αὐτούς* für *σφῶν* zu 1, 95, 2. — *ἐλευθερῶσαι.* zu *δουλεῦσαι* 1, 81, 2. — *ἀποτεμόμενον, στερήσαντα.* (Sch.) So bei Her. 1, 82, 1, Pol. 9, 28, 7 u. Spätern. (Bl.) — *ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων* ist mir verdächtig: möglichst geschwächt werden sollten Beide. — *ἔπειτ' ἤδη.* Spr. 56, 10, 3. vgl. zu 6, 91, 6. — *τὸ πλέον.* Spr. 49, 2, 5. vgl. 4, 20, 3 u. zu 1, 74, 3. — *ἦν* streicht Kr. Bruchst. So war auch Her. 9, 32, 2 *ἐστί* eingefälscht.

§ 5. *προσθεὶς ἑαυτόν*, wie 8, 50, 3. vgl. 3, 92, 1 u. 4, 86, 2. —

ἑαυτὸν ἐς πίστιν τήν τε τροφὴν κακῶς ἐπόριζε τοῖς Πελοποννησίοις καὶ ναυμαχεῖν οὐκ εἴα, ἀλλὰ καὶ τὰς Φοινίσσας φάσκων ναῦς ἥξειν καὶ ἐκ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι ἔφθειρε τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο, γενομένην καὶ πάνυ ἰσχυράν, τά τε ἄλλα καταφανέστερον ἢ ὥστε λανθάνειν οὐ προθύμως ξυνεπολέμει.

Ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ταῦτα ἅμα μὲν τῷ Τισσαφέρνει καὶ τῷ βασιλεῖ, 47
ὢν παρ' ἐκείνοις, ἄριστα εἶναι νομίζων παρήνει, ἅμα δὲ τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων, εἰδώς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν, ὅτι ἔσται ποτὲ αὐτῷ πείσαντι κατελθεῖν· πεῖσαι δ' ἂν ἐνόμιζε μάλιστα ἐκ τοῦ τοιούτου, εἰ Τισσαφέρνης φαίνοιτο αὐτῷ ἐπιτήδειος ὤν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ ᾔσθοντο αὐτὸν ἰσχύοντα παρ' αὐτῷ οἱ ἐν 2
τῇ Σάμῳ [Ἀθηναίων στρατιῶται], τὰ μὲν καὶ Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος λόγους ἐς τοὺς δυνατωτάτους αὐτῶν ἄνδρας ὥστε μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ βούλεται καὶ οὐ πονηρίᾳ οὐδὲ δημοκρατίᾳ τῇ ἑαυτὸν ἐκβαλούσῃ κατελθὼν καὶ παρασχὼν Τισσαφέρνην φίλον αὐτοῖς ξυμπολιτεύειν, τὸ δὲ πλέον καὶ ἀπὸ σφῶν αὐτῶν οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τριήραρχοί τε τῶν Ἀθηναίων καὶ δυνατώτατοι ὥρμηντο ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν.

ἐς πίστιν zum Vertrauen auf die Klugheit der Rathschläge des A. — *κακῶς*, γλίσχρως Plut. Alk. 25. (Didot.) vgl. 8, 80, 1. — *φάσκων ναῦς* für ναῦς φάσκων eine gute Hs. — *ἐκ περιόντος*, ἤγουν ἐκ τοῦ ὑπερβάλλοντος. (Sch.) mit überlegenen Streitkräften. vgl. zu 5, 103, 1 u. 6, 55, 4. — *ἀγωνιεῖσθαι*, die verbündeten Peloponnesier und Perser. — *ἀκμήν.* zu 7, 14, 1. (Bl.) — *καὶ πάνυ.* Spr. 69, 32, 18. — *τὰ ἄλλα* hängt von ξυνεπολέμει ab nach Spr. 46, 5, 4. Der Sinn: auch im Uebrigen nahm er — zu augenfällig um es nicht zu verrathen — nicht bereitwillig an dem Kriege Theil, den Zwischensatz bloss auf *οὐ προθύμως* bezogen. — *ξυνεπολέμει* hat nur eine gute Hs. u. Va. Ohne das wäre mit Dr. *πρόθυμος* zu lesen.

C. 47. § 1. *τῷ* vor *βασιλεῖ* fehlt nur in einer schlechten Hs; *ὁ βασιλεύς* auch bei Xen. An. 2, 4, 4. 5, 38 (?), Hell. 7, 1, 37. 38, Dem. 19, 137, Antiphanes b. Athen. 3, 27, [Heraklides eb. 4, 2], Theopompos eb. 6, 60. vgl. Bornem. zu Xen. Mem. 3, 5, 26. (Pp.) — *κάθοδον ἐς.* Spr. 50, 9, 9. — *ἐπιθεραπεύων*, διορθούμενος, προμηθούμενος. (Zonaras p. 837.) zu 4, 67, 3. (Pp.) *ἐπι* — dazu, daneben. Das Wort findet sich noch 8, 84, 3 und bei Spätern. Ueber die Stellung zu *θεραπεύοντες* 1, 19. — *εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτήν*, τὴν πατρίδα εἰ μὴ ἐάσει διαφθαρῆναι. (Sch.) Kr. zu Her. 7, 213. — *πεῖσαι*, τοὺς Ἀθηναίους. (Sch) — *ἐκ τοῦ τοιούτου* bei solchem Verfahren. zu 6, 9, 2.

§ 2. *Ἀθηναίων στρατιῶται* würde ich gern entbehren. (Kr. Bruchst.) — *τὰ μὲν καί.* zu 7, 12, 1. — *προσπέμψαντος.* προπέμψαντος einige Hsn. — *ἐς τοὺς δυν.* zu 4, 93, 2. — *αὐτοῦ.* αὑτοῦ? — *ἐς τοὺς βελ.* πρὸς τοὺς βελ. Cobet n. l. p. 347. Doch vgl. zu 8, 48, 2. Thuk. gebraucht auch sonst mehrfach ἐς wo die spätere Atthis πρός. vgl. Index u. ἐς. — *βελτίστους* Optimaten. (Ba.) Kr. z. Dion. p. 270. — *ἐπὶ πονηρίᾳ* im Ggs. zu βελτίστους, um den Schlechten, dem Pöbel, das Uebergewicht zu erhalten. — *τὸ δὲ πλέον.* zu 1, 90, 1. Durch μέν und δέ werden *Ἀλκιβιάδου προσπέμψαντος*, das sich gleichfalls an ὥρμηντο anschliesst, und *ἀπὸ σφῶν αὐτῶν* (Spr. 68, 16, 7) verbunden. Spr. 59, 2, 3.

48καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦτο καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐν-
τεῦθεν ὕστερον ἦλθεν· τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ διαβάντες τινὲς ἐκ τῆς Σάμου
ἐς λόγους ἦλθον, καὶ ὑποτείνοντος αὐτοῦ Τισσαφέρνην μὲν πρῶτον,
ἔπειτα δὲ καὶ βασιλέα φίλον ποιήσειν, εἰ μὴ δημοκρατοῖντο, οὕτω γὰρ
ἂν πιστεῦσαι μᾶλλον βασιλέα, πολλὰς ἐλπίδας εἶχον αὐτοί τε ἑαυτοῖς
οἱ δυνατοὶ τῶν πολιτῶν τὰ πράγματα, οἵπερ καὶ ταλαιπωροῦνται μά-
2λιστα, ἐς ἑαυτοὺς περιποιήσειν καὶ τῶν πολεμίων ἐπικρατήσειν. ἔς
τε τὴν Σάμον ἐλθόντες ξυνίστασάν τε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιτηδείους
ἐς ξυνωμοσίαν καὶ ἐς τοὺς πολλοὺς φανερῶς ἔλεγον ὅτι βασιλεὺς σφίσι
φίλος ἔσοιτο καὶ χρήματα παρέξοι Ἀλκιβιάδου τε κατελθόντος καὶ μὴ
δημοκρατουμένων.

Καὶ ὁ μὲν ὄχλος, εἰ καί τι παραυτίκα ἤχθετο τοῖς πρασσομένοις,
διὰ τὸ εὔπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ παρὰ βασιλέως μισθοῦ ἡσύχαζεν· οἱ
δὲ ξυνιστάντες τὴν ὀλιγαρχίαν, ἐπειδὴ τῷ πλήθει ἐκοίνωσαν, αὖθις
καὶ (ἐν) σφίσιν αὐτοῖς καὶ τοῦ ἑταιρικοῦ τῷ πλέονι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀλ-
3κιβιάδου ἐσκόπουν. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἐφαίνετο εὔπορα καὶ πιστά,
Φρυνίχῳ δέ, στρατηγῷ ἔτι ὄντι, οὐδὲν ἤρεσκεν, ἀλλ' ὅ τε Ἀλκιβιάδης,
ὅπερ καὶ ἦν, οὐδὲν μᾶλλον ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δεῖσθαι ἐδόκει
αὐτῷ, οὐδ' ἄλλο τι σκοπεῖσθαι ἢ ὅτῳ τρόπῳ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου
τὴν πόλιν μεταστήσας ὑπὸ τῶν ἑταίρων παρακληθεὶς κάτεισι, σφίσι

C. 48. § 1. *ἦλθεν* hat nur eine gute Hs., pervasit Va. Arn. und Pp. wollen lieber *ἐκινήθη* ergänzen. — *τῷ Ἀλκιβιάδῃ.* Spr. 48, 9, 1. — *ὑποτείνοντος, ὑπισχνουμένου.* (Sch.) Ar. Ach. 657. Her. 7, 158, 1: *ὑποτείνοντος τὰ ἐμπόρια συνελευθεροῦν.* (Valckenaer.) vgl. Jacobs z. Ach. Tat. p. 989. — *καί* nach *αὐτοῦ* ist mit einer guten Hs. ausgelassen. — *μὲν πρῶτον.* Kr. zu Xen. An. 1, 9, 5. vgl. Soph. Phi. 919. — *τε* entspricht dem *καί* vor *τῶν πολεμίων.* (Pp.) — *ἑαυτοῖς* für *αὐτοῖς* eine gute Hs., *αὐτοῖς* mehrere. — *οἵπερ — μάλιστα* sollte nach *πολιτῶν* stehen. (Ba.) *ὥσπερ?* Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 364, 11. — *ἐς ἑαυτούς* erneuert das *ἑαυτοῖς.* (Arn.) — *περιποιήσειν.* zu 2, 25, 2.

§ 2. *ἐλθόντες* zurückgekehrt. zu 1, 117, 2. Subject *οἱ διαβάντες ἐκ Σάμου* § 1. — *ξυνίστασαν.* zu 6, 16, 6. — *ἐς τούς.* Spr. 68, 21, 6. — *δημοκρατουμένων.* Spr. 47, 4, 3. — *τι παραυτίκα.* *τὸ παραυτίκα* oder *τι τὸ παραυτίκα* Kr. Bruchst., wohl weil *παραυτίκα* sonst bei Thuk. sofort heisst, während er *τὸ παραυτίκα* für *ἐν τῷ παρόντι* gebraucht. Doch findet sich auch so *ἡ π. λαμπρότης* 2, 64, 4. vgl. 7, 57, 8. (Pp.) u. 8, 82, 1. Diese Stellen beweisen nichts. — *παρά* hat nur eine gute Hs. — *ἐκοίνωσαν.* *ἐκοινώνησαν* gute Hsn. — *καὶ σφίσιν.* *κἀν σφίσιν* Dobree; *καὶ ἐν σφίσιν* Gö. u. wegen 8, 63, 3 Herbst S. 13, vgl. noch 4, 130, 5. 5, 69, 3. 6, 103, 3. 8, 76, 2. — *τοῦ ἑταιρικοῦ.* vgl. 3, 82, 5 u. 8, 92, 5. — *τὰ ἀπὸ τοῦ* die Vorschläge des. vgl. zu 1, 127.

§ 3. *οὐδ' ἄλλο* für *ἢ ἄλλο* Dobree u. eine gute Hs. — *ὅτῳ τρόπῳ.* zu 1, 107, 3. — *κόσμου, εὐταξίας.* (Sch.) zu 4, 76, 1. — *μεταστήσας.* zu 6, 98, 5. — *ἑταίρων.* *ἑτέρων* die meisten Hsn. u. Dobree. vgl. 8, 46, 1? zu 3, 73. — *παρακληθείς* streicht Cobet v. l. p. 56. vgl. 8, 68, 3: *ὑπ' ὀλιγαρχίας κατελθεῖν.* Doch vgl. Herbst S. 11 f. — *περιοπτέον, περιαρθρητέον, σκεπτέον.* (Sch.) vgl. 4, 124, 4.

δὲ περιοπτέον εἶναι τοῦτο μάλιστα ὅπως μὴ στασιάσωσιν· τῷ τε βα- 4
σιλεῖ οὐκ εὔπορον εἶναι καὶ Πελοποννησίων ἤδη ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσσῃ
ὄντων καὶ πόλεις ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ οὐ τὰς ἐλαχίστας, Ἀθη-
ναίοις προσθέμενον, οἷς οὐ πιστεύει, πράγματα ἔχειν, ἐξὸν Πελοποννη-
σίους, ὑφ' ὧν οὐδέν πω κακὸν πέπονθε, φίλους ποιήσασθαι. τάς τε 5
ξυμμαχίδας πόλεις, αἷς ὑπεσχῆσθαι δὴ σφᾶς ὀλιγαρχίαν, ὅτι δὴ καὶ
αὐτοὶ οὐ δημοκρατήσονται, εὖ εἰδέναι ἔφη ὅτι οὐδὲν μᾶλλον σφίσιν
οὔθ' αἱ ἀφεστηκυῖαι προσχωρήσονται οὔθ' αἱ ὑπάρχουσαι βεβαιότεραι
ἔσονται· οὐ γὰρ βουλήσεσθαι αὐτοὺς μετ' ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας
δουλεύειν μᾶλλον ἢ μεθ' ὁποτέρου ἂν τύχωσι τούτων ἐλευθέρους εἶναι·
τούς τε καλοὺς κἀγαθοὺς ὀνομαζομένους οὐκ ἐλάσσω αὐτοὺς νομίζειν
σφίσι πράγματα παρέξειν τοῦ δήμου, ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς
τῶν κακῶν τῷ δήμῳ, ἐξ ὧν τὰ πλείω αὐτοὺς ὠφελεῖσθαι· καὶ τὸ 6
μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι καὶ ἄκριτοι ἂν καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκειν, τὸν
δὲ δῆμον σφῶν τε καταφυγὴν εἶναι καὶ ἐκείνων σωφρονιστήν. καὶ
ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπισταμένας τὰς πόλεις σαφῶς αὐτὸς
εἰδέναι ὅτι οὕτω νομίζουσιν. οὔκουν ἑαυτῷ γε τῶν ἀπ' Ἀλκιβιάδου

§ 4. *στασιάσωσι τῷ βασιλεῖ· οὐκ.* *στασιάσουσι. βασιλεῖ τ' οὐκ* Dobree. — *τῷ τε βασιλεῖ* für *τῷ βασιλεῖ* eine gute Hs., zwei *τῷ β. τε*, eine *τῷ β. δέ*. — *καί* nach *εἶναι* streicht Dobree; auch? — *ὁμοίως*, *ὥσπερ καὶ Ἀθηναίων, κρατούντων τῆς θαλάσσης.* (Sch.) — *ὄντων.* *ἰσχυόντων* Reiske. — *αὐτοῦ.* Spr. 47, 9, 12. vgl. eb. 18. — *οὐ τάς* für *οὐκ* eine gute Hs. — *προσθέμενον.* zu 3, 11, 3. — *οὐδέν πω κακόν* für *κακὸν οὐδέν* eine gute Hs.

§ 5. *ὑπεσχῆσθαι.* *ὑποσχήσεσθαι* Bö., weil noch kein Versprechen gemacht worden. — *δημοκρατήσονται.* zu 8, 75, 2. — *αἱ ἀφεστηκυῖαι.* Eignes Subject nach der Anticipation, aus *εὖ εἰδέναι ὅτι αἱ ξυμμαχίδες πόλεις οὔτε αἱ ἀφεστηκυῖαι.* Eine ungewöhnliche aber hier sehr natürliche Fügung. — *αἱ ὑπάρχουσαι* die es noch wären, nämlich *ξυμμαχίδες.* (Va.) — *ὁποτέρου* mit Bezug auf *ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας.* (Hl.) Spr. 58, 4, 6. — *τύχωσι.* Spr. 56, 4, 2. — *τοὺς καλοὺς κἀγαθούς* die Optimaten. (St.) Kr. z. Dion. p. 269, 70. Es ist Subject zu *παρέξειν.* (Hl.) — *αὐτούς*, *τοὺς ξυμμάχους*, Subject zu *νομιεῖν:* sie würden nicht glauben. vgl. § 6. — *ποριστάς* wohl in der gewöhnlichen Bedeutung *τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰσηγουμένους.* (Sch. Ar. Frösche 1501.) Sie handelten besonders auf Kosten der Bundesgenossen. Böckh Staatsh. p. 225. — *ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ* die dem Volke Böses, Bedrückungen der Bundesgenossen, an die Hand gäben. (St.) So *εἰσηγεῖσθαι* anleiten Ar. Frösche 971. vgl. zu 5, 30, 1. Das Substantiv findet sich noch hin und wieder bei Spätern, wie Dion. Arch. 4, 12, Diod. 2, 38, Dion C. 46, 28. — *τὰ πλείω.* zu 4, 30, 3. — *αὐτούς* sie selbst, die Optimaten. (Va.) — *ὠφελεῖσθαι.* Spr. 52, 4, 8. vgl. 6, 12, 2 u. 88, 7.

§ 6. *ἐκείνοις.* *ἐκείνους* einige gute Hsn. Spr. 68, 41, 9. vgl. 4, 28, 1. — *εἶναι.* Spr. 55, 1, 1. — *ἄκριτοι* als ob *ὅτι νομιοῦσι* vorherginge. (Ba.) Aehnlich 5, 41, 2 *ἑτοῖμοι.* (Pp.) Ueber die Verbindung mit einem Adverbium zu 3, 4, 1. vgl. 3, 82, 2. 7, 4, 6. — *βιαιότερον*, da die Oligarchie überhaupt gewaltthätig ist. — *σωφρονιστήν.* zu 3, 65, 2. — *παρ'.* *ἀπ'* Dobree, vielleicht *ἄρ' ἀπ'.* — *τὰς πόλεις ὅτι.* Spr. 61, 6, 2. — *ἀπ' Ἀ.* zu 1,

49καὶ ἐν τῷ παρόντι πρασσομένων ἀρέσκειν οὐδέν. οἱ δὲ ξυλλεγέντες
τῶν ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῖς ἐδόκει, τά τε πα-
ρόντα ἐδέχοντο καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις Πείσανδρον καὶ ἄλλους
παρεσκευάζοντο πέμπειν, ὅπως περί τε τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου
πράσσοιεν καὶ τῆς τοῦ ἐκεῖ δήμου καταλύσεως καὶ τὸν Τισσαφέρνην
50φίλον τοῖς Ἀθηναίοις ποιήσειαν. γνοὺς δὲ ὁ Φρύνιχος ὅτι ἔσοιτο περὶ
τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου λόγος καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι ἐνδέξονται αὐ-
τήν, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν ὑφ' αὐτοῦ λεχθέντων μή, ἢν
2κατέλθῃ, ὡς κωλυτὴν ὄντα κακῶς δρᾷ, τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε τι. πέμ-
πει ὡς τὸν Ἀστύοχον τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον, ἔτι ὄντα τότε
περὶ τὴν Μίλητον, κρύφα ἐπιστείλας ὅτι Ἀλκιβιάδης αὐτῶν τὰ πρά-
γματα φθείρει, Τισσαφέρνην Ἀθηναίοις φίλον ποιῶν, καὶ τἆλλα πάντα
σαφῶς ἐγγράψας· ξυγγνώμην δ' εἶναι ἑαυτῷ περὶ ἀνδρὸς πολεμίου
3καὶ μετὰ τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου κακόν τι βουλεύειν. ὁ δὲ Ἀστύ-
οχος τὸν μὲν Ἀλκιβιάδην, ἄλλως τε καὶ οὐκέτι ὁμοίως ἐς χεῖρας ἰόντα,
οὐδὲ διενοεῖτο τιμωρεῖσθαι, ἀνελθὼν δὲ παρ' αὐτὸν ἐς Μαγνησίαν
καὶ παρὰ Τισσαφέρνην ἅμα [λέγει τε αὐτοῖς τὰ ἐπισταλέντα ἐκ τῆς
Σάμου καὶ] γίγνεται αὐτοῖς μηνυτής, προσέθηκέ τε, ὡς ἐλέγετο, ἐπὶ
ἰδίοις κέρδεσι Τισσαφέρνει ἑαυτὸν καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων
4κοινοῦσθαι· διόπερ καὶ περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μα-

17, 1. vom A. ausgehend, wie § 2 nach Herbst S. 49. — *καὶ ἐν* auch, selbst in. (Ps.) Va. übersetzt *καί* gar nicht.

C. 49. *ξυνωμοσία* für *ξυμμαχία* Hk., Dobree u. A., auch mir eingefallen. vgl. 8, 48, 2. 69, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 364 ss. u. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 31. — *τὰ παρόντα*, die eingeleitete Umwälzung 8, 47, 2. — *ἐδέχοντο.* zu 3, 31, 2 u. 8, 50, 1. vgl. 7, 49, 2.

C. 50. § 1. *ὅτι ἔσοιτο καὶ ὅτι ἐνδέξονται.* Spr. 54, 6, 2. — *πρός* wegen. vgl. 3, 40, 6. 4, 80, 1 u. zu 8, 39, 2. — *ἐναντίωσιν τῶν* Opposition durch das was. — *ὑφ' αὐτοῦ λεχθέντων* für *λεχθέντων ὑφ' αὐτοῦ* eine gute Hs. „vgl. jedoch Spr. 50, 10, 2." (Pp.) — *κωλυτήν.* zu 1, 35, 3. — *τοιόνδε τι.* zu 2, 75, 4.

§ 2. *τὸν Λ.* für *τῶν Λ.* einige Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 302 s. 68 und über den zweiten Artikel zu 6, 81. — *ὄντα τότε. τότε ὄντα* eine gute Hs. — *κρύφα* ohne Vorwissen der Athener. (Arn.) — *ἐπιστείλας. ἐπιστολάς* Va., gewünscht von Kr. z. Dion. p. 367, 29, b. — *πάντα* hat nur eine gute Hs. — *ξυγγνώμην* verzeihlich. (Ba.) Spr. 61, 7, 5. — *πολεμίου*, wie Xen. Hell. 7, 3, 10. (Dobree 1 p. 120.) vgl. Kr. Ind. zu Xen. An. u. *ἐχθρός* lat. A. — *καὶ μετά* selbst mit. (Va.) — *τῆς πόλεως.* Spr. 47, 10.

§ 3. *ἐς χεῖρας* in seine Gewalt. (Va.) wie Xen. An. 1, 2, 26. (Pp.) — *τιμωρεῖσθαι*, wie er sollte nach 8, 45, 1. — *λέγει. ἀγγέλλει, ἀπαγγέλλει* mehrere Hsn.; mir ist der Satz bis *Σάμου καί* verdächtig. — *γίγνεται.* zu 3, 23, 3. vgl. 8, 51, 1. — *αὐτοῖς μηνυτής. αὐτὸς μηνυτής* Dr., eine Hs. u. Va. — *ἐπὶ ἰδίοις κέρδεσι* in Folge von Bestechung. vgl. 8, 45, 3. (Kr. z. Dion. p. 359, 48.) — *κοινοῦσθαι* haben nur zwei Hsn. u. Va. Dagegen bemerkt Arn.: mittheilen (imparting information) würde *κοινοῦν* heissen; auch spreche Thuk. hier, wie das Folgende zeige, nicht davon, sondern von einem Anschliessen an Tissaphernes Interessen. Ich erkläre: mit ihm gemeine Sache zu machen.

λακωτέρως ἀνθήπτετο. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης εὐθὺς πέμπει κατὰ Φρυνίχου γράμματα ἐς τὴν Σάμον πρὸς τοὺς ἐν τέλει ὄντας οἷα δέδρακε, [καὶ] ἀξιῶν αὐτὸν ἀποθνήσκειν. θορυβούμενος δὲ ὁ Φρύνιχος καὶ πάνυ, ἐν τῷ μεγίστῳ κινδύνῳ ὢν διὰ τὸ μήνυμα, ἀποστέλλει αὖθις πρὸς τὸν Ἀστύοχον, τά τε πρότερα μεμφόμενος ὅτι οὐ καλῶς ἐκρύφθη καὶ νῦν 5
ὅτι ὅλον τὸ στράτευμα τὸ τῶν Ἀθηναίων ἑτοῖμος εἴη τὸ ἐν τῇ Σάμῳ παρασχεῖν αὐτοῖς διαφθεῖραι, γράψας καθ' ἕκαστα, ἀτειχίστου οὔσης Σάμου ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειε, καὶ ὅτι ἀνεπίφθονόν οἱ ἤδη εἴη περὶ τῆς ψυχῆς δι' ἐκείνους κινδυνεύοντι καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο πᾶν δρᾶσαι μᾶλλον ἢ ὑπὸ τῶν ἐχθίστων αὐτὸν διαφθαρῆναι. ὁ δ' Ἀστύοχος μηνύει καὶ ταῦτα τῷ Ἀλκιβιάδῃ. καὶ ὡς προῄσθετο αὐτὸν ὁ 51
Φρύνιχος ἀδικοῦντα καὶ ὅσον οὐ παροῦσαν ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου περὶ τούτων ἐπιστολήν, αὐτὸς προφθάσας τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος γίγνεται ὡς οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἀτειχίστου οὔσης τῆς Σάμου καὶ ἅμα τῶν νεῶν οὐ πασῶν ἔνδον ὁρμουσῶν ἐπιθήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ καὶ ταῦτα σαφῶς πεπυσμένος εἴη, καὶ χρῆναι τειχίζειν τε Σάμον ὡς τάχιστα καὶ τἆλλα ἐν φυλακῇ ἔχειν· ἐστρατήγει δὲ καὶ κύριος ἦν αὐτὸς πράσσων ταῦτα. καὶ οἱ μὲν τὸν τειχισμόν τε παρεσκευάζοντο καὶ ἐκ 2
τοῦ τοιούτου, καὶ ὡς μέλλουσα, Σάμος θᾶσσον ἐτειχίσθη· αἱ δὲ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιστολαὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἧκον ὅτι προδίδοταί τε τὸ στράτευμα ὑπὸ Φρυνίχου καὶ οἱ πολέμιοι μέλλουσιν ἐπιθήσεσθαι. δόξας δὲ ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προειδὼς τῷ Φρυνίχῳ ὡς ξυνειδότι κατ' ἔχθραν ἀνατιθέναι, οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ξυνεμαρτύρησε μᾶλλον ταὐτὰ ἐσαγγείλας.

§ 4. **περί** fehlt in zwei guten Hsn. — **μαλακωτέρως.** zu 2, 50 u. z. Her. 1, 122, 2. — **ἀνθήπτετο,** *ἀντέσχετο.* (Sch.) instabat Haase. — **οἷα** mit Bezug auf den im Vorhergehenden enthaltenen Begriff anzeigend. — **καί** vor *ἀξιῶν* mit Va. zu streichen? Oder ist vor *οἷα* ein Particip ausgefallen? — **καὶ πάνυ** verbindet Hl. gut mit *θορυβούμενος.* vgl. Spr. 69, 32, 18.

§ 5. **νῦν.** Ungern vermisst man *λέγων* oder ein ähnliches Particip. — **ᾧ** für *ὅτῳ.* vgl. 8, 46, 2 u. zu 1, 136, 3. (Pp.) vgl. 5, 41, 1. — **αὐτά.** zu 2, 43, 1. — **ἀνεπίφθονον.** zu 1, 76, 1. — **ἐκείνους,** Alkibiades, Tissaphernes und Astyochos. (Hk.) — **πᾶν** für *ἄν* einige der besten Hsn. — **αὐτόν.** *αὐτός* oder lieber mit einer Hs. u. Pp. Streichen will es Dobree. Spr. 51, 6, 3.

C. 51. § 1. **ἐξάγγελος** *ὁ τὰ ἔσω γεγονότα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων.* (Hesych.) — **χρῆναι** hängt ab von einem in *ἐξάγγελος γίγνεται* enthaltenen *λέγει.* Spr. 65, 11, 7. — **πράσσων.** *πράσσειν* Reiske und Dobree. Ich erkläre: er betrieb dies der ihm zustehenden Befugniss gemäss. vgl. 5, 34, 2.

§ 2. **ἐκ τοῦ τοιούτου,** *διὰ τὸ τοιοῦτο· λέγει δὲ τὸ μήνυμα τὸ τοῦ Φρυνίχου.* (Sch.) — **καὶ ὥς** ohnehin. (Hl.) Spr. 9, 2, 2 u. Index u. *ὥς.* — **μέλλουσα,** *τειχίζεσθαι.* (Sch.) Kr. z. Dion. p. 118. — **τὰ ἀπὸ τῶν π.** die von den Feinden bevorstehenden Unternehmungen. zu 7, 77, 4. vgl. 8, 56, 2. — **ὡς ξυνειδότι** als einem mit den Feinden Einverstandenen. — **ἀνατιθέναι** aufbürden, zur Last legen. (Hl.) zu 2, 64, 2. — **ἀλλὰ καί.** zu 8, 27, 2. — **ξυνεμαρτύρησε,** für die Aussage des Phrynichos. — **ταὐτά** für *ταῦτα* Hl. — **ἐσαγγείλας** für *ἐξαγγείλας* eine gute Hs. zu 4, 27, 3.

52 Μετὰ δὲ τοῦτο Ἀλκιβιάδης μὲν Τισσαφέρνην παρεσκεύαζε καὶ ἀνέπειθεν ὅπως φίλος ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις, δεδιότα μὲν τοὺς Πελοποννησίους, ὅτι πλείοσι ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων παρῆσαν, βουλόμενον δὲ ὅμως, εἰ δύναιτό πως, πεισθῆναι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐν τῇ Κνίδῳ διαφορὰν περὶ τῶν Θηραμένους σπονδῶν ᾔσθετο τῶν Πελοποννησίων — ἤδη γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν τῇ Ῥόδῳ ὄντων
2αὐτῶν ἐγεγένητο — ἐν ᾗ τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημένον περὶ τοῦ ἐλευθεροῦν τοὺς Λακεδαιμονίους ἁπάσας τὰς πόλεις ἐπηλήθευσεν ὁ Λίχας, οὐ φάσκων ἀνεκτὸν εἶναι ξυγκεῖσθαι κρατεῖν βασιλέα τῶν πόλεων ὧν ποτε καὶ πρότερον ἢ αὐτὸς ἢ οἱ πατέρες ἦρχον. καὶ ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης, ἅτε περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθύμως
53τὸν Τισσαφέρνην θεραπεύων προσέκειτο· οἱ δὲ μετὰ τοῦ Πεισάνδρου πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλέντες ἐκ τῆς Σάμου ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας λόγους ἐποιοῦντο ἐν τῷ δήμῳ κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς Ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν καὶ Πελο-

C. 52. § 1. *παρεσκεύαζε.* zu 3, 36, 4. — *τῶν Ἀθηναίων*, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι. Spr. 47, 27, 6. — *πεισθῆναι* ὑπὸ Ἀλκιβιάδου μεταθέσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. (Sch.) Allein dieser Gedanke erscheint hier ziemlich seltsam, da Tissaphernes längst überzeugt war dass er eher die Athener als die Peloponnesier zu unterstützen Grund habe. vgl. 8, 46, 4. Auch kann eine blosse Ueberzeugung der Art ohne ihr gemässes Verfahren zu nichts führen. Daher scheint mir die La. πιστευθῆναι von vielen, wenn gleich meist schlechteren Hsn. geboten und von Va. bestätigt, auch jetzt die richtige. Nach ihr wäre der Sinn: obgleich er die Peloponnesier fürchtete, und also ein Interesse daran hatte sie durch Theilnahme für Athen zu schwächen, so wollte er doch für jetzt noch sich ihr Vertrauen erhalten. vgl. Kr. z. Dion. p. 358, 41. — *ἄλλως τε καί* schliesst sich an ἀνέπειθεν an und bezeichnet also den Grund warum Alkibiades jetzt eher seinen Zweck zu erreichen hoffen durfte. — *τὴν ἐν τῇ Κ. διαφοράν* 8, 43, 2 f. — *περί* statt τὴν περί. Spr. 50, 9, 9. — *Θηραμένους.* Θηριμένους einige Hsn. — *Πελοποννησίων*, (*ἤδη — ἐγεγένητο*,) ἐν ᾗ für Πελοποννησίων· ἤδη — ἐγεγένητο, ἐν τῇ (ᾗ) Kist. — *ἐν τῇ Ῥόδῳ ὄντων αὐτῶν* ist hinzugefügt, damit man nicht glaube dass auch diese Vorgänge noch eingetreten seien πρὶν ἐς τὴν Ῥόδον αὐτοὺς ἀναστῆναι 8, 45, 1. (Hk.) — *ἐγεγένητο*, ἡ διαφορά. (Va.)

§ 2. *τοῦ. ὑπ'* könnte man vermuthen; doch vgl. Kr. z. Her. 4, 12 u. 8, 83. Mit Unrecht hab' ich eine ähnliche Stelle des Arr. verdächtigt. — *πρότερον* 8, 46, 4. — *ἁπάσας τάς* für τὰς ἁπάσας einige, auch gute Hsn. vgl. Spr. 50, 11, 11 f. — *ἐπηλήθευσεν.* zu 4, 85, 1. — *οὐ φάσκων.* Spr. 67, 1, 2. Ueber die Sache 8, 43, 3. — *ξυγκεῖσθαι κρατεῖν.* zu 4, 68, 4. — *καὶ πρ.* Spr. 69, 32, 13. — *οἱ πατέρες.* zu 8, 43, 3. — *τὸν Τισσαφέρνην* für τῷ Τισσαφέρνει mehrere gute Hsn. — *προσέκειτο* ohne Object auch 7, 18, 2. 78, 2. (Dr.) Doch s. Spr. 60, 5, 2 u. Kr. z. Dion. p. 119.

C. 53. § 1. *τῶν Ἀθηναίων* verdächtigt Dobree (u. Kr.), da sie nicht vom Heere, sondern ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ abgesandt worden 8, 49. „Vielleicht aus 8, 56, 1 eingefälscht?“ (Pp.) — *ἀποσταλέντες.* zu 7, 23, 3. — *κεφαλαιοῦντες*, ἤγουν κεφαλαιωδῶς καὶ ξυντετμημένως λέγοντες. (Sch.) aus vielen Argumenten (thatsächlichen und rationellen) das Wesentlichste zusammenfassend. 6, 91, 6: πολλὰ παρεὶς τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω. — *ὡς* als Kern der Sache aussprechend dass. — *μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον* wie

πονvησίων περιγενέσθαι. ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν καὶ ἄλλων περὶ τῆς 2
δημοκρατίας καὶ τῶν Ἀλκιβιάδου ἅμα ἐχθρῶν διαβοώντων ὡς δεινὸν
εἴη εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισι, καὶ Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων
περὶ τῶν μυστικῶν, δι' ἅπερ ἔφυγε, μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειαζόντων
μὴ κατάγειν ὁ Πείσανδρος παρελθὼν πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχε-
τλιασμὸν ἠρώτα ἕνα ἕκαστον παράγων τῶν ἀντιλεγόντων, εἴ τινα ἐλ- 3
πίδα ἔχει σωτηρίας τῇ πόλει Πελοποννησίων ναῦς τε οὐκ ἐλάσσους
σφῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀντιπρῴρους ἐχόντων καὶ πόλεις ξυμμαχίδας
πλείους, βασιλέως τε αὐτοῖς καὶ Τισσαφέρνους χρήματα παρεχόντων,
σφίσι τε οὐκέτι ὄντων, εἰ μή τις πείσει βασιλέα μεταστῆναι παρὰ
σφᾶς. ὁπότε δὲ μὴ φαίησαν ἐρωτώμενοι, ἐνταῦθα δὴ σαφῶς ἔλεγεν 4
αὐτοῖς ὅτι "τοῦτο τοίνυν οὐκ ἔστιν ἡμῖν γενέσθαι, εἰ μὴ πολιτεύσομέν
τε σωφρονέστερον καὶ ἐς ὀλίγους μᾶλλον τὰς ἀρχὰς ποιήσομεν, ἵνα
πιστεύῃ ἡμῖν βασιλεύς, καὶ μὴ περὶ πολιτείας τὸ πλεῖον βουλεύσομεν
ἐν τῷ παρόντι ἢ περὶ σωτηρίας — ὕστερον γὰρ ἐξέσται ἡμῖν καὶ με-
ταθέσθαι, ἢν μή τι ἀρέσκῃ — Ἀλκιβιάδην τε κατάξομεν, ὃς μόνος
τῶν νῦν οἷός τε τοῦτο κατεργάσασθαι." ὁ δὲ δῆμος τὸ μὲν πρῶτον 54
ἀκούων χαλεπῶς ἔφερε τὸ περὶ τῆς ὀλιγαρχίας· σαφῶς δὲ διδασκόμε-
νος ὑπὸ τοῦ Πεισάνδρου μὴ εἶναι ἄλλην σωτηρίαν, δείσας καὶ ἅμα
ἐλπίζων ὡς καὶ μεταβαλεῖται, ἐνέδωκεν. καὶ ἐψηφίσαντο πλεύσαντα 2

vorher. Unbedingte Aufhebung der Demokratie wagte man natürlich nicht zu beantragen.

§ 2. *διαβοώντων.* zu 8, 78, 1. — *Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων.* Herm. Antiq. sacr. § 55, 25. (Pp.) — *τῶν μυστικῶν* 6, 61, 1. (Pp.) — *μαρτυρομένων* erklärten, forderten feierlich, beschworen. vgl. 6, 80, 3. — *ἐπιθειαζόντων, ἤγουν θεῖά τινα ἐπιβοωμένων.* (Sch.) zu 2, 75, 1. — *μὴ κατάγειν.* Spr. 55, 3, 13. — *πρός* gegen, gegenüber (vgl. 7, 68, 1) ist wohl mit *παρελθών* zu verbinden. „Pol. 28, 7, 4: *πρὸς τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί.*" (Bl.) — *σχετλιασμόν, ἤγουν δεινοπάθειαν.* (Sch.) — *αὐτῶν* nach *ἕκαστον* ist mit e. guten Hs. gestrichen. — *παράγων.* zu 3, 68, 1.

§ 3. *εἴ τινα* für *ἥντινα* eine gute Hs. u. Va. — *ἀντιπρῴρους* die ihnen die Spitze böten. (Hl.) Es ist aber prädicativ zu nehmen. vgl. 8, 75, 1. (Pp.) — *οὐκ ἐλάσσους.* 8, 52, 1: *πλείοσι ναυσὶ τῶν Ἀθηναίων παρῆσαν.* — *σφίσι δέ?* — *ὄντων, χρημάτων δηλονότι.* (Sch.) — *μεταστῆναι.* zu 1, 107, 4.

§ 4. *φαίησαν.* Spr. 36, 7, 1. — *δή. ἤδη* eine gute Hs., nicht übel, wie 4, 35, 1. — *σαφῶς.* zu 1, 91, 1. vgl. 8, 54, 1. — *ἡμῖν* für *ὑμῖν* zwei Hsn. — *τε.* Dem entspricht das *καί* vor *μὴ περί.* — *ἐς ὀλίγους τὰς ἀρχὰς ποιεῖν* auf Wenige die Staatsämter beschränken. (Va.) zu 2, 37, 1 u. 5, 81, 2. — *μᾶλλον* als seither. (Pp.) zu 1, 3, 2. — *τὰς ἀρχὰς ποιήσαιμεν* verdächtigen Ba. u. Dobree. Verschieden ist *περιποιεῖν* 8, 48, 1. — *ποιήσομεν* für *ποιήσαιμεν* Bk. u. Dobree. — *ἵνα πιστεύῃ.* Kr. z. Dion. p. 368, 32. vgl. 8, 48, 1. — *πλεῖον* für *πλέον* die besten Hsn. — *βουλεύσομεν* für *βουλεύωμεν* eine gute Hs. Hl. nahm *βουλεύσομεν* und *κατάξομεν* als eine selbständige Aufforderung. Dobree wollte *καὶ μὴ — ἀρέσκῃ* parenthetisch nehmen und also das Folgende wieder an *εἴ* anschliessen. — *μεταθέσθαι. μεταπεριθέσθαι* einige gute Hsn.

C. 54. § 1. *ἐλπίζων. ἐπελπίζων* die besten Hsn., was doch in der Bedeutung auf etwas hoffen erst bei den Spätern üblich ist. (Gö.) — *ὥς.*

τὸν Πείσανδρον καὶ δέκα ἄνδρας μετ' αὐτοῦ πράσσειν ὅπῃ ἂν αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα ἕξειν τά τε πρὸς τὸν Τισσαφέρνην καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην. ἅμα τε διαβαλόντος καὶ Φρύνιχον τοῦ Πεισάνδρου παρέλυσεν ὁ δῆμος τῆς ἀρχῆς καὶ τὸν ξυνάρχοντα Σκιρωνίδην, ἀντέπεμψαν δὲ στρατη-
3 γοὺς ἐπὶ τὰς ναῦς Διομέδοντα καὶ Λέοντα. τὸν δὲ Φρύνιχον ὁ Πείσανδρος, φάσκων Ἴασον προδοῦναι καὶ Ἀμόργην, διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρασσομένοις. καὶ ὁ μὲν Πείσανδρος τάς τε ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, ἁπάσας ἐπελθὼν καὶ παρακελευσάμενος ὅπως ξυστραφέντες καὶ κοινῇ βουλευσάμενοι καταλύσουσι τὸν δῆμον, καὶ τἆλλα παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ὥστε μηκέτι διαμέλλεσθαι, αὐτὸς μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν τὸν πλοῦν ὡς τὸν Τισσαφέρνην ποιεῖται.

55 Ὁ δὲ Λέων καὶ Διομέδων ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ἀφιγμένοι ἤδη ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπίπλουν τῇ Ῥόδῳ ἐποιήσαντο. καὶ τὰς μὲν ναῦς καταλαμβάνουσιν ἀνειλκυσμένας τῶν Πελοποννησίων, ἐς δὲ τὴν γῆν ἀπόβασίν τινα ποιησάμενοι καὶ τοὺς προσβοηθήσαντας Ῥοδίων νικήσαντες μάχῃ ἀπεχώρησαν ἐς τὴν Χάλκην, καὶ τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν μᾶλλον ἢ ἐκ τῆς Κῶ ἐποιοῦντο· εὐφυλακτότερα γὰρ αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἴ ποι ἀπαίροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικόν.

2 Ἦλθε δ' ἐς τὴν Ῥόδον καὶ Ξενοφαντίδας Λάκων παρὰ Πεδαρίτου ἐκ Χίου, λέγων ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Ἀθηναίων ἤδη ἐπιτετέλεσται καὶ εἰ μὴ βοηθήσουσι πάσαις ταῖς ναυσίν, ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα.
3 οἱ δὲ διενοοῦντο βοηθήσειν. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Πεδάριτος αὐτός τε καὶ

zu 5, 9, 2. — **μεταβαλεῖται** dass es die jetzt einzuführende Verfassung wieder werde umändern können. (Ba.) zu 1, 71, 4. — **ἐνέδωκεν.** zu 5, 86.

§ 2. **ὅπῃ ἂν δοκοίη.** Spr. 54, 15, 4. vgl. Schömann z. Isae. p. 306. — **παρέλυσεν ὁ δῆμος** für παρέλυσε die besten Hsn. zu 7, 16, 1. — **καὶ τόν.** *αὐτόν τε καὶ τόν?* — **στρατηγοὺς** — **Λέοντα.** Kr. z. Dion. 315, 29.

§ 3. **προδοῦναι,** weil er dem Amorges nicht zur Hülfe kam. (Kr. z. Dion. p. 368, 34.) — **ξυνωμοσίας** geheime Verbindungen, Klubs. Kr. z. Dion. p. 362 ff. Freimaurer? „Man vgl. den strengen Tadel des Thuk. gegen solche pleonektischen Sonderbündlereien 3, 82, 5." (Arn.) — **ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς** um das gerichtliche Verfahren und die Wahlen zu Aemtern ihren Interessen gemäss zu leiten. (Kr. z. Dion. p. 363, 5.) — **ἐπὶ τοῖς παροῦσιν** für die vorliegenden Zwecke. (Va.) Ueber **ἐπί** Spr. 68, 41, 7.

C. 55. § 1. **τῶν Ἀθηναίων** ist mir verdächtig, auch der Stellung wegen. — **τὰς ναῦς** — **ἀνειλκυσμένας** 8, 44, 3. — **ἢ ἐκ** für **ἐκ** Paulmier. vgl. 8, 60, 3. Ds. nimmt **ἐντεῦθεν** temporal. — **εὐφυλακτότερα** für **εὐφυλακτοτέρα** St. vgl. 3, 92, 5. (Pp.) Spr. 43, 4, 13 u. 44, 4, 2. vgl. Index u. Neutrum.

§ 2. **τὸ τεῖχος** 8, 31, 1. 40, 3. — **διενοοῦντο βοηθήσειν.** zu 1, 27, 2.

§ 3. **αὐτός τε καὶ ἔχων.** Spr. 59, 2, 3. Plat. Rep. 398, a: **ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν αὐτός τε καὶ τὰ ποιήματα βουλόμενος ἐπιδείξασθαι.** vgl. zu 5, 18, 3.

τὸ περὶ αὐτὸν ἐπικουρικὸν ἔχων καὶ τοὺς Χίους πανστρατιᾷ προσβαλὼν τῶν Ἀθηναίων τῷ περὶ τὰς ναῦς ἐρύματι αἱρεῖ τέ τι αὐτοῦ καὶ νεῶν τινων ἀνειλκυσμένων ἐκράτησεν· ἐπεκβοηθησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ τρεψαμένων τοὺς Χίους πρώτους νικᾶται καὶ τὸ ἄλλο τὸ περὶ τὸν Πεδάριτον, καὶ αὐτὸς ἀποθνήσκει καὶ τῶν Χίων πολλοὶ καὶ ὅπλα ἐλήφθη πολλά. Μετὰ δὲ ταῦτα ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης 56
οἱ Χῖοι ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ἐπολιορκοῦντο καὶ ὁ λιμὸς αὐτόθι ἦν μέγας.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Πείσανδρον Ἀθηναίων πρέσβεις ἀφικόμενοι ὡς τὸν Τισσαφέρνην λόγους ποιοῦνται περὶ τῆς ὁμολογίας. Ἀλκιβιάδης 2
δέ — οὐ γὰρ αὐτῷ πάνυ τὰ ἀπὸ Τισσαφέρνους βέβαια ἦν, φοβουμένου τοὺς Πελοποννησίους μᾶλλον καὶ ἔτι βουλομένου, καθάπερ καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐδιδάσκετο, τρίβειν ἀμφοτέρους — τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε εἶδος ὥστε τὸν Τισσαφέρνην ὡς μέγιστα αἰτοῦντα παρὰ τῶν Ἀθηναίων μὴ ξυμβῆναι. δοκεῖ δέ μοι καὶ ὁ Τισσαφέρνης τὸ αὐτὸ βουληθῆναι, 3
αὐτὸς μὲν διὰ τὸ δέος, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης, ἐπειδὴ ἑώρα ἐκεῖνον καὶ ὡς οὐ ξυμβασείοντα, δοκεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐβούλετο μὴ ἀδύνατος εἶναι πεῖσαι, ἀλλ' ὡς πεπεισμένῳ Τισσαφέρνει καὶ βουλομένῳ προσχωρῆσαι τοὺς Ἀθηναίους μὴ ἱκανὰ διδόναι. ᾔτει γὰρ τοσαῦτα ὑπερβάλλων ὁ 4
Ἀλκιβιάδης, λέγων αὐτὸς ὑπὲρ παρόντος Τισσαφέρνους, ὥστε τὸ τῶν Ἀθηναίων, καίπερ ἐπὶ πολὺ ὅ τι αἰτοίη ξυγχωρούντων, ὅμως αἴτιον γενέσθαι· Ἰωνίαν τε γὰρ πᾶσαν ἠξίουν δίδοσθαι καὶ αὖθις νήσους τε τὰς ἐπικειμένας καὶ ἄλλα, οἷς οὐκ ἐναντιουμένων τῶν Ἀθηναίων τέλος 5
ἐν τῇ τρίτῃ ἤδη ξυνόδῳ, δείσας μὴ πάνυ φωραθῇ ἀδύνατος ὤν, ναῦς

— *τὸ ἐπικουρικόν* 8, 28, 5. (Pp.) — *ἐπεκβοηθεῖν.* zu 7, 53, 2. — *πρώτους.* Spr. 57, 5, 3. — *τὸ ἄλλο.* zu 8, 42, 2. — *αὐτός.* zu 4, 90, 1.

C. 56. § 1. *οἱ Χῖοι* mehrere gute Hsn.; die übrigen *οἱ μὲν Χῖοι* nach *ταῦτα* gestellt. vgl. Kr. z. Dion. p. 333, 57. — *ἢ πρότερον.* zu streichen? zu 1, 13, 1; doch noch 4, 66, 1. — *οἱ δὲ περὶ τὸν Π. π.* 8, 54, 1.

§ 2. *τὰ ἀπό.* zu 8, 51, 2. — *εἶδος, μηχανήν.* (Sch.) zu 6, 77, 2.

§ 3. *αὐτὸς μέν*, des Gegensatzes wegen hinzugefügt, sollte eig. fehlen. — *τό*, weil die Furcht schon durch *φοβουμένου* erwähnt ist. vgl. 8, 52, 1 u. über die Sache Kr. z. Dion. p. 358, 41. — *καὶ ὥς*, obgleich er beide Theile aufreiben wollte. (Ps.) Der Sch.: *καὶ εἰ τὰ μέγιστα λαμβάνοι;* wohl richtiger. — *ξυμβασείω. ξυμβησείω* will Pierson z. Moeris p. 14 nach der Analogie von *διαβησείω.* vgl. Lobeck zu Buttm. ausf. gr. Spr. 119, 13 S. 389. (Pp.) Doch steht *διαβασείω* bei Dion C. 40, 32. Sonst scheint *συμβασείω, -ησείω* nicht vorzukommen. — *ἀλλ' ὡς. ἀλλ' ἐβούλετο δοκεῖν τοὺς Ἀθ. μὴ ἱκανὰ διδόναι τῷ Τισσ. ὡς πεπεισμένῳ.* (Ba.) Ueber den Ac. nach dem No. beim Inf. zu 5, 59, 4. — *τοὺς Ἀθηναίους. τοῖς Ἀθηναίοις* viele, meist schlechtere Hsn. — *μὴ ἱκανὰ διδόναι* nicht genug bewilligen wollten. (St.)

§ 4. *ὑπερβάλλων* steigernd. — *τὸ τῶν* für *τῶν* eine gute Hs.: das Verfahren der. Ohne das *τό* hier müsste, wie Dobree wollte, *τό* vor *αἴτιον* stehen. — *ἠξίουν*, Tissaphernes und Alkibiades. (A. Ps.) *ἠξίου* einige Hsn. u. Va. — *ἄλλα. τὰ ἄλλα* oder *τἄλλα* die besten Hsn.

§ 5. *τέλος.* zu 5, 50, 4. — *ἤδη.* zu 7, 52, 2. — *ποιεῖσθαι καί* für

ἠξίου ἐᾶν βασιλέα ποιεῖσθαι καὶ παραπλεῖν τὴν ἑαυτῶν γῆν ὅπῃ ἂν καὶ ὅσαις ἂν βούληται. ἐνταῦθα δὴ οὐκέτι τι, ἀλλ' ἄπορα νομίσαντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐξηπατῆσθαι, δι' ὀργῆς ἀπελθόντες κομίζονται ἐς τὴν Σάμον.

57 Τισσαφέρνης δὲ εὐθὺς μετὰ ταῦτα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι παρέρχεται ἐς τὴν Καῦνον, βουλόμενος τοὺς Πελοποννησίους πάλιν τε κομίσαι ἐς τὴν Μίλητον καὶ ξυνθήκας ἔτι ἄλλας ποιησάμενος, ἃς ἂν δύνηται, τροφήν τε παρέχειν καὶ μὴ παντάπασιν ἐκπεπολεμῶσθαι, δεδιὼς μή, ἢν ἀπορῶσι πολλαῖς ναυσὶ τῆς τροφῆς, ἢ τοῖς Ἀθηναίοις ἀναγκασθέντες ναυμαχεῖν ἡσσηθῶσιν ἢ κενωθεισῶν τῶν νεῶν ἄνευ
2 ἑαυτοῦ γένηται τοῖς Ἀθηναίοις ἃ βούλονται. ἔτι δὲ ἐφοβεῖτο μάλιστα μὴ τῆς τροφῆς ζητήσει πορθήσωσι τὴν ἤπειρον. πάντων οὖν τούτων λογισμῷ καὶ προνοίᾳ, ὥσπερ ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους, μεταπεμψάμενος οὖν τοὺς Πελοποννησίους τροφήν τε αὐτοῖς δίδωσι καὶ σπονδὰς τρίτας τάσδε σπένδεται.

58 „Τρίτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει Δαρείου βασιλεύοντος, ἐφορεύοντος δὲ Ἀλεξιππίδα ἐν Λακεδαίμονι, ξυνθῆκαι ἐγένοντο ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς Τισσαφέρνην καὶ Ἱεραμένην καὶ τοὺς Φαρνάκου παῖδας περὶ τῶν βασιλέως πραγμάτων καὶ Λακε-
2 δαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων. χώραν τὴν βασιλέως, ὅση τῆς Ἀσίας ἐστί, βασιλέως εἶναι· καὶ περὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ βουλευέτω βασιλεὺς ὅπως βούλεται. Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἰέναι ἐπὶ χώραν τὴν βασιλέως ἐπὶ κακῷ μηδενί, μηδὲ βασιλέα ἐπὶ

ποιησάμενον. Denn die Erlaubniss zum Schiffbau war ihm natürlich nicht erst von den Athenern zu bewilligen. Kr. hist. phil. Stud. S. 88. — ἑαυτῶν, τῶν Ἀθηναίων; ἑαυτοῦ die besten Hsn. (nicht Va.) Doch s. Kr. z. Dion. p. 369 u. Stud. S. 86 ff. — ὅπῃ für ὅποι die besten Hsn. — οὐκέτι τι. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ξυγχωρούντων ἀκουστέον. (Sch.) Vielmehr οὐκ ἐναντιούμενοι d. h. ξυγχωροῦντες. Das τὶ ist aus vielen und den besten Hsn. hinzugefügt. — ἀλλ'. ἀλλ' ἢ Lindau. — ἄπορα. zu ἡγούμενοι 5, 40, 3. — δι' ὀργῆς. zu 8, 43, 4.

C. 57. § 1. βουλόμενον, vielleicht nur die „schlecht Gesinnten“ in Zaum zu halten. Kr. z. Dion. p. 338. Anders Manso Sparta 2 S. 278, e. — ἐκπεπολεμῶσθαι für ἐκπεπολεμῆσθαι eine gute Hs. zu 6, 91, 4. — ναυσί für Schiffe. vgl. 4, 6, 2. (Dr.) — κενωθεισῶν, ἀπολιπόντων αὐτοὺς τῶν στρατιωτῶν [ναυτῶν] διὰ τὸ μὴ λαμβάνειν μισθόν. (Sch.) Sonst scheint es so nicht vorzukommen. — ἄνευ ἑαυτοῦ heisst wider seinen Willen. (Pp.) Aber nur wenn es so viel ist als ohne seine Erlaubniss; hier: ohne sein Zuthun, so dass er dann nicht einmal Bewilligungen von ihnen hoffen durfte.

§ 2. ὥσπερ wie er denn. vgl. 7, 80, 3. (Pp.) — οὖν. zu 6, 64, 3 u. über die Wiederholung desselben Wortes Kr. z. Dion. p. 5.

C. 58. § 1. Ἱεραμένην erwähnt nur noch Xen. Hell. 2, 1, 9, hier wohl weil er Gemahl der Schwester des Dareios war genannt. (Arn.) — τοὺς Φαρνάκου παῖδας, wohl des ersten Pharnakes Nachkommen. Kr. z. Dion. p. 353, 17 u. Stud. 2 S. 199.

§ 2. Ἀσία galt als des Königs Eigenthum. Lys. 2, 21. 27, Isokr. 4,

τὴν Λακεδαιμονίων μηδὲ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ μηδενί. ἢν δέ 3
τις Λακεδαιμονίων ἢ τῶν ξυμμάχων ἐπὶ κακῷ ἴῃ ἐπὶ τὴν βασιλέως χώραν, Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κωλύειν· καὶ ἤν τις ἐκ τῆς βασιλέως ἴῃ ἐπὶ κακῷ ἐπὶ Λακεδαιμονίους ἢ τοὺς ξυμμάχους, βασιλεὺς κωλυέτω. τροφὴν δὲ ταῖς ναυσὶ ταῖς νῦν παρούσαις Τισσαφέρνην παρέχειν κατὰ τὰ ξυγκείμενα μέχρι ἂν αἱ νῆες αἱ βασιλέως ἔλθωσιν· Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὴν αἱ βασιλέως 4
νῆες ἀφίκωνται, τὰς ἑαυτῶν ναῦς, ἢν βούλωνται, τρέφειν ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι. ἢν δὲ παρὰ Τισσαφέρνους λαμβάνειν ἐθέλωσι τὴν τροφήν, Τισσαφέρνην παρέχειν, Λακεδαιμονίους δὲ καὶ τοὺς ξυμμάχους τελευτῶντος τοῦ πολέμου τὰ χρήματα Τισσαφέρνει ἀποδοῦναι, ὁπόσα ἂν λάβωσιν. ἐπὴν δὲ αἱ βασιλέως νῆες ἀφίκωνται, αἵ τε Λακεδαιμονίων 5
νῆες καὶ αἱ τῶν ξυμμάχων καὶ αἱ βασιλέως κοινῇ τὸν πόλεμον πολεμούντων, καθ' ὅ τι ἂν Τισσαφέρνει δοκῇ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. ἢν δὲ καταλύειν βούλωνται πρὸς Ἀθηναίους, ἐν ὁμοίῳ καταλύεσθαι."

Αἱ μὲν σπονδαὶ αὗται ἐγένοντο, καὶ μετὰ ταῦτα παρεσκευάζετο 59
Τισσαφέρνης τάς τε Φοινίσσας ναῦς ἄξων, ὥσπερ εἴρητο, καὶ τἆλλα ὅσα περ ὑπέσχετο καὶ ἐβούλετο παρασκευαζόμενος γοῦν δῆλος εἶναι· Βοιωτοὶ δὲ τελευτῶντος ἤδη τοῦ χειμῶνος Ὠρωπὸν εἷλον προδοσίᾳ 60
Ἀθηναίων ἐμφρουρούντων. ξυνέπραξαν δὲ Ἐρετριέων τε ἄνδρες καὶ

126, Plat. Lys. 209, d u. Kr. Stud. 1 S. 96. vgl. S. 80 u. 226. — **Λακεδαιμονίων.** χώραν fügen die besten Hsn. hinzu aus § 3.

§ 3. **τούς** vor (dem ersten) Λακεδαιμονίους ist mit einer guten Hs. gestrichen. — **κατὰ τὰ ξυγκείμενα.** Nach dem mit Theramenes geschlossenen Vertrage. (Ds.) Wohl nur allgemein mit Bezug auf 8, 37, 3: τὴν δαπάνην βασιλέα παρέχειν. (Kr. z. Dion. p. 355.) Andre wollen dies auf 8, 29, 1 beziehen, wo doch nur (vgl. 8, 5, 4) von einem Versprechen, nicht von einem Vertrage die Rede ist. — **αἱ βασιλέως**, die Phoenikischen.

§ 4. **Λακεδαιμονίους.** Die Accusative sind Subject zu dem bei ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι zu ergänzenden τρέφειν. (Arn.) Blume p. 23 erklärt ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι von sich selbst abhangen, seinen freien Willen haben. Meines Wissens sagte man so nicht ἐπ' ἐμαυτῷ εἰμι; auch wäre das an sich unpassend. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 4 lat. Ausg. Ich habe ein Komma nach ναῦς und das nach τρέφειν stehende vor dasselbe gesetzt. — **ἐπήν.** zu 5, 47, 8. — **τελευτῶντος** beim Ende. — **λάβωσιν** nach der Ankunft der persischen Flotte. (Dobree.)

§ 5. **καταλύειν**, καταλύεσθαι, διαλλάττεσθαι. (Sch.) Das Activ gebraucht Thuk. so nur noch 5, 23, 2; über das Medium zu 4, 18, 3. — **πρὸς Ἀθηναίους.** τοῖς Ἀθηναίοις mehrere gute Hsn. Doch καταλύειν πρός τινα 5, 47, 4. 6. (vgl. 8, 18, 2.) Xen. An. 1, 1, 10; mit dem Da. mir nicht bekannt. — **ἐν ὁμοίῳ** unter ähnlichen Bedingungen. zu 4, 106, 1.

C. 59. **αὗται.** τοιαῦται eine gute Hs. Allein es sind die eigenen Worte des Vertrages mitgetheilt. (Gö.) vgl. Spr. 61, 7, 2 u. zu 5, 48. — **ταῦτα.** ταύτας eine gute Hs. — **εἴρητο**, ἐν ταῖς σπονδαῖς δηλονότι. (Sch.) zu 8, 58, 4 u. 5.

C. 60. § 1. **Ὠρωπὸν εἷλον.** Kr. z. Dion. p. 281, 60. — **ἐμφρουρεῖν**

αὐτῶν Ὠρωπίων, ἐπιβουλεύοντες ἀπόστασιν τῆς Εὐβοίας· ἐπὶ γὰρ τῇ
Ἐρετρίᾳ τὸ χωρίον ὂν ἀδύνατα ἦν Ἀθηναίων ἐχόντων μὴ οὐ μεγάλα
2 βλάπτειν καὶ Ἐρέτριαν καὶ τὴν ἄλλην Εὔβοιαν. ἔχοντες οὖν ἤδη τὸν
Ὠρωπὸν ἀφικνοῦνται ἐς Ῥόδον οἱ Ἐρετριῆς, ἐπικαλούμενοι ἐς τὴν Εὔ-
βοιαν τοὺς Πελοποννησίους. οἱ δὲ πρὸς τὴν τῆς Χίου κακουμένης
βοήθειαν μᾶλλον ὥρμηντο καὶ ἄραντες πάσαις ταῖς ναυσὶν ἐκ τῆς
3 Ῥόδου ἔπλεον. καὶ γενόμενοι περὶ Τριόπιον καθορῶσι τὰς τῶν Ἀθη-
ναίων ναῦς πελαγίας ἀπὸ τῆς Χάλκης πλεούσας· καὶ ὡς οὐδέτεροι
ἀλλήλοις ἐπέπλεον, ἀφικνοῦνται οἱ μὲν ἐς τὴν Σάμον οἱ δ' ἐς τὴν
Μίλητον, καὶ ἑώρων οὐκέτι ἄνευ ναυμαχίας οἷόν τ' [εἶναι] ἐς τὴν
Χίον βοηθῆσαι. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα οὗτος καὶ εἰκοστὸν ἔτος τῷ
πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψεν.

61 Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ Δερ-
κυλίδας τε, ἀνὴρ Σπαρτιάτης, στρατιὰν ἔχων οὐ πολλὴν παρεπέμφθη
πεζῇ ἐφ' Ἑλλησπόντου Ἄβυδον ἀποστήσων — εἰσὶ δὲ Μιλησίων ἄ-
ποικοι — καὶ οἱ Χῖοι ἐν ὅσῳ αὐτοῖς ὁ Ἀστύοχος ἠπόρει ὅπως βοηθή-
2 σοι ναυμαχῆσαι, πιεζόμενοι τῇ πολιορκίᾳ, ἠναγκάσθησαν. ἔτυχον δ' ἔτι
ἐν Ῥόδῳ ὄντος Ἀστυόχου ἐκ τῆς Μιλήτου Λέοντά τε, ἄνδρα Σπαρ-
τιάτην, ὃς Ἀντισθένει ἐπιβάτης ξυνεξῆλθε, τοῦτον κεκομισμένοι μετὰ
τὸν Πεδαρίτου θάνατον ἄρχοντα καὶ ναῦς δώδεκα, αἳ ἔτυχον φύλακες
Μιλήτου οὖσαι, ὧν ἦσαν Θούριαι πέντε καὶ Συρακόσιαι τέσσαρες καὶ
3 μία Ἀναΐτις καὶ μία Μιλησία καὶ Λέοντος μία. ἐπεξελθόντων δὲ
τῶν Χίων πανδημεὶ καὶ καταλαβόντων τι ἐρυμνὸν χωρίον καὶ τῶν
νεῶν αὐτοῖς ἅμα ἓξ καὶ τριάκοντα ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων δύο καὶ

noch 4, 110, 2 u. bei Spätern. — ***ἐπιβουλεύοντες.*** zu 6, 54, 3. — ***ἐπὶ τῇ Ἐ.***, *ἐπικείμενον τῇ Ἐ.* (Sch.) zu 5, 51, 1 u. 7, 19, 2. — ***τὸ χωρίον*** ist Subjectsac. zu *βλάπτειν.* (Ps.) — ***μὴ οὐ.*** Spr. 67, 12, 6 u. Herm. z. Vig. p. 797.

§ 2. ***ἔχοντες.*** *ἐχόντων?* Da jedoch die Eretrier es wohl mit besetzt hatten, so mag die La. richtig sein. (?) — ***οἱ*** die § 1 erwähnten.

§ 3. ***περί*** statt *περὶ τό* eine gute Hs. — ***πελαγίας*** gehört zu *πλεούσας: ἔπλεον πελάγιαι.* vgl. zu 8, 39, 3. — ***ἀπὸ Χάλκης*** 8, 55, 1. — ***εἶναι*** ist mir verdächtig, da *ὁρᾶν* bei Thuk. und wohl überhaupt bei attischen Schriftstellern mit dem Inf. schwerlich vorkommt, wohl aber mit dem blossen Adjectiv, wie 4, 13, 2. (vgl. 6, 51, 2.) Xen. Hell. 5, 1, 29. vgl. Spr. 56, 7, 4. — ***ἐτελεύτα*** hat hier eine gute Hs., die übrigen nach *ἔτος.* „vgl. jedoch 2, 70, 3." (Pp.)

C. 61. § 1. ***παρεπέμφθη***, *ἐκ τῆς Μιλήτου* 8, 62, 1. (Pp.) — ***Ἑλλησπόντου*** für *Ἑλλήσποντον* eine gute Hs. — ***εἰσί***, *οἱ Ἀβυδηνοί.* Spr. 58, 4, 1. — ***ἐν ὅσῳ.*** Spr. 43, 4, 7. vgl. 8, 87, 4 u. Her. 1, 174, 1.

§ 2. ***ἐπιβάτης***, *οὐ τριήραρχος ἀλλ' ἄλλην ἀρχὴν ἔχων.* (Sch.) Bei den Lakedaemoniern wahrscheinlich Benennung eines Unterbefehlshabers. Kr. Dion. p. 300, 56 u. Stud. 2 S. 231 f. Dazu gehört wohl die zu *Ἀντισθένει* angemerkte Variante *ἀντὶ στρατηγοῦ.* De Velsen p. 25 will *ἐπιστάτης* vicarius, eine doch nicht nachweisliche Bedeutung. — ***ξυνεξῆλθε.*** *ξυνῆλθε* die besten Hsn. — ***τοῦτον.*** Spr. 51, 5, 1 u. zu 5, 91, 1. — ***τὸν Π. θάνατον*** 8, 55, 3. — ***Θούριαι*** 8, 35, 1. — ***Ἀναΐτις.*** Kr. z. Dion. p. 328, 19.

§ 3. ***τῶν νεῶν.*** Spr. 50, 11, 1. Kr. z. Dion. p. 298, 47 erklärt die Zahl

τριάκοντα ἀναγαγομένων ἐναυμάχησαν· καὶ καρτερᾶς γενομένης ναυμαχίας οὐκ ἔλασσον ἔχοντες ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Χῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἤδη γὰρ καὶ ὀψὲ ἦν, ἀνεχώρησαν ἐς τὴν πόλιν. μετὰ δὲ τοῦτο εὐ- 62
θὺς τοῦ Δερκυλίδου πεζῇ ἐκ τῆς Μιλήτου παρεξελθόντος Ἄβυδος ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀφίσταται πρὸς Δερκυλίδαν καὶ Φαρνάβαζον καὶ Λάμψακος δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. Στρομβιχίδης δ' ἐκ τῆς Χίου, πυθόμενος, κατὰ τάχος βοηθήσας ναυσὶν Ἀθηναίων τέσσαρσι καὶ εἴκοσιν, ὧν καὶ στρατιώτιδες ἦσαν ὁπλίτας ἄγουσαι, ἐπεξελθόντων τῶν 2
Λαμψακηνῶν μάχῃ κρατήσας καὶ αὐτοβοεὶ Λάμψακον ἀτείχιστον οὖσαν ἑλών, καὶ σκεύη μὲν καὶ ἀνδράποδα ἁρπαγὴν ποιησάμενος, τοὺς δ' ἐλευθέρους πάλιν κατοικίσας, ἐπ' Ἄβυδον ἦλθεν. καὶ ὡς οὔτε προσεχώρουν οὔτε προσβάλλων ἐδύνατο ἑλεῖν, ἐς τὸ ἀντιπέρας τῆς Ἀβύδου ἀποπλεύσας Σηστόν, πόλιν τῆς Χερσονήσου, ἥν τότε Μῆδοι εἶχον, καθίστατο φρούριον καὶ φυλακὴν τοῦ παντὸς Ἑλλησπόντου.

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ Χῖοί τε θαλασσοκράτορες μᾶλλον ἐγένοντο καὶ 63
οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ καὶ ὁ Ἀστύοχος, πυθόμενος τὰ περὶ τῆς ναυμαχίας καὶ τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα, ἐθάρσησεν. καὶ παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν Ἀστύοχος ἐς Χίον κομίζει αὐτόθεν τὰς ναῦς καὶ ξυμπάσαις ἤδη ἐπίπλουν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Σάμον· καὶ ὡς αὐτῷ διὰ τὸ ἀλλήλοις ὑπόπτως ἔχειν οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπέπλευσε πάλιν ἐς

nach der A. zu *τὰς μὲν ὀκτώ* 8, 15, 2. — *ναυμαχίας* ohne Artikel wie *πολιορκίας* 1, 102, 1. (Kr. Stud. 2 S. 138.) — *ἔλασσον ἔχοντες.* zu 1, 105, 4. — *καὶ ὀψέ* auch 4, 93, 1 u. Xen. An. 2, 2, 16. *ἤδη ἦν ὀψέ* 1, 50, 5. Das *καί* bezieht Ba. auf die (doch nicht erwähnten) anderweitigen Gründe zum Rückzuge. Aber es bildet wohl nur den Ggs. zu dem Factum. vgl. Kr. zu Xen. An. 1, 10, 15.

C. 62. § 1. *παρεξελθόντος. παρα*— längs der Küste. (Abr.) — *ἐν τῷ* an der Küste des. Kr. z. Xen. An. 4, 8, 22 lat. A. — *Στρομβιχίδης.* Ueber dessen Strategie Kr. z. Dion. p. 315, 29. — *τέσσαρσι καὶ εἴκοσιν* von den zwei und dreissig 8, 61, 3, so dass also mehrere (8) bei Chios zurückblieben Kr. z. Dion. 317 s. u. 333. — *ὁπλίτας ἄγουσαι* könnte wohl ein Glossem sein.

§ 2. *ἁρπαγὴν ποιησάμενος.* Herodi. 1, 10, 2: *τὰ δὲ λοιπὰ ἁρπαγὴν ποιησάμενος.* (Bl.) vgl. zu 8, 41, 2. — *προσβάλλων* für *προσβαλών* eine gute Hs., jenes von wiederholten Angriffen. — *Σηστόν, ἐπικαιρότατα κειμένην τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ* Isokr. 15, 108. — *τότε* für *ποτέ* die meisten und besten Hsn., bezogen auf 1, 89, 2. (Kr. z. Dion. p. 297, 43.) zu 1, 101, 2.

C. 63. § 1. *μᾶλλον.* Kr. z. Dion. p. 317 s. — *οἱ ἐν τῇ Μ. καὶ ὁ Ἀ.* Spr. 69, 32, 2 u. Index *καί*, 1 Anf. (Kr. z. Dion. p. 301, 66.) — *τῆς ναυμαχίας* für *τὴν ναυμαχίαν* einige (gute) Hsn. vgl. 8, 26, 3 u. Plat. Phaed. p. 57: *τὰ περὶ τῆς δίκης ἐπύθεσθε.* vgl. dort Heindorf. — *τάς* die 8, 62, 1 erwähnten. — *ἀπεληλυθότα.* Spr. 58, 2, 2. vgl. zu 4, 112, 2 u. Xen. An. 1, 10, 1. — *ἐθάρσησεν.* Spr. 63, 4; über den Ao. Spr. 53, 5, 1. — *αὐτόθεν τάς.* Kr. z. Dion. p. 302 s. u. eb. A. 67. vgl. Stud. 2 S. 200 f. Was man neuerdings dagegen gesagt hat gründet sich auf Unerwiesenes. — *ξυμπάσαις ἤδη* mit seiner ganzen nun zusammengezogenen Flotte. (Kr. Stud. eb. u. z. Dion. p. 302, 68.) Ueber *ἤδη* zu 8, 20, 1.

2 τὴν Μίλητον. ὑπὸ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἔτι πρότερον ἡ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατελύετο. ἐπειδὴ γὰρ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον πρέσβεις παρὰ τοῦ Τισσαφέρνους ἐς τὴν Σάμον ἦλθον, τά τ' ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἔτι βεβαιότερον κατέλαβον, καὶ αὐτῶν τῶν Σαμίων προτρεψάντων τοὺς δυνατοὺς ὥστε πειρᾶσθαι μετὰ σφῶν ὀλιγαρχη-

§ 2. *ὑπὸ γάρ.* τὸ αἴτιον τῆς ὑποψίας. (Sch.) — *ταῖς Ἀθήναις.* τοῖς Ἀθηναίοις Kr. Denn aus dem Zusammenhange geht hervor dass Thuk. das erwähnte Misstrauen von Umtrieben unter den auf Samos befindlichen Athenern herleite, nicht von Vorgängen die geraume Zeit vorher in Athen selbst erfolgt waren. (Kr. z. Dion. p. 370, 40.) Wenn H. Pp. das Letztere behauptet, so muss er annehmen Thucydidem in proximis, ne turbarum imperii formae causa motarum seriem interrumperet, aliquantum redire. Aber wenn diese Worte sich auf Vorgänge zu Athen beziehen, welche Beziehung hat dann das γάρ nach ἐπειδή? Wenn man nicht annehmen will dass Thuk. nicht bloss im Nächstfolgenden etwas nachhole, sondern dass Alles was er etwa bis C. 74 erzählt vor dem erwähnten Versuche des Astyochos die Athener zu einer Schlacht zu veranlassen erfolgt sei, so sehe ich nicht die entfernteste Möglichkeit wie Hn. Pps. Ansicht sich behaupten liesse; eben so wenig als ich κατελέλυτο, zumal in Verbindung mit ἔτι πρότερον, hier denkbar finde. Was aber will H. Gö., wenn er mir einwendet: „Wie hätten die Athener auf Samos ohne Kunde von der zu Athen erfolgten Umwälzung sein können, da Peisandros, der Urheber der in der Stadt eingeleiteten Umwälzung, sich auf Samos befand?“ Wird denn etwa Peisandros das Heer damit bekannt gemacht haben? Er hatte doch wohl gute Gründe über seine Umtriebe zu schweigen. (Kr. Stud. 2 S. 201 f.) — *ἔτι πρότερον*, vor dem Abgange des Astyochos. Clinton F. H. p. XLII, k. — *κατελύετο.* κατελέλυτο viele und mit die besten Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 370, 40 u. Stud. 2 S. 201 f. — *βεβαιότερον.* βεβαιότερα Dobree. vgl. 4, 77, 2. 92, 1 f. 8, 65, 1. vgl. jedoch zu 5, 21, 2. — *προτρεψάντων.* προὔτρέψαντο Hk. u. eine gute Hs., dies oder προὔτρεψαν Dobree. Allein ich sehe nicht ein was bei dieser La. αὐτῶν bedeuten soll, was bei προτρεψάντων völlig klar ist, wenn man die Stelle nur ein wenig anders erklärt. Ich suche nämlich den Gegensatz zu dem τέ in τά τε ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι erst in dem καί zu ἐν σφίσιν αὐτοῖς und erkläre καὶ αὐτῶν durch sogar selbst. Die ganze Stelle fasse ich mithin so: nicht nur im Lager selbst versicherten sie sich der Verhältnisse noch mehr, da sogar die Samier selbst die Oligarchen der Athener anregten dass sie versuchen möchten mit ihnen eine oligarchische Verfassung anzunehmen, obgleich sie (die Samier) früher einen Aufstand gemacht hatten, um keine oligarchische Verfassung zu haben; sondern auch unter einander beschlossen diejenigen Athener welche sich (zu diesen Neuerungen) vereinigt hatten mit Aufgebung des Alkibiades dahin zu wirken dass sie — der Verhältnisse Meister blieben. Bei dieser Erklärung hat der Satz mit καίπερ eine sehr klare Beziehung, was bei der La. προὔτρέψαντο nicht so der Fall sein würde. Noch weniger kann ich den Ac. ἐπαναστάντας αὐτούς mit dieser La. vereinbaren. Denn wie die Worte da stehen, dächte ich, müsste sie doch Jeder der sie lieset in der Bedeutung: obgleich sie selbst gegen einander aufgestanden waren, auf τοὺς δυνατούς beziehen: sie selbst, nämlich die Oligarchen. Da dies aber sinnwidrig ist, so lässt H. Pp. das τοὺς δυνατούς den Ac. des Part. nur veranlassen und denkt bei αὐτούς sie, dieselben, τοὺς Σαμίους. Allein diese Weise ist so hart, hat in den dafür nachgewiesenen Stellen so wenig etwas Analoges, dass es sehr gewagt wäre sie als zulässig anzuerkennen. Nun aber giebt es noch

θῆναι, καίπερ ἐπαναστάντες αὐτοὶ ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ὀλιγαρχῶνται, καὶ 3
ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἅμα οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων κοινολογούμενοι
ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην μέν, ἐπειδή περ οὐ βούλεται, ἐᾶν — καὶ γὰρ
οὐκ ἐπιτήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν —, αὐτοὺς δὲ ἐπὶ
σφῶν αὐτῶν, ὡς ἤδη καὶ κινδυνεύοντας, ὁρᾶν ὅτῳ τρόπῳ μὴ ἀνεθή-
σεται τὰ πράγματα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα ἀντέχειν, καὶ ἐσφέρειν
αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων προθύμως χρήματα καὶ ἤν τι ἄλλο δέῃ,
ὡς οὐκέτι ἄλλοις ἢ σφίσιν αὐτοῖς ταλαιπωροῦντας.

Παρακελευσάμενοι οὖν τοιαῦτα τὸν μὲν Πείσανδρον εὐθὺς τότε 64
καὶ τῶν πρέσβεων τοὺς ἡμίσεις ἀπέστελλον ἐπ' οἴκου πράξοντας τά-
κεῖ, καὶ εἴρητο αὐτοῖς τῶν ὑπηκόων πόλεων αἷς ἂν προσίσχωσιν ὀλι-
γαρχίαν καθιστάναι· τοὺς δ' ἡμίσεις ἐς τἆλλα τὰ ὑπήκοα χωρία ἄλ-
λους ἄλλῃ διέπεμπον καὶ Διοτρέφην, ὄντα περὶ Χίον, ᾑρημένον δὲ ἐς
τὰ ἐπὶ Θρᾴκης ἄρχειν, ἀπέστελλον ἐπὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἀφικόμενος 2
ἐς τὴν Θάσον τὸν δῆμον κατέλυσεν. καὶ ἀπελθόντος αὐτοῦ οἱ Θάσιοι
δευτέρῳ μηνὶ μάλιστα τὴν πόλιν ἐτείχιζον, ὡς τῆς μὲν μετ' Ἀθη-
ναίων ἀριστοκρατίας οὐδὲν ἔτι προσδεόμενοι, τὴν δ' ἀπὸ Λακεδαιμο-
νίων ἐλευθερίαν ὁσημέραι προσδεχόμενοι· καὶ γὰρ καὶ φυγὴ αὐτῶν

eine andere La.: *ἐπαναστάντες αὐτοί*, die so gut begründet ist, so viel Empfehlendes hat dass auch H. Pp. sonst sie billigte und nur jetzt sie der La. *προὐτρέψαντο* zu Liebe verworfen hat. Ich hielt sie früher und halte sie auch jetzt für richtig, da sie durch mehrere der von mir nachgewiesenen Stellen sprachlich hinreichend gerechtfertigt wird. Denn dass *ἐπαναστάντες*, dem Begriffe nach auf *Σαμίων* bezogen im No., der in solchen Fällen gleichsam als die rohe Form des Nomens zu fassen ist, stehen kann, beweisen Her. 1, 51, 1: *τῷ χρυσέῳ περιρραντηρίῳ ἐπιγέγραπται Λακεδαιμονίων, φαμένων εἶναι ἀνάθημα, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες.* Plat. Ges. 908, a: *δεσμωτηρίων ὄντων ἐν τῇ πόλει τριῶν, ἑνὸς περὶ τὸν τῶν νύκτωρ συλλεγομένων ξύλλογον, σωφρονιστήριον ἐπονομαζόμενον.* Ueber den No. nach dem Da. zu 3, 36, 2, nach dem Ac. die Erkl. zu Plat. Phaedr. 241, d. vgl. Spr. 45, 2, 3. (Kr. Stud. 2 S. 202 f.) De Velsen p. 27 ss. will lesen: *προὐτρέψαντο τοὺς δυνατωτάτους ὥστε —, καίπερ ἐπαναστήσαντες αὐτοὺς ἀλλήλοις.* — *ἐπαναστάντας ἑαυτοῖς, ἵνα* will Dobree. — *ὀλιγαρχῶνται.* Kr. z. Dion. p. 329, 30.

§ 3. *ἐν σφίσιν αὐτοῖς.* vgl. 5, 69, 3. 7, 67, 2. 84, 3. 8, 38, 2. 76, 2. 86, 5. 92, 8 u. zu 4, 25, 6. — *ἐσκέψαντο* dachten darauf. „Arist. 1 p. 249: *ἐσκέψαντο μεταστῆσαι πρὸς ἑαυτοὺς τὴν πόλιν.*" (Abr.) Doch ist mir die Construction bei einem Attiker immer befremdlich und die La. verdächtig. — *ἐᾶν* aufzugeben. — *ἐπιτήδειον ἐλθεῖν.* Spr. 55, 3, 7 u. 10. — *αὐτούς.* Spr. 55, 2, 3. — *ἐπί.* Spr. 68, 40, 6. — *ἀνεθήσεται.* zu 5, 31, 3. — *ἀντέχειν. ἀνέχειν* Reiske u. Bl. vgl. 1, 141, 3. Doch lässt sich *τὰ τοῦ* erklären: in Bezug auf die Angelegenheiten des. Aehnlich *ἀντίσχειν* 1, 141, 5 und „*τἆλλα ἀντέχειν* 8, 86, 5." (Gö.) — *χρήματα καὶ ἤν.* Spr. 60, 10, 1.

C. 64. § 1. *ἀπέστελλον.* zu 2, 85, 2. 7, 19, 3. — *εἴρητο, προσετέτακτο.* (Sch.) — *τῶν πόλεων.* zu *ὑμῶν* 7, 63, 2. — *τἆλλα. τ' ἄλλα* Bk. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 1. — *Διοτρέφην.* Kr. z. Dion. p. 317, 41. — *ᾑρημένον ἄρχειν.* Spr. 55, 3, 20. vgl. 6, 8, 3 u. Her. 1, 152, 1. — *ἐς* nach hin, für.

§ 2. *ὁσημέραι* für *ὅσαι ἡμέραι* einige gute Hsn. — *καὶ γὰρ καί.* zu 6, 61, 2. — *φυγή, φυγάδες.* (Sch.) wie Lys. 25, 21. Xen. Hell. 5, 2, 9. (Do–

ἔξω ἦν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρὰ τοῖς Πελοποννησίοις, καὶ αὕτη μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδείων κατὰ κράτος ἔπρασσε ναῦς τε κο-
3μίσαι καὶ τὴν Θάσον ἀποστῆσαι. ξυνέβη οὖν αὐτοῖς μάλιστα ἃ ἐβούλοντο, τὴν πόλιν τε ἀκινδύνως ὀρθοῦσθαι καὶ τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι. περὶ μὲν οὖν τὴν Θάσον τἀναντία τοῖς τὴν ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, δοκεῖν δέ μοι καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων· σωφροσύνην γὰρ λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πρασσομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἄντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ὕπουλον αὐτονομίαν οὐ προτιμήσαντες.

65 Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Πείσανδρον παραπλέοντές τε, ὥσπερ ἐδέδοκτο, τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέλυον καὶ ἅμα ἔστιν ἀφ' ὧν χωρίων καὶ ὁπλίτας ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυμμάχους ἦλθον ἐς τὰς Ἀθήνας.
2καὶ καταλαμβάνουσι τὰ πλεῖστα τοῖς ἑταίροις προειργασμένα. καὶ γὰρ Ἀνδροκλέα τέ τινα, τοῦ δήμου μάλιστα προεστῶτα, ξυστάντες τινὲς τῶν νεωτέρων κρύφα ἀποκτείνουσιν, ὅσπερ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην οὐχ ἥκιστα ἐξήλασε, καὶ αὐτὸν κατ' ἀμφότερα, τῆς τε δημαγωγίας ἕνεκα καὶ οἰόμενοι τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς κατιόντι καὶ τὸν Τισσαφέρνην φίλον ποιήσοντι χαριεῖσθαι, μᾶλλόν τι διέφθειραν· καὶ ἄλλους τινὰς ἀνεπι-
3τηδείους τῷ αὐτῷ τρόπῳ κρύφα ἀνάλωσαν. λόγος τε ἐκ τοῦ φανεροῦ

bree.) Isokr. 8, 123. (Arn.) vgl. Schneider zu Xen. Hell. 5, 2, 9 u. Bergmann zu Isokr. Areop. p. 172. (Pp.) — *ὑπό* bei *φυγή* wie bei *φεύγειν*. vgl. zu 1, 130, 1. — *ναῦς, τῶν Λακεδαιμονίων.* (Sch.) — *κομίσαι*, nach Thasos; über den Inf. Spr. 55, 3, 11. Eine nach *πράσσειν* bei Thuk. sonst nicht vorkommende Construction; mit *ὥστε* noch 5, 78. — *ἀποστῆσαι.* Kr. z. Dion. p. 348.

§ 3. *αὐτοῖς, τοῖς Θασίοις.* — *μάλιστα* gehört zu *ἐβούλοντο.* (Ps.) — *ὀρθοῦσθαι. ὀχυροῦσθαι* Pp. mit Bezug auf *ἐτείχιζον* § 2. Doch hat Thuk. *ὀχυροῦν* sonst nirgends. Vielleicht heisst jenes: in einen erwünschten Zustand versetzt werden. vgl. 6, 9, 2. — *τὸν ἐν. δῆμον* die Demokratie die sonst Widerstand geleistet haben würde. Spr. 53, 7, 9. — *τἀναντία* das Gegentheil von dem was sie erwarteten. (St.) — *τῶν Ἀθηναίων*, der partitive Ge. (Hudson.) hängt von *τοῖς καθιστᾶσι* ab. (Ps.) — *δοκεῖν* für *δοκεῖ* eine gute Hs. vgl. zu 7, 87, 5. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 371, 41. — *σωφροσύνην λαβοῦσαι, εὐβουλότεραι γενόμεναι.* (Sch.) Der *σωφροσύνη* rühmte sich besonders die Aristokratie. s. 3, 82, 8. (Arn.) vgl. 8, 53, 4. Die *ἀκολασία* galt für demokratisch nach 6, 89, 4. (Pp.) vgl. Her. 3, 81, 1. (Arn.) — *λαβοῦσαι.* 3, 62, 4: *τοὺς νόμους ἔλαβε.* (Pp.) — *ἄντικρυς.* zu 1, 122, 3. — *ἀπό* für *ὑπό* eine gute Hs. u. Dion. vgl. § 2. (Pp.) — *ὕπουλον*, da sie (als Köder wohl versprochen) nur scheinbar war. — *αὐτονομίαν* für *εὐνομίαν* viele und die besten Hsn. — *οὐ προτιμήσαντες, οὐ προτιμοτέραν σχόντες, οὐδὲν φροντίζοντες.* (Sch.)

C. 65. § 1. *ὥσπερ ἐδέδοκτο* 8, 64, 1. — *τοὺς δήμους* die Demokratien. Eben so der Plu. 3, 82, 1. — *ἔστιν ἀφ' ὧν.* zu 1, 23, 3. — *σφίσιν αὐτοῖς.* zu 7, 48, 4 u. zu 8, 14, 3. — *ἦλθον. ἧκον* eine gute Hs.

§ 2. *Ἀνδροκλέα τε.* Es entspricht *καὶ ἄλλους τινάς.* — *κατ' ἀμφότερα.* zu 7, 47, 2. — *τῆς τε δ. ἕνεκα καὶ οἰόμενοι.* Spr. 59, 2, 3. — *ἀνεπιτηδείους, τῇ ὀλιγαρχίᾳ δηλονότι.* (Sch.) vgl. 8, 70, 2.

§ 3. *ἐκ τοῦ φανεροῦ.* zu 4, 79, 2. — *προείργαστο. προσείργαστο*

προείργαστο αὐτοῖς ὡς οὔτε μισθοφορητέον εἴη ἄλλους ἢ τοὺς στρα-
τευομένους, οὔτε μεθεκτέον τῶν πραγμάτων πλείοσιν ἢ πεντακισχιλί-
οις, καὶ τούτοις οἳ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠ-
φελεῖν οἷοί τε ὦσιν. ἦν δὲ τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους, ἐπεὶ 66
ἕξειν γε τὴν πόλιν οἵπερ καὶ μεθιστάναι ἔμελλον. δῆμος μέντοι ὅμως
ἔτι καὶ βουλὴ ἡ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο· ἐβούλευον δὲ οὐδὲν ὅ
τι μὴ τοῖς ξυνεστῶσι δοκοίη, ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες ἐκ τούτων ἦσαν
καὶ τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκεπτο. ἀντέλεγέ τε οὐδεὶς 2
ἔτι τῶν ἄλλων, δεδιὼς καὶ ὁρῶν πολὺ τὸ ξυνεστηκός· εἰ δέ τις καὶ
ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου τεθνήκει καὶ τῶν δρασάν-
των οὔτε ζήτησις οὔτ' εἰ ὑποπτεύοιντο, δικαίωσις ἐγίγνετο, ἀλλ' ἡσυ-
χίαν εἶχεν ὁ δῆμος καὶ κατάπληξιν τοιαύτην ὥστε κέρδος ὁ μὴ πά-
σχων τι βίαιον, εἰ καὶ σιγῴη, ἐνόμιζεν. καὶ τὸ ξυνεστηκὸς πολὺ πλέον 3
ἡγούμενοι εἶναι ἢ ὅσον ἐτύγχανεν ὂν ἡσσῶντο ταῖς γνώμαις, καὶ ἐξευ-

mehrere gute Hsn. Allein die Beziehung des *προς* — auf das eben Erwähnte ist nicht recht passend. — *ἄλλους*. Spr. 56, 18, 3 u. zu 1, 86, 2. Der Zweck war die Armen durch Entziehung der Besoldungen von den Staatsgeschäften und Gerichten zu entfernen. (Kr. z. Dion. p. 371, 43.) — *τῶν πραγμάτων* an der Verwaltung. (A. Ps.) vgl. Kr. z. Dion. p. 254, 38 u. 269, 70. „Eben so *μετέχειν τῶν πραγμάτων* Xen. Hell. 2, 3, 18." (Arn.) — *καὶ τούτοις* und zwar denen. Kr. z. Her. 2, 7.

C. 66. § 1. *εὐπρεπές*, *πιθανόν*. (Sch.) zu 1, 37, 3. — *τοὺς πλείους*. Spr. 50, 4, 12. — *ἐπεὶ — ἔμελλον* denn verwalten wollten den Staat die welche ihn umwälzen wollten, keinesweges gesonnen einer Anzahl von 5000 Bürgern an der Verwaltung Antheil zu gewähren. (Kr. z. Dion. p. 372, 46.) — *πόλιν*, *πολιτείαν* 8, 74, 3. (Kr. eb. p. 269.) vgl. 2, 20, 2. — *μεθιστάναι*. zu 4, 57, 4. vgl. 6, 89, 5. 8, 48, 3. *μεθίστασαν* eine gute Hs. — *ἔμελλον* ist zu beiden Infinitiven zu denken. (Kr. z. Dion. p. 372, 46.) vgl. Spr. 55, 4, 11 u. Ind. u. *μέλλειν*. — *ἀπὸ τοῦ κυάμου* durch das Bohnenloos erwählt [der Senat der 500]. vgl. 8, 69, 3 u. Xen. Mem. 1, 2, 9: *μωρῶν ἐστὶ τοὺς μὲν τῆς πόλεως ἄρχοντας ἀπὸ κυάμου καθίστασθαι, κυβερνήτῃ δὲ μηδένα θέλειν κεχρῆσθαι κυαμευτῷ*. (Ba.) Der Singular ist material. Spr. 44, 1, 1. — *ἐβούλευον*. *ἐβουλεύοντο* die besten Hsn. vgl. die Zus. zu 3, 42, 5. — *ξυνεστῶσι*, *συνωμόταις*. (Sch.) vgl. § 2. 3. u. zu 5, 82, 1. — *οἱ λέγοντες*, *οἱ δημηγοροῦντες*. (Sch.) — *προὔσκεπτο* für *προὐσκέπτετο* Ba. u. entschiedener Elmsley zu Eur. Her. 148. *προ* — *πρὶν ἐλθεῖν ἐς τὴν συλλογήν*. (Sch.)

§ 2. *δεδιώς*, *ἕκαστος* aus *οὐδείς*. vgl. zu 4, 10, 1, Kr. z. Dion. p. 116 und über das nächste *καί* zu 1, 1, 1. — *ἐπιτηδείου* geschickt. (Hl.) zu 5, 85, 2. Dion C. 51, 7: *ἐκ τρόπου δή τινος ἐπιτηδείου ἐφθάρησαν*. — *ἐτεθνήκει*. Spr. 53, 4, 2. — *ὑποπτεύεσθαι* der That beargwöhnt wurde. zu 6, 86, 1. Erg. *δρᾶσαι*. vgl. 6, 61, 3. Ueber den Opt. zu 7, 18, 3. — *δικαίωσις ἀντὶ τοῦ κόλασις ἢ εἰς δίκην ἀπαγωγὴ ἤτοι κρίσις*. (Sch.) Bei den Attikern ist diese Bedeutung sonst ziemlich verschollen; doch führt Harpokr. aus Lysias *δικαίωσις* für *δικαιολογία* an; und so gebraucht Her. (Kr. zu 1, 100) *δικαιοῦσθαι* für bestrafen. — *κέρδος ἐνόμιζεν*. zu 7, 68, 2.

§ 3. *τὸ ξυνεστηκός*. Spr. 43, 4, 17. — *ἢ ὅσον*. 8, 87, 5: *ἐλάσσους ἢ ὅσας*. (Pp.) — *ὂν* für *ὃ ἦν* A. Ps., von einer Hs. bestätigt. — *ἡσσῶντο*, *τε-*

ρεῖν αὐτὸ [ἀδύνατοι ὄντες] διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ διὰ τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν οὐκ εἶχον. κατὰ δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ προσολοφύρασθαί τινι ἀγανακτήσαντα, ὥστε ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, ἀδύνατον
4 ἦν· ἢ γὰρ ἀγνῶτα ἂν εὗρεν ᾧ ἐρεῖ ἢ γνώριμον ἄπιστον. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες ὑπόπτως προσῄεσαν οἱ τοῦ δήμου, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γιγνομένων. ἐνῆσαν γὰρ καὶ οὓς οὐκ ἄν ποτέ τις ᾤετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι· καὶ τὸ ἄπιστον οὗτοι μέγιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐποίησαν καὶ πλεῖστα ἐς τὴν τῶν ὀλίγων ἀσφάλειαν ὠφέλησαν, βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες.

67 Ἐν τούτῳ οὖν τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους δὲ ξυγγράψαντας γνώμην ἐσενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητὴν καθ'
2 ὅ τι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται· ἔπειτα ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέ-

ταπείνωτο. (Sch.) zu 6, 72, 2. — *αὐτό*, τὸ ξυνεστός d. h. τοὺς ξυνεστῶτας; αὐτοί die besten Hsn. — *ἀδύνατοι ὄντες* würde man gern entbehren. (Pp.) — *τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν.* Spr. 47, 25, 1. Ggs. γνῶσις Plat. Rep. 477, a. — *κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο* aus eben diesem Grunde. vgl. Her. 2, 169, 1. 3, 109, 2. 5, 3. — *προσολοφύρεσθαι* findet sich noch bei Spätern. Das προς — erklär' ich wie in προσειπεῖν: an Jemand gewendet. „Hor. ep. 11, 12: Querebar applorans tibi." (Bekker.) — *ἐπιβουλεύσαντα* kann Subject oder auch Object sein. (Hl.) Wegen des Artikels Kr. zu Xen. An. 2, 3, 23. Doch ist es wohl ersteres: durch genommene Gegenmassregeln sich vertheidigen. Doch wünsch' ich ἐπιβουλεύσαντας. — *ἀδύνατον*, οὐκ ἀσφαλές. (Sch.) Gewählt weniger mit Bezug auf προσολοφύρασθαι als auf ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, die vorgezogene Erklärung bestätigend. — *ἂν εὗρεν.* Spr. 54, 3, 10. — *ᾧ ἐρεῖ.* Spr. 53, 7, 8.

§ 4. *ἀλλήλοις.* ἀλλ' ἀλλήλοις? Der Begriff ist nicht so betont dass er an der ersten Stelle stehen könnte. Kr. z. Her. 6, 14, 1. — *ὑπόπτως.* zu ἀκουσίως 2, 8, 1. — *οἱ τοῦ δήμου*, wie 5. 4, 3. zu 4, 130, 3. — *ὡς μετέχοντά τινα.* Spr. 56, 9, 10. — *τινα.* πάντα τινά Reiske. Doch s. Spr. 51, 16, 10. — *ἂν ᾤετο.* Spr. 54, 3, 10. — *τραπέσθαι.* ἂν τρ. Dobree 1 p. 107. Doch s. Spr. eb. u. zu 5, 9, 5. — *ἄπιστον.* ἄπορον Dobree, weil die ἀπιστία erst im Folgenden erwähnt wird. — *πρὸς τοὺς πολλούς* bei der Masse, dem Publicum. (Va.) — *πλεῖστα ὠφέλησαν.* Spr. 46, 5, 5. vgl. 6, 14. 7, 68, 3. 8, 68, 2. 96, 4, πλείω 2, 60, 2, μέγιστα 5, 9, 3. vgl. 6, 33, 4. — *ἐς τήν.* 4, 75, 2: ὠφέλουν ἐς τὰ ναυτικά. — *ὠφέλησαν* waren förderlich. zu ἀνωφελεῖς 6, 33, 4. — *βέβαιον* unzweifelhaft. (Ps.) Diese Zeile ist fast nur Wiederholung des schon Ausgesprochenen; eine Spur des Mangels der letzten Durchsicht. (Arn.) Wohl Glossem zu τὸ ἄπιστον μέγιστον.

C. 67. § 1. *δέκα.* λ' d. h. τριάκοντα C. F. Hermann. vgl. Wattenbach de quadring. Ath. fact. p. 38. vgl. jedoch Kr. z. Dion. p. 375, 58 u. dagegen Schömann Antiq. jur. publ. 5, 12, 2 u. wieder für Kr.'s Ansicht Eng. — *ξυγγραφέας.* Eine Behörde welche die neue Verfassung entwerfen (συγγράφειν) sollte. Kr. p. 375. — *ἐς τόν.* vgl. zu 5, 28, 1 u. 6, 41, 2. — *ἐς ἡ.* vgl. 8, 93, 3 u. Her. 1, 77, 2: παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητόν. — *οἰκήσεται* verwaltet werden könnte. Spr. 53, 7, 8.

§ 2. *ἔπειτα ἐπειδή.* Eine nicht gemiedene Verbindung. Kr. z. Dion. p. 376, 59 u. Lobeck zu Soph. Aj. 61. — *ἡ* fehlt in den besten Hsn. fälschlich, da ἡ ῥητὴ ἡμέρα bezeichnet wird. (Pp.) — *ἐφῆκε*, παρῆν. (Sch.) zu

κλησαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν — ἔστι δὲ ἱερὸν Ποσειδῶνος
ἔξω πόλεως, ἀπέχον σταδίους μάλιστα δέκα — καὶ ἐσήνεγκαν οἱ ξυγ-
γραφῆς ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν Ἀθηναίων ἀνει-
πεῖν γνώμην ἣν ἄν τις βούληται· ἢν δέ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψηται
παρανόμων ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ βλάψῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν.
ἐνταῦθα δὴ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἔτι 3
ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου μήτε μισθοφορεῖν, προέδρους τε ἑλέσθαι πέντε
ἄνδρας, τούτους δ' ἑλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον
πρὸς ἑαυτὸν τρεῖς· ἐλθόντας δὲ αὐτούς, τετρακοσίους ὄντας, ἐς τὸ
βουλευτήριον ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἄριστα γιγνώσκωσιν αὐτοκράτορας, καὶ
τοὺς πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέγειν ὁπόταν αὐτοῖς δοκῇ. ἦν δὲ ὁ μὲν 68
τὴν γνώμην ταύτην εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τἄλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς
προθυμότατα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον· ὁ μέντοι ἅπαν τὸ πρᾶγμα ξυν-
θεὶς ὅτῳ τρόπῳ κατέστη ἐς τοῦτο καὶ ἐκ πλείστου ἐπιμεληθεὶς Ἀντι-
φῶν ἦν, ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ τε οὐδενὸς ὕστερος 2
καὶ κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος καὶ ἃ ἂν γνοίη εἰπεῖν, καὶ ἐς
μὲν δῆμον οὐ παριὼν οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἑκούσιος οὐδένα, ἀλλ' ὑ-

3, 72. — *ξυνέκλησαν* für *ξυνέλεξαν* die besten Hsn., wohl mit Bezug auf die Beschränktheit des Raumes, bei der nicht alle genügenden Platz fanden. Wattenbach p. 39 erklärt: praesidio sepserunt. Allein dies würde Thuk. wohl, wie 8, 69, 2, deutlicher ausgedrückt haben. Nicht zu vergleichen war *συνήλαυνον* (*σχοινίοις μεμιλτωμένοις*) Poll. 8, 104. Eher mag man an einschliessende *γέρρα* Hürden denken. vgl. Schömann de com. p. 64. — *ἔξω πόλεως.* Spr. 50, 2, 15. — *δέκα.* *δ'* (*τέσσαρας*) Meursius; doch s. Seidler und Reisig z. Soph. Oed. K. 15. (Pp.) — *ἐσήνεγκαν.* zu 5, 38, 5. — *ἄλλο μέν.* zu 1, 139, 3. — *τῶν Ἀθηναίων* hängt von *τὶς* ab. (Ba.) Von einem zu ergänzenden *τινί* meint Fritzsche Quaestt. Luc. p. 201. — *ἀνειπεῖν.* *ἀνατρέπειν* mehrere und gute Hsn. Beides scheint mir falsch. (Erste Aufl.) Wohl weil *ἀνειπεῖν* sonst von Herolden gesagt wird. (Pp.) *εἰπεῖν* Cobet Hyper. p. 47. — *παρανόμων.* Aesch. 3, 191: *τηνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον.* (Kr. z. Dion. p. 376, 60.) vgl. Dem. 24, 154, Kr. z. Dion. p. 375, 57 u. Herm. Staatsalt. § 132, 2.

§ 3. *ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου,* *ἤγουν ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ δημοτικῆς καταστάσεως.* (Sch.) zu 4, 76, 1. — *μισθοφορεῖν* 8, 65, 3. (Ds.) — *πρὸς ἑαυτόν,* sich beigesellend. — *τετρακοσίους.* Kr. z. Dion. p. 376, 61. — *ὅπῃ ἂν ἄριστα γιγνώσκωσιν.* zu 1, 126, 5.

C. 68. § 1. *τὸ πρᾶγμα — τοῦτο* die Massregeln entwarf wodurch es so weit gedieh. (Hl.) vgl. 8, 38, 3. — *ὅτῳ τρόπῳ κατέστη ἐς τοῦτο* auf die Weise auf welche es bis dahin gedieh. (Ps.) zu der 8, 67, 3 erwähnten Umwälzung. vgl. 8, 68, 4. (Pp.) — *ὅτῳ.* *ὅτῳ δὴ* Reiske, wohl richtig. — *ἐκ πλείστου* seit sehr langer Zeit, wie 8, 90, 1. vgl. zu 1, 58, 1.

§ 2. *ἀνὴρ Ἀθηναίων.* zu 7, 43, 3. — *ἀρετῇ,* wenn man von seinem Aristokratismos und seinen „Handwerksidiotismen“ (Diderot) absieht. In solchen Beziehungen verräth sich bei gar zu Vielen „la maudite race à laquelle nous appartenons.“ (Friedrich d. Gr.) — *ὕστερος.* *δεύτερος* eine gute Hs. zu 1, 91, 4 u. 2, 97, 5. — *ἐνθυμηθῆναι.* zu 2, 60, 4. — *ἄν,* was in mehrern Hsn. fehlt, verdächtigen Pp. u. Dobree. vgl. Spr. 54, 15, 2. — *εἰπεῖν* vgl. § 4 u. zu 4, 84, 2. — *ἐς δῆμον.* zu 1, 107, 3. vgl. 5, 45, 4: *ἐς τὸν δ. παρελθών.* — *παριών.* zu 6, 15, 1. — *ἑκούσιος.* *ἑκουσίως* gute Hsn., gebilligt von Kr.

πόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος, τοὺς μέντοι ἀγω-
νιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ πλεῖστα εἷς ἀνὴρ ὅστις
3 ξυμβουλεύσαιτό τι δυνάμενος ὠφελεῖν. καὶ αὐτὸς δέ, ἐπειδὴ τὰ τῶν
τετρακοσίων ἐν ὑστέρῳ μεταπεσόντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκακοῦτο, ἄριστα
φαίνεται τῶν μέχρι ἐμοῦ ὑπὲρ αὐτῶν τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέ-
στησε, θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος. παρέσχε δὲ καὶ ὁ Φρύνιχος
ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμότατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν, δεδιὼς
τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ ἐπιστάμενος εἰδότα αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς
τὸν Ἀστύοχον ἔπραξε, νομίζων οὐκ ἄν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἰκὸς ὑπ'
ὀλιγαρχίας κατελθεῖν· πολύ τε πρὸς τὰ δεινά, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φε-
4 ρεγγυώτατος ἐφάνη. καὶ Θηραμένης ὁ τοῦ Ἅγνωνος ἐν τοῖς ξυγκατα-
λύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν, ἀνὴρ οὔτ' εἰπεῖν οὔτε γνῶναι ἀδύνατος.
ὥστε ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν πραχθὲν τὸ ἔργον οὐκ ἀπεικό-
τως, καίπερ μέγα ὄν, προὐχώρησεν· χαλεπὸν γὰρ ἦν τὸν Ἀθηναίων
δῆμον [ἐπ'] ἔτει ἑκατοστῷ μάλιστα ἐπειδὴ οἱ τύραννοι κατελύθησαν
ἐλευθερίας παῦσαι, καὶ οὐ μόνον μὴ ὑπήκοον ὄντα, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ
ἥμισυ τοῦ χρόνου τούτου αὐτὸν ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα.

z. Dion. p. 38. — ὑπόπτως τῷ πλήθει διακείμενος. zu 1, 75, 1. — δεινότητος. zu 3, 37, 5. — ἀγωνιζόμενος. zu 6, 29, 3. — πλεῖστα εἷς ἀνήρ. Spr. 49, 10, 5. zu 3, 39, 1. vgl. zu 1, 80, 2. — ὅστις pluralisch auf τοὺς ἀγωνιζομένους bezogen. Spr. 58, 4, 5. — ξυμβουλεύσαιτο. Spr. 52, 8, 7.

§ 3. αὐτὸς δέ für αὐτός τε Hk. zu 1, 9, 3. αὐτός γε Gö. — ἐπειδὴ τὰ τῶν, ἐπειδὴ μετέστη ἡ δημοκρατία καὶ ἐς ἀγῶνας κατέστη μετὰ τῶν die besten Hsn. Wohl von Th. herrühren dürfte καὶ ἐς ἀγῶνας κατέστη, aber nach ἐκακοῦτο gestellt. (Kr. z. Dion. p. 373, 54.) — ἐν ὑστέρῳ. zu 8, 27, 2. — μεταπεσόντα durch eine Gegenrevolution gestürzt. „Plat. Epist. 7 Anf.: μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντα καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία.“ (Dr.) — ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ist mit ἀπολογησάμενος zu verbinden. (Kr. eb.) — αἰτιαθείς, angeklagt vom Theramenes. Lys. 12, 67. Doch bezieht Ruhnken de Antiph. bei Reiske VII p. 819 dies auf einen andern Antiphon. (?) — ὡς ξυγκατέστησε, ταῦτα, τὰ τῶν τετρακοσίων. (Kr. eb.) Ueber seine Rede περὶ τῆς μεταστάσεως vgl. Wattenbach p. 67. — πάντων διαφερόντως προθυμότατον auf eine vor allen ausgezeichnete Weise sehr eifrig. — καὶ ἐπιστάμενος. Ueber καί zu 1, 1, 1. — ἔπραξε, Φρύνιχος. 8, 50, 1. (Arn.) — ὑπ' ὀλιγαρχίας κατελθεῖν, so v. a. ὑπ' ὀλιγαρχίας καταχθῆναι. (Abr.) Spr. 52, 3, 1. ἐπί bietet keine Hs. — πολύ gehört zum Superlativ. Spr. 49, 7, 7. vgl. zu 3, 56, 2. — ὑπέστη, ὑπέσχετο. (Sch.) Vielmehr: sich unterzogen hatte, suscepit Ps. — φερεγγυώτατος von zuverlässiger Hingebung. zu 3, 46, 1. In der att. Prosa scheint es, wie auch ἐχέγγυος, sonst nicht vorzukommen.

§ 4. ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον qu. del. (Dobree.) — πρῶτος einer der Vornehmsten. (Hl. u. Arn.) Schwerlich statthaft. Der erste mochte er sein rücksichtlich des äusserlichen Hervortretens. — γνῶναι. zu 2, 60, 4. — ἐπ' ἔτει für ἔτει viele und mit die besten Hsn. In der att. Prosa so nicht. Passows Lex. u. ἐπί II, 3. „Ueber die Zeit Clinton F. H. 411 u. Boeckh Inscrr. 2 p. 318.“ (Pp.) — ἐπειδή. zu 1, 6, 4. Ueber die Sache 6, 59, 5. — ἐλευθερίαν erkannte man nur in der Demokratie. Kr. z. Dion. p. 374, 56. — καί vor οὐ und zwar verdächtigt Kr. Bruchst. — οὐ μόνον bildet eine

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία οὐδενὸς ἀντειπόντος ἀλλὰ κυρώσασα ταῦτα 69
διελύθη, τοὺς τετρακοσίους ἤδη ὕστερον τρόπῳ τοιῷδε ἐς τὸ βουλευ-
τήριον ἐσήγαγον. ἦσαν [δ'] Ἀθηναῖοι πάντες αἰεὶ οἱ μὲν ἐπὶ τείχει
οἱ δ' ἐν τάξει τῶν ἐν Δεκελείᾳ πολεμίων ἕνεκα ἐφ' ὅπλοις. τῇ οὖν 2
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς μὲν μὴ ξυνειδότας εἴασαν, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἀπελ-
θεῖν, τοῖς δ' ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ εἴρητο ἡσυχῇ μὴ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις
ἀλλ' ἄποθεν περιμένειν καὶ ἤν τις ἐνιστῆται τοῖς ποιουμένοις, λαβόν-
τας τὰ ὅπλα μὴ ἐπιτρέπειν. ἦσαν δὲ καὶ Ἄνδριοι καὶ Τήνιοι καὶ Κα-
ρυστίων τριακόσιοι καὶ Αἰγινητῶν τῶν ἐποίκων, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμ-
ψαν οἰκήσοντας, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἥκοντες ἐν τοῖς ἑαυτῶν ὅπλοις, οἷς
ταῦτα προείρητο. τούτων δὲ διατεταγμένων οὕτως ἐλθόντες οἱ τετρα- 3
κόσιοι, μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος, καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ'
αὐτῶν [Ἕλληνες] νεανίσκοι, οἷς ἐχρῶντο εἴ τί που δέοι χειρουργεῖν,
ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς, οὖσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ,
καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐξιέναι λαβοῦσι τὸν μισθόν· ἔφερον δὲ αὐτοῖς τοῦ
ὑπολοίπου χρόνου παντὸς αὐτοὶ καὶ ἐξιοῦσιν ἐδίδοσαν.

Ὡς δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἥ τε βουλὴ οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπεξῆλθε 70
καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται οὐδὲν ἐνεωτέριζον ἀλλ' ἡσύχαζον, οἱ [δὲ] τετρα-

feste Formel; *μή* ist des Inf. wegen gesetzt. Doch findet sich beim Particip *μὴ μόνον* 1, 82, 2. 3, 59, 1. (Pp.) vgl. 6, 88, 3. — *ὑπὲρ ἥμισυ.* zu 1, 8, 1.

C. 69. § 1. *ἀλλά* verbindet verschiedene Casus von Participien. Spr. 56, 14, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 376, 62. — *ἤδη ὕστερον* hier eine gute Hs., die übrigen nach *τοιῷδε.* — *ἦσαν δ'.* Das *δέ* wünscht man gestrichen. Recht. vgl. 3, 20, 2. 52, 1. 8, 104, 1. (Pp.) 1, 89, 1. 2, 34, 1. 3, 104, 1. Es ist aus § 2 entstanden. — *Ἀθηναῖοι* für *Ἀθηναίων* die besten Hsn. — *ἐπὶ τείχει* ohne Artikel. 4, 133, 1: *Θεσπιέων τεῖχος περιεῖλον.* Ar. Thesm. 495: *ἀπὸ τείχους εἰσιών.* vgl. dort Fritzsche. (Hertlein Ms.) Spr. 50, 2, 15. — *τάξει, παρατάξει.* (Sch.) — *ἐφ' ὅπλοις.* zu 7, 28, 2. (Pp.)

§ 2. *ἡσυχῇ, κρύφα.* (Sch.) unbemerkbar. — *ἐνιστῆται* eintrete, um es zu hindern. — *ἦσαν δὲ καί* es waren aber (darunter) nicht bloss Athener, sondern auch. — *τῶν ἐποίκων, τινές.* Spr. 47, 15, 5. vgl. Kr. z. Her. 6, 58, 2. — *οὓς Ἀ. ἔ. οἰκήσοντας* (2, 27, 1) würde ich gern entbehren. (Kr. Bruchst.) — *ἑαυτῶν*, im Gegensatze zu denen der Athener. — *ταῦτα, περιμένειν καὶ μὴ ἐπιτρέπειν.* Eine gute Hs. *τὰ αὐτά.*

§ 3. *οἱ* wird durch den relativen Satz erklärt. (Pp.) Spr. 50, 2, 7. — *Ἕλληνες* fehlt in mehrern Hsn., vielleicht gesetzt, damit man nicht an die skythischen Bogenschützen, eine Art Gensdarmerie, denke. (Wasse.) vgl. Kr. z. Dion. p. 376, 63. Oder *ἄλλοι?* — *τί που*, wie 1, 132, 2. zu 8, 4 u. Kr. zu Xen. An. 4, 5, 8 lat. A. — *χειρουργεῖν, διαχειρίσασθαί τινα καὶ ἀναιρεῖν.* (Sch.) — *κυάμου.* zu 8, 66, 1. — *τοῦ ὑπολοίπου* für die verflossene Zeit. (Ps.) Für den Rest des Jahres meint Böckh Staatsh. d. Ath. 1 p. 327. Aber wozu die unnöthige Ausgabe? Also für die übrige Zeit, wofür sie den Betrag noch nicht erhalten, den rückständigen Sold. Kr. zu Dion. p. 377, 64. Der Ge. hängt von *μισθόν* ab. Spr. 47, 8, 1.

C. 70. § 1. *οἱ δέ. οἱ δή* Kr. Das *δέ*, von Hk. verdächtigt, fehlt in einer Hs. Stellen wie 2, 65, 3 sind verschieden. Auf die vorliegende Weise hat Thuk. und wohl überhaupt die attische Prosa das *δέ* im Nachsatze nie

κόσιοι ἐσελθόντες ἐς τὸ βουλευτήριον τότε μὲν πρυτάνεις τε σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν, καὶ ὅσα πρὸς τοὺς θεούς, εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο, ὕστερον δὲ πολὺ μεταλλάξαντες τῆς τοῦ δήμου διοικήσεως, πλὴν τοὺς φεύγοντας οὐ κατῆγον τοῦ Ἀλ-
2κιβιάδου ἕνεκα, τὰ δὲ ἄλλα ἔνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν. καὶ ἄνδρας τέ τινας ἀπέκτειναν οὐ πολλούς, οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι ὑπεξαιρεθῆναι, καὶ ἄλλους ἔδησαν, τοὺς δὲ καὶ μετέστησαν· πρός τε Ἆγιν τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα ὄντα ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἐπεκηρυκεύοντο, λέγοντες διαλλαγῆναι βούλεσθαι καὶ εἰκὸς εἶναι αὐτὸν σφίσι καὶ οὐκέτι
71τῷ ἀπίστῳ δήμῳ μᾶλλον ξυγχωρεῖν. ὁ δὲ νομίζων [τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν], οὐδ' εὐθὺς οὕτω τὸν δῆμον τὴν παλαιὰν ἐλευθερίαν παραδώσειν, εἴ τε στρατιὰν πολλὴν ἴδοι σφῶν, οὐκ ἂν ἡσυχάσειν, οὐδ' ἐν τῷ παρόντι πάνυ τι πιστεύων μὴ οὐκέτι ταράσσεσθαι αὐτούς, τοῖς
2μὲν ἀπὸ τῶν τετρακοσίων ἐλθοῦσιν οὐδὲν ξυμβατικὸν ἀπεκρίνατο, προσμεταπεμψάμενος δὲ ἐκ Πελοποννήσου στρατιὰν πολλὴν οὐ πολλῷ ὕστερον καὶ αὐτὸς τῇ ἐκ τῆς Δεκελείας φρουρᾷ μετὰ τῶν ἐλθόντων κατέβη πρὸς αὐτὰ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ἐλπίσας ἢ ταραχθέντας αὐτοὺς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσιν ᾗ βούλονται ἢ καὶ αὐτοβοεὶ ἂν

gebraucht. — *σφῶν*, ἐκ σφῶν. (Sch.) Spr. 47, 9. vgl. 6, 70, 4. — *ἀπεκλήρωσαν*, ἤγουν διὰ κλήρου ἀποκατέστησαν. (Sch.) — *ὅσα πρὸς τοὺς θεούς*, ἦν erforderlich war. Her. 1, 215: ὅσα μὲν ἐς αἰχμάς, χαλκῷ χρέωνται. (Arn.) Spr. 62, 1, 4. vgl. 4, 48, 5. 7, 11, 3. — *καθιστάμενοι ἐς* antretend. Kr. zu Xen. An. 1, 1, 3. Ueber die εἰσιτήρια die Erkl. z. Dem. p. 400, 25. — *πλὴν τοὺς φ. οὐ κατῆγον*, wie es sonst zu geschehen pflegte. Kr. z. Dion. p. 366, 25. — *τὰ δέ*. Das δέ steht mit Bezug auf das parenthetische πλὴν — ἕνεκα. vgl. 7, 33, 2. (Arn.) Index u. δέ. vgl. 1, 11, 1? — *ἔνεμον* verwalteten, bei Thuk. in diesem Sinne nur hier, öfter Her. u. Soph. Aesch. Hik. 655: ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Der gew. att. Prosa ist dieser Gebrauch wohl fremd. — *κατὰ κράτος* gewalthaberisch.

§ 2. *τινὰς οὐ πολλούς*. zu 6, 94, 3. Ueber die Sache vgl. Lys. 20, 8 f. — *ἐπιτήδειοι* geeignet, verdienend. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 11 „u. Bremi zu Aesch. 3, 230." (Pp.) — *ὑπεξαιρεθῆναι* aus dem Wege geräumt zu werden. (Ps.) — *μετέστησαν* entfernten sie, nicht eben alle durch Verbannung; μετεστήσαντο viele u. auch gute Hsn.; allein Thuk. hat so nur das Activ 4, 57, 4. 8, 72, 2. „Das Medium jedoch Aesch. 3, 129: τοὺς ἐναγεῖς μετεστήσαντο." (Pp.) — *αὐτόν*. viele und auch gute Hsn. αὐτοῖς, sprachwidrig. Spr. 51, 2, 8. — *οὐκέτι*, dem nicht mehr waltenden. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 376, 62.

C. 71. § 1. *τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν* gestrichen und das nächste οὐδέ in οὔτε verwandelt würde der Stelle helfen. (Kr. z. Dion. p. 269 s.) Eben so Dobree, daneben aber irrig οὐδ' ἂν für οὐκ ἄν. — *εἴ τε*. zu 1, 35, 2 u. Index u. εἴ. — *σφῶν*, τῶν Λακεδαιμονίων. (A. Ps.) vgl. Spr. 51, 2, 3 u. zu 1, 20, 1 E. — *ἄν*. zu 2, 80, 5. — *ἡσυχάσειν*. zu 1, 142, 4. — *ἐν τῷ παρόντι* gehört zu ταράσσεσθαι. (Hl.) — *πάνυ τι*. Spr. 51, 16, 5. vgl. Kr. zu Xen. An. 5, 9, 26 lat. A. — *μή*. zu 1, 10, 1. — *οὐκέτι*. Spr. 67, 12, 6. vgl. 1, 141, 4. — *ταράσσεσθαι* Gö., ταράττεσθαι die Hsn. — *ξυμβατικόν* Versöhnliches, wie 8, 91, 1. εἰρηναῖον 1, 29, 3. Noch findet sich ξυμβατικός 6, 103, 3 und seit Polybios öfter, z. B. bei Plut. Aem. P. 6.

§ 2. *ᾗ*. εἰ die besten Hsn. — *βούλονται*, οἱ Πελοποννήσιοι. (Sch.) —

διὰ τὸν ἔνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν κατὰ τὸ εἰκὸς γενησόμενον θόρυβον· τῶν γὰρ μακρῶν τειχῶν διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν [λήψεως] οὐκ ἂν
ἁμαρτεῖν. ὡς δὲ προσέμιξέ τε ἐγγὺς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ μὲν ἔνδοθεν 3
οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐκίνησαν, τοὺς δ' ἱππέας ἐκπέμψαντες καὶ μέρος τι τῶν ὁπλιτῶν καὶ ψιλῶν καὶ τοξοτῶν ἄνδρας τε κατέβαλον αὐτῶν διὰ τὸ ἐγγὺς προσελθεῖν καὶ ὅπλων τινῶν καὶ νεκρῶν ἐκράτησαν, οὕτω
δὴ γνοὺς ἀπήγαγε πάλιν τὴν στρατιάν. καὶ αὐτὸς μὲν καὶ οἱ μετ' 4
αὐτοῦ κατὰ χώραν ἐν τῇ Δεκελείᾳ ἔμενον, τοὺς δ' ἐπελθόντας ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντας ἀπέπεμψεν ἐπ' οἴκου. μετὰ δὲ τοῦτο παρά τε τὸν Ἆγιν ἐπρεσβεύοντο οἱ τετρακόσιοι οὐδὲν ἧσσον, κἀκείνου μᾶλλον ἤδη προσδεχομένου καὶ παραινοῦντος ἐκπέμπουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα περὶ ξυμβάσεως πρέσβεις, βουλόμενοι διαλλαγῆναι.

Πέμπουσι δὲ καὶ ἐς τὴν Σάμον δέκα ἄνδρας παραμυθησομένους 72
τὸ στρατόπεδον καὶ διδάξοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἡ ὀλιγαρχία κατέστη, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ξυμπάντων πραγμάτων, πεντακισχίλιοί τε ὅτι εἶεν καὶ οὐ τετρακόσιοι μόνον οἱ πράσ-
σοντες· καίτοι οὐ πώποτε Ἀθηναίους διὰ τὰς στρατείας καὶ τὴν ὑπερ- 2
όριον ἀσχολίαν ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυνελθεῖν. ἄλλα τ' ἐπιστείλαντες τὰ πρέποντ' εἰ-

αὐτοβοεί. zu 2, 81, 3. — ἄν, αἱρεθῆναι, ἁλῶναι aus χειρωθῆναι, wenn nicht vielmehr γοῦν für das folgende γάρ zu lesen ist. (Ba.) Gestrichen hat es Arn. — τῶν γάρ. τῆς τῶν eine Hs., womit die Stellung des γάρ unvereinbar ist. — ἐρημίαν Unbesetztheit. (Hl.) vgl. zu 6, 102, 2. — λήψεως. τῆς λήψεως Reiske. Vielleicht ist es ein Glossem. vgl. 3, 69, 2. 7, 50, 1.

§ 3. προσέμιξεν ἐγγύς. zu 4, 93, 1. — τὰ ἔνδοθεν den innern Zustand. (Ba.) — οὐδ' ὁπωστιοῦν auch nicht im Mindesten. (Va.) Spr. 51, 15, 3. — ἐκίνησαν. zu 4, 89, 3. — ψιλῶν, ἀκοντιστῶν nach 7, 78, 2. zu 3, 97, 2. — ἄνδρας αὐτῶν. zu 7, 43, 3. — τε ist aus einer guten Hs. zugefügt. — κατέβαλον, das Transitiv zu πίπτειν, syn. ἀποκτείνειν nach Hesych., bei Thuk. nur hier. Her. 4, 64, 1. 7, 211, 2. 9, 63: ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. vgl. das Lex. Xen. — οὕτω δή. zu 1, 131, 1. — γνούς. ἀπογνούς Haase p. 97 s. Oder ἐνδούς?

§ 4. τοὺς ἐπελθόντας § 2. vgl. zu 1, 54, 4. — κἀκείνου für καὶ ἐκείνου eine gute Hs. — μᾶλλον. zu 1, 3, 2. — πρέσβεις. Nicht erwähnt findet sich ein Erfolg. (Kr. z. Dion. p. 382, 93.)

C. 72. § 1. παραμυθησομένους um zu beschwichtigen, wie 8, 86, 1. — εἶεν. εἰσίν? Oder bezeichnet der Opt. die Vorspiegelung? — οἱ πράσσοντες die Staatsangelegenheiten Betreibenden. (A. Ps.)

§ 2. στρατείας. στρατιάς viele, auch gute Hsn. zu 1, 3, 4. — τὴν ὑπερόριον ἀσχολίαν auswärtige Geschäfte theils für den Staat theils in Privatangelegenheiten. (Kr. z. Dion. p. 381, 84.) Zweier Endungen ist das Adj. auch Aesch. 1, 19. 2, 49; aber substantivirt ἡ ὑπερορία an ungefähr einem Dutzend Stellen von Attikern. — ἐς οὐδὲν — βουλεύσοντας sie seien zu keinem so wichtigen Geschäfte der Berathung halber gekommen. (Sch.) — ἐν ᾧ π. ξυνελθεῖν, ὥστε ἀθρόους πεντακισχιλίους συνελθεῖν. δηλοῦται δὲ ἐντεῦθεν ὅτι οἱ τετρακόσιοι δημοκρατικωτέραν τῆς πρόσθεν ἐπηγγέλλοντο ποιήσειν τὴν πολιτείαν, πεντακισχιλίους κοινωνοὺς παραλαβόντες, ὅσοι οὐδεπώποτε πρότεροι βουλευσόμενοι συνῆλθον. Ueber ὅς nach οὕτω Spr.

πεῖν ἀπέπεμψαν αὐτοὺς εὐθὺς μετὰ τὴν ἑαυτῶν κατάστασιν, δείσαν-
τες μή, ὅπερ ἐγένετο, ναυτικὸς ὄχλος οὔτ' αὐτὸς μένειν ἐν τῷ ὀλιγαρ-
χικῷ κόσμῳ ἐθέλῃ, σφᾶς τε μὴ ἐκεῖθεν ἀρξαμένου τοῦ κακοῦ μετα-
στήσωσιν.
73 Ἐν γὰρ τῇ Σάμῳ ἐνεωτερίζετο ἤδη τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν
καὶ ξυνέβη τοιάδε γενέσθαι ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον ὅνπερ οἱ
τετρακόσιοι ξυνίσταντο. οἱ γὰρ τότε τῶν Σαμίων ἐπαναστάντες
τοῖς δυνατοῖς καὶ ὄντες δῆμος, μεταβαλλόμενοι αὖθις καὶ πεισθέντες
ὑπό τε τοῦ Πεισάνδρου, ὅτ' ἦλθε, καὶ τῶν ἐν τῇ Σάμῳ ξυνεστώτων
Ἀθηναίων, ἐγένοντό τε ἐς τριακοσίους ξυνωμόται καὶ ἔμελλον τοῖς
2 ἄλλοις ὡς δήμῳ ὄντι ἐπιθήσεσθαι. καὶ Ὑπέρβολόν τέ τινα τῶν Ἀθη-
ναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξι-
ώματος φόβον ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτεί-
νουσι μετὰ Χαρμίνου τε, ἑνὸς τῶν στρατηγῶν, καί τινων τῶν παρὰ
σφίσιν Ἀθηναίων, πίστιν διδόντες αὐτοῖς, καὶ ἄλλα μετ' αὐτῶν τοι-
3 αῦτα ξυνέπραξαν, τοῖς τε πλείοσιν ὥρμηντο ἐπιτίθεσθαι. οἱ δὲ αἰσθό-
μενοι τῶν τε στρατηγῶν Λέοντι καὶ Διομέδοντι — οὗτοι γὰρ οὐχ ἑ-
κόντες, διὰ τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου, ἔφερον τὴν ὀλιγαρχίαν —
τὸ μέλλον σημαίνουσι καὶ Θρασυβούλῳ καὶ Θρασύλλῳ, τῷ μὲν τριη-
ραρχοῦντι τῷ δὲ ὁπλιτεύοντι, καὶ ἄλλοις οἳ ἐδόκουν ἀεὶ μάλιστα ἐναν-

51, 13, 10. vgl. Clinton F. H. 422 u. Böckh Staatsh. 1 S. 324. — *ξυνελθεῖν.* zu *πράξειν* 6, 24, 3. — *ἄλλα τε* für *καὶ τἄλλα* eine gute Hs. — *τὰ πρέποντ' εἰπεῖν* was zu sagen angemessen, erspriesslich war. Spr. 55, 3, 2. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 2. — *ἑαυτῶν* für *αὐτῶν* eine gute Hs. — *κατάστασιν* Amtsantritt. — *ἐγένετο. ἐγένετο, ὁ* Kr. — *ναυτικὸς ὄχλος.* Verrufen war die *ναυτικὴ ἀναρχία.* Eur. Hek. 607. — *κόσμῳ.* zu 4, 76, 1. — *σφᾶς τε μή.* Spr. 54, 17, 7. — *τοῦ κακοῦ*, der Kampf gegen die Oligarchie. — *μεταστήσωσιν, καταλύσωσιν.* (Sch.) Der Plu. neben *ἐθέλῃ.* Kr. zu Xen. An. 1, 7, 17.

C. 73. § 1. *ἐνεωτερίζετο τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν* es wurde an dem Umsturze der Oligarchie gearbeitet. — *ὅνπερ.* zu 1, 28, 2. — *τότε* 8, 21, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.) — *μεταβαλλόμενοι.* zu 1, 71, 4. — *καὶ τῶν, καὶ ὑπὸ τῶν,* wie 8, 78, 1. zu 1, 49, 2. — *ἐγένοντό τε καὶ ἔμελλον* für *ἐπεὶ ἐγένοντο ἔμελλον.* Spr. 65, 10 u. zu 3, 10, 1. — *τριακοσίους.* Spr. 60, 8, 1. — *ξυνωμόται. ξυνωμότας* zwei Hsn.

§ 2. *Ὑπέρβολον.* Kr. z. Dion. p. 378, 70. — *τε.* Dem *τέ* entspricht *καὶ ἄλλα.* — *τῶν Ἀθηναίων* hängt nicht von *τινά* sondern von *Ὑπέρβολον* ab. Spr. 49, 9, 1. — *διὰ δ. καὶ ἀ. φόβον.* Der sonst übliche Grund. — *διὰ αἰσχύνην τῆς πόλεως* weil er der Stadt Schande machte. (Hl.) — *μετὰ Χ.* unter Mitwirkung des Ch. (A. Ps.) vgl. 5, 29, 4. 6, 79, 2 u. zu 3, 66, 1. — *τῶν π.* hängt von *τινῶν* ab. — *μετ' αὐτῶν* neben *ξυν-*. zu 1, 23, 3 u. 6, 105, 2. — *τοῖς πλείοσι* der Mehrzahl, den Demokraten der Samier § 5.

§ 3. *τῶν στρατηγῶν Λέοντι.* Spr. 47, 9, 1. — *Θρασύλλῳ.* Das doppelte *λ* schützen besonders die Inschriften. Schömann Isae. p. 355. vgl. Böckh Inscr. 1 p. 347 s. — *ὁπλιτεύοντι ἀντὶ τοῦ ὁπλιτικοῦ ἄρχοντι.* (Sch.) *ὁπλίτῃ ὄντι* Kr. ind. zu Xen. An. lat. A. Den Begriff der Befehlshaberschaft hat

τιοῦσθαι τοῖς ξυνεστῶσιν· καὶ οὐχ ἠξίουν περιιδεῖν αὐτοὺς σφᾶς τε
διαφθαρέντας καὶ Σάμον Ἀθηναίοις ἀλλοτριωθεῖσαν, δι' ἣν μόνον ἡ
ἀρχὴ αὐτοῖς ἐς τοῦτο ξυνέμεινεν. οἱ δὲ ἀκούσαντες τῶν τε στρατιω- 4
τῶν ἕνα ἕκαστον μετῄεσαν μὴ ἐπιτρέπειν, καὶ οὐχ ἥκιστα τοὺς Πα-
ράλους, ἄνδρας Ἀθηναίους τε καὶ ἐλευθέρους πάντας [ἐν τῇ νηὶ πλέ-
οντας] καὶ ἀεὶ δή ποτε ὀλιγαρχίᾳ, καὶ μὴ παρούσῃ, ἐπικειμένους· ὅ τε
Λέων καὶ ὁ Διομέδων αὐτοῖς ναῦς τινάς, ὁπότε ποι πλέοιεν, κατέλει-
πον φύλακας. ὥστ' ἐπειδὴ αὐτοῖς ἐπετίθεντο οἱ τριακόσιοι, βοηθη- 5
σάντων πάντων τούτων, μάλιστα δὲ τῶν Παράλων, περιεγένοντο οἱ
τῶν Σαμίων πλείονες, καὶ τριάκοντα μέν τινας ἀπέκτειναν τῶν τρια-
κοσίων, τρεῖς δὲ τοὺς αἰτιωτάτους φυγῇ ἐζημίωσαν· τοῖς δ' ἄλλοις οὐ
μνησικακοῦντες δημοκρατούμενοι τὸ λοιπὸν ξυνεπολίτευον.

Τὴν δὲ Πάραλον ναῦν καὶ Χαιρέαν ἐπ' αὐτῆς τὸν Ἀρχεστράτου, ἄνδρα 74
Ἀθηναῖον, γενόμενον ἐς τὴν μετάστασιν πρόθυμον, ἀποπέμπουσιν οἵ τε
Σάμιοι καὶ οἱ στρατιῶται κατὰ τάχος ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦντα
τὰ γεγενημένα· οὐ γὰρ ᾔδεσάν πω τοὺς τετρακοσίους ἄρχοντας. καὶ 2
καταπλευσάντων αὐτῶν εὐθέως τῶν μὲν Παράλων τινὰς οἱ τετρακό-
σιοι, δύο ἢ τρεῖς, ἔδησαν, τοὺς δ' ἄλλους ἀφελόμενοι τὴν ναῦν καὶ
μετεμβιβάσαντες ἐς ἄλλην στρατιῶτιν ναῦν ἔταξαν φρουρεῖν περὶ Εὔ-
βοιαν. ὁ δὲ Χαιρέας εὐθύς, διαλαθών πως, ὡς εἶδε τὰ παρόντα, πάλιν
ἐς τὴν Σάμον ἐλθὼν ἀγγέλλει τοῖς στρατιώταις, ἐπὶ τὸ μεῖζον πάντα
δεινώσας, τὰ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, ὡς πληγαῖς τε πάντας ζημιοῦσι καὶ 3

das Wort doch wohl nie gehabt. vgl. Haase p. 34 s. — *τοῖς ξυνεστῶσι* der Verschwörung. (Va.) zu 8, 66, 1. — *αὐτούς*, die eben § 3 erwähnten Athener, Subject zu *περιιδεῖν; σφᾶς* die samischen Demokraten. (Sch.) — *ἀλλοτριοῦν* mit dem Da. auch Xen. Kyr. 6, 1, 16. (Pp.) Ueber *ἀλλότριος* mit dem Da. Spr. 48, 13, 5. Ueber das Particip Spr. 56, 6, 2. Die Oligarchie neigte sich immer zu Sparta. zu 1, 19. — *μέχρι νῦν* vor *ἡ ἀρχή*, Glossem zu *ἐς τοῦτο*, ist mit guten Hsn. gestrichen. vgl. 5, 26, 2.

§ 4. *μετῄεσαν* gingen an mit Bitten. (Sch.) vgl. 3, 70, 1. — *τοὺς Παράλους, τοὺς ἐκ τῆς νεὼς τῆς Παράλου.* (Sch.) vgl. § 5 u. 74, 2, Ar. Ly. 58, Frö. 1071, Aesch. 3, 162 u. Kr. z. Dion. p. 378, 71. — *πάντας*, während andre Schiffe theilweise von Sklaven bemannt waren. (Bl.) vgl. Böckh Staatsh. 1 p. 365 f. — *ἐν τῇ νηὶ πλέοντες* scheinen Glossem zu *τοὺς Παράλους*. Suidas: *Πάραλοι οἱ ἐν τῇ Παράλῳ νηὶ πλέοντες.* (Abr.) So auch Driessen p. 36 s. — *ἀεὶ δή ποτε.* zu 1, 13, 3. — *καὶ μὴ παρούσῃ, καὶ εἰ μὴ εἶναι (οὖσα) τύχοι.* (Sch.) — *ἐπικειμένους, ἀχθομένους.* (Sch.) vgl. 2, 49, 4 u. 59, 1. — *φύλακας, τῷ δήμῳ.* (Dobree.)

§ 5. *οἱ πλείονες, οἱ δημοκρατικοί.* (Sch.) Ueber die Stellung zu 1, 126, 6.

C. 74. § 1. *ναῦν.* zu 6, 53, 1. — *ἐπ' αὐτῆς.* Spr. 68, 41, 1. vgl. 7, 25, 1. — *ἐς τὴν μετάστασιν, ἤγουν ἐς τὸ καταλῦσαι τὴν ὀλιγαρχίαν.* (Sch.) für den Sturz der Oligarchie im Heere. (Pp.) — *οὐ γάρ.* vgl. 8, 77. (Pp.)

§ 2. *μετεμβιβάζειν* wird noch aus Polyaen angeführt. — *ἄλλην.* Spr. 50, 4, 11. — *στρατιῶτιν.* zu 6, 43, 1. — *φρουρεῖν περὶ Εὔβοιαν.* vgl. 8, 86, 6. (Hl.) — *διαλαθών* durchgeschlichen. — *ἐπὶ τὸ μεῖζον.* zu 1, 10, 4. — *δεινώσας, ἤγουν εἰς τὰ δεινότατα τῷ λόγῳ ἐπάρας.* (Sch.) Das Wort wird noch aus Plutarch angeführt. — *Ἀθηνῶν* für *Ἀθηναίων* vielleicht nur zwei Hsn., wohl auch Va.

ἀντειπεῖν ἔστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν, καὶ ὅτι αὐτῶν
καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ὑβρίζονται, καὶ διανοοῦνται, ὁπόσοι ἐν Σάμῳ
στρατεύονται μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης, τούτων πάντων τοὺς
προσήκοντας λαβόντες εἴρξειν, ἵνα, ἢν μὴ ὑπακούωσι, τεθνήκωσιν·
75 καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψευδόμενος ἔλεγεν. οἱ δ' ἀκούσαντες ἐπὶ τοὺς
τὴν ὀλιγαρχίαν μάλιστα ποιήσαντας καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοὺς μετα-
σχόντας τὸ μὲν πρῶτον ὥρμησαν βάλλειν, ἔπειτα μέντοι ὑπὸ τῶν διὰ
μέσου κωλυθέντες καὶ διδαχθέντες, μὴ τῶν πολεμίων ἀντιπρῴρων
2 ἐγγὺς ἐφορμούντων ἀπολέσωσι τὰ πράγματα, ἐπαύσαντο. μετὰ δὲ
τοῦτο, λαμπρῶς ἤδη ἐς δημοκρατίαν βουλόμενοι μεταστῆσαι τὰ ἐν τῇ
Σάμῳ, ὅ τε Θρασύβουλος ὁ τοῦ Λύκου καὶ Θράσυλλος — οὗτοι γὰρ
μάλιστα προεστήκεσαν τῆς μεταβολῆς — ὥρκωσαν πάντας τοὺς στρα-
τιώτας τοὺς μεγίστους ὅρκους, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας
μάλιστα, ἦ μὴν δημοκρατήσεσθαί τε καὶ ὁμονοήσειν, καὶ τὸν πρὸς
Πελοποννησίους πόλεμον προθύμως διοίσειν, καὶ τοῖς τετρακοσίοις πο-
3 λέμιοί τ' ἔσεσθαι καὶ οὐδὲν ἐπικηρυκεύεσθαι. ξυνώμνυσαν δὲ καὶ Σα-
μίων πάντες τὸν αὐτὸν ὅρκον οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὰ πράγματα πάντα
καὶ τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων ξυνεκοινώσαντο οἱ στρατιῶται
τοῖς Σαμίοις, νομίζοντες οὔτ' ἐκείνοις ἀποστροφὴν σωτηρίας οὔτε σφί-

§ 3. *ζημιοῦσι*, οἱ τετρακόσιοι. (Ps.) — *ἔστιν.* οὐκ ἔστιν? — *ἔχοντας.* zu 8, 66, 1. — *αὐτῶν*, τῶν στρατιωτῶν. — *διανοοῦνται*, οἱ τετρακόσιοι. — *τε* nach *ὁπόσοι* ist mit einer guten Hs. gestrichen. — *ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης.* zu 1, 113, 2. — *εἴρξειν.* *ἔρξειν* eine gute Hs. zu 5, 11, 1. Ueber den Inf. Fu. zu 1, 27, 2. — *ὑπακούωσι* für *ὑπακούσωσι* die besten Hsn. Subject hier *ὁπόσοι ἐν Σάμῳ στρατεύονται.* — *τεθνήκωσιν.* Spr. 40 u. *θνήσκω* u. 53, 3, 4. Subject *γυναῖκες καὶ παῖδες.*

C. 75. § 1. *ἐπί* gehört zu *ὥρμησαν*, wie 8, 84, 2. (Pp.) — *βάλλειν.* Spr. 55, 3, 20 u. zu 1, 128, 2. Erg. *τοῖς λίθοις.* Kr. zu Xen. An. 1, 3, 1. — *τῶν διὰ μέσου* der Parteilosen. Xen. Hell. 5, 4, 25: *ἐφοβοῦντο τοὺς διὰ μέσου.* (Dobree.) So auch Dion C. 40, 48. 44, 28; *οἱ διὰ μέσου ὄντες* 45, 8. *οἱ μηδετέρῳ μέρει προστιθέμενοι* das Schol. zu 3, 82, 9. Das *διά* bezeichnet die Scheidung. — *διδαχθέντες*, über die Lage der Dinge. (Ba.) — *ἀντιπρῴρων.* zu 8, 53, 3.

§ 2. *λαμπρῶς* ist hinzugefügt weil Schritte zur *μετάστασις* schon vorher gethan waren. 8, 73, 3 ff. 74, 1. (Pp.) vgl. zu 7, 71, 4. — *ὅ τε Θρ. ὁ.* zu 6, 81. — *Θράσυλλος* ohne Artikel. Kr. zu Xen. An. 2, 1, 8. — *τῆς μεταβολῆς*, τῆς ἀπὸ ὀλιγαρχίας εἰς δημοκρατίαν. (Sch.) — *ὥρκωσαν* mit zwei Ac. wie Ar. Lys. 187: *τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;* Spr. 46, 11. — *αὐτούς.* Spr. 51, 6, 9. — *δημοκρατήσεσθαι.* *δημοκρατηθήσεσθαι* die vier besten Hsn. Doch steht jene Form 8, 48, 5. (Pp.) u. Dem. 24, 99. — *διοίσειν.* zu 1, 11, 2. — *ἐπικηρυκεύεσθαι.* *ἐπικηρυκεύσεσθαι* Reiske u. Cobet n. l. p. 366. 406.

§ 3. *ξυνομνύναι ὅρκον* auch Her. 1, 176. — *Σαμίων* hängt von *οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ* ab. (Eng.) — *ἡλικίᾳ.* zu 6, 24, 2. — *ξυνεκοινώσαντο.* zu 8, 8, 1. Dies Compositum scheint sonst nicht vorzukommen. — *ἀποστροφὴν σωτηρίας* refugium salutis Ps. Eine sonst nicht leicht vorkommende Verbindung. (Bl.) Aehnliches jedoch bei Pflugk zu Eur. Hel. 1055.

σιν εἶναι, ἀλλ' ἐάν τε οἱ τετρακόσιοι κρατήσωσιν, ἐάν τε οἱ ἐκ Μιλήτου πολέμιοι, διαφθαρήσεσθαι.

Ἐς φιλονεικίαν τε καθέστασαν τὸν χρόνον τοῦτον οἱ μὲν τὴν 76
πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ τὸ στρατόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι. ἐποίησαν δὲ καὶ ἐκκλησίαν εὐθὺς οἱ στρατιῶται, ἐν ᾗ τοὺς μὲν προτέρους στρατηγοὺς καὶ εἴ τινα τῶν τριηράρχων ὑπετόπευον, ἔπαυσαν, ἄλλους δὲ ἀνθείλοντο καὶ τριηράρχους καὶ στρατηγούς, ὧν Θρασύβουλός τε καὶ Θράσυλλος ὑπῆρχον. καὶ παραι- 2
νέσεις ἄλλας τ' ἐποιοῦντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἀνιστάμενοι καὶ ὡς οὐ δεῖ ἀθυμεῖν ὅτι ἡ πόλις αὐτῶν ἀφέστηκεν· τοὺς γὰρ ἐλάσσους ἀπὸ σφῶν τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντα ποριμωτέρων μεθεστάναι. ἐχόντων γὰρ σφῶν τὸ πᾶν ναυτικόν, τὰς ἄλλας πόλεις ὧν ἄρχουσιν ἀναγκάσειν τὰ χρήματα ὁμοίως διδόναι καὶ εἰ ἐκεῖθεν ὡρμῶντο. πόλιν τε γὰρ 3
σφίσιν ὑπάρχειν Σάμον οὐκ ἀσθενῆ, ἀλλ' ἣ παρ' ἐλάχιστον δὴ ἦλθε τὸ Ἀθηναίων κράτος τῆς θαλάσσης, ὅτε ἐπολέμησεν, ἀφελέσθαι, τούς τε πολεμίους ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἀμύνεσθαι οὗπερ καὶ πρότερον. καὶ δυνατώτεροι εἶναι σφεῖς ἔχοντες τὰς ναῦς πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἐν τῇ πόλει. καὶ δι' ἑαυτούς τε ἐν τῇ Σάμῳ προκαθημένους 4

(Pp.) — ἐάν τε, das zweite, für ἄν τε eine gute Hs. zu 4, 46, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 274 s., 15. — οἱ ἐκ. zu 3, 29, 1.

C. 76. § 1. ἐς φ. καθέστασαν. zu 7, 28, 2. — οἱ μὲν τὴν πόλιν, οἱ ἐν Σάμῳ τὰς Ἀθήνας. (Sch.) — ἀναγκάζοντες zu zwingen versuchend. (A. Ps.) Es könnte wohl auch ein Glossem sein. Spr. 55, 3, 16. — οἱ δέ, οἱ ἐν Ἀθήναις. (Sch.) — ἐποίησαν. zu 1, 67, 2. — τοὺς μὲν πρ. στρατηγούς. Auch den Leon und Diomedon? (Wattenbach S. 52.) Oder schrieb Thuk. vielleicht τῶν μὲν προτέρων στρατηγῶν καὶ τῶν τριηράρχων εἴ τινα? — ὑπετόπευον für ὑπώπτευον gute Hsn. zu 2, 5, 3. — ὧν. Spr. 47, 9, 2.

§ 2. ἐν σφίσιν αὐτοῖς. zu 5, 69, 3 u. 8, 63, 3. vgl. Herbst S. 14. — αὐτῶν für αὑτῶν Bk. Ab hängt es von ἀφέστηκε. (Ps.) — τοὺς ἐλάσσους. Spr. 50, 4, 12. — σφῶν τῶν. zu 1, 144, 3. — ποριμωτέρων. εὐπορωτέρων ein Glossem Ar. Frösche 1429: μισῶ πολίτην — πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. (Bl.) Ar. Frie. 1030: φρονεῖν σοφῇ φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ. Thesm. 776: ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ. vgl. auch Aesch. Pro. 906. „Umschrieben § 3: δυνατώτεροι πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια.“ (Arn.) mittelreich. — μεθεστάναι abtrünnig seien. vgl. 8, 15, 1. 53, 3 u. zu 1, 107, 4. — ἐχόντων σφῶν für den Nominativ. (Pp.) Spr. 47, 4, 2. zu 2, 83, 3 u. 7, 48, 2. — καὶ εἰ als wenn. zu 6, 21, 2. — ἐκεῖθεν, ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν. (Ps.) — ὡρμῶντο für ὥρμηντο einige gute Hsn.

§ 3. πόλιν τε. Dem entspricht τούς τε πολεμίους. zu τε 6, 34, 4. — παρ' ἐλάχιστον ἦλθε. zu 4, 106, 3. Ueber die Sache Plut. Per. 28. — τὸ Ἀθηναίων. Ἀθηναίων τό? — ὅτε ἐπολέμησεν 1, 115, 5 ff. (Hk.) Vielleicht ist dies ein Glossem wodurch τότε verdrängt ist. vgl. Kr. z. Dion. p. 297, 43 s. — ἀφελέσθαι. zu 6, 11, 3. — ἀμύνεσθαι. ἀμυνεῖσθαι eine gute Hs. Doch vgl. Spr. 53, 1, 6. — οὗπερ, ἐξ οὗπερ. zu αἷς 1, 28, 2. — καὶ πρ. Spr. 69, 32, 13.

§ 4. ἑαυτούς τε. ἑαυτοὺς δέ Hk. τούς Sauppe Ep. cr. p. 86. — προκαθημένους, Ἀθηνῶν, zum Schutze Athens (πρό). (Hk.) Her. 8, 36: αὐτὸς

καὶ πρότερον αὐτοὺς κρατεῖν τοῦ ἐς τὸν Πειραιᾶ ἔσπλου, καὶ νῦν ἐς
τοιοῦτον καταστήσονται μὴ βουλομένων σφίσι πάλιν τὴν πολιτείαν
ἀποδοῦναι, ὥστε αὐτοὶ καὶ δυνατώτεροι εἶναι εἴργειν ἐκείνους τῆς θα-
5λάσσης ἢ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι. βραχύ τέ τι εἶναι καὶ οὐδενὸς ἄξιον
ᾧ πρὸς τὸ περιγίγνεσθαι τῶν πολεμίων ἡ πόλις σφίσι χρήσιμος ἦν,
καὶ οὐδὲν ἀπολωλεκέναι, οἵ γε μήτε ἀργύριον εἶχον ἔτι πέμπειν, ἀλλ'
αὐτοὶ ἐπορίζοντο οἱ στρατιῶται, μήτε βούλευμα χρηστόν, οὗπερ ἕνεκα
6πόλις στρατοπέδων κρατεῖ· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις τοὺς μὲν ἡμαρτηκέ-
ναι τοὺς πατρίους νόμους καταλύσαντας, αὐτοὶ δὲ σώζειν καὶ ἐκείνους
πειράσεσθαι προσαναγκάζειν, ὥστε οὐδὲ τούτους οἵπερ ἂν βουλεύοιέν
τι χρηστὸν παρὰ σφίσι χείρους εἶναι. Ἀλκιβιάδην τε, ἢν αὐτῷ ἄδειάν
τε καὶ κάθοδον ποιήσωσιν, ἄσμενον τὴν παρὰ βασιλέως ξυμμαχίαν
παρέξειν. τό τε μέγιστον, ἢν ἁπάντων σφάλλωνται, εἶναι αὐτοῖς, το-
σοῦτον ἔχουσι ναυτικόν, πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς καὶ πόλεις
77καὶ γῆν εὑρήσουσιν. τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάσαντες καὶ παρα-
θαρσύναντες σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ τοῦ πολέμου παρεσκευάζοντο οὐδὲν
ἧσσον. οἱ δ' ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον, οἱ δέκα

ἱκανὸς εἶναι τῶν ἑωυτοῦ προκατῆσθαι. — *αὐτούς*, die zu Athen befindlichen Athener. (Dr.) — *ἔσπλου*, weil sonst die Feinde den Peiraieus blokiren würden. (Arn.) — *τοιοῦτον* für *τοσοῦτον* eine gute Hs. — *καταστήσονται*. *καταστήσεσθαι* Dobree. Der Uebergang ist auffallend; der Sinn scheint zu sein: sie, die zu Samos befindlichen Athener, würden jene, die zu Athen, wenn diese ihnen nicht die demokratische Verfassung wieder geben wollten, in eine solche Lage versetzen. Der Sch. erklärt: sie, die zu Samos befindlichen Athener, würden so mächtig sein. Haase p. 101 s. nimmt eine Lücke nach *καὶ νῦν* an, etwa: *ἔτι μᾶλλον ἐλπίδα εἶναι, ὡς προσλαβόντες καὶ τὸ τῶν Σαμίων κοινόν*. — *καί* nach *αὐτοί* fehlt im Sch. u. einer guten Hs.: sogar? — *ἢ ὑπ' ἐ. εἴργεσθαι*, hiezu denke man: in der Lage aus *δυνατώτεροι*.

§ 5. *οὐδὲν ἀπολωλεκέναι* sie, die auf Samos, hätten nichts verloren in denen die etc. (Arn.) — *οἵ γε* die ja (zu 6, 37, 2), auf *πόλιν* d. h. *τοὺς ἐν τῇ πόλει* bezogen. (Schömann.) Spr. 58, 4, 1 u. zu *οἷς* 1, 140, 6. — *μήτε*. Spr. 67, 4, 3. — *εἶχον ἔτι* für *ἔτι εἶχον* eine gute Hs. — *ἀλλ' αὐτοί*. Spr. 59, 2, 6.

§ 6. *τούτοις*, bezogen auf *βούλευμα*, doch als substantivirtes Neutrum. — *πατρίους*. *πατρῴους* viele, auch gute Hsn. Spr. 41, 11, 9. — *αὐτοί* für *αὐτούς* Dobree, Hk. u. eine gute Hs. — *σώζειν*, *τοὺς π. νόμους*. (Dobree.) — *προσαναγκάζειν*, *σώζειν* (*τοὺς πατρίους νόμους*). (Sch.) Spr. 55, 4, 11 u. zu 4, 87, 1. 7, 18, 5. — *ὥστε οὐδέ*. zu 5, 40, 2. — *οἵπερ*. *οὗπερ* die besten Hsn. — *βουλεύοιεν*. Zus. zu 3, 42, 5. — *παρὰ σφίσιν*, bei den Athenern auf Samos, verbindet Ps. richtig mit *βουλεύοιεν*, was die Stellung erfordert. — *ποιήσωσιν* verschafft haben würden. (Ba.) — *παρέξειν*. *πράξειν*? — *τό τε μέγιστον*. Spr. 57, 10, 12 u. zu 2, 65, 1. — *αὐτοῖς* für *σφίσιν*, aber aus der Seele des Schriftstellers. vgl. zu 1, 95, 2 u. Index u. *αὐτός* II. — *ἀποχωρήσεις* Zufluchtsörter, wie sonst *ἀποστροφή*. „Ein ähnlicher Gedanke 7, 77, 5." (Arn.)

C. 77. *καὶ τά* auch die. — *τὰ τοῦ π.* vgl. 5, 86. 6, 6, 4. 8, 63, 3. 82, 2. — *οἱ δέκα* 8, 72, 1. — *πρεσβευταί* für *πρέσβεις* hier und 8, 86, 1.

πρεσβευταί, ὡς ταῦτα, ἐν τῇ Δήλῳ ἤδη ὄντες, ᾐσθάνοντο, ἡσύχαζον αὐτοῦ.

Ὑπὸ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ τῶν Πελοπον- 78
νησίων ἐν τῷ ναυτικῷ στρατιῶται κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διεβόων ὡς ὑπό
τε Ἀστυόχου καὶ Τισσαφέρνους φθείρεται τὰ πράγματα, τοῦ μὲν οὐκ
ἐθέλοντος οὔτε πρότερον ναυμαχεῖν, ἕως ἔτι αὐτοί τε ἔρρωντο μᾶλλον
καὶ τὸ ναυτικὸν τῶν Ἀθηναίων ὀλίγον ἦν, οὔτε νῦν, ὅτε στασιάζειν τε
λέγονται καὶ αἱ νῆες αὐτῶν οὐδέπω ἐν τῷ αὐτῷ εἰσίν, ἀλλὰ τὰς παρὰ 2
Τισσαφέρνους Φοινίσσας ναῦς μένοντες, ἄλλως ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον,
κινδυνεύσειν διατριβῆναι· τὸν δ' αὖ Τισσαφέρνην τάς τε ναῦς ταύτας
οὐ κομίζειν, καὶ τροφὴν ὅτι οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ διδοὺς κακοῖ τὸ
ναυτικόν. οὔκουν ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι ἀλλὰ ναυμαχεῖν. καὶ
μάλιστα οἱ Συρακόσιοι ἐνῆγον. αἰσθόμενοι δὲ οἱ ξύμμαχοι καὶ ὁ Ἀ- 79
στύοχος τὸν θροῦν καὶ δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥστε διαναυμαχεῖν,
ἐπειδὴ καὶ ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἡ ἐν τῇ Σάμῳ ταραχή, ἄραντες ταῖς
ναυσὶ πάσαις, οὔσαις δώδεκα καὶ ἑκατόν, καὶ τοὺς Μιλησίους πεζῇ
κελεύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλης παριέναι ἔπλεον ὡς πρὸς τὴν Μυκάλην.
οἱ δ' Ἀθηναῖοι ταῖς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν καὶ ὀγδοήκοντα, αἳ ἔτυχον 2
ἐν Γλαύκῃ τῆς Μυκάλης ὁρμοῦσαι — διέχει δ' ὀλίγον ταύτῃ ἡ Σάμος
τῆς ἠπείρου πρὸς τὴν Μυκάλην — ὡς εἶδον τὰς τῶν Πελοποννησίων

(Ds.) Doch könnte man hier *οἱ δέκα πρεσβευταί* und 8, 86, 1 *ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πρεσβευταί* verdächtigen. Indess vgl. Abr. dilucc. p. 495 u. die Erkl. z. Thom. Mag. p. 735 s. — *ἡσύχαζον* blieben, gingen nicht weiter. (Ps.) — *αὐτοῦ* ist aus mehrern und guten Hsn. zugefügt.

C. 78. § 1. *τῶν Πελοποννησίων.* Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. — *κατά*, wie sonst *ἐν.* vgl. Haase p. 43. — *διεβόων* kann wohl nur Verbreitung lauter Beschwerden bezeichnen. vgl. 8, 53, 2. — *ὑπό τε* für *ὑπό* zwei (gute) Hsn. zu 1, 49, 2. — *τοῦ μέν*, *τοῦ Ἀστυόχου.* (Sch.) Dem entspricht *τὸν δ' αὖ*, übergehend zu einem von *διεβόων* abhängigen Infinitiv. Kr. z. Dion. p. 264. — *πρότερον* 8, 30, 2. 44, 3. (Kr. eb. p. 265.) — *οὐδέπω* noch nicht, wie später 8, 79, 4. (Arn.) — *ἐν τῷ αὐτῷ.* zu 4, 35, 1.

§ 2. *ἄλλως ὄνομα* die ein leerer Name, bloss eine Vorspiegelung seien. Eur. Hel. 1421: *τὰ τῶν θανόντων οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πόνος.* vgl. zu 1, 109, 2. — *κινδυνεύσειν* hängt noch von *διεβόων* ab. (Dr.) — *διατριβῆναι, διαφθαρῆναι.* (Sch.) sie würden Gefahr laufen sich aufzureiben. (Hl.) vgl. 8, 87, 3. (Dr.) u. zu 8, 46, 2. (Kr. eb. p. 265.) vgl. Her. 7, 120. (Bl.) — *καὶ ὅτι.* Ein etwas harter Uebergang. „vgl. jedoch 5, 65, 6.“ (Pp.) Ueber die Stellung zu 8, 12, 1. — *κακοῖ, ἤγουν εἰς κακοπάθειαν ἐμβάλλει.* (Sch.) — *ναυμαχεῖν* für *διαναυμαχεῖν* eine gute Hs. Dies von einer Entscheidungsschlacht, wie 7, 60, 2. 8, 27, 1.

C. 79. § 1. *οἱ ξύμμαχοι. οἱ ξύμβουλοι?* Doch vgl. Kr. z. Dion. p. 303 s., 70. — *δόξαν.* Spr. 56, 9, 5. — *ἀπὸ ξυνόδου.* zu 1, 97, 1. — *ὥστε.* Xen. Kyr. 2, 2, 20: *ἦ οἴει ἂν ψηφίσασθαι τὸ πλῆθος συνελθὸν ὥστε μὴ ἴσων ἕκαστον τυγχάνειν;* Spr. 65, 3, 1. — *ἐσηγγέλλετο. ἐσήγγελτο* Cobet n. l. p. 423. — *δώδεκα καὶ ἑκατόν.* Kr. z. Dion. p. 303 s.

§ 2. *δύο καὶ ὀγδοήκοντα.* Kr. z. Dion. p. 317. — *πρὸς τὴν Μ.* an der Seite die nach M. zu liegt. (Va.) — *ὡς. καὶ ὡς* viele, auch gute

ναῦς προσπλεούσας, ὑπεχώρησαν ἐς τὴν Σάμον, οὐ νομίσαντες τῷ
3 πλήθει διακινδυνεῦσαι περὶ τοῦ παντὸς ἱκανοὶ εἶναι. καὶ ἅμα — προ-
ῄσθοντο γὰρ αὐτοὺς ἐκ τῆς Μιλήτου ναυμαχησείοντας — προσεδέ-
χοντο καὶ τὸν Στρομβιχίδην ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου σφίσι ταῖς ἐκ τῆς
Χίου ναυσὶν ἐπ' Ἄβυδον ἀφικομέναις προσβοηθήσειν· προὔπέπεμπτο
γὰρ αὐτῷ ἄγγελος. καὶ οἱ μὲν οὕτως ἐπὶ τῆς Σάμου ἀνεχώρησαν,
οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καταπλεύσαντες ἐπὶ τῆς Μυκάλης ἐστρατοπεδεύ-
4 σαντο καὶ τῶν Μιλησίων καὶ τῶν πλησιοχώρων ὁ πεζός. καὶ τῇ ὑστε-
ραίᾳ μελλόντων αὐτῶν ἐπιπλεῖν τῇ Σάμῳ ἀγγέλλεται ὁ Στρομβιχίδης
ταῖς ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶν ἀφιγμένος· καὶ εὐθὺς ἀπέπλεον
πάλιν ἐπὶ τῆς Μιλήτου. οἱ δ' Ἀθηναῖοι προσγενομένων σφίσι τῶν
νεῶν ἐπίπλουν αὐτοὶ ποιοῦνται τῇ Μιλήτῳ ναυσὶν ὀκτὼ καὶ ἑκατόν,
βουλόμενοι ναυμαχῆσαι· καὶ ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἀντανήγετο, ἀπέπλευσαν
πάλιν ἐς τὴν Σάμον.

80 Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ θέρει μετὰ τοῦτο εὐθὺς οἱ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοντο, ἀπορήσαντες ὁπόθεν τοσαύταις ναυσὶ χρήματα ἕξουσιν, ἄλλως τε καὶ Τισσαφέρνους κακῶς διδόντος, ἀποστέλλουσιν ὡς τὸν Φαρνάβαζον, ὥσπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐκ τῆς Πελοποννήσου προσετάχθη, Κλέαρχον

Hsn.; gut wenn man vorher *αἵ* mit einer der besten u. Va. streicht. — *προσπλεούσας* für *ἐπιπλεούσας* eine gute Hs., *προσεπιπλεούσας* mehrere.

§ 3. *ἐκ τῆς Μ.* ist mit *προῄσθοντο* zu verbinden. (Ds.) — *ναυμαχησείω* scheint sonst nicht vorzukommen. — *ταῖς ἐκ τῆς Χ.* 8, 62, 1. (Dr.) — *Ἄβυδον* für *Ἀβύδου* einige gute Hsn. Mit dem Ge. scheint *ἐπί* nur von Abgehenden, nicht von Ankommenden gebraucht zu sein. Denn 1, 60, 2 dürfte *ἐπὶ Θρᾴκης* für *ἐς τὰ ἐπὶ Θ.* stehen. (Pp.) — *προὔπέπεμπτο* für *προὔπεμπτο* Ba. u. Hk. *προὔπέμπετο* schlechte Hsn. — *ἀνεχώρησαν. ἀπεχώρησαν* mehrere Hsn. — *ἐπὶ τῆς* für *ἐπί* eine gute Hs. — *τῆς Μυκάλης.* vielmehr *τῇ Μυκάλῃ*, zu verbinden mit *ἐστρατοπεδεύοντο.* vgl. 1, 30, 1. 51, 3. (Pp.) — *ὁ πεζός, ἐστρατοπεδεύσατο.* Kr. z. Dion. p. 25.

§ 4. *ἀφιγμένος.* Spr. 56, 7, 3. — *ὀκτώ.* *ἕξ* erwartet man, da § 2 zwei und achtzig erwähnt sind und Strombichides nach 8, 62, 1 vier und zwanzig hatte. Doch mögen zwei von den Samiern oder von den bei Chios gebliebenen zugekommen sein. (Pp.) vgl. Kr. z. Dion. p. 317 s. — *ναυμαχῆσαι* für *διαναυμαχῆσαι* eine gute Hs.

C. 80. § 1. *ἐπειδή* nachdem, enge mit *μετὰ τοῦτο εὐθύς* zu verbinden. vgl. 1, 102, 3 u. 7, 69, 1. (Kr. z. Dion. p. 304, 71.) — *ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι* den versammelten Schiffen der Athener (8, 79, 4) nicht gewachsen. vgl. 5, 60, 3. Her. 7, 157, 2. 236, 1. 9, 90, 2. (Kr. eb.) mit ihren versammelten Schiffen, zu *ἀντανήγοντο* gezogen Ps. u. Arn., wobei man ein obgleich zu *ἀθρόαις* vermissen würde: mit ihren Schiffen obgleich sie alle zusammengezogen hatten. Auch bezieht sich *ἀθρόαις* am natürlichsten auf die Schiffe der Athener von deren Zusammenkunft eben gesprochen ist. Zu *ταῖς ναυσίν* etwa *τῶν Ἀθηναίων* und *ταῖς ἑαυτῶν* vor *ναυσί* vermiss' ich nicht. Ueber die Flotte Kr. z. Dion. p. 305 s. — *τοσαύταις* 8, 79, 1. — *ναυσί.* zu *τοῖς πολλοῖς* 4, 6, 2. — *κακῶς.* zu 8, 46, 5. — *τὸ πρῶτον* 8, 39, 2. (Ds.) Doch hindert *ἐκ τῆς Π.* wohl nicht es mit Kr. eb. p. 286, 2 auch auf 8, 8, 3 zu beziehen.

τὸν Ῥαμφίου ἔχοντα ναῦς τεσσαράκοντα. ἐπεκαλεῖτό τε γὰρ αὐτοὺς 2 ὁ Φαρνάβαζος καὶ τροφὴν ἑτοῖμος ἦν παρέχειν, καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι. καὶ αἱ μὲν τῶν Πελοποννησίων αὗται νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος, ὅπως λάθοιεν ἐν τῷ πλῷ τοὺς Ἀθηναίους, χειμασθεῖσαι καὶ αἱ μὲν Δῆλον λαβόμεναι αἱ πλείους μετὰ Κλεάρχου καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι ἐς Μίλητον — Κλέαρχος δὲ κατὰ γῆν αὖθις ἐς τὸν Ἑλλήσποντον κομισθεὶς ἦρχεν — αἱ δὲ μετὰ Ἑλίξου τοῦ Μεγαρέως στρατηγοῦ δέκα ἐς τὸν Ἑλλήσποντον διασωθεῖσαι Βυζάντιον αφιστᾶσιν. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐκ τῆς Σάμου πέμπου- 3 σιν αἰσθόμενοι νεῶν βοήθειαν καὶ φυλακὴν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, καί τις καὶ ναυμαχία βραχεῖα γίγνεται πρὸ τοῦ Βυζαντίου ναυσὶν ὀκτὼ πρὸς ὀκτώ.

Οἱ δὲ προεστῶτες ἐν τῇ Σάμῳ καὶ μάλιστα Θρασύβουλος, ἀεί 81 [τε] τῆς αὐτῆς γνώμης ἐχόμενος, ἐπειδὴ μετέστησε τὰ πράγματα, ὥστε κατάγειν Ἀλκιβιάδην, [καὶ] τέλος ἐπ' ἐκκλησίας ἔπεισε τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν, καὶ ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ κάθοδον καὶ ἄδειαν πλεύσας ὡς τὸν Τισσαφέρνη κατῆγεν ἐς τὴν Σάμον τὸν Ἀλκιβιάδην, νομίζων μόνην σωτηρίαν εἰ Τισσαφέρνην αὐτοῖς μεταστήσειεν ἀπὸ Πελοποννησίων. γενομένης δὲ ἐκκλησίας τήν τε ἰδίαν ξυμφορὰν 2 τῆς φυγῆς ἐπῃτιάσατο καὶ ἀνωλοφύρατο ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν πολλὰ εἰπὼν ἐς ἐλπίδας αὐτοὺς οὐ σμικρὰς τῶν τε μελλόν-

§ 2. *τε* hat nur eine gute Hs. — *ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι* erbot sich gegen sie durch Gesandte abzufallen. „vgl. 7, 83, 1." (Dr.) wo *εἶναι ἑτοῖμος* wohl zu streichen ist. — *αὗται*. Spr. 50, 11, 20 u. Index u. *οὗτος*. — *χειμασθεῖσαι καί*. *καὶ χειμασθεῖσαι* Kr. z. Dion. p. 305, 72. oder auch *καί* gestrichen, wobei die Parenthesenzeichen weg zu lassen und angefangen wäre als sollte folgen *ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἄρχων ἐκομίσθη*. Da jedoch auch für *καὶ ὕστερον πάλιν ἐλθοῦσαι* eig. *καὶ ὕ. π. ἦλθον* stehen sollte, so hat hier wohl der Schriftsteller selbst gefehlt. — *αἱ πλείους* appositiv, wie 3, 23, 2. vgl. zu 2, 4, 1. — *δέκα*. Kr. z. Dion. p. 305.

§ 3. *φυλακήν*. zu 7, 4, 7. Ueber die Sache Kr. z. Dion. 318, 43. — *καί τις καί*. zu 1, 75, 2. — *βραχεῖα*. zu 2, 22, 2. — *ὀκτὼ πρὸς ὀκτώ*. zu 2, 97, 5.

C. 81. § 1. *οἱ προεστῶτες* 8, 75, 2. — *ἀεί*. *καὶ ἀεί* mehrere Hsn. Für *τέ* vermuthet Pp. *ποτέ*. Dobree verdächtigt es, daneben (nicht gut) *καὶ εἴ τις* vermuthend. — *αὐτῆς* für *αὐτοῦ* zwei Hsn. u. Va. — *ἐχόμενος*. zu 1, 140, 1. — *ὥστε* ist an *τῆς αὐτῆς γ. ἐ.* anzuschliessen. (Va.) — *καί* vor *τέλος* streicht Dobree. — *ἐπ'* für *ἀπ'* viele und gute Hsn. Doch s. 8, 97, 2. (Abr.) vgl. zu 1, 97, 1. (Dr.) Allein diese Stellen sind verschieden; *ἐπ' ἐκκλησίας* findet sich auch bei Memnon Herakl. G. 59, *ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας* bei Polyaen Strat. 5, 3, 2. (Haase p. 63.) — *ἔπεισε*. *ἔπεισαν* die besten Hsn., gut wenn vorher *μετέστη* stände. Object: zu seiner Ansicht. (Va.) zu 2, 44, 2. — *κατῆγεν*. *κατήγαγεν?* vgl. 2, 33, 2. (Pp.) — *μόνην σωτηρίαν* ohne Artikel. zu 7, 42, 5. — *μεταστήσειε* zu den Athenern hinüberzöge. vgl. zu 1, 107, 4.

§ 2. *τῶν* vor *πολιτικῶν* fehlt in vielen und den besten Hsn. — *ἐς ἐλπίδας*. zu 6, 103, 2. — *σμικράς* für *μικράς* eine gute Hs. — *τε* nach *ἐλπίδας* ist mit einer guten Hs. gestrichen; *γε* Reiske. Doch wozu hier die Be-

των καθίστη καὶ ὑπερβάλλων ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν παρὰ
τῷ Τισσαφέρνει, ἵν' οἵ τε οἴκοι τὴν ὀλιγαρχίαν ἔχοντες φοβοῖντο αὐ-
τὸν καὶ μᾶλλον αἱ ξυνωμοσίαι διαλυθεῖεν, καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τιμιώ-
τερόν τε αὐτὸν ἄγοιεν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πλεῖον θαρσοῖεν, οἵ τε πολέμιοι
τῷ Τισσαφέρνει ὡς μάλιστα διαβάλλοιντο καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπί-
3 δων ἐκπίπτοιεν. ὑπισχνεῖτο δ' οὖν τάδε, μέγιστα ἐπικομπῶν, ὁ Ἀλκι-
βιάδης, ὡς Τισσαφέρνης αὐτῷ ὑπεδέξατο ἦ μήν, ἕως ἄν τι τῶν ἑαυ-
τοῦ λείπηται, ἢν Ἀθηναίοις πιστεύσῃ, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς,
οὐδ' ἢν δέῃ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρίσαι, τάς τε
ἐν Ἀσπένδῳ ἤδη οὔσας Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις καὶ οὐ Πε-
λοποννησίοις· πιστεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις, εἰ αὐτὸς κατελθὼν
82 αὐτῷ ἀναδέξαιτο. οἱ δ', ἀκούσαντες ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλὰ στρα-
τηγόν τε αὐτὸν εὐθὺς εἵλοντο μετὰ τῶν προτέρων καὶ τὰ πράγματα
πάντα ἀνετίθεσαν, τήν τε παραυτίκα ἐλπίδα ἕκαστος τῆς τε σωτηρίας
καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας οὐδενὸς ἂν ἠλλάξαντο, καὶ ἑτοῖμοι
ἤδη ἦσαν [κατὰ] τὸ αὐτίκα τούς τε παρόντας πολεμίους ἐκ τῶν λεχθέν-
2 των καταφρονεῖν καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ. ὁ δὲ τὸ μὲν ἐπὶ τὸν
Πειραιᾶ πλεῖν τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους ὑπολιπόντας καὶ πάνυ διεκώ-
λυσε, πολλῶν ἐπειγομένων· τὰ δὲ τοῦ πολέμου πρῶτον ἔφη, ἐπειδὴ
3 καὶ στρατηγὸς ᾕρητο, πλεύσας ὡς Τισσαφέρνην πράξειν. καὶ ἀπὸ

schränkung? — τῶν μελλόντων. zu 2, 89, 8. vgl. 7, 77, 3. — παρά. τὴν παρά? Spr. 50, 9, 9. — οἵ τε zu beziehen auf καὶ οἱ. — αὐτόν. αὐτόν Bk. zweimal. — ἄγοιεν hielten; selten so. Eur. Bach. 225: τὴν Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγει τοῦ Βακχίου. Kr. z. Arr. An. 2, 16, 4 lat. A. — ἐπὶ πλεῖον. zu 8, 2, 2. — τῷ Τ. διαβάλλοιντο mit dem T. verunwilligt würden. (Hl.) vgl. 8, 83, 1. 109, 1. (Kist.) Pflugk zu Eur. Her. 423 u. Kr. z. Her. 6, 64. — καὶ τῶν. καὶ ἀπὸ τῶν die besten Hsn. „Dies wohl sprachwidrig." (Pp.)

§ 3. οὖν ohne δ' einige Hsn., gebilligt von Pp. — ἐπικομπῶν, ἤγουν κομπωδῶς λέγων. (Sch.) zu 4, 126, 6. Noch bei Dion C. (Bl.) — πιστεύσῃ für πιστεύῃ eine gute Hs. vgl. zu 8, 53, 4. — ἐξαργυρίσαι für ἐξαργυρῶσαι mehrere Hsn. und jene Form scheinen die Attiker ausschliesslich gebraucht zu haben. (Pp.) ἐξαργυρίσαι, ἤγουν ἀργυρίου πωλῆσαι. (Sch.) — πιστεῦσαι erg. ἔφη aus ὑπισχνεῖτο. Spr. 65, 11, 7. — μόνως Thuk. nur hier wie Xen. nur Kyr. 3, 2, 23. (Pp.) Oefter Aristoteles, hin und wieder Spätere. μόνον einige Hsn. — αὐτός, Ἀλκιβιάδης. (Sch.) Vor diesem Worte haben mehrere Hsn. σῶς. — κατελθών, aus der Verbannung zurückberufen. — ἀναδέξαιτο Gewähr für sie, die Athener, leistete. (St.)

C. 82. § 1. ἀνετίθεσαν. zu 2, 65, 2. — οὐδενός. Spr. 47, 17. — ἂν ἠλλάξαντο für ἀντηλλάξαντο mehrere Hsn., ἂν ἀντηλλάξαντο Pp. Das ἂν vermisste schon Dr. — κατά. διά einige Hsn. Die Präposition streichen will Pp. So τὸ αὐτίκα 2, 41, 2. 4, 107, 1. 6, 57, 3. 69, 4. Eben so τὸ παραυτίκα. Daneben ἐς τὸ αὐτίκα und ἐν τῷ αὐτίκα, wie ἐν τῷ παραυτίκα 7, 71, 6. — πολεμίους καταφρονεῖν. zu 6, 34, 8. — καὶ πλεῖν für πλεῖν τε eine gute Hs.

§ 2. τὸ πλεῖν. zu τό 2, 53, 2. — καὶ πάνυ. zu 1, 3, 2. — διεκώλυσε. vgl. 8, 86, 3. (Pp.)

ταύτης τῆς ἐκκλησίας εὐθὺς ᾤχετο, ἵνα δοκῇ πάντα μετ' ἐκείνου κοινοῦσθαι, καὶ ἅμα βουλόμενος αὐτῷ τιμιώτερός τε εἶναι καὶ ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ στρατηγὸς ἤδη ᾕρηται καὶ εὖ καὶ κακῶς οἷός τ' ἐστὶν αὐτὸν ἤδη ποιεῖν. ξυνέβαινε δὲ τῷ Ἀλκιβιάδῃ τῷ μὲν Τισσαφέρνει τοὺς Ἀθηναίους φοβεῖν, ἐκείνοις δὲ τὸν Τισσαφέρνην.

Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν τῇ Μιλήτῳ πυνθανόμενοι τὴν Ἀλκιβιά- 83
δου κάθοδον, καὶ πρότερον τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι διεβέβληντο. ξυνηνέχθη γὰρ αὐτοῖς κατὰ τὸν ἐπὶ τὴν Μίλητον τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν, ὡς οὐκ ἠθέλησαν ἀνταναγαγόντες ναυμαχῆσαι, πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνην ἀρρωστότερον γενόμενον καὶ ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν πρότερον ἔτι τούτων διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπιδεδωκέναι. καὶ ξυνιστάμενοι κατ' ἀλλήλους 2
οἷάπερ καὶ πρότερον οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο καί τινες καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀξίων λόγου ἀνθρώπων [καὶ οὐ μόνον τὸ στρατιωτικόν], ὡς οὔτε μισθὸν ἐντελῆ πώποτε λάβοιεν, τό τε διδόμενον βραχὺ καὶ οὐδὲ τοῦτο ξυνεχῶς· καὶ εἰ μή τις ἢ διαναυμαχήσει ἢ ἀπαλλάξεται ὅθεν τροφὴν ἕξει, ἀπολείψειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς· πάντων τε Ἀστύοχον εἶναι αἴτιον, ἐπιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει διὰ ἴδια κέρδη. ὄν- 84
των δ' αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ ξυνηνέχθη καὶ τοιόσδε τις θόρυβος περὶ τὸν Ἀστύοχον. τῶν γὰρ Συρακοσίων καὶ Θουρίων ὅσῳ

§ 3. ἵνα. ἵνα δή corr. eine, ἵνα δέ mehrere Hsn. — ἤδη, das zweite, ist aus vielen und den besten Hsn. zugefügt. — τῷ μὲν T. durch den T. Der dynamische Dativ bei Personennamen ungewöhnlich steht hier, weil eig. τῷ Τισσαφέρνους φόβῳ vorschwebt.

C. 83. § 1. καὶ πρότερον. zu 6, 88, 5. vgl. zu 1, 18, 1. — διεβέβληντο. zu 8, 81, 2. (Hl.) — κατὰ τόν oder μετὰ τόν für καὶ τόν Dr. μετά Bk. κατά oder διά Reiske. — ἀνταναγαγόντες. zu 7, 52, 1. — ἀρρωστότερον. zu 7, 47, 1 — καί eadem opera (zugleich), wie 4, 92, 3. 99: ἀπιόντας καὶ ἀπολαβεῖν. vgl. Porson opusc. p. 382 s. (Dobree.) — ἐς τό. zu 6, 60, 2.

§ 2. κατ' für πρός eine gute Hs. unter, mit. zu 2, 88, 1. — οἷάπερ καί. Spr. 69, 32, 13. — πρότερον 8, 78, 1. (Pp.) — ἀξίων λόγου. ἀξιολόγων die besten Hsn. — καὶ οὐ μόνον τὸ στρ. ist hier doch anstössig pleonastisch und mir als Glossem verdächtig, zumal da bei Thuk. Pleonasmen der Art überhaupt selten sind. vgl. Haase p. 59. — τὸ στρατιωτικόν. Spr. 43, 3, 17. Eben so Plut. Kle. 33, Ant. 10. 16, Bru. 18. — ἢ διαναυμαχήσει. ἰδίᾳ oder ἴδια ναυμαχήσει drei der besten Hsn. ἤδη ναυμαχήσει Haase p. 3. — ὅθεν, εἰς τόπον ὅθεν. (Sch.) Spr. 51, 13, 9. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 6. „Gemeint ist Pharnabazos 8, 80, 2." (H. Müller.) — ὡς dass nämlich, epexegetisch an ἀνελογίζοντο οἷάπερ καὶ πρότερον angefügt. — ἕξει. ἕξειν die besten Hsn. — ὀργάς. τὸ ἐπιφέρειν ὀργὰς ἐπὶ τοῦ χαρίζεσθαι καὶ συγχωρεῖν ἔταττον οἱ ἀρχαῖοι. μάρτυς Κρατῖνος λέγων τὴν μουσικὴν ἀκορέστους ἐπιφέρειν ὀργὰς βροτοῖς σώφροσιν. (Sch.) vgl. zu 1, 130, 2. Später ist die Redensart verschollen. — διὰ ἴδια κέρδη 8, 50, 3. (Didot.)

C. 84. § 1. ἀναλογισμός. zu 3, 36, 3. — γάρ fehlt in mehrern Hsn. — ὅσῳ. Spr. 48, 15, 10. — μάλιστα. Spr. 49, 7, 4. — καί entspricht

μάλιστα καὶ ἐλεύθεροι ἦσαν τὸ πλῆθος οἱ ναῦται, τοσούτῳ καὶ θρα-
σύτατα προσπεσόντες τὸν μισθὸν ἀπῄτουν. ὁ δὲ αὐθαδέστερόν τέ τι
ἀπεκρίνατο καὶ ἠπείλησε, καὶ τῷ γε Δωριεῖ ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυ-
2τοῦ ναύταις καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν. τὸ δὲ πλῆθος τῶν στρα-
τιωτῶν ὡς εἶδον, οἷα δὴ ναῦται, ὥρμησαν ἐγκραγόντες ἐπὶ τὸν Ἀστύ-
οχον ὥστε βάλλειν· ὁ δὲ προϊδὼν καταφεύγει ἐπὶ βωμόν τινα. οὐ
μέντοι ἐβλήθη γε, ἀλλὰ διελύθησαν ἀπ' ἀλλήλων. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ
ἐν τῇ Μιλήτῳ ἐνῳκοδομημένον τοῦ Τισσαφέρνους φρούριον οἱ Μι-
λήσιοι λάθρᾳ ἐπιπεσόντες, καὶ τοὺς ἐνόντας φύλακας αὐτοῦ ἐκβάλλου-
σιν· ξυνεδόκει δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ταῦτα καὶ οὐχ ἥκιστα
3τοῖς Συρακοσίοις. ὁ μέντοι Λίχας οὔτε ἠρέσκετο αὐτοῖς, ἔφη τε χρῆ-
ναι Τισσαφέρνει καὶ δουλεύειν Μιλησίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν
τῇ βασιλέως τὰ μέτρια καὶ ἐπιθεραπεύειν, ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ
θῶνται. οἱ δὲ Μιλήσιοι ὠργίζοντό τε αὐτῷ, καὶ διὰ ταῦτα καὶ (δι') ἄλλα
τοιουτότροπα καὶ νόσῳ ὕστερον ἀποθανόντα αὐτὸν οὐκ εἴασαν θάψαι
85οὗ ἐβούλοντο οἱ παρόντες τῶν Λακεδαιμονίων. κατὰ δὴ τοιαύτην δια-
φορὰν ὄντων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων πρός τε τὸν Ἀστύοχον καὶ τὸν
Τισσαφέρνην, Μίνδαρος διάδοχος τῆς Ἀστυόχου ναυαρχίας ἐκ Λα-
κεδαίμονος ἐπῆλθε καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν· ὁ δὲ Ἀστύοχος
2ἀπέπλει. ξυνέπεμψε δὲ καὶ Τισσαφέρνης αὐτῷ πρεσβευτὴν τῶν πα-
ρ' ἑαυτοῦ, Γαυλίτην ὄνομα, Κᾶρα δίγλωσσον, κατηγορήσοντα τῶν τε
Μιλησίων περὶ τοῦ φρουρίου καὶ περὶ αὐτοῦ ἅμα ἀπολογησόμενον,
εἰδὼς τούς τε Μιλησίους πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ τῇ ἑαυτοῦ μάλιστα
καὶ τὸν Ἑρμοκράτην μετ' αὐτῶν, ὃς ἔμελλε τὸν Τισσαφέρνην ἀποφαί-

dem *καί* vor *θρασύτατα* nach Spr. 69, 32, 13. — *τὸ πλῆθος.* Ist dies No. oder Ac.? (Pp.) Wohl der No. Zugefügt ist (das mir doch verdächtige) *πλῆθος*, weil sie zum Theil wohl auch Sklaven sein mochten. — *οἱ ναῦται* verdächtigt Hk. vgl. § 2. — *ἠπείλησεν. ἐπηπείλησεν?* — *ἐπανήρατο, ἐπανετείνατο ὡς πλήξων.* (Sch.) Ein ziemlich seltenes Wort. — *βακτηρίαν.* Die Aristokratie ist immer prügelsüchtig. vgl. Kr. zu Xen. An. 2, 3, 11 lat. A.

§ 2. *οἷα.* zu 2, 5, 2. — *ναῦται, ἀκρατεῖς δηλονότι.* (Ds.) vgl. zu 8, 72, 2. — *ἐγκραγόντες. ἐκραγέντες* die besten Hsn. unser losbrechen. vgl. Her. 6, 129, 2. (Pp.) — *ὥστε* ist wohl ein Glossem. zu 8, 75, 1. — *βωμόν.* zu 4, 96, 4. — *φρούριον*, eine Zwingburg. Kr. z. Dion. p. 338. „vgl. 8, 108, 3." (Pp.)

§ 3. *ἠρέσκετο.* zu 1, 35, 1. — *καὶ δουλεύειν. δουλεύειν καί* Kr. z. Dion. p. 359, 44. Pp. bezieht jenes auf *καὶ ἐπιθεραπεύειν*. Unpassend. Kr. Stud. 2 S. 204. — *τὰ μέτρια.* zu 4, 19, 3. — *ἐπιθεραπεύειν*, wie *θεραπεύειν* 1, 9, 2. *ἐπι* — noch dazu. zu 8, 47, 1. — *εὖ θῶνται.* zu 1, 82, 5. — *ἄλλα* für *δι' ἄλλα* eine gute Hs. — *τοιουτότροπα.* zu 2, 8, 2.

C. 85. § 1. *διάδοχος* so mit dem Ge. noch bei Dichtern. vgl. Passows Lex.

§ 2. *δίγλωσσον, ἤγουν καὶ τὴν βάρβαρον καὶ τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν ἐπιστάμενον.* (Sch.) zu 4, 109, 3. — *τούς τε Μιλησίους. τῶν τε Μιλησίων?* oder *πρεσβευομένους?* „nach Sparta." (Ps.) — *καταβοῇ.* zu 1, 73, 1. — *ἑαυτοῦ* für *αὑτοῦ* oder *αὐτοῦ* zwei gute Hsn. *τῇ αὑτοῦ* für *τῇ αὐτοῦ* Hk. Spr.

νειν φθείροντα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα μετὰ Ἀλκιβιάδου
καὶ ἐπαμφοτερίζοντα. ἔχθρα δὲ πρὸς αὐτὸν ἦν αὐτῷ ἀεί ποτε περὶ 3
τοῦ μισθοῦ τῆς ἀποδόσεως· καὶ τὰ τελευταῖα φυγόντος ἐκ Συρακου-
σῶν τοῦ Ἑρμοκράτους καὶ ἑτέρων ἡκόντων ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Συρακο-
σίων ἐς τὴν Μίλητον στρατηγῶν, Ποτάμιδος καὶ Μύσκωνος καὶ Δη-
μάρχου, ἐνέκειτο ὁ Τισσαφέρνης φυγάδι ὄντι ἤδη τῷ Ἑρμοκράτει
πολλῷ ἔτι μᾶλλον, καὶ κατηγόρει ἄλλα τε καὶ ὡς χρήματά ποτε αἰ-
τήσας αὐτὸν καὶ οὐ τυχὼν τὴν ἔχθραν οἱ πρόθοιτο. ὁ μὲν οὖν Ἀ- 4
στύοχος καὶ οἱ Μιλήσιοι καὶ ὁ Ἑρμοκράτης ἀπέπλευσαν ἐς τὴν Λα-
κεδαίμονα, ὁ δ' Ἀλκιβιάδης διεβεβήκει πάλιν ἤδη παρὰ τοῦ Τισσα-
φέρνους ἐς τὴν Σάμον.

Καὶ οἱ ἐκ τῆς Δήλου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πρεσβευταί, οὓς τότε 86
ἔπεμψαν παραμυθησομένους καὶ ἀναδιδάξοντας τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ,
ἀφικνοῦνται παρόντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ ἐκκλησίας γενομένης λέγειν
ἐπεχείρουν. οἱ δὲ στρατιῶται τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελον ἀκούειν,
ἀλλ' ἀποκτείνειν ἐβόων τοὺς τὸν δῆμον καταλύοντας, ἔπειτα μέντοι
μόλις ἡσυχάσαντες ἤκουσαν. οἱ δ' ἀπήγγελλον ὡς οὔτ' ἐπὶ διαφθορᾷ 2
τῆς πόλεως ἡ μετάστασις γίγνοιτο ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ, οὔθ' ἵνα τοῖς
πολεμίοις παραδοθῇ — ἐξεῖναι γάρ, ὅτε ἐσέβαλον ἤδη σφῶν ἀρχόντων,
τοῦτο ποιῆσαι — τῶν τε πεντακισχιλίων ὅτι πάντες ἐν τῷ μέρει με-
θέξουσιν, οἵ τε οἰκεῖοι αὐτῶν οὔθ' ὑβρίζονται, ὥσπερ Χαιρέας διαβάλ-
λων ἀπήγγειλεν, οὔτε κακὸν ἔχουσιν οὐδέν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σφετέροις

47, 9, 12. — *ἐπαμφοτερίζοντα* zweideutig handle, auch den Gegnern Gunst beweisend. Ruhnken z. Tim. p. 107. (Abr.) Bekker An. 1 p. 41, 16. Schneider zu Aristot. Rep. 7, 12, 6. vgl. eb. 8, 2, 2 u. Plut. Mar. 40 u. Luc. 30. (Kr. z. Dion. p. 321, 61 u. Index u. d. W.) Lys. 22, Nik. 2, Alk. 25, Pherekr. 25.

§ 3. *αὐτόν*, den Tissaphernes, *αὐτῷ*, dem Hermokrates. (Kr. z. Dion. p. 321, 62.) — *περί.* zu 1, 139, 1. — *τὰ τελευταῖα.* zu 1, 24, 3. — *φυγόντος*, erst später. Xen. Hell. 1, 1, 27 ff. u. Kr. z. Dion. p. 322 s. — *αὐτόν* für *αὑτόν* Bk. *ἑαυτόν* einige Hsn. — *πρόθοιτο* für *προθεῖτο* die besten Hsn. Doch ist wohl *πρόσθοιτο* zu lesen. Her. 4, 65. 7, 229, 2: *οὐκ ἄν σφι Σπαρτιήτας μῆνιν οὐδεμίαν προσθέσθαι*, wo Arn. *προθέσθαι* will, was mir nicht recht erklärlich scheint. — *πάλιν*, wie schon 8, 81, 1. vgl. 82, 3. (Pp.)

C. 86. § 1. *τότε* 8, 72, 1. (Kr. z. Dion. p. 297, 44.) — *ἀναδιδάξοντας.* zu 1, 32, 1. — *ἀποκτείνειν ἐβόων.* Spr. 55, 3, 13 u. Kr. zu Xen. An. 1, 8, 12. — *τούς.* zu 3, 81, 3.

§ 2. *γίγνοιτο* für *γένοιτο* eine gute Hs. Es war ihnen vortheilhaft sie als eine noch nicht vollendete Thatsache vorzustellen. — *οὔθ' ἵνα. οὐδ' ἵνα* Pp., so dass dem vorigen *οὔτε* erst *τῶν τε* entspräche. — *ἐξεῖναι* der Inf. zu *ἐξῆν* es wäre ihnen sonst möglich gewesen. Spr. 53, 2, 7. vgl. 54, 12, 9. — *ἐσέβαλον, οἱ Λακεδαιμόνιοι* 8, 71, 2; *ἐς* — mit Bezug auf das Stadtgebiet. zu 2, 100, 3 u. 8, 31, 2. — *τῶν πεντακισχιλίων μεθέξουσιν* in die Zahl der Fünftausend würden aufgenommen werden. (Ba.) Arn. vermisst *τῶν πραγμάτων.* — *ὅτι* nachgestellt. zu 1, 144, 2. — *ἐν τῷ μέρει.* zu 4, 11, 2. — *αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν.* (Sch.) — *ἀπήγγειλεν* 8, 74, 3. — *ἔχουσιν, ὑπομένουσιν.* So *κακὸν ἔχειν οὐδέν* Plut. T. 2 p.

3 αὐτῶν ἕκαστοι κατὰ χώραν μένουσιν. ἄλλα τε πολλὰ εἰπόντων οὐδὲν
μᾶλλον ἐσήκουον, ἀλλ' ἐχαλέπαινον καὶ γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον,
μάλιστα δ' ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν. καὶ ἐδόκει Ἀλκιβιάδης πρῶτον
τότε καὶ οὐδενὸς ἔλασσον τὴν πόλιν ὠφελῆσαι· ὡρμημένων γὰρ τῶν
ἐν Σάμῳ Ἀθηναίων πλεῖν ἐπὶ σφᾶς αὐτούς, ἐν ᾧ σαφέστατα Ἰωνίαν
4 καὶ Ἑλλήσποντον εὐθὺς εἶχον οἱ πολέμιοι, κωλυτὴς γενέσθαι. καὶ ἐν
τῷ τότε ἄλλος μὲν οὐδεὶς ἂν ἱκανὸς ἐγένετο κατασχεῖν τὸν ὄχλον,
ἐκεῖνος δὲ τοῦ τ' ἐπίπλου ἔπαυσε καὶ τοὺς ἰδίᾳ τοῖς πρέσβεσιν ὀργι-
ζομένους λοιδορῶν ἀπέτρεπεν. αὐτὸς δὲ ἀποκρινάμενος αὐτοῖς ἀπέ-
πεμπεν ὅτι τοὺς μὲν πεντακισχιλίους οὐ κωλύοι ἄρχειν, τοὺς μέντοι
τετρακοσίους ἀπαλλάσσειν ἐκέλευεν αὐτοὺς καὶ καθιστάναι τὴν βουλήν,
5 ὥσπερ καὶ πρότερον, τοὺς πεντακοσίους· εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέ-
τμηται ὥστε τοὺς στρατευομένους μᾶλλον ἔχειν τροφήν, πάνυ ἐπαινεῖν.
καὶ τἆλλα ἐκέλευεν ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις· πρὸς
μὲν γὰρ σφᾶς αὐτοὺς σωζομένης τῆς πόλεως πολλὴν ἐλπίδα εἶναι καὶ
ξυμβῆναι, εἰ δ' ἅπαξ τὸ ἕτερον σφαλήσεται, ἢ τὸ ἐν Σάμῳ ἢ κεῖνοι,
οὐδ' ὅτῳ διαλλαγήσεταί τις ἔτι ἔσεσθαι.
6 Παρῆσαν δὲ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, ἐπαγγελλόμενοι τῷ ἐν τῇ
Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δήμῳ ὥστε βοηθεῖν· ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπαινέ-

161, b. (Abr.) zu 6, 77, 2. — *ἐπὶ τοῖς σφετέροις αὐτῶν* auf, in ihren Besitzungen. zu 4, 105, 2. vgl. Her. 6, 97: *ἄπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα αὐτέων.* vgl. eb. 1, 63.

§ 3. *πλεῖν* von *γνώμην ἔλεγον* regiert, hier: sie äusserten als Vorschlag. Kr. zu Xen. An. 1, 6, 9. Der Inf. als ob *ἔγνωσαν* da stände. vgl. Index u. Infinitiv 2 u. Kr. z. Her. 8, 49. — *πρῶτον* für *πρῶτος* mehrere Hsn. Auch später nämlich wirkte er rettend. Spr. 57, 5, 3. *Πρῶτος* neben *οὐδενὸς ἔλασσον* gäbe eine unleidliche Tautologie. — *οὐδενὸς ἔλασσον.* zu 2, 94, 1. — *σφᾶς αὐτούς*, die Athener in Attika. Doch wird *σφᾶς* zu streichen sein. — *ἐν ᾧ*, wobei, „*ὅπερ εἰ ἐποίησαν.*" (A. Ps.) vgl. Index u. *ὅς* g. E. — *σαφέστατα. σαφέστατ' ἄν* Dobree; doch s. Spr. 53, 10, 5. — *γενέσθαι* hängt noch von *ἐδόκει* ab. Spr. 69, 14, 5.

§ 4. *οὐδεὶς ἄν* für *οὐδ' ἂν εἷς* die besten Hsn., vielleicht mit Unrecht. — *κατασχεῖν*, wie 2, 65, 5. (Bl.) — *ἔπαυσε. παύσας* mehrere gute Hsn. — *κωλύοι. κωλύει* mehrere gute Hsn. — *ἀπαλλάσσειν ἐκέλευεν* für *ἐκέλευεν ἀπαλλάσσειν* eine gute Hs. „Concinner wäre *ἀπαλλάσσειν δέοι.*" (Bö.) — *τοὺς πεντακοσίους.* Spr. 50, 7, 4.

§ 5. *ἐς εὐτέλειαν.* zu 8, 1, 4. — *ξυντέτμηται.* zu 8, 45, 2. — *ἀντέχειν*, *ἤγουν ἀνθίστασθαι.* (Sch.) zu 8, 63, 3. — *σφᾶς αὐτούς*, *ἀλλήλους.* (Ds.) zu 8, 63, 3. — *καὶ ξυμβῆναι* nicht nur das Uebrige zu ordnen sondern auch sich auszusöhnen. — *τὸ ἕτερον.* Spr. 43, 4, 17. — *ἢ κεῖνοι* für *ἢ ἐκεῖνο* oder *ἢ ἐκεῖνοι* eine gute Hs. Häufig steht *κεῖνος* nach einem Vocal bei Rednern, wie nach *ἤ* Isokr. 5, 36. 8, 115. 10, 50, Dem. 18, 178. vgl. Bekker zu Dem. 4, 4, Lobeck z. Phryn. p. 7 u. Schneider zu Plat. Rep. 1 p. 154. (Pp.) — *ὅτῳ* fass' ich als Neutrum: so würde nichts (keine Partei) übrig bleiben mit der man sich auch nur versöhnen könne.

§ 6. *καὶ Ἀργείων*, wie der Athener § 1. (Pp.) — *ὥστε.* zu 7, 86, 3 u. 8, 79, 1. — *παρεῖναι.* Spr. 55, 3, 13. — *τότε* 8, 74, 2.

σας αὐτοὺς καὶ εἰπὼν ὅταν τις καλῇ παρεῖναι οὕτως ἀπέπεμπεν. ἀφίκοντο δὲ οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Παράλων, οἳ τότε ἐτάχθησαν ἐν τῇ στρατιώτιδι νηὶ ὑπὸ τῶν τετρακοσίων περιπλεῖν Εὔβοιαν, καὶ ἄγοντες 7
Ἀθηναίων ἐς Λακεδαίμονα ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμπτοὺς πρέσβεις Λαισποδίαν καὶ Ἀριστοφῶντα καὶ Μελησίαν [οἳ] ἐπειδὴ ἐγένοντο πλέοντες κατ' Ἄργος, τοὺς μὲν πρέσβεις ξυλλαβόντες τοῖς Ἀργείοις παρέδοσαν ὡς τῶν οὐχ ἥκιστα καταλυσάντων τὸν δῆμον ὄντας, αὐτοὶ δὲ οὐκέτι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀφίκοντο, ἀλλ' ἄγοντες ἐκ τοῦ Ἄργους ἐς τὴν Σάμον τοὺς πρέσβεις ἀφικνοῦνται ᾗπερ εἶχον τριήρει.

Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Τισσαφέρνης, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν 87
ᾧ μάλιστα διά τε τἆλλα καὶ διὰ τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον ἤχθοντο αὐτῷ οἱ Πελοποννήσιοι ὡς φανερῶς ἤδη ἀττικίζοντι, βουλόμενος, ὡς ἐδόκει δή, ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς, παρεσκευάζετο πορεύεσθαι ἐπὶ τὰς Φοινίσσας ναῦς ἐς Ἄσπενδον, καὶ τὸν Λίχαν ξυμπορεύεσθαι ἐκέλευεν· τῇ δὲ στρατιᾷ προστάξειν ἔφη Ταμών, ἑαυτοῦ 2
ὕπαρχον, ὥστε τροφὴν ἐν ὅσῳ ἂν αὐτὸς ἀπῇ διδόναι. λέγεται δὲ οὐ κατὰ ταὐτό, οὐδὲ ῥᾴδιον εἰδέναι τίνι γνώμῃ παρῆλθεν ἐς τὴν Ἄσπενδον καὶ παρελθὼν οὐκ ἤγαγε τὰς ναῦς. ὅτι μὲν γὰρ αἱ Φοίνισσαι νῆες ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν μέχρι Ἀσπένδου ἀφίκοντο σαφές ἐστιν, διότι δὲ οὐκ ἦλθον πολλαχῇ εἰκάζεται. οἱ μὲν γάρ, ἵνα 3
διατρίβῃ ἀπελθών, ὥσπερ καὶ διενοήθη, τὰ τῶν Πελοποννησίων — τροφὴν γοῦν οὐδὲν βέλτιον ἀλλὰ καὶ χεῖρον ὁ Ταμώς, ᾧ προσετάχθη, παρεῖχεν — οἱ δὲ ἵνα τοὺς Φοίνικας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἄσπενδον ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς — καὶ γὰρ ὣς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι

§ 7. *ἀπό.* *τοὺς ἀπό?* 8, 71, 4. — *πεμπτούς.* *πέμπουσι* viele und die besten Hsn. Vielleicht ist es zu streichen. — *οἵ* ist mit Reiske zu streichen. — *κατ' Ἄ.* in die Gegend von A. vgl. 1, 13, 5. — *τῶν καταλυσάντων.* Spr. 47, 9, 2. — *οὐχ ἥκιστα.* zu 1, 3, 1. — *οὐκέτι.* zu 1, 9, 2. — *τούς* die § 1 erwähnten „der Argeier." (Dobree.)

C. 87. § 1. *διὰ τἆλλα* wegen der Besoldung und der nicht gehaltenen Versprechungen. (Ds.) — *διὰ τήν* für *τήν* eine gute Hs. — *ἀττικίζοντι, τὰ τῶν Ἀθηναίων φρονοῦντι.* (Sch.) — *ἀπολύεσθαι* beseitigen, sich rechtfertigen. vgl. 5, 75, 2. u. Ind. Dem. — *ἐπί* nach, um zu holen, wie § 5. zu 1, 116, 3 E. u. Index u. *ἐπί* III. — *Λίχαν.* Kr. z. Dion. p. 359, 53.

§ 2. *ἑαυτοῦ.* Spr. 51, 4, 8. — *κατὰ ταὐτό* übereinstimmend, wie Her. 1, 1, 2. vgl. eb. 6, 53, 1. — *ἤγαγε* für *ἦγε* eine gute Hs. — *αἱ Φ. νῆες.* Kr. z. Dion. p. 360, 55. — *πολλαχῇ, κατὰ πολλοὺς τρόπους.* (Sch.) Die verschiedenen Vermuthungen werden zu verbinden sein. (Kr. z. Dion. p. 360, 55.)

§ 3. *οἱ μὲν γάρ, εἰκάζουσιν,* dass sie nämlich (desshalb) nicht kamen. vgl. 6, 68, 4 u. Her. 8, 74. (Kr. Rec. 27 S. 132.) Eben dies erg. zu *οἱ δέ.* Vgl. auch Pp. Spr. 69, 14, 5. — *διατρίβῃ.* zu 8, 78, 2. — *διενοήθη* 8, 46, 4. (Bö.) — *ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς* um für die Entlassung von ihnen Geld zu erpressen. (Matth. § 557 p. 1296.) vgl. zu *ὀνομάσας* 2, 68, 2. vgl. 8, 17, 2 E. Der Opt. neben dem Conj. wie 3, 22, 5. *Ἐκχρηματίζεσθαι* wird nur noch aus Dion C. nachgewiesen. — *καὶ γὰρ ὥς* denn auch so, auch wenn er kein Geld erhalten hätte Kr. z. Dion. p. 360, 55.

— ἄλλοι δ' ὡς καταβοῆς ἕνεκα τῆς ἐς Λακεδαίμονα, τοῦ λέγεσθαι ὡς
οὐκ ἀδικεῖ ἀλλὰ καὶ σαφῶς οἴχεται ἐπὶ τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρω-
4 μένας. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ σαφέστατον εἶναι τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακω-
χῆς τῶν Ἑλληνικῶν τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, φθορᾶς μὲν ἐν ὅσῳ
παρῄει ἐκεῖσε καὶ διέμελλεν, ἀνισώσεως δέ, ὅπως μηδετέρους προσθέ-
μενος ἰσχυροτέρους ποιήσῃ, ἐπεὶ εἴγε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, ἐπιφα-
νὲς δήπου οὐκ ἐνδοιαστῶς· κομίσας γὰρ ἂν Λακεδαιμονίοις τὴν νίκην
κατὰ τὸ εἰκὸς ἔδωκεν, οἵ γε καὶ ἐν τῷ παρόντι ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ
5 ὑποδεεστέρως τῷ ναυτικῷ ἀνθώρμουν. καταφωρᾷ δὲ μάλιστα καὶ ἣν
εἶπε πρόφασιν οὐ κομίσας τὰς ναῦς. ἔφη γὰρ αὐτὰς ἐλάσσους ἢ ὅσας
βασιλεὺς ἔταξε ξυλλεγῆναι· ὁ δὲ χάριν ἂν δήπου ἐν τούτῳ μείζω ἔτι
ἔσχεν, οὔτ' ἀναλώσας πολλὰ τῶν βασιλέως, τά τε αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων
πράξας. ἐς δ' οὖν τὴν Ἄσπενδον ᾗτινι δὴ γνώμῃ ὁ Τισσαφέρνης

denn obgleich er sie bis Aspendos führte Pp. Dagegen Kr. Stud. 2 S. 232. Zu lesen ist wohl *καὶ γὰρ καὶ ὥς.* — *ὡς, εἰκάζουσιν.* Ergänzen muss man hier aber: dass er fortgegangen sei. Diese sehr anstössige Verschiedenheit verschwände, wenn man oben *ἀπελθεῖν* für *ἀπελθών* läse erg. *αὐτόν.* — *καταβοῆς* hier für Ruf zu nehmen veranlasst *ἕνεκα*, obschon das Wort sonst bei Thuk. nur Anklage heisst. zu 1, 73, 1. Doch könnte es wohl auch hier Anklage von Seiten des Tissaphernes gegen die Beschuldigungen der Peloponnesier bedeuten. — *τοῦ* für *τό* Pp., *τῷ* einige Hsn. — *ἀλλὰ καί.* zu 8, 27, 2. 51, 2.

§ 4. *ἀνακωχῆς* Hinhalten. (Va.?) zu 1, 40, 3. — *φθορᾶς* erneuert appositiv das *τριβῆς*, wie *ἀνισώσεως* das *ἀνακωχῆς.* (Ds.) — *ἐκεῖσε, εἰς τὴν Ἄσπενδον.* (Sch.) — *διέμελλεν, ἤγουν ἐβράδυνεν.* (Sch.) — *ἀνίσωσις* ist selten, noch aus Plat. Ges. p. 740, e angeführt. — *προσθέμενος.* zu 6, 80, 2. Erg. *αὐτοῖς, τοῖς ἑτέροις.* Spr. 60, 5, 3. — *διαπολεμῆσαι ἄν* Dobree, nach *ἐβουλήθη* ein Komma setzend. — *ἐπιφανές* glaubt Pp. stehe wie *δηλονότι, οἶμαι, δοκεῖ* ohne *ὅτι* ausser der Construction und ergänzt *διεπολέμησεν ἄν.* Beides unzulässig. Ich lese *ἐπιφανείς* (dies mit Reiske) und streiche *γάρ.* (Kr. Bruchst.) Das letztere halte ich auch jetzt für richtig und *οὐκ ἐνδοιαστῶς* zu *ἔδωκεν* gezogen streiche ich *ἐπιφανὲς δήπου* als Glossem, da andre Hsn. *περιφανές, περὶ ἐπιφανές, περιφανῶς δήπου* haben. Kämpf Quaestt. 3 p. 11 ss. setzt das Komma statt nach *διαπολεμῆσαι* nach *ἐβουλήθη* und hält Alles für richtig, während Dobree *περιφανές* lesend und eben so interpungirend, ein *ἄν* nach *διαπολεμῆσαι* einschiebt. — *ἐνδοιαστῶς.* zu 6, 10, 3. — *κομίσας, τὸ ναυτικόν,* wenn nicht *τὰς ναῦς* nach *ἄν* ausgefallen ist. — *ἀντιπάλως, ἤγουν ἰσοπάλως.* (Sch.) Dies Adv. (noch bei Dion C. 50, 34) hat Thuk. sonst nicht gebraucht; statthaft war auch *ἀντίπαλοι.* — *ἐνδεεστέρως.* zu 2, 35, 2.

§ 5. *καταφωρᾷ* für *καταφθορά* ein Anonymos, bestätigt von einigen Hsn., die jedoch meist *καταφωρᾶν* haben. Der Sinn: Ueberführung giebt der Vorwand wesswegen er die Flotte nicht herbeigeführt zu haben vorschützte. (Abr. u. Dobree.) Spr. 51, 12. — *ἢ ὅσας.* zu 8, 66, 3. — *ἐν τούτῳ* dabei, wenn er eine geringere Flotte herbeigeführt hätte. — *ἔσχεν, παρέσχεν ἂν βασιλεῖ.* (Sch.) hätte Gunst bei ihm erlangt. (Ba.) Eur. Hek. 830: *ἢ τῶν ἐν εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων χάριν τιν' ἕξει παῖς ἐμή, κείνης δ' ἐγώ.* (Pp.) — *ἀπ' ἐλασσόνων* mit geringeren Mitteln. Spr. 68, 16, 7. vgl. Index u. *ἀπό.* „So *ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης* Ar. Ri. 538, *ἀπὸ σμικροῦ* Plut. 377." (Dr.) — *δ' οὖν.* zu 1, 3, 4. — *ᾗτινι δή.* Spr. 51, 15, 1. — *ὡς* vermeintlich. Spr. 69, 63, 4.

ἀφικνεῖται καὶ τοῖς Φοίνιξι ξυγγίγνεται· καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἔπεμψαν
ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς κελεύσαντος αὐτοῦ Φίλιππον ἄνδρα Λακεδαιμόνιον
δύο τριήρεσιν. Ἀλκιβιάδης δὲ ἐπειδὴ καὶ τὸν Τισσαφέρνην ᾔσθετο 88
παριόντα ἐπὶ τῆς Ἀσπένδου, ἔπλει καὶ αὐτὸς λαβὼν τρεῖς καὶ δέκα
ναῦς, ὑποσχόμενος τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν —
ἢ γὰρ αὐτὸς ἄξειν Ἀθηναίοις τὰς Φοινίσσας ναῦς ἢ Πελοποννησίοις
γε κωλύσειν ἐλθεῖν — εἰδώς, ὡς εἰκός, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρνους
γνώμην ὅτι οὐκ ἄξειν ἔμελλε, καὶ βουλόμενος αὐτὸν τοῖς Πελοποννη-
σίοις ἐς τὴν ἑαυτοῦ καὶ Ἀθηναίων φιλίαν ὡς μάλιστα διαβάλλειν,
ὅπως μᾶλλον δι' αὐτὸ σφίσιν ἀναγκάζοιτο προσχωρεῖν. καὶ ὁ μὲν ἄρας
εὐθὺ τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο.

Οἱ δ' ἐκ τῆς Σάμου ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες πρέσβεις 89
ἐπειδὴ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπήγγειλαν τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιά-
δου, ὡς κελεύει τε ἀντέχειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις, ἐλπί-
δας τε ὅτι πολλὰς ἔχει κἀκείνοις τὸ στράτευμα διαλλάξειν καὶ Πελο-
ποννησίων περιέσεσθαι, ἀχθομένους καὶ πρότερον τοὺς πολλοὺς τῶν
μετεχόντων τῆς ὀλιγαρχίας καὶ ἡδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πῃ ἀσφαλῶς
τοῦ πράγματος πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐπέρρωσαν. καὶ ξυνίσταντό τε ἤδη 2
καὶ τὰ πράγματα διεμέμφοντο, ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάνυ στρατη-
γῶν τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν ἀρχαῖς ὄντων, οἷον Θηραμένην τε
τὸν Ἅγνωνος καὶ Ἀριστοκράτην τὸν Σκελλίου καὶ ἄλλους, οἳ μετέ-
σχον μὲν ἐν τοῖς πρῶτοι τῶν πραγμάτων, φοβούμενοι δ', ὡς ἔφασαν,
τό τ' ἐν τῇ Σάμῳ στράτευμα καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην [σπουδῇ πάνυ],

C. 88. *καί* bei *ἐπειδή* wie 6, 13, 3. — *ἔπλει*. Kr. z. Dion. p. 284, 80. — *τρεῖς καὶ δέκα* für *τρισκαίδεκα* eine gute Hs. zu 8, 22, 1. — *αὐτός*. *αὐτοῖς* das *Ἀθηναίοις* streichend Cobet Hyper. p. 51. Als Ggs. denke man: er (selbst) werde sie erhalten oder doch den Peloponnesiern sie entziehen. — *Πελοποννησίοις*. zu *αὐτοῖς* 6, 46, 2. vgl. 1, 107, 4. — *ἐκ πλείονος*. zu 4, 42, 3 u. 5, 82, 2. — *ἐς τήν*. zu 5, 75, 2 u. 6, 92, 1. — *ἑαυτοῦ* für *αὐτοῦ* eine gute Hs. — *δι' αὐτό*. zu 1, 2, 1. — *σφίσιν*, den Athenern. zu 1, 62, 2. — *καὶ Καύνου*. Dasselbe Hysteronproteron 8, 108, 1. (Abr.) zu 6, 72, 1. — *ἄνω*, gen Osten. (Ds.)

C. 89. § 1. *οἱ ἐκ τῆς Σάμου*, *ἐπανερχόμενοι*. (Ds.) zu 6, 46, 1. — *ἀπό*. *οἱ ἀπό*? Oder mit *τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες* zu streichen? — *τὰ παρὰ τοῦ*. Spr. 43, 4, 23 u. zu 4, 97, 2. — *ὅτι* nachgestellt. zu 1, 144, 2. — *ἐπέρρωσαν*. zu 6, 93, 1.

§ 2. *διεμέμφοντο* ähnlich unserm durchziehen. — *τῶν* aus der Zahl der. Spr. 47, 9. — *πάνυ*. zu 8, 1, 1. — *στρατηγῶν τῶν*. *στρατηγούντων* Bk. Verfälscht ist die Stelle jedenfalls; doch glaub' ich dass vielmehr ein *τῶν* vor *ἐν ἀρχαῖς* einzuschieben sei, vielleicht auch eins nach *πάνυ*: die angesehensten der Strategen- und der in (andern, Civil-) Aemtern Stehenden. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 377, 65 u. dagegen K. F. Hermann de temp. conv. Xen. p. 6, 10. — *Ἀριστοκράτην*. Kr. z. Dion. p. 382, 90 u. 91. — *ἐν πρώτοις*. *ἐν τοῖς πρώτοις* eine gute Hs., *ἐν τοῖς πρῶτοι* Bk. u. Dobree. vgl. zu 7, 19, 4. — *φοβούμενοι*, *μετέσχον*, jedoch nur aus Furcht. — *δέ*, *ὡς*. *δὲ ἀδεῶς* mehrere Hsn. — *σπουδῇ πάνυ* fügen viele und die besten Hsn. hinzu. *Σπουδῇ* findet sich bei Thuk. noch (anders)

3 τούς τε ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρεσβευομένους [ἔπεμπον], μή τι ἄνευ
τῶν πλειόνων κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν, οὐ τὸ ἀπαλλάξειν τοῦ ἄγαν
ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν, ἀλλὰ τοὺς πεντακισχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι
χρῆναι ἀποδεικνύναι καὶ τὴν πολιτείαν ἰσαιτέραν καθιστάναι. ἦν δὲ
τοῦτο μὲν σχῆμα πολιτικὸν τοῦ λόγου αὐτοῖς, κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας
οἱ πολλοὶ αὐτῶν τῷ τοιούτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧπερ καὶ μάλιστα ὀλι-
4 γαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη ἀπόλλυται· πάντες γὰρ αὐθημερὸν
ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι·
ἐκ δὲ δημοκρατίας αἱρέσεως γιγνομένης ῥᾷον τὰ ἀποβαίνοντα ὡς οὐκ
ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσούμενός τις φέρει. σαφέστατα δ' αὐτοὺς ἐπῆρε
τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα καὶ ὅτι αὐτοῖς οὐκ ἐδό-
κει μόνιμον τὸ τῆς ὀλιγαρχίας ἔσεσθαι· ἠγωνίζετο οὖν εἷς ἕκαστος
αὐτὸς πρῶτος προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι.

90 *Οἱ δὲ τῶν τετρακοσίων μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ εἴδει καὶ προ-*

3, 49, 3 u. 8, 27, 3? (Pp.) — *ἔπεμπον* ist mit drei Hsn. u. Dobree zu streichen. Andere wollen vorher *οὕς τε* für *τούς τε*. Allein nicht die Gesandten, *τοὺς πρεσβεύοντας*, fürchtete man, sondern die Partei welche Gesandte schickte, *τοὺς πρεσβευομένους*, was auch Dobree so erklärt vgl. 8, 90, 2, *πρεσβευσόμενοι* vermuthend.

§ 3. *μή*. Spr. 61, 6, 5. — *ἄνευ τῶν πλειόνων* ohne Vorwissen oder Zustimmung der Majorität (Spr. 50, 4, 12) der verwaltungsberechtigten Bürger, was zu verhüten sie eben Theil genommen hätten. — *οὐ τό*. *οὐ τῶι* eine gute Hs., *οὕτω* ein Rand, *οὕτω γάρ* ein anderer; *οὗτοι* Pp. Doch steckt hier wohl ein bedeutenderer Fehler, dem auch Dobrees Vorschläge nicht abhelfen. Für hoffnungslos verfälscht hält die Stelle auch Arn. — *ἀπαλλάξειν*. *ἀπαλλαξείειν* Abr. u. Dobree aus dem Sch.: *ἔλεγον οὐχ ὅτι ἀπαλλακτικῶς ἔχουσι τῆς ὀλιγαρχίας, ὅπερ ἦν ἀληθές, ἀλλ' ὅτι φοβοῦνται τοὺς ἐν Σάμῳ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς ἀπιόντας ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις, μή τι οὗτοι κακὸν ἐργάσωνται τὴν πόλιν ὀλιγαρχίας γενομένης.* Dass dieser Inf. von *ἔφασαν* abhänge scheint mir unmöglich. Es wird etwas ausgefallen sein. — *τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν*, *ἤγουν τῆς ἀκριβοῦς ὀλιγαρχίας*. (Sch.) zu 2, 37, 1. — *ἰσαίτερος* auch Eur. Hik. 442, Xen. Hell. 7, 1, 14; *ἰσαίτατα* Plat. Ges. 744. Wohl nie *ἰσώτερος, τατος*. — *σχῆμα*, *πρόσχημα*. (Hudson.) Appian 2, 612, 96; *ἀμφότεροι τῷ τῆς πόλεως σχήματι τοῦτο ἔπρασσον*. (Bl.) Mehrere auch gute Hsn. *τὸ σχῆμα*; *πρόσχημα* will Herm. zu Eur. Iph. A. 991. — *πολιτικόν*, *δημοκρατικόν*. (Sch.) eine die Bürger zu gewinnen berechnete Form. — *τοιούτῳ*. *τοιούτῳ εἴδει* Sch. u. eine Hs., wohl aus 8, 90, 1, *τοιούτῳ τρόπῳ* mehrere. Der Sinn: sie gaben sich solchen Bestrebungen, Ränkemachereien, hin. — *προσέκειντο*. zu 1, 93, 5 u. 6, 89, 3. — *ἐν ᾧπερ καί* wobei, wodurch eben.

§ 4. *οὐχ ὅπως*. zu 1, 35, 3. — *ἐκ δὲ — φέρει* wo aber bei einer Demokratie (eig. aus einer demokratischen Masse) Wahl statt gefunden erträgt man leichter das Ergebniss, etwanige Zurücksetzung, indem man nicht von Gleichen (zu 1, 141, 1) zurückgesetzt ist, sondern von einer theils unwissenden theils leidenschaftlichen Menge, theils auch vom Loose abhängt. — *τοῦ Ἀλκιβιάδου* wird zu streichen sein. — *καὶ ὅτι*, *καὶ τοῦτο ὅτι*. Spr. 59, 2, 3. — *ὑπερβολήν* nach *ἕκαστος* ist mit den besten Hsn. gestrichen. — *γενέσθαι*. zu *ἀνταποφῆναι* 3, 38, 2.

C. 90. § 1. *τῶν τετρακοσίων*. Ueber die Stellung zu 1, 126, 6. — *εἴδει*, *καταστάσει*. (Sch.) zu 3, 62, 2. — *ποτέ* fehlt in einigen (schlechtern)

εστῶτες Φρύνιχός τε, ὃς καὶ στρατηγήσας ἐν τῇ Σάμῳ [ποτὲ] τῷ Ἀλκιβιάδῃ
τότε διηνέχθη, καὶ Ἀρίσταρχος, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναν-
τίος τῷ δήμῳ, καὶ Πείσανδρος καὶ Ἀντιφῶν καὶ ἄλλοι οἱ δυνατώτατοι πρό-
τερόν τε, ἐπεὶ τάχιστα κατέστησαν, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ σφῶν 2
ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη, πρέσβεις τε ἀπέστελλον σφῶν ἐς τὴν Λακε-
δαίμονα καὶ τὴν ὁμολογίαν προὐθυμοῦντο καὶ τὸ ἐν τῇ Ἠετιωνείᾳ
καλουμένῃ τεῖχος ἐποιοῦντο, πολλῷ τε μᾶλλον ἔτι, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκ
τῆς Σάμου πρέσβεις σφῶν ἦλθον, ὁρῶντες τούς τε πολλοὺς καὶ σφῶν
τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι μεταβαλλομένους. καὶ ἀπέστει- 3
λαν μὲν Ἀντιφῶντα καὶ Φρύνιχον καὶ ἄλλους δέκα κατὰ τάχος, φο-
βούμενοι καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμου, ἐπιστείλαντες παντὶ
τρόπῳ, ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἀνεκτός, ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαι-
μονίους, ᾠκοδόμουν δὲ ἔτι προθυμότερον τὸ ἐν τῇ Ἠετιωνείᾳ τεῖχος.
ἦν δὲ τοῦ τείχους ἡ γνώμη αὕτη, ὡς ἔφη Θηραμένης καὶ οἱ μετ' 4
αὐτοῦ, οὐχ ἵνα τοὺς ἐν Σάμῳ, ἢν βίᾳ ἐπιπλέωσι, μὴ δέξωνται ἐς τὸν
Πειραιᾶ, ἀλλ' ἵνα τοὺς πολεμίους μᾶλλον, ὅταν βούλωνται, καὶ ναυσὶ
καὶ πεζῷ δέξωνται. χηλὴ γάρ ἐστι τοῦ Πειραιῶς ἡ Ἠετιωνεία καὶ
παρ' αὐτὴν εὐθὺς ὁ ἔσπλους ἐστίν. ἐτειχίζετο οὖν οὕτω ξὺν τῷ πρό- 5
τερον πρὸς ἤπειρον ὑπάρχοντι τείχει, ὥστε καθεζομένων ἐς αὐτὸ ἀν-
θρώπων ὀλίγων ἄρχειν τοῦ γε ἔσπλου· ἐπ' αὐτὸν γὰρ τὸν ἐπὶ τῷ
στόματι τοῦ λιμένος στενοῦ ὄντος τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα τό τε

Hsn. und ist Glossem zum folgenden *τότε* (Abr.) statthaft wäre nur *τότε*. — *τότε* 8, 48, 3. 50, 1 ff. — *ἐν τοῖς μάλιστα* erg. *ἐναντίοις οὖσι*. (Dr.) Spr. 49, 10, 6. vgl. zu 7, 29, 4. — *ἐκ πλείστου*. zu 8, 68, 1.

§ 2. *κατέστησαν* eingetreten waren als Mitglieder der Vierhundert. (St.) — *πρέσβεις*. Kr. z. Dion. p. 382, 93. — *σφῶν*. Spr. 47, 9. — *ὁμολογίαν* für *ὀλιγαρχίαν* eine gute Hs. Aussöhnung mit Sparta vgl. § 3. (Arn.) Ueber den Ac. zu 5, 17, 1. — *Ἠετιωνείᾳ*. *Ἠετιωνίᾳ* mehrere gute Hsn., einige § 4, wie auch 8, 92, 2 u. 4. vgl. Lobeck z. Soph. Aj. p. 116. — *τε μᾶλλον*. *τι μᾶλλον*? So schon Reiske. Doch kann man die vorhergehenden Verba ergänzen, wobei freilich *καί* zu erwarten wäre. — *ἦλθον* zurückgekehrt waren 8, 89, 1. — *μεταβαλλομένους*. zu 1, 71, 4.

§ 3. *αὐτοῦ*, *ἤγουν ἐν Ἀθήναις*. (Sch.) — *τὰ ἐκ τῆς Σ.* das von S. her Drohende. vgl. Index u. *ἐκ*. — *καὶ ὁπωσοῦν*. Plat. Ges. 905, d: *ἐπάκουε, εἰ νοῦν καὶ ὁπωσοῦν ἔχεις*. vgl. Spr. 51, 15, 3. — *ἀνεκτός*. *τουτέστιν ᾧτινιοῦν ἀνεκτῷ τρόπῳ* Sch., der also *ἀνεκτῶς*, was mehrere gute Hsn. bieten, ohne *ὅστις* las. Kr. z. Dion. p. 383, 94 u. Stud. 2 S. 204 f.

§ 4. *ἡ γνώμη* die Absicht, ähnlich Xen. An. 1, 8, 10. — *αὕτη* ist Subject, *ἡ γνώμη* Prädicat. zu 3, 28, 2. Bezogen wird *αὕτη* (wie § 5 *οὕτω*) auf das Folgende. zu 6, 92, 4. — *ἵνα* als ob vorherginge: sie thaten dies in der Absicht. „Ueber die Sache Xen. Hell. 2, 3, 46." (Bl.) — *ναυσί*. zu 2, 7, 2 E. — *χηλή*. zu 1, 63, 1.

§ 5. *ἐτειχίζετο*, *τὸ ἐν τῇ Ἠετιωνείᾳ τεῖχος*. (Pp.) — *τοῦ γε*. *τοῦ τε* die meisten u. besten Hsn, bloss *τοῦ* einige. — *ἐπ' αὐτόν*. So (bei *τελευτᾶν*) spricht Thuk. nur hier, wo vielleicht *ἐς αὐτόν* zu lesen ist. vgl. 4, 109, 1. (Ullrich Beitr. z. Kr. 1 S. 21.) — *τὸν ἐπὶ — τόν*. Ueber den Artikel Spr. 50, 9, 1. vgl. Kr. z. Dion. p. 124. — *τὸν ἕτερον* den einen von den

παλαιὸν τὸ πρὸς ἤπειρον καὶ τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος τειχιζόμενον
6 πρὸς θάλασσαν. διῳκοδόμησαν δὲ καὶ στοάν, ἥπερ ἦν μεγίστη καὶ
ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ, καὶ ἦρχον αὐτοὶ
αὐτῆς, ἐς ἣν καὶ τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ
τὸν ἐσπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι καὶ ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν.
91 Ταῦτ' οὖν ἐκ πλείονός τε ὁ Θηραμένης διεθρόει καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῆς
Λακεδαίμονος πρέσβεις οὐδὲν πράξαντες ἀνεχώρησαν τοῖς ξύμπασι ξυμβα-
τικόν, φάσκων κινδυνεύσειν τὸ τεῖχος τοῦτο καὶ τὴν πόλιν διαφθεῖραι.
ἅμα γὰρ καὶ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐτύγχανον Εὐβοέων ἐπικαλουμένων
κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες, ὧν ἦσαν
καὶ ἐκ Τάραντος καὶ Λοκρῶν Ἰταλιώτιδες καὶ Σικελικαί τινες, ὁρμοῦ-
σαι ἤδη ἐπὶ Λᾷ τῆς Λακωνικῆς καὶ παρασκευαζόμεναι τὸν ἐς τὴν
2 Εὔβοιαν πλοῦν· ἦρχε δ' αὐτῶν Ἀγησανδρίδας Ἀγησάνδρου, Σπαρτιά-
της· ἃς ἔφη Θηραμένης οὐκ Εὐβοίᾳ μᾶλλον ἢ τοῖς τειχίζουσι τὴν
Ἠετιώνειαν προσπλεῖν, καὶ εἰ μή τις ἤδη φυλάξεται, λήσειν διαφθα-
ρέντας. ἦν δέ τι καὶ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν τὴν κατηγορίαν ἐχόντων, καὶ
3 οὐ πάνυ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου. ἐκεῖνοι γὰρ μάλιστα μὲν ἐβούλοντο
ὀλιγαρχούμενοι ἄρχειν καὶ τῶν ξυμμάχων, εἰ δὲ μή, τάς τε ναῦς καὶ
τὰ τείχη ἔχοντες αὐτονομεῖσθαι, ἐξειργόμενοι δὲ καὶ τούτου μὴ οὖν
ὑπὸ τοῦ δήμου γε αὖθις γενομένου αὐτοὶ πρὸ τῶν ἄλλων μάλιστα

Thürmen die von beiden Seiten den Eingang schützten, den an der Seite von Eetionea. (Arn.) — *τὸ ἐντὸς τὸ καινὸν τεῖχος* für *τὸ καινὸν τὸ ἐντὸς τοῦ τείχους* eine gute Hs. u. Va. Bei der alten La. müsste nicht *τοῦ τείχους*, sondern, wie Reiske wollte, *τοῦ παλαιοῦ (τείχους)* stehen. (Pp.) — *τεῖχος. τεῖχος τό* Pp.

§ 6. *διῳκοδόμησαν.* zu 4, 69, 2. Nach Böckh Staatsh. 1 S. 84 „entweder in zwei Theile getrennt oder durch eine Mauer von der anstossenden Gegend getrennt.“ Wohl jenes. Didot vergleicht *διατείχισμα* 3, 34, 2. — *στοάν.* Sch. Ar. Ekkl. 14: *τὰ μὲν ταμεῖα ἐν οἷς ὁ σῖτος στοὰς λέγουσι· καὶ γὰρ παραμήκη.* vgl. Poll. 9, 44. Oefter werden *στοαί* als Waffenniederlagen erwähnt, Xen. Hell. 5, 4, 8, Polyb. 5, 8, 9. Kr. z. Arr. An. 1, 23, 2 lat. A. u. Böckh Staatsh. 1 S. 123. — *τὸν ἐσπλέοντα* für *ἐπιπλέοντα* eine gute Hs. vgl. zu 3, 51, 2. — *ἐξαιρεῖσθαι, ἐκβάλλειν, ἐκκομίζεσθαι.* (Sch.) zu 8, 28, 1.

C. 91. § 1. *ἐκ πλείονος.* zu 8, 45, 2. Auch hier las man sonst *τε χρόνου.* — *τε ὁ* für *ὁ* eine gute Hs. — *διεθρόει.* zu 6, 46, 4. — *καὶ ἐπειδή, καὶ διεθρόει ἐπειδή.* (Ba.) — *τοῖς ξύμπασι* für alle Athener, sondern bloss für die Oligarchen. (Hk.) vgl. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 42. — *κινδυνεύσειν* werde Gefahr bringen. — *ἐκ* vor *Λοκρῶν* ist mit einer guten Hs. gestrichen. *Λᾷ* hat nur dieselbe.

§ 2. *Εὐβοίᾳ* für *Εὐβοεῦσι* und daher auch hier der Da. des Interesse zulässig. — *διαφθαρέντας. διαφθαρέντες?* da der Redende selbst dem Subjectbegriffe (*σφεῖς*) angehört. zu 6, 25, 3. — *ἦν ἀπό* es ging aus von (Ps.), sie arbeiteten darauf hin. — *τι καί. καί τι?* — *ἐχόντων* hatten, erlitten. (Ps.) So *αἰτίαν ἔχειν* 4, 114, 5. (Arn.) zu 3, 13, 6. — *τοῦ. τὸ τοῦ?* Dobree 1 p. 67.

§ 3. *τάς τε. τάς γε* Reiske. — *οὖν. γοῦν?* Jenes kenn' ich in solcher Verbindung nicht. — *δήμου γε* für *δήμου τε* Sch. u. Hk. Dobree will: *δήμῳ*

διαφθαρῆναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς πολεμίους ἐσαγαγόμενοι ἄνευ τειχῶν καὶ
νεῶν ξυμβῆναι καὶ ὁπωσοῦν τὰ τῆς πόλεως ἔχειν, εἰ τοῖς γε σώμασι
σφῶν ἄδεια ἔσται. διόπερ καὶ τὸ τεῖχος τοῦτο, καὶ πυλίδας ἔχον καὶ 92
ἐσόδους καὶ ἐπεισαγωγὰς τῶν πολεμίων, ἐτείχιζόν τε προθύμως καὶ
φθῆναι ἐβούλοντο ἐξεργασάμενοι.

Πρότερον μὲν οὖν κατ' ὀλίγους τε καὶ κρύφα μᾶλλον τὰ λε-
γόμενα ἦν· ἐπειδὴ δὲ ὁ Φρύνιχος ἥκων ἐκ τῆς ἐς Λακεδαίμονα 2
πρεσβείας πληγεὶς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων [τινὸς] ἐξ ἐπιβουλῆς
ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ καὶ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἀπελ-
θὼν ἀπέθανε παραχρῆμα, καὶ ὁ μὲν πατάξας διέφυγεν, ὁ δὲ ξυνερ-
γός, Ἀργεῖος ἄνθρωπος, ληφθεὶς καὶ βασανιζόμενος ὑπὸ τῶν τε-
τρακοσίων οὐδενὸς ὄνομα τοῦ κελεύσαντος εἶπεν, οὐδὲ ἄλλο τι ἢ
ὅτι εἰδείη πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐς τοῦ περιπολάρχου καὶ ἄλλοσε
κατ' οἰκίας ξυνιόντας, τότε δὴ οὐδενὸς γεγενημένου ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου 3
καὶ ὁ Θηραμένης ἤδη θρασύτερον καὶ Ἀριστοκράτης καὶ ὅσοι ἄλλοι
τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες ᾔεσαν ἐπὶ
τὰ πράγματα. ἅμα γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς Λᾶς αἱ νῆες ἤδη περιπεπλευ-
κυῖαι καὶ ὁρμισάμεναι ἐς τὴν Ἐπίδαυρον τὴν Αἴγιναν καταδεδραμήκε-
σαν· καὶ οὐκ ἔφη ὁ Θηραμένης εἰκὸς εἶναι ἐπ' Εὔβοιαν πλεούσας αὐ- 4
τὰς ἐς Αἴγιναν κατακολπίσαι καὶ πάλιν ἐν Ἐπιδαύρῳ ὁρμεῖν, εἰ μὴ
παρακληθεῖσαι ἥκοιεν ἐφ' οἷσπερ καὶ αὐτὸς ἀεὶ κατηγόρει· οὐκέτι οὖν
οἷόν τε εἶναι ἡσυχάζειν. τέλος δὲ πολλῶν καὶ στασιωτικῶν λόγων καὶ
ὑποψιῶν προσγενομένων καὶ ἔργῳ ἤδη ἥπτοντο τῶν πραγμάτων· οἱ 5

— *γενόμενοι*, wohl richtig, da *δῆμος γίγνεται* so schwerlich gesagt werden konnte. — *ἀλλὰ καί* sondern selbst, sogar. — *καὶ ὁπωσοῦν*. zu 1, 77, 2. „*Ἔχειν* hängt von *ξυμβῆναι* ab." (Bl.) zu 1, 117, 3.

C. 92. § 1. *ἐπεισαγωγάς*. *ἐπεσ*. Bk. Einlassorte.

§ 2. *πληγείς* —. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 384, 97 u. Wattenbach p. 60, 2. — *περιπόλων*. zu 4, 67, 2. — *τινός*. Zu *ἀνὴρ τῶν* — pflegt Thuk. *τὶς* nicht zuzufügen. — *ἐξ ἐπιβουλῆς* nach einem überlegten Plane. Wesseling zu Diod. 13, 27. — *ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ* ist nicht Zeitangabe, wie *ἐν* zeigt. (Ba.) Daher verdächtigt Cobet Hyper. p. 56 den Artikel mit Unrecht. — *καὶ οὐ* — *ἀπελθών* ist wohl ein fremder Zusatz. — *τοῦ κελεύσαντος* für *κελεύσαντος* die besten Hsn. Der Artikel steht hier wie in *οὐδεὶς ἦν ὁ κελεύσας, οὐδένα ὠνόμασε τὸν κελεύσαντα*. Spr. 50, 4, 3. — *ἐς τοῦ π.* in die Wohnung des P. Spr. 43, 3, 6. — *κατ' οἰκίας* in einzelne Häuser. vgl. Index u. *κατά*.

§ 3. *ἀπ' αὐτοῦ* aus dieser Sache. (Va.) *μετὰ τὸν φόνον τοῦ Φρυνίχου*. (Sch.) zu 1, 68, 1. — *νεωτέρου*. zu 1, 132, 5. — *τῶν τετ*. *τῶν τε τετ.*? — *τῶν ἔξωθεν*, derer die nicht zu den Vierhundert gehörten. (Sch.) — *ᾔεσαν ἐπί*. vgl. § 4 (*ἥπτοντο*) u. 10 u. zu 1, 89, 1.

§ 4. *εἰς Αἴγιναν κατακολπίσαι*, *εἰς τὸν τῆς Αἰγίνης κόλπον πλεῦσαι*. (Sch.) vgl. Pol. 34, 12, 10. (Schneider.) Noch bei Späteren. — *καί* vor *αὐτός* gehört zu *οἷσπερ*: eben. zu 4, 56, 2. — *στασιωτικῶν*. zu 4, 130, 3. — *ὑποψιῶν*. Der Plu. auch Xen. An. 2, 5, 2. — *προσγενομένων*. *προγενομένων*?

γὰρ ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸ τῆς Ἠετιωνείας τεῖχος ὁπλῖται οἰκοδομοῦντες,
ἐν οἷς καὶ Ἀριστοκράτης ἦν, ταξιαρχῶν καὶ τὴν ἑαυτοῦ φυλὴν ἔχων,
ξυλλαμβάνουσιν Ἀλεξικλέα, στρατηγὸν ὄντα ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας καὶ
μάλιστα πρὸς τοὺς ἑταίρους τετραμμένον, καὶ ἐς οἰκίαν ἀγαγόντες
6 εἷρξαν. ξυνεπελάβοντο δὲ αὐτοῖς ἅμα καὶ ἄλλοι καὶ Ἕρμων τις τῶν
περιπόλων τῶν Μουνυχίασι τεταγμένων ἄρχων· τὸ δὲ μέγιστον, τῶν
ὁπλιτῶν τὸ στῖφος ταῦτα ἐβούλετο.

Ὡς δ' ἐσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις — ἔτυχον δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
ξυγκαθήμενοι — εὐθύς, πλὴν ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτ' ἦν, ἑτοῖμοι ἦσαν
7 ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι καὶ τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἠπείλουν. ὁ δ' ἀπο-
λογούμενος ἑτοῖμος ἔφη εἶναι ξυναφαιρησόμενος ἰέναι ἤδη. καὶ παραλαβὼν
ἕνα τῶν στρατηγῶν, ὃς ἦν αὐτῷ ὁμογνώμων, ἐχώρει ἐς τὸν Πειραιᾶ· ἐβοή-
θει δὲ καὶ Ἀρίσταρχος καὶ τῶν ἱππέων νεανίσκοι. ἦν δὲ θόρυβος πολὺς
καὶ ἐκπληκτικός· οἵ τε γὰρ ἐν τῷ ἄστει ἤδη ᾤοντο τόν τε Πειραιᾶ
κατειλῆφθαι καὶ τὸν ξυνειλημμένον τεθνάναι, οἵ τ' ἐν τῷ Πειραιεῖ
8 τοὺς ἐκ τοῦ ἄστεος ὅσον οὔπω ἐπὶ σφᾶς παρεῖναι. μόλις δὲ τῶν τε
πρεσβυτέρων διακωλυόντων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέοντας καὶ ἐπὶ τὰ
ὅπλα φερομένους καὶ Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου τοῦ προξένου τῆς
πόλεως παρόντος καὶ προθύμως ἐμποδών τε ἑκάστοις γιγνομένου καὶ
ἐπιβοωμένου μὴ ἐφεδρευόντων ἐγγὺς τῶν πολεμίων ἀπολέσαι τὴν πα-
9 τρίδα, ἡσύχασάν τε καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοντο. καὶ ὁ μὲν Θηρα-
μένης ἐλθὼν ἐς τὸν Πειραιᾶ — ἦν δὲ καὶ αὐτὸς στρατηγός — ὅσον
καὶ ἀπὸ βοῆς ἕνεκα ὠργίζετο τοῖς ὁπλίταις· ὁ δ' Ἀρίσταρχος καὶ οἱ
ἐναντίοι τῷ ἀληθεῖ ἐχαλέπαινον. οἱ δὲ ὁπλῖται ὁμόσε τε ἐχώρουν οἱ

§ 5. *οἰκοδομοῦντες*, zu *κατεσχηκότος* 1, 11, 3. — *φυλήν*. zu 6, 98, 4. — *στρατηγόν*. zu 8, 89, 2. — *ἑταίρους* die besten Hsn.; *ἑτέρους* sonst, was sehr wohl erklärlich wäre. zu 3, 73. vgl. Kr. z. Dion. p. 385, 99 u. Stud. 2 S. 233.

§ 6. *ξυνεπελάβοντο*. zu 6, 70, 1. — *τὸ δὲ μέγιστον*. zu 2, 65, 1. — *ταῦτα*. *ταὐτά* St. doch s. bald darauf, 2, 79, 2. 6, 74, 2. vgl. 4, 113, 1. 8, 84, 2. (Haase p. 56.) — *πλὴν ὅσοις μή*. *πλὴν μὴ ὅσοις* Haase, wenn man *μή* nicht streichen wolle? — *βουλομένοις*. zu 2, 3, 2. — *ταῦτ'*, der Sturz der Demokraten. — *ἐς τὰ ὅπλα*. Gewöhnlich *ἐπὶ τὰ ὅπλα*. Bei *ἐς* wird der Platz bezeichnet.

§ 7. *ξυναφαιρησόμενος*, *τὸν Ἀλεξικλέα*. (Ps.) — *ἐκπληκτικός*, *ἤγουν ἔκπληξιν ποιῶν*. (Sch.) — *οἵ τε*. zu 7, 34, 7. — *τὸν ξυνειλημμένον*, *Ἀλεξικλέα* § 5.

§ 8. *μόλις* für *μόγις* Pp. zu 1, 12, 3. — *παρόντος*. Denn gew. lebte er natürlich in Pharsalos. — *ἐγγύς*. *ἔτι* die besten Hsn.

§ 9. *ὅσον*. zu 6, 105, 2. — *ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα* verbindet auch Xen. Hell. 2, 4, 31. (Wasse.) *ὅσον ἀπὸ βοῆς* Dion C. 40, 62 u. 51, 9. so weit es durch Geschrei möglich war, bloss mit Schreien, nicht durch die That. (Wyttenbach.) vgl. Hermann zu Soph. Phil. 550. Das *καί* eben haben die besten Hsn. — *καὶ ἀπό*. *γε ἀπό*? Dion C. 51, 9: *ὅσον γε ἀπὸ βοῆς*. (Pp.) — *ἀληθεῖ* für *πλήθει* mehrere Hsn. u. Va.: re vera. Doch zweifelt Pp. ob *τῷ ἀληθεῖ* eben so gebraucht worden sei wie *τῇ ἀληθείᾳ*. Allein Th. ge-

πλεῖστοι τῷ ἔργῳ καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ τὸν Θηραμένην ἠρώτων εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι καὶ εἰ ἄμεινον εἶναι καθαιρεθέν. ὁ δέ, εἴπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν, καὶ ἑαυτῷ ἔφη 10
ξυνδοκεῖν. καὶ ἐντεῦθεν εὐθὺς ἀναβάντες οἵ τε ὁπλῖται καὶ πολλοὶ τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνθρώπων κατέσκαπτον τὸ τείχισμα. ἦν δὲ πρὸς τὸν ὄχλον ἡ παράκλησις ὡς χρή, ὅστις τοὺς πεντακισχιλίους βούλεται ἄρχειν ἀντὶ τῶν τετρακοσίων, ἰέναι ἐπὶ τὸ ἔργον. ἐπεκρύπτοντο γὰρ 11
ὅμως ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, μὴ ἄντικρυς δῆμον ὅστις βούλεται ἄρχειν ὀνομάζειν, φοβούμενοι μὴ τῷ ὄντι ὦσι καὶ πρός τινα εἰπών τίς τι ἀγνοίᾳ σφαλῇ. καὶ οἱ τετρακόσιοι διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακισχιλίους οὔτ' εἶναι οὔτε μὴ ὄντας δήλους εἶναι, τὸ μὲν καταστῆσαι μετόχους τοσούτους ἄντικρυς ἂν δῆμον ἡγούμενοι, τὸ δ' αὖ ἀφανὲς φόβον ἐς ἀλλήλους παρέξειν.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν τετρακόσιοι ἐς τὸ βουλευτήριον ὅμως καὶ 93
τεθορυβημένοι ξυνελέγοντο· οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ὁπλῖται τόν τε Ἀλεξικλέα, ὃν ξυνέλαβον, ἀφέντες καὶ τὸ τείχισμα καθελόντες ἐς τὸ πρὸς τῇ Μουνυχίᾳ Διονυσιακὸν τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ θέατρον ἐλθόντες καὶ θέμενοι τὰ ὅπλα ἐξεκλησίασαν, καὶ δόξαν αὐτοῖς εὐθὺς ἐχώρουν ἐς τὸ ἄστυ καὶ ἔθεντο ἐν τῷ Ἀνακείῳ τὰ ὅπλα. ἐλθόντες δὲ ἀπὸ τῶν τε- 2

braucht die Neutra der Adjectiva mehrfach in ungewöhnlicher Weise; vereinzelt ist auch *μετὰ τοῦ ἀληθοῦς* 6, 89, 2; und der Gegensatz fordert diese La. (Kr. Stud. 2 S. 205.) Vielleicht ist *τῇ ἀληθείᾳ* zu lesen. — *ὁμόσε ἐχώρουν τῷ ἔργῳ*, *ἤγουν ἐβούλοντο συμπλακῆναι.* (Sch.) Aber der Da. ist hier doch nicht passend, da er keine Widerstand leistende Sache bezeichnet. Vielleicht stand *τῷ ἔργῳ* an der Stelle des *τῷ ἀληθεῖ.* — *καὶ εἰ, δοκεῖ.* (Kr. z. Dion. p. 386, 101.) Für *καί* vermuthet Pp. *ἤ*, Reiske *ἢ καί.* Allein hier heisst *εἰ* ob nicht. zu 1, 2, 1.

§ 10. *καί* vor *ἑαυτῷ* als ob bloss *δοκεῖν* folgen sollte. Eben so in derselben Formel, doch ohne ein vorhergehendes *καί*, bei Ar. Vö. 1629 u. Lys. 167. (Kr. z. Dion. p. 386, 102.) vgl. Lex. Plat. u. *συνδοκεῖν.* — *τὸ ἔργον*, *τὸ κατασκάπτειν τὸ τεῖχος.* (Sch.)

§ 11. *ὅμως*, obgleich auf die Demokratie hinarbeitend, dennoch. (A. Ps.) Spr. 56, 13, 3. — *μή.* zu 2, 53, 1. — *ἄντικρυς* zieht der Sch. zu *ὀνομάζειν*, ich zu *δῆμον.* zu 1, 122, 3. — *ὦσι*, *οἱ πεντακισχίλιοι*, dass sie erwählt seien. (Ps.) — *πρός τινα*, *ὅς ἐστι τῶν πεντακισχιλίων, ἀγνοῶν ὅτι ἐστὶν εἷς ἐκείνων, ἐν κινδύνῳ γένηται.* (Sch.) vgl. 8, 66, 3 f. u. Kr. z. Dion. p. 372, 46 u. 386. — *εἰπών τι*, *ὅτι ὀρέγεται δημοκρατίας.* (Sch.) — *μὴ ὄντας δ. ε.* dass ihre Nichtexistenz offenbar sei. (Va.) — *ἄν* möcht' ich streichen, auch der Stellung wegen; Pp. ergänzt *εἶναι.* — *δῆμον* ohne *εἶναι.* zu 2, 44, 3. Daneben *παρέξειν.* — *ἐς* ähnlich bei *ὑποψίᾳ.* zu 6, 61, 3. bei *ὀργή.* zu 2, 65, 1.

C. 93. § 1. *τὸ ἐν τῷ Πειραιεῖ* fügen die besten Hsn. u. Va. nach *Διονυσιακόν* hinzu. vgl. Kr. z. Dion. p. 386 s. 104 u. Böckh in d. Abhdl. der Ak. 1816 S. 74. — *ἐξεκλησίασαν* für *ἐξεκκλησίασαν* eine Hs. vgl. Dem. 21, 193, *ἐξεκλησίαζον* Lys. 13, 73. 76 u. Xen. Hell. 5, 3, 16. *ἠκκλησίαζον* Dem. 18, 265. 19, 60. Wohl fehlerhaft ist *ἐκκλησίαζον* Lys. 12, 73. — *δόξαν.* zu 5, 65, 3. — *Ἀνακείῳ*, *Διοσκούρων ναῷ· ἄνακες γὰρ οἱ Διόσκουροι.* (Sch.)

τρακοσίων τινὲς ᾑρημένοι πρὸς αὐτοὺς ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντό τε καὶ ἔπειθον οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς αὐτούς τε ἡσυχάζειν καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν, λέγοντες τούς τε πεντακισχιλίους ἀποφανεῖν καὶ ἐκ τούτων ἐν μέρει, ᾗ ἂν τοῖς πεντακισχιλίοις δοκῇ, τοὺς τετρακοσίους ἔσεσθαι, τέως δὲ τὴν πόλιν μηδενὶ τρόπῳ διαφθείρειν μηδ' ἐς τοὺς πολεμίους
3ἀνῶσαι. τὸ δὲ πᾶν πλῆθος τῶν ὁπλιτῶν ἀπὸ πολλῶν καὶ πρὸς πολλοὺς λόγων γιγνομένων ἠπιώτερον ἦν ἢ πρότερον, καὶ ἐφοβεῖτο μάλιστα περὶ τοῦ παντὸς πολιτικοῦ· ξυνεχώρησάν τε ὥστ' ἐς ἡμέραν ῥη-
94τὴν ἐκκλησίαν ποιῆσαι ἐν τῷ Διονυσίῳ περὶ ὁμονοίας. ἐπειδὴ δὲ ἐπῆλθεν ἡ ἐν Διονύσου ἐκκλησία καὶ ὅσον οὐ ξυνειλεγμένοι ἦσαν, ἀγγέλλονται αἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες καὶ ὁ Ἀγησανδρίδας ἀπὸ τῶν Μεγάρων τὴν Σαλαμῖνα παραπλεῖν· καὶ πᾶς τις τῶν πολλῶν αὐτὸ τοῦτο ἐνόμιζεν εἶναι τὸ πάλαι λεγόμενον ὑπὸ Θηραμένους καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ὡς ἐς τὸ τείχισμα ἔπλεον αἱ νῆες, καὶ χρησίμως ἐ-
2δόκει καταπεπτωκέναι. ὁ δὲ Ἀγησανδρίδας τάχα μέν τι καὶ ἀπὸ ξυγκειμένου λόγου περί τε τὴν Ἐπίδαυρον καὶ ταύτῃ ἀνεστρέφετο, εἰκὸς δ' αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν παρόντα στασιασμὸν τῶν Ἀθηναίων, δι' ἐλπί-
3δος ὡς κἂν ἐς δέον παραγένοιτο, ταύτῃ ἀνέχειν. οἱ δ' αὖ Ἀθηναῖοι, ὡς ἠγγέλθη αὐτοῖς, εὐθὺς δρόμῳ ἐς τὸν Πειραιᾶ πανδημεὶ ἐχώρουν ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκὰς ἀλλὰ

§ 2. *ἀνὴρ ἀνδρί.* zu 2, 103. — *ἐπιεικεῖς* Gemässigte. (Bl.) zu 3, 4, 2. — *παρακατέχειν* bei sich ruhig zu erhalten. Das Wort findet sich öfter bei Pol. u. Spätern. — *διαφθείρειν, λέγοντες,* hier in der Bedeutung auffordernd. zu 1, 28, 3. — *ἐς* für *εἰς* Gö. — *ἀνῶσαι, ἀνατραπεῖσαν ἐς τὰς τῶν πολεμίων χεῖρας ἐμβάλλειν.* (A. Ps.) Das Wort ist selten; so sonst nirgends.

§ 3. *τὸ πᾶν.* Spr. 50, 11, 12. — *ἀπό.* zu 7, 70, 7. — *περί.* zu 1, 60, 1. — *πολιτικοῦ, πολιτείας.* (Sch.) Wohl mehr Bürgerschaft im Ggs. zu den Hopliten allein. vgl. Passows Lex. u. d. W. b. — *ἐς.* Kr. zu Xen. An. 1, 7, 1. — *Διονυσίῳ,* dem in der Stadt. Schömann de com. p. 57, 24.

C. 94. § 1. *ἐπῆλθεν,* als ob *ἡ ἡμέρα τῆς ἐκκλησίας* folgte. zu 3, 72. — *ἐν Διονύσου.* Spr. 43, 3, 6. — *αἱ* die 8, 91, 1 erwähnten. — *πολλῶν* für *ὁπλιτῶν* eine gute Hs. u. V. *πολλῶν ὁπλιτῶν* viele Hsn. Kr. z. Dion. p. 387, 106. — *πάλαι* 8, 91, 1 u. 2. — *χρησίμως* heilsam für die Stadt.

§ 2. *τάχα μέν τι.* Spr. 51, 16, 5. — *ἀπὸ ξυγκειμένου.* Spr. 68, 16, 8. vgl. zu 3, 70, 2. — *λόγου* kann verdächtig scheinen; ex composito Va. (Kr. Bruchst.) — *στασιασμόν.* zu 4, 130, 1. — *ἐς δέον* zu Pass, zu rechter Zeit, wie Dem. 20, 26. 41. vgl. eb. 4, 14. — *ἀνέχειν.* zu 2, 18, 3.

§ 3. *δ' αὖ,* ohne *αὖ* eine gute Hs., *δ' οὖν* für passender hält Bekker. Ullrich krit. Beitr. 2 S. 18 bezieht das *δ' αὖ* auf § 1: *αἱ δύο καὶ τεσσ.* etc. — *ὡς τοῦ — ὄντος* in der Meinung dass der einheimische Kampf, die Gefahr von Seiten der Vierhundert, grösser sei als die von den Feinden, nicht fern sondern an dem Hafen selbst, dessen sich die Vierhundert, wie man argwöhnte, bemächtigen wollten, um ihn den Feinden zu überliefern. (Kr. z. Dion. p. 387, 106.) Gegen die compacte Schaar meiner Gegner Kr. Stud. 2 S. 233 f. u. Ullrich Beitr. z. Kr. 2 S. 1—20. — *ἰδίου. οἰκεῖος πόλεμος* Plat. Menex. 243, e. Ullrich S. 3 vergleicht 2, 65, 9 u. 4, 63, 2. Campe Rec. S. 177 versteht: einen Athen unmittelbar, gleichsam persön-

πρὸς τῷ λιμένι ὄντος. καὶ οἱ μὲν ἐς τὰς παρούσας ναῦς ἐσέβαινον, οἱ δὲ ἄλλας καθεῖλκον, οἱ δέ τινες ἐπὶ τὰ τείχη καὶ τὸ στόμα τοῦ λιμένος παρεβοήθουν.

Αἱ δὲ τῶν Πελοποννησίων νῆες παραπλεύσασαι καὶ περιβαλοῦ- 95
σαι Σούνιον ὁρμίζονται μεταξὺ Θορικοῦ τε καὶ Πρασιῶν, ὕστερον δὲ ἀφικνοῦνται ἐς Ὠρωπόν. Ἀθηναῖοι δὲ κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκροτήτοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρήσασθαι, οἷα πόλεώς τε στασιαζούσης καὶ περὶ τοῦ μεγίστου ἐν τάχει βουλόμενοι βοηθῆσαι — Εὔβοια γὰρ αὐτοῖς ἀποκεκλῃμένης τῆς Ἀττικῆς πάντα ἦν — πέμπουσι Θυμοχάρην στρατηγὸν καὶ ναῦς ἐς Ἐρέτριαν, ὧν ἀφικομένων ξὺν ταῖς πρότερον ἐν Εὐβοίᾳ οὔσαις ἓξ καὶ τριάκοντα ἐγένοντο. καὶ εὐθὺς ναυμαχεῖν ἠναγκάζοντο· ὁ γὰρ Ἀγησανδρίδας ἀριστοποιησά- 2
μενος ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ ἀνῆγε τὰς ναῦς, ἀπέχει δὲ μάλιστα ὁ Ὠρωπὸς τῆς τῶν Ἐρετριέων πόλεως θαλάσσης μέτρον ἑξήκοντα σταδίους. ὡς οὖν ἐπέπλει, εὐθὺς ἐπλήρουν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ναῦς, οἰόμενοι σφίσι παρὰ ταῖς ναυσὶ τοὺς στρατιώτας εἶναι· οἱ δ' ἔτυχον οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι — οὐδὲν γὰρ ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν Ἐρετριέων — ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεος οἰκιῶν, ὅπως σχολῇ πληρουμένων φθάσειαν οἱ πολέμιοι προσπεσόντες καὶ ἐξαναγκάσειαν

lich, nicht etwa bloss dessen ἀρχὴ bedrohenden. — πολέμου, nicht στάσεως, da die Vierhundert auf die Hülfe der Lakedaemonier rechneten. Ullrich eb. S. 3 ff. — παρούσας. ὁρμούσας?

C. 95. § 1. περιβαλοῦσαι. Nach der Analogie von διαβάλλειν, aber ungewöhnlich. (Pp.) Noch Thuk. 6, 44, 1 u. bei Dion C. — Θορικοῦ für Θορίκου einige Hsn. vgl. Göttling Acc. S. 222. (Pp.) — Πρασιῶν für Πρασίων Bk. — ἀξυγκροτήτοις nicht eingeübt. (Br.) Dem. 2, 17: συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου. (Pp.) vgl. Pol. 1, 61, 3 u. Dion C. 38, 45. (Arn.) συγκροτεῖν ναυτικόν 47, 30. 48, 7, ναῦς 48, 30, δύναμιν 38, 45. 48, 13. „Die Metapher meinen der Sch. zu Soph. Ant. 430 u. Dorvill. z. Char. p. 86 sei von gehämmerten Metallen entlehnt.“ (Pp.) Das Wort findet sich (anders) noch bei Dion. Hal. — πόλεως. τῆς πόλεως? doch s. 1, 10, 3. Indess könnten auch wir etwa sagen: bei einer zwieträchtigen Stadt. — ἐν τάχει hier eine gute Hs., nach βουλόμενοι die übrigen. — πάντα ἦν. Spr. 43, 4, 14 u. Herm. z. Vig. 95. — Θυμοχάρην für Θυμόχαριν die besten Hsn.

§ 2. ἀνῆγε für ἀνήγαγε eine gute Hs. vgl. zu 3, 16, 1. — ἀπέχει für διέχει die besten Hsn., vielleicht mit Unrecht. — Ἐρετριέων. Ἐρετριῶν eine gute Hs. — θαλάσσης. ἤγουν οἱ ἑξήκοντα στάδιοι πάντες θάλαττά εἰσιν. (Sch.) vgl. zu 2, 86, 2. — μέτρον. Xen. Hell. 3, 2, 10: μετρῶν εὗρε τοῦ ἰσθμοῦ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα στάδια. lies μέτρον. — ἑξήκοντα auch nach Strabo 9, 1 p. 403. (Pp.) — ἄριστον. Spr. 46, 6. Doch ist diese Verbindung ungewöhnlich. — οὐδὲν — Ἐρετριέων sollte eigentlich vor ὅπως stehen. — ἀπὸ προνοίας, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ γνώμης καὶ παρασκευῆς. (Sch.) — ἔσχατα. ἐσχατιᾷ vermuthet Valckenaer zu Theokr. Adon. T. 2 p. 61. Heindorf. (Gö.) Jenes ist zu vergleichen mit ἐπ' ἐκεῖνα, ἐπὶ τάδε, ἐπὶ δεξιά. (Pp.) Ohne Artikel. zu 3, 106, 2. — σχολῇ πληρουμένων, βραδέως πληρουμένων τῶν νεῶν. (Sch.) — ἐξαναγκάσειαν. ἀναγκάσειαν die vier besten Hsn. — τύχοιεν. Spr. 56, 4, 2.

3 τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ὅπως τύχοιεν ἀνάγεσθαι. σημεῖον δ' αὐτοῖς ἐς τὸν Ὠρωπὸν ἐκ τῆς Ἐρετρίας, ὁπότε χρὴ ἀνάγεσθαι, ἤρθη. διὰ τοιαύτης δὴ παρασκευῆς οἱ Ἀθηναῖοι ἀναγαγόμενοι καὶ ναυμαχήσαντες ὑπὲρ τοῦ λιμένος τῶν Ἐρετριέων ὀλίγον μέν τινα χρόνον ὅμως καὶ ἀντέσχον, ἔπειτ' ἐς φυγὴν τραπόμενοι καταδιώκονται ἐς τὴν γῆν. καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν πρὸς τὴν πόλιν τῶν Ἐρετριέων ὡς φιλίαν καταφεύ-
4 γουσι χαλεπώτατα ἔπραξαν, φονευόμενοι ὑπ' αὐτῶν· οἳ δὲ ἐς τὸ ἐπιτείχισμα τὸ ἐν τῇ Ἐρετριαίᾳ, ὃ εἶχον αὐτοί, περιγίγνονται καὶ ὅσαι ἐς Χαλκίδα ἀφικνοῦνται τῶν νεῶν. λαβόντες δ' οἱ Πελοποννήσιοι δύο καὶ εἴκοσι ναῦς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἄνδρας τοὺς μὲν ἀποκτείναντες τοὺς δὲ ζωγρήσαντες τροπαῖον ἔστησαν. καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ Εὔβοιάν τε, ἅπασαν ἀποστήσαντες πλὴν Ὠρεοῦ — ταύτην δὲ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι εἶχον — καὶ τἆλλα τὰ περὶ αὐτὴν καθίσταντο.

96 Τοῖς δ' Ἀθηναίοις ὡς ἦλθε τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν γεγενημένα, ἔκπληξις μεγίστη δὴ τῶν πρὶν παρέστη. οὔτε γὰρ ἡ ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορά, καίπερ μεγάλη τότε δόξασα εἶναι, οὔτ' ἄλλο οὐδέν πω οὕτως ἐφόβησεν. ὅπου γὰρ στρατοπέδου τε τοῦ ἐν Σάμῳ ἀφεστηκότος, ἄλλων
2 τε νεῶν οὐκ οὐσῶν οὐδὲ τῶν ἐσβησομένων, αὐτῶν τε στασιαζόντων καὶ ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυρράξουσι, τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ᾗ ναῦς τε καὶ τὸ μέγιστον Εὔβοιαν ἀπολωλέκεσαν, ἐξ ἧς πλείω ἢ τῆς Ἀττικῆς ὠφελοῦντο, πῶς οὐκ εἰκότως ἠθύμουν; μάλιστα δ' αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθορύβει εἰ οἱ πολέμιοι τολμή-

§ 3. *σημεῖον ἤρθη.* zu 1, 49, 1. — *χρή. χρείη* Dobree 1 p. 118. *χρῆν?* — *διὰ τοιαύτης*, wie 4, 8, 6. (Kr. z. Dion. p. 295, 35.) zu 1, 138, 3. — *ἀναγαγόμενοι* für *ἀναγόμενοι* Vat. — *ὑπέρ.* zu 1, 112, 2. — *ὅμως*, ungeachtet der schlechten Rüstung. (Ps.) Kr. zu Xen. An. 2, 2, 17 lat. A.

§ 4. *οἳ δέ* für *οἱ δέ* Va. [u. St.?], so dass hier *καταφεύγουσι* zu ergänzen und *περιγίγνονται* Nachsatz ist. (Hk.) Dies gehört auch zu dem satzlichen Subject *καὶ ὅσαι* etc. — *ἐπιτείχισμα. τείχισμα* eine gute Hs. Doch s. zu 1, 122, 1. — *Ἐρετριαίᾳ* für *Ἐρετρίᾳ* Bk. aus einer schlechten Hs. Doch kann *ἐν* im Gebiet von heissen. vgl. Index unter *ἐν.* — *αὐτοί.* zu 4, 113, 2. — *ὕστερον οὐ πολλῷ* für *οὐ πολλῷ ὕστερον* eine gute Hs. zu 1, 18, 5. — *τε* verdächtigt Pp. Kr. setzt hier ein Komma. — *εἶχον* nach Vertreibung der Hestiäer. (Kr. z. Dion. p. 388, 108.) — *τἆλλα* ist noch Obj. Gemeint sind wohl die benachbarten Inseln; vielleicht auch einige der gegenüber liegenden Küstenstriche. — *καθίσταντο.* zu 4, 107, 1.

C. 96. § 1. *ἦλθε τὰ γεγενημένα, ἦλθε τὸ μήνυμα τῶν γενομένων.* (Sch.) Dem. 3, 5: *ἦλθεν ἀμφότερα.* (Hertlein.) Ein Inf. als Subject Xen. Hell. 3, 4, 27: *ἔρχεται (αὐτῷ) ἄρχειν.* — *τῶν πρίν.* zu 1, 1, 1. — *παρέστη.* zu 4, 61, 2. — *ὅπου.* zu 8, 27, 2. — *τῶν.* Spr. 50, 4, 3.

§ 2. *αὐτῶν τε.* Das *τε* fehlt in mehrern Hsn. — *ἄδηλον ὂν ὁπότε.* zu 1, 2, 1. — *ξυρράξουσι.* zu 7, 6, 3. — *τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἡ ξ. ἢ ἐπ. τοσαύτη ἦν.* Spr. 57, 3, 5. Ueber die Häufung der Elaute Lobeck Parall. p. 23. — *τὸ μέγιστον.* zu 2, 65, 1. — *ἀπολωλέκεσαν. ἀπωλωλέκεσαν* eine Hs. — *ἢ τῆς.* zu *τοιῶνδε* 7, 77, 1. — *πῶς οὐκ ἠθύμουν.* Spr. 54, 1, 3. — *ἐγγυτάτου.* Spr. 23, 9, 4. Ueber *διά* zu 2, 29, 3. — *εἰ*

σουσι νενικηκότες εὐθὺς σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐρῆμον ὄντα νεῶν,
πλεῖν· καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ἐνόμιζον αὐτοὺς παρεῖναι. ὅπερ ἄν, εἰ τολ- 3
μηρότεροι ἦσαν, ῥᾳδίως ἂν ἐποίησαν, καὶ ἢ διέστησαν ἂν ἔτι μᾶλλον τὴν πόλιν ἐφορμοῦντες ἢ εἰ ἐπολιόρκουν μένοντες, καὶ τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς ἠνάγκασαν ἄν, καίπερ πολεμίας οὔσας τῇ ὀλιγαρχίᾳ, τοῖς σφετέροις οἰκείοις καὶ τῇ ξυμπάσῃ πόλει βοηθῆσαι· καὶ ἐν τούτῳ Ἑλλήσποντός τε ἂν ἦν αὐτοῖς καὶ Ἰωνία καὶ αἱ νῆσοι καὶ τὰ μέχρι Εὐ-
βοίας καὶ ὡς εἰπεῖν ἡ Ἀθηναίων ἀρχὴ πᾶσα. ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ 4
Λακεδαιμόνιοι Ἀθηναίοις πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· διάφοροι γὰρ πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν ὀξεῖς οἱ δὲ βραδεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐπιχειρηταὶ οἱ δὲ ἄτολμοι, ἄλλως τε καὶ ἐν ἀρχῇ ναυτικῇ πλεῖστα ὠφέλουν. ἔδειξαν δ' οἱ Συρακόσιοι· μάλιστα γὰρ ὁμοιότροποι γενόμενοι ἄριστα καὶ προσεπολέμησαν.

Ἐπὶ δ' οὖν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς τε εἴκοσιν ὅμως 97
ἐπλήρουν καὶ ἐκκλησίαν ξυνέλεγον, μίαν μὲν εὐθὺς τότε πρῶτον ἐς τὴν Πύκνα καλουμένην, οὗπερ καὶ ἄλλοτε εἰώθεσαν, ἐν ᾗπερ καὶ τοὺς τετρακοσίους καταπαύσαντες τοῖς πεντακισχιλίοις ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι — εἶναι δὲ αὐτῶν ὁπόσοι καὶ ὅπλα παρέχονται — καὶ μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμιᾷ ἀρχῇ· εἰ δὲ μή, ἐπάρατον ἐποιή-

die Befürchtung des Falles dass. — εὐθύς. εὐθύ Lobeck z. Phryn. p. 144. — σφῶν hängt von Πειραιᾶ ab. zu 5, 49, 1. σφίσιν 8, 1, 3. — ὅσον οὐκ ἤδη auch Xen. Hell. 6, 2, 16 u. 24.

§ 3. ἄν — ἄν. Spr. 69, 7, 3. — διέστησαν, εἰς στάσιν ἐνέβαλον. (Sch.) zu 6, 77, 2. — ἢ εἰ für ἢ oder εἰ Bekker. — καὶ τάς sogar die. — ἂν ἦν αὐτοῖς hätte ihnen, den Lakedaemoniern, gehört, wäre ihnen zugefallen. (Va.) Spr. 48, 3, 1. „vgl. 4, 65, 1. (Pp.) — τὰ μέχρι. zu 8, 43, 4. — Εὐβοίας. Βοιωτίας eine gute Hs.

§ 4. ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι. zu 6, 84, 3. — διάφοροι. Mehr darüber 1, 70, 2. — πλεῖστον für μάλιστα ist in der guten Prosa nicht gewöhnlich, auch bei Thuk. nur hier. Dial. 49, 10, 4. — οἱ μὲν — ἄτολμοι halt' ich für ein ungeschicktes Einschiebsel nach 1, 70, 2 f. — ἐν vor ἀρχῇ hat nur eine gute Hs. — ὠφέλουν beide, die Lakedaemonier den Athenern und diese sich selbst, eben durch die genannten Eigenschaften. vgl. zu 6, 33, 4. (Pp.) — οἱ Συρακόσιοι. vgl. 7, 21, 3 u. 55, 2. (Kr. z. Dion. p. 254, 34.)

C. 97. § 1. δ' οὖν weist zurück auf 8, 96, 1. (Ds.) — ὅμως, wenn gleich bestürzt. (Ps.) — τότε gehört wohl zu εὐθύς. — Πύκνα für Πνύκα die besten Hsn. Spr. § 20 u. Πνύξ. — οὗπερ. zu 1, 134, 3 u. zu 2, 99, 1. — εἰώθεσαν, ἐκκλησίας ξυλλέγειν. zu 1, 132, 5. Ueber die Sache Schömann de com. p. 53 ss. (Kr. z. Dion. p. 376, 59.) — εἶναι sollten zur Aufnahme unter die 5000 berechtigt sein. Denn die Zahl war an sich viel grösser. Lys. 20, 13. (Arn.) vgl. 8, 86, 2 u. Böckh Staatsh. 1 S. 373. — ὅπλα παρέχονται als Schwerbewaffnete dienten. (Kr. z. Dion. p. 254, 38.) — μηδεμιᾷ ἀρχῇ. μηδεμιᾶς ἀρχῆς Pp. Auch mir (schon vor 1820) eingefallen, da φέρειν nicht für διδόναι stehen kann. Ἄρχοντες waren auch die Richter und die Ekklesiasten. Aristot. Pol. 3, 1, 5. (Thirlwall.) — εἰ δὲ μή. Spr. 65, 5, 12. — ἐπάρατον ist substantivirtes Neutrum.

2σαντο. ἐγίγνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὕστερον πυκναὶ ἐκκλησίαι, ἀφ' ὧν καὶ νομοθέτας καὶ τἄλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. καὶ οὐχ ἥκιστα δὴ τὸν πρῶτον χρόνον ἐπί γ' ἐμοῦ Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες· μετρία γὰρ ἥ τε ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις ἐγένετο, καὶ ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν. ἐψηφίσαντο δὲ καὶ Ἀλκιβιάδην καὶ ἄλλους μετ' αὐτοῦ κατιέναι, καὶ παρά τε ἐκεῖνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον πέμψαντες διεκελεύοντο ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων.

98 Ἐν δὲ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ εὐθὺς οἱ μὲν περὶ τὸν Πείσανδρον καὶ Ἀλεξικλέα καὶ ὅσοι ἦσαν τῆς ὀλιγαρχίας μάλιστα ὑπεξέρχονται ἐς τὴν Δεκέλειαν· Ἀρίσταρχος δ' αὐτῶν μόνος, ἔτυχε γὰρ καὶ στρατηγῶν, λαβὼν κατὰ τάχος τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρωτάτους ἐχώρει
2πρὸς τὴν Οἰνόην. ἦν δὲ Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις τῆς Βοιωτίας τεῖχος, ἐπολιόρκουν δ' αὐτὸ διὰ ξυμφορὰν σφίσιν ἐκ τῆς Οἰνόης γενομένην ἀνδρῶν ἐκ Δεκελείας ἀναχωρούντων διαφθορᾶς οἱ Κορίνθιοι, ἐθελοντηδὸν προσπαρακαλέσαντες τοὺς Βοιωτούς. κοινολογησάμενος οὖν αὐτοῖς ὁ Ἀρίσταρχος ἀπατᾷ τοὺς ἐν τῇ Οἰνόῃ, λέγων ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει τἄλλα ξυμβεβήκασι Λακεδαιμονίοις κἀκείνους δεῖ Βοιωτοῖς
3τὸ χωρίον παραδοῦναι· ἐπὶ τούτοις γὰρ ξυμβεβάσθαι. οἱ δέ, πιστεύσαντες ὡς ἀνδρὶ στρατηγῷ καὶ οὐκ εἰδότες οὐδὲν διὰ τὸ πολιορκεῖσθαι, ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται. τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ Οἰνόην ληφθεῖσαν Βοιωτοὶ κατέλαβον καὶ ἡ ἐν ταῖς Ἀθήναις ὀλιγαρχία καὶ στάσις ἐπαύσατο.

99 Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ οἱ ἐν τῇ

§ 2. *πυκναί.* zu 1, 23, 3. — *ἀφ' ὧν* in Folge deren. (Herbst S. 52.) zu 8, 81, 1. — *νομοθέτας*, ausserordentliche. Schömann de com. p. 270. (Kr. z. Dion. p. 389.) — *πρῶτον* nächstfolgende. — *ἐπὶ ἐμοῦ* zu meiner Zeit, wie Her. 1, 5, 2. Spr. 68, 40, 4. — *ἥ τε ἐς — ξύγκρασις* die Mischung der oligarchischen und demokratischen Elemente. Dem *τέ* enspricht das *καί* vor *ἐκ*, ein Hyperbaton. zu 5, 11, 2. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 234, 38. — *τῶν πραγμάτων.* Spr. 50, 11, 2. — *ἀνήνεγκε* brachte empor, gab neue Kräfte. Ungewöhnlich. vgl. Her. 3, 22, 2? — *ἀνθάπτεσθαι τῶν πρ.* die Angelegenheiten zu betreiben, sowohl die bürgerlichen als die militairischen.

C. 98. § 1. *καὶ ὅσοι.* zu *καὶ ἅ* 3, 2, 1. — *ἦσαν τῆς.* Spr. 47, 9, 2. — *Ἀρίσταρχος.* Kr. z. Dion. p. 389, 114. — *τοξότας*, wahrscheinlich von den Skythen. (Dr.) — *τινὰς τούς.* zu 7, 2, 4.

§ 2. *ἦν* für *ἔστι.* Spr. 53, 2, 4. Dobree vermuthet: *Οἰνόην Ἀθηναίων*, wenn nicht *ἦν δὲ — τεῖχος* zu streichen sei. — *διαφθορᾶς* hängt von *ξυμφοράν* ab. 1, 33, 1: *ἡ ξυντυχία τῆς ἡμετέρας χρείας.* (Gö.) vgl. 3, 111, 5. (Arn.) — *ἐθελοντηδόν* mit Bezug auf das in *προσπαρακαλεῖν* liegende *προσέρχεσθαι.* Das Wort ist ungewöhnlich. Lobeck z. Phryn. p. 6. — *προσπαρακαλέσαντες.* zu 1, 67, 2. — *τἄλλα.* zu 2, 5, 4. — *ξυμβεβάσθαι* es sei ein Vertrag geschlossen. Spr. 61, 5, 6 u. über die Form zu 1, 123, 3.

§ 3. *ὑπόσπονδοι.* zu 6, 88, 10.

C. 99. § 1. *οἱ ἐν τῇ Μ. Πελοποννήσιοι.* Kr. z. Dion. p. 337 s.

Μιλήτῳ Πελοποννήσιοι, ὡς τροφήν τε οὐδεὶς ἐδίδου τῶν ὑπὸ Τισσα-
φέρνους τότε ὅτ' ἐπὶ τὴν Ἄσπενδον παρήει προσταχθέντων, καὶ αἱ
Φοίνισσαι νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρνης τέως που ἧκον, ὅ τε Φίλιππος ὁ
ξυμπεμφθεὶς αὐτῷ ἐπεστάλκει Μινδάρῳ τῷ ναυάρχῳ καὶ ἄλλος, Ἱπ-
ποκράτης, ἀνὴρ Σπαρτιάτης καὶ ὢν ἐν Φασήλιδι, ὅτι οὔτε αἱ νῆες
παρέσοιντο πάντα τε ἀδικοῖντο ὑπὸ Τισσαφέρνους, Φαρνάβαζός τ' ἐπε- 2
καλεῖτο αὐτοὺς καὶ ἦν πρόθυμος κομίσας τὰς ναῦς καὶ αὐτὸς τὰς
λοιπὰς ἔτι πόλεις τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς ἀποστῆσαι τῶν Ἀθηναίων, ὥσπερ
καὶ ὁ Τισσαφέρνης, ἐλπίζων πλέον τι σχήσειν ἀπ' αὐτοῦ, οὕτω δὴ ὁ
Μίνδαρος πολλῷ κόσμῳ καὶ ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου, ὅπως λά-
θοι τοὺς ἐν Σάμῳ, ἄρας ἀπὸ τῆς Μιλήτου ναυσὶ τρισὶ καὶ ἑβδομή-
κοντα ἔπλει ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. πρότερον δ' ἐν τῷ αὐτῷ θέρει 3
τῷδε ἑκκαίδεκα ἐς αὐτὸν νῆες ἐσέπλευσαν, αἳ καὶ τῆς Χερσονήσου τι
μέρος κατέδραμον. χειμασθεὶς δὲ ἀνέμῳ καὶ ἀναγκασθεὶς καταίρει ἐς
τὴν Ἴκαρον καὶ μείνας ἐν αὐτῇ ὑπὸ ἀπλοίας πέντε ἢ ἓξ ἡμέρας ἀ-
φικνεῖται ἐς τὴν Χίον. ὁ δὲ Θράσυλλος ἐκ τῆς Σάμου, ἐπειδὴ ἐπύθετο 100
αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλήτου ἀπηρκότα, ἔπλει καὶ αὐτὸς ναυσὶν εὐθὺς πέντε
καὶ πεντήκοντα, ἐπειγόμενος, μὴ φθάσῃ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ἐσπλεύ-
σας. αἰσθόμενος δ' ὅτι ἐν τῇ Χίῳ εἴη καὶ νομίσας αὐτὸν καθέξειν 2
αὐτοῦ σκοποὺς μὲν κατεστήσατο καὶ ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιπέρας
ἠπείρῳ, εἰ ἄρα ποι κινοῖντο αἱ νῆες, ὅπως μὴ λάθοιεν, αὐτὸς δ' ἐς
τὴν Μήθυμναν παραπλεύσας ἄλφιτά τε καὶ τἆλλα ἐπιτήδεια παρα-
σκευάζειν ἐκέλευεν, ὡς ἢν πλείων χρόνος γίγνηται, ἐκ τῆς Λέσβου

Das Subject wird nach den Zwischensätzen erneuert durch *οὕτω δὴ ὁ Μίνδαρος* § 2. vgl. zu 4, 74, 1. — *τῶν*, weil nicht bloss *Ταμώς* 8, 87, 1, sondern *οἱ περὶ Ταμών* vorschwebt. — *τότε* 8, 87, 1 f. — *οὐδέ*. zu 6, 55, 2. — *Φίλιππος* 8, 87, 5. — *Μινδάρῳ* 8, 85, 1. — *ἄλλος*. *ἄλλοις* Reiske. — *Ἱπποκράτης*, der 8, 35, 1. 107, 2 erwähnte? (Pp.) — *καὶ ὤν*. *κατοικῶν* Kr. Bruchst.

§ 2. *τὰς ναῦς*, der Peloponnesier. — *καὶ αὐτός* auch er, erklärt durch *ὥσπερ καὶ ὁ Τισσαφέρνης*. — *τὰς λοιπάς*, die noch nicht abgefallenen hellenischen Städte. — *ἐλπίζων* auf *Φαρνάβαζος* bezogen. — *πλέον τι σχήσειν*. Zus. zu 4, 43, 3. — *ἀπ' αὐτοῦ*. zu 1, 68, 1. vgl. 2, 18, 2. 8, 92, 3. — *πολλῷ κόσμῳ*. zu 2, 52, 1. — *ἀπό*. zu 2, 90, 3. — *τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα*. Kr. z. Dion. p. 305 s. u. 320. „Wenn die zwei Schiffe des Philippos nicht (ohne ihn) zurückgekommen sind, so müssen sie durch andre anderswoher ersetzt sein oder Thuk. sich verrechnet haben.“ (Arn.)

§ 3. *πρότερον — κατέδραμον*, parenthetisch eingeschoben. (Hk.) Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 305. — *ἐσέπλευσαν* für *ἐπέπλευσαν* oder *ἀπέπλευσαν* einige Hsn. — *αἳ καί* für *καί* eine gute Hs. — *ὑπὸ ἀπλοίας*. zu 2, 85, 4.

C. 100. § 1. *φθάσῃ*, *Μίνδαρος*.

§ 2. *καθέξειν*, *ἐνδιατρίψειν*. (Sch.) vgl. zu 8, 28, 2; transitiv fasst es Hl., wofür *κινοῖντο* spricht. — *τἆλλα* für *τὰ ἄλλα* eine Hs. Vielleicht *τἆλλα τά*, wie wohl auch 4, 69, 1. 7, 83, 2. vgl. 1, 90, 4. 6, 15, 1, Xen. An. 7, 1, 13. — *γίγνηται*. *ἐγγίγνηται*? zu 1, 113, 1. vgl. 7, 49, 4.

3 τοὺς ἐπίπλους τῇ Χίῳ ποιησόμενος. ἅμα δέ, Ἔρεσος γὰρ τῆς Λέσβου
ἀφειστήκει, ἐβούλετο ἐπ' αὐτὴν πλεύσας, εἰ δύναιτο, ἐξελεῖν. Μηθυ-
μναίων γὰρ οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι φυγάδες διακομίσαντες ἔκ τε τῆς
Κύμης προσεταιριστοὺς ὁπλίτας ὡς πεντήκοντα καὶ τῶν ἐκ τῆς ἠπεί-
ρου μισθωσάμενοι, ξύμπασιν ὡς τριακοσίοις, Ἀναξάνδρου Θηβαίου
κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἡγουμένου προσέβαλον πρώτῃ Μηθύμνῃ, καὶ ἀπο-
κρουσθέντες τῆς πείρας διὰ τοὺς ἐκ τῆς Μυτιλήνης Ἀθηναίων φρου-
ροὺς προελθόντας, αὖθις ἔξω μάχῃ ἀπωσθέντες καὶ διὰ τοῦ ὄρους
4 κομισθέντες ἀφιστᾶσι τὴν Ἔρεσον. πλεύσας οὖν ὁ Θράσυλλος ἐπ' αὐ-
τὴν πάσαις ταῖς ναυσὶ διενοεῖτο προσβολὴν ποιεῖσθαι. προαφιγμένος
δ' αὐτόσε ἦν καὶ ὁ Θρασύβουλος πέντε ναυσὶν ἐκ τῆς Σάμου, ὡς ἠγ-
γέλθη αὐτοῖς ἡ τῶν φυγάδων αὕτη διάβασις· ὑστερήσας δ' ἐπὶ τὴν
5 Ἔρεσον ἐφώρμει ἐλθών. προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου
τινὲς δύο νῆες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμεναι καὶ αἱ Μηθυμναῖαι· καὶ αἱ
πᾶσαι νῆες παρῆσαν ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα, ἀφ' ὧν τῷ στρατεύματι παρε-
σκευάζοντο ὡς κατὰ κράτος μηχαναῖς τε καὶ παντὶ τρόπῳ, ἢν δύνων-
ται, αἱρήσοντες τὴν Ἔρεσον.

101 Ὁ δὲ Μίνδαρος ἐν τούτῳ καὶ αἱ ἐκ τῆς Χίου τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐπισιτισάμεναι δυοῖν ἡμέραις, καὶ λαβόντες παρὰ τῶν Χίων τρεῖς τεσσαρακοστὰς ἕκαστος Χίας, τῇ τρίτῃ διὰ ταχέων ἀπαίρουσιν ἐκ τῆς Χίου, (οὐ) πελάγιαι, ἵνα μὴ περιτύχωσι ταῖς ἐν τῇ Ἐρέσῳ ναυσίν, ἀλλ' ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λέσβον ἔχοντες ἔπλεον ἐπὶ τὴν ἤπειρον. καὶ προσβαλόντες τῆς Φωκαΐδος ἐς τὸν ἐν Καρτερίοις λιμένα καὶ ἀριστοποιη-

§ 3. *γάρ.* zu 1, 87, 1. — *τῆς Λέσβου* hängt von *Ἔρεσος* ab. (Hl. u. Dobree.) Spr. 47, 5, 5. — *ἐξελεῖν, αὐτήν.* zu *ἐδῄουν* 1, 114, 2. — *οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι.* zu 1, 5, 1. Gemeint sind Optimaten. (Kr. z. Dion. p. 336, 80.) — *προσεταιριστούς, [εἰς] συμμάχους ληφθέντας.* (Sch.) Ein sehr seltenes Wort, substantivisch bei Dion C. 335, 20. (Bl.) — *ξύμπασιν.* zu 6, 62, 1. — *κατὰ τὸ ξυγγενές.* zu 1, 6, 3. Ueber die Sache zu 3, 2, 2. — *πρώτῃ.* Spr. 57, 5, 3. vgl. 2, 80, 5 u. 8, 44, 2. — *αὖθις. καὶ αὖθις* Reiske. zu 6, 90, 1. Zu *ἀφιστᾶσι* zieht es Kr. z. Dion. p. 293, 26. — *τοῦ ὄρους. τὰ ὄρεια* Xen. Hell. 4, 8, 29? (Kr. z. Dion. 298, 46.) Nahe bei Methymna lag der Lepetymnos.

§ 4. *προαφικνεῖσθαι* noch 4, 2, 1 und bei Josephos. — *ὡς* für *ὅτε* eine gute Hs. — *αὕτη.* Spr. 50, 12, 20. — *ὑστερήσας, Θρασύβουλος οὐ φθάσας τὴν ἀπόστασιν.* (Ds.) zu 2, 80, 4. — *ἐφώρμει ἐλθών.* Ueber das Hyperbaton Kr. z. Dion. p. 318, 46.

§ 5. *τινὲς δύο.* zu 7, 34, 4. — *καὶ αἱ Μ. καὶ Μ. ε'* d. h. *πέντε* Dobree. Kr. z. Dion. p. 318 s. — *αἱ πᾶσαι.* zu 1, 100, 1. — *ἀφ' ὧν τῷ σ. π., ἀφ' ὧν δηλαδὴ νεῶν τοὺς στρατιώτας παραλαβόντες παρεσκευάζοντο.* (Sch.) So *οἱ ἀπὸ τῶν νεῶν* 3, 90, 3. vgl. Haase p. 33.

C. 101. § 1. *καὶ αἱ ἐκ. καὶ ἐκ* die besten Hsn., von denen eine *αἱ* vor *νῆες* hat. — *δυοῖν* für *δυσίν* Lobeck zu Soph. Aj. p. 471. — *λαβόντες, οἱ ναῦται.* (Ps.) — *τεσσαρακοστάς, ἀρχαῖα νομίσματα καὶ ἐπιχώρια.* (Sch.) Vielleicht ein Vierzigstel des Stater, gleich drei Obolen. (Arn.) — *ἕκαστος.* Spr. 57, 8. — *Χίου, οὐ* für *Χίου* Hk. u. Dobree. vgl. Kr. z. Dion. p. 306. — *προσβαλόντες.* zu 6, 4, 6. — *τῆς Φωκαΐδος.* Spr. 47, 5, 5. — *Ἀρ-*

σάμενοι παραπλεύσαντες τὴν Κυμαίαν δειπνοποιοῦνται ἐν Ἀργεννούσαις
τῆς ἠπείρου, ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Μυτιλήνης. ἐντεῦθεν δ' ἔτι πολλῆς νυ- 2
κτὸς παραπλεύσαντες καὶ ἀφικόμενοι τῆς ἠπείρου ἐς Ἁρματοῦντα καταντι-
κρὺ Μηθύμνης ἀριστοποιησάμενοι διὰ ταχέων παραπλεύσαντες Λέκτον
καὶ Λάρισσαν καὶ Ἁμαξιτὸν καὶ τὰ ταύτῃ χωρία ἀφικνοῦνται ἐς Ῥοί-
τειον ἤδη τοῦ Ἑλλησπόντου, πρωίτερον μέσων νυκτῶν. εἰσὶ δ' αἳ τῶν
νεῶν καὶ ἐς Σίγειον κατῆραν καὶ ἄλλοσε τῶν ταύτῃ χωρίων. οἱ δ' 102
Ἀθηναῖοι ἐν τῇ Σηστῷ δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν ὄντες, ὡς αὐτοῖς
οἵ τε φρυκτωροὶ ἐσήμαινον καὶ ᾐσθάνοντο τὰ πυρὰ ἐξαίφνης πολλὰ
ἐν τῇ πολεμίᾳ φανέντα, ἔγνωσαν ὅτι ἐσπλέουσιν οἱ Πελοποννήσιοι.
καὶ τῆς αὐτῆς ταύτης νυκτὸς ὡς εἶχον τάχους ὑπομίξαντες τῇ Χερ-
σονήσῳ παρέπλεον ἐπ' Ἐλαιοῦντος, βουλόμενοι ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυ-
χωρίαν τὰς τῶν πολεμίων ναῦς. καὶ τὰς μὲν ἐν Ἀβύδῳ ἑκκαίδεκα 2
ναῦς ἔλαθον, προειρημένης φυλακῆς τῷ φιλίῳ ἐπίπλῳ, ὅπως αὐτῶν
ἀνακῶς ἕξουσιν, ἢν ἐκπλέωσιν· τὰς δὲ μετὰ τοῦ Μινδάρου ἅμα τῇ
ἕῳ κατιδόντες τὴν δίωξιν εὐθὺς ποιούμενοι οὐ φθάνουσι πάσαις, ἀλλ'
αἱ μὲν πλείους ἐπὶ τῆς Ἴμβρου καὶ Λήμνου διέφυγον, τέσσαρες δὲ
τῶν νεῶν αἱ ὕσταται πλέουσαι καταλαμβάνονται παρὰ τὸν Ἐλαιοῦντα.

γεννούσαις für *Ἀργινούσαις* die besten Hsn.; mit zwei *σ* eine, richtig nach Schäfer z. Plut. 4 p. 411. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 306 s. — *τῆς ἠπείρου* verdächtigt Kr. z. Dion. eb. als aus § 2 entstanden.

§ 2. *ἔτι πολλῆς νυκτός* noch tief in der Nacht. (Va.) zu 4, 110, 1. *νυκτὸς ἔτι πολλῆς* Dion. Arch. 4, 11, *πολλῆς ἔτι νυκτός* eb. 5, 7. vgl. Kr. z. Arr. An. 1, 6, 9 lat. A. — *παραπλεύσαντες. τὴν Κυμαίαν* fügen gute Hsn. hinzu aus § 1; *τὴν Καναίαν* vermuthete sonst Pp.; auch *παραπλεύσαντες καί* verdächtigt Kr. z. Dion. p. 307. — *Λεκτόν* für *Λέκτον* einige Hsn. vgl. Spitzner z. Il. ξ, 283. (Pp.) — *Λάρισσαν. Λάρισαν* Pp. vgl. 2, 22, 3 u. 4, 78, 2. — *Ῥοίτειον* für *Ῥοίτιον* eine gute Hs. — *ἤδη τοῦ Ἑ.* was schon zum H. gehört. (Va.) zu 2, 96, 3. — *πρωίτερον.* zu 7, 19, 1. *πρῳαίτερον* Bk. — *εἰσὶ δ' αἳ καί.* zu 2, 49, 5.

C. 102. § 1. *δυοῖν δ. ε.* Kr. z. Dion. p. 318, 43. — *φρυκτωροί.* zu 2, 94, 1. 3, 22, 5. 80, 2. — *ὑπομίξαντες, ἐγγίσαντες.* (Sch.) Sonst woher so mir nicht bekannt. — *ἐκπλεῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλεύσαντες διαφυγεῖν.* (Sch.) So 3, 34, 2 *ὑπεξελθόντες τούτους.* (Scholefield.) vgl. Kr. z. Her. 5, 103. 104. — *τὰς τῶν π. ναῦς* will Dobree streichen oder *φθάσαντες* vor *ἐκπλεῦσαι* einschieben.

§ 2. *τὰς ἑκκαίδεκα* 8, 99, 3. (Ds.) Kr. z. Dion. p. 305. — *προειρημένης φυλακῆς* obschon ihnen Achtsamkeit vorher anempfohlen war. — *τῷ φιλίῳ ἐπίπλῳ, ὑπὸ τοῦ φιλίου ἐπίπλου, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ στόλου τοῦ μετὰ Μινδάρου, ὅπως παραφυλάττωσι τοὺς Ἀθηναίους, ὑπὲρ τοῦ μὴ λαθεῖν αὐτοὺς ἐκπλεύσαντας.* (Sch.) So *ἐπίπλους* für *ἐπιπλέοντες* 2, 90, 2. (Gö.) Hier doch hart. — *ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ προνοητικῶς καὶ φυλακτικῶς.* (Sch.) Jonisch, wie bei Her. 8, 109. (Wasse.) eb. 1, 24, 4 u. Plat. Kom. 200. vgl. Kr. z. Dion. p. 298, 45. — *δίωξιν. δίωσιν* Herbst Rückk. des Alk. S. 38. — *ποιουμένου* für *ποιούμενοι* Kr. z. Dion. p. 319, 51 u. Dobree. — *φθάνουσι,* im Entkommen. — *πάσαις* für *πᾶσαι* Reiske u. eine gute Hs.: mit allen. — *Ἴμβρου* für *ἠπείρου* einige Hsn. — *ὕσταται.* Spr. 57, 5, 3. — *παρά.* zu 6, 57, 3. Dobree vermuthet *περί.*

3καὶ μίαν μὲν ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πρωτεσιλάου αὐτοῖς ἀν-
δράσι λαμβάνουσι, δύο δ' ἑτέρας ἄνευ τῶν ἀνδρῶν· τὴν δὲ μίαν
103πρὸς τῇ Ἴμβρῳ κενὴν κατακαίουσιν. μετὰ δὲ τοῦτο ταῖς τε ἐξ Ἀβύ-
δου ξυμμιγείσαις καὶ ταῖς ἄλλαις ξυμπάσαις ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα πολιορ-
κήσαντες Ἐλαιοῦντα ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς οὐ προσεχώρει, ἀπέπλευ-
σαν ἐς Ἄβυδον.
Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ψευσθέντες τῶν σκοπῶν καὶ οὐκ ἂν οἰόμενοι σφᾶς
λαθεῖν τὸν παράπλουν τῶν πολεμίων νεῶν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τει-
χομαχοῦντες, ὡς ᾔσθοντο, εὐθὺς ἀπολιπόντες τὴν Ἔρεσον κατὰ τάχος
2ἐβοήθουν ἐς τὸν Ἑλλήσποντον· καὶ δύο τε ναῦς τῶν Πελοποννησίων
αἱροῦσιν, αἳ πρὸς τὸ πέλαγος τότε θρασύτερον ἐν τῇ διώξει ἀπάρασαι
περιέπεσον αὐτοῖς, καὶ ἡμέρᾳ ὕστερον ἀφικόμενοι ὁρμίζονται ἐς τὸν
Ἐλαιοῦντα καὶ τὰς ἐκ τῆς Ἴμβρου ὅσαι κατέφυγον κομίζονται καὶ ἐς
τὴν ναυμαχίαν πέντε ἡμέρας παρεσκευάζοντο. μετὰ δὲ τοῦτο ἐναυ-
104μάχουν τρόπῳ τοιῷδε. οἱ Ἀθηναῖοι παρέπλεον ἐπὶ κέρως ταξάμενοι
παρ' αὐτὴν τὴν γῆν ἐπὶ τῆς Σηστοῦ, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι
ἐκ τῆς Ἀβύδου ἀντανῆγον καὶ αὐτοί. καὶ ὡς ἔγνωσαν ναυμαχήσοντες,
παρέτειναν τὸ κέρας οἱ μὲν Ἀθηναῖοι παρὰ τὴν Χερσόνησον, ἀρξάμε-
νοι ἀπὸ Ἰδάκου μέχρι Ἀρριανῶν, νῆες ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα, οἱ δ' αὖ
Πελοποννήσιοι ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Δαρδάνου, νῆες ὀκτὼ καὶ ἑξήκοντα.
2κέρας δὲ τοῖς μὲν Πελοποννησίοις εἶχον τὸ μὲν δεξιὸν Συρακόσιοι, τὸ
δ' ἕτερον αὐτὸς Μίνδαρος καὶ τῶν νεῶν αἱ ἄριστα πλέουσαι, Ἀθη-

§ 3. *τὴν μίαν.* Spr. 50, 2, 8. (Kr. z. Dion. p. 303, 69.)

C. 103. § 1. *ταῖς ἐξ Ἀ.* 8, 99, 3. — *ταῖς ἄλλαις*, mit denen die Mindaros herbeigeführt hatte nach Kr. z. Dion. p. 308, der hier und nach *ὀγδοήκοντα* Kommata setzt. — *ξυμπάσαις* im Ganzen. — *ψευσθέντες τῶν σκοπῶν*, *ψευσθέντων τῶν σκοπῶν καὶ ἁμαρτόντων.* (Sch.) Ein sonderbarer Ausdruck, da man für das Concretum ein Abstractum erwarten würde, wie in den Phrasen *ψεύδεσθαι γνώμης, ἐλπίδος.* (Pp.) Der Sinn ist wohl eig.: getäuscht in der Zuverlässigkeit der Späher. Lys. 19, 49: *φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι*, rücksichtlich ihres Reichthums. Xen. Mem. 4, 2, 26: *διὰ τὸ ἐψεῦσθαι ἑαυτῶν πλεῖστα κακὰ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι.* „So noch Plat. Menex. 245: *τῶν ξυμμάχων ἐψεύσθη.*" (Pp.)

§ 2. *τότε* 8, 102, 2. — *τὴν ναυμαχίαν* die zu liefernde Seeschlacht. zu 2, 86, 3 u. 6, 49, 1.

C. 104. § 1. *ἐπὶ κέρως.* zu 6, 32, 2. — *ἀντανῆγον.* zu 7, 52, 1. — *καὶ αὐτοί* ihrerseits. zu 5, 6, 3. — *παρέτειναν*, ein technischer Ausdruck, auch Xen. An. 7, 3, 48. (Bl.) — *παρέτειναν* — *Ἀρριανῶν* ita capio: Athenienses classem extendebant ab Idaco usque ad Arrhiana, navigando sc. ab Arrhianis, quae extra Cynossema pono, Idacon versus. (Dobree.) vgl. Kr. z. Dion. p. 283. — *τὸ κέρας* die Schlachtlinie. Kr. z. Xen. An. 6, 3, 5. — *ἀρξάμενοι* als ob ein: und sich erstreckend folgen sollte. vgl. Kr. z. Xen. An. 6, 2, 1 u. Her. 9, 15, 2. — *ἑβδομήκοντα* für *ὀγδοήκοντα* die besten Hsn. — *ἀπὸ Ἀ. μέχρι Δ.* Ueber die zweifelhaften Localitäten vgl. Kruse Ueber Her. Ausmessung des Pontos S. 57 ff. 66 u. 71. — *ἑξήκοντα. ὀγδοήκοντα* Acac. u. zwei Hsn. vgl. Kr. z. Dion. p. 319 s. Wenig ansprechend sind die Vermuthungen Neuerer.

ναίοις δὲ τὸ μὲν ἀριστερὸν Θράσυλλος, ὁ δὲ Θρασύβουλος τὸ δεξιόν·
οἱ δ' ἄλλοι στρατηγοὶ ὡς ἕκαστοι διετάξαντο. ἐπειγομένων δὲ τῶν Πε- 3
λοποννησίων πρότερόν τε ξυμμῖξαι καὶ κατὰ μὲν τὸ δεξιὸν τῶν Ἀθη-
ναίων, ὑπερσχόντες αὐτοὶ τῷ εὐωνύμῳ, ἀποκλῇσαι τοῦ ἔξω αὐτοὺς
ἔκπλου, εἰ δύναιντο, κατὰ δὲ τὸ μέσον ἐξῶσαι πρὸς τὴν γῆν οὐχ ἑκὰς
οὖσαν, οἱ Ἀθηναῖοι γνόντες, ᾗ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς
οἱ ἐναντίοι, ἀντεπεξῆγον καὶ περιεγίγνοντο τῷ πλῷ, τὸ δ' εὐώνυμον
αὐτοῖς ὑπερεβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν ἣ Κυνὸς σῆμα καλεῖται. τῷ δὲ 4
μέσῳ, τοιούτου ξυμβαίνοντος, ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσὶ
καθίσταντο, ἄλλως τε καὶ ἐλάσσοσι χρώμενοι τὸ πλῆθος καὶ τοῦ χω-
ρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔ-
χοντος, ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι.
προσπεσόντες οὖν οἱ Πελοποννήσιοι κατὰ τὸ μέσον ἐξέωσάν τε ἐς τὸ 105
ξηρὸν τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν, τῷ ἔργῳ
πολὺ περισχόντες. ἀμῦναι δὲ τῷ μέσῳ οὔθ' οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον
ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὑπὸ πλήθους τῶν ἐπικειμένων νεῶν ἐδύναντο οὔθ' οἱ
περὶ τὸν Θράσυλλον ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου — ἀφανές τε γὰρ ἦν διὰ τὴν 2
ἄκραν τὸ Κυνὸς σῆμα καὶ ἅμα οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐλάσ-
σους ἐπιτεταγμένοι εἶργον αὐτούς, πρὶν οἱ Πελοποννήσιοι διὰ τὸ κρα-
τήσαντες ἀδεῶς ἄλλοι ἄλλην ναῦν διώκειν ἤρξαντο μέρει τινὶ σφῶν
ἀτακτότεροι γενέσθαι. γνόντες δὲ οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον τὰς ἐπὶ 3

§ 2. *ἀριστερόν* für *εὐώνυμον* auch bei Thuk. nur hier; öfter so bei Plut. Luc. 27, Cäs. 44, Sert. 19, Brut. 41. 49.

§ 3. *τε. τι* Reiske, in der Dukerschen Ausgabe verdächtigt. — *ξυμμῖξαι*, *συμπεσεῖν, συρράξαι.* (Sch.) — *ὑπερσχόντες* für *ὑπερσχόντων.* zu 8, 63, 2. Ueber das Wort zu 3, 107, 3. — *ἀποκλῇσαι* für *ἀποκλεῖσαι* Bk. — *αὐτούς* eingeschoben wie 1, 68, 1. 7, 62, 3. 78, 4. 8, 2, 2. — *ἑκάς.* zu 1, 69, 4. — *ἀντεπεξῆγον* mit Bezug auf die Ueberflügelung, *ὑπερσχόντες* hier, *ἐπεξαγωγή* 8, 105, 3. vgl. zu 5, 71, 3. Oefter findet sich dies Verbum so bei Spätern, wie Dion C. 46, 37. — *περιεγίγνοντο τῷ πλῷ*, *ἔφθασαν πλεύσαντες οὗ ἐβούλοντο ἀποκλεῖσαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι.* (Ds.) zu 1, 55, 3. — *ὑπερεβεβλήκει. ὑπερεκβεβλήκει* einige gute Hsn. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 283, 71?

§ 4. *ἀσθενέσι* ist Prädicat, als ob stände: *ταῖς δὲ μέσαις ναυσὶν ἀσθενέσι* etc. Spr. 57, 3, 1. — *τὴν περιβολήν, τὸ προκῦπτον ἐς θάλασσαν ὃ ἔδει τοὺς Ἀθηναίους περιβαλεῖν.* (Ds.) — *ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα.* zu 7, 58, 1.

C. 105. § 1. *ἐπεκβαίνειν* noch 1, 49, 4 u. bei Spätern. — *περισχόντες, ἤγουν περιγενόμενοι, κρείττονες γενόμενοι.* (Sch.) vgl. 5, 7, 2 u. 71, 1. — *ὑπό.* Xen. Hell. 6, 3, 15: *ὑπὸ πλήθους κακῶν ἀπείπωμεν.* (Dobree 2 p. 158.)

§ 2. *ἀφανές — αὐτούς* ist parenthetisch abzuscheiden. Denn zur Hülfe kam nicht der linke, sondern der rechte Flügel. (Kämpf Quaestt. 3 p. 13 s.) — *ἀφανές.* Spr. 43, 4, 13. *ἀφανέστερα* einige gute Hsn. vgl. zu 8, 55, 1. — *τὴν ἄκραν τὸ Κ. σ.* zu 1, 46, 3. — *ἐλάσσους.* Spr. 50, 11, 1. — *πρίν.* zu 5, 61, 1. — *διώκειν. διώκοντες* fast alle Hsn. Doch halt' ich ein Particip hier eben so wenig für erträglich als 4, 63, 1 u. 5, 7, 1.

§ 3. *γνόντες, τὴν ἀταξίαν.* (Va.) Interpungirt ist im Folgenden nach

σφίσι ναῦς ἐπεχούσας, παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἤδη τοῦ κέρως καὶ
ἐπαναστρέψαντες, εὐθὺς ἠμύναντό τε καὶ τρέπουσι, καὶ τὰς κατὰ τὸ
νικῆσαν τῶν Πελοποννησίων μέρος ὑπολαβόντες πεπλανημένας ἔκοπτόν
τε καὶ ἐς φόβον τὰς πλείους ἀμαχεὶ καθίστασαν. οἵ τε Συρακόσιοι
ἐτύγχανον καὶ αὐτοὶ ἤδη τοῖς περὶ τὸν Θράσυλλον ἐνδεδωκότες καὶ
106 μᾶλλον ἐς φυγὴν ὁρμήσαντες, ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἄλλους ἑώρων. γεγε-
νημένης δὲ τῆς τροπῆς καὶ καταφυγόντων τῶν Πελοποννησίων πρὸς
τὸν Μείδιον μάλιστα ποταμὸν τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ ἐς Ἄβυδον,
ναῦς μὲν ὀλίγας ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι — στενὸς γὰρ ὢν ὁ Ἑλλήσπον-
τος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς τοῖς ἐναντίοις παρεῖχεν — τὴν μέντοι
2 νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας ἐπικαιροτάτην δὴ ἔσχον. φοβούμενοι γὰρ
τέως τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διά τε τὰ κατὰ βραχὺ σφάλ-
ματα καὶ διὰ τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ ξυμφορὰν ἀπηλλάγησαν τοῦ σφᾶς
τε αὐτοὺς καταμέμφεσθαι καὶ τοὺς πολεμίους ἔτι ἀξίους του ἐς τὰ
3 ναυτικὰ νομίζειν. ναῦς μέντοι τῶν ἐναντίων λαμβάνουσι Χίας μὲν
ὀκτώ, Κορινθίας δὲ πέντε, Ἀμπρακιώτιδας δὲ δύο καὶ Βοιωτίας δύο,
Λευκαδίων δὲ καὶ Λακεδαιμονίων καὶ Συρακοσίων καὶ Πελληνέων
μίαν ἑκάστων· αὐτοὶ δὲ πέντε καὶ δέκα ναῦς ἀπολλύασιν. στήσαντες
δὲ τροπαῖον ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ οὗ τὸ Κυνὸς σῆμα καὶ τὰ ναυάγια προσα-
γαγόμενοι καὶ νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ὑποσπόνδους ἀποδόντες ἀπέστει-
4 λαν καὶ ἐς τὰς Ἀθήνας τριήρη ἄγγελον τῆς νίκης. οἱ δ' ἀφικομένης
τῆς νεὼς καὶ ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες ἐπί τε ταῖς περὶ
τὴν Εὔβοιαν ἄρτι ξυμφοραῖς καὶ κατὰ τὴν στάσιν γεγενημέναις πολὺ

Dobree, *τὰς ναῦς* mit *ἠμύναντο* verbunden. — *ἐπεχούσας, ἐφεδρευούσας, ἐπικειμένας.* (Sch.) Her. 9, 59: *ἐπεῖχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους.* (Arn.) vgl. Arr. An. 1, 14, 4. Es widerstrebt Haase S. 103 ss., der *τά* oder *τό* vor *τάς* einschiebt, *ἐπὶ σφίσι* durch *κατὰ σφᾶς* deutend, *ἐπέχειν* nach der A. zu 1, 48, 2 erklärt. „Doch könnte man dies wohl auch intransitiv nehmen: stehen." (Pp.) Ueber *ἐπί* gegen Spr. 68, 41, 7. — *ἐπεξαγωγή* scheint sonst nicht vorzukommen. vgl. zu 5, 71, 3. — *κατά.* zu 1, 48, 3. — *ὑπολαβόντες, δεξάμενοι.* (Sch.) *ὑπολαμβάνοντες* mehrere gute Hsn. zu 1, 68, 4. — *καθίστασαν.* zu 3, 108, 1. (2.) u. 4, 75, 2. — *ἑώρων, ἐς φυγὴν ὁρμήσαντας.* zu 1, 78, 3. vgl. 7, 69, 1.

C. 106. § 1. *τῆς τροπῆς.* Kr. z. Dion. p. 320 s. — *Μείδιον* für *Πύδιον* die besten Hsn. *Ῥόδιον* D'Anville. vgl. jedoch Kruse eb. S. 66 u. 71. — *μάλιστα* eingeschoben wie *ἄνω* 2, 83, 1 u. *κύκλῳ* 7, 70, 1. — *τὸ πρῶτον* ohne *μέν.* zu 1, 32, 1. vgl. 7, 23, 1. — *βραχείας* nahe gelegene.

§ 2. *κατὰ βραχύ, ἄρτι, πρὸ ὀλίγου γεγενημένα.* (Sch.) ein und der andere Verlust im Kleinen. (Hl.) zu 4, 96, 3. — *καταμέμφεσθαι.* vgl. 7, 77, 1 u. Kr. z. Her. 1, 77, 1. — *του* für *τοῦ* Dr.

§ 3. *Πελληνέων* für *Πελληναίων* einige Hsn. vgl. 2, 9, 1. 8, 3, 3. (Bk.) — *πέντε καὶ δέκα.* Kr. z. Dion. p. 323. — *προσαγαγόμενοι. ἰδιωσάμενοι.* (Sch.) — *τούς* vor *νεκρούς* ist mit den besten Hsn. gestrichen. zu 1, 54, 2. — *ἄγγελον.* zu 3, 36, 3.

§ 4. *ἀφικομένης καὶ ἀκούσαντες.* Spr. 56, 14, 2. — *ἀνέλπιστον τήν.* [*τὴν*] *ἀνέλπιστον*? — *ἐπί* nach. Spr. 68, 41, 2. — *ξυμφοραῖς*, der Niederlage dort 8, 95 und des Abfalles der Insel. (Ds.) — *καὶ κατά, καὶ ἐπὶ*

ἐπεϱϱώσθησαν, καὶ ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πϱάγματα,
ἢν πϱοθύμως ἀντιλαμβάνωνται, πεϱιγενέσθαι.
Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν ἡμέϱᾳ τετάϱτῃ ὑπὸ σπουδῆς ἐπισκευά- 107
σαντες τὰς ναῦς οἱ ἐν τῇ Σηστῷ Ἀθηναῖοι ἔπλεον ἐπὶ Κύζικον ἀφε-
στηκυῖαν· καὶ κατιδόντες καθ' Ἁϱπάγιον καὶ Πϱίαπον τὰς ἀπὸ τοῦ
Βυζαντίου ὀκτὼ ναῦς ὁϱμούσας ἐπιπλεύσαντες καὶ μάχῃ κϱατήσαντες
τοὺς ἐν τῇ γῇ ἔλαβον τὰς ναῦς. ἀφικόμενοι δὲ καὶ ἐπὶ τὴν Κύζικον, 2
ἀτείχιστον οὖσαν, πϱοσηγάγοντο πάλιν καὶ χϱήματα ἀνέπϱαξαν. ἔπλευ-
σαν δ' ἐν τούτῳ καὶ οἱ Πελοποννήσιοι ἐκ τῆς Ἀβύδου ἐπὶ τὸν Ἐλαι-
οῦντα καὶ τῶν σφετέϱων νεῶν τῶν αἰχμαλώτων ὅσαι ἦσαν ὑγιεῖς ἐκο-
μίσαντο — τὰς δὲ ἄλλας Ἐλαιούσιοι κατέκαυσαν — καὶ ἐς τὴν Εὔ-
βοιαν ἀπέπεμψαν Ἱπποκϱάτην καὶ Ἐπικλέα κομιοῦντας τὰς ἐκεῖθεν ναῦς.
Κατέπλευσε δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χϱόνους τούτους καὶ ὁ Ἀλκιβιά- 108
δης ταῖς τϱισὶ καὶ δέκα ναυσὶν ἀπὸ τῆς Καύνου καὶ Φασήλιδος ἐς
τὴν Σάμον, ἀγγέλλων ὅτι τάς τε Φοινίσσας ναῦς ἀποστϱέψειε (τοῖς) Πελο-
ποννησίοις ὥστε μὴ ἐλθεῖν καὶ τὸν Τισσαφέϱνην ὅτι φίλον πεποιήκοι
μᾶλλον Ἀθηναίοις ἢ πϱότεϱον. καὶ πληϱώσας ναῦς ἐννέα πϱὸς αἷς
εἶχεν Ἁλικαϱνασέας τε πολλὰ χϱήματα ἐξέπϱαξε καὶ Κῶν ἐτείχισεν.
ταῦτα δὲ πϱάξας καὶ ἄϱχοντα ἐν τῇ Κῷ καταστήσας πϱὸς τὸ μετό-
πωϱον ἤδη ἐς τὴν Σάμον κατέπλευσεν.
Καὶ ὁ Τισσαφέϱνης ἀπὸ τῆς Ἀσπένδου, ὡς ἐπύθετο τὰς τῶν 2
Πελοποννησίων ναῦς ἐκ τῆς Μιλήτου ἐς τὸν Ἑλλήσποντον πεπλευ-
κυίας, ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας. ὄντων δὲ τῶν Πελοποννη-
σίων ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ, Ἀντάνδϱιοι, εἰσὶ δὲ Αἰολῆς, παϱακομισάμε-
νοι ἐκ τῆς Ἀβύδου πεζῇ διὰ τῆς Ἴδης τοῦ ὄϱους ὁπλίτας ἐσηγάγοντο
ἐς τὴν πόλιν, ὑπὸ Ἀϱσάκου τοῦ Πέϱσου, Τισσαφέϱνους ὑπάϱχου, ἀδι-

ταῖς κατά. — *γεγενημέναις.* zu 1, 11, 3 E. — *δυνατά* für *δυνατόν*, wie 3, 86, 2. (Dr.)

C. 107. § 1. *ὑπὸ σπουδῆς.* zu 3, 33, 3. — *ἐν τῇ* für *ἐν* mehrere u. einige gute Hsn. — *Πϱίαπον* sollte zuerst stehen. vgl. Strabo p. 587 u. zu 3, 29, 1 E. (Pp.) — *τὰς ὀκτὼ ναῦς*, die 8, 80, 3 erwähnten. Kr. z. Dion. p. 308, 88.

§ 2. *Κυζικόν.* Kr. z. Dion. p. 345. — *ἀνέπϱαξαν.* Spr. 52, 10, 6 u. zu 2, 95, 1. vgl. 8, 108, 1. — *αἰχμαλώτων*, die 8, 106, 3. (Sch. u. Pp.) Das Wort von Sachen bei Thuk. nur hier. — *Ἱπποκϱάτην.* *Ἱπποκϱάτη* zwei gute Hsn. Ueber die Sache Kr. z. Dion. p. 324. — *τὰς ἐκεῖθεν.* zu 1, 62, 3 u. Kr. z. Dion. p. 302, 67. Ueber die Sache 8, 94 ff. (Ds.) u. Kr. z. Dion. p. 323 s.

C. 108. § 1. *ταῖς τϱισί.* 8, 88. — *Φασήλιδος* sollte zuerst stehen. zu 3, 29, 1 E. — *τάς τε. τε* fehlt in einigen guten Hsn. — *ἀποστϱέψειε* für *ἀποτϱέψειε* gute Hsn. — *(τοῖς)* hat nur (eine) gute Hs. — *τὸν Τ. ὅτι.* zu 1, 144, 2. — *πεποιήκοι.* zu 2, 48, 1. — *ἐτείχισε* für *ἐτείχιζε* die besten Hsn. — *καί* vor *ἄϱχοντα* haben einige Hsn. — *ἄϱχοντα* für *ἄϱχοντας* eine gute Hs. — *πϱὸς τὸ μ. ἤδη.* zu 4, 135.

§ 2. *ἀπὸ τῆς Ἀ.* 8, 87, 2 f. 5. — *ἀναζευγνύναι* bei Thuk. nur hier. — *παϱακομισάμενοι, ἤγουν λεληθότως καὶ ἔξω τῆς πϱοκειμένης ὁδοῦ ἀγαγόν-*

3κούμενοι, ὥσπερ καὶ Δηλίους τοὺς Ἀτραμύττιον κατοικήσαντας, ὅτε ὑπ' Ἀθηναίων Δήλου καθάρσεως ἕνεκα ἀνέστησαν, ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον καὶ ἐπαγγείλας στρατιὰν αὐτῶν τοῖς βελτίστοις, ἐξαγαγὼν ὡς ἐπὶ φιλίᾳ καὶ ξυμμαχίᾳ τηρήσας ἀριστοποιουμένους καὶ περιστήσας τοὺς ἑαυτοῦ κατηκόντισεν. φοβούμενοι οὖν αὐτὸν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον μήποτε καὶ περὶ σφᾶς τι παρανομήσῃ καὶ ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ ἃ φέρειν οὐκ ἠδύναντο ἐκβάλλουσι τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἐκ τῆς
109ἀκροπόλεως. ὁ δὲ Τισσαφέρνης αἰσθόμενος καὶ τοῦτο τῶν Πελοποννησίων τὸ ἔργον καὶ οὐ μόνον τὸ ἐν Μιλήτῳ καὶ Κνίδῳ — καὶ ἐνταῦθα γὰρ αὐτοῦ ἐξεπεπτώκεσαν οἱ φρουροί — διαβεβλῆσθαί τε νομίσας αὐτοῖς σφόδρα καὶ δείσας μὴ καὶ ἄλλο τι ἔτι βλάπτωσι, καὶ ἅμα ἀχθόμενος εἰ Φαρνάβαζος ἐξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ δαπάνης δε-
2ξάμενος αὐτοὺς κατορθώσει τι μᾶλλον τῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, πορεύεσθαι διενοεῖτο πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου, ὅπως μέμψηταί τε τῶν περὶ τὴν Ἄντανδρον γεγενημένων καὶ τὰς διαβολὰς καὶ περὶ τῶν Φοινισσῶν νεῶν καὶ τῶν ἄλλων εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται. καὶ ἀφικόμενος πρῶτον ἐς Ἔφεσον θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Ἀρτέμιδι. [ὅταν ὁ μετὰ τοῦτο τὸ θέρος χειμὼν τελευτήσῃ, ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται.]

τες. δῆλον δὲ τοῦτο διὰ τοῦ εἰρηκέναι ὅτι διὰ τοῦ ὄρους, δηλονότι δι' ὁδοῦ ἀτρίπτου καὶ ἀσυνήθους. (Sch.)

§ 3. *Ἀτραμύττιον.* *Ἀδραμύττιον, -ύττειον, -ύττειον* mehrere (gute) Hsn. — *κατοικήσαντας ὅτε* sich angesiedelt nachdem. vgl. 5, 1, 2. — *ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον* nachdem er eine geheime Feindschaft gegen Jemand den er bekriegen wolle vorgeschützt. — *ἐπαγγείλας.* zu 7, 17, 1. — *στρατιάν.* *στρατείαν* A. Ps.; doch s. zu 1, 3, 4. — *φοβούμενοι αὐτὸν μή.* zu 4, 1, 1. — *καί* vor *ἄλλα* verbindet wohl die Participia. — *ἄλλα.* *ἄττα* Kr. Bruchst. — *ἐπιβάλλοντος.* *ἐπιτιθέντος αὐτοῖς (αὐτοῦ?) τοῖς Ἀντανδρίοις.* (Sch.) Her. 1, 106, 1: *ἔπρησσον παρ' ἑκάστων τὸ ἑκάστοισι ἐπέβαλλον.* vgl. Kr. z. Arr. An. 2, 1, 5. — *ἐκβάλλουσι,* *οἱ Ἀντάνδριοι.*

C. 109. § 1. *τὸ ἐν.* *τὸ ἐν τῇ* mehrere auch gute Hsn. — *Μιλήτῳ* 8, 84, 2. — *Κνίδῳ* 8, 35, 1. vgl. Kr. Stud. 2 S. 197. — *καὶ — γάρ.* zu 1, 31, 2; über die Sache 8, 84, 2. (Dr.) — *διαβεβλῆσθαι.* zu 3, 109, 3 u. 8, 81, 2. — *αὐτοῖς.* *αὐτούς* viele, z. Th. gute Hsn. — *ἔτι βλάπτωσι* für *ἐπιβλάπτωσι* die besten Hsn. — *μᾶλλον ἢ αὐτὸς Τισσαφέρνης.* (A. Ps.) — *τῶν πρὸς τοὺς Ἀ.* von den Unternehmungen gegen die A., der Ge. von *τι* regiert. Doch fehlt *τῶν* in zwei Hsn. Ueber *τι μᾶλλον* zu 7, 57, 1.

§ 2. *πρὸς αὐτούς,* *τοὺς Πελοποννησίους.* (Va.) — *μέμψηται τῶν γεγενημένων.* Spr. 47, 21. *μέμψεται* Cobet v. l. p. 273. vgl. zu 1, 19. — *τε τῶν.* *τι τῶν* die besten Hsn. — *τάς.* *πρὸς τάς* Cobet eb. — *διαβολάς.* *λείπει τὸ ἀπώσηται.* (Sch.) Mehrere Hsn. fügen *ἀπώσηται* hinzu. Doch findet sich *ἀπολογεῖσθαι* auch mit dem Ac., wenigstens bei Spätern. (Hertlein.) Verschieden ist *ἀπολογεῖσθαι* 3, 62, 4 zur Vertheidigung anführen. (Pp.) Nicht minder auch 8, 68, 3 *ἀπολογεῖσθαι δίκην.* vgl. Spr. 46, 6. — *καὶ περί.* *τὰς περί?* — *ἀπολογήσηται.* *ἀπολύσεται* Cobet v. l. p. 368, wie 8, 87, 1. vgl. 5, 75, 2, Dem. 15, 2, Dion. Hal. Arch. 2, 69 u. 6, 59. Vertheidigt wird die La. von Herbst S. 47 f. — *καὶ ἀφικόμενοι — Ἀρτέμιδι* wäre nur erträglich wenn ein Erheblicheres enthaltender Ggs., den *πρῶτον* erwarten lässt, zugefügt wäre. Die Auslassung war vielleicht eine Folge unverschuldeten Abbrechens. — *ὅταν — πληροῦται* fehlt in einer Hs., schon von Dodwell verdächtigt. vgl. jedoch Kr. z. Clinton 411, 3.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ

ἐκ τῶν εἰς Θουκυδίδην σχολίων
περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ Θουκυδίδου καὶ τῆς τοῦ λόγου ἰδέας.

Τῶν Δημοσθένους μύστας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, 1
συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μεστοὺς γενομένους καὶ
ἱκανῶς ἐμφορηθέντας, ὥρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς
καταστῆναι· πολὺς γὰρ ἁνὴρ τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβείᾳ
πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν.
ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ γένος καὶ τὸν βίον·
πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἐξεταστέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς.
Θουκυδίδης τοίνυν ὁ ξυγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατρός, 2
τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπὸ Ὀλόρου τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως, καὶ μη-
τρὸς Ἡγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδοκιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω
δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα. ᾠκείωτο γὰρ ἐκ παλαιοῦ τῷ
γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Αἰακὸν
τὸν Διός. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ ξυγγραφεὺς ἄνωθεν. καὶ τούτοις 3
Δίδυμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν φάσκων
οὕτως λέγειν· "Φιλαίας δὲ ὁ Αἴαντος οἰκεῖ ἐν Ἀθήναις. ἐκ τούτου
δὲ γίγνεται Δάϊκλος, τοῦ δὲ Ἐπίδυκος, τοῦ δὲ Ἀκέστωρ, τοῦ δὲ Ἀγή-

Μαρκελλίνου. Ueber ihn ist nichts bekannt. Die Schrift selbst besteht wie sie vorliegt wenigstens aus drei Aufsätzen verschiedener Verfasser. — ***ἐκ τῶν — ἰδέας*** für ***περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὅλης ξυγγραφῆς παρεκβολή*** eine gute Hs.

1\. ***ἁνήρ.*** *ὁ ἀνήρ* Bk. — ***ἀκριβείᾳ.*** Aristid. ***π. τῶν τεττάρων*** p. 200 Cant.: (*Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου*) ***οὐ μόνον τῇ τῶν λόγων δυνάμει καὶ σεμνότητι ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν πραγμάτων ἀκριβείᾳ πλεῖστον προέχειν τῶν συγγραφέων δοκεῖ.*** — ***στρατηγικαῖς*** für ***στρατηγίαις καὶ*** Grauert ad Marc. vit. Thuc. im Rhein. Mus. 1, 3.

2\. ***Θουκυδίδης.*** Krügers Untersuchungen über das Leben des Thuk. 1832. — *δή. δέ?* — *γάρ* für *δέ* eine gute Hs. — ***τὸ γένος. τοῦ γένους?***.

3\. ***Φερεκύδης*** nicht der Syrier, sondern der Lerier oder Athener. vgl. Sturz Pher. fragmm. p. 84 ff. (Pp.) — ***Φιλαίας.*** *Φιλαῖος* Wesseling z. Her. 6, 35. Ueber die Stammtafel Vömel Exerc. chronol. de aet. Sol. et Croesi. (Pp.) — ***Δάϊκλος. Αἶκλος*** Casaub. — ***Ἐπίδυκος. Ἐπίδικος*** Grauert, ***Ἐπιλυ-***

νωρ, τοῦ δὲ Ὄλιος, τοῦ δὲ Λύκης, τοῦ δὲ Τύφων, τοῦ δὲ Λάϊος, τοῦ
δὲ Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ Τίσανδρος, [ἐφ' οὗ ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις*]
τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Ἱπποκλείδης, ἐφ' οὗ ἄρχοντος Παναθήναια
4 ἐτέθη* τοῦ δὲ Μιλτιάδης, ὃς ᾤκησε Χερρόνησον.“ μαρτυρεῖ τούτοις
καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις,
5 τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὕτως τούτου συγγενής. Θρᾷκες
[καὶ] Δόλογκοι ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους, ὄντας γείτονας· ταλαιπω-
ρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μεῖον ἔχειν
ἀεὶ τῶν πολεμίων καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες
ὅτι μόνος θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὑρίσκει πόρους· θεοῦ γὰρ ἰσχὺς καὶ κατ'
Αἰσχύλον ὑπερτέρα, πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον ἐκ χαλεπᾶς
6 δύας ὑπέρ τε ὀμμάτων κρημναμέναν νεφέλαν ὀρθοῖ. καὶ οὐκ ἐψεύ-
σθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἕξειν ἡγεμόνα τοῦ-
τον ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους ἐπὶ ξενίαν καλέσῃ. [τότε καὶ Κροῖσος
εἶχε Λυδίαν καὶ τὰς Ἀθήνας ἡ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς.] ἐπανιόντες
οὖν ἀπὸ τοῦ χρηστηρίου περιέτυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν θυρῶν
καθεζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι, ζητοῦντι
δὲ δικαίαν τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ᾠκονόμησεν ὁ χρησμὸς
7 αὐτοῖς. ὁρῶν οὖν αὐτοὺς πλανητῶν ἔχοντας στολήν, συνεὶς τί δύνα-
ται πλάνη καλεῖ τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρετῶν τῷ χρησμῷ λαν-
θάνων. οἱ δ' ἥσθησαν τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες
καὶ πάντα αὐτῷ διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτῶν. οἱ
μὲν οὖν τὸν θεόν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δὲ οὐκ ἄνευ γνώμης
τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι τὴν πρόσκλη-
σιν τῶν Θρᾳκῶν διηγησάμενον ἀπελθεῖν· ὃς καὶ προσδοὺς δύναμιν
8 ἀπέπεμψεν, ἡσθεὶς ὅτι μέγα δυνάμενος ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηνῶν. οὗ-
τος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην
9 γίγνεται καὶ Χερρονήσου οἰκιστής. ἀποθανόντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ
διαδέχεται τὴν ἐν Χερρονήσῳ ἀρχὴν Στησαγόρας ὁ ἀδελφὸς
10 ὁμομήτριος. ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου διαδέχεται τὴν ἀρχὴν Μιλ-

κος Gö. — ***Τύφων.*** *Τόφων* eine gute Hs., *Ἰοφῶν* Hertlein? — ***ἐφ' οὗ ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις*** streichen Rutgersius, Corsini F. A. zu Ol. 53, 3 u. Vömel, der *τοῦ δὲ Τίσανδρος* dafür hinzugefügt. — ***ἐτέθη.*** *ἐτέθη, καὶ Κύψελος* Vömel. — ***ᾤκησε.*** *ᾤκισε* Steph. u. Cas.; doch s. zu Th. 1, 8, 1.

5. ***Δόλογκοι*** für *Δόλοπες* Wess. zu Her. 6, 34. — ***θεός*** für *ὁ θεός* eine gute Hs. — ***θεὸς — πόρους,*** nach Aesch. Pro. 59. (Hudson.) — ***Αἰσχύλον,*** Sieben 211 ff. (Huds.) Dort steht *πολλάκι — κάκ. χαλ. — ὕπερθ' ὀμμάτων.*

6. ***καὶ οὐκ.*** *κοὐκ* Bk. — ***ἐχρήσθησαν*** sie erhielten ein Orakel, ungewöhnlich. — ***θυρῶν*** für *ὁρῶν* Rutgers. — ***τῆς αὐτοῦ οἰκίας*** für *τῆς Ἀττικῆς* ders. vgl. jedoch Valck. zu Her. 6, 35. (Pp.)

7. ***ὅς*** für *οἷς* Casaubonus.

9. ***ὁ ἀδελφός.*** Die Lücke erkannte Bk. vgl. Her. 6, 38 f. *αὐτοῦ* nach *ἀδελφός* fehlt in einer guten Hs. *ὁ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὁμομητρίου* Hofman.

τιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς δὲ Στησαγόρου
ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. οὗτος οὖν, ὄντων αὐτῷ παίδων ἐξ Ἀττι- 11
κῆς γυναικός, ὅμως ἐπιθυμῶν δυναστείας λαμβάνει Θρᾳκῶν βασιλέως
Ὀλόρου θυγατέρα Ἡγησιπύλην πρὸς γάμον· ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται
παιδίον. κατελθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασάμενος 12
τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει καὶ τὰ πολλὰ τοῦ γένους ἀποστέλ-
λει. ἡ δὲ ναῦς ἁλίσκεται, ἐν ᾗ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ
τῆς γυναικὸς τῆς Θρᾳκικῆς· ἀφίενται δ' ὑπὸ βασιλέως, εἴ γε μὴ Ἡρό-
δοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θρᾴκης διαφυγὼν
σῴζεται. οὐκ ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν (ἐχθρῶν) συκοφαντίαν· ἐγκλή- 13
ματα γὰρ αὐτῷ (ἐπέφερον) διεξιόντες τὴν τυραννίδα. ἀποφεύγει δὲ
(καὶ τούτους καὶ) στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου γίγνε-
ται. ἀπὸ τούτου οὖν κατάγεσθαί φησι τὸ Θουκυδίδου γένος. 14
καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ
Θρᾴκης κτήματα καὶ σύλη μέταλλα χρυσᾶ. δοκεῖ οὖν τισιν 15
εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατριδοῦς. παρέσχε δ' ἡμῖν τὴν ἄλλως αὐ-
τὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πεποιημένος. μὴ ἀ- 16
γνοῶμεν δὲ τοῦτο ὅτι Ὄρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστι, τῆς μὲν πρώτης
συλλαβῆς τὸ ρ ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή,
ὡς καὶ Διδύμῳ δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὀρολός ἐστιν ἡ στήλη δη-
λοῖ ἡ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἔνθα κεχάρακται· "Θουκυδίδης
Ὀρόλου Ἁλιμούσιος." πρὸς γὰρ ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλουμέναις 17
ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα Κιμώνια μνήματα, ἔνθα δείκνυται Ἡρο-
δότου καὶ Θουκυδίδου τάφος. εὑρίσκεται (δὴ) δῆλον ὅτι τοῦ Μιλτιάδου
γένους ὄντως· ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δὲ ἐν
τῷ περὶ ἀκροπόλεως τούτοις μαρτυρεῖ· ἔνθα καὶ Τιμόθεον υἱὸν αὐτῷ
γεγενῆσθαι προσιστορεῖ. ὁ δὲ Ἕρμιππος καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν 18
αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἕλκειν τὸ γένος, διὸ καὶ διαφθονεῖν αὐτόν
φησιν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς περὶ Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, λέγοντα
ὡς οὐκ ἐγένοντο τυραννοφόνοι· οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ

12. *ἁλίσκεται.* Her. 6, 41. — *Ἡρόδοτος* hat dies nicht gesagt.

13. *δὲ καί. δὲ τοὺς ἐχθροὺς καί* Grauert. — *ἐχθρῶν, ἐπέφερον* und *καὶ τούτους καί* sind aus Suidas zugefügt.

14. *οὖν.* Die Lücke hat eine gute Hs. — *καὶ . . σύλη. καὶ ἐν Σκαπτησύλῃ* Pp., *καὶ τὰ ἐν Σ.* Bk.

15. *τισίν. ἀδελφιδοῦς* fügt Casaubonus hinzu, *υἱιδοῦς* Pierson; ohne Lücke will Wuttcke *ὁ* für *ἢ* lesen.

16. *Ὄρολος. Ὄλορος, οὐχ Ὄρολος* u. im Folgenden zwei Mal *Ὄλορος* Grauert.

17. *Μελιτίσι* für *Μελιρίσι* Steph. u. Casaub. — *Κοίλῃ.* Kr. Unters. S. 69 u. epikr. Nachtr. 15 S. 27 ff. u. Forchhammer Topogr. von Athen S. 74 ff. — *Ἡροδότου. Ἡρώδου* Coraes zu Plut. Kim. 4, *Ὀλόρου* Sauppe. — *εὑρίσκεται. εὑρίσκονται* Schäfer. — *ὄντως. ὄντες* derselbe, *ὤν* Pp., *ὄντως ὤν* Grauert. — *Τιμόθεον υἱόν* für *θεονυ* Steph. u. Casaub.

18. *λέγει.* Kr. S. 5 f. — *λέγοντα* Thuk. 6, 54 ff.

19 τὸν ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἵππαρχον. ἠγάγετο δὲ γυναῖκα ἀπὸ Σκα-
πτησύλης τῆς Θρᾴκης, πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα κεκτημένην
20 ἐν τῇ Θρᾴκῃ. τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμβάνων οὐκ εἰς τρυφὴν ἀνή-
λισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθη-
θεὶς κινεῖσθαι μέλλοντα προελόμενος συγγράψαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ
τοῖς Ἀθηναίων στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλ-
λοις, ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα κατὰ
21 καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. ζητητέον δὲ διὰ τί καὶ
Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἐξὸν Ἀθηναίοις διδόναι μόνοις καὶ
παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκόπως καὶ τοῖς ἄλλοις
παρεῖχεν· σκοπὸς γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγρά-
ψαι, εἰκὸς δὲ ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτῶν ἀπαγγέλλοντας
ψεύδεσθαι καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνικήσαμεν, οὐ νικήσαντας.
διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμφωνίας θηρώμενος τὴν
τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν
συνᾳδούσῃ συμφωνίᾳ.
22 Ἤκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις, ὅθεν,
φησὶν ὁ Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἠρέμα ἐνομίσθη, τῆς ἐκεῖθεν θεω-
ρίας ἐμφορηθείς, Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ τὴν ῥητορικὴν
ἀνδρός, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ὀγδόῃ ὡς αἰτίου τῆς καταλύσεως
τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων καταστάσεως. ὅτι δὲ
μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν
ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος·
λέγεται γὰρ ὡς ἔρριψαν αὐτοῦ τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς
23 μεταβολῆς τῆς δημοκρατίας. οὐκ ἐπολιτεύσατο δ' ὁ συγγραφεὺς γε-
νόμενος ἐν ἡλικίᾳ οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δ' ἀρχέ-
κακον ἀρχὴν παραλαβών· ἀπὸ γὰρ ταύτης φυγαδεύεται. πεμφθεὶς
γὰρ ἐπ' Ἀμφίπολιν Βρασίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος αὐτὴν ἔσχεν
αἰτίαν, καίτοι μὴ πάντα καταστὰς ἀνόνητος Ἀθηναίοις· τῆς μὲν γὰρ
ἁμαρτάνει, Ἠιόνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυμόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτως
τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς ἁμάρτημα μεταλαβόντες φυγαδεύουσιν αὐτόν.
24 γενόμενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγήν, ὡς ἂν πλουτῶν, ἐδάνεισε τὰ
25 πλεῖστα τῶν χρημάτων. ἀλλὰ κἀκεῖθεν μετῆλθε καὶ διατρίβων ἐν
Σκαπτῇ ὕλῃ ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραφεν· μὴ γὰρ δὴ πειθώμεθα Τιμαίῳ

19. *πλουσίαν.* Kr. S. 40 ff.

20. *αἰσθηθείς.* Derselbe Ao. Hiob 14, 23, wie *αἰσθηθήσομαι* Jes. 33, 11. (Pp.)

22. *Ἀναξαγόρου.* Kr. S. 37 f. — *ἄθεος* heisst jeder Orthodoxie Jeder der ihren Aberglauben ablehnt. — *Ἀντιφῶντος.* Kr. S. 33 ff. — *ἐν τῇ ὀγδόῃ* C. 68.

23. *ἐπ' Ἀμφίπολιν.* eig. nach Thrake 4, 104, 2. vgl. jedoch 5, 26, 5. — *Ἠιόνα* 4, 104, 3. — *φυγαδεύουσιν αὐτόν.* vgl. § 46. 55 u. Kr. S. 45 ff.

25. *ἐν Αἰγίνῃ.* Falsch. Kr. S. 48. — *ἐν Σκαπησύλῃ.* Kr. S. 49 ff.

λέγοντι ὡς φυγὼν ᾤκησεν ἐν Ἰταλίᾳ. ἔγραφε δ' οὐδ' οὕτως μνησικα- 26
κῶν τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἤθη μέτριος, εἴ γε
οὔτε Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος ἀπέ-
λαυσε λοιδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου. καίτοι οἱ πολλοὶ 27
τοῖς ἰδίοις πάθεσι συνέθεσαν τὰς ἱστορίας, ἥκιστα μελῆσαν αὐτοῖς
τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ ὑπεροφθεὶς ὑπὸ Κορινθίων ἀπο-
δρᾶναί φησιν αὐτοὺς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Τίμαιος δ' ὁ Ταυ-
ρομενίτης Τιμολέοντα ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον
τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας· Φίλιστος δὲ τῷ νέῳ
Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ, Ξενοφῶν δὲ Μένωνι λοιδορεῖται τῷ
Πλάτωνος ἑταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ
ἐπιεικής, τῆς ἀληθείας ἥττων.

Μὴ ἀγνοῶμεν δὲ ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοί, οὗτός τε ὁ Ὀ- 28
λόρου παῖς καὶ δεύτερος δημαγωγός, Μιλησίου, ὃς καὶ Περικλεῖ διε-
πολιτεύσατο· τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, ου μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς
περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν εἶναι πατρὸς Μένωνος. τέταρτος
ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής, τὸν δῆμον Ἀχερδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀν-
δροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, λέγων εἶναι υἱὸν Ἀρίστωνος· συνεχρόνισε δ', 29
ὥς φησὶ Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, Ἀ-
γάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Μελανιππίδῃ.
καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν ὡς ἐπὶ πλεῖστον, ὡς αὐτὸς 30
Πραξιφάνης δηλοῖ, ὕστερον δὲ δαιμονίως ἐθαυμάσθη.

Οἱ μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσιν ἀποθανεῖν ἔνθα καὶ διέτριβε φυ- 31
γὰς ὢν καὶ φέρουσι μαρτύριον τοῦ μὴ κεῖσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀτ-
τικῆς· ἴκριον γὰρ ἐπὶ τοῦ τάφου κεῖσθαι, τοῦ κενοταφίου δὲ τοῦτο
γνώρισμα εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυσ-
τυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. Δίδυμος δ' 32
ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ φησὶν ἀποθανεῖν·
τοῦτο δέ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους κάθοδον δε-
δωκέναι τοῖς φυγάσι πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν μετὰ τὴν ἧτταν [τὴν
ἐν Σικελίᾳ]. ἥκοντα οὖν αὐτὸν ἀποθανεῖν βίᾳ καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς
Κιμωνίοις μνήμασιν. καὶ καταγινώσκειν εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων

27. *φησιν* 8, 94. — *τῆς μοναρχίας*, über das von ihm hergestellte Tauromenion. (Pp.) — *πολεμεῖ. συμπολεμεῖ* Grauert. — *Ξενοφῶν* Anab. 2, 6, 21 ff.

28. *Μιλησίου. Μελησίας* bei Platon. — *διεπολιτεύσατο, ἀντεπολιτεύσατο.* (Pp.) — *Φαρσάλιος* Thuk. 8, 92, 8.

29. *συνεχρόνισε*, der Dichter. Kr. 61 ff. u. epikr. Nachtrag 5 S. 10 f. — *Χοιρίλῳ* für *Χοιριδίῳ* Steph. u. Casaub.

30. *Ἀρχέλαος.* Kr. S. 62. — *αὐτός. ὁ αὐτός* Pp.

31. *ἴκριον, ἱστόν*, eig. bei den zur See Umgekommenen aufgerichtet. vgl. Hesych. u. Eustath. zu Il. *ι*, 64 u. *γ*, 353. (Grauert.) vgl. Kr. Nachtrag 13 S. 22.

32. *ἐλθόντα.* Kr. L. d. Th. S. 56 ff. — *τὴν ἐν Σικελίᾳ* ist irrig oder zu streichen. — *ἢ γάρ* für *εἰ γάρ* Bk. — *ἢ κλέβδην* hat Bk. zugefügt.

αὐτὸν ἐκτὸς μὲν τετελευτηκέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τεθάφθαι·
ἢ γὰρ οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρῴοις μνήμασιν ἢ κλέβδην τεθεὶς
οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτε ἐπιγράμματος, ἣ τῷ τάφῳ προσκει-
μένη τοῦ συγγραφέως μηνύει τοὔνομα. ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδό-
θη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς
33 ἄρχουσιν. ἐγὼ δὲ Ζώπυρον ληρεῖν νομίζω λέγοντα τοῦτον ἐν Θρᾴκῃ
τετελευτηκέναι, κἂν ἀληθεύειν νομίζῃ Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰ-
ταλίᾳ Τίμαιον αὐτὸν καὶ ἄλλους λέγειν κεῖσθαι μὴ καὶ σφόδρα κατα-
34 γέλαστον ᾖ. λέγεται δ' αὐτὸν τὸ εἶδος γεγονέναι σύννουν μὲν τὸ πρόσ-
ωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας εἰς ὀξὺ πεφυκυίας, τήν τε
λοιπὴν ἕξιν προσπεφυκέναι τῇ συγγραφῇ· παύσασθαι δὲ τὸν βίον
ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη, μὴ πληρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προ-
θεσμίαν.

35 Ζηλωτὴς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκονομίαν Ὁμή-
ρου, Πινδάρου δὲ εἰς τὸ μεγαλοφυὲς καὶ ὑψηλὸν τοῦ χαρακτῆρος,
ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατός, μηδὲ εὐ-
τελὴς φαίνηται παντὶ τῷ βουλομένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς
λίαν σοφοῖς δοκιμαζόμενος παρὰ τούτοις θαυμάζηται· ὁ γὰρ τοῖς ἀρί-
στοις ἐπαινούμενος καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγραπτον εἰς τὸν
ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμήν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλειφθῆναι τοῖς
36 ἐπικρίνουσιν. ἐζήλωσε δὲ ἐπ' ὀλίγον, ὥς φησιν Ἄντυλλος, καὶ τὰς
Γοργίου τοῦ Λεοντίνου παρισώσεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων,
εὐδοκιμούσας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ μέντοι καὶ
37 Προδίκου τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. μάλιστα
δὲ πάντων, ὅπερ εἴπομεν, ἐζήλωσεν Ὅμηρον καὶ τῆς περὶ τὰ ὀνόματα
ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβείας, τῆς τε ἰσχύος τῆς κατὰ
38 τὴν ἑρμηνείαν καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ τάχους. τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ
συγγραφέων τε καὶ ἱστορικῶν ἀψύχους ὥσπερ εἰσαγόντων τὰς συγγρα-
φὰς καὶ ψιλῇ μόνῃ χρησαμένων διὰ παντὸς διηγήσει, προσώποις δὲ
οὐ περιθέντων λόγους τινὰς οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ' Ἡρο-
δότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος — δι' ὀλίγων γὰρ
ἐποίησε λόγων ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἤπερ δημηγορίας — μόνος
ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦρέ τε δημηγορίας καὶ τελείως ἐποίησε μετὰ κεφα-

33. *Θρᾴκῃ.* Ἀττικῇ Pp. Kr. Nachtr. S. 22 f. — *Κράτιππος.* Kr. L. d. Th. S. 56 f.

34. *προσπεφυκέναι* zusagend gebildet sein. — *ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἔτη.* Kr. L. d. Th. S. 7 ff. u. Nachtrag S. 6 f.

35. *δέ. δή?* — *λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες.* λέγειν ἀνὴρ ἐπιτηδεύει Grauert. — *βατός* zugänglich, wie in dem Epigr. Brunck Anal. 3 p. 265, das denselben Irrthum über Thuk. ausspricht.

36. *ἐζήλωσε.* Kr. S. 39 f.

37. *τῆς ἐκλογῆς.* Spr. 47, 21. Doch ist der Ge. so gebraucht hart. — *τάχους.* Kr. Ind. z. Dion. u. die Erkl. zu Plin. ep. 1, 20, 18.

38. *ἀψύχους ὥσπερ.* ὥσπερ ἀψύχους? — *μετὰ κ. καί.* καὶ μετὰ κ.

λαίων καὶ διαιρέσεως, ὥστε καὶ στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας·
ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων εἰκών. τριῶν δὲ ὄντων χαρακτήρων φραστι- 39
κῶν, ὑψηλοῦ, ἰσχνοῦ, μέσου, παρεὶς τοὺς ἄλλους ἐζήλωσε τὸν ὑψηλὸν
ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρέποντα τοῦ
τοσούτου πολέμου· ὧν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι, καὶ τὸν περὶ αὐτῶν
ἔπρεπε λόγον ἐοικέναι ταῖς πράξεσιν. ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῇς 40
χαρακτῆρας, ἴσθι ὅτι μέσῳ μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὃς οὔτε ὑψηλός
ἐστιν οὔτε ἰσχνός, ἰσχνῷ δὲ ὁ Ξενοφῶν. διά γε οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ 41
Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι καὶ μεταφοραῖς
τισι. περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν τινες ἀποφήνασθαι
ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ ἔστι ῥητορικῆς ἀλλὰ ποιητικῆς.
καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἔστι ποιητικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ
τινί. εἰ δέ τις ἡμῖν ἀντείποι ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ῥητορικῆς
ἐστιν, ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἰατρικά, λέ-
γομεν ὅτι ἀλλ' ἡ συγγραφὴ κεφαλαίοις διαιρεῖται καὶ ἐπὶ εἶδος ἀνά-
γεται ῥητορικῆς, κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ ἐπὶ τὸ συμβουλευτικόν 42
— ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκωμι-
άζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς πολέμοις γενομένους — ἐξαιρέτως δὲ ἡ
Θουκυδίδου ἐν τοῖς τρισὶν εἴδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ
διὰ τῶν ὅλων δημηγοριῶν πλὴν τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ
τρίτῃ, τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ διὰ τῆς
δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ τῶν Θηβαίων, ἃς ἀνωτέρω τῶν ἄλλων
ὑπεξειλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι Λακεδαιμονίων οἱ παρα-
γενόμενοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεὺς καὶ ἀπολογεῖ-
ται περὶ ὧν ἐρωτᾶται διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντι-
λέγει τούτοις ὁ Θηβαῖος εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος,
ἡ τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα δικανικὸν καθαρῶς ἀπο-
φαίνει τὸ εἶδος.

Λέγουσι δέ τινες τὴν ὀγδόην ἱστορίαν νοθεύεσθαι καὶ μὴ εἶναι 43
Θουκυδίδου, ἀλλ' οἱ μέν φασιν εἶναι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οἱ δὲ Ξενο-
φῶντος. πρὸς οὓς λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι δῆλον·
οὐ γὰρ γυναικείας ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετήν τε καὶ τέχνην μιμή-
σασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λαθεῖν, οὐδ' ἂν
τὴν ὀγδόην ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ κατέλιπεν ἄν, τὴν
οἰκείαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δὲ οὐδὲ Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτὴρ

Grauert. — *στάσει ὑποπίπτειν* auf bestimmte Kategorien zurückgeführt werden können. — *εἰκών. οἰκεῖον* Grauert.

41. *γε. δ'?* — *ἀλλ' ἡ* wenigstens die. (Pp.)

42. *ἐν* vor *τοῖς τρισίν* würde man gern entbehren. (Pp.) — *ἐν τῇ τρίτῃ* 53 ff. — *τοῦ ἐπιταφίου* 2, 35 ff. — *τὰς δημηγορίας* — 3, 53 ff. — *πρὸς τὴν ἐρώτησιν* 3, 52, 3. 68, 1.

43. *νοθεύεσθαι.* Kr. S. 74 ff. vgl. z. Dion. p. 251 ff.

μόνον οὐχὶ βοᾷ· πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἰσχνοῦ χαρακτῆρος καὶ ὑψηλοῦ.
44 οὐ μὴν οὐδὲ Θεοπόμπου, καθά τινες ἠξίωσαν. τισὶ δέ, καὶ μᾶλλον τοῖς χαριεστέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλλώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη, καὶ πολλῶν πλήρης ἐν κεφαλαίῳ πραγμάτων καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν δυναμένων. ἔνθεν καὶ λέγομεν ὡς ἀσθενέστερον πέφρασται, καὶ ὀλίγον καθότι ἀρρωστῶν αὐτὴν φαίνεται συντεθεικώς. ἀσθενοῦντος δὲ σώματος βραχύ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτονώτερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα.

45 Ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θράκῃ, συγγράφων τὰ πράγματα τοῦ εἰκοστοῦ καὶ πρώτου ἐνιαυτοῦ· εἴκοσι γὰρ καὶ ἑπτὰ κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἓξ ἐτῶν πράγματα ἀναπληροῖ ὅ τε Θεόπομπος καὶ ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει
46 τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. ἰστέον δὲ ὅτι στρατηγήσας ὁ Θουκυδίδης ἐν Ἀμφιπόλει καὶ δόξας ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι καὶ προλαβόντος αὐτὸν τοῦ Βρασίδου ἐφυγαδεύθη ὑπ' Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι καὶ ὡς μεμηνότα αὐτὸν εἰσάγει πανταχοῦ. καὶ ἀπελθών, ὥς φασίν, ἐν τῇ Θράκῃ τὸ κάλλος
47 ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθηκεν. ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα ἅπαντα καὶ τὰ πραττόμενα, οὐ μὴν κάλλους ἐφρόντισε τὴν ἀρχὴν ἀλλ' ἢ τοῦ μόνον σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ πράγματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ τῆς Θράκης χωρίῳ διαιτώμενος συνέταξε μετὰ κάλλους ἃ ἐξ ἀρχῆς μόνον ἐσημει-
48 οῦτο διὰ τὴν μνήμην. ἔστι δὲ τοῖς μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαίρειν ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ ἐπετήδευσε τοῖς ἄλλοις ταὐτὸν συγγραφεῦσιν οὐδὲ ἱστορικοῖς, οἳ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ τερπνοῦ πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιούμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτω, τῷ συγγραφεῖ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρψιν τῶν ἀκουόντων ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μανθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ ὠνόμασεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφήν. πολλὰ γὰρ τῶν πρὸς ἡδονὴν ἀπέφυγε,
49 τὰς παρενθήκας ἃς εἰώθασι ποιεῖν οἱ πλείονες ἀποκλίνας, ὅπου γε καὶ παρ' Ἡροδότῳ καὶ ὁ δελφὶς ἔστιν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώμενος μουσικῇ, καὶ ὅλως ἡ δευτέρα τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν ψεύ-

44. *καὶ ὀλίγον*. κατ' ὀλίγον Grauert, κατὰ λόγον Bk. u. Gö., καὶ ὀλίγον Arn. — *μικροῦ*. Spr. 47, 16, 6.

45. *οἷς*. ὅς Grauert. vgl. Kr. Stud. 1 S. 258.

46. *φασίν* für φησίν Grauert.

48. *πλέον*. πλέον ἢ Pp. Doch s. Spr. 47, 27, 1. — *ὠνόμασεν*. κτῆμα ἐς ἀεὶ μᾶλλον ὠνόμασεν ἢ A. Ps. u. Steph. vgl. 1, 22, 3.

49. *ὅπου γε* für ὅπου γάρ Schäfer z. Dion. p. 68. — *παρ' Ἡροδότῳ* 1, 23 f. — *κυβερνώμενος*. Ein andres Beispiel dieses Med. führt Steph.

δεται, ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος ἂν ἀναμνησθῇ τινος περιττοῦ, διὰ μὲν
τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγεῖται δὲ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν ἀκουόντων ἀφι-
κνούμενος· ὅ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνον περὶ
παθῶν τῶν γυναικῶν, ἥ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνημο-
νεύθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἔνθα τὰ
τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῖ. περὶ 50
μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος, δεινὸς δὲ ἠθογραφῆσαι, καὶ ἐν μὲν
τοῖς μέρεσι σαφής, ὑπὸ δὲ τὴν σύνταξιν ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς
ἑρμηνείας ἄδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτῆρα ὑπέρσεμνον καὶ
μέγαν, τὸ δὲ τῆς συνθέσεως τραχύτητος ὂν μεστὸν καὶ ἐμβριθὲς καὶ
ὑπερβατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασταὶ καὶ
τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πάνυ ἐπαι-
νετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατός, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ 51
πολιορκίας νόσους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. πολυειδὴς δὲ ἐν τοῖς
σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου μιμούμενος, τα-
χὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς αὐστηρότησιν, ἠθῶν μιμητὴς
καὶ ἄριστος διαγραφεύς· ὄψει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους
καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὅ τι ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θεμι-
στοκλέους πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι
Σικελίας καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιδεῖν πειρασόμεθα. ὡς ἐπὶ 52
πλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι [τῇ παλαιᾷ], ἣ τὸ ξ ἀντὶ τοῦ
σ παρείληφεν, ὅταν ξυνέγραψε καὶ ξυμμαχίαν λέγῃ, καὶ τὴν δίφθογ-
γον τὴν αι ἀντὶ τοῦ α γράφῃ, αἰεί λέγων. καὶ ὅλως εὑρετής ἐστι
καινῶν ὀνομάτων. τὰ μὲν γάρ ἐστιν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρό-
νων, τὸ αὐτοβοεί καὶ τὸ πολεμησείοντες καὶ παγχάλεπον
καὶ ἁμαρτάδα καὶ ὕλης φακέλους· τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον

aus Aristot. an. (Pp.) — *Τηρέως* 2, 29, 2 f. — *Κυκλώπων* 6, 2, 1. — *ὁ Ἀλκμαίων* 2, 102, 4. — *ὅτε σωφρονεῖν.* *ὅτ' ἐσωφρόνει* Grauert. *ὅτε μητροκτονεῖν?* — *ἔνθα.* *ἐνταῦθα* Pp. *μνημονεύεται ἔνθα?* — *σωφροσύνης.* *κακοφροσύνης?* — *ποιεῖ.* *οἰκίζει* oder *οἰκητὰς ποιεῖ* Grauert. — *ἀκριβοῖ* verfolgt genau. (Pp.)

50. *ὑπό.* *περί* Bk., *κατά* Pp. — *ἐπιτεῖνον* Länge der Perioden und Gedanken meint Ernesti Lex. techn. Wohl eher Gedrängtheit. — *ὂν* würde ich gern entbehren. — *νόες.* Buttm. ausf. Gr. 36, 6***). (Pp.) — *πλείονες.* Eine irrige Ansicht die auch in den Scholien öfter vorkommt.

51. *οὐκ οἶδ' ὅ τι.* *κουφολογία* Th. 4, 28, 4. vgl. 39, 2. — *πάντα* alle Eigenschaften 1, 136—138. *πανουργίαν* Grauert. — *δεισιδαιμονίαν* 7, 50, 4. 86, 4. — *εὐτυχίαν* 5, 16, 1. 6, 17, 1. 7, 77, 2.

52. *τῇ παλαιᾷ* verdächtigt Pp. — *αἰεί.* *ἀεί* bieten bei Thuk. durchgängig die meisten u. besten Hsn. — *αὐτοβοεί.* zu 2, 81, 3. — *πολεμησείοντες.* zu 1, 33, 3. So *δρασείω* Ar. We. 169, Frie. 62, Eu. Phoen. 1208, *ἐργασείω* So. Tra. 1232, Phi. 1001, *φευξείω* Eu. Herk. 628, *χεσείω* Ar. Wo. 295, Ri. 888. 998. Aus att. Prosaikern jedoch habe ich sonst nur *γελασείω* angemerkt bei Plat. Phaed. 64, b. vgl. Bekkers Anecd. p. 1279. — *παγχάλεπον* hat Thuk. nicht. (Hudson.) Wohl aber Xen. (Pp.) und Platon. — *ἁμαρτάς* hat Thuk. nicht. (Hudson.) Es ist ionisch; doch nicht ganz haben

τὸ ἐπιλύγξαι καὶ τὸ ἐπηλύται καὶ τὸ ἀνακῶς καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δ' ἴδια, οἷον ἀποσίμωσις καὶ κωλύμη καὶ ἀποτείχισις, καὶ
53 ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ λέλεκται, παρὰ τούτῳ δὲ κεῖται. μέλει δὲ αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομάτων καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων, καὶ ὥσπερ φθάσαντες εἴπομεν, βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγμάτων καὶ λέξει δείκνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθη καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ ἀντίπαλον δέος. ἔχει δέ τι καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ ποικίλως εἰρωνείας εἰςφέρων καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος καὶ φιλοσόφοις εἴδεσι δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι, φιλοσοφεῖ. τὴν μέντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείονες, ὧν ἐστι Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδὼς ὅτι δυνάμεώς ἐστι ταῦτα πάντα περιττῆς καὶ ἕξεως πλεονεξία.

54 Φαίνεται δὲ ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος, εἴ γε ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων εἰσβολῆς εἰς τὴν Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. λέγεται δέ τι καὶ τοιοῦτον, ὥς ποτε τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας ἐπιδεικνυμένου παρὼν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας ἐδάκρυσεν· ἔπειτά φασι τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὄλορον·
55 "ὦ Ὄλορε, ὀργᾷ ἡ φύσις τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα." ἐτελεύτησε δὲ ἐν τῇ Θρᾴκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ κρύφα παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ οὕτως ἐτάφη· οὐ γὰρ ἐξῆν φανερῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἔστι δὲ αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἄντυλλος, ἀξιόπιστος ἀνὴρ μαρτυρῆσαι καὶ ἱστορίαν γνῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ στήλη δέ, φησίν, ἕστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ, "Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἁλιμούσιος" ἔχουσα ἐπίγραμμα. τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ τὸ

es die Attiker vermieden. Steph. Thes. (Pp.) — **φακέλους.** zu 2, 77, 2. — **ἐπιλύγξαι** ist aus *ἐπηλυγάζεσθαι* 6, 36, 2 verfälscht. (St.) — **ἐπηλύται.** zu 1, 9, 1. — **ἀνακῶς.** zu 8, 102, 2. — **ἀποσίμωσις** hat Thuk. nicht, wohl aber *ἀποσιμόω* 4, 25, 3. — **κωλύμη.** zu 1, 92. — **ἀποτείχισις** 1, 65, 2.

53. **φθάσαντες** ungewöhnlich so gebraucht. — **εἴπομεν** § 50. — **ἀντίπαλον δέος** 3, 11, 1. — **ἐπιταφίους**, der Plu. weil die eine Standrede doch aus mehrern Theilen besteht. — **ποικίλως.** *ποικίλας* eine Hs. — **ἀμοιβαῖος** 5, 85 ff. — **πλεονεξία.** *πλεονεξίας* eine gute Hs.

54. **Ἡρόδοτος** 7, 233. — **λέγεται** —. Kr. S. 11 ff. u. Vömel Frankf. Progr. von 1833. — **ἐν ταῖς** für *εἰς τάς*, ein Fehler Späterer. Spr. 68, 12, 2.

55. **οὐ γὰρ ἐξῆν** —. zu 1, 138, 7.

"ἐνθάδε κεῖται·" ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι.

Ἔστι δὲ τὴν ἰδέαν καὶ τὸν χαρακτῆρα μεγαλοπρεπής, ὡς μηδὲ 56
ἐν τοῖς οἴκτοις ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ἐμβριθὴς τὴν φράσιν, ἀσαφὴς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς χαίρειν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν, καὶ ποικιλώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν τοὐναντίον ἀσχημάτιστος· οὔτε γὰρ εἰρωνείαις οὔτε ἐπιτιμήσεσιν οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεσιν οὔτε ἄλλαις τισὶ πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δὲ οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματι- 57
σμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις πρέποντας καὶ ἁρμόζοντας συντιθέντα τοὺς λόγους· οὐ γὰρ ἔπρεπε Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδᾳ, ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωϊκὴν ἔχουσι δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέναι ὡς μὴ παρρησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἄντικρυς μέμφεσθαι καὶ ὁτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἄπλαστον καὶ ἀνηθοποίητον ἐπετήδευσε, σώζων κἀν τούτοις τὸ προσῆκον καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν ἀκόλουθον κόσμον.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν πραγματείαν αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς τρεῖς 58
καὶ δέκα ἱστορίας, ἄλλοι δὲ ἄλλως. ὅμως δὲ ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ὀκτὼ διῃρῆσθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιός.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΒΙΟΣ.

Θουκυδίδης Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θρᾴκιον δὲ αὐτῷ τὸ γέ- 1
νος· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὄλορος ἐκ Θρᾴκης εἶχε τοὔνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενής· αὐτίκα γοῦν ἔνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθαπται, ἐνταῦθα καὶ Θουκυδίδης τέθαπται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἔγημε τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως θυγατέρα Ἡγησιπύλην. γέγονε δὲ Ἀν- 2
τιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητής, δεινοῦ λέγειν καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δὲ ἐπεχείρησε τοὺς λόγους, καὶ ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητὴς ὅτι ἂν ᾧ σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν

58. τρεῖς καὶ δέκα. Kr. S. 83. — ἐπέκρινεν. eb. — Ἀσκληπιός. Ἀσκληπιάδης Kr. eb.

2. ἂν ᾧ für ᾧ ἂν zwei gute Hsn. — εἰς in Ansehung oder nach der

ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι, καὶ περὶ τέλη τοῦ Πελοποννησιακοῦ πο-
λέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ πρε-
σβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δὲ ἀλυσιτελέστατα, ἑάλω. καὶ σὺν
αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκά-
φησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη τὸ δὲ ἄτιμον ἐγέ-
3 νετο. στρατηγικὸς δὲ ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος καὶ τὰ περὶ Θά-
σον πιστευθεὶς μέταλλα πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο, ἐν δὲ τῷ
Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτῆτός τε καὶ
ὀλιγωρίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασίδας τὰς ἐπὶ Θρᾴκης καταλαβὼν πό-
λεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστι-
θείς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἠιόνα,
ἐγγὺς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθη-
ναίοις, τὴν μὲν Ἠιόνα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δὲ Ἀμφίπολιν
ἀπώλεσεν. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θρᾴκης πόλεσι κατέπλευσε
[μὲν] εἰς Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασίδας μὲν ὁ
Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτόν, Κλέων δὲ ἀπέθανεν ὑπὸ Μυρκινίου
πελταστοῦ βληθείς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Βρασίδας τῆς νίκης αἰσθό-
μενος ἀπέθανε καὶ Ἀμφίπολις Ἀθηναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δὲ
ἐγένετο· ἔνθα καὶ τὰ Ἁγνώνεια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπο-
λῖται Βρασίδεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λα-
κωνίσαντες δὲ κἀν τούτῳ καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λακεδαίμονα.
4 γενόμενος δὲ φυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε τῇ συγγραφῇ τοῦ Πελο-
ποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λα-
κεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δὲ Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν·
οὗ γὰρ καιρὸς αὐτῷ κατειπεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγο-
ρούντων ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μιτυληναίων αἰτιωμένων,
πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἐρρύη, καὶ τὰς μὲν νίκας τὰς
Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ συμφορὰς ηὔξησε τὰς Ἀττικάς,
5 ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. πέπαυται δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυ-
μαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα, τουτ' ἔστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἔνθα
δοκοῦσι καὶ νενικηκέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν
κατέλιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεοπόμπῳ. εἰσὶ δὲ αἱ ἐφεξῆς μάχαι. οὔτε
γὰρ τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν Θεόπομπος
εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύβουλος καὶ Θηραμένης

Weise Späterer für ἔν. (Pp.) — *Ἀντιφῶν* ist mir der Stellung wegen verdächtig. — *σὺν αὐτῷ*. Plut. L. des Antiphon. (Dr.)

3. *ἀναπλεῦσαι*, auf dem Strymon. (Pp.) Dies passt jedoch nicht für Ἠιόνα. — [*μέν*] fehlt in zwei Hsn. — καὶ ὁ Βρ. für καὶ Βρ. zwei Hsn.

4. *πολὺς ἔρρει*. Spr. 57, 5, 1. So Dion. H. Arch. 7, 14 u. 10, 5: πολὺς ἔρρει κατὰ τῆς βουλῆς, κατὰ τῶν δημοτικῶν. — *ὅπου καί* ist unpassend u. verdächtig. (Pp.) Vielleicht ist nach Σικελίᾳ etwas ausgefallen, wie auch wohl vor πολύς.

5. *μάχαι*. μάχαι πολλαί? — *εἶπεν* ist zwei Mal zu denken, vorher ein

καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργεννούσαις ναυμαχίαν, ἔνθα νικῶσιν
Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους, οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν,
τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀ-
θηναῖοι καὶ τὰς ἑξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθῃρέθη
καὶ ἡ τῶν τριάκοντα τυραννὶς κατέστη καὶ πολλαῖς συμφοραῖς περιέ-
πεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. ἦν δὲ τῶν πάνυ κατὰ γένος
Ἀθήνησι δοξαζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ 6
λέγειν πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν πραγμάτων. πρώτην δὲ τῆς
ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε ἐποιήσατο τὴν ἐπίδειξιν· Πυριλάμπης
γάρ τις τῶν πολιτῶν ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διά τινα ζηλο-
τυπήσας ἐφόνευσε, ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρινομένης
πολλὰ τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογίαν ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ
Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκα. ὅθεν καὶ στρατη-
γὸν αὐτὸν ἑλομένων Ἀθηναίων ἄρχων προέστη τοῦ δήμου. μεγαλό- 7
φρων δὲ ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἴα τὸν
πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξε-
νοκρίτου, ὡς Σύβαριν ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγ-
χύσεως δικαστηρίου φεύγων ἑάλω· ὕστερον δὲ ἐξοστρακίζεται ἔτη δέκα.
φεύγων δὲ ἐν Αἰγίνῃ διέτριβε, κἀκεῖ λέγεται τὰς ἱστορίας αὐτὸν συν-
τάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μάλιστα φανερὰν γενέσθαι·
ἅπαντας γὰρ Αἰγινήτας κατατοκίζων ἀναστάτους ἐποίησεν.

Μετὰ τὴν ἱστορίαν φασὶ συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοί- 8
μιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὥσπερ τῆς Δήλου
καθάρσεως, ἣν περὶ τὸ ἕβδομον ἔτος ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος γεγενῆ-
σθαί φασιν. μέμνηται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς,
λέγων· "ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου." ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ
φησι· "κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο καὶ μέρει
τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων." πλη- 9
ρώσας δὲ τὴν ὀγδόην ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ· σφάλλονται γὰρ οἱ λέ-
γοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ὀγδόην, ἀλλ' ἑτέρου συγγραφέως.
τελευτήσας δὲ Ἀθήνησιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν 10
χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς ὃ προσαγορεύεται Κοίλη, εἴτε αὐτὸς ἐπανελθὼν
Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὁρισθέντος χρόνου πληρωθέντος, καὶ τε-

Komma gesetzt, wenn nicht etwa ἔγραψεν ausgefallen ist. (Beck.) — *Ἀργεννούσαις* für Ἀργινούσαις eine gute Hs.

6. *κρινομένης* für κινουμένης Bk. — *προέστη τοῦ δήμου* wird wohl, wie vielleicht auch das Vorhergehende, aus der Geschichte des ältern Thuk., eingemischt sein. Eben so § 7. Kr. S. 48.

7. *ἅτε φιλοχρηματῶν, οὐκ εἴα.* Die Stelle klingt lückenhaft. εἴατο [τόν] Pp., εἴατο ohne τόν Bk. — ὡς für ἐς.

8. *ὥσπερ* 1, 8, 1. — *Εὐθυδήμου.* Clinton Fasti Hell. unter 426. — *λέγων* 1, 13, 2. 18, 2. — *φησι* 1, 1, 2.

10. *δὲ Ἀθ.* für δὲ ἐν Ἀθ. zwei Hsn.

λευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν ὀστέων ἀπὸ Θρᾴκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐπ' ἀμφότερα. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα· "Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἁλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται."

Aus Suidas.

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος· παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δὲ ἀπὸ μὲν μητρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἕλκων, ἀπὸ δὲ πατρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως. μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πζ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας τὰς ἱστορίας αὐτοῦ διερχομένου ἃς συνεγράψατο, καὶ κινηθεὶς ὑπό τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρόδοτος, κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν, πρὸς τὸν πατέρα Θουκυδίδου Ὄλορον ἔφη· "μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας Ὄλορε· ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα." καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάνσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις, κάλλει λόγων καὶ ἀκριβείᾳ πραγμάτων καὶ στρατηγίαις καὶ συμβουλίαις καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν. οὗτος ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνειν εἴωθεν ἀπὸ τῶν θηλυκῶν εἰς οὐδέτερα, οἷον· "τρέπονται εἰς Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ πρότερον." καὶ Θουκυδίδειος γραφή.

Namenverzeichniss.

Ἄβδηρα 2, 97, 1. 2.

Ἀβδηρίτης 2, 29, 1.

Ἀβρώνιχος Ath. 1, 91, 2.

Ἄβυδος im Hellespont 8, 61, 1. 62, 1. Sestos gegenüber 62, 2. Colonie der Milesier 61, 1. — vgl. 79, 3. 102, 2. 103, 1. 104, 1. 106, 1. 107, 2. 108, 2.

Ἀγαθαρχίδας Kor. 2, 83, 4.

Ἀγάθαρχος Syr. 7, 25, 1. 70, 2.

Ἀγαμέμνων mächtig 1, 9, 1. 4.

Ἀγησανδρίδας 2, 94, 1. 95, 2 etc.

Ἀγήσανδρος Lak. 1, 139, 3. 8, 91, 2.

Ἀγησιππίδας Lak. 5, 56, 1.

Ἆγις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Einfälle in Attika 3, 89, 1. 4, 2, 1. Heimkehr 4, 6, 1. unterzeichnet einen Vertrag 5, [19, 1.] 24, 1. Auszug 5, 54, 1. gegen Argos 5, 57, 2. 58, 2. 3. getadelter Vertrag 59, 5. 60, 1. 2. 4. 63, 1. 3. abermals gegen Argos 65, 2 ff. 66, 2. siegreich 71, 1. 3. 72, 3. 73, 2. wiederholter Zug 5, 83, 1. befestigt Dekeleia 7, 19, 1. verheert Attika 27, 3. seine Macht 8, 5, 3. Raubzug nach Thessalien 8, 3, 1 f. bereitet Unternehmungen vor 8, 5, 1 f. 7, 2. 8, 2. 9, 1. 11, 2. mit Alkibiades verfeindet 8, 12, 2. 45, 1. unterhandelt mit den Athenern 8, 70, 2. 71, 1. 2. 4.

Ἅγνων ὁ Νικίου gründet und benennt Amphipolis 4, 102, 2. 5, 11, 2. Strateg 1, 117, 2. Zug nach Thrake 2, 58, 1—3. 6, 31, 1. vgl. 2, 95, 3. unterzeichnet 5, 19, 2. 24, 2. — Vater des Theramenes 8, 68, 4. 89, 2.

Ἁγνώνεια οἰκοδομήματα 5, 11, 2.

Ἀγραῖοι 2, 102, 2. 3, 113, 1. nicht zu Akarnanien gehörig 3, 106, 2. von Salynthios beherrscht 3, 111, 3. vgl. 114, 2. 4, 77, 2. Hopliten bei den Athenern 4, 101, 2.

Ἀγραΐς nahe bei Olpe 3, 111, 3.

Ἀγριᾶνες 2, 96, 3.

Ἀδείμαντος Kor. 1, 60, 2.

Ἄδμητος Molosser 1, 136, 2 ff.

Ἀείμνηστος Plat. 3, 52, 4.

Ἀθηνᾶ 5, 23, 5. Tempel u. Statue 2, 13, 4 f. in Lekythos 4, 116, 2. vgl. Χαλκίοικος.

Ἀθηναγόρας Syr. 6, 35 ff.

Ἀθηναγόρας Kyz. 8, 6, 1.

Ἀθήναζε 4, 21, 3. 46, 2. 118, 5. 5, 32, 4. 5. 47, 3. 12.

Ἀθῆναι ursp. die Burg 2, 15, 3. 4. vgl. 5, 18, 10. 23, 5. 47, 13. erweitert durch Theseus 2, 15, 2. vgl. 1, 2, 3. von Tyrsenern bewohnt 4, 109, 3. zerstört und wieder aufgebaut 1, 89, 3. Die Ringmauer 1, 90—92. Umfang 2, 13, 6. vgl. 7, 28, 3. die langen Mauern 1, 107, 1. 108, 2. 2, 13, 6. volkreich 2, 8, 1. gross und berühmt 1, 10, 3. 4, 95, 2. 7, 64, 2. Tempel etc. 2, 15, 3. 6, 54 f. τὰ ἐρῆμα τῆς πόλεως 2, 17, 1. τῆς Ἑλλάδος παίδευσις 2, 41, 1. τύραννος πόλις 1, 122, 3. 124, 3. Die Burg 1, 126, 2 ff. Tyrannensäule dort 6, 55, 1. Erdbeben 3, 87, 2.

Ἀθηναῖος collectiv 6, 78, 1. 2. οἱ Ἀ. Joner 6, 82, 2. 7, 57, 1. 8. Autochthonen 1, 2, 2. 2, 36, 1. Charakter 1, 70, 2—5. 2, 37 ff. vgl. 7, 48, 5. 8, 96, 5. πολυπραγμοσύνη 6, 87, 3. τολμηροὶ καὶ νεωτεροποιοί 1, 102, 2. vgl. 7, 21, 3 u. 1, 71, 3. φρόνημα 1, 81, 2. eroberungssüchtig und ausdauernd 1, 68,

3. 5, 111, 1. schwer zu regieren 7, 14, 1. *φιλόδικοι* 1, 77, 2. erfahren 1, 71, 3. 6, 36, 3. fehlen oft 1, 69, 4. *ναυτικοὶ ἐγένοντο* 1, 18, 4. vgl. 14, 3. *τειχομαχεῖν δυνατοί* 1, 102, 1. Verfassung 2, 37, 1. Kriegsmittel 1, 80, 2. im Seekriege berühmt 4, 12, 3. *ὠνητὴ δύναμις* 1, 121, 2. *Ἀθηναίων ἀρχή* 1, 67, 3. *μεγίστη* 7, 66, 2. vgl. 1, 122, 2. 4, 60, 1. 108, 3. *χαλεπή* 1, 77, 3. vgl. 1, 99, 1—3. 6, 76, 3. Unterdrücker 1, 98, 1. 4, 86, 1. 6, 77, 1. gefürchtet 3, 113, 4. 4, 92, 3.

Aeltere Geschichte. Erechtheus und Theseus 2, 15, 1 ff. Aufnahme Fremder und Aussendung von Ansiedlern 1, 2, 3. 12, 3. mildere Sitten 1, 6, 2 f. Zustand unter den Peisistratiden 6, 54, 6. Vertreibung derselben 1, 18, 1. 20, 2 f. 6, 53—59. Zeit 8, 68, 4. die Meder gegen Athen 6, 33, 6. vgl. *Μαραθών*.

Pentekontaetie und folgende Geschichte s. in der chron. Uebersicht. Kriege mit Sparta und Hegemonie 1, 18, 6. 19, 1. *αἱ Ἀθηναίων σπονδαί* 1, 31, 2. entwaffnen die Bundesstaaten 1, 19. 99, 1—3. 3, 11, 2 f. ihre Bundesgenossen 2, 9, 3. 7, 57, 1—10. Kriegsmittel 2, 13, 2 ff. vgl. 1, 96, 2. tausend Talente u. hundert Schiffe zurückgestellt 2, 24, 1 f. 8, 15, 1 f. Erschöpfung des Schatzes 3, 17, 2. *ἐσφορά* 3, 19, 1. *εἰκοστή* 7, 28, 4. die grössten Einkünfte von Jonien 3, 31, 1. Einschränkung 8, 1, 4. 4, 1. unterstützen die Demokraten 3, 82, 1. verhasst 2, 8, 3. nachgeahmt 7, 63, 2. *φυλαί* 6, 89, 4. 101, 4. *πρυτάνεις* 5, 47, 11. 6, 14. *πρόβουλοι* 8, 1, 4. *ξυγγραφῆς* 8, 67, 1. Gefangene in Sikelia verbreitet 7, 85, 3.

Ἀθήναιος Lak. 4, 119, 1. 122, 1.

Ἀθήνησιν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔκδημοι ἀρχαί 5, 47, 11.

Ἄθως. Topogr. 4, 109, 1 ff. vgl. 5, 3, 4. 35, 1. 82, 1.

Αἰαντίδης Lamps. 6, 59, 3. 5.

τὸ Αἰγαῖον 1, 98, 1. *πέλαγος* 4, 109, 2.

τὸ Αἰγάλεων ὄρος 2, 19, 2.

Αἴγινα. von den Ath. belagert 1, 105, 2—4. vgl. *Αἰγινῆται.* nicht autonom 1, 139, 1. 140, 4. vgl. 67, 2. mit Ath. bevölkert 2, 27, 1. vgl. 2, 31, 1. 3, 72, 1. 5, 53, 2. 6, 32, 2. 7, 20, 3. 26, 1. 57, 2. verheert 8, 92, 3. 4.

Αἰγιναῖος. ὀβολός, δραχμή 5, 47, 8.

Αἰγινῆται. Flotte 1, 14, 3. Krieg mit Athen eb. u. 41, 2. helfen den Lak. 2, 27, 2. 4, 56, 4. grosse Niederlage zur See und Belagerung 105, 2—4. Unterwerfung 108, 3. vgl. 3, 64, 2. schüren den Krieg 67, 2. vertrieben 2, 27, 1. in Thyrea angesiedelt § 2. 4, 56, 4. gefangen u. getödtet 4, 57, 1—4. attische Aegineten 2, 27, 1. 5, 74, 2. 7, 57, 2. 8, 69, 2.

Αἰγίτιον. Lage 3, 97, 2. 3.

Αἰγύπτιοι. die meisten fallen von Artaxerxes ab 1, 104, 1. 2. unterstützt von Athen eb. u. 105, 3. 109, 1—3. unterworfen 110, 1. ausg. *οἱ ἕλειοι.* die tapfersten eb. *δορυφόροι* 130, 1.

Αἴγυπτος s. *Αἰγύπτιοι.* Züge der Athener dahin 1, 104, 2. 105, 3. 109, 1—3. 110, 1. 2. 112, 1. Seuche 2, 48, 1. *αἱ ἀπ' Ἀ. ὁλκάδες* 4, 53, 3. 8, 35, 2.

Αἰθαιῆς 1, 101, 1.

Αἰθιοπία. Seuche 2, 48, 1.

Αἷμος, ὄρος 2, 96, 1.

Αἰνέας Kor. 4, 119, 1.

Αἰνησίας Ephor 2, 2, 1.

Αἰνιᾶνες 5, 51, 1.

Αἴνιοι. Αἰολῆς 7, 57, 4.

Αἶνος 4, 28, 3.

Αἰολάδας Theb. 4, 91, 2.

Αἰολῆς. früher in Korinthos 4, 42, 2. die Methymnaeer, Tenedier, Aenier, Boeoter 7, 57, 4. 5. vgl. 3, 2, 2. 8, 100, 3. Die Antandrier 8, 108, 2.

Αἰολικὰ πολίσματα Lesbos gegenüber 4, 52, 3.

Αἰολίς später Kalydon u. Pleuron 3, 102, 3. Kyme 3, 31, 1.

Αἰόλου νῆσοι 3, 88, 1 f. 115, 1.

Αἰσιμίδης Kerk. 1, 47, 1.

Αἴσων Arg. 5, 40, 3.

Αἴτνη Berg 1, 116, 1 f.

Αἰτωλία 3, 96, 1. 102, 2. 105, 3. 114, 2.

Αἰτωλικὸν πάθος 4, 30, 1.

Αἰτωλοί. ποδώκεις 3, 98, 2. *ψιλοί* 98, 1. 2. vgl. 94, 4. *μάχιμοι* eb. räuberisch 1, 5, 3. *μέγα ἔθνος* 3, 94, 4. Nachbarn der Lokrer 3, 95, 3. wohnen *κατὰ κώμας ἀτειχίστους* 3, 94, 4. 97, 1. der grösste Theil die Eurytaner 3, 94, 4. Feinde Athens 3, 94, 3 ff. 102, 1. Unternehmungen 3, 100 ff. im Solde Athens 7, 57, 8.

Ἀκαμαντίς. φυλή 4, 118, 8.

Ἀκάνθιοι fallen von Athen ab 4, 88. vgl. 124, 1. 5, 18, 5.

Ἄκανθος. Colonie der Andrier 4, 84, 1. vgl. 114, 2. 120, 3. sollen autonom sein 5, 18, 4.

Ἄκανθος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἀκαρνὰν ὁ Ἀμφιάρεω 2, 102, 5.

Ἀκαρνᾶνες. Die meisten Athens Verbündete 2, 9, 3. vgl. 7, 3. 68, 5. vgl. 2, 7, 3. ausg. Oeniadae 2, 102, 2. vgl. 1, 111, 2. fordern Hülfe 2, 81, 1. einen Feldherren 3, 7, 1. ziehen gegen Oeniadae § 2. mit den Athenern gegen Leukas 3, 94, 1. 2 vgl. 95, 2. schicken tausend Hopliten nach Naupaktos 3, 102, 2. ziehen nach Argos Amphilochikon u. gegen die Peloponnesier 3, 105, 2. 4. Kampf 107, 2 ff. — 114, 4. ihre Strategen schliessen Verträge 3, 109, 1. 2. 114, 2. 3. wünschen nicht Athener als Nachbarn 3, 113, 4. Anaktorion feindlich eb. erobern es 4, 79. vgl. 7, 31, 2. zwingen Oeniadae sich Athen anzuschliessen 4,77,2. dienen unter Demosthenes 77, 1. 89, 2. 101, 2. vor Syrakus 7, 57, 9. 67, 2. räuberisch 1, 5, 3. ihr κοινὸν δικαστήριον Olpae 3, 105, 1. bevölkern Argos A. 2, 68, 4. 5. οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀ. 2, 83, 1. vgl. 80, 1. Schleuderer 2, 81, 5. u. Bogenschützen 7, 31, 4. vgl. 60, 2. 67, 2. Die Palirer erhalten Solion 2, 30, 1. vgl. Ἄργος Ἀμφ., Ἀνακτόριον, Ἀστακος, Στράτος.

Ἀκαρνανία. nach Akarnan benannt 2, 102, 2. grenzt an die Agraeer 3, 106, 2. Naupaktos gegenüber 7, 31, 2. Kephallenia und Leukas gegenüber 2, 30, 2. von den Amprakioten (und Chaonern) bedroht 2, 80, 1. vgl. 83, 2. 3. 3, 102, 4. 106, 1 f. Küstenstrich 2, 33, 2. Binnenland 2, 102, 1. grösste Stadt Stratos 2, 80, 5.

Ἀκαρνανικὸν πεδίον 2, 102, 2.

Ἀκεσίνης Fl. 4, 25, 5.

Ἄκραι in Sik. gegr. 6, 5, 3.

Ἀκραῖον λέπας 7, 78, 3.

Ἀκραγαντῖνοι. von den Athenern gewonnen 5, 4, 5. vgl. 7, 32, 2. neutral 7, 33, 2. 58, 1.

Ἀκράγας Fl. 6, 4, 4.

Ἀκράγας St. gegründet 6, 4, 4. zwieträchtig 7, 46. 50, 1.

Ἀκρόθωοι 4, 109, 2.

Ἀκταῖαι πόλεις 4, 52, 2. vgl. 3, 50, 3.

Ἀκτή beschrieben 4, 109, 1.

Ἄκτιον beschrieben 1, 29, 2. 30, 3.

Ἀλέξανδρος Vater des Perdikkas 1, 57, 1. 2, 29, 5. 95, 1. 99, 4. sein Stamm u. Gebiet 2, 99, 2. vgl. 1, 137, 1.

Ἀλέξαρχος Kor. 7, 19, 4.

Ἀλεξικλῆς ath. Strateg 8, 92, 5. 93, 1. 98, 1.

Ἀλεξιππίδας Ephor 8, 58, 1.

Ἅληξ Fl. 3, 99.

Ἁλιάρτιοι 4, 93, 3.

Ἁλιάς 2, 56, 3. 4, 45, 3. vgl. zu 1, 115, 1.

Ἁλιῆς 1, 105, 1.

Ἁλικαρνασῆς 8, 108, 1.

Ἁλικαρνασός 8, 42, 3.

Ἁλικυαῖοι 7, 32, 1.

Ἅλυς Fl. 1, 16.

Ἁμαξιτός St. 8, 101, 2.

Ἀλκαῖος Archon 5, 19, 1. 25, 1.

Ἀλκαμένης Lak. 8, 5, 1. 2. 8, 2. 10, 1. 3. 11, 3.

Ἀλκιβιάδης Lak. 8, 6, 3.

Ἀλκιβιάδης lak. Name 8, 6, 3. ὁ Κλεινίου, von berühmten Vorfahren u. noch jung angesehn 5, 43, 1. vgl. 6, 89, 3 — 5. 6, 12, 2. 16, 1. reich, verschwenderisch etc. 6, 15, 2 f. Sieger zu Olympia 6, 16, 2. den Lak. günstig 5, 43, 2. 6, 89, 1. Ränke gegen die Lak. 5, 45, 1 ff. vgl. 43, 1 ff. für die Argeier 5, 46, 5. Strateg im Pel. 5, 52, 2. vgl. 53, 2. 55, 3. 84, 1. veranlasst die Athener mit den Lak. zu brechen 56, 3. Gesandter zu Argos 5, 61, 2. vgl. 76, 3. stiftet einen Bund gegen Lak. 6, 16, 6. 17, 1. zum Strategen nach Sikelia bestimmt 6, 8, 1. betreibt das Unternehmen 6, 15 ff. Rede 6, 16 — 18. als Hermokopid verdächtigt 6, 28, 2. 29, 1 ff. sein Kriegsplan 6, 48, 1. schifft nach Messene und Rhegion 6, 50, 1. bemächtigt sich Katanes 6, 51, 1. 2. zurückgerufen 6, 53, 1. 61, 1. 3. 4. entweicht § 4 f. zum Tode verurtheilt § 6. vgl. 8, 53, 2. 65, 2. warnt die Messenier 6, 74, 1. zu Lakedaemon 6, 88, 10. 11. Rede 6, 89 — 92. empfiehlt die Befestigung Dekeleias 6, 91, 5. 7, 18, 2. Feind des Agis 8, 12, 2. 45, 1. betreibt die Unterstützung der Chier 8, 6, 3. vgl. 12, 1. 2. mit Chalkideus hingeschickt 8, 11, 3. 14, 1. 2. 17, 1. 2. gewinnt die Milesier 8, 17, 1. 3. kämpft mit ihnen 8, 26, 3. den Lak. verdächtig ent-

weicht er zum Tissaphernes und überredet ihn sie kärglicher zu unterstützen 8, 45, 1 ff. 46, 1—5. 50, 1. 2. 5. 52, 1. 2. 83, 1. 85, 2. betreibt seine Zurückberufung 8, 47, 1—3. 48, 1—3. 49. verklagt den Phrynichos, 8, 50, 4. 5. 51, 1, 2. 68, 3. Verhandlungen über ihn zu Athen 8, 53, 1—4. 54, 1 ff. seine Forderungen für Tissaphernes 8, 56, 1—5. verdächtig 8, 50, 1 ff. 63, 3. 70, 1. begünstigt 8, 76, 6. auf Samos 81, 1. Strateg 82, 1. 2. prunkt mit seinem Einflusse 81, 2. 3. 82, 3. wieder auf Samos 85, 4. hindert den Abfall des Heeres 86, 3—5. 89, 1. segelt zum Tissaphernes 88. auch in Athen zurückberufen. 97, 3. wieder auf Samos 108, 1.

Ἀλκίδας Lak., Nauarch nach Lesbos geschickt 3, 16, 3. 26, 1. 30, 1. 31, 1. 32, 1. 2. flüchtig 33, 1. erhält einen ξύμβουλος 3, 69, 1. 2. zu Kerkyra 76. 79, 2. 80, 2. gründet Herakleia 3, 92, 4.

Ἀλκινάδας (—ίδας) Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἀλκίνου τέμενος 3, 70, 3.

Ἀλκισθένης Vater des Demosthenes 3, 91, 1. 4, 66, 2. 7, 16, 2.

Ἀλκίφρων Arg. 5, 59, 5.

Ἀλκμαίων ὁ Ἀμφιάρεω 2, 102, 4. 5.

Ἀλκμαιωνίδαι. vertreiben die Peisistratiden 6, 59, 5.

Ἀλμωπία, Ἀλμῶπες 2, 99, 4.

Ἀλυζία 7, 31, 2.

Ἀλώπη 2, 26.

Ἀμεινιάδης Ath. 2, 67, 2. 3.

Ἀμεινίας Lak. 4, 132, 2.

Ἀμεινοκλῆς Kor. Schiffbauer zu Samos 1, 13, 2.

Ἀμμέας Plat. 3, 22, 3.

Ἀμόργης Bastard des Pissuthnes, abgefallen 8, 5, 5. vgl. 19, 1. gefangen 28, 2—5. 54, 3.

Ἀμπελίδας Lak. 5, 22, 2.

Ἀμπρακία den Lak. verbündet 2, 80, 2. vgl. 4, 42, 3. gefährdet 3, 113, 4. 114, 4.

Ἀμπρακικὸς κόλπος 1, 55, 1. 2, 68, 2. 3, 107, 1. στόμα 1, 29, 2. 4, 49.

Ἀμπρακιῶται. Colonisten der Korinthier 2, 80, 2. kriegerisch 3, 108, 2. Mitbewohner von Argos A. etc. 2, 68, 3—5. Verbündete der Korinthier 1, 26, 1. 27, 3. 46, 1. der Pel. 2, 9, 2. 80, 3. 3, 69, 1. 7, 25, 7. 32, 2. 58, 3. liefern Schiffe 2, 9, 2. 3, 69, 1. 7, 7, 1. ziehen gegen Argos, besetzen es, werden besiegt 2, 68, 1. 4. Versuche gegen Akarnanien 80, 1—3. 81, 2. gegen Argos A. 3, 102, 4. 105, 1. 4. 106, 1. 2. 107, 2. 110. Niederlagen 107—113. Verträge 114, 2 ff.

Ἀμπρακιώτιδες νῆες 1, 48, 3. 6, 104, 2. 8, 106, 3.

Ἀμύκλαιον zu Lak. 5, 18, 10. 23, 5. mit e. Statue des Apollon 2, 3, 5.

Ἀμύντας ὁ Φιλίππου 2, 95, 3. 100, 2.

Ἀμυρταῖος König in den Sümpfen Aegyptens 1, 110, 1. 112, 1.

Ἀμφιάρεως Vater des Amphilochos 2, 68, 2. des Alkmaeon 102, 4.

Ἀμφίας Epid. 4, 119, 2.

Ἀμφίδωρος Meg. 4, 119, 2.

Ἀμφιλοχία. wann bevölkert 2, 68, 2. die grösste Stadt Argos eb. vgl. 102, 4. Κρῆναι 3, 105, 2. angegriffen 2, 68, 1.

Ἀμφιλοχική. Amprakia nahe 2, 68, 3.

Ἀμφιλοχικὰ ὄρη 3, 112, 2. vgl. Ἄργος.

Ἀμφίλοχοι. βάρβαροι 2, 68, 4. vgl. 3, 112, 5. ihr Land 110. 112, 3 f. durchströmt der Acheloos 2, 102, 2. verdrängt erobern sie, von den Athenern und Akarnanern unterstützt, Argos 68, 4. 5. ψιλοί 3, 112, 4. ἀκοντισταί 107, 4. kämpfen gegen die Amprakioten 3, 107, 2. 4. Vertrag mit Amprakia 3, 113, 4. 114, 3 f.

Ἀμφίλοχος ὁ Ἀμφιάρεω 2, 68, 2.

Ἀμφίπολις. Name u. Lage 4, 102, 2. 5, 6, 3. 7, 3. Entfernung von Thasos 4, 104, 3. wiederholte Ansiedelungen 4, 102, 1. 2. vgl. 1, 100, 3. Brücke 4, 103, 3. Thore 5, 10, 1. 6. 7. lange Mauer 10, 6. Bevölkerung 103, 2. 106, 1. Wichtigkeit für Athen 4, 108, 1. 2. Thuk. sucht es zu retten 4, 104, 2. 3. 5, 26, 5. vom Brasidas erobert 4, 103, 4 ff. ein Lak. als Befehlshaber 132, 3. 5, 11, 3. Kleon hingeschickt 5, 3, 4. besiegt 5, 6, 3 ff. 14, 1. 16, 1. nach dem Abfalle zurückzugeben 5, 18, 3. vgl. 21, 1. 2. 35, 2. 4. 46, 2. belagert 7, 9, 1. vgl. 5, 83, 4.

Ἀμφιπολῖται. ergeben sich dem Brasidas 4, 103 ff. feiern den Brasidas 5, 11, 1. 2.

Ἀμφισσῆς τῶν Λοκρῶν 3, 101, 1.

Ἄναια Sitz von Samiern 3, 32, 1. vgl. 4, 75, 1. 8, 19, 1.
Ἀναιῖται 3, 19, 2.
Ἀναῖτις ναῦς 8, 61, 2.
Ἀνάκειον 8, 93, 1.
Ἀνακτόριοι 1, 46, 1. 2, 81, 2. den Pel. verbündet 2, 9, 2. 80, 3. Ἄκτιον τῆς Ἀνακτορίας γῆς 1, 29, 2.
Ἀνακτόριον. Lage 1, 55, 1. 4, 49. vgl. 7, 31, 2. von den Kor. besetzt eb. liefert Schiffe 2, 80, 2. vgl. 1, 46, 1. den Akarnanern feindlich 3, 114, 3. von den Athenern erobert 4, 49. vgl. 5, 30, 3. 7, 31, 2.
Ἀνάξανδρος Theb. 8, 100, 3.
Ἀναξίλας Tyrann der Rheginer gründet Messene 6, 5, 1.
Ἄναπος Fl. 80 St. von Stratos 2, 82.
Ἄναπος Fl. in Sik. 6, 96, 3. 7, 42, 6. Brücke 6, 66, 2. διάβασις 7, 78, 2.
Ἀνδοκίδης ὁ Λεωγόρου 1, 51, 3. 6, 60, 2.
Ἄνδριοι. Athens Verbündete 4, 42, 1. 8, 69, 2. tributpflichtig 7, 57, 3. Gründer von Akanthos 4, 84, 1. Stageiros 88. 5, 6, 1. Argilos 4, 103, 2. Sane 109, 2. φυγάς 6, 96, 3.
Ἀνδροκλῆς ath. Demagog 8, 65, 2.
Ἀνδροκράτους ἡρῷον 3, 24, 1.
Ἀνδρομένης Lak. 5, 42, 1. 2.
Ἄνδρος 2, 55. 6, 96, 3.
Ἀνδροσθένης Ark. 5, 49, 1.
Ἀνήριστος Lak. 2, 67, 1.
Ἀνθεμοῦς in Mak. 2, 99, 4. 100, 3.
Ἀνθεστηριών 2, 15, 3.
Ἀνθήνη τῆς Κυνουρίας 5, 41, 1.
Ἀντάνδριοι. Αἰολῆς 8, 108, 2 f.
Ἄντανδρος. Wichtigkeit 4, 52, 3. von Verbannten erobert § 2. vgl. 75, 1. abermals von den Athenern § 2. gegen Tissaphernes 109, 2.
Ἀντιγένης Ath. 2, 23, 1.
Ἀντικλῆς ath. Strateg 1, 117, 2.
Ἀντιμενίδας Lak. 5, 42, 1.
Ἀντίμνηστος Ath. 3, 105, 3.
Ἀντίοχος König der Orester 2, 80, 4.
Ἄντιππος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Ἀντισθένης Lak. 8, 39, 2. 3. 61, 2.
Ἄντισσα St. auf Lesbos 3, 18, 1. 2. 28, 3. 8, 23, 3. 4.
Ἀντισσαῖοι besiegen die Methymnaeer 3, 18, 2.
Ἀντίφημος gründet Gela 6, 4, 3.
Ἀντιφῶν Ath. Charakter 8, 68, 1—3. 90, 1. 3.
Ἄξιος Fl. 2, 99, 3.
Ἀπιδανός Fl. 4, 78, 5.
Ἀπόδωτος, οἱ 3, 94, 4. 100, 1.
Ἀπολλόδωρος Ath. 7, 20, 1.
Ἀπόλλων. ἀρχηγέτης 6, 3, 1. Δήλιος 1, 13, 5. 3, 104, 2. Μαλόεις 3, 3, 2. Πυθαεύς 5, 53, 1. Πύθιος 4, 118, 1. Altar 6, 3, 1. 54, 6. Tempel zu Aktion 1, 29, 2. zu Argos 5, 47, 13. zu Athen s. Πύθιον. zu Delion 4, 76, 3. 90, 1. 97, 3. in Lakonike 7, 26, 2. zu Leukas 3, 94, 2. zu Sparte 5, 23, 5. bei Triopion 8, 35, 2. Orakel 2, 102, 4. vgl. Δελφοί. προοίμιον Ἀπόλλωνος 3, 104, 3. 6. vgl. Ἀμύκλαιον.
Ἀπολλωνία Col. der Kor. 1, 26, 1.
Ἀπολλώνιον 2, 91, 1.
Ἀργεία. Grenze gegen Lakonike 2, 27, 2. 4, 56, 3. vgl. 5, 41, 1. Einfälle 5, 75, 3. 6, 7, 1. bedroht 116, 1. darin Hysiae 83, 2.
Ἀργεία. das amphilochische 2, 80, 5. 3, 106, 2. darin Olpae 3, 105, 1.
Ἀργεῖος 2, 67, 1. ἄνθρωπος 8, 92, 2. Ἀργεῖοι bei Homer 1, 3, 3. Dorier 7, 43, 7. 44, 7. 57, 8. Stammväter der Rhodier § 5. Hegemonie im Pel. 5, 69, 2. vgl. 28, 2. Streit mit den Lak. über Kynuria 5, 41, 1. Bund mit den Athenern und Thessalern 1, 102, 3. vgl. 107, 4. dreissigjähriger Vertrag mit Sparte abgelaufen 5, 14, 3. 28, 2. vgl. 22, 2. mehr neutral 2, 9, 1. 5, 28, 1—3. blühend eb. denken auf die Hegemonie des Pel. eb. § 2. Verhandlungen mit den Kor. u. A. 5, 27 ff. 40 ff. mit Athen 44 ff. Bündniss 47. ziehen den Eleern zur Hülfe 5, 50, 2. Fehde mit Epidauros 53, 1 f. 54, 3—56, 5. Krieg mit den Lak. 57—75. Verträge 76—81. vgl. 83, 4. verfeindet 82, 2 f. Vertreibung der Oligarchen 82, 1 f. vgl. 76, 1 f. 84, 1. 116, 1. 6, 61, 3. von den Epidauriern geschlagen 6, 75, in Phliasia 5, 83, 3. 115, 1. 6, 105, 3. erobern u. zerstören Orneae 6, 7, 1—3. Hülfstruppen der Athener 29, 3. 43, 2. 61, 4. 67, 1. 69, 5. 70, 2. 100, 3. 101, 5. 7, 20, 1. 3. 26, 1. 3. 44, 7. 57, 8. bei Miletos geschlagen 8, 25, 1—4. kehren heim 27, 5. doch befreundet 86, 6. 8. Hass gegen Lak. 7, 57, 8. fallen in Thyreatis ein 6, 95, 1. von Athen unterstützt 6, 105, 1. 2. bieten Unterstützung an 8, 86, 6 f. τὸ Ἀργείων πεδίον 5, 58, 3. grosser

Staat 5, 29, 1. Verfassung Demokratie 29, 2. 31, 5. 44, 1. gestört 76, 1 f. aufgehoben 81, 2. erneuert 82, 1. lange Mauern erbaut § 4. zerstört 5, 83, 1 f. αἱ ἀρχαὶ καὶ ὁ δῆμος 28, 1. ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ ἀρτῦναι 47, 11. fünf Strategen 59, 4. πέντε λόχοι 5, 72, 3. tausend λογάδες 67, 3. 72, 2. 73, 4. 5. παιανισμός 7, 44, 7.

Ἀργεῖοι die amphilochischen 3, 107, 1. frühere Schicksale 2, 68, 2 – 5. ἡ Ἀργείων πόλις 106, 2. Lage 105, 2.

Ἀργεννοῦσαι 8, 101, 1.

Ἀργίλιος 1, 132, 6. Ἀργίλιοι Colonisten der Andrier 4, 103, 2. den Athenern verdächtig § 3. in Amphipolis 103, 2. Kerdylion 5, 6, 3.

Ἄργιλος soll autonom sein 5, 18, 4.

Ἀργῖνον Vorgeb. 8, 34, 1.

Ἀργινοῦσαι s. Ἀργεννοῦσαι.

Ἄργος 1, 135, 2. 137, 3. 4, 42, 3. Temeniden 2, 99, 2. vgl. Περδίκκας. Priesterin 2, 2, 1. entflieht nach dem Brande des Tempels 4, 133, 1 f. bedroht 6, 95, 1. verheert 105, 1. 3.

Ἄργος Ἀμφιλοχικόν. Gründung u. Schicksale 2, 68, 2 – 5. Feinde der Amprakioten eb. 5. 3, 102, 4. 105, 1. 106, 1. 107, 2. 108, 2.

Ἀριανθίδης Boeotarch 4, 91, 2.

Ἀρισταγόρας. Schicksale 4, 102, 1.

Ἀρίσταρχος ath. Strateg 8, 98, 1. Oligarch 90, 1. 92, 7. 9. verräth Oenoe 98, 1 f.

Ἀριστείδης ὁ Ἀρχίππου ath. Strateg 4, 50, 1. 75, 1.

Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου 1, 91, 2. ὁ φόρος ὁ ἐπ' Ἀριστείδου 5, 18, 4.

Ἀριστεὺς ὁ Ἀδειμάντου, Strateg der Kor. bei Potidaea 1, 60—65. als Gesandter aufgefangen und getödtet 2, 67, 1—4.

Ἀριστεὺς ὁ Πελλίχου 1, 29, 2.

Ἀριστεύς Lak. 4, 132, 2.

Ἀριστογείτων Tyrannenmörder 1, 20, 2 f. 6, 54—59.

Ἀριστοκλείδης Ath. 2, 70, 1.

Ἀριστοκλῆς Lak. 5, 16, 5. 71, 3. 72, 1.

Ἀριστοκοίτης sonst 5, 19, 2.

Ἀριστοκράτης Ath. 5, 19, 2. 24, 1. ὁ Σκελλίου Strateg 8, 9, 2. 89, 2. 92, 3. 5.

Ἀριστόνους gründet Akragas 6, 4, 4.

Ἀριστόνους Larissaeer 2, 22, 3.

Ἀριστοτέλης Ath. 3, 105, 3.

Ἀριστοφῶν Ath. 8, 86, 7.

Ἀρίστων Kor. 7, 39, 1.

Ἀριστώνυμος Ath. 4, 122, 1. 2.

Ἀριστώνυμος Kor. 2, 33, 2. 4, 119, 1.

Ἀρίφρων Ath. 4, 66, 2.

Ἀρκαδία. ohne Wanderungen 1, 2, 1. ein Theil den Mantineern unterworfen 5, 29, 1. 33, 1. Geisseln von den Lak. genommen 5, 61, 3. Söldner 7, 58, 4. ὁ Ἀρκαδικὸς Ὀρχομενός 5, 61, 3.

Ἀρκάς 5, 49, 1. Ἀρκάδες vor Troia 1, 9, 3. Krieg gegen Lepreon 5, 31, 2. Verbündete der Lak. 5, 57, 2. 58, 3. 64, 2. 4. 67, 2. 7, 57, 8. 8, 3, 3. vgl. 2, 9, 1. der Argeier 5, 67, 3. ἐπίκουροι des Pissuthnes 3, 34, 2 f. Söldner der Kor. 7, 19, 4. 57, 8. der Athener 57, 8. gleich bei wem eb.

Ἀρκεσίλαος Lak. 5, 50, 3. 76, 2. 8, 39, 2.

Ἀρκτούρου ἐπιτολαί 2, 78, 2.

Ἁρματοῦς St. 8, 101, 2.

Ἁρμόδιος 1, 20, 2. 3. 6, 54—57.

Ἄρναι τῆς Χαλκιδικῆς 4, 103, 1.

Ἄρνη in Thessalien 1, 12, 2.

Ἄρνισσα Mak. 4, 128, 2.

Ἁρπάγιον 8, 107, 1.

Ἀρριανοί? Chers. 8, 104, 1.

Ἀρριβαῖος König der Lynkester 4, 79, 2. 83, 1 f. 124, 1. 2. 4. 125, 1 f. 127, 1. [Ἀρραβαῖος heisst derselbe bei Aristot. Pol. 5, 8, 11 u. Strabo 7, 6 p. 326. Eben diese Form mit α in zwei gleichzeitigen att. Inschriften bei Rangabé Antiquitées Helleniques, Athenes 1842 n. 251, 9 u. 10 p. 328 u. 252, 7 p. 331. (K. Keil.)]

Ἀρσάκης Perser 8, 108, 2.

Ἀρτάβαζος Perser 1, 129, 1. 3. 132, 6.

Ἀρταφέρνης Perser 4, 50, 1. 3.

Ἀρταξέρξης wird König 1, 137, 3. Aegypten fällt ab 104, 1. nimmt den Themistokles auf 1, 138, 1 ff. stirbt 4, 50, 3. Vater des Dareios 8, 5, 4.

Ἄρτας Fürst der Japyger 7, 33, 4.

Ἀρτεμίσιον Schlacht 3, 54, 2.

Ἀρτεμίσιος μήν 5, 19, 1.

Ἄρτεμις 3, 104, 6. Tempel bei Rhegion 6, 44, 3. zu Ephesos 8, 109, 2.

Ἀρτῦναι zu Argos 5, 47, 11.

Ἀρχεδίκη ἡ Ἱππίου 6, 59, 3. 4.

Ἀρχέλαος ὁ Περδίκκου 2, 100, 1.

Ἀρχέστρατος Ath. 1, 57, 4. 8, 74, 1.

Ἀρχέτιμος Kor. 1, 29, 2.
Ἀρχίας Kamar. 4, 25, 4.
Ἀρχίας Kor. gründet Syr. 6, 3, 2.
Ἀρχίδαμος Sohn des Zeuxidamos. König der Lak., klug u. besonnen 1, 79, 2. Rede 80—85. Gastfreund des Perikles 2, 13, 1. Rede vor dem Einfall in Attika 2, 10 f. sendet einen Herold 12, 1. rückt ein § 3. säumt vor Oenoe 18, 2. 3. verheert 19, 2. 20, 1—3. zweiter Einfall 2, 47, 1. rückt vor Plataea, verhandelt, belagert es 71 ff. dritter Einfall in Attika 3, 1, 1. Vater des Agis 3, 89, 1. 4, 2, 1. 5, 54, 1. 57, 2. 83, 1. 7, 19, 1.
Ἄρχιππος Ath. 4, 50, 1.
Ἀρχωνίδης König der Sikeler 7, 1, 4.
Ἄρχοντες 1, 126, 5. 2, 2, 1. vgl. 5, 19, 1. 25, 1.
Ἀσία 1, 9, 1. 2, 67, 1. 97, 5. 4, 75, 3. 5, 1, 2. 8, 39, 3. 58, 1.
Ἀσιανός 1, 138, 5. *βάρβαροι* 1, 6, 4.
Ἀσίνη Lak. 4, 13, 1. 54, 4. 6, 93, 3.
Ἄσπενδος St. 8, 81, 3. 87, 1. 2. 3. 5. 88. 99, 1. 108, 2.
Ἀσσίναρος Fl. 7, 84, 1.
Ἀσσύρια γράμματα 4, 50, 2.
Ἄστακος St. 2, 30, 1. 33, 1. 102, 1.
Ἀστύμαχος Plat. 3, 52, 4.
Ἀστύοχος Lak. Nauarch 8, 20, 1. 26, 2. 29, 2. 38, 1. zu Chios 23, 1. zu Lesbos § 2. 3. zu Chios § 4. 24, 5. Unternehmungen 31, 1 ff. 32, 1. 3. 33, 1. 2. zu Miletos eb. § 1 u. 36, 1. 38, 3. erhält *ξυμβούλους* 39, 2. nach Chios gerufen 40, 1. 3. 61, 1. 2. 63, 1. geht nach Kaunos, Keos, Knidos 41, 1—3. Syme 42, 1 ff. sein Verhältniss zu Alkibiades 45, 1. 50, 3 ff. 68, 3. zu Miletos 63, 1. 78, 1. 79, 1 ff. 83, 2. 84, 1. 2. abgelöst 85, 1. 3.
Ἀσώπιος Ath. 1, 64, 1. Der Enkel Strateg fällt 3, 7, 1 ff.
Ἀσωπόλαος Plat. 3, 52, 4.
Ἀσωπός Fl. 2, 5, 2.
Ἀταλάντη I. 2, 32. 3, 89, 3. 5, 18, 6.
Ἀταλάντη Mak. 2, 100, 2.
Ἀτιντᾶνες 2, 80, 4.
Ἀτραμύττιον 5, 1, 2. 8, 108, 3.
Ἀτρεύς 1, 9, 2.
Ἀττική. unfruchtbar u. ohne Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. 2, 36, 1. Lage vor Theseus 2, 15, 1. Kampf gegen Eurystheus 1, 9, 2. Colonien 1, 2, 3. Landleben 2, 16. Anbau 1, 82, 4. beschützt 3, 17, 1. Euboea wichtig 8, 95, 1. Lesbos 3, 13, 5. *Ἀττικὴ ἀγορά* 1, 67, 3. 139, 2. *δραχμή* 8, 29, 1. 45, 2. *ἱερά* 3, 114, 1. *ναυτικόν* 1, 31, 3. *νῆες* 3, 4, 2. 109, 1. 112, 5. 6, 43, 1. 7, 34, 1. 8, 23, 1. *πόλεμος* 5, 31, 3. 4. *σπονδαί* 5, 29, 3. 36, 2. *συγγραφή* 1, 97, 2. *χοῖνιξ* 4, 16, 2. vgl. *Ἀρχίδαμος* u. *Πλειστοάναξ*.
Ἀττικίζειν 3, 62, 1.
Ἀττικισμός 4, 133, 1. 8, 38, 2. vgl. 87, 1.
Αὐλών 4, 103, 1.
Αὐτοκλῆς ath. Strateg 4, 53, 1. 119, 2.
Αὐτοχαρίδας Lak. 5, 12.
Ἀφροδισία Lak. 4, 56, 1.
Ἀφροδίτη 6, 46, 2.
Ἄφυτις τῆς Παλλήνης 1, 64, 2.
Ἀχαΐα zw. 1, 115, 1. 4, 21, 4. von den Lak. geordnet 5, 82, 1. Dyme 2, 84, 2. Erineos 7, 34, 1. 7. vgl. *Πάτραι.*
Ἀχαΐα in Thessalien 4, 78, 1.
Ἀχαϊκός 2, 86, 1. 2. 92, 3. 5, 52, 2.
Ἀχαιοί. bei Homer 1, 3, 3. 4, 120, 1. 6, 2, 3. bevölkern Zakynthos 2, 66. Verbündete Athens 1, 111, 2. 2, 9, 1. vgl. 3, 92, 4.
Ἀχαιοὶ οἱ Φθιῶται 8, 3, 2.
Ἀχαρναί. Lage u. Grösse 2, 19, 2. 20, 1. 2. 21, 2. 23, 1.
Ἀχαρνῆς, wichtig 2, 19, 2 f. 20, 2. 23, 3.
Ἀχελῷος Fl. 2, 102, 2—5. 3, 7, 2. 106, 1.
Ἀχερουσία λίμνη 1, 46, 3.
Ἀχέρων Fl. 1, 46, 3.
Ἀχιλλεύς 1, 3, 3.

Βάρβαροι. bei Homer nicht 1, 3, 4. Sitten 1, 6, 1. 4. Seeräuber 1, 5, 1.
Βάττος Kor. 4, 43, 1.
Βέροια 1, 61, 3.
Βιθυνοὶ Θρᾷκες 4, 75, 3.
Βισαλτία 2, 99, 4.
Βισαλτικόν 4, 109, 3.
Βοιόν 1, 107, 1.
Βοιωταρχεῖν 2, 2, 1.
Βοιωτάρχης. eilf 4, 91, 1. aus Theben § 2. 7, 30, 3. vgl. 5, 37, 4. 5. 38, 1—3.
Βοιωτία. früher *Καδμηΐς* 1, 12, 2. fruchtbar mit Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. vgl. 12, 2. 3, 61, 2. grenzt an Phokis 3, 95, 1. an Attika 7, 19, 2. 8, 98, 1. vgl. 4, 91, 2. 99. Orte 108, 1.

113, 1. 4, 76, 3. 91, 1. ἡ χώρα ἡ Βοιωτία von den Athenern bewältigt 1, 108, 2. 4, 95, 2. befreit 1, 113, 2. 3, 62, 4. 67, 2. 4, 92, 6. τὰ μέχρι Β. 8, 43, 4. 96, 3?

Βοιώτιος 4, 76, 2. 106, 3. πράγματα 4, 76, 1.

Βοιωτοί. vor Troia 1, 10, 5. Einwanderung 1, 12, 2. Aeoler 7, 57, 5. stammverwandt mit den Lesbiern 3, 2, 2. den Persern unterworfen 8, 43, 4. von den Athenern besiegt 108, 1. 2. vgl. 111, 1. befreit 1, 113, 1 f. in Attika befindliche 2, 6, 2. Verbündete der Lak. 2, 9, 2. stellen Reiter eb. u. 12, 3. 22, 2. 4, 72, 2. 95, 2. belagern Plataea 2, 20, 1. reizen die Lesbier zum Abfall 3, 13, 2. vgl. 8, 5, 2. unterstützen den Brasidas 4, 70, 1. 72, 1—3. Versuche der Athener gegen sie 4, 89, 1 ff. vgl. 76, 1 ff. kämpfen bei Delion 4, 91 ff. 108, 4. ihre Macht 93, 3. zehntägiger Stillstand mit Athen 5, 26, 3. vgl. 4, 118, 1. sträuben sich 5, 17, 3. 31, 5. verhandeln mit den Kor. 32, 3—6. vgl. 35, 2. mit den Lak. 36—40. 44, 2. 46, 2. 4. bemächtigen sich Herakleias 52, 1. Betrag der Hülfstruppen in Arkadien 57, 2. vgl. 64, 3. gegen Argos 5, 58, 4. 59, 2 ff. Verabredung mit den Lak. 6, 61, 2. Hülfe 7, 19, 3. nach Syrakus 43, 7. 45, 1. 57, 5. 58, 4. stellen Schiffe 8, 3, 3. 5, 2. 106, 3. erobern Oropos 60, 1. Oenoe 98, 2 f. τὰ πάτρια τῶν πάντων Β. 2, 2, 4. 3, 66, 1. vgl. 61, 2. δημόσιον 5, 50, 3. αἱ τέσσαρες βουλαὶ τῶν Β. 5, 38, 2. 3. für den Namen des Landes 1, 107, 3. Erdbeben 3, 87, 2. vgl. Πάνακτον.

Βόλβη λίμνη 1, 58, 2. 4, 103, 1.

Βόλισσος 8, 24, 3.

Βοριάδης Eurytane 3, 100, 1.

Βοττία Mak. 2, 99, 3.

Βοττιαία Mak. 2, 100, 3.

Βοττιαῖοι. Nachbarn der Chalkidier 2, 99, 3. vgl. 1, 57, 3. 58, 1. 2, 79, 1. 6. 101, 1. 4, 7.

Βοττική 1, 65, 2. 2, 79, 2. 101, 2.

Βούδορον Sal. 2, 94, 2. 3, 51, 2.

Βουκολίων Arkadien 4, 134, 2.

Βουφράς 4, 118, 3.

Βρασίδας ὁ Τέλλιδος, Spartiat. kühn 2, 25, 2. beredt 4, 84, 2. thätig, klug, einsichtig, mässig 81, 1. 2. 108, 2. 117, 1. 3. 5, 7, 1. ξύμβουλος 2, 85, 1. 86, 4. 93, 1. 3, 69, 1. 2. 76. bei Pylos 4, 11, 3 f. 12, 1. 79, 2. bei Megara 4, 70—74. zieht nach Thrake 78—81. gegen Arrhibaeos 83, 1—3. zu Akanthos 84—88. zu Amphipolis etc. 102—108. in Akte 109, 1—3. zu Torone 110—116. vgl. 129, 1. 5, 2, 2. 3, 3. zu Skione u. Mende 4, 120—123. vgl. 5, 18, 6. 110, 1. gegen Arrhibaeos etc. 124—128. vgl. 132, 1. 2. gegen Potidaea 135. bei Amphipolis 5, 6—10. gefallen u. gefeiert 11, 1. 2. Gegner des Friedens 16, 1.

Βρασίδειοι 5, 67, 1. 71, 3. 72, 2.

Βραυρώ Edonerin 4, 107, 2.

Βρικιννίαι Leont. 5, 4, 3. 5.

Βρίλησσος Berg 2, 23, 1.

Βρομερός Lynkester 4, 83, 1.

Βρομίσκος 4, 103, 1.

Βυζάντιοι fallen ab 1, 115, 5. unterworfen 117, 3.

Βυζάντιον 2, 97, 2. 8, 107, 1. erobert 1, 94. 128, 3 f. 129, 2. 130, 1 131, 1. abgefallen 8, 80, 2. 3.

Βωμιῆς Ophioner 3, 96, 2.

Γαληψός Colonie der Thasier 4, 107, 2. 5, 6, 1.

Γαυλίτης Karer 8, 85, 2.

Γέλα Fl. 6, 4, 3.

Γέλα St. gegr. 6, 4, 3. vgl. 7, 80, 2. Tyrann 6, 5, 4. Congress 4, 58. gegen Athen 5, 4, 5. vgl. 7, 50, 1. 57, 9.

Γελεᾶτις Ὕβλα 6, 62, 4.

Γέλων Tyrann 6, 4, 2. 5, 4. 94, 1.

Γελῷοι. Colonisten von Rhodos 7, 57, 5. νόμιμα Δωρικά 6, 4, 3. 4. gründen den Akragas eb. Kamarina 6, 5, 4. Nachbarn 7, 58, 1. Stillstand mit denselben 4, 58. Verbündete der Syr. 7, 57, 5. 58, 1. vgl. 7, 1, 4. 5. stellen Reiter 6, 67, 3. Schiffe 33, 1.

Γεραιστός Eub. 3, 3, 4.

Γεράνεια Berg 1, 105, 3. 107, 2. 3. 108, 1. 4, 70, 2.

Γεράστιος μήν 4, 119, 1.

Γέτα zw. 7, 2, 3.

Γέται 2, 96, 1. 2. 98, 3.

Γῆς ἱερόν 2, 15, 3.

Γίγωνος St. 1, 61, 3.

Γλαύκη τῆς Μυκάλης 8, 79, 2.

Γλαύκων Ath. 1, 51, 3.

Γόαξις Edoner 4, 107, 2.

Γόγγυλος Eretr. 1, 128, 4.

Γόγγυλος Kor. 7, 2, 1.

Γορτυνία St. 2, 100, 2.

Γορτύνιος 2, 85, 4.

Γρααῖοι 2, 96, 3.
Γραϊκή. zu 2, 23, 2.
Γρηστωνία 2, 99. 100, 3.
Γύλιππος Lak. geht nach Sik. 6, 93, 2. 3. 104, 1—5. 7, 1—5. vgl. 11, 1. 42, 3. zu Syr. 7, 2—6. geht nach Sik. 7, 12, 1. kehrt zurück 21, 1. ermuntert zu einer Seeschlacht § 2. greift Plemmyrion an 22—23. greift die Verschanzung der Athener an 37, 1 f. besiegt sie bei Epipolae 43—45. geht nach Sik. 46. kehrt zurück 50, 1. besiegt 53, 1—4. rüstet sich zur Seeschlacht 65. 69. Rede 66—68. schneidet den Athenern die Wege ab 74, 2. 79, 3. verhandelt 82, 1. 83, 1. 2. nimmt sie gefangen 85, 1. 2. sucht Nikias u. Demosthenes zu retten 86, 1. 2. bei Leukadia besiegt 8, 13, 1.
Γυμνοπαιδίαι 5, 82, 1. 3.
Γυρτώνιοι Thess. 2, 22, 3.

Δάϊθος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Δαΐμαχος Plat. 3, 20, 1.
Δαμάγητος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Δαμάγων Lak. 3, 92, 4.
Δαμότιμος Sik. 4, 119, 2.
Δαναοί 1, 3, 3.
Δάρδανος St. 8, 104, 1.
Δαρεικὸς στατήρ 8, 28, 4.
Δαρεῖος ὁ Ἀρταξέρξου 8, 5, 4. 18, 1 f. 37, 1. 2. 58, 1.
Δαρεῖος (ὁ Ὑστάσπου) 1, 14, 2. 16. 4, 102, 1. 6, 59, 3. 5.
Δασκυλῖτις σατραπεία 1, 129, 1.
Δάσκων gründet Kamarina 6, 5, 3.
Δάσκων bei Syr. 6, 66, 2.
Δαυλία τῆς Φωκίδος 2, 29, 2.
Δαυλιὰς ὄρνις 2, 29, 3.
Δαφνοῦς St. 8, 23, 5. 31, 2.
Δεινιάδας περίοικος 8, 22, 2.
Δεινίας 3, 3, 2.
Δεκέλεια. Lage 7, 19, 2. nach Alkibiades Rath (6, 91, 5. 93, 2. 7, 18, 2) von den Lak. befestigt 7, 19, 1. 2. 20, 1. besetzt 27, 2. 3. Nachtheile für Athen § 3. 28, 1. 4. vgl. 8, 3, 1. 5, 3. 69, 1. 70, 2. 71, 2. 4. 98, 3.
Δελφίνιον. Lage 8, 38, 1. 40, 3.
Δελφοί. ὁ ἐν Δ. θεός 1, 134, 4. 5, 32, 1. vgl. 1, 25, 1. 118, 3. 126, 2. 3, 92, 4. ἱερόν 1, 112, 3. streitig eb. ἡ πρόμαντις 5, 16, 5. μαντεῖον 1, 28, 2. χρήματα 1, 121, 2. 143, 1. τρίπους 132, 2. 3, 57, 2. σκῦλα 4, 134, 1. die Stadt und der Tempel des Apollon sollen autonom sein 5, 18, 1.
Δέρδας Mak. 1, 57, 1. 59.
Δερκυλίδας Spart. 8, 61, 1. 62, 1.
Δερσαῖοι 2, 101, 2.
Δευκαλίων 1, 3, 1.
Δήλια 3, 104, 2.
Δηλιακὸς χορός 3, 104, 5.
Δήλιον. Lage 4, 76, 3. vgl. § 4. 89, 1. 90, 1. 100, 1. Schlacht bei D. 4, 91 ff. 5, 14, 1. 15, 2.
Δήλιος Ἀπόλλων 1, 13, 5. 3, 104, 2.
Δήλιοι vertrieben 5, 1, 1 f. 8, 108, 3. zurückgeführt 5, 32, 1.
Δῆλος. Entfernung von Rheneia 3, 104, 2. Festfeiern § 3. 5. 7. ταμιεῖον 1, 96, 2. Erdbeben 2, 8, 2. gereinigt 1, 8, 1. 3, 104, 2 ff. erw. 3, 29, 1. 8, 77. 80, 2. 86, 1. vgl. Δήλιος.
Δημάρατος Ath. 6, 105, 3.
Δήμαρχος Syr. 8, 85, 3.
Δημέας Ath. 5, 116, 2.
Δημιουργοί zu Elis 5, 47, 11.
Δημόδοχος Ath. 4, 75, 1.
Δημοσθένης ὁ Ἀλκισθένους attischer Strateg 3, 91, 1. vgl. 5, 19, 2. 24, 1. zieht gegen die Aetoler 3, 94, 2 f. 95—98. bei Naupaktos 3, 102, 2 ff. gegen die Amprakioten u. Peloponnesier 105—113. seine σκῦλα 114, 1. Rückkehr § 2. mit den Akarnanern befreundet 7, 57, 9. bei Pylos 4, 2—16. 29—39. bei Megara 4, 66—69. zu Naupaktos 3, 102, 2. 4, 76, 1. 77, 1. 2. bei Siphae 89, 1. 2. in Sikyonien 4, 101, 1. bei Epidauros 5, 80, 3. nach Syrakus bestimmt 7, 16, 2. 17, 1. segelt hin 20, 2 f. 26, 1. 3. 31, 1. 4. 33, 3. 35, 1 f. vgl. 7, 57, 9. angekommen greift er an 42—45. sein Rath 47, 2 f. 49, 2 ff. greift mit der Flotte an 69, 4. will es abermals 72, 2. auf dem Rückzuge 75, 1. 78—82. 83, 1. 85, 3. getödtet 86, 1—4.
Δημοτέλης Mess. 4, 25, 8.
Διαγόρας 8, 35, 1.
Διακός 7, 27, 1. vgl. Δῖοι.
Διάκριτος Lak. 2, 12, 1.
Διάσια 1, 126, 4.
Διδύμη J. 3, 88, 1.
Διέμπορος Boeotarch 2, 2, 1.
Διιτρέφης 7, 29, 1. Vater des Nikostratos 3, 75, 1. 4, 119, 2. 129, 3. vgl. Διοτρέφης.
Διῆς 5, 82, 1.
Δικτιδιῆς 5, 35, 1.

Διόδοτος Ath. 3, 41—49.
Δῖοι 2, 96, 2. vgl. *Διακός*.
Διομέδων Ath. befehligt Schiffe 8, 19, 1. 20, 1. 23, 1. 24, 2. Strateg 54, 2. 55, 1. 73, 3 f.
Διόμιλος Andrier 6, 96, 3. 97, 3.
Δῖον am Athos 4, 109, 2. 3.
Δῖον in Mak. 4, 78, 6.
Διονύσια die ältern im Anthesterion 2, 15, 3. die städtischen 5, 20, 1. 23, 5.
Διονυσιακὸν θέατρον 8, 93, 1.
Διονύσιον 8, 93, 3.
Διόνυσος 3, 81, 4. Tempel 2, 15, 3. 3, 81, 4. 8, 94, 1.
Διὸς ἱερόν 8, 19, 1.
Διοσκόρειον 4, 110, 1.
Διόσκοροι 3, 75, 2.
Διότιμος Ath. 1, 45, 1. 8, 15, 2.
Διοτρέφης Ath. 4, 53, 1. 8, 64, 1. vgl. *Διιτρέφης*.
Δίφιλος Ath. 7, 34, 3.
Δόβηρος ἡ Παιονική 2, 98, 2. 99, 1. 100, 2.
Δόλοπες 1, 98, 1. 5, 51, 1.
Δολοπία 2, 102, 2.
Δόρκις Lak. 1, 95, 4.
Δράβησκος ἡ Ἠδωνική 1, 100, 3. 4, 102, 1.
Δραχμή. Αἰγιναία 5, 47, 8. *Ἀττική* 8, 29, 1. 45, 2. *Κορινθία* 1, 27, 1.
Δριμοῦσσα J. 8, 31, 2.
Δρύοπες 7, 57, 4.
Δρυὸς κεφαλαί 3, 24, 1.
Δρῶοι Thraker 2, 101, 2.
Δύμη τῆς Ἀχαΐας 2, 84, 2. 3.
Δωριεύς Rhodier 3, 8, 1. 8, 35, 1. 84, 1.
Δωριεύς collectiv 4, 64, 2.
Δωριῆς. Das Stammland der Lak. 1, 107, 1. 3, 92, 2. vgl. 1, 18, 1. Zeit der Einwanderung in den Pel. 1, 12, 2. vgl. 7, 5, 3. in Korinthos 4, 42, 2. in Asien 2, 9, 3. frei, in Sikelien 3, 86, 1. 4, 64, 2. 6, 77, 1. 7, 58, 2. in Syrakus 7, 57, 1. dorische Völkerschaften vor u. in Syrakus 7, 57—58. den Jonern feindlich 4, 61, 2. 6, 80, 3. 82, 1 f. vgl. 1, 124, 1. sie verachtend 5, 9, 1. 6, 77, 1. 7, 5, 3. 8, 25, 2. *Καρνεῖος μὴν ἱερομήνια Δωριεῦσιν* 5, 54, 2.
Δωριακὸς πόλεμος 2, 54, 1.
Δωρικός 3, 95, 1. 102, 1. *πόλεμος* 2, 54, 2. *γένος* 1, 24, 2. *νόμιμα* 6, 4, 4. *ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν* 7, 44, 7.
Δωρὶς γλῶσσα 3, 112, 2. *φωνή* 6, 5, 2. *Δωρίδες πόλεις* 3, 86, 1.
Δῶρος Thess. 4, 78, 1.

Ἕβρος Fl. 2, 96, 4.
Ἔγεστα St. der Elymer 6, 2, 3. athenische Gesandte dort 6, 6, 4. getäuscht 46, 3, 4. Schiffe 44, 4. 46, 1. 4. die Athener dort 62, 1. 4. Reiter etc. gefordert 88, 7. gesandt 98, 1.
Ἐγεσταῖοι. ἄνδρες βάρβαροι 6, 11, 4. 7, 57, 10. *φυγάδες* 6, 19, 1. Nachbarn der Selinuntier und in Fehde mit ihnen 6, 6, 2. 4. rufen die Athener zur Hülfe 6, 6, 3 ff. 10, 3. 11, 2. 4. 13, 3. 33, 2. 77, 1. 7, 57, 10. schicken Geld 6, 8, 1. vgl. 47, 1. 62, 1 f. täuschen § 2. 22, 3. 46, 2 ff. erhalten Hykkara 62, 3. schicken Reiter 98, 1.
Εἰδομένη Mak. 2, 100, 2.
Εἵλωτες. Ursprung 1, 101, 2. Abfall § 1. 2, 27, 2. 3, 54, 3. 4, 56, 4. Kampf 1, 102—103. Schutzflehende getödtet 128, 1. vom Pausanias aufgewiegelt 132, 4 f. zahlreich 8, 40, 2. gefährlich u. vernichtet 4, 80, 1—3. dienen im Kriege 4, 8, 7. (26, 3 f.) 80, 3. 5, 34, 1. 57, 1. 64, 1. 7, 19, 3. 58, 3. freigelassen 5, 34, 1 f. entlaufen 4, 41, 3. 5, 14, 2. vgl. 35, 5. 6, 56, 2. 3. 7, 26, 2.
Ἔκκριτος Spart. 7, 19, 3.
Ἐλαιᾶτις τῆς Θεσπρωτίδος 1, 46, 2.
Ἐλαιοῦς 8, 102, 2. 103, 1. 2. 107, 2.
Ἐλαιούσιοι 8, 107, 2.
Ἐλαφηβολιών 4, 118, 8. 5, 19, 1.
Ἑλένη 1, 9, 1.
Ἐλεός sonst 8, 26, 2.
Ἐλευσίνιοι unter Eumolpos 2, 15, 1.
Ἐλευσίνιον 2, 17, 1.
Ἐλευσίς 1, 114, 2. 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1. 4, 68, 4.
Ἐλιμιῶται Mak. 2, 99, 2.
Ἕλιξος meg. Strateg 8, 80, 3.
Ἑλλάνικος Historiker 1, 97, 2.
Ἑλλάς. Name 1, 3, 1 ff. alter Zustand 1, 2, 1 ff. 12, 1. *κατὰ κώμας* bewohnt 1, 10, 3. *σιδηροφορεῖ* 1, 6, 1. vgl. 5, 3. unternahm nichts 3, 1. 17, 2. geringe Macht vor Troia 10, 7. Seewesen 4, 1. 13, 1. 15. *βασιλεῖαι* 13, 1. *τυραννίδες* 17, 1. 18, 1—3. Colonien 12, 1—3. mächtiger 13, 1. von Xerxes angegriffen 18, 3. von Athen bedrückt 1, 68, 3. 4, 92, 3. die Lak. als Befreier 2, 8, 3. 4, 85, 1. 3. 86, 1. 87, 2. 108,

2. 121, 1. 5, 9, 7. um die Hegemonie zu erlangen 8, 2, 3. Unglück 1, 23, 1 ff. Aufregung 2, 8, 1 ff. Misstrauen gegen Durchzüge 4, 78, 2. trüglich in seinen Angaben 6, 17, 4. Adjectiv 6, 62, 2.

Ἕλλην ὁ Δευκαλίωνος 1, 3, 1. adj. 2, 36, 3.

Ἕλληνες. πρῶτοι 1, 3, 3. vgl. § 2 u. 4. die alten waren Räuber 1, 5, 1. vgl. 4, 1. verkehrten mehr zu Lande 13, 3. vgl. § 5. τὰ νόμιμα τῶν Ἑ. 4, 97, 2. vor Troia 1, 10, 4—11, 3. Folgen der Rückkehr 12, 1. Seewesen 13—15. ohne Einheit 15, 2. die reichsten 1, 25, 4. vgl. 8, 2. 13, 4. 8, 45, 4. Hegemonie der Lak. u. Ath. 18, 4—7. Wichtigkeit der Flotte gegen Xerxes 74, 1. vgl. 89, 1. schliessen sich an Athen an 95 ff. schwächer an Truppen als sie angeben 6, 17, 4. aufgeregt durch Athens Unglück 8, 2, 1. durch einander aufzureiben 46, 2. vgl. 57, 2. 87, 4. die Einen wagen nicht leicht durch der Andern Gebiet zu ziehen 4, 78, 2. glauben viel Falsches 1, 20, 4. in Asien wohnhafte 8, 46, 3. in Makedonien 4, 124, 1. in Sikelien 3, 116, 2. 4, 25, 9. 6, 2, 5. 6. 7, 58, 2. 3. Ἕλληνες νεανίσκοι 8, 69, 3.

Ἑλληνικός. ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ 7, 58, 2. ἀρχή 1, 128, 2. πόλεμος 1, 112, 1. 128, 2. θάλασσα 1, 4. δύναμις 6, 31, 1. στρατόπεδον 5, 60, 3. ἔργον 7, 87, 5. χωρίον 1, 80, 2. 7, 60, 2. τὸ Ἑ. 138, 1. ἐκινήθη 3, 82, 1. vgl. 83, 1. τὸ ἄλλο Ἑ. 1, 1, 1. 15, 3. 4, 20, 3. πᾶν τὸ Ἑ. 3, 57, 2. τὸ ξύμπαν Ἑ. 6, 90, 3. τὸ παλαιὸν Ἑ. den Barbaren ähnlich 1, 6, 4. ἀνακωχὴ τῶν Ἑ. 8, 87, 4. τὰ Ἑ. ξυνετίθεσαν 1, 97, 2.

Ἑλληνὶς πόλις 3, 113, 3. πόλεις 1, 35, 1. 6, 20, 1. 46, 3. 8, 5, 5. in Thrake 2, 97, 3.

Ἑλληνοταμίαι 1, 96, 2.

Ἑλλησπόντιοι 6, 77, 1.

Ἑλλήσποντος das Meer 2, 67, 1. 96, 1. 4, 75, 1. 8, 80, 3. 99, 2. 100, 1. 103, 1. 108, 2. στενός 106, 1. das Land 1, 128, 2. 8, 6, 1. 2. 8, 3. 22, 1. 23, 4. 39, 2. 61, 1. 62, 1. 79, 3. 4. 80, 2 f. 101, 2. 109, 2. φυλακὴ τοῦ παντὸς Ἑ. 8, 62, 2. den Athenern verbündet 2, 9, 3. vgl. 1, 89, 2. 8, 86, 3. 96, 3.

Ἐλλόμενον τῆς Λευκαδίας 3, 94, 1.

Ἕλος Lak. 4, 54, 4.

Ἔλυμοι in Sikelien 6, 2, 3. 6.

Ἑλωρινὴ ὁδός Syr. 6, 66, 3. 70, 4. 7, 80, 3.

Ἔμβατον τῆς Ἐρυθραίας 3, 29, 2. 32, 1.

Ἐμπεδίας Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Ἔνδιος Lak. 5, 44, 1. Ephor 8, 6, 2. 12, 1. 2. 17, 2.

Ἐνιπεύς Fl. 4, 78, 3.

Ἐννεάκρουνος Quelle 2, 15, 4.

Ἐννέα ὁδοί Thrake 1, 100, 2. 4, 102, 2.

Ἔντιμος gründet Gela 6, 4, 3.

Ἐνυάλιον 4, 67, 1.

Ἐξήκεστος Syr. 6, 73, 1.

Ἐορδία, Ἐορδοί 2, 99, 4.

Ἐπιδάμνιοι. Schicksale 1, 24 ff.

Ἐπίδαμνος. Lage 1, 24, 1. 26, 3. Schicksale 1, 24 ff. 146. 3, 70, 1. als Colonie von Korinthos in Anspruch genommen 1, 25, 1 f. 26, 2. 27, 1. 28, 1—3. 29, 1. 3.

Ἐπιδαυρία 4, 45, 2. 3. 8, 10, 2. verheert 5, 54, 3. 55, 2. 3.

Ἐπιδαύριοι. unterstützen die Kor. 1, 27, 3. 105, 1. die Aegineten § 3. die Megarer 114, 1. Fehde mit Argos 5, 53—58. fallen ins Argeiische ein 3, 75, 3. vgl. 77, 3. stellen den Lak. Schiffe 8, 3, 3.

Ἐπιδαύριος πόλεμος 5, 26, 3.

Ἐπίδαυρος 2, 56, 3. 4, 45, 2. 8, 92, 3. verheert 2, 56, 2 f. 6, 31, 1. von Lak. unterstützt 5, 56, 1. angegriffen § 5. 75, 3 f. vgl. 77, 2. 80, 3.

Ἐπίδαυρος ἡ Λιμηρά 4, 56, 2. 6, 105, 3. 7, 18, 4. 26, 2.

Ἐπιδημιουργοί 1, 56, 2.

Ἐπιζεφύριοι Λοκροί 7, 1, 1. vgl. Λοκροί.

Ἐπικλῆς Ath. 1, 45, 1. 2, 23, 1. Lak. 8, 107, 2.

Ἐπίκουρος Ath. 3, 18, 2.

Ἐπικυδίδας Lak. 5, 12.

Ἐπιπολαί. Lage u. Name 6, 75, 1. 96, 1. 2. 3. 97, 1—4. 101, 1. 2. 103, 1. 7, 44, 8. κύκλος 6, 102, 1. τεῖχος 7, 4, 1. 5, 1. erw. 7, 1, 1. 2, 4. 42, 5. 43, 1. 2. 4. 45, 1. 46. 47, 2.

Ἐπιτάδας Lak. 4, 8, 7. 31, 2. 33, 1. 38, 1. 39, 2.

Ἐπιτελίδας Lak. 4, 132, 3. wofür wohl Πασιτελίδας zu lesen ist.

Ἐραί St. 8, 19, 2. 20, 2.

Ἐρασινίδης Kor. 7, 7, 1.
Ἐρασίστρατος Ath. 5, 4, 1.
Ἐρατοκλείδης Kor. 1, 24, 1.
Ἐρέσιοι 8, 23, 3.
Ἔρεσος. abgefallen 3, 18, 1. unterworfen 35. vgl. 8, 23, 2. abermals § 3. 100, 3. angegriffen § 4 f. 101, 1. 103, 1.
Ἐρέτρια 8, 60, 1. 95, 1 ff. τείχισμα § 4.
Ἐρετριῆς. Lage der Stadt 8, 95, 2. Hafen § 3. Krieg mit Chalkis 1, 15, 2. den Athenern unterworfen 7, 57, 3. ihnen feindlich 8, 95, 1—4. vgl. 60, 1. 2. Colonie Mende 4, 123, 1.
Ἐρεχθεύς 2, 15, 2.
Ἐρινεὸς τῆς Ἀχαΐας 7, 34, 1. 7.
Ἐρινεός in Doris 1, 107, 1.
Ἐρινεός Fl. 7, 80, 4. 82, 4.
Ἐρίννες 1, 126, 7.
Ἑρμαῖ 6, 27, 1. verletzt eb., 28, 1. 53, 1. 2. 60, 3. 61, 1.
Ἕρμαιον 7, 29, 2.
Ἑρμαιώνδας Theb. 3, 5, 3.
Ἑρμιονῆς 1, 27, 3. 8, 3, 3.
Ἑρμιονὶς γῆ verheert 2, 56, 3. τριήρης 1, 128, 2. vgl. 131, 1. 8, 33, 1.
Ἑρμοκράτης Syr. Reden 4, 58—64. vgl. 65, 1. 6, 32—34. Rathschläge 72, 1—4. Strateg 73. 96, 3. Rede zu Kamarina 75—80. Rath 99, 2. 7, 21, 2. 5. Pläne gegen die Athener 73, 1. 3. 8, 26, 1. gegen Tissaphernes 29, 2. 45, 3. 85, 2—4. abgesetzt 6, 103, 4. verbannt 8, 85, 3.
Ἕρμων Ath. 8, 92, 6.
Ἕρμων 4, 58, 2. 6, 32, 3. 72, 1.
Ἐρύθραι Böot. 3, 24, 2.
Ἐρυθραί 8, 24, 5. 28, 5. 32, 2. 33, 2.
Ἐρυθραία 3, 33, 1. τείχη 8, 24, 2. vgl. 33, 1 u. 3, 29, 2.
Ἐρυθραῖοι. fallen ab 8, 5, 4. 6, 4. 14, 2. stellen Truppen 16, 1. Gefangene entkommen 33, 2 f.
Ἔρυξ St. 6, 2, 3. 46, 2.
Ἐρυξιλαΐδας Lak. 4, 119, 1.
Ἑστίαια 7, 57, 2.
Ἑστιαιῆς aus Athen 1, 114, 2. 7, 57, 2.
Ἑστιόδωρος Ath. 2, 70, 1.
Ἐτεόνικος Lak. 8, 23, 3.
Εὐάλας Spart. 8, 22, 2.
Εὔαρχος Tyr. 2, 30, 1. 33, 1.
Εὔαρχος gründet Katane 6, 3, 3.
Εὐβοῆς theilweise abgefallen 1, 98, 2. φυγάδες 113, 2. unterdrückt 4, 92, 3. suchen abzufallen 8, 5, 1. vgl. 60, 1. 91, 1.
Εὔβοια 3, 3, 4. Lage 2, 55, 1. 3, 93, 1. Meer 4, 109, 2. Colonien 6, 3, 1. 4, 5. Chalkidier 6, 76, 2. 84, 2. vgl. 7, 29, 2. abgefallen 1, 114, 1. 2. ἅλωσις eb., 1, 23, 4, u. 2, 2, 1. vgl. Ἑστιαιῆς. wichtig für Attika 2, 14. 3, 17, 1. 7, 28, 1. 8, 95, 1. 96, 2. wohl bewacht 2, 26. 32. 3, 17, 1. 8, 1, 4. 74, 2. 86, 6. gefährdet 3, 92, 2. 93, 1. 8, 60, 1. sinnt auf Abfall 8, 5, 1 f. 60, 1 f. 91, 1 f. Niederlage der Athener dort 96, 1 f. 106, 4. vgl. 107, 2. Abfall 95, 4. Erdbeben 3, 87, 2. 89, 2.
Εὐβοϊκά 1, 87, 4.
Εὔβουλος Chier 8, 23, 3.
Εὐεσπερῖται 7, 50, 2.
Εὐετίων ath. Strateg 7, 9, 1.
Εὔηνος Fl. 2, 83, 3.
Εὐθύδημος Ath. 5, 19, 2. 24, 1. Strateg 7, 16, 1. 69, 4.
Εὐθυκλῆς Kor. 1, 46, 2. 3, 114, 4.
Εὐκλείδης gründet Himera 6, 5, 1.
Εὐκλῆς ath. Strateg 4, 104, 2.
Εὐκλῆς syr. Strateg 6, 103, 4.
Εὐκράτης Ath. 3, 41.
Εὐκτήμων ath. Strateg 8, 30, 1. 2.
Εὔμαχος Kor. 2, 33, 2.
Εὐμενίδες 1, 126, 7.
Εὐμολπίδαι 8, 53, 2.
Εὐμολπίδης Plat. 3, 20, 1.
Εὔμολπος zu Eleusis 2, 15, 2.
Εὔξεινος πόντος 2, 96, 1. 97, 1. 5.
Εὐπαιίδας Epid. 4, 119, 2.
Εὐπάλιον 3, 96, 1. 102, 1.
(Εὐπομπίδας Plat. 3, 20, 1.)
Εὐριπίδης 2, 70, 1. 79, 1.
Εὔριπος 7, 29, 1. 2. 30, 1.
Εὐρύβατος Kerk. 1, 47, 1.
Εὐρύηλος Syr. 6, 97, 2. 7, 2, 4. 43, 3.
Εὐρύλοχος Spart. bei Naupaktos 3, 100, 2. 101, 1. zieht sich zurück 102, 3 f. bei Argos A. 105—108. fällt 109, 1.
Εὐρύμαχος Theb. 2, 2, 2. 5, 4.
Εὐρυμέδων ath. Strateg zu Kerkyra 3, 80, 2. 81, 3. 85, 1. bei Tanagra 91, 2. nach Sikelien 3, 115, 3. 4, 2, 1. 3, 1. 8, 2. 46, 1. 47, 1. bestraft 65, 3. nach Sik. 7, 16, 2. 31, 2—4. 33, 3. 35, 1. 42, 1. kämpft 43, 2. sein Rath 49, 4. fällt in der Seeschlacht 52, 2.
Εὐρυμέδων Fl. 1, 100, 1.
Εὐρυσθεύς 1, 9, 2.

Εὐρυτάν 3, 100, 1.
Εὐρυτᾶνες 3, 94, 4.
Εὐρύτιμος Kor. 1, 29, 2.
Εὐρώπη 1, 89, 1. 2. 2, 97, 5.
Εὐρωπός Mak. 2, 100, 2.
Εὔστροφος Lak. 5, 40, 3.
Εὐφαμίδας Kor. 2, 33, 2. 4, 119, 1. 5, 55, 1.
Εὔφημος Ath. 6, 75, 3. 81—88.
Εὐφίλητος Ath. 3, 86, 1.
Ἐφέσια 3, 104, 3.
Ἔφεσος 1, 137, 3. 3, 32, 1. 33, 1. 4, 50, 3. 8, 19, 1. Artemis 8, 109, 2.
Ἔφοροι. Σθενελαΐδας 1, 85, 3. ἐπιψηφίζει 87, 1. rufen den Pausanias zurück 131, 1. setzen den König fest 131, 2. führen die Untersuchung 133. 134, 1 f. arbeiten an Aufhebung eines Vertrages 5, 36, 1. 38, 4. schicken Gesandte 6, 88, 11. instruiren die Befehlshaber 8, 11, 3. leiten Unternehmungen 12, 1. 2. vgl. Ἔνδιος. Eponyme 2, 2, 1. 8, 58, 1.
Ἐφύρη Thespr. 1, 46, 2 f.
Ἐχεκρατίδης Thess. 1, 111, 1.
Ἐχετιμίδας Lak. 4, 119, 1.
Ἐχινάδες J. Lage 2, 102, 3.

Ζάγκλη 6, 4, 5. 6. 5, 1.
Ζακύνθιοι. Verbündete Kerkyras 1, 47, 2. Athens 2, 7, 3. 9, 3. vgl. 3, 94, 1. 95, 2. 7, 57, 6.
Ζάκυνθος. Lage 2, 66. bedroht 80, 1. Athener dort 4, 8, 2. 13, 2. 7, 31, 1.
Ζευξίδαμος Lak. 2, 19, 2. 47, 1. 71, 1. 3, 1, 1.
Ζευξίδας Lak. 5, 19, 1. 24, 1.
Ζεύς. ἐλευθέριος 2, 71, 2. Ἰθωμάτας 1, 103, 2. μειλίχιος 126, 4. Νέμειος 3, 96, 1. Ὀλύμπιος 2, 15, 3. 3, 14, 1. 5, 31, 2. 50, 1. Διὸς ἱερόν 3, 14, 1. 5, 16, 6. 47, 13. τέμενος 3, 70, 3. ἑορτὴ ἡ μεγίστη 1, 126, 2—4. υἱὸς ἡμίθεος 5, 16, 5.
Ζώπυρος Perser 1, 109, 2.

Ἡγησανδρίδας Spart. 8, 91, 2. 94, 1 f. 95, 2.
Ἡγήσανδρος Lak. 4, 132, 3. 8, 94, 2.
Ἡγήσανδρος Thespier 7, 19, 3.
Ἡγησιππίδας Lak. 5, 52, 1.
Ἠδῶνες 2, 99, 3. 4, 102, 1. 2. 109, 3. 5, 6, 4. König 4, 107, 2.
Ἠδωνικός 1, 100, 3. 4, 107, 2.
Ἠδωνοί 1, 100, 3.

Ἠετιώνεια. Lage 8, 90, 4 f. vgl. § 2 f. 91, 2. 92, 1. 6.
Ἠιὼν ἡ ἐπὶ Θρᾴκης, Μενδαίων ἀποικία erobert 4, 7.
Ἠιὼν ἡ ἐπὶ Στρυμόνι 4, 50, 1. Lage 102, 2. vgl. 107, 1. erobert 1, 98, 1. erhalten 104, 3. 106, 2. 108, 1. vgl. 5, 6, 1. 10, 1. 7. 10.
Ἠλεία 2, 25, 3. 6, 88, 10. Grenze 5, 34, 2.
Ἠλεῖος ἀνήρ 3, 29, 2. Verbündete der Lepreaten 5, 31, 2. Feinde derselben § 3 f. stellen Schiffe, den Kor. 1, 27, 3. 46, 1. den Lak. 2, 9, 2. von den Athenern angegriffen 2, 25, 3 f. sträuben sich 5, 17, 3. mit den Kor. etc. verbündet 31, 1 f. 35, 1. mit den Lak. verfeindet 34, 2. vgl. 31, 2 ff. Bund mit Athen 43, 3. 44, 2. 47, 1 ff. vgl. 78. schliessen die Lak. von den Olympien aus 49, 1 ff. 50, 2. senden den Argeiern 3000 Hopliten 58, 1. vgl. 61, 1. wollen gegen Lepreon ziehen 62, 1 f. senden den Mantineern 3000 Hopliten 75, 4. Athener bei ihnen 7, 31, 1. ihr ἐπίνειον 1, 30, 2. 2, 84, 3.
Ἦλις 2, 66. 5, 47, 11. 12. Lage 2, 66. ἡ κοίλη 2, 25, 3.
Ἥρα 3, 68, 3. Tempel 4, 133, 1.
Ἡραιῆς Ἀρκάδων 5, 67, 2.
Ἡραῖον zu Kerkyra 1, 24, 4. 3, 75, 4. 79, 1. 81, 2. zu Plataea 3, 68, 1.
Ἡραῖον. ἄκρα 5, 75, 5.
Ἡράκλεια ἡ ἐν Τραχινίᾳ 3, 92, 1. ἡ ἐν Τραχῖνι 3, 100, 2. 4, 78, 1. 5, 12. Lage 3, 92, 5. 93, 1. von den Boeotern besetzt 5, 52, 1. 66, 1.
Ἡρακλεῖδαι 1, 9, 2. 6, 3, 2. Heimkehr 1, 12, 2.
Ἡρακλείδης syr. Strateg 6, 73, 1. 103, 4.
Ἡράκλειον 5, 64, 4. 66, 1.
Ἡρακλεῶται οἱ ἐν Τραχῖνι 5, 51, 1. 2.
Ἡρακλεῶτις im Pontos 4, 75, 3.
Ἡρακλῆς 7, 73, 2. vgl. 5, 16, 5. οἱ ἀπὸ Ἡ. 1, 24, 1.
Ἡσίοδος Tod 3, 96, 1.
Ἥσσιοι 3, 101, 2.
Ἥφαιστος 3, 88, 1.

Θάρυπος Molosser 2, 80, 4.
Θάσιοι von Athen bekriegt 1, 100, 2. 101, 1 f. wieder abgefallen 8, 64, 2 f. Colonien 4, 107, 2. vgl. 5, 6, 1.

Θάσος J. Colonie der Parier 4, 104, 3. Athener dort 105, 1. Besitz 1, 100, 2. Verfassung 8, 64, 2 f.

Θάψος. gegründet 6, 4, 1 f. Isthmos 6, 97, 2. Athener dort 6, 97, 1 f. 99, 3. 101, 2. 102, 3. vgl. 7, 49, 1.

Θεαγένης meg. Tyr. 1, 126, 2 f. vgl. Θεογένης.

Θεαίνετος Plat. 3, 20, 1.

Θέατρον Διονυσιακόν 8, 93, 1.

Θεμιστοκλῆς. Charakter 1, 138, 1—4. Gründer der ath. Seemacht 14, 3. 74, 1. 93, 2 ff. Gesandter 90, 3—92. seine letzten Schicksale 135—138.

Θεογένης Ath. 4, 27, 3. 5, 19, 2. 24, 1.

Θεόδωρος 3, 91, 1.

Θεόλυτος Akarnaner 2, 102, 1.

Θέρμη Mak. 1, 61, 1. 2, 29, 5.

Θερμοπύλαι 2, 101, 2. Lage 3, 92, 5. 4, 36, 3.

Θέρμων Lak. 8, 11, 2.

Θεσπιεύς 7, 19, 3. Θεσπιῆς bei Delion 4, 93, 4. 96, 2. ihre Mauern zerstört 133, 1. Aufstand des Volkes 6, 95. Hopliten in Sik. 7, 25, 3.

Θεσπικὴ γῆ 4, 76, 2.

Θεσπρωτὶς γῆ beschrieben 1, 46, 2 f. vgl. 30, 3. 50, 3.

Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι 2, 80, 4.

Θεσσαλία. fruchtbar mit Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. schwer zu passiren 4, 78, 2. vgl. 5, 13 f. von den Persern unterworfen 8, 43, 4. König 1, 111, 1. Zug der Athener dahin eb. Pierion 5, 13.

Θεσσαλοί. wandern ein 1, 12, 2. mit Athen u. Argos verbündet 1, 102, 3. Reiter 111, 1. bei den Athenern 107, 4. 2, 22, 2 f. den Herakleoten feindlich 3, 93, 2. 5, 51, 1. den Ath. günstig, den Lak. nicht 4, 78, 3 f. vgl. 108, 1. ihr Gebiet § 4. vgl. 2, 101, 2. 8, 3, 2.

Θεσσαλός Peisistratos Sohn 1, 20, 2. 6, 55, 2.

Θῆβαι 4, 76, 1. Lage 2, 5, 1. vgl. 3, 22, 5. 24, 1 f. ὁρμητήριον der Perser 1, 90, 2.

Θηβαῖοι. ihre ξύμμοροι 4, 93, 4. vgl. 76, 2. Oligarchie im Perserkriege 3, 62, 2. Boeotarchen 4, 91, 2. Feinde der Plataeer 2, 71, 3. vgl. 3, 54—56. 59, 2 ff. unterstützen die Kor. 1, 27, 3. überfallen Plataea 2, 2—6. 7, 18, 2. betreiben die Hinrichtung der Gefangenen 60 bis 67. erhalten den Ort 68, 2 f. den Lak. nützlich 68, 3. bei Tanagra 3, 91, 3. bei Delion 4, 93, 4. 96, 4. zerstören Thespiaes Mauern 4, 133, 1. vgl. 6, 95. bei Mykalessos 7, 30, 1 ff. ihr ἱππικόν eb. § 2. stammverwandt mit den Methymnaeern 8, 100, 3.

Θηβαΐς 3, 58, 4.

Θήρα J. 2, 9, 3.

Θηραμένης ὁ Ἅγνωνος ath. Strateg 8, 89, 2. gegen die Demokratie 68, 4. 89, 2. für sie 90, 4. 91, 1. 2. 92, 3 f. 6. 9 f. 94, 1.

Θηραμένης (Θηριμένης) Lak. führt Schiffe nach Asien 8, 26, 2. 29, 2. nachgiebig eb. 31, 1. schliesst einen Vertrag 36, 2. 43, 3. 52, 1. kommt um 38, 1.

Θησεῖον τὸ ἐν πόλει 6, 61, 3.

Θησεύς. Verdienste 2, 15, 1 f.

Θορικός Att. 8, 95, 1.

Θουκλῆς Ath. 3, 80, 1. 91, 2. 115, 3. 7, 16, 2.

Θουκλῆς Chalk. gründet Naxos u. Leontinoi 6, 3, 1. 3.

Θουκυδίδης (ὁ Μελησίου) 1, 117, 2.

Θουκυδίδης ὁ Ὀλόρου. Ἀθηναῖος 1, 1, 1. 5, 26, 1. Bergwerke 4, 105, 1. erkrankt 2, 48, 2. rettet Eion 4, 104, 3. 106, 3. 107, 1. verbannt 5, 26, 5. Forschungen § 4 f. vgl. 1, 20—23. τάδε ξυνέγραψεν 4, 104, 2. vgl. 2, 70, 3. 103, 2. 3, 25, 2. 88, 2. 116, 2. 4, 51. 135, 2. 5, 26, 1. 6, 7, 4. 93, 4. 7, 18, 5. 8, 6, 5. 60, 3.

Θουκυδίδης Pharsalier 8, 92, 8.

Θουρία 6, 61, 6. 88, 10. Gylippos dort 104, 3. Athens Freunde verbannt 7, 33, 5 f. vgl. zu 8, 35, 1.

Θουριᾶται Lak. 1, 101, 1.

Θουριᾶτις γῆ 7, 35, 1.

Θούριος. νῆες 8, 35, 1. 61, 2. Θούριοι 6, 104, 4. 7, 33, 6. 35, 1. 57, 10. 84, 1. örtlich 6, 61, 5.

Θρᾷκες. früher in Phokis 2, 29, 2. Βιθυνοί 4, 75, 3. die europ. die jenseit des Strymon 2, 101, 2. mordsüchtig 7, 29, 4. vernichten ath. Colonisten 1, 100, 3. 4, 102, 1. autonome 2, 29, 2. 96, 2. 98, 2. vgl. 7, 27, 1. König Teres 2, 29, 1. 95, 1. 96, 1. nehmen gern Geschenke 97, 4. Zug gegen Mak. 95 f. 98. 100 f. Söldner 4, 129, 2. 5, 6, 2. 4. vgl. 7, 9, 1. 27, 1. Niederlage 29—30.

[Θρᾷκες Sic. 6, 74, 2?]

Θρᾴκη das phokische 2, 29, 2. das eig. 1, 100, 3. 130, 1. 2, 29, 4 f. König 4, 101, 3. μέταλλα 4, 105, 1. Einfluss der Athener 2, 67, 1 ff. 4, 105, 1. 5, 6, 2. ἐπὶ Θρᾴκης 1, 60, 2. 4, 70, 1. 74, 1. ἡ ἐπὶ Θ. πάροδος 3, 92, 3. Ἠιὼν ἡ ἐπὶ Θρ. 4, 7. οἱ ἐπὶ Θρ. 5, 30, 3. 4, 104, 2? οἱ ἐπὶ Θρ. ξύμμαχοι 1, 56. 2, 26, 3. 35, 2. 4, 102, 1. 122, 1. 5, 26, 3. 30, 3. οἱ ἐπὶ Θ. Χαλκιδῆς 1, 57, 2. 2, 95, 1. οἱ ἐπὶ Θ. ἀφεστῶτες 4, 79, 1. τὰ ἐπὶ Θ. 1, 59. 68, 4. 2, 9, 3. 4, 78, 1. 82. 5, 21, 1. τὰ ἐπὶ Θ. χωρία 2, 29, 4. 5, 2, 1. 12. 80, 4. ὁ ἐπὶ Θ. πόλεμος 2, 29, 4. 95, 2. οἱ ἀπὸ Θ. 5, 34, 1. 5, 67, 1? vgl. 35, 4 u. 5. 38, 1. 5.

Θρᾴκιος. στρατιά 2, 29, 4. πύλαι zu Amphipolis 5, 10, 1. 7.

Θρασύβουλος ὁ Λύκου ath. Trierarch 8, 73, 3. befestigt die Demokratie eb. u. 75, 2. Strateg 76, 1. vgl. 81, 1. 100, 4. 104, 2. 105, 1. 3.

Θρασυκλῆς Ath. 5, 19, 2. 24, 1. 8, 15, 2. 17, 3. 19, 1.

Θράσυλλος Ath. befestigt die Demokratie 8, 73, 3. 75, 2. Strateg 76, 1. 100, 1. 104, 2. 105, 1. 3.

Θράσυλλος Arg. 5, 59, 5. 60, 5.

Θρασυμηλίδας Lak. 4, 11, 1.

Θριάσιον πεδίον 2, 19, 2. 20, 2. 21, 1.

Θρίωζε 1, 114, 2. 2, 21, 1.

Θρόνιον 2, 26.

Θύαμις Fl. 1, 46, 2.

Θύαμος B. 3, 106, 2.

Θυμοχάρης Ath. 8, 95, 1.

Θυρέα 2, 27, 2. 4, 56, 3. 57, 3. 5, 41, 1.

Θυρεᾶτις 6, 95. γῆ 2, 27, 2.

Θύσσος Akte 4, 109, 2. 5, 35, 1.

Ἰάπυγες ἀκοντισταί 7, 33, 3. Söldner 57, 10.

Ἰαπυγία ἄκρα 6, 30, 1. 34, 4. 44, 2. Inseln 7, 33, 3.

Ἰάς 4, 61, 1.

Ἰασικὸς κόλπος 8, 26, 2.

Ἴασος St. 8, 28, 2. 3. 29, 1. 36, 1. 54, 1.

Ἴβηρες 6, 2, 2. 90, 2.

Ἰβηρία 6, 2, 2.

Ἴδακος 8, 104, 1.

Ἴδη B. 4, 52, 3. 8, 108, 2.

Ἰδομένη Hügel 3, 112, 1. 113, 2. Ἰδομέναι eb.

Ἰέγας 7, 2, 3.

Ἱέρα J. 3, 88, 1. 2.

Ἱεραμένης 8, 58, 1.

Ἱερῆς 3, 92, 1.

Ἱερόφων 3, 105, 3.

Ἰηλυσός St. 8, 44, 2.

Ἰθώμη 1, 101, 1 f. 102, 1. 103, 1. 3, 54, 3.

Ἰθωμήτης Ζεύς 1, 103, 2.

Ἴκαρος J. 3, 29, 1. [33, 1?] 8, 99, 3.

Ἴλιον 1, 12, 1. 2. 6, 2, 3.

Ἰλλυρικός 1, 24, 1.

Ἰλλυριοί 1, 26, 3. 4, 124, 3 f. 125, 1 f.

Ἴμβριοι 3, 5, 1. 4, 28, 3. 5, 8, 2. 7, 57, 2.

Ἴμβρος 8, 102, 3. 103, 2.

Ἱμέρα 6, 5, 1. 7, 1, 1—3. die einzige hellenische St. an der Nordküste 6, 62, 2. vgl. 7, 58, 2.

Ἱμεραία 3, 115, 1.

Ἱμεραῖοι 7, 1, 3. 5. 58, 2.

Ἱμεραῖον 7, 9, 1.

Ἰνάρως König der Libyer 1, 104, 1. 110, 1.

Ἴνησσα Syk. 3, 103, 1 f.

Ἰνησσαῖοι 6, 94, 3.

Ἰόλαος Mak. 1, 62, 1.

Ἰόνιος κόλπος 1, 24, 1. 2, 97, 5. 6, 13, 2. 44, 1. 7, 57, 9. ohne κόλπος 6, 30, 1. 34, 4. 104, 2. 7, 33, 3.

Ἰπνῆς 3, 101, 2.

Ἱππαγρέτης 4, 38, 1.

Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου 1, 20, 2 f. 6, 54—58.

Ἱππίας Ark. 3, 34, 3 f.

Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου 1, 20, 2 f. 6, 54—58. Sohn 54, 6. Tochter 59, 3 f.

Ἱπποκλῆς Ath. 8, 13, 1.

Ἵπποκλος Lamps. 6, 59, 3.

Ἱπποκράτης ὁ Ἀρίφρονος ath. Strateg bei Megara 4, 66, 2. 67, 1. in Boeotien 77, 1. 89, 1. 3. 90, 1. 4. 93, 2. Rede 94, 2 ff. fällt 101, 2.

Ἱπποκράτης Gelas Tyr. 6, 5, 4.

Ἱπποκράτης Lak. 8, 35, 1. 99, 1. 107, 2.

Ἱππολοχίδας Thess. 4, 78, 1.

Ἱππόνικος ath. Strateg 3, 91, 2.

Ἱππονοΐδας Lak. 5, 71, 3. 72, 1.

Ἰσαρχίδας Kor. 1, 29, 2.

Ἴσαρχος Kor. 1, 29, 2.

Ἴσθμια 8, 9, 1. 10, 1.

Ἰσθμιάδες σπονδαί 8, 9, 1.

Ἰσθμιόνικος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Ἰσθμός von Korinthos 1, 13, 3. 108, 1. 2, 9, 1. 10, 2. 13, 1. 18, 2. 3, 15. 89, 2. 5, 75, 1. 6, 61, 2. 8, 7, 2. 11, 3. Lage 4, 42, 3. *Ἰσθμοῖ* 5, 18, 10? ὁ *Λευκαδίων* 3, 81, 1. 4, 8, 1. ὁ *τῆς Παλλήνης* 1, 56. vgl. 62, 2. 64, 1.

Ἰσοκράτης Kor. 2, 83, 4.

Ἰσόλοχος Ath. 3, 115, 1.

Ἴστρος Fl. 2, 96, 1. 97, 1. 2.

Ἰστώνη B. 3, 85, 2. 4, 46, 1.

Ἰσχαγόρας Lak. 4, 132, 2 f. 5, 19, 1. 21, 1 f. 24, 1.

Ἰταλία 3, 86, 2. 6, 42. Name 6, 2, 5. holzreich 6, 90, 3. von Sikelern bewohnt § 4. colonisirt 1, 12, 3. Fahrt dahin 1, 36, 3. 44, 2. von Sik. getrennt 4, 24, 3. vgl. 6, 2, 4. Verbündete der Lak. 2, 7, 2. für die Sikelioten 3, 86, 1. von den Athenern beschickt 5, 4, 1. 5, 1. 6, 34, 1. 42. 44, 2. vgl. 7, 33, 4. ihre Pläne darauf 3, 86, 2. 6, 91, 2. erhalten von dort Holz 6, 90, 3. Lebensmittel 103, 1. 7, 14, 2. die Lak. wollen es schützen 6, 104, 2 f. 7, 25, 2. *Μεταπόντιον τῆς Ἰ.* 7, 33, 4.

Ἰταλιῶται 6, 44, 4. 90, 1. gegen Athen aufgeregt 6, 88, 8. vgl. 90, 1. dessen Verbündete 7, 57, 10. 87, 4.

Ἰταλιώτιδες νῆες 8, 91, 1.

Ἰταλός König 6, 2, 5.

Ἰταμάνης 3, 34, 1.

Ἰτονῆς Sik. 5, 5, 2.

Ἴτυς 2, 29, 3.

Ἰχθῦς ἄκρα 2, 25, 3.

Ἰώλκιος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Ἴων Chier 8, 38, 2.

Ἴωνες. Athener 7, 57, 1. ath. Colonisten 1, 12, 3. 2, 15, 3. *ἑλκεχίτωνες* 3, 104, 4. ihre *σκευή* 1, 6, 3. *ξύνοδος ἐς Δῆλον* 3, 104, 3. *Ἐφέσια* eb. Flotte 1, 13, 5. unterworfen 16. in Sik. 3, 86, 2. 6, 4, 6. vgl. 4, 61, 2. schliessen sich an Athen an 1, 95, 1. unterjocht 6, 76, 3. 82, 3. Feinde der Dorier 3, 92, 4. 6, 80, 3. 82, 2. verachtet 1, 124, 1. 5, 9, 1. 6, 77, 1. 7, 5, 3. 8, 25, 3 f. Tissaphernes zieht gegen sie 8, 108, 2.

Ἰωνία 3, 32, 2. 36, 2. von Athen colonisirt 1, 2, 3. von den Persern abgefallen 89, 2. Athen verbündet 2, 9, 3. 7, 57, 3. ergiebig 3, 31. *ἀτείχιστος* 3, 33, 2. Versuche es zum Abfalle zu bewegen 3, 31. 8, 6, 2. 12, 1 f. 20, 1. 26, 3. 39, 1. die Abtretung gefordert 56, 4. gefährdet 86, 3. 96, 3. *Ἰωνίας ὕπαρχος* 8, 31, 1. Chios dazu gerechnet 40, 1. Tissaphernes dahin 108, 2.

Ἰωνικὸς πόλεμος 8, 11, 4.

Καδμηὶς γῆ, Boeotien 1, 12, 2.

Καιάδας 1, 134, 3.

Καϊκῖνος Fl. 3, 103, 2.

Κακύπαρις 7, 80, 3.

Κάληξ Fl. 4, 75, 3.

Καλλιάδης Ath. 1, 61, 1.

Καλλίας ath. Strateg 1, 61, 1. 63, 3.

Καλλίας Kor. 1, 29, 3.

Καλλίας (ὁ *Ἱππονίκου*) 3, 91, 2.

Καλλίας ὁ *Ὑπερεχίδου* 6, 55, 2.

Καλλίγειτος Meg. 8, 6, 1. 8, 1. 39, 1.

Καλλιῆς 3, 96, 2.

Καλλικράτης Kor. 1, 29, 2.

Καλλίμαχος Ath. 2, 67, 2.

Καλλίμαχος Ath. 2, 70, 1.

Καλλιρρόη Quelle 2, 15, 4.

Καλυδών 3, 102, 3.

Καμάρινα 7, 80, 2. gegründet 6, 5, 3. von den Athenern geschützt 4, 25, 4. ihnen günstig 6, 52, 1. beschickt 75, 2. 3.

Καμαριναία 6, 78, 4.

Καμαριναῖοι. Nachbarn der Syr. 6, 78, 4. 7, 58, 1. frühere Schicksale 6, 5, 4. mit den Syr. nicht verbündet 3, 86, 1. Stillstand mit den Geloern 4, 58, 1. erhalten Morgantine 65, 1. von den Athenern gewonnen 5, 4, 5. schicken den Syr. Reiter 6, 67, 3. den Syr. verdächtig 75, 3. Reden an sie 76—87. ihre Entscheidung 88, 1. senden den Syr. Truppen 7, 33, 1. 58, 1.

Καμβύσης 1, 13, 5. 14, 2.

Κάμειρος τῆς Ῥοδίας 8, 44, 2.

Καναστραῖον 4, 110, 3.

Καπάτων Lokrer 3, 103, 2.

Κάρ 8, 85, 2.

Καρδαμύλη Chios 8, 24, 3.

Κᾶρες. von den Kykladen vertrieben 1, 4. den Doriern benachbart 2, 9, 3. Seeräuber 1, 8, 1. den Athenern verbündet 2, 9, 3. greifen sie an 3, 19, 2.

Καρία 1, 116, 1. 3. 2, 69. 3, 19, 2. 8, 5, 5. ἡ *ἐπὶ θαλάσσῃ* mit Athen verbündet 2, 9, 3.

Καρκίνος Ath. 2, 23, 1.

Κάρνεια 5, 75, 2. 4. 76, 1.

Καρνεῖος μήν 5, 54, 2 f.

Καρτέρια Phokais 8, 101, 1.

Καρύαι 5, 55, 3.

Καρύστιοι. nicht von Athen entstammt 7, 57, 4. unterworfen 1, 98, 2. dienen den Athenern 4, 42, 1. 43, 2. 3. 7, 57, 3 f. 8, 69, 2.

Καρχηδονιακὸν ἐμπόριον 7, 50, 2.

Καρχηδόνιοι. von den Phokaern besiegt 1, 13, 5. ihre *ἀρχή* 6, 90, 1.

Καρχηδών 6, 15, 1. 34, 2. 88, 7. Entfernung von Sikelien 6, 2, 6.

Κάσμεναι. gegründet 6, 5, 3.

Καταναῖος 6, 64, 3. *Καταναῖοι.* Lage 3, 116, 1. ihr Gründer 6, 3, 3. nehmen die Athener nicht auf 50, 3. überrumpelt 51, 1 f. vgl. 64, 5. stellen Reiter 6, 98, 1. vgl. 7, 57, 10.

Κατάνη. gegründet 6, 3, 3. vgl. 20, 1. schwach 7, 14, 2. Athener dort 4, 5, 5. 6, 50, 2. 4. 51, 2. 52, 2. 62, 3. 63, 2. Auszug der Syr. dahin 64, 4. 65, 1 f. 4. Athener (überwintern) dort 6, 71, 1. 72, 1. 74, 1. 88, 6. 94, 1. 3. 97, 1. 7, 42, 3. das Land von den Syr. verheert 75, 2. Rückzugsort 7, 49, 2. 60, 2. 80, 2. 85, 4. liefert Lebensmittel 7, 60, 1.

Καυλωνιᾶτις 7, 25, 2.

Καῦνος 1, 116, 3. *τῆς Ἀσίας* 8, 39, 3. 41, 1. 3. 42, 2. 4. 57, 1. 88. 108, 1.

Κεγχρειά 4, 42, 4. 44, 3. 8, 23, 5. *Κεγχρειαί* 8, 10, 1. 20, 1. 23, 1.

Κεῖοι 7, 57, 3.

Κέκαλος Meg. 4, 119, 2.

Κέκροψ 2, 15, 1.

Κεκρυφάλεια 1, 105, 1.

Κεντόριψ Sik. 6, 94, 3. Plu. 7, 32, 1.

Κεραμεικός 6, 57, 1. 58, 1. vgl. 2, 34, 3.

Κερδύλιον 5, 6, 3. 4. 8, 1. 10, 2.

Κερκίνη, ἐρῆμον ὄρος 2, 98, 2.

Κέρκυρα. dem Festlande gegenüber 1, 46, 2. Hafen 3, 72. einst Sitz der Phaeaken 1, 25, 4. Mutterstadt von Epidamnos 1, 24, 4. 26, 2. günstig gelegen 37, 2. für die Fahrt nach Italien 36, 2. 44, 2. ath. Gesandte 2, 7, 3. Pel. dort 4, 2, 2. 8, 1. Athener dort 4, 2, 2. 6, 30, 1. 32, 2. 34, 6. 42, 1. 43, 1. 44, 1. 7, 26, 3. 31, 4. 33, 3. Burg 3, 72.

Κερκυραϊκά 1, 118, 1.

Κερκυραῖοι. Colonisten von Korinthos, das sie nicht ehren 1, 25, 3. 7, 57, 6. Seemacht 1, 14, 2. 24, 4. 36, 4. 44, 2. 68, 4. älteste Seeschlacht gegen die Kor. 1, 13, 3. reich u. mächtig 25, 4. 38, 3. mit Themistokles befreundet 136, 1. ohne Verbündete 31, 2. 32, 3. 37, 2. 40, 3. Rede 32—36. mit Athen verbündet 44, 1. 2, 9, 3. 25, 1. 94, 1. 95, 2. gründen Epidamnos 1, 24, 1. mit Epidamnos u. Korinthos in Fehde 24—31. 45—55. Bürgerkriege 3, 69—81. 84—85. 4, 46—48. bei Syr. 7, 44, 7. 57, 6. ihr *παιωνισμός* 7, 44, 7.

Κεστρίνη 1, 46, 3.

Κεφαλλῆνες 1, 27, 2. 3, 94, 1. 95, 2. autonom, aber abhängig von Athen 7, 57, 6.

Κεφαλληνία 2, 80, 1. 5, 35, 6. 7, 31, 1. Lage, Tetrapolis 2, 30, 2. ath. Gesandte 2, 7, 3. von den Athenern unterworfen 2, 30, 2. Landung der Kor. 33, 2.

Κήναιον τῆς Εὐβοίας 3, 93, 1.

Κήρυκες 8, 53, 2.

Κιθαιρών 3, 24, 1. *ξύλα* 2, 75, 2.

Κίλικες 1, 112, 2.

Κίμων 1, 45, 1. erobert Eion 98, 1. siegt am Eurymedon 100, 1. gegen Ithome 102, 1 f. in Kypros 112, 1. stirbt § 2.

Κίτιον Kypros 1, 112, 1 f.

Κλαζομεναί. *νησίς* 8, 14, 3. *ἀτείχιστοι* 8, 31, 1. fällt ab eb. vgl. 22, 2. unterworfen 23, 5. benachbarte Inseln 31, 2.

Κλαζομένιοι. befestigen Polichna 8, 14, 3. 23, 4. stellen den Lak. Truppen 8, 16, 1. vergebens zum Abfall aufgefordert 31, 1 f. geplündert § 3.

Κλάρος 3, 33, 1. 2.

Κλεαίνετος 3, 36, 4. 4, 21, 3.

Κλεανδρίδας Lak. 6, 93, 2. 104, 3. 7, 2, 2.

Κλεαρίδας Spart. 4, 132, 3. befehligt bei Amphipolis 5, 6, 4. 8, 3. 9, 5. 10, 1. 7. 9. 11. ordnet die Stadt 11, 3. 21, 1. 2. kehrt heim 34, 1.

Κλέαρχος Lak. 8, 8, 3. 39, 2. 80, 1—3.

Κλεινίας Vater des Alkibiades 5, 43, 1. 52, 2. 6, 8, 21. 15, 1.

Κλεινίας ath. Strateg 2, 26. 58.

Κλεϊππίδης Lak. 3, 3, 2.

Κλεόβουλος Ephor 5, 36, 1. 37, 1. 38, 4.

Κλεόμβροτος Vater des Nikomedes 1, 107. des Pausanias 1, 94. 2, 71, 2.

Κλεομένης Lak. 1, 126, 7. 3, 26, 2.

Κλεομήδης Ath. 5, 84, 4.

Κλεόπομπος ath. Strateg 2, 26. 58, 1.

Κλέων ὁ Κλεαινέτου 3, 36, 5. 4, 21, 3. Rede gegen die Mytilenaeer 3, 36—40. vgl. 50, 1. ist gegen die Lak. 4, 21, 3. 22, 2. 27, 3. gegen Nikias eb. 3 f. nach Pylos 28—29. 30, 3. 39, 2. Vorschlag gegen die Skionaeer 122, 3. in Thrake 5, 2, 1. 3 f. 3, 3. bei Amphipolis 5, 6—10. fällt 10, 8. 16, 1.

Κλεωναί in Akte 4, 109, 2.

Κλεωναί Arg. 6, 95, 1.

Κλεωναῖοι 5, 67, 3. 72, 3. 74, 2.

Κλεώνυμος Lak. 4, 132, 3.

Κνῆμος Spart., Nauarch 2, 66. 80, 2 f. 5. 81, 2. 82. 83, 1. 84, 3. 85, 1. 2. 86, 4. 93, 1. erhält *ξυμβούλους* 85, 2.

Κνιδία 8, 35, 2.

Κνίδιοι 8, 35, 3. gegen Athen 8, 41, 3. ihre Colonisten die Liparaeer 3, 88, 1.

Κνίδις Lak. 5, 51, 2.

Κνίδος. ἀτείχιστος 8, 35, 3. abgefallen eb. § 1. angegriffen § 3. vgl. 41, 3. Pel. dort 42, 3. 43, 1. 2. 44, 2. 52, 1. 109, 1.

Κολοφώνιοι. Schicksale 3, 34, 1—4.

Κολοφωνίων λιμήν. Lage 5, 2, 1.

Κολωναὶ αἱ Τρῳάδες 1, 131, 1.

Κολωνός Ath. Lage 8, 67, 2.

Κόνων Ath. 7, 31, 3.

Κορινθία 4, 42, 1. 45, 1. 8, 10, 2.

Κορίνθιος 4, 119, 1. 6, 7, 1. 7, 25, 9. *ἀνήρ* 1, 25, 3. vgl. 7, 39, 2. *ναυπηγός* 1, 13, 2. *δραχμή* 1, 27, 1. *Κορίνθιοι* sonst Aeoler, dann Dorier 4, 42, 2. Schiffbau 1, 13, 2. 7, 34, 4. Seemacht 36, 4. liefern den Athenern Schiffe 41, 2. stimmen für sie 40, 4. Krieg gegen Megara der Grenzen wegen 103, 3. Kämpfe 105—106. Verträge 40, 3. älteste Seeschlacht gegen die Kerkyraeer 13, 3. Hass gegen sie 1, 25, 3. Kämpfe mit ihnen wegen Epidamnos 24—31. 45—55. Rede 37—43. unterstützen die Potidaeaten 56 f. 60—66. Bund mit Perdikkas 1, 57, 1 f. einflussreich bei den Lak. 33, 3. drängen zum Kriege gegen Athen 67—71. 119—124. stellen Schiffe 2, 9, 3. 80, 2. unternehmen den Astakos wieder einzusetzen 33, 1—3. in einer Seeschlacht 2, 83, 4. Versuche gegen Kerkyra 3, 70, 1 f. 74, 3. 85, 2. senden Truppen nach Amprakia 3, 114, 4. im Landgefecht 4, 42—45. verhandeln mit Argos etc. 5, 25, 1. 27—32. vgl. 35, 2. 5. 48. 50, 2. 4, 55, 1. wieder zu Lak. u. den Boeotern gewandt 36—38. vgl. 52, 2. 57, 2. 58, 4. 59, 1. 3. 60, 3. 64, 3. 75, 1. 115, 2. von den Syr. zu Hülfe gerufen 6, 73. 88, 8 ff. rüsten 93, 2 f. kommen 104, 1 f. 7, 1, 1. 2, 1. 4, 7. 7, 1. (3.) 17, 2 f. 19, 4 f. 31, 1. 58, 3. Gesandte 7, 25, 7. Seeschlacht bei Naupaktos 34, 2 ff. bei Syrakus 7, 70, 2. stellen auch später Schiffe 8, 3, 3. 32, 1. 33, 1. 106, 3. säumig 8, 9, 1 f. 32, 1. Hülfe zu Lande 11, 1. dem Nikias tödtlich 7, 86, 4. den Lesbiern ungünstig 8, 32, 1. Verlust bei Oenoe 98, 2. Colonien: Amprakia 2, 80, 2. Apollonia 1, 26, 1. Epidamnos 1, 25, 2 f.? 38, 3. Kerkyra 1, 25, 3. 38, 1 ff. Leukas 1, 30, 2. Molykreion 3, 102, 1. Potidaea 1, 56. 66, 1. *ἐπιδημιουργοί* 56. Syrakusae 6, 3, 2. ihnen gehört Chalkis 108, 3. Solion 2, 30, 1.

Κόρινθος 6, 34, 3. 8, 3, 2. Lage 1, 13, 3. 4, 42, 3. 45, 1. bereichert sie 1, 13, 3 f. baut zuerst Trieren § 2. vom Gebiet 2, 92, 4. 93, 1. 2. Unternehmen gegen den Peiraieus 2, 93—94. Gesandte nach K. 6, 73. der Aetoler 3, 100, 1. Agis schickt Geisseln hin 8, 3, 2. Spartiaten dort 8, 7, 2. Congress 8, 8, 2.

Κόροιβος Plat. 3, 22, 3.

Κορυφάσιον Mess. 4, 3, 2. 118, 3. 5, 18, 6.

Κόρων, Κόροντα? Akarn. 2, 102, 1.

Κορωναῖοι 4, 93, 4.

Κορώνεια. Schlacht 1, 113, 2. 3, 62, 4. 67, 2. 4, 92, 6.

Κοτύρτα 4, 56, 2.

Κράνιοι Kephall. 2, 30, 2. 33, 3. Heloten 5, 35, 6. 56, 3.

Κρανώνιοι Thess. 2, 22, 3.

Κραταιμένης 6, 4, 5.

Κρατέρια sonst 8, 101, 1.

Κρατησικλῆς Lak. 4, 11, 1. 46, 1.

Κρῆναι τῆς Ἀμφιλοχίας 3, 105, 2. 106, 2.

Κρῆς 2, 85, 4. Schützen 6, 43, 2. Söldner 7, 57, 8 f. gründen Gela eb.

Κρηστωνία 2, 99, 4. 100, 3.

Κρηστωνικόν 4, 109, 3.

Κρήτη 2, 85, 3. 4. 86, 1. 92, 4. 3, 69, 1. 8, 39, 3. verbündet mit Athen 2, 9, 3. Schützen 6, 25, 3. Col. in Sik. 6, 4, 3. 7, 57, 9.

Κρητικὸν πέλαγος 4, 53, 3. 5, 110.

Κρισαῖος κόλπος 1, 107, 2. 2, 69,

1. 83, 1. 92, 4. 93, 1. 4, 76, 2. Mündung 2, 86, 2.
Κροῖσος 1, 16.
Κροκύλιον Aet. 3, 96, 1.
Κρομμύων 4, 42, 3. 44, 3. Lage 45, 1.
Κροτωνιᾶται 7, 35, 2.
Κροτωνιᾶτις 7, 35, 1.
Κρουσὶς γῆ 2, 79, 3.
Κρωπεία 2, 19, 3.
Κυδωνία 2, 85, 4.
Κυδωνιᾶται 2, 85, 4.
Κυζικηνός 8, 6, 1. 39, 1.
Κύζικος. *ἀτείχιστος* 8, 107, 2. abgefallen und unterworfen eb. § 1 f.
Κύθηρα. Lage 4, 53, 2 f. Städte 54, 1. von Athen unterworfen 53—55. erw. 56, 2. 57, 4. 118, 3. 5, 14, 2. 18, 6. 7, 26, 2.
Κυθήριοι. von Athen unterworfen 4, 53—55. Geisseln 57, 4. bei Syr. 7, 57, 5.
Κυθηροδίκης 4, 53, 2.
Κυκλάδες (νῆσοι). Karer, Minos 1, 4. athenisch 2, 9, 3.
Κύκλωπες 6, 2, 1.
Κυλλήνη. *τῆς Ἠλείας* 6, 88, 10. *τὸ Ἠλείων ἐπίνειον* 1, 30, 2. 2, 84, 3. erw. 86, 1. 3, 69, 1. 76.
Κύλων Ath. 1, 126, 2. 6.
Κυμαία 8, 101, 1.
Κύμη ἡ Αἰολίς 3, 31, 1. erw. 8, 22, 2. 31, 2. 100, 3.
Κύμη ἡ ἐν Ὀπικίᾳ 6, 4, 5.
Κύνης Akarnaner 2, 102, 1.
Κυνὸς σῆμα, ἄκρα 8, 104, 4. 105, 2. 106, 3.
Κυν[οσ]ουρία γῆ. Lage 4, 56, 3. 5, 41, 1. streitig eb. u. 5, 14, 3. den Aegineten gegeben 4, 56, 4. vgl. 2, 27, 2.
[*Κύπριοι* 1, 112, 2.]
Κύπρος. von Pausanias erobert 1, 94. 128, 3. Athener dort 104, 2. 112, 1 f.
Κυρηναῖοι 7, 50, 2.
Κυρήνη 1, 110, 1.
Κῦρος der ältere 1, 13, 5. 16.
Κῦρος der jüngere 2, 65, 8.
Κύρρος Mak. St. 2, 100, 3.
Κυτίνιον 1, 107, 3. *τὸ Δωρικόν* 95, 1. 102, 1.
Κύψελα Ark. 5, 33, 1. 2.
Κωπαῆς 4, 93, 4.
Κώρυκος 8, 14, 1. 34, 1. *τῆς Ἐρυθραίας* 33, 1.
Κῶς ἡ Μεροπίς. 8, 41, 2. vgl. 44, 3. 55, 1. befestigt 108, 1.

Λάβδαλον. *φρούριον* 6, 97, 4. 98, 2. 7, 3, 4.
Λάδη J. Lage 8, 17, 3. vgl. 24, 1.
Λαιαῖοι 2, 96, 3. 97, 2.
Λαισποδίας 6, 105, 3. 8, 86, 7.
Λαιστρυγόνες 6, 2, 1.
Λακεδαιμόνιος Ath. 1, 45.
Λακεδαιμόνιοι. Charakter 1, 70, 1—3. 84, 1—4. vgl. 2, 37 ff. 8, 96, 5. bedächtig 1, 69, 3 f. 132, 5. 8, 11, 4. zum Kriege langsam 1, 69, 3 f. 118, 2. 8, 96, 4. sicher 1, 69, 4. 5, 107. 109. *πιστόν* 1, 68, 1. eigennützig 105, 3. tapfer 72, 2. 4, 34, 1. 40, 1. vgl. 5, 75, 2. besonders zu Lande 4, 12, 3. grausam 2, 67, 4. 4, 80, 3. *ἀρχαιότροπα* 1, 71, 2. *μετρία ἐσθής* 1, 6, 3. *ξενηλασία* 1, 144, 2. vgl. 77, 4. 2, 39, 1. Brachylogie 4, 17, 2. vgl. 84, 2. pikant 40, 2. höchstes Ansehn 18, 1. misstrauisch 1, 68, 1. Vorkämpfer der Oligarchie 1, 19. 3, 82, 1. vgl. 4, 126, 2. *τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν* 5, 68, 1. gegen die Heloten 4, 80, 2 f. mächtig 1, 18, 2. 8, 24, 4. reich an Sklaven 8, 40, 2. *ἀτιμία* 5, 34, 3. Kriegseinrichtungen 66 bis 73. vgl. 4, 38, 1. *ἱππῆς* 4, 55, 3. *τοξόται* eb. Könige 1, 20, 4. 5, 66, 2 f. erhalten Spartiaten als *ξυμβούλους* 5, 63, 3. wie andre Befehlshaber 2, 85, 1. 3, 69, 1. 76, 1. 8, 39, 2. 41, 1. 43, 2. 79, 1. Härte der Befehlshaber 3, 93, 3. Aberglauben. vgl. *σεισμός*. Ungeübt im Seewesen 2, 85, 2 Dauer der Verfassung 1, 18, 2. *Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοίκων* 4, 53, 2.
A e l t e r e G e s c h i c h t e. Mutterstaat s. *Δωριῆς*. Einwanderung 1, 12, 1. 18, 2. vertreiben Tyrannen 18, 1. 3. 6, 59, 5. Gebiet 1, 10, 2. Hegemonie 1, 18, 4. 19. 76, 1. verloren 95, 1—4. mit Athen gespannt 1, 18, 5 f. seit es seine Mauern erbaute 90—92. bedrohen Attika, Erdbeben u. Krieg gegen die Heloten eb. 101—103. Zug nach Doris u. bei Tanagra 107—108. heiliger Krieg 112, 3. dreissigjähriger Vertrag 115, 1. *Λακεδαιμονίων σπονδαί* mit ihren Verbündeten 1, 31, 2. mit Athen 1, 35, 1. 40, 2. 44, 1. 87, 2—4. beneiden es 1, 23, 5. kriegslustig 33, 3. 44, 2. Congress 1, 67—88. 118—125. vgl. *Θεμιστοκλῆς*. Unterhandlungen 126—145.

Pel. Krieg. Verbündete 2, 7, 2. 9, 1 f. Wohlwollen gegen sie als Befreier 2, 8, 3. vgl. Ἑλλάς. Gesandte an den Perserkönig 2, 67, 1 ff. 50, 2. Bündnisse mit ihm 8, 18. 37. 58. von Kyros unterstützt 2, 65, 8. von Syr. zu Hülfe gerufen 6, 73. 88, 8. 7, 25, 7. vgl. die chronol. Uebersicht unten.

Λακεδαίμων 1, 90, 3. 4. 4, 50, 1. 8, 58, 1 etc. Gründung 1, 18, 2. 5, 16, 6. nicht gross 10, 2. verrufen 5, 28, 3. Amyklaeon 5, 18, 10.

Λάκων 3, 5, 3. 8, 55, 2.

Λάκων Plat. 3, 52, 4.

Λακωνικός. ὄνομα 8, 6, 3. στήλη 5, 56, 3. Schiffe 8, 33, 1. 35, 1. (106, 3.) γῆ 4, 12, 3. ohne γῆ 4, 3, 1. 41, 2. 53, 3. 6, 105, 2. 7, 26, 1. 31, 1. 8, 4, 1. 6, 5. 91, 1. Μεθώνη τῆς Λ. 2, 25, 1. vgl. 4, 3, 2. 41, 2. Grenze gegen Argos 2, 27, 2. 4, 56, 3. 5, 41, 1. gegen Elis 5, 34, 2. τῆς Λ. τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία 3, 7, 1. wichtig Kythera 4, 53, 2. 8, 2.

Λάμαχος Ath. 5, 19, 2. 24, 1. Strateg im Pontos 4, 75, 1. 2. ὁ Ξενοφάνους nach Sik. 6, 8, 2. 49, 1—3. 50, 1. kämpft 101, 5. fällt eb., 103, 1. 3.

Λάμις Meg. 6, 4, 1.

Λάμπων Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Λά(μ)φιλος Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Λαμψακηνός, οἱ 6, 59, 3. 8, 62, 1.

Λάμψακος. ἀτείχιστος 8, 62, 2. Tyrann 6, 59, 3. 5. Ertrag 1, 138, 6. abgefallen wieder unterworfen 8, 62, 1 f.

Λαοδίκιον τῆς Ὀρεσθίδος 4, 134, 1.

Λαοφῶν Meg. 8, 6, 1.

Λάρισσα Asien 8, 101, 2.

Λάρισα Thess. 2, 22, 3. 4, 78, 2.

Λαρισαῖοι Thess. 2, 22, 3.

Λᾶς τῆς Λακωνικῆς 8, 91, 1. 92, 3.

[Λάτμος 3, 33, 3.]

Λαύριον 2, 55. Bergwerke 6, 91, 6.

Λάφιλος 5, 19, 1. 24, 1.

Λάχης Ath. 4, 118, 8. 5, 19, 2. 24, 1. 43, 2. ὁ Μελανώπου Strateg in Sik. 3, 86, 1. 90, 2. 115, 2. 4. 6, 1, 1. 6, 3. 75, 2. besiegt die Lokrer 103, 2. im Pel. 5, 61, 1. fällt 74, 2.

Λέαγρος Ath. 1, 51, 3.

Λέαρχος Ath. 2, 67, 2. 3.

Λέβεδος fällt ab 8, 19, 2.

Λεκτός 8, 101, 2.

Λεοντιάδης Theb. 2, 2, 2.

Λεοντίνη 5, 4, 3. 6, 65, 2.

Λεοντῖνοι. gegr. 6, 3, 3. 4, 1. Chalkidier eb., 20, 2. 44, 3. 46, 1. 76, 2. 77, 1. 79, 1. 20, 2. in Fehde mit Syr. von Athen unterstützt 3, 86, 1 f. vgl. 4, 25, 6—8. spätere Schicksale 5, 4, 1—3. 5. 6, 6, 3. 33, 2. Hülfe der Athener 6, 6, 3. 8, 2. 19. 44, 3. 46, 1. 47, 2. 48, 2. 50, 3 f. 63, 3. 76, 2. 77, 1. 79, 1. 84, 1. 86, 3.

Λεπρεᾶται 5, 50, 2. Fehden mit Arkadern und den Eleern 31, 2—4.

Λέπρεον. Lage 5, 34, 2. streitig 31, 2. 49, 4. 50, 1. Heloten u. Neodamoden 34, 2. vgl. 62, 1 f.

Λέρος J. 8, 26, 2. 27, 1.

Λέσβιοι. aeolisch 7, 57, 4. vgl. 3, 2, 2. autonom 1, 19. 3, 10—11. stellen den Athenern Schiffe 1, 116, 2. 2, 9, 3. 56, 2. 5, 84, 2. 6, 31, 2. von den Lak. zu Bundesgenossen aufgenommen 3, 15, 1. ihr Land von Athen benutzt 50, 2 f. lak. Flotte zu Hülfe 3, 69, 1. Versuche der Verbannten 4, 52, 1—3. Versuche zum Abfall 8, 5, 2. 4. 32, 1. 3.

Λέσβος. nicht weit von Antandros 4, 52, 3. wichtig für Attika 3, 13, 5. stellt Schiffe 1, 116, 1. 117, 2. fällt ab 3, 2, 1 f. 5, 1. unterworfen 35. 50, 3. 51, 1. neue Versuche abzufallen 8, 7, 2. 8, 2. 22, 1. 23, 1—4. vereitelt 23, 1. 5. 24, 2. erneuert 32, 3. erw. 34, 2. 38, 1. 100, 2.

Λευκάδιος. ναῦς 2, 91, 2. 92, 2. νῆες 6, 104, 2. Λευκάδιοι Verbündete der Kor. 1, 26, 1. 27, 3. 46, 1. der Lak. 2, 9, 2. 80, 3. 81, 2. 92, 4. 3, 69, 1. 7, 7, 1. 58, 3. 8, 106, 3. von Athenern angegriffen 3, 94, 2. ἰσθμός 3, 81, 1. 4, 8, 1. Λευκαδία 3, 94, 1. 4, 42, 3. 8, 13.

Λευκάς. Lage 3, 94, 2. vgl. 2, 30, 2. Colonie der Kor. 1, 30, 2. vgl. § 3. 46, 2. 2, 80, 2. 84, 3. 3, 7, 3. 80, 2. 94, 1. 95, 1. 2. 102, 2. 6, 104, 1. 7, 2, 1.

Λευκίμμη, τῆς Κερκύρας ἀκρωτήριον 1, 30, 1. 4. 47, 2. 51, 3. 3, 79, 2.

Λευκὸν τεῖχος 1, 104, 2.

Λεῦκτρα τῆς Λακωνικῆς 5, 54, 1.

Λευκώνιον Chios 8, 24, 3.

Λεωγόρας Ath. 1, 51, 3.

Λεωκόριον 1, 20, 3. 6, 57, 3.

Λεωκράτης ath. Strateg 1, 105, 2.

Λέων Ath. 5, 19, 2. 24, 1. 8, 23, 1. 24, 2. Strateg 54, 2. 55, 1. 73, 3. 4.

Λέων Spart. 3, 92, 4. 5, 44, 2. 8, 28, 5. 61, 2.

Λέων Ort 6, 97, 1.

Λεωνίδης 1, 132, 1.

Λεωτυχίδης 1, 89, 1.

Λήκυθος, ἡ. φρούριον 4, 113, 2. 114, 1. 115, 1. Tempel der Athener 116, 2.

Λήμνιοι. Hülfstruppen der Athener 3, 5, 1. 4, 28, 3. 5, 8, 2. 7, 57, 2. attische Sprache und Bräuche eb.

Λῆμνος 1, 115, 3. 5. 8, 102, 2. Pelasger 4, 109, 3. Seuche 2, 47, 2.

Λιβύη 1, 110, 1. 7, 50, 1. 2. 58, 1. 4, 53, 3. 6, 2, 4. Seuche 2, 48, 1.

Λίβυς 1, 104. *Λίβυες.* König Inaros 1, 104, 1. 110, 1. besiegt 7, 50, 2.

Λίγυες 6, 2, 2.

Λιμηρά s. *Ἐπίδαυρος.*

Λίμναι Athen 2, 15, 3.

Λιμναία τῆς Ἀγραίας 2, 80, 5. 3, 106, 2.

Λίνδιοι Gela 6, 4, 2.

Λίνδος Rhodos 8, 44, 2.

Λιπάρα J. 3, 88, 1.

Λιπαραῖοι. Colonisten der Knidier 3, 88, 1.

Λίχας 5, 22, 2. *ὁ Ἀρκεσιλάου* 5, 76, 2. geschlagen 5, 50, 3. *ξύμβουλος* 8, 39, 2. 43, 3. 52, 2. 84, 3. 87, 1.

Λοκρίς das epizephyrische 3, 99. 103, 2. *νῆες Λοκρίδες* 4, 1, 1.

Λοκρίς das ozolische. 3, 95, 3. 96, 1. *τὰ ἐπιθαλάσσια* 3, 91, 3. vgl. 98, 3. *δυσεσβολώτατος* 101, 2.

Λοκρίς das opuntische 2, 26, 1. 32.

Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι 7, 1, 1. 2. Freunde der Syr. 3, 86, 1. von den Athenern geschlagen 99. besiegen den Laches 115, 4. gegen Messene 4, 1, 1. 2. gegen Rhegion eb., 24, 1 f. 25, 2. 8. *ἔποικοι* in Messene 5, 5, 1. Vertrag mit Athen § 2. feindlich 6, 44, 2. vgl. 7, 4, 7. 25, 2. 35, 2. Schiffe 8, 91, 1.

Λοκροί die ozolischen 1, 103, 2. 3, 101, 1. Lage 95, 1. 102, 1. alte Sitten 1, 5, 3. Verb. der Athener 3, 95, 3. geschlagen 103, 2. *ψιλοὶ ἀκοντισταί* 97, 2. Krieg mit den Phokern 5, 32, 2.

Λοκροί die opuntischen 1, 108, 2. 2, 32. 3, 89, 3. 5, 64, 3. bei Koronea 1, 113, 1. mit den Lak. verbündet stellen Reiter 2, 9, 2. geschlagen 2, 26. bei Delion 4, 96, 5. Schiffe 8, 3, 3. — (43, 4?)

Λυγκησταί Makedoner 2, 99, 1. 4, 83, 1. König 4, 79, 2. 83, 1. 124, 2. 3.

Λύγκος, ἡ. Land 4, 83, 1. 124, 1. 129, 1. 132, 1.

Λύκαιον 5, 16, 6. 54, 1.

Λυκία 2, 69, 1. 8, 41, 3.

Λυκομήδης 1, 57, 4. 5, 84, 2.

Λύκος Ath. 8, 75, 2.

Λυκόφρων Kor. 4, 43, 1. 44, 1.

Λυκόφρων Lak. 2, 85, 1.

Λυσικλῆς Ath. 1, 91, 2.

Λυσικλῆς ath. Strateg 3, 19, 1.

Λυσιμαχίδης Theb. 4, 91, 2.

Λυσίμαχος Ath. 1, 91, 2.

Λυσίμαχος Syr. 6, 73, 1.

Λυσιμέλεια. λίμνη 7, 53, 2.

Λυσίστρατος Olynthier 4, 110, 3.

Λώρυμα 8, 43, 1.

Μαγνησία ἡ Ἀσιανή. Ertrag 1, 138, 5. Tissaphernes 8, 50, 3.

Μάγνητες 2, 101, 2.

Μαιάνδρου πεδίον 3, 19, 2. 8, 58, 1.

Μαῖδοι 2, 98, 2.

Μαιναλία 5, 64, 1.

Μαινάλιοι 5, 67, 2. 77, 2.

Μακάριος Spart. 3, 100, 2. 109, 1.

Μακεδόνες 1, 63, 2. 4, 126, 3. Barbaren § 1. Eintheilung 2, 99, 1. König 1, 57, 1. Herrschaft 2, 99, 4. Kriegsmittel 100, 1. Zug gegen Arrhibaeos 4, 124, 1. 125, 2. Reiter 1, 61, 3. 62, 3. 2, 100, 3. 4, 124, 2. vgl. *Λυγκησταί* u. *Περδίκκας.*

Μακεδονία 2, 98, 1. Grenze 6, 7, 3. *ἡ κάτω* etc. 2, 99, 1. 2. 4. Dion 4, 78, 6. König 2, 95, 1. 3. Züge der Athener dahin 1, 58, 1. vgl. 57, 4. 59. 60, 1. 61, 2. 5, 83, 4. 6, 7, 3. des Sitalkes 2, 101, 3. vgl. *Περδίκκας.*

Μαλέα Lak. 4, 53, 2. 8, 39, 2.

Μαλέα Mytil. 3, 4, 3. 6, 2.

Μαλόεις 3, 3, 3. 4.

Μαντίνεια 5, 55, 1. 64, 3. 77, 1. Schlacht 5, 64, 3. 66 — 75. 6, 16, 6. *οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί* 5, 47, 11.

Μαντινῆς 5, 37, 1. 44, 2. 45, 3. 61, 4. 78. 81, 1. 6, 89, 2. 105, 2. Söldner 3, 107, 4. 108, 3. 109, 2. 111, 1. 2. 113, 1. Kämpfe mit Tegea 4, 134, 1 f. Hopliten zu Olympia 5, 50, 1. 5, 65, 3. vgl. 62, 1. haben einen Theil Arkadiens unterworfen 5, 29, 1. 33, 1. 2. 58, 1. mit Argos verbündet 29, 1 f. 33, 2.

44, 2. 47, 1 ff. 58, 1. 61, 1. 67, 3. 74, 2. 75, 4. 78, 1. Congress 55, 1. Vertrag mit Lak. 81, 1. Truppen bei den Athenern 6, 29, 3. 43, 2. 61, 4. 67, 1. 68, 2. als Söldner 7, 57, 8.

Μαντινικός. πόλεμος 5, 26, 3. Μαντινικά 6, 88, 10. Μαντινική 5, 64, 4. 65, 3.

Μαράθουσσα J. 8, 31, 2.

Μαραθών. Μαραθῶνι 1, 73, 3. ἐν Μ. 1, 18, 3. 2, 34, 3. Zeit 6, 59, 5.

Μάρεια St. 1, 104, 1.

Μασσαλία gegr. 1, 13, 5.

Μαχάων Kor. 2, 83, 4.

Μεγάβαζος Perser 1, 109, 2.

Μεγαβάτης Perser 1, 129, 1.

Μεγάβυζος 1, 109, 2.

Μεγακλῆς Sik. 4, 119, 2.

Μέγαρα in Hellas 8, 94, 1. athenisch 1, 103, 3. 105, 4. 107, 2. Versuche der Athener auf M. 4, 66, 3. Colonien 4, 75, 3. 6, 4, 1. 3. vgl. 7, 57, 7. syn. Μεγαρίς 2, 31, 1.

Μέγαρα in Sik. 6, 94, 1. Lage 6, 49, 3. 97, 4. von den Syr. besetzt 94, 1. φρούριον 75, 1. 7, 25, 3.

Μεγαρῆς in Hellas 5, 17, 3. 31, 5. 58, 4. 59, 2. 3. 60, 3. Tyrann 1, 126, 2. von Kor. bekriegt, mit Athen verbündet 1, 103, 3. vgl. 1, 42, 2. 105, 3 f. erhalten lange Mauern 1, 103, 3. vgl. 4, 66, 3. 69, 4. 70, 1. 73, 4. 109, 1. fallen ab 1, 114, 1. Beschluss gegen sie 1, 67, 3. 139, 2. 140, 4 f. 144, 2. Einschliessung 2, 94, 3. 3, 51, 1 f. stellen den Kor. Schiffe 1, 27, 2. 46, 1. 48, 3. den Lak. 2, 9, 2. 8, 3, 3. 33, 1. 80, 2. Landsoldaten 4, 100, 1. 5, 58, 4. Anschlag auf den Peiraeeus 2, 93, 1 f. innere Zwietracht 4, 66 — 74. mit den Kor. u. A. verbündet 5, 38, 1 f. Verbannte in Plataea 3, 68, 2. vor Syr. ψιλοί 6, 43, 2. 7, 57, 7.

Μεγαρῆς Ὑβλαῖοι 6, 4, 2.

Μεγαρίς. ναῦς 8, 33, 1. νῆες 1, 48, 3. das Land 4, 76, 1. Einfall der Kor. 1, 105, 3. der Lak. 108, 1. der Athener 2, 31, 1. 4. vgl. 4, 66, 1.

Μεδεών 3, 106, 2.

Μεθύδριον τῆς Ἀρκαδίας 5, 58, 2.

Μεθωναῖοι 4, 129, 4.

Μεθώνη Argos. Lage 4, 45, 2.

Μεθώνη τῆς Λακωνικῆς 2, 25, 1 f. 5, 18, 6.

Μεθώνη ἡ ὅμορος Μακεδονίᾳ 6, 7, 3.

Μείδιος Fl. 8, 106, 1.

Μεικιάδης Kerk. 1, 47, 1.

Μελαγκρίδας 8, 6, 5.

Μελαῖοι Ital. 5, 5, 2.

Μέλανθος Lak. 8, 5, 1.

Μελανῶπος Ath. 3, 86, 1.

Μελέας Lak. 3, 5, 3.

Μελέσανδρος ath. Strateg fällt 2, 69.

Μελησίας Ath. 8, 86, 7.

Μελήσιππος Lak. 1, 139, 3. 2, 12, 1 ff.

Μελιτία τῆς Ἀχαΐας Thess. 4, 78, 1. 5.

Μέμφις 1, 104, 2. 109, 2.

Μένανδρος ath. Strateg 7, 16, 1. 43, 2. 69, 4.

Μενδαῖοι 4, 123, 2. 4. 129, 3. 5. 130, 2. 5. Colonie Eion 4, 7.

Μένδη Thrake. Brasidas Versuch 4, 121, 2. fällt ab 123, 1. 124, 4. wieder erobert 129, 1 ff. 130, 4 f. 131, 2.

Μενδήσιον κέρας Aeg. 1, 110, 2.

Μενεδαῖος [Μενεδάϊος] Spart. 3, 100, 2. 109, 1. 2.

Μενεκράτης Meg. 4, 119, 2.

Μενέκωλος gründet Kamarina 6, 5, 3.

Μένιππος Ath. 8, 13.

Μένων Pharsalier 2, 22, 3.

Μεροπὶς Κῶς 8, 41, 2.

Μεσσάπιοι 3, 101, 2. ἔθνος 7, 33, 4.

Μεσσήνη τῆς Σικελίας 4, 25, 1. 3. 7. vgl. § 2. gegründet 6, 4, 6. 5, 1. Hafen 4, 25, 4. πορθμός 24, 4. Lage 3, 88, 2. von den Athenern unterworfen 3, 90, 2 f. fällt ab 4, 1, 1. 4. vgl. 24, 1. innere Fehde 5, 5, 1. lokrisch eb. Alkibiades dort 6, 50, 1. 74, 1. Gylippos 7, 1, 2.

Μεσσηνία γῆ Pel. 4, 3, 2.

Μεσσήνιοι Pel. Heloten 1, 101, 2. dorische Sprache 3, 112, 3. 4, 3, 3. in Naupaktos 103, 2. mit Athen verbündet 2, 9, 3. Truppen 25, 4. 90, 3. 102, 1. 3, 75, 1. 81, 1. 94, 3. 95, 1 f. 97, 1. 98, 2. 107, 1. 108, 2. 112, 2. 4, 9, 2. 32, 2. 36, 1. 7, 31, 1. 57, 7. zu Pylos 41, 2. 5, 35, 5 f. 56, 2 f. vgl. Εἵλωτες.

Μεσσήνιοι Sik. Lage 6, 48, 2. von den Athenern unterworfen 3, 90, 2 f. Kämpfe 4, 25, 1 — 9. innere Fehde 5, 5, 1.

Μεσσηνὶς γῆ 4, 41, 2.

Μεταγένης Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Μεταπόντιοι 7, 33, 5. 57, 10.

Μεταπόντιον τῆς Ἰταλίας 7, 33, 4.

Μηδίζειν 3, 34, 2. 62, 1. 64, 1.

Μηδικός. *πόλεμος* 1, 90, 1. 95, 4. 97, 1. 3, 10, 1. *ἔργον* 1, 23, 1. *ἀρχή* 8, 43, 4. *σκευαί* 1, 130, 1. *σκῦλα* 2, 13, 4. *τὰ Μηδικά* 1, 14, 2. 18, 7. 41, 2. 69, 1. 73, 2. 97, 2. 142, 3. 2, 16. 21, 2. 6, 82, 2. 8, 24, 3.

Μηδισμός 1, 95, 3. 135, 1. 3, 62, 4. 64, 3.

Μῆδος. *ὁ Μ.* für *οἱ Μῆδοι* oder *Μήδων βασιλεύς* 1, 69, 4. 74, 4. 77, 3. 4. 92, 1. 102, 3. 3, 10, 2. 54, 2. 62, 3. 4. 63, 2. 68, 1. 5, 89, 1. 6, 17, 5. 33, 6. 76, 3. 4. 77, 1. 82, 4. 83, 1. (*οἱ*) *Μῆδοι* von den Persern verschieden 1, 104, 2. allgemein. Joner fliehen vor ihnen 6, 4, 6. bei Marathon 1, 18, 3. 6, 59, 5. bei Salamis etc. von Athen bestanden 1, 144, 5. vgl. 7, 21, 3. bei Plataea von den Hellenen 2, 71, 2. 74, 2. vgl. 1, 86, 1. 3, 57, 3. 58, 3. fliehen 1, 89, 1. 93, 5. *ἀκροθίνιον* 1, 132, 2. zu Byzantion 94. 128, 3. Eion 98, 1. Sestos 89, 2. 8, 62, 2. am Eurymedon 1, 100, 1. als Leibwächter 130, 1.

Μήθυμνα 8, 101, 2. den Athenern treu 3, 2, 1. 5, 1. vgl. 50, 2. angegriffen 18, 1. fällt ab 8, 22, 2. 23, 3 ff. von Verbannten angegriffen 100, 2. vgl. Kr. z. Dion. p. 335.

Μηθυμναῖοι. Aeoler 7, 57, 4. klagen die Mytilinaeer an 3, 2, 2. geschlagen 3, 18, 2. autonom 6, 85, 2. 7, 57, 4.

Μηκύβερνα 5, 39, 1.

Μηκυβερναῖοι 5, 18, 5.

Μηλιακὸς κόλπος 3, 96, 2.

Μηλιεὺς κόλπος 4, 100, 1. 8, 3, 1.

Μηλιῆς 3, 92, 1. 5, 51, 1.

Μήλιοι. Colonisten der Lak. 5, 84, 3. 89, 1. 106. die Athener versuchen sie zu unterwerfen 3, 91, 1. bekriegt und unterworfen 5, 84–116.

Μῆλος. Lage 5, 108. gegründet 5, 112, 2. mit den Ath. u. Lak. nicht verbündet 2, 9, 3. vgl. 5, 89, 1. Zug der Athener dahin 3, 91, 1 f. 94, 1. Lak. dort 8, 39, 2. 41, 3?

Μῆνας 5, 19, 2. 24, 1. vgl. 24, 1.

Μητρόπολις 3, 107, 1.

Μιλησία 8, 24, 1. 26, 3.

Μιλήσιος 8, 24, 1. 26, 3. *ναῦς* 8, 61, 2. (*οἱ*) *Μιλήσιοι.* Krieg gegen die Samier 1, 115, 2. bei den Athenern 4, 42, 1. 53, 1. 54, 1. 7, 57, 3. Verhältnisse zu Alkibiades 8, 17, 1. zu Tissaphernes 8, 84, 3. 109, 1. vgl. 85, 2. Schlacht 25, 1—4. 26, 3. 45, 1. eifrig 36, 1. 79, 1. erobern ihr *φρούριον* 8, 84, 2. Zwist mit Astyochos § 3 u. 85, 2. 4. Colonie Abydos 8, 61, 1.

Μίλητος 1, 115, 5. 116, 1. 8, 27, 5. Lage 8, 25, 4. gegenüber Inseln 17, 3. 26, 2. fällt ab 8, 17, 1—3. von den Athenern bedrängt eb. u. 24, 1. 25, 1. 4. 30, 1 f. die Pel. dort 28, 4. 5. 32, 2. 33, 1. 3. 36, 1. (verhandeln mit Tissaphernes 29, 1 f.) 38, 3. 39, 2 f. 50, 2. (57, 1.) 60, 3. 61, 2. 63, 1. 75, 3. 78, 1. 79, 3. 80, 2. 83, 1. 84, 2 f. 85, 3. 99, 1. 2. 100, 1. 108, 2. gegen Tissaphernes 84, 2. 109, 1.

Μιλτιάδης 1, 98, 1. 100, 1.

Μίμας B. 8, 34, 2.

Μίνδαρος lak. Nauarch 8, 85, 1. 99, 1 f. 101, 1. 102, 2. 104, 2.

Μινύειος 4, 76, 2.

Μινώα J. Lage 3, 51, 1. vgl. 4, 67, 1. 4. 118, 4.

Μίνως. Flotte 1, 8, 1. Herrschaft 1, 4.

Μόλοβρος Lak. 4, 8, 7.

Μολοσσοί 1, 136, 2. 2, 80, 4.

Μολυκρικός 2, 86, 1.

Μολύκρειον 2, 84, 3. 3, 102, 1.

Μοργαντίνη Sik. 4, 65, 1.

Μοτύη Sik. 6, 2, 6.

Μουνυχία 2, 13, 6. 8, 93, 1. *Μουνυχίασι* 92, 6.

Μυγδονία. Lage 1, 58, 2. 2, 99, 3. 100, 3.

Μυκάλη 1, 89, 1. 8, 79, 1. Lage § 2.

Μυκαλήσσιοι 7, 30, 3.

Μυκαλησσός. Lage 7, 29, 2. Unglück 29—30.

Μυκηναῖοι 1, 9, 2.

Μυκῆναι. Herrschaft 1, 9, 2. klein 10, 1.

Μύκονος J. 3, 29, 1.

Μυλαί Sik. 3, 90, 2.

Μυλητίδαι 6, 5, 2.

Μυονῆς 3, 101, 2.

Μυόννησος ἡ Τηίων 3, 32, 1.

Μυοῦς 1, 138, 6. 3, 19, 2.

Μυρκίνιος. *πελτασταί* 5, 6, 4. 10, 8. Reiterei § 9.

Μύρκινος Ἠδωνικὴ πόλις 4, 107, 2.

Μυρρίνη Frau des Hippias 6, 55, 2.

Μύριλος Ath. 5, 19, 2. 24, 1.

Μυρωνίδης ath. Strateg 1, 105, 4. 108, 1. 4, 95, 1.
Μύσκων syr. Strateg 8, 85, 3.
Μυστήρια 6, 28, 1. 53, 1. 2. vgl. 60, 1.
Μυστικά 6, 28, 2. 60, 1. 61, 1. 8, 52, 2.
Μυτιληναῖοι 3, 2, 2. 3, 1 ff. Fest 3, 3, 3. zehn Schiffe bei den Athenern 3, 3, 3. angegriffen 3, 3, 4. 4, 1 ff. 5, 1. 3. kämpfen 3, 5, 2. 6, 2. Gesandte zu Olympia 3, 8—14. Bund mit den Pel. 3, 15. ziehen gegen Methymna 3, 18, 1. muthig 25, 2. Bestrafung 36, 2. 4. 49—50. vgl. 4, 52, 2. Versuche der Ausgewanderten 52, 1—3. 75, 1 f.
Μυτιλήνη. Lage 8, 101, 1. vereinigt die Lesbier 3, 2, 2. eingeschlossen 3, 18, 3. Schiffe hingeschickt 3, 16, 3. 25, 2. 26, 1. 27, 1. 29, 1. 2. 69, 1. Salaethos dort 25, 1. unterworfen 27—29. 35. fällt ab 8, 22, 3. erobert 23, 2 f. vgl. 100, 3.

Νάξιοι. abgefallen u. unterworfen 1, 98, 2.
Νάξιοι Sik. besiegen die Messenier 4, 25, 5 f. nehmen die Athener auf 6, 50, 2. stellen Reiter 6, 98, 1.
Νάξος belagert 1, 137, 1.
Νάξος ἡ Χαλκιδική in Sik. 4, 25, 5. gegründet 6, 3, 1. gründet Leontinoi § 3. vgl. 20, 2. die Athener dort 50, 2. 72, 1. 74, 2. 75, 2. 88, 3. 6. 7, 57, 10. schwach 7, 14, 2.
Ναυκλείδης Plat. 2, 2, 2.
Ναυκράτης Sikyonier 4, 119, 2.
Ναυπακτία 3, 102, 1.
Ναυπάκτιοι. Hafen 2, 92, 2.
Ναύπακτος. den Messeniern gegeben 1, 103, 2. vgl. 2, 90, 2. 91, 1. 92, 4. 3, 78, 2. *Μεσσήνιοι οἱ ἐν Ν.* mit Athen verbündet 2, 9, 3. *οἱ ἐκ Ν. Μ.* 4, 41, 2. vgl. 7, 31, 1. 57, 7. Athener dort 2, 69, 1. 84, 3. 91, 1. 92, 4. 102, 1. 103. 3, 7, 2. 75, 1. 96, 2. 98, 4. 100, 1. 101, 1. 102, 2. 114, 2. 4, 13, 2. 49. 76, 1. 77, 1. 114, 2. 7, 17, 3. 19, 5. 31, 3. 34, 1. 3. 6. 36, 2. die Amprakioten feindselig 2, 80, 1. die Aetoler etc. 3, 94, 3. 100, 1. 102, 1. 2. vgl. *Μεσσήνιοι*.
Νέα πόλις Karth. 7, 50, 2.
Νεμέα 3, 96, 1. 5, 58, 3. 4. 59, 1. 2. 60, 3.
Νέμειος Ζεύς 3, 96, 1.
Νεοδαμώδεις 5, 34, 2. 67, 1. 7, 19, 3. 8, 5, 1. Begriff 7, 58, 3.
Νέστος Fl. 2, 96, 4.
Νήρικος Leuk. 3, 7, 3.
Νικάνωρ Chaoner 2, 80, 4.
Νίκασος Meg. 4, 119, 2.
Νικήρατος Ath. 3, 51, 1. 91, 1. 4, 27, 4. 42, 1. 53, 1. 119, 2. 129, 3. 5, 16, 2. 83, 4. 6, 8, 2.
Νικιάδης Meg. 4, 118, 8.
Νικίας Ath. Vater des Hagnon 2, 58, 1. 4, 102, 2.
Νικίας ὁ Νικηράτου. ἀπραγμοσύνη 6, 18, 6. glücklich 6, 17, 1. abergläubisch 7, 50, 4. ath. Strateg gegen Minoa 3, 51, 1 ff. auf Melos u. bei Tanagra 3, 91, 1. 3. tritt dem Kleon die Anführung bei Pylos ab 4, 27, 4. 28, 1 ff. bei Korinthos 42, 1. auf Kythera 53, 1. 54, 2. schliesst Verträge 119, 2. 5, 19, 2. 24, 1. 43, 2. 7, 86, 3. in Thrake 4, 129, 3. 4. 130, 2. 4. 132, 2. soll gegen die Chalkidier ausziehen 5, 83, 4. friedliebend 5, 16, 2 f. vom Alkibiades beneidet 5, 43, 2. 45, 3. 46, 1. 6, 15, 1. Gesandter 5, 46, 3 ff. Strateg nach Sikelien erwählt spricht gegen den Zug 6, 8, 2 f. 9—14. Forderungen 19—25. erwartete Täuschung 46, 2. will gegen Selinus 47, 1. zögert 7, 42, 3. nach Egesta 6, 62, 4. Anrede an die Soldaten 6, 68. krank 102, 2. unterhandelt 103, 3. missachtet den Gylippos 104, 4. 7, 1, 2. meidet den Kampf 3, 3. will Plemmyrion befestigen 7, 4, 4. entsendet Schiffe § 7. zieht aus 6, 1. schickt Gesandte nach Athen 8, 1 ff. Brief an die Athener 10—15. bleibt Strateg 16, 1. verhandelt mit den Sikelern 32, 1. Rüstungen 38, 2. willfährig 43, 1. bleibt in den Verschanzungen § 3. seine Ansichten 48, 1 ff. 49, 1. 4. 50, 3 f. Ermahnungen an die Soldaten 60, 4—64. 69, 2 ff. Berathung 72, 2. getäuscht 73, 4. Ermunterung 76 f. Rückzug 75, 1. 78—84. gefangen 85, 1. getödtet 86, 1.
Νικίας Gortynier 2, 85, 4.
Νικόλαος Lak. 2, 67, 1 ff.
Νικόμαχος Phoker 4, 89, 2.
Νικομήδης Spart. 1, 107, 1.
Νικονίδας? Larissaeer 4, 78, 2.
Νικόστρατος ὁ Διιτρέφους, ath. Strateg 3, 75, 1—4. 4, 119, 2. 129, 3. ὁ

Διοτρέφους 4, 53, 1. vgl. 129, 5. 130, 2. 5, 61, 1. fällt 74, 2

Νίκων Theb. 7, 19, 3.

Νίσαια Meg. Lage 4, 66, 3. mit langen Mauern, von den Athenern besetzt 1, 103, 3. 114, 1. zurückgegeben 115, 1. vgl. 2, 93, 1. 94, 2. angegriffen 3, 51, 3. wieder gefordert 4, 21, 4. Kämpfe 4, 66, 3. 68, 2. 69, 1—3. 70, 1. 3. 72, 2 f. 73, 5. 85, 4. 100, 1. 108, 4. 118, 4. vgl. 2, 31, 3. 5, 17, 2. 3.

Νίσου? 4, 118, 4.

Νότιον τὸ Κολοφωνίων 3, 34, 1—4.

Νυμφόδωρος Abderit 2, 29, 1. 4.

Ξάνθιππος Ath. 1, 111, 2. 127, 1. 139, 4. 2, 13, 1. 31, 1. 34, 4.

Ξενάρης Ephor 5, 36, 1. 37, 1. 38, 4. 46, 4.

Ξενάρης ὁ Κνίδιος Lak. 5, 51, 1.

Ξενοκλείδης Κορ. 1, 46, 2. *ὁ Εὐθυκλέους* 3, 114, 4.

Ξενότιμος Ath. 2, 23, 1.

Ξενοφάνης Ath. 6, 8, 2.

Ξενοφαντίδας Lakon 8, 55, 2.

Ξενοφῶν ὁ Εὐριπίδου ath. Strateg 2, 70, 1. 79, 1. fällt § 6.

Ξένων Theb. 7, 19, 3.

Ξέρξης 1, 137, 3. 4, 50, 3. Macht 3, 56, 3. Feldzug 1, 14, 2. Rückzug 1, 118, 1. 137, 4. verhandelt mit Pausanias 129, 1. 3.

Ὀδόμαντοι 2, 101, 2. 5, 6, 2.

Ὀδρύσης 2, 95, 1. *Ὀδρύσαι* 2, 29, 3. 4. 96, 1. 98, 2. König Teres 29, 2. 4. 4, 101, 3. 4. Häuptlinge 97, 3. Umfang 97, 1. vgl. 29, 2. Reiter 98, 3.

Ὀδυσσεύς 4, 24, 4.

Ὀζόλαι s. *Λοκροί.*

Οἰανθῆς 3, 101, 2.

Οἰνεὼν τῆς Λοκρίδος 3, 95, 3. 98, 3. 102, 1.

Οἰνιάδαι τῆς Ἀκαρνανίας 1, 111, 2. vgl. 3, 94, 1. Lage 2, 102, 2 f. 5. von den Athenern bekriegt 1, 111, 2. 3, 7, 2. den Lak. befreundet 2, 82. 3, 114, 2. den Athenern sich anzuschliessen gezwungen 4, 77, 2.

Οἰνόη τῆς Ἀττικῆς 2, 18, 1. Lage eb. vgl. § 3. u. 19, 1. geht durch Verrath an die Boeoter verloren 8, 98, 1—3.

Οἰνοῦσσαι αἱ πρὸ Χίου νῆσοι 8, 24, 2.

Οἰνόφυτα 1, 108, 2. 4, 95, 2.

Οἰσύμη. Col. der Thasier 4, 107, 2.

Οἰταῖοι 3, 92, 1. 2. 8, 3, 1.

Ὄλορος Ath. 4, 104, 2.

Ὀλόφυξος St. 4, 109, 2.

Ὀλπαῖοι 3, 101, 2.

Ὄλπη 3, 107, 3. 111, 1. 113, 1. Sonst im Plu. *Ὄλπαι*. Lage 3, 105, 1 f. vgl. § 4. 106, 1. 2. 107, 1. 108, 3. 110.

Ὀλυμπία 3, 8. Schätze 1, 121, 2. vgl. 143, 1.

Ὀλύμπια 5, 47, 12. 13. 50, 4. grösstes Fest des Zeus 1, 126, 3. Androsthenes siegt 5, 49, 1.

Ὀλυμπιάζε 3, 8. 6, 16, 2.

Ὀλυμπιακὸς ἀγών 1, 6, 4. *νόμος* 5, 49, 1. *σπονδαί* eb.

Ὀλυμπιάς 3, 8.

Ὀλυμπίασιν 1, 143, 1. 5, 18, 10. 47, 13.

Ὀλυμπιεῖον 6, 64, 3. 65, 4. 70, 4. 75, 1. 7, 37, 2. 3. 42, 6. *πολίχνη* 7, 4, 7.

Ὀλυμπιονίκης 1, 126, 2.

Ὀλύμπιος s. *Ζεύς.*

Ὄλυμπος B. 4, 78, 6.

Ὀλύνθιος 4, 110, 3. (*οἱ*) *Ὀ.* 5, 3, 4. 18, 5. 39, 1.

Ὄλυνθος ἡ Χαλκιδική 4, 123, 3. Lage 1, 62, 1. 63, 2. vergrössert 58, 2. den Athenern feindlich 62, 2. 3. 63, 1. 2. 2, 79, 2. 4. soll autonom sein 5, 18, 4.

Ὅμηρος 1, 3, 3. 9, 3. 10, 4. 2, 41, 2. 3, 104, 3. 6.

Ὀνάσιμος Sik. 4, 119, 2.

Ὄνειον ὄρος 4, 44, 3.

Ὀνητορίδης 2, 2, 1.

Ὀνομακλῆς ath. Strateg 8, 25, 1. 30, 2.

Ὀπικία 6, 4, 5.

Ὀπικοί 6, 2, 4.

Ὀπούντιοι s. *Λοκροί.*

Ὀποῦς 2, 32.

Ὀρέσθειον 5, 64, 1. 2.

Ὀρεσθίς 4, 134, 1.

Ὀρέσται 2, 80, 4.

Ὀρέστης Thess. 1, 111, 1.

Ὀρνεαί Arg. 6, 7, 1—3.

Ὀρνεᾶται 5, 67, 3. 72, 3. 74, 2. 6, 7, 1.

Ὀροβία τῆς Εὐβοίας 3, 89, 1.

Ὄροιδος König der Parauaeer 2, 80, 4.

Ὀρχομένιοι Ark. 5, 61, 4. 77, 1.

Ὀρχομένιοι Boeot. 4, 76, 3. 93, 4.

Ὀρχομενὸς ὁ Ἀρκαδικός 5, 61, 3. 62, 1. 63, 2.
Ὀρχομενὸς ὁ Βοιώτιος 3, 87, 2. ὁ Μινύειος 4, 76, 3. ἡ Ὀ. 1, 113, 2. vgl. § 1.
Ὄσκιος Fl. 2, 96, 4.
Ὀφιονεύς 3, 100, 1. Ὀφιονῆς 3, 94, 4. 96, 2.

Πάγγαιον 2, 99, 2.
Παγώνδας Boeotarch 4, 91, 2. 93, 1. 96, 1. 4. Rede 92.
Παίονες 2, 96, 3. 98, 2.
Παιονία 2, 99, 3.
Παιονικὰ ἔθνη 2, 96, 3. Δόβηρος ἡ Π. 98, 2.
Παλαιρῆς Ἀκαρνάνων 2, 30, 1.
Παλῆς Κεφαλλήνων 1, 27, 2. 2, 30, 2.
Παλλήνη 1, 64, 2. 4, 116, 1. 120, 1. 123, 1. 129, 1. ἀτείχιστος 1, 64, 1. ἰσθμός 1, 56, 1. vgl. Πελλήνη.
Πάμιλλος gründet Selinus 6, 4, 3.
Παμφυλία 1, 100, 1.
Παναθήναια τὰ μεγάλα 5, 47, 12. 6, 56, 2.
Παναθηναϊκὴ πομπή 1, 20, 3.
Παναῖοι 2, 101, 2.
Πάναιρος Thess. 4, 78, 1.
Πάνακτον erobert 5, 3, 4. zurückzugeben 5, 18, 6. 35, 5. 36, 3. 39, 1. 2. zerstört 39, 2. 40, 1. 2. 42, 1—3. vgl. 44, 2. 46, 2.
Πανδίων 2, 29, 2. 3.
Πάνορμος, ὁ. Achaia 2, 86, 2. 92, 1.
Πάνορμος τῆς Μιλησίας 8, 24, 1.
Πάνορμος Sik. 6, 2, 6.
Παντακύας Fl. 6, 4, 1.
Παράλιοι Thess. 3, 92, 1.
Πάραλος γῆ 2, 55, 1. vgl. 56, 2.
Πάραλος Schiff 3, 33, 1. 2. 77, 2. ναῦς 8, 74, 1.
Πάραλοι (die Mannschaft) 8, 73, 4. 5. 74, 2. 86, 6.
Παράσιοι Thess. 2, 22, 3.
Παραναῖοι 2, 80, 4.
Πάριοι 4, 104, 2.
Παρνασσός 3, 95, 1.
Πάρνης (τὸ) ὄρος 2, 23, 1. 4, 96, 5.
Παρρασική 5, 33, 1.
Παρράσιοι τῆς Ἀρκαδίας 5, 33, 1. 2.
Πασιτελίδας Lak. 5, 3, 1. 2. vgl. Ἐπιτελίδας.
Πάτμος J. 3, 33, 3.
Πάτραι τῆς Ἀχαΐας 2, 83, 3. 84, 2. 3.
Πατρῆς 5, 52, 2.
Πατροκλῆς Lak. 4, 57, 3.
Παυσανίας ὁ Κλεομβρότου, Feldherr bei Plataea 1, 132, 2. 2, 71, 2. 3. 72, 1. 3, 54, 2. 58, 4. 68, 1. setzt den Krieg fort 1, 94. gewaltthätig u. zurückberufen 95, 1. 2. 96, 1. seine letzten Schicksale 128—135. Vater des Pleistoanax 1, 107, 1. 114, 2. 2, 21, 1. 5, 16, 2. 33, 1.
Παυσανίας Sohn des Pleistoanax 3, 26, 2.
Παυσανίας Mak. 1, 61, 3.
Πάχης ath. Strateg 3, 18, 2. 28, 1 bis 3. 33, 1. 34, 1 ff. 35. 36, 3. 49, 3. 50, 1.
Πεδάριτος Lak. nach Chios geschickt 8, 28, 5. 32, 2. vgl. § 3. 33, 2 f. 38, 3. 39, 2. 40, 1. 55, 2. fällt § 3. 61, 2.
Πειθίας Kerk. 3, 70, 2. 4.
Πειραιεύς 8, 93, 1. 96, 2. Umfang 2, 13, 6. erbaut 1, 93, 2 ff. wichtig § 5. mit Athen verbunden 1, 107, 1. 2, 13, 6. ἄκληστος 2, 93, 1. vgl. 94, 1. 3. 8, 76, 4. 86, 3. Brunnen 2, 48, 1. Ἠετιώνεια 8, 90, 4—6. vgl. 92, 5. überfüllt 2, 17, 3. Erkrankungen 48, 1. Ausfahrt 6, 30, 2. gefährdet 2, 93, 1. 8, 1, 3. Unruhen 8, 92, 5—10. 94, 3. erobert 5, 26, 1.
Πειραϊκὴ γῆ 2, 23, 2.
Πειραιός Lage 8, 10, 3. vgl. 11, 4. 14, 2. 15, 2. 20, 1.
Πείσανδρος. Gesandter 8, 49. vgl. 73, 1. hebt die Demokratie auf 53—54. 68, 1. 90, 1. 98, 1. beim Tissaphernes 54, 3. 56, 1. 63, 2. nach Athen 64, 1. 65, 1. 67, 1.
Πεισίστρατος der Tyrann 1, 20, 2. 6, 53, 3. 54, 2. reinigt Delos 3, 104, 1.
Πεισίστρατος ὁ Ἱππίου 3, 54, 6.
Πελασγικόν Volk 1, 3, 2. 4, 109, 3.
Πελασγικόν zu Athen 2, 17, 1.
Πέλλα Mak. 2, 99, 3. 100, 3.
Πελλήνη 4, 120, 1. ἰσθμός § 3. vgl. Παλλήνη.
Πελληνῆς Achaia 4, 120, 1. stellen den Lak. Schiffe 2, 9, 1. 2. 8, 3, 3. 106, 3. Fusssoldaten 5, 58, 4. 59, 3. 60, 3.
Πέλλιχος Kor. 1, 29, 2.
Πελοπίδαι 1, 9, 2.
Πελοπόννασος (γᾶ) 5, 77, 3. 4. 79, 1.
Πελοποννήσιοι 1, 9, 1. Name u.

alte Geschichte 1, 9, 1. Colonien 1, 12, 3. αὐτουργοί 141, 2. φρόνημα 6, 18, 4. vgl. 1, 121, 3. 123, 1. 7, 5, 3. Verhältnisse 1, 141, 2—6. ausgezeichnet im Landkriege 141, 5. nicht zur See 142, 3. 4. Athens Gesinnung gegen sie 6, 82, 2 f. ihre Kämpfe gegen Athen 105, 1. 2. Vertrag 112, 1. unsicher 1, 40, 4. bei Potidaea 1, 62, 1. 4. Krieg mit Athen 1, 1, 1. angefangen 1, 23, 4. vgl. 66, 1. mit Sparta verbündet 2, 9, 1. τὸ Π. 5, 3, 4.

Πελοπόννησος 2, 9, 2. 3. 5, 77, 4. 6, 85. 2. Aegina nahe 2, 27, 1. Wechsel der Bewohner 1, 2, 2. Dorier 12, 2. vgl. 10, 2. 6, 82, 2. frei 122, 3. αὐτόνομος 6, 77, 1. von den Lak. ihrem Interesse gemäss eingerichtet 1, 76, 1. reich an junger Mannschaft 2, 8, 1. Söldner 1, 31, 1. 4, 52, 1. 76, 3. 80, 3. 6, 22, 1. 8, 28, 4. frei von der Seuche 2, 54, 4. aufgeregt 5, 29, 2. τὰ δυνατώτατα 6, 16, 6. Athens Pläne gegen ihn 90, 2 f. 91, 3.

Πέλοψ 1, 9, 1.

Πελωρὶς τῆς Μεσσήνης 4, 25, 2.

Πεπάρηθος J. 3, 89, 3.

Περαιβία 4, 78, 5.

Περαιβοί 4, 78, 6.

Περδίκκας 1, 56, 2. ὁ Ἀλεξάνδρου 2, 99, 2. Μακεδόνων βασιλεύς 1, 57, 1. Temenide 2, 99, 2. 5, 80, 2. sein Reich 2, 99, 4. 4, 78, 6. 128, 2. mit Athen verfeindet 1, 57, 2 f. 59. für die Chalkidier 1, 58, 2. Vertrag 61, 2. treulos 62, 1. 2. Massregeln gegen ihn 2, 29, 4. mit den Athenern verbündet § 5. heimlicher Feind 80, 4. vom Sitalkes bekriegt 95, 1 f. 101, 1. gewinnt den Seuthes § 4. heimlich Gegner der Athener 4, 79, 1 f. vgl. 78, 2. Feind des Arrhibaeos 79, 2. von den Athenern für einen Feind erklärt 82. vgl. 103, 2. 107, 3. Zug gegen Arrhibaeos 83, 1—3. abermals 124—125. mit Brasidas verfeindet 128, 4. mit Athen versöhnt 132, 1 f. vgl. 5, 6, 2. feindlich 83, 4. vgl. 80, 2. 6, 7, 3. 4. versöhnt 7, 9, 1. Vater des Archelaos 2, 100, 1.

Περιήρης 6, 4, 5.

Περικλείδας Lak. 4, 119, 1.

Περικλῆς der erste Athener 1, 139, 4. ἐναγής 1, 127, 1. Charakter 2, 65, 3—9. seine Apologie 60 ff. Zug nach Sikyon etc. 1, 111, 2. gegen Megaris 114, 1. unterwirft Euboea § 2. gegen Samos 116, 1. 3. 117, 1. Ermuthigung zum Widerstande 140—145. Vorschlag 2, 12, 2. Vorsicht 2, 13, 1. zeigt die Kriegsmittel 13, 2—7. man zürnt ihm 21, 3. 22, 1. 59, 1 f. Zug nach Megaris 31, 1. Standrede 34—46. hindert Ausfälle 55. Zug nach Epidauros 56, 1. 58, 1. 6, 31, 1.

Περσεῖδαι 1, 9, 2.

Πέρσης. (ἀνήρ) 1, 109, 1. 2. 4, 50, 1. 3. οἱ δυνατοὶ τῶν Π. 1, 89, 3. Πέρσαι καὶ Μῆδοι 1, 104, 2. vgl. 1, 137, 3. 4, 36, 3. Könige 1, 13, 5. 14, 2. Sitte derselben 2, 97, 4.

Περσικός. βασιλεία 1, 16. τράπεζα 130, 2.

Περσὶς γλῶσσα 1, 138, 1.

Πέτρα τῆς Ῥηγίνης 7, 35, 2.

Πηγαί. von den Athenern genommen 1, 103, 3. 107, 2. 111, 2. zurückgegeben 115, 1. 4, 21, 4. Sitz Ausgewanderter 4, 66, 1. 74, 3.

Πήλη J. 8, 31, 2.

Πίερες 2, 99, 2.

Πιερία 2, 99, 2. 100, 3.

Πιέριον τῆς Θεσσαλίας 5, 13, 1.

Πίνδος ὄρος 2, 102, 2.

Πισσούθνης ὁ Ὑστάσπου besitzt Sardes 1, 115, 4. vgl. 3, 31. 34, 2. Vater des Amorges 8, 5, 5. 28, 3.

Πιτανάτης λόχος 1, 20, 4.

Πιττακός, König der Edoner 4, 107, 2.

Πλάταια τῆς Βοιωτίας 2, 2, 1. klein 77, 2. Lage 2, 5, 1. ἀγορά 2, 71, 2. von den Thebaeern gegründet 3, 61, 2. überrumpelt 2, 2—7, 1. vgl. 12, 3. 19, 1. 7, 18, 1. Belagerung 2, 71—78. Zeit der Zerstörung 3, 68, 3. zurückgefordert 5, 17, 3. Πλαταιαί 2, 7, 1. 10, 1. vgl. 78, 3. 3, 21, 1. 36, 1. Πλαταιᾶσιν 1, 130, 1. 4, 72, 1.

Πλαταιῆς. gegen die Perser 3, 54, 2. 58, 4. 62, 1. helfen den Lak. 3, 54, 3. Athens Verbündete 2, 9, 3. vgl. 3, 55, 1 f. autonom 2, 71, 2. Zeitbestimmung 3, 68, 3. ein Theil rettet sich 3, 20—24. die übrigen ergeben sich 52 bis 68. die Geretteten in Skione 5, 32, 1. ψιλοί 4, 67, 2. 6. vor Syr. 7, 57, 5.

Πλαταιΐς 2, 71, 3. 74, 2. 3, 58, 4. Schicksale 3, 68, 2 f.

Πλείσταρχος Kg. der Lak. 1, 132, 2.

Πλειστοάναξ Sohn des Pausanias

1, 107, 1. fällt in Attika ein 114, 2. verdächtigt 2, 21, 1. 5, 16, 4. verbannt u. zurückgeführt 2, 21, 1. 5, 16, 4—6. friedliebend § 2. ausgefallen 19, 1. vgl. 24, 1. Zug gegen die Parrhasier 33, 1. nach Mantinea 75, 1. Vater des Pausanias 3, 26, 2.

Πλειστόλας Ephor 5, 19, 1. 24, 1. 25, 1.

Πλευρών 3, 102, 2.

Πλημμύριον. Lage 7, 4, 4. 24, 4. vgl. 7, 4, 7. 22, 1. 2. 23, 1. 4. 24, 1. 3. 25, 7. 31, 2. 32, 1. 36, 6.

Πνύξ 8, 97, 1.

Πόλις 3, 101, 2.

Πολίχνα Klaz. 8, 14, 3. 23, 5.

Πολιχνῖται Kreta 2, 85, 4.

Πολλῆς Kg. der Odomanter 5, 6, 2.

Πόλλις Arg. 2, 67, 1.

Πολυάνθης Kor. 7, 34, 2.

Πολυδαμίδας Lak. 4, 123, 4. 129, 3. 130, 2.

Πολυκράτης zur See mächtig 1, 13, 5. 3, 104, 2.

Πολυμήδης Lar. 2, 22, 3.

Πόντος 3, 2, 1. 4, 75, 1. 2. στόμα § 3. vgl. Εὔξεινος.

Ποσειδῶν 1, 128, 1. 2, 84, 3. 8, 67, 2.

Ποσειδώνιον Pel. 4, 118, 4.

Ποσειδώνιον Thrake 4, 129, 3.

Πόταμις Syr. 8, 85, 3.

Ποτίδαια 4, 130, 2. vgl. 2, 79, 6. 4, 129, 3. Lage 1, 56. 63, 2. 64, 1. 68, 4. 4, 120, 3. wichtig 68, 4. Colonie der Kor. 1, 56. 66, 1. den Athenern unterworfen 56. fällt ab 56—60. von den Korinthiern unterstützt 60, 1 f. vgl. 68, 4. 119. belagert 61—65. Zeit 2, 2, 1. Kriegsgrund 1, 67, 1. 68, 4. 71, 3. 85, 2. 139, 1. 140, 4. weiter belagert 2, 58, 1—3. vgl. 13, 3. 31, 2. 67, 1. 3, 17, 1 f. 6, 31, 1. erobert u. ath. ἔποικοι 2, 70, 1—3. 4, 120, 3. vgl. 2, 79, 6. Angriff des Brasidas 121, 2. 135, 1 f. vgl. 120, 3.

Ποτιδαιᾶται Dorier 1, 124, 1. ἐπιδημιουργοί 1, 56. ergeben sich u. wandern nach Chalkidike 2, 70, 1.

Ποτιδαιατικά 1, 118, 1.

Ποτιδανία Aet. 3, 96, 1.

Πρασιαί 8, 95, 1.

Πρασιαὶ τῆς Λακωνικῆς, πόλισμα ἐπιθαλάσσιον 2, 56, 3. 6, 105, 3. 7, 18, 4.

Πρατόδημος Hsn. 2, 67, 1.

Πρίαπος 8, 107, 1.

Πριήνη 1, 115, 2.

Προκλῆς ath. Strateg 3, 91, 1. 98, 4. 5, 19, 2. 24, 1.

Πρόκνη 2, 29, 2.

Προνναῖοι Kephall. 2, 30, 2.

Πρόξενος Lokrer 3, 103, 2.

Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας 3, 102, 3. 106, 1.

Προσωπῖτις J. Aeg. 1, 109, 2.

Πρυτανεῖον 2, 15, 2. 3, 89, 3.

Πρυτανῆς 5, 47, 11. 6, 14. 8, 70, 1. vgl. 4, 118, 8.

Πρωτέας ath. Strateg 1, 45, 1. 2, 23, 1.

Πρωτεσίλαος. ἱερόν 8, 102, 3.

Πρώτη J. Lage 4, 13, 2.

Πτελεόν? Lak.? 5, 18, 6.

Πτελεόν? Erythraea 8, 24, 1. 31, 1.

Πτοιόδωρος Theb. 4, 76, 1.

Πτυχία J. 4, 46, 2. vgl. 3, 75, 4.

Πύδιος Fl. sonst 8, 106, 1.

Πύδνα 1, 61, 2. 137, 1.

Πυθάγγελος Boeotarch 2, 2, 1.

Πυθαεὺς Ἀπόλλων 5, 53, 1.

Πυθήν Kor. 6, 104, 2. 7, 1, 1. 70, 2.

Πύθης Abderit 2, 29, 1.

Πῦθια 5, 1, 1.

Πυθικός. χρηστήριον 1, 103, 2.

Πύθιον Athen 2, 15, 3. 17, 1.

Πύθιος 6, 54, 6. 7. Ἀπόλλων 4, 118, 1.

Πυθόδωρος Archon 2, 2, 1. Strateg 3, 115, 1. 3 f. 4, 2, 1. 65, 3. 5, 19, 2. 24, 1. 6, 105, 3.

Πυθοῖ 5, 18, 10.

Πύλος 4, 80, 1. 7, 26, 2. Lage 4, 3, 2. 8, 4. 6. 13, 3. 41, 2. ἀκρόπολις 26, 2. von den Athenern besetzt 4, 4 bis 6. Auszug der Lak. dahin 4, 8—16. 23, 1 f. 26, 1. Kleon dort glücklich 5, 7, 2. 14, 1. 6, 89, 1. 7, 18, 3. 71, 7. 86, 2. vgl. 4, 27—39. Messenier dort 41, 1—3. 5, 14, 2. vgl. 5, 56, 2 f. 115, 1. 6, 105, 2. 7, 18, 4. 26, 2. 57, 7. zurückgefordert 5, 35, 3. 36, 3. 39, 1. 2. 44, 2. 45, 2. vgl. Κορυφάσιον.

Πυράσιοι 2, 22, 3.

Πύρρα Lesbos 3, 18, 1. 25, 1. 35. 8, 23, 2.

Πύρριχος Kor. 7, 39, 2.

Πύστιλος gründet Akragas 6, 4, 4.

Ῥαμφίας Lak. 1, 139, 3. 5, 12. 13. 14, 1. Vater des Klearchos 8, 8, 3. 39, 2. 80, 1.
Ῥεῖτοι Att. 2, 19, 2.
Ῥεῖτον Kor. 4, 42, 2.
Ῥηγίνη 7, 35, 2.
Ῥηγῖνοι. Chalkidier 6, 44, 3. 79, 1. Tyrann 6, 5, 1. für die Leontiner als Verwandte 3, 86, 1. ziehen mit den Athenern gegen die Liparaeer 88, 1. von den Lokrern bekriegt 4, 1, 1 f. 24, 2 f. Schlacht gegen sie 25, 1 f. neutral 6, 44, 3. 46, 1. 79, 1.
Ῥήγιον. τῆς Ἰταλίας 3, 86, 2. Lage 4, 24, 3 f. 6, 44, 2. Athener dort 3, 86, 2. 88, 2. 115, 1. 4, 25, 9. 6, 44, 2. 45, 1. 46, 1. 50, 1 f. 51, 2. 7, 1, 2. 4, 7. Bürgerzwist 4, 1, 2.
Ῥήνεια J. 1, 13, 5. 104, 1. Lage § 2.
Ῥίον 2, 84, 3. τὸ ἐν Πελ. u. τὸ Ἀχαϊκόν 86, 2. Lage eb. vgl. 92, 3. 5, 52, 2. τὰ Ῥία 86, 3.
Ῥοδία Land 8, 44, 2.
Ῥόδιος 3, 8, 1. Ῥοδίοιν πεντηκοντόροιν 6, 43, 1. σφενδονῆται Ῥοδίων § 2. Dorier 7, 57, 5. Argeier eb.
Ῥοδόπη B. 2, 96, 1. 2. 4. 98, 3.
Ῥόδος. Städte 8, 44, 2. Colonie Gela 6, 4, 3. 7, 57, 5. 9. Athen unterworfen § 5. fällt ab 8, 44, 1 f. liefert den Pel. Geld § 3. deren Flotte dort 45, 1. 52, 1. 60, 2. 61, 2. die Athener gegen sie 41, 3. 55, 1.
Ῥοίτειον 4, 52, 1. 8, 101, 2.
Ῥυπική Ach. 7, 34, 1.

Σαβύλινθος König der Molosser 2, 80, 4.
Σάδοκος Thraker 2, 29, 4. 67, 2.
Σάκων gründet Himera 6, 5, 1.
Σάλαιθος Lak. 3, 25, 1. 27. 35. 36, 1.
Σαλαμινία das Schiff 3, 33, 1. 2. 77, 2. 6, 61, 5. 6. ναῦς 6, 53, 1. 61, 4.
Σαλαμίς J. ἀκρωτήριον u. φρούριον 2, 93, 4. vgl. 3, 51, 2. von Schiffen bewacht 3, 17, 1. angegriffen 2, 93, 3. 94, 1 f. Schlacht 1, 73, 3. 137, 4.
Σαλαμὶς ἡ ἐν Κύπρῳ 1, 112, 2.
Σαλύνθιος Kg. der Agraeer 3, 111, 3. 114, 2. 4, 77, 2.
Σαμαῖοι Kephall. 2, 30, 2.
Σάμινθος 5, 58, 4.
Σαμία ναῦς 8, 16, 1.
Σάμιοι 8, 74, 1. 75, 3. zu Jonien gerechnet 6, 57, 3. bauen früh Schiffe 1, 13, 2. vgl. § 5. zu Zankle 6, 4, 6. 5, 1. Krieg mit Miletos 1, 115, 2. mit Athen 115—117. vgl. 40, 4. 41, 2. οἱ ἐξ Ἀναίων 3, 32, 1. 4, 75, 1 f. Unterthanen 7, 57, 3. ihre Aristokraten 8, 21, 1. 73, 1.
Σάμος. nicht weit von Mykale 8, 79, 2. Tyrann 1, 13, 5. 3, 104, 2. einst mächtig 8, 76, 3. ἀτείχιστος 8, 50, 5. Aufstand der Gemeinen 21, 1. vgl. 63, 2 f. 73, 1 ff. 75, 2 f. Athener dort 8, 16, 1. 2. 17, 1. 19, 2. 25, 1. 27, 4 f. 30, 1. 33, 2. 35, 2 f. 38, 3. 39, 3. 41, 3 f. 44, 3. 47, 2. 3. 48, 1 f. 50, 3 ff. 51, 1 f. 53, 1. 56, 5. 60, 3. 63, 2 f. 72, 1. 74, 2 f. 75, 2. 76, 4. 77. 79, 1 ff. 80, 3. 81, 1 f. 85, 4. 86, 1 ff. 88. 89, 1. 2. 4. 90, 1 ff. 96, 1. 97, 2. 99. 2. 100, 1. 4. 108, 1. befestigen es 51, 2. Verfassungskämpfe derselben 48 f. 63, 2 f. 72—76. 79, 1. 86, 1 ff. 88.
Σαναῖοι 5, 18, 5.
Σάνδιος λόφος 3, 19, 2.
Σάνη Colonie der Andrier 4, 109, 2. widersteht dem Brasidas § 2.
Σαργεύς Sik. 7, 19, 5.
Σάρδεις 1, 115, 4.
Σελινούντιοι. Nachbaren der Egestaeer in Fehde mit ihnen 6, 6, 2. 4. 8, 3. 13, 3. ihre Truppen zu Syr. 65, 2. 67, 3. 7, 1, 3. 5. 57, 7. 58, 1. Schiffe bei den Lak. 8, 26, 1.
Σελινοῦς. Lage 7, 58, 1. gegründet 6, 4, 3. vgl. 7, 57, 7. mächtig 20, 2 f. Plan des Nikias 47, 1 f. des Alkibiades 48, 2. die Athener dort 62, 1. Gylippos 7, 50, 1. 2.
Σερμύλιοι 1, 65, 2. 5, 18, 3.
Σεύθης König der Odryser 2, 97, 2. vgl. 101, 3. 4. 4, 101, 4.
Σθενελαΐδας Ephor 1, 85, 3. 86 f. 8, 5, 1.
Σηστός. Lage 8, 62, 2. von Medern besetzt eb. u. 1, 89, 2. wichtig für Athen 8, 62, 2. 102, 1. 104, 1. 107, 1.
Σιγγαῖοι 5, 18, 5.
Σίγειον 6, 59, 5. 8, 101, 2.
Σιδοῦσσα 8, 24, 2.
Σικανία 6, 2, 3. 5.
Σικανικός 6, 62, 3.
Σικανοί 6, 2, 2. 3. 5.
Σικανός Fl. 6, 2, 2.

Σικανός Syr. 6, 73, 1. 7, 46. 50, 1. 70, 2.

Σικελία. vgl. 6, 8, 3. 42. 7, 68, 3. 8, 1, 1. Entfernung von Italien 4, 24, 4. von Karchedon 6, 2, 6. 7, 50, 2. Grösse 6, 1. 7, 13, 3. Städte und Kriegsmittel 6, 20, 2 f. Korn 3, 86, 2. der Aetna 116, 1 f. alte Namen u. Geschichte 6, 2—5. vgl. 1, 12, 2. 7, 58, 2. Fahrt dahin 1, 36, 3. 44, 2. Tyrannen mächtig 1, 17, 2. zur See 14, 2. Messene 6, 48, 2. mit den Lak. verbündet 2, 7, 2. vgl. 1, 36, 2. 8, 2, 2. Athener dort 3, 86, 1 f. 88, 1. 90, 1 ff. 103, 1 f. 115, 1—3. 4, 1, 1 f. 2, 1. 24—25. Friede 58—65. vgl. 5, 5, 1. ath. Gesandte dort 5, 4—5. Unternehmung der Athener gegen S. 6, 6—7, 87. vgl. 2, 65, 8. 6, 90, 1. 91, 2 f. 8, 2, 1. 96, 1. 106, 2. einig 6, 15, 1. 7, 33, 2. sendet θεωρούς 6, 3, 1. gefürchtet 8, 1, 3. Schiffe bei den Lak. 8, 13. 26, 1.

Σικελικός. πόντος 6, 13, 2. πέλαγος 4, 24, 4. 53, 3. πόλισμα 103, 1. νῆες 8, 91, 1. πόλεμος 7, 85, 3. ξυμφορά 8, 24, 4. τὸ Σ. 8, 2, 3.

Σικελιῶται 3, 90, 1. 4, 64, 3. 65, 1. 5, 4, 4. 6, 10, 2. 11, 2. 13, 2. 33, 4. 34, 4. 49, 3. 7, 18, 2. 87, 4. 8, 26, 1. Bedeutung 4, 58, 1. u. Σικελοί 32, 2. Ggs. 7, 57, 10. sieben Städte 6, 20, 2. grosse 7, 58, 4. stolz 6, 68, 2. unkundig 91, 1. vgl. 7, 63, 3. Pläne Athens gegen sie 6, 90, 1. senden den Lak. Schiffe 8, 26, 1.

Σικελοί. aus Italien 6, 2, 4. gründen Zankle 6, 4, 6. in den Norden u. das Binnenland gedrängt 6, 2, 5 f. vgl. 3, 88, 2. 115, 1. 4, 25, 6. 5, 4, 5. 6, 3, 2. 3. 4, 2. 62, 3. den Syrakosiern unterworfene 6, 88, 5. vgl. 3, 103, 1. 6, 34, 1. 45, 2. 48, 1. 7, 1, 4. 5. 58, 2. autonome 6, 88, 5. mit den Athenern verbündete 6, 62, 4. 65, 3. 88, 4. 7. 98, 1. 103, 2. 7, 32, 1 f. 33, 2. die Mehrzahl 57, 10. vgl. 58, 2. 77, 6. 80, 4. ihre Stadt Kentorips 6, 94, 3. Castell 7, 2, 3. Könige 6, 4, 2. 7, 1, 4. vgl. Ζάγκλη u. Ἴνησσα.

Σικυών 4, 70, 1. Flotte 2, 80, 2. oligarchisch gemacht 5, 81, 2.

Σικυωνία 4, 101, 2.

Σικυώνιος 4, 119, 2. 7, 19, 5. Σικυώνιοι. vom Tolmides besiegt 1, 108, 3. vom Perikles 111, 2. helfen den Megarern 114, 1. Gesandte in Korinthos 28, 1. besiegen die Athener 4, 101, 3. Verbündete der Lak. 2, 9, 2. 4, 70, 2. 5, 58, 4. 59, 2. 3. 60, 3. 7, 19, 5. gezwungen 7, 58, 4. stellen Schiffe 8, 3, 3. gegen Patrae 5, 52, 2.

Σῖμος gründet Himera 6, 5, 2.

Σιμωνίδης ath. Strateg 4, 7.

Σιντοί 2, 98, 1. 2.

Σιτάλκης König der Thraker 2, 29, 1 f. mit Athen verbündet § 4 f. vgl. 67, 1 f. gegen Perdikkas 95—101. fällt 4, 101, 4. sein Nachfolger eb. u. 2, 97, 3.

Σῖφαι. Lage 4, 76, 2. geschützt § 3. vgl. 77, 1. 2, 89, 2. 101, 2.

Σκάνδεια Kythera 5, 54, 1. 4.

Σκελλίας Ath. 8, 89, 2.

Σκιρῖται 5, 67, 1. 68, 2. 3. 71, 2. 3.

Σκιρῖτις. Lage 5, 33, 1.

Σκιρφώνδας Theb. 7, 30, 3.

Σκιρωνίδης ath. Strateg 8, 25, 1. 54, 2.

Σκιώνη. fällt ab 4, 120—122. 123, 2 f. belagert 129, 1. 130—133. 5, 2, 1. 18, 6.

Σκιωναῖοι. Abstammung 4, 120, 1. helfen Mende 129, 3. preisgegeben 5, 18, 8. vertilgt 32, 1.

Σκόμιον ὄρος 2, 96, 3. 4.

Σκύθαι. Nachbaren der Geten 2, 96, 2. Macht 97, 5.

Σκύλλαιον 5, 53, 2.

Σκῦρος J. 1, 98, 1.

Σκῶλος St. 5, 18, 4.

Σόλλιον korinthisch, erobert 2, 30, 1. 3, 95, 1. 5, 30, 3.

Σολόεις Sikelien 6, 2, 6.

Σολύγεια korinthisch 4, 42, 2. 43, 1.

Σολύγιος λόφος 4, 42, 2.

Σούνιον 7, 28, 1. 8, 4, 1. 95, 1.

Σοφοκλῆς ὁ Σωστρατίδου ath. Strateg 3, 115, 3. 4, 2, 1. 3, 1. 46, 1. 65, 3.

Σπάρδοκος. Σπαράδοκος Thraker 2, 101, 3. 4, 101, 4.

Σπάρτη 1, 131, 1. 2. 4, 15, 1. 81, 1. 132, 3. 5, 14, 2. Lage 4, 3, 2. ἀξίως τῆς Σ. 1, 86, 3. σεισμὸς ἐν Σ. 128, 1. 3, 54, 3. ὁ ἡγεμὼν τῆς Σ. 1, 128, 5. Σ. καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς 1, 131, 5. vgl. 2, 2, 1. 21, 1.

Σπαρτιάτης. in Anordnungen 8, 7, 1. im Militärischen 3, 100, 2. 4, 11, 1. 5, 9, 6. 7, 19, 3. 58, 3. 8, 22, 2. 39,

1. 91, 2. ξύμβουλοι 5, 63, 3. 8, 39, 2. (οἱ) Σπαρτιᾶται 1, 128, 2. 131, 1. 132, 1. 4, 8, 1. Gefallene 4, 38, 4. Gefangene 5, 15, 1. ἀνὴρ Σ. 132, 5. 2, 12, 1. 25, 2. ἄρχων 6, 91, 3. vgl. 8, 11, 2. 61, 1. 2. 91, 2.

Σπάρτωλος ἡ Βοττικὴ 2, 79, 2 f. 5, 18, 4.

Στάγειρος Colonie der Andrier fällt ab 4, 88. vgl. 5, 6, 1. 18, 4.

Στάγης Perser 8, 16, 3.

Στατὴρ 3, 70, 3. δαρεικός 8, 28, 4. Φωκαΐτης 4, 52, 2.

Στησαγόρας Samier 1, 116, 3.

Στράτιοι. siegen 2, 81 f. vgl. 3, 106, 1 f.

Στρατόδημος Lak. 2, 67, 1. 4.

Στρατονίκη Mak. 2, 101, 4.

Στράτος. Lage 2, 82. 102, 2. Bedeutsamkeit 80, 5. Verdächtige vertrieben 102, 1. Schlacht 84, 3. vgl. Στράτιοι.

Στρέψα 1, 61, 3.

Στρογγύλη J. 3, 88, 1.

Στροῖβος Ath. 1, 105, 2.

Στρομβιχίδης ath. Strateg 8, 15, 2. 16, 1. 2. 17, 1. 3. 30, 1. 2. 62, 1. 63, 1. 79, 3. 4.

Στρόμβιχος Ath. 1, 45, 1.

Στρόφακος Thess. 4, 78, 1.

Στρυμών Fl. 4, 50, 1. Ursprung 2, 96, 3. Entfernung von Byzantion 97, 2. Lauf 99, 2. 3. 101, 2. bei Amphipolis 4, 102, 1. 3. vgl. 1, 100, 3. 7, 9, 1. Brücke 4, 103, 3 f. 108, 1. sumpfig eb. u. 5, 7, 3. Mündung 102, 2. vgl. 1, 98, 1. Schiffbau 4, 108, 5.

Στυρῆς 7, 57, 3.

Στύφων Lak. 4, 38, 1.

Σύβαρις Fl. 7, 35, 1.

Σύβοτα. νῆσοι 1, 47, 1. 54, 2. τῆς Θεσπρωτίδος λιμὴν ἐρῆμος 50, 3. 52, 1. 54, 1. 4. 3, 76, 1.

Συκῆ 6, 98, 2. Τύκη eine Hs.

Σύμαιθος Fl. 6, 65, 2.

Σύμη J. 8, 41, 3. 42, 1. 4. 43, 1.

Συρακοσία 6, 52, 2.

ὁ Συρακόσιος collectiv 6, 78, 1. 2. Συρακόσιοι 7, 25, 7. Dorier 7, 57, 1. 5. Charakter 6, 72, 2—4. 8, 96, 5. Verhältnisse 6, 38 ff. gründen Städte 6, 5, 3. Ausgewanderte in Himera § 2. Tyrann 6, 4, 2. 5, 4. 94, 1. vertreiben die Megarer 6, 94, 1. machen Barbaren zinspflichtig 6, 22, 3. vgl. 3, 103, 1 u. Σικελοί. verhasst 6, 17, 5. Verbündete die Liparaeer 3, 88, 2. ihre Feinde 115, 2. Krieg mit den Leontinern 3, 86, 1 f. erobern Messene 4, 1, 1. kämpfen gegen die Athener 103, 2. von Messene aus 4, 24—25. Friede 58—65. in Leontinoi 5, 4, 2 f. helfen den Selinuntiern 6, 6, 2—4. Krieg mit den Athenern 6, 33—7, 87. zahlreiche Reiterei 6, 20, 3. vgl. 52, 2. 64, 2. 65, 4. 66, 1. 70, 3. 98, 1 ff. 7, 6, 2. 78, 2. funfzehn Strategen 6, 72, 2. drei 73. 103, 4. vgl. 8, 85, 3. reich an Getreide 6, 20, 3. Schiffe bei den Lak. 8, 26, 1. 35, 1. 61, 2. tapfer 28, 2. 78, 2. 104, 2. 105, 2 f. 106, 3. gegen Tissaphernes 8, 45, 3. 78, 2. 84, 1. 2. vgl. Σικελοί.

Συράκουσαι. gegründet 6, 3, 2. gross 6, 37, 3. 7, 28, 3. 58, 5. ὁ μέγας λιμήν 6, 50, 3. 99, 1. 101, 2. Mündung desselben 7, 59, 2. vgl. 7, 4, 4. 36, 3. 6. 56, 1. 59, 2 u. der kleinere 22, 1. νεώσοικοι 7, 25, 4. vgl. 22, 2. mächtig 6, 20, 2. nimmt Leontiner auf 5, 4, 2.

Σφακτηρία. Lage 4, 8, 4—7. 13, 2. 30, 1 f. 31, 2. 33, 3. 36, 2 f. vgl. νῆσος.

Σωκράτης ath. Strateg 2, 23, 1.

Σωστρατίδης Ath. 3, 115, 3.

Τάγης sonst 8, 16, 3.

Ταίναρος, ον, τῆς Λακωνικῆς 7, 19, 4. vgl. 1, 128, 1. 133, 1.

Ταμώς Perser 8, 31, 1. 87, 2. 3.

Τάναγρα τῆς Βοιωτίας 1, 108, 1. 3, 91, 2 f. 4, 91, 1. 97, 1. 7, 29, 2.

Ταναγραία 4, 76, 3.

Ταναγραῖοι. ihre Mauer zerstört 1, 108, 2. geschlagen 3, 91, 3. bei Delion 4, 93, 4.

Τάνταλος 4, 57, 3 f.

Τάρας 6, 34, 4. 5. gegen die Athener 6, 44, 2. vgl. 104, 2. 3. 7, 1, 1. 8, 91, 2.

Ταυλάντιοι 1, 24, 1.

Ταῦρος Lak. 4, 119, 1.

Τεγέα. wichtig 5, 32, 2. eine Partei gegen die Lak. 5, 62, 1 f. 64, 1. Lak. dort § 2. 74, 1. 75, 1. 76, 1. 78, 1. 82, 3.

Τεγεάτης 2, 67, 1.

Τεγεᾶται 5, 40, 3. Krieg gegen die Mantineer 4, 134, 1 f. vgl. 5, 62, 2. 65, 3. den Lak. treu 5, 32, 3. 57, 2. 67, 2. 71, 2. 73, 1.

Τεγεᾶτις 5, 65, 3.

Τείχιον 3, 96, 1.
Τειχιοῦσσα τῆς Μιλησίας 8, 26, 3. 28, 1. 2.
Τελλίας Syr. 6, 103, 4.
Τέλλις Lak. 2, 25, 2. 3, 69, 1. 4, 70, 1. 5, 19, 1. 24, 1.
Τεμενίτης zu Syr. 6, 75, 1. 100, 2. ἄκρα 7, 3, 3.
Τενέδιοι 3, 2, 2. 7, 57, 4.
Τένεδος 3, 28, 3. 35.
Τεριναῖος κόλπος 6, 104, 3.
Τεσσαρακοσταὶ Χῖαι 8, 101, 1.
Τευτίαπλος Eleer 3, 29, 1.
Τεύτλουσσα J. 8, 42, 3.
Τέως 8, 16, 1. 19, 2. τεῖχος 20, 2. vgl. 16, 3.
Τήιοι 3, 32, 1. fallen ab 8, 16, 2 f. 19, 2 f. Vertrag 20, 2.
Τημενίδαι 2, 99, 2.
Τήνιοι 7, 57, 3. 8, 69, 2.
Τηρέας, Τηρίας Fl. 6, 50, 3. 94, 2.
Τηρεύς 2, 29, 2.
Τήρης König der Odrysen 2, 29, 1 f. 4 f. 67, 1. 95, 1.
Τιλαταῖοι 2, 96, 4.
Τιμαγόρας Kyz. 8, 6, 1. 8, 1. 39, 1.
Τιμαγόρας Teg. 2, 67, 1. 4.
Τιμάνθης Kor. 1, 29, 2.
Τιμάνωρ Kor. 1, 29, 2.
Τιμοκράτης Ath. 3, 105, 3. 5, 19, 2. 24, 1.
Τιμοκράτης Kor. 2, 33, 2.
Τιμοκράτης Lak. 2, 85, 1. 92, 2.
Τιμόξενος Kor. 2, 33, 2.
Τισαμενός Trach. 3, 92, 1.
Τίσανδρος Apodoter 3, 100, 2.
Τισίας Ath. 5, 84, 4.
Τισίμαχος Ath. 5, 84, 4.
Τισσαφέρνης στρατηγὸς τῶν κάτω ladet die Lak. ein 8, 5, 4 f. 6, 1. 3. 17, 3. Verträge mit ihm 8, 18. 36. 58. vgl. 43, 2 ff. 53, 3. zu Teos 20, 2. bei Miletos 25, 2. 26, 3. gegen Jasos 28, 2—4. Knidos fällt ab 8, 35, 1. Streit über den Sold 29, 1 f. 44, 1. 45, 1—5. fürchtet 56, 1—3. 57, 1. zweideutig 59. 78, 1 f. 80, 1. 81, 2. 82, 2. 83, 1. 2. 99, 1. sein φρούριον in Miletos erobert 84, 2 f. 85, 2. 109, 1. Gesandtschaft 85, 2—4. verhasst 87, 1—5. 99, 1. Alkibiades bei ihm einflussreich 45, 1 f. 46, 1—5. 47, 1. 2. 48, 1. 50, 2 f. 52, 1. 54, 2. 3. 56, 3—5. 63, 2. 81, 1—3. 82, 2 f. 88. 108, 1. in Jonien 108, 2. 109, 2. seine ὕπαρχοι 16, 3. 31, 1. 82, 2. vgl. *Φοίνισσαι*.
Τληπόλεμος ath. Strateg 1, 117, 2.
Τολμαῖος Ath. 1, 108, 3. 113, 1. 4, 53, 1. 119, 2.
Τολμίδης ath. Strateg 1, 108, 3. 113, 1.
Τολμίδης Plat. 3, 20, 1.
Τόλοφος Ophioner 3, 100, 1.
Τολοφώνιοι 3, 101, 2.
Τομεύς 4, 118, 3.
Τορύλαος Thess. 4, 78, 1.
Τορωναῖοι. ihr Hafen 5, 2, 1. preisgegeben 18, 8.
Τορώνη 5, 6, 1. ἡ Χαλκιδική fällt ab 4, 110—116. 120, 3. 122, 1. 129, 1. 132, 3. erobert 5, 2—3.
Τραγία J. 1, 116, 1.
Τραχινία 3, 92, 1.
Τραχίνιοι 3, 92, 2.
Τραχίς 3, 100, 2. 4, 78, 1. 5, 12. 51, 1.
Τρῆρες 2, 96, 4.
Τριβαλλοί 2, 96, 4. 4, 101, 3.
Τρινακρία 6, 2, 3.
Τριόπιον. Lage 8, 35, 2. 3. 60, 3.
Τριποδίσκος. Lage 4, 70, 1. 3.
Τριταιῆς 3, 101, 2.
Τριώβολον 8, 29, 1. 45, 2.
Τροία 1, 8, 3. 11, 3. 4, 120, 1. 6, 2, 4.
Τροιζήν. von Athen zurückgegeben 1, 115, 1. 4, 21, 4. etwas erobert 4, 45, 2. vgl. 118, 4.
Τροιζήνιοι. helfen den Kor. 1, 27, 3. den Lak. 8, 3, 3. Τροιζηνία γῆ 4, 45, 3.
Τροιζηνὶς γῆ 2, 56, 3.
Τρῳάς 1, 131, 1.
Τρωγίλον 6, 99, 1. 7, 2, 5.
Τρῶες 1, 11, 2. 6, 2, 3.
Τρωικά 1, 3, 1. 3. 4. 12, 1. 2. 14, 1. 2, 68, 2.
Τρώτιλον 6, 4, 1.
Τυδεύς 8, 38, 2.
Τυνδάρεως 1, 9, 1.
Τυρσηνία 6, 88, 7. 103, 2.
Τυρσηνικός. πόντος 7, 58, 2. πέλαγος 4, 24, 2.
Τυρσηνοί. einst in Lemnos u. Athen 4, 109, 3. aus Italien im ath. Heere 7, 53, 1. 54. 57, 10.

Ὑαῖοι 3, 101, 2.
Ὑακίνθια 5, 23, 4. 41, 3.

Ὕβλα ἡ Γελεᾶτις 6, 62, 4. 63, 2.
Ὑβλαῖοι 6, 94, 3. Μεγαρῆς οἱ Ὑ. 6, 4, 2.
Ὕβλων Kg. der Sikeler 6, 4, 2.
Ὕκκαρα Sik. 6, 62, 3.
Ὑκκαρικός 7, 13, 3.
Ὑλίας Fl. 7, 35, 2.
Ὑλλαϊκὸς λιμήν Kerk. 3, 72. 81, 1.
Ὑπέρβολος Ath. 8, 73, 2.
Ὑπερεχίδης Ath. 6, 55, 2.
Ὑσιαὶ τῆς Ἀργείας 5, 83, 2.
Ὑσιαί Boeot. 3, 24, 2.
Ὑστάσπης Perser 1, 115, 4.

Φάγρης pierisch 2, 99, 2.
Φαεινίς Argeierin 4, 133, 2.
Φαίακες 1, 25, 4.
Φαίαξ Ath. 5, 4—5.
Φαίδιμος Lak. 5, 42, 1.
Φαίνιππος Ath. 4, 118, 8.
Φάκιον 4, 78, 5.
Φαληρικὸν τεῖχος 2, 13, 6.
Φαληρόνδε 1, 107, 1.
Φάλιος Kor. 1, 24, 1.
Φάναι Chios 8, 24, 3.
Φανόμαχος ath. Strateg 2, 70, 1.
Φανοτεύς 4, 89, 2.
Φάνοτις τῆς Φωκίδος 4, 76, 3.
Φάραξ Lak. 4, 38, 1.
Φαρνάβαζος Perser 2, 67, 1.
Φαρνάβαζος ὁ Φαρνάκου 8, 6, 1. 8, 1. 39, 1. sucht die Lak. zu gewinnen § 1. 2. 80, 2. 99, 2. 109, 1. Abydos fällt zu ihm ab 62, 1. Klearchos zu ihm geschickt 80, 1 f.
Φαρνάκης Perser 2, 67, 1. Satrap 1, 129, 1.
Φαρνάκης dessen Enkel 2, 67, 1. 5, 1, 2. 8, 6, 1. 58, 1.
Φάρος Aegypten 1, 104, 1.
Φαρσάλιος 8, 92, 8. Φαρσάλιοι 2, 22, 3.
Φάρσαλος τῆς Θεσσαλίας 1, 111, 1. 4, 78, 1. 5.
Φάσηλις 2, 69. 8, 88. 99, 1. 108, 1.
Φειὰ τῆς Ἠλείας 2, 25, 3. 7, 31, 1. Hafen 2, 25, 4.
Φεραῖοι 2, 22, 3.
Φθιῶται 8, 3, 2.
Φθιῶτις 1, 3, 1.
Φιλήμων Ath. 2, 67, 2.
Φίλιππος Lak. 8, 28, 5. 87, 5. 99, 1.
Φίλιππος Mak. 1, 57, 2. 59. 61, 3. 2, 95, 2. 3. 100, 2.
Φιλοκράτης Ath. 5, 116, 2.
Φιλοκτήτης 1, 10, 5. 6.
Φιλοχαρίδας Lak. 4, 119, 1. 5, 19, 1. 21, 1. 24, 1. 44, 2.
Φλιασία 5, 83, 3. 115, 1. 6, 105, 3.
Φλιάσιοι. von den Kor. um Geld gebeten 1, 27, 2. Truppen bei den Lak. 4, 70, 2. 5, 57, 2. 58, 4. 59, 3. 60, 3. geschlagen 59, 1. schlagen die Argeier 115, 1.
Φλιοῦς 4, 133, 2. 5, 57, 2. 58, 1. 2.
Φοίνικες 8, 87, 3. Seeräuber 1, 8, 1. ναυτικόν 1, 16. vgl. 100, 1. 110, 2. 112, 2. νῆες 8, 81, 3. in Sikelien 6, 2, 6.
Φοινίκη 2, 69.
Φοινικικαὶ πόλεις 6, 46, 3.
Φοινικοῦς Hafen am Mimas 8, 34, 2.
Φοίνισσαι νῆες 1, 116, 1. 3. 8, 46, 1. 5. 59. 78, 2. 87, 1—3. 88. 99, 1. 108, 1. 109, 2. vgl. 58, 4 f.
Φορμίων ὁ Ἀσωπίου, ath. Strateg bei Samos 1, 117, 2. in Akarnanien 2, 68, 4. bei Potidaea 1, 64, 1 f. 65, 2. 2, 29, 5. 58, 3. 3, 17, 2. zu Naupaktos 2, 69. 80, 3. 81, 1. 83, 2. 85, 3. 86, 1. 88 f. 90, 1. 92, 4. 102, 1. 103. Rede 2, 89. Vater des Asopios 3, 7, 1.
Φρύγια Attika 2, 22, 2.
Φρῦνις Lak. Perioike 8, 6, 4.
Φρύνιχος ath. Strateg 8, 25, 1. Einsicht u. Charakter 27, 1—5. 48, 3 bis 6. Verrätherei 50—51. abgesetzt 54, 2 f. oligarchisch 90, 1. nach Lak. gesandt § 3. getödtet 92, 2.
Φυλείδης Theb. 2, 2, 1.
Φύρκος 5, 49, 1.
Φύσκα 2, 99, 4.
Φυτία 3, 106, 2.
Φωκαῆς. gründen Massalia 1, 13, 5.
Φώκαια 8, 31, 2.
Φώκαια zu Leontinoi 5, 4, 3.
Φωκαΐς 8, 101, 1.
Φωκαΐτης στατήρ 4, 52, 2.
Φωκεύς 4, 89, 2. Φωκῆς befehden die Dorier 1, 107, 1 f. Athens Verbündete 111, 1. der Lak. 2, 9, 2. 5, 64, 3. 8, 3, 3. immer den Athenern hold 3, 95, 2. vgl. 4, 76, 3. den Lokrern feind 101, 1. 5, 32, 2. in Sik. 6, 2, 4.
Φωκίς 1, 108, 2. sonst Thrake 2, 29, 2. Lage 3, 95, 1. 4, 76, 3.
Φώτυος Chaoner 2, 80, 4.

Χαιρέας Ath. 8, 74, 2. 86, 2.
Χαιρώνεια 4, 76, 3. zu Orchome-

nos gehörig § 2. von den Athenern erobert 1, 113, 1. geschützt 4, 89, 3.

Χαλαῖοι 3, 101, 2.

Χάλκη J. 8, 41, 4. 44, 3. 55, 1. 60, 3.

Καλχηδών. Lage 4, 75, 3.

Χαλκιδεύς Lak. rüstet Schiffe 8, 6, 5. 8, 2. nach Asien 11, 3. 12, 2. 14, 1. 15, 2. vgl. 25, 2. 28, 1. 32, 2. nach Teos 16, 1. 3. nach Miletos 17, 1. 2. schliesst einen Vertrag § 3. 36, 2. 43, 3. Befehl an die Chier 19, 1. getödtet 24, 1. 45, 1.

Χαλκιδεύς (ὁ) collectiv 4, 64, 2. 6, 84, 3. *Χαλκιδῆς* auf Euboea gegen Eretria 1, 15, 3. unterthan 6, 76, 2. 84, 2. 7, 57, 3. *Χ. οἱ ἐπὶ Θρᾴκης* 6, 10, 3. vgl. 5, 3, 3. Grenze 2, 99, 3. *πρόξενος* 4, 78, 1. fallen ab 1, 57, 3. 58, 1 f. helfen den Potidaeaten 62, 2. 65, 2. bekriegt 2, 29, 5. 58, 1. 79, 1. 95, 1. 101, 1. kämpfen siegreich 4, 7, 1. fürchten 79, 1. fordern die Sendung des Brasidas 81, 1. helfen ihm 83, 2. 84. 103, 2. 123, 4. 124, 1 f. 5, 6, 4. die Lak. ihnen gefällig 5, 21, 2. verbinden sich mit den Argeiern 31, 5. vgl. 80, 2. 82, 1. Waffenruhe 6, 7, 4. Lekythos für sie gefordert 4, 114, 1. in Sikelien. gründen Naxos u. Leontinoi 6, 3, 1—3. vgl. 44, 3. 76, 2. 79, 1. zu Zankle 6, 4, 5. in Italien Rhegion 6, 44, 3. 79, 1. *φωνή* 6, 5, 2.

Χαλκιδική 1, 65, 2. 2, 70, 2. 101, 3. 4, 79, 1. 103, 1.

Χαλκιδικός. (*τὸ*) *Χ.* 4, 61, 2. in Akte 109, 3. *γένος* 61, 3. *πόλεις* (in Sik.) 3, 86, 1. *Νάξος ἡ Χ.* 4, 25, 5. *Ὄλυνθος ἡ Χ.* 123, 3. *Τορώνη ἡ Χ.* 110, 1. vgl. 5, 3, 3. *νόμιμα* 6, 5, 2. *ἵππος* 5, 10, 9 f. *πόλεμος* 2, 95, 2.

Χαλκίοικος Athene 1, 128, 2. 134, 1. 4.

Χαλκίς Euboea 6, 4, 5. 7, 29, 2. 8, 95, 4.

Χαλκίς das kor. 1, 108, 3. 2, 83, 3.

Χάονες 2, 68, 5. 80, 1. 3 f. 81, 2. 4. tapfer § 3.

Χάραδρος zu Argos 5, 60, 5.

Χαρικλῆς Ath. 7, 20, 1. 3. 26, 1. 3.

Χαρμῖνος ath. Strateg 8, 30, 1. 41, 3. 42, 2. 73, 2.

Χαροιάδης ath. Strateg 3, 86, 1. 90, 2.

Χάρυβδις 4, 24, 4.

Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος 1, 30, 1. 46, 2. 48, 1. Lage 46, 3.

Χερσόνησος Kor. 4, 42, 2. 43, 1. bei Troizen 45, 2. in Thrake 1, 11, 1. 8, 62, 2. 99, 2. 102, 1. 104, 1.

Χίονις Lak. 5, 19, 1. 24, 1.

Χίος 1, 116, 1. 8, 62, 1. *ἡ πόλις τῶν Χ.* 8, 34, 2. Inseln vor Ch. 8, 24, 2. Homeros dort 3, 104, 6. Schiffe der Lak. dahin bestimmt 8, 6, 2. ein *κατάσκοπος* abgeschickt § 4. Schiffe 7, 1. 8, 2. 10, 1. 15, 3. 16, 1. 17, 1. 20, 1. Pedaritos dort 28, 5. 32, 2. 55, 2. Astyochos 24, 5. 31, 1. 32, 1. 63, 1. Athener dort 30, 1 f. 33, 2. 38, 1. 3. 79, 3. die Lak. wollen helfen 60, 2 f. Mindaros dort 8, 99, 3. 100, 2.

Χῖοι. autonom 1, 19. 3, 10, 3. 6, 85, 2. 7, 57, 4. glücklich u. besonnen 8, 24, 4. mächtigster Staat Joniens 40, 2. vgl. 15, 1. sehr reich 45, 4. auch an Sklaven 40, 2. stellen den Athenern Schiffe 1, 116, 2. 117, 2. 2, 9, 4. 56, 2. 4, 13, 2. 129, 2. 5, 84, 2. 6, 31, 2. 43, 1. 7, 20, 2. 57, 3. 8, 10, 2. 15, 3. verdächtig 4, 51. wollen abfallen 8, 5, 4 f. mit den Lak. verbündet 6, 3 f. den Athenern verdächtig 9, 2 f. 10, 1. vgl. 7, 1. fallen ab 14, 1 f. Verfahren der Ath. gegen sie 15, 3. unterstützen die Lak. 17, 2. zu Anaea 19, 1. zu Lebedos u. Erae § 2. auf Lesbos etc. 22, 1 f. besiegt 23, 2 f. 24, 2 f. 34, 1 f. Unruhen § 4. 38, 1. stellen den Lak. Schiffe 28, 1. 31, 1. 106, 3. erzürnen den Astyochos 32, 2. 33, 1. immer mehr bedrängt 38, 1—3. beschicken den Astyochos 40, 1—3. 41, 1. 55, 2. besiegt § 3. bedrängt 56, 1. kämpfen zur See 61, 1—3. beherrschen dieselbe 63, 1. steuern den Lak. Geld, *τεσσαρακοστὰς Χίας* 1, 101, 1. *Χίων ἄνδρες* 3, 32, 2.

Χοιράδες J. 7, 33, 3.

Χρόμων Mess. 3, 98, 2.

Χρύσιππος 1, 9, 2.

Χρυσίς Priesterin 2, 2, 1. 4, 133, 1 f.

Χρῦσις Korinthier 2, 33, 2.

Ψαμμήτιχος Libyer 1, 104, 1.

Ὤκυτος Kor. 4, 119, 1.

Ὠρεός 8, 95, 4.

Ὠρωπία 4, 91, 2. 99.

Ὠρώπιοι 2, 23, 2.

Ὠρωπός 2, 23, 2. 3, 91, 2. 4, 96, 5. 6. 7, 28, 1. 8, 95, 1—3. Lage 8, 95, 2. erobert 8, 60, 1 f.

Wörterverzeichniss

zu den Anmerkungen.

ἀβλαβής 5, 18, 2.
ἀβροδίαιτος 1, 6, 2.
Ἀβρώνιχος 1, 91, 2.
ἀγαθόν 5, 27, 2. 90. οἰκεῖον 4, 120, 3. vgl. ἀμείνων, ἄριστος etc.
ἀγάλλεσθαι 6, 41, 2. Part. 4, 95, 2.
ἄγαν 1, 75, 1. 8, 1, 1. τι ἄ. 7, 50, 4.
ἀγανάκτησιν ἔχειν 2, 41, 2.
ἀγγελία τῶν πόλεων ὅτι 1, 61, 1. πλεῖν 8, 19, 1. φοιτᾷ etc. 6, 104, 1.
ἀγγέλλειν τινὰ βελτίω 7, 17, 2. ἀγγέλλεσθαι mit d. Part. 3, 16, 2. 8, 79, 4. ἐπὶ τὸ πλέον 6, 34, 7. zu 6, 83, 3. ἀγγελθέντος 6, 58, 1.
ἄγγελμα 7, 74, 1.
ἄγγελος 3, 36, 3.
ἄγειν 1, 127. 3, 55, 2. 5, 54, 3. 6, 64, 1. 8, 81, 2. ἑορτήν 5, 75, 2. καὶ ἄγεσθαι 2, 65, 5. ἦξα 2, 97, 3. ἄξεσθαι 4, 115, 2.
ἀγήρων 2, 43, 2.
ἄγνοια 2, 47, 3.
Ἁγνώνειος 5, 11, 2.
ἀγνωσία ἀλλήλων 8, 66, 3.
ἄγνωστος 3, 94, 4.
ἀγνῶτες ἀλλήλων 3, 53, 4.
ἀγορά 1, 62, 1. 3, 6, 2. 5, 115, 2. 6, 44, 2. ἐν ἀ. 5, 47, 13. πλήθουσα 8, 92, 2.
ἀγοράζειν 6, 51, 1.
ἄγος (τῆς θεοῦ) 1, 126, 1. 135, 1.
Ἀγραΐς 3, 111, 3.
ἄγραφος 2, 37, 3. 43, 2.
ἀγροῖκος 3, 106, 2.
ἀγυιά 3, 104, 4.
ἀγχίστροφος 2, 53, 1.
ἀγχώμαλος 3, 49, 1. 4, 134, 2. 7, 34, 5. 71, 4.
ἀγωγή 6, 29, 3.
ἀγωγός 4, 78, 2.
ἀγών 2, 89, 8. 5, 50, 3. 7, 59, 1. 68, 3. 71, 1. ἀγῶνα ἔχειν 3, 40, 7. ξυνέσεως 3, 37, 5. τῆς δόξης 3, 49, 1. λόγων 3, 67, 5. erg. 4, 63, 3? vgl. 6, 78, 4.
ἀγωνίζεσθαι 3, 38, 2. 6, 18, 8. 29, 3. mit dem Inf. 8, 89, 4.
ἀγώνισις 5, 50, 3.
ἀγώνισμα 1, 22, 3. 3, 82, 7. 7, 59, 1. 86, 2.
ἀγωνισμός 7, 70, 3.
ἀγωνοθετεῖν 3, 38, 3.
ἄδεια 3, 58, 2. 6, 60, 2. 3.
ἀδεής 1, 36, 1. 6, 87, 4.
ᾄδειν 2, 8, 2.
ἀδεῶς 2, 40, 4.
ἄδηλος ἔχθρα 8, 108, 3. ἄδηλον ὁπότε 1, 2, 1.
ἀδήλως 6, 58, 1.
ἀδικεῖν 1, 38, 2. 95, 3. 3, 65, 1. 4, 114, 5. 118, 2. ἀδικεῖσθαι 1, 120, 3. 123, 3? ἀδικήσεσθαι 5, 56, 2.
ἄδικος 4, 85, 4. 86, 4.
ἀδόκητος 6, 34, 6. 8.
ἀδοκήτως 6, 34, 6.
ἀδυνασία 7, 8, 2.
ἀδύνατος 2, 81, 1. 3, 87, 1. χρήμασιν 7, 28, 4. οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι 3, 5, 1. mit dem Inf. 3, 97, 5. ἀδύνατον, ἀδύνατα 1, 1, 2. 7, 43, 2. Präd. 3, 37, 1.

ἄδωρος 2, 65, 5.

ἀεί 1, 2, 1. 2, 85, 3. 97, 1. 4, 18, 1. 36, 2. 55, 3. 66, 1. 7, 57, 8. Stellung 2, 43, 2. 3, 23, 3. ἐς ἀεί 1, 22, 3. ἀεί ποτε 1, 13, 3. 6, 82, 1. 8, 73, 4.

Ἀείμνηστος 3, 52, 3.

ἆθλον 3, 82, 8. 6, 80, 4.

ἀζήμιος 2, 37, 2.

Ἀθηναῖος 1, 1, 1. 2, 29, 4. 67, 2. 4, 10, 5. Ἀθηναίων u. Ἀθηνῶν vertauscht 1, 110, 2. 2, 15, 3. 86, 4. 7, 28, 3. 57, 4. 8, 74, 2. vgl. 3, 4, 3.

ἀθλητής 4, 121, 1.

ἄθροισις 6, 26, 2.

ἀθρόος 1, 3, 4. 11, 2. 2, 60, 2. 3, 78, 1. 4, 76, 3. 112, 1. 6, 34, 5.

ἀθυμεῖν τι 5, 91, 1. -ήσας 8, 11, 4.

Ἄθως ὁ, ἡ 5, 35, 1.

Αἰγαῖον, τό 4, 109, 1.

Αἰγάλεως, εων 2, 19, 2.

Αἰγινῆται 5, 74, 2.

ἐς ἀΐδιον 2, 64, 3.

αἰδώς 1, 84, 3. αἰδοῖα 2, 49, 5.

αἱμασιά 4, 43, 2.

Αἰνέας 4, 119, 1.

αἱρεῖν 6, 64, 5. 7, 31, 4. 8, 64, 1.

αἱρεῖσθαι. ὕπνον 2, 75, 2.

αἴρειν. σημεῖον 1, 49, 1. 4, 42, 4. 111, 1. τὸ τεῖχος ἱκανόν 1, 90, 3. vgl. 2, 75, 4. ναῦς 1, 52, 2. intr. 2, 23, 1. ἤρθη νοῦν 6, 59, 4. vgl. 1, 130, 1.

αἱρεῖν. ἑλέσθαι τἀκείνων 2, 7, 2. mit dem Inf. 6, 80, 5. 8, 64, 1.

αἵρεσις γίγνεται 2, 61, 1.

αἰσθάνεσθαι 1, 71, 4. 7, 2, 3. -ομαι ἀκοῇ 6, 17, 4. τινός 1, 57, 4. mit dem Particip 2, 51, 2. dies erg. 7, 69, 1. Inf. 5, 4, 5.

αἴσθεσθαι 2, 93, 2. 5, 26, 5. 7, 75, 1.

αἴσθησιν ἔχειν 2, 61, 1. παρέχειν 50, 1. 3, 22, 2.

αἰσχρός 2, 42, 3. 64, 5. 5, 111, 3. 7, 68, 2. τὸ α. [ὄνειδος] 8, 27, 2? τὸ αἴσχιον 6, 10, 1. αἴσχιστος 3, 59, 3.

αἰσχύνεσθαι 1, 84, 1. 2, 43, 1.

αἰσχύνη 1, 84, 3. 2, 51, 3. 4, 19, 3. 5, 104. 8, 73, 2. ἔχειν 1, 5, 1.

αἰτεῖν mit dem Inf. 1, 132, 6.

αἰτεῖσθαι 6, 46, 3.

αἰτία 1, 69, 5. 3, 13, 1. 53, 3. 5, 53, 2. 6, 80, 4. ἐς 1, 66, 1. αἰτίαν ἔχειν 3, 13, 6. τὸ μὴ λύειν 6, 14. λαμβάνειν 2, 18, 2. δι' αἰτίας ἔχειν 2, 60, 3. ἐν αἰτίᾳ ἔχειν 1, 35, 2. αἰτίᾳ 4, 87, 3.

αἰτιᾶσθαί τι 5, 30, 1. 32, 5. ᾐτιαμένα 3, 61, 1. Ao. Ps. 8, 68, 3.

αἴτιον ἦν 3, 93, 2. 4, 26, 3. 65, 4. 8, 56, 4. αἰτιώτερος, τατος 1, 74, 1. 4, 20, 2.

αἰφνίδιος 2, 61, 3. 4, 75, 3. 78, 4. 125, 1. 5, 65, 5. αἰφνίδιον 4, 112, 1. 6, 49, 2?

αἰφνιδίως 7, 23, 1.

αἰωρεῖσθαι 7, 77, 2.

ἀκάτιον 4, 67, 3.

ἀκέραιος 2, 18, 3.

ἀκηρυκτεί 2, 1.

ἀκηρύκτως 1, 146.

ἀκίνδυνος 3, 40, 4. 4, 18, 3.

ἀκινδύνως 7, 68, 2. ἡ ἀ. δουλεία 6, 80, 5.

ἀκίνητος 3, 37, 3.

ἀκμάζειν 2, 20, 1. θέρος, σῖτος 2, 19, 1. 3, 1, 1. 3, 1. ναυτικόν 7, 63, 3. ἀ. ἐς 1, 1, 1.

ἀκμή 4, 2, 1. πληρώματος 7, 14, 1. 8, 46, 5. δόξης, δέους 2, 42, 3.

ἀκοὴ ἄλλων 4, 126, 3? ἀκοῆς ἀποστέρησις 7, 70, 6. ἡδονή 3, 38, 5. κρείσσων 2, 41, 2. ἀκοῇ λεγόμενα 1, 23, 3. ἐπίστασθαι etc. 6, 53, 3. vgl. 17, 4. ἀκοαί 1, 20, 1. λόγων 1, 73, 2.

ἀκολασία 6, 89, 4.

ἀκόλουθος 4, 118, 5. 6, 28, 1. 7, 75, 5.

ἀκοντίζειν ἐς 7, 40, 5.

ἀκοντισταί 3, 97, 2. 4, 94, 1.

ἀκούειν 6, 6, 4.

ἀκούσιος 6, 8, 3. ἀνάγκαι 3, 82, 2.

ἀκουσίως 2, 8, 1. 4, 19, 3.

ἄκρα 4, 107, 1. ἄ. Ἰαπυγία 6, 30, 1. ἡ ἄ. τὸ Χ. 1, 46, 3. κατ' ἄκρας 4, 112, 2.

ἀκραιφνής 1, 19.

ἄκρατος 2, 49, 4.

ἀκρίβεια τοῦ ναυτικοῦ 7, 13, 3.

ἀκριβής. πρόφασις 4, 47, 1. οἱ ἀ. 3, 46, 3. ἀκριβές ἐστιν 5, 20, 2. τὸ ἀ. 5, 90. 6, 18, 7. 55, 4. ἐς τὸ ἀ. εἰπεῖν 6, 82, 3? (τὰ) ἀκριβέστατα εἰδέναι 6, 91, 1.

ἀκριβῶς 1, 97, 2. 99, 1.

ἄκριτα 4, 20, 2.

ἀκρίτως 7, 71, 3.

ἀκρόασίς τινος 2, 37, 3.

ἀκροατὴς τῶν ἔργων 3, 38, 3.

ἄκρος. ἄ. (αἱ) χεῖρες 2, 49, 5. präd. 3, 107, 4. 6, 97, 4.

ἀκροτελεύτιον 2, 17, 1.

ἀκροφύσιον 4, 100, 2.
ἀκρωτήρια 2, 49, 5.
ἄκυρος 3, 37, 3.
ἄκων 6, 34, 6. 69, 2. ἄκοντος τοῦ Γ. 7, 86, 1. 8, 3, 1.
ἀλγεῖν 3, 66, 2. τινός 2, 65, 2.
ἀλγεινός 2, 39, 3.
ἀλγηδών 2, 37, 2.
ἄλγιστα 7, 68, 2.
ἀλεῖν. ἀληλεσμένος 4, 26, 3.
ἀλήθεια 2, 41, 2. πᾶσα ἡ ἀ. 6, 87, 1.
ἀληθής 5, 45, 2? τὸ ἀ. 3, 64, 3. 6, 33, 2. τῷ ἀ. 8, 92, 9. ἡ ἀπὸ τοῦ ἀ. δύναμις 6, 34, 8. μετὰ τοῦ ἀ. 6, 89, 2.
Ἄληξ 3, 99.
ἄληπτος 1, 37, 3.
Ἁλιάς 1, 115, 1.
Ἁλιῆς 1, 105, 1.
ἁλίσκομαι 1, 23, 2. 121, 3. 6, 2, 3. 7, 40, 3.
ἀλιτήριος 1, 126, 7.
ἀλκὴ ἔργων 6, 34, 8. ἐς ἀ. 2, 84, 2. 3, 108, 1.
ἀλλά 1, 22, 2. 26, 3. 4, 72, 4? 6, 21, 2. 38, 4. nach e. Comp. 1, 83, 1. 2, 43, 3. 5, 99. elliptisch 1, 35, 3. mit erg. Verbum 6, 21, 1. oder 1, 80, 3. verbindet e. Präp. u. e. abs. Ge. 1, 102, 3. e. Präp. u. e. Satz mit ὅπως 7, 56, 1. e. No. mit e. abs. Ge. 1, 75, 1. 8, 25, 3. umgekehrt 8, 69, 1. e. abs. Ge. mit e. abs. Ac. 7, 15, 1. e. finalen Satz u. e. Part. Fu. 1, 73, 1. 4, 86, 1. ein Participu. e. Satz 3, 2, 1. ἀλλ' ἤ 3, 71, 1. 4, 27, 2. 5, 60, 1. 7, 50, 3. 8, 28, 2. ἀλλὰ (καί) 2, 11, 1. 6, 39, 2. 8, 27, 2. 51, 2. 87, 3. 91, 3. ἀλλὰ μηδέ 3, 42, 5. ἀλλ' οὐ γὰρ δή 6, 77, 1. ἀλλ' οὖν 5, 113. οὐ μέντοι ἀλλά 5, 43, 2.
Ἀλλάντη 2, 100, 2.
ἀλλήλων 1, 44, 1. 5, 27, 2. 8, 66, 3. Stellung 1, 51, 2. 8, 66, 4.
ἄλλοθεν 3, 82, 7.
ἀλλοιοῦσθαι 2, 59, 1.
ἀλλόκοτος 3, 49, 3.
ἄλλος 2, 15, 3. 3, 5, 3. 107, 4. 6, 41, 2. 7, 83, 2? pluralisch 4, 92, 2. (wie τις ἄλλος 1, 2, 1. 141, 6.) ein anderer, nämlich 4, 118, 5. ὥσπερ καὶ ἄλλο τι 1, 142, 4. vgl. καί II. οὐδὲν ἄλλο ἤ 2, 16. 8, 5, 1. ἄλλο τι 3, 42, 2. ἄλλο τι ἤ 3, 85, 2. 5, 87. vgl. 6, 11, 5. τί ἄλλο ἤ 3, 39, 2. 5, 98. 6, 80, 2. ἄλλο οὐδὲν ἢ 4, 14, 3. ἄλλο für ἄλλοθεν 1, 65, 1. für ἄλλως 5, 80, 1. ἄλλο εἴ τι 2, 72, 4. εἴ τινα πρὸς ἄλλον 5, 37, 2. ἄλλα 1, 144, 1. 2, 25, 1. ἄλλα ὅσα 2, 96, 3. ἄλλος ἄλλῃ mit dem Verbum im Plu. 6, 71, 5. ὁ ἄλλος 6, 7, 1. ἄλλοι τῶν βουλομένων 4, 78, 3. ἄλλοι τινές οἱ 2, 25, 4. οἱ ἄλλοι 3, 12, 3. für ἄλλοι 1, 91, 1? durch das Folgende bestimmt 4, 110, 1. ἄλλος μέν 1, 139, 3. οἱ ἄλλοι οἱ 1, 44, 2. 56. πλὴν — οἱ ἄ. 6, 48, 1. τὸ ἄλλο τὸ πλέον 7, 2, 5. γυναῖκες καὶ ἡ ἄλλη κατασκευή 2, 14. vgl. 97, 5. 1, 128, 3. 4, 100, 2. 118, 3. 5, 75, 2. 6, 34, 5. 7, 4, 3. 18, 5. 36, 1. 56, 3. 61, 1. 70, 2. τὸ ἄλλο 1, 48, 2. 3, 11, 2. 5, 80, 3. 8, 42, 2. ἄλλα asynd. 7, 71, 4. ἄλλα ὅσα 7, 87, 3. von Staaten 5, 57, 1. τὰ ἄλλα 1, 80, 2. 3, 36, 1. 53, 3. 8, 95, 4. adv. 6, 31, 3. 8, 46, 5? 63, 3? πολεμεῖν 1, 65, 2. ἐς τὰ ἄλλα 1, 1, 2. 2, 3. τἆλλα τάχει 1, 90, 4. vgl. 4, 69, 1. 6, 15, 1. 8, 64, 1. 8, 100, 2. Krasis 3, 90, 3. zw. 3, 19, 1.
ἄλλοσέ ποι 7, 51, 1. ἄλλοσε εἴ ποι 1, 53, 2.
ἀλλότριος 1, 70, 3. 3, 59, 1. ἀλλοτριώτεροι τὰς γνώμας 4, 106, 1.
ἀλλοτριοῦν 3, 65, 2. 8, 73, 3.
ἀλλοτρίωσις 1, 35, 4.
ἀλλόφυλος 4, 86, 3.
ἄλλως 2, 50, 1 f. 3, 39, 5. ματαίως 1, 109, 1. 8, 78, 2. ἄλλως τε καί 1, 83, 1. 3, 55, 2. 5, 61, 3? 6, 17, 3. 7, 75, 6. ohne καί 6, 72, 2.
ἀλόγιστος 3, 82, 3. 5, 99.
ἀλογίστως 1, 37, 1.
ἄλογος 1, 32, 2. 5, 105, 3. 6, 46, 2. 85, 1.
ἀλόγως 6, 79, 2. 84, 3.
ἅλωσις 1, 52, 2.
ἅμα 2, 43, 3. 80, 1. 4, 27, 1? 30, 3? 76, 3. 7, 57, 5? ἅ. μέν 3, 11, 2. 7, 84, 1. γίγνεσθαι 4, 30, 3? beim Part. 3, 23, 2. 6, 42, 1. καὶ ἅμα (ὅτι) 1, 37, 2. 110, 1. 3, 78, 2.
ἀμαθής 1, 84, 3. 3, 37, 5. 82, 7. 4, 41, 3. 6, 39, 2.
ἀμαθία 4, 59, 2.
ἀμαθῶς 1, 140, 2.
ἁμαρτάνω 1, 92. 3, 40, 1. τὶ 3, 42, 4. 4, 55, 4. γνώμῃ u. γνώμης 6, 78, 3. ἔς τινα 3, 59, 1. ἁμαρτάνεταί τι 2, 65, 7.
ἁμαρτία δόξης 1, 32, 4.

ἀμαχεί 1, 143, 3.

ἀμβλύνεσθαί τινος 2, 65, 2. 87, 2.

ἀμβλύς 2, 40, 4. 65, 7. τινός § 2. τὶ 2, 87, 2.

ἄμεινον 1, 118, 3. 2, 11, 3. 6, 9, 1. 33, 4. 34, 2. 37, 1. λέγειν 3, 42, 4.

ἀμελεῖν 2, 49, 3. 3, 40, 6.

ἀμετόχως 1, 39, 3.

ἄμικτος 1, 77, 4.

ἅμιλλαν ποιεῖσθαι 6, 32, 2.

ἁμιλληθῆναι 6, 31, 4.

ἀμιξία ἀλλήλων 1, 3, 4.

ἄμιπποι 5, 57, 2.

ἀμνηστεῖν 1, 20, 4.

ἀμοθεί 5, 77, 3.

Ἀμόργης 8, 19, 1.

ἄμπελος 4, 90, 2.

ἀμύνω mit dem Inf. 6, 80, 2. νόμῳ 3, 67, 4.

ἀμύνεσθαι 1, 40, 3. 42, 1. 142, 2. 2, 67, 4. 3, 38, 1. 102, 2. 6, 18, 7.

Ἀμυρταῖος 1, 110, 1.

ἀμφηρικός 4, 67, 3.

ἀμφίβολος 4, 32, 3. 36, 3. ἐν ἀ. 2, 76, 2. ἐς ἀ. 4, 18, 2.

ἀμφιδήριτος 4, 134, 1.

ἀμφίλογος 5, 79, 3.

ἀμφισβήτητος 6, 6, 2.

ἀμφότερος 5, 91, 2. Ge. bei e. Ge. 1, 50, 2. ἀ. τὰ πράγματα 5, 26, 5. ἀμφότερα 1, 13, 4. 3, 53, 2. 4, 73, 2. ἐπ' ἀμφότερα 1, 83, 2. 139, 4. 2, 11, 6. 4, 58. 6, 60, 2. 7, 48, 3. 64, 2. κατ' ἀμφότερα 2, 62, 4. 4, 63, 1. 6, 31, 3. 7, 41, 2. 47, 2.

ἀμφοτέρωθεν 4, 1, 1. 66, 1. 96, 4. 111, 2.

ἀμφοῖν ταῖς πολίεσιν 5, 79, 3.

ἄν A) mit dem Indicativ 1) historischer Tempora 5, 68, 1. 7, 44, 2. ἂν ἔδει 1, 74, 4. οὐκ ἂν ᾤοντο 7, 55, 2. ἂν εὗρεν 8, 66, 3. ἀνεθάρσησαν ἂν 7, 71, 2. ἂν ἐδόκει — ἐπειδὴ δέ 2, 35, 1. γὰρ ἂν — 1, 75, 2. 3, 84, 2. 4, 54, 3. 87, 3. 126, 5. 5, 22, 2. 7, 66, 1. vgl. γάρ. 2) des Futurs 2, 80, 1.

B) mit dem Optativ 1, 9, 3. 4, 18, 2. 7, 44, 2. bei μή 2, 93, 2. bei ὅς 7, 48, 4. bei ὅπως damit 7, 65.

C) mit dem Infinitiv gleich ἂν mit dem Optativ 1, 2, 1. 2, 41, 1. 3, 11, 2. 92, 3. 4, 28, 2. 106, 1. 120, 4. 5, 4, 5. 60, 5. 6, 18, 3. 80, 5. 7, 62, 2. so beim Inf. des Perfects 2, 102, 5. 8, 2, 3. gleich ἂν mit dem Indicativ eines historischen Tempus 1, 22, 1. 2, 49, 3. 4, 104, 1. 5, 9, 2. 7, 51, 2. 8, 2, 1. wie nur so 3, 11, 3. beim Inf. des Perfects 5, 46, 3. 8, 2, 3. des Futurs 2, 80, 5. 6, 66, 1. 8, 71, 1.

D) mit dem Particip gleich ἂν mit dem Optativ 1, 76, 1. 90, 2. 3, 37, 4. 89, 4. 4, 10, 1. 6, 20, 1. 38, 1. 64, 2. 80, 5. 7, 6, 3. gleich ἂν mit dem Indicativ 1, 73, 3. 90, 1. 3, 53, 1. 82, 1. 84, 1. 5, 60, 4. mit dem Part. des Futurs 5, 15, 2? vgl. 7, 64, 2. 67, 4.

E) ἂν aus dem Vorigen ergänzt 5, 36, 2. 6, 34, 5. 40, 1. 8, 96, 3. Stellung 6, 2, 4. τάχ' ἂν ἴσως 6, 10, 2. vgl. οὐ.

F) ἂν doppelt 1, 36, 3. 76, 3. 2, 94, 1. 4, 18, 3. 114, 4. 105, 2. 5, 9, 3. 6, 6, 11, 2. 64, 2. 99, 3. 8, 96, 3. wie nicht so 3, 42, 4. verdächtigt 4, 118, 5. 8, 68, 2. 92, 11. fehlt beim Relativ 4, 17, 2. bei μέχρι (οὗ) 1, 137, 2. bei εἰ (versuchend) ob 2, 12, 1. 8, 42, 1. vermisst 3, 67, 3. 74, 2. 95, 1. 4, 18, 2. 19, 1. 6, 61, 3. 7, 56, 3. 8, 82, 1. ohne Verbum 4, 63, 3. 5, 5, 2. 79, 2? 8, 71, 2. ὡς ἂν 6, 57, 3. ἂν οὐ 6, 50, 1. vgl. πρίν.

ἂν für ἐάν 4, 46, 2. 6, 13, 1.

ἀνά 3, 22, 1.

ἀναβαίνειν (ἐς) 3, 112, 1.

ἀναβάλλειν 4, 90, 1. εσθαι 5, 46, 1.

ἀναβιβάσασθαι 7, 35, 2.

ἀναβοᾶν 1, 53, 3.

ἀναβολὰς ποιεῖσθαι 2, 42, 3. ἐς ἀ. 7, 15, 2.

ἀναγγέλλειν 4, 122, 1.

ἀνάγειν 3, 16, 1. 104, 3. εσθαι 6, 65, 4.

ἀναγκάζειν 4, 25, 2. erzwingen 7, 62, 2. drängen 8, 76, 1. veranlassen 4, 25, 1. 5, 25, 3. 6, 87, 4. ἐς τοῦτο ἠναγκάσμεθα 7, 62, 4. σιτοποιοὶ ἠναγκασμένοι 6, 22, 2. Inf. erg. 5, 7, 2. 7, 81, 3.

ἀναγκαῖος zweier End. 1, 2, 1. ξυμμαχία 1, 61, 2. ὅπλισις 5, 8, 2. βρῶσις 2, 70, 1. φύσις 5, 105, 1. ξύμφορα 4, 128, 4. vgl. 4, 60, 1. τὸ ἀ. τῆς ἀρχῆς 5, 99. ἐξ ἀ. 7, 60, 3. τὰ ἀναγκαιότατα 1, 84, 4.

ἀναγκαίως 2, 64, 2.

ἀναγκαστός 7, 13, 2. 8, 24, 2.

ἀνάγκη 1, 37, 2. 49, 6. 3, 45, 3. 8, 27, 3. ἐστίν 5, 17, 1. Inf. erg. 6,

85, 3. ἀνάγκαι 1, 99, 1. 4, 87, 2. 7, 57, 10. ἀκούσιοι 3, 82, 2. ἀπὸ τῆς ἴσης ἀ. κρίνεται 5, 89, 2. δι' ἀνάγκης 7, 48, 6. ἐξ ἀνάγκης 3, 40, 2. 6, 44, 1. 7, 27, 3. κατ' ἀνάγκην 4, 19, 2. 63, 3. 6, 10, 1. 7, 70, 6. 8. 8, 2, 2. ξὺν ἀ. 3, 40, 5. ἐς ἀ. ἀφῖχθαι 1, 124, 2.

ἀναγράφειν 1, 129, 3.

ἀναγωγή 6, 29, 3.

ἀναδάσασθαι 5, 4, 1.

ἀναδεῖν 5, 50, 3. εῖσθαι 1, 50, 1. 7, 74, 3.

ἀναδέχεσθαι 8, 81, 3.

ἀναδιδάσκειν 1, 32, 1.

ἀνάδοτος 3, 52, 2.

ἀναζευγνύναι 8, 108, 2.

ἀναθαρσεῖν 5, 82, 1. τῇ ὄψει 4, 34, 1. 6, 31, 1.

ἀναθρεῖν 4, 87, 1.

Ἄναια 4, 75, 1. 8, 19, 1.

Ἀναιῖτις 8, 61, 2.

ἀναιρεῖν 1, 126, 7. mit dem Inf. 1, 126, 2. εῖσθαι 2, 84, 3.

ἀναίσθητος 1, 69, 3. 2, 43, 3.

ἀναισθήτως 1, 82, 1.

ἀναισχυντεῖν 1, 37, 4.

ἀναίσχυντος 2, 52, 3.

ἀνακαλεῖν 1, 3, 3.

Ἀνακεῖον 8, 93, 1.

ἀνακεῖσθαι ἐς 7, 71, 2.

ἀνακλᾶν 2, 76, 3.

ἀνάκλησις 7, 71, 2.

ἀνάκρουσις 7, 36, 5.

ἀνακῶς 8, 102, 2.

ἀνακωχή 1, 40, 3. 3, 4, 3. 4, 38, 1. 117, 2. 5, 25, 3. 8, 87, 4.

ἀναλαμβάνειν 2, 16. 3, 38, 1. 6, 26, 2. 89, 1. 7, 33, 5. 86, 1.

ἀνάλγητος 3, 40, 4.

ἀνάληψις 5, 65, 2.

ἀναλογισμός 3, 36, 3.

ἀναλοῦν 2, 64, 3. 3, 81, 2. 4, 48, 2. ἐν, ἐς 7, 48, 5.

ἀναμάχεσθαι 7, 61, 2.

ἀναμίξ 3, 107, 4.

ἀνανέωσις 6, 82, 1.

ἀνανταγώνιστος 2, 45, 1.

ἀνάξιος 3, 59, 1.

ἀνάπαυλα 2, 38, 1. 75, 2.

ἀναπείθεσθαι 1, 84, 2. 140, 2. 6, 89, 2.

ἀναπειρᾶσθαι 7, 7, 3.

ἀναπίμπλασθαι 2, 51, 2.

ἀναπίπτειν 1, 70, 3.

ἀναπλεῖν 6, 42?

Ἄναπος 6, 96, 3.

ἀναπράττειν 2, 95, 1. 8, 107, 2.

ἄναρκτος 5, 99.

ἀναρπάζειν 6, 104, 3.

ἀναρρηγνύναι 7, 34, 4.

ἀναρρίπτειν 4, 85, 2. 5, 103. 6, 13, 2.

ἀναρρωνύναι 7, 46.

ἀναρχία 6, 72, 2.

ἀνασκευάζειν 4, 116, 2. — εσθαι 1, 18, 4.

ἀνασπᾶν 4, 97, 3.

ἀνάσσειν 1, 9, 3.

ἀνάστασις 1, 126, 6. 2, 14, 1.

ἀναστέλλειν 3, 98, 1. 6, 2, 5.

ἀναστρέφειν 2, 49, 2. εσθαι 7, 44, 2.

ἀναστροφαί 2, 89, 6.

ἀνασχετός 1, 118, 3.

ἀνατιθέναι 1, 132, 2. 2, 64, 2. 92, 3. 8, 82, 1. εσθαι 4, 73, 2.

ἀναφέρειν 2, 84, 2. 3, 38, 3. 5, 16, 5. 28, 1. 8, 97, 2. ἐς 5, 28, 1. vgl. 8, 67, 1.

ἀναχωρεῖν 1, 2, 3. 2, 79, 5. 6, 58, 2. 8, 79, 3. sich weigern 4, 28, 2.

ἀναχώρησις 1, 90, 2.

ἀναψηφίζειν 6, 14.

ἀνδραγαθίζεσθαι 2, 63, 1.

ἀνδραποδίζειν, εσθαι 1, 98.

Ἀνδροκράτης 3, 24, 1.

Ἀνδρομένης 5, 42, 1.

ἀνειλεῖν 7, 81, 5.

ἀνειμένος 1, 6, 2.

ἀνειμένως 2, 39, 2.

ἀνειπεῖν 4, 105, 2. 8, 67, 2?

ἀνέκβατος 3, 98, 1.

ἀνεκτός 1, 118, 3. 7, 87, 2.

ἀνεκτῶς 8, 90, 3.

ἀνέλεγκτος 5, 85, 1. 6, 53, 3.

ἀνέλκειν 6, 44, 3.

ἀνέλπιστος 3, 83, 1. 6, 17, 6. 34, 2. ἀνέλπιστον καθιστάναι 3, 46, 1.

ἄνεμος 4, 23, 3.

ἀνεξέλεγκτος 1, 21, 1. 4, 126, 4.

ἀνεξεύρετος 3, 87, 2.

ἀνεπαχθῶς 2, 37, 3.

ἀνεπιβούλευτος Zus. zu 3, 37, 1.

ἀνεπιεικής 3, 66, 1.

ἀνεπικλήτως 1, 92.

ἀνεπίληπτος 5, 17, 1.

ἀνεπιλήπτως 1, 92?

ἀνεπίτακτος 7, 69, 3.

ἀνεπιτήδειος 3, 71, 1. 8, 65, 2.

ἀνεπίφθονος 1, 76, 1. 7, 77, 2.

ἀνεπιφθόνως 6, 54, 4.

ἄνευ 1, 91, 4. 128, 2. 7, 49, 2. 8, 57, 1. 89, 2.
ἀνεύθυνος 3, 43, 3.
ἀνεχέγγυος 4, 55, 4.
ἀνέχειν. πόλεμον 1, 141, 3. hindern 6, 86, 3. sich erheben 1, 46, 3. sich aufhalten 2, 18, 3. zurückhalten 7, 48, 3. ἀνέχεσθαι 2, 74, 1. 3, 28, 2.
ἀνήκειν 3, 45, 2.
ἀνήκεστος 3, 45, 3. 4, 20, 1.
ἀνηκουστεῖν 1, 84, 3.
ἀνὴρ τῶν ἀστῶν 6, 54, 2. vgl. 1, 126, 2. ohne τὶς 8, 92, 2. ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρός 2, 103. ἄνδρες 4, 132, 3. 6, 38, 1. 7, 77, 7. einige 2, 33, 3. ἰδιῶται 1, 115, 2? ἐνθένδε ἄ. 6, 10, 1. ἄνδρες οἵ 4, 60, 2. οἱ ἄνδρες die Feinde 4, 27, 4. 6, 34, 8. πλεῖστα εἷς ἀνήρ 8, 68, 2.
Ἀνήριστος 2, 67, 1.
ἀνθάπτεσθαι 8, 50, 4. 97, 2.
ἀνθεῖν τὰ κράτιστα 1, 19.
ἀνθησσᾶσθαι 4, 19, 3.
ἀνθίστασθαι 5, 38, 5. ἀντέστη τὸ πρᾶγμα 5, 4, 5.
ἀνθορμεῖν 2, 86, 3.
ἄνθος 4, 133, 1.
ἀνθρώπειος 5, 105, 1. τὸ ἀ. 1, 22, 3. 4, 61, 4. 5, 105, 2.
ἀνθρωπείως 5, 103, 2.
ἀνθρώπινος 6, 78, 2.
ἀνθρωπίνως 3, 40, 1.
ἄνθρωπος 2, 25, 1. 50, 1. ohne Art. 1, 41, 3. 7, 47, 2.
ἀνθυπάγειν 3, 70, 3.
ἀνθυποπτεύεσθαι 3, 43, 3.
ἀνιέναι 1, 75, 2. 2, 77, 3. 4, 123, 2. 7, 51, 1. τὴν φυλακήν 4, 27, 2. τὴν ἐπιτροπήν 5, 31, 3. weichen 4, 116, 2. τῆς ἐφόδου 5, 32, 3. τὸ ἀνειμένον 5, 9, 4.
ἀνιστάναι 1, 62, 3. 126, 6. 2, 27, 1. 68, 1. 3, 75, 3. ἀναστῆναι 2, 49, 5. 6, 4, 2. ἐς 1, 87, 2. ὑπό τινος 1, 8, 2.
ἀνίσωσις 8, 87, 4.
ἄνοια 6, 16, 4. 89, 5.
ἀνοίγειν 4, 10, 5.
ἀνοικίζεσθαι 1, 7, 2. 8, 31, 1.
ἀνοικοδομεῖν 8, 16, 3.
ἄνοιξις 4, 67, 3.
ἀνολκή 4, 112, 2.
ἀνομία 2, 53, 1.
ἀνόμως 4, 92, 7.
ἄνοπλος 4, 9, 2.
ἀνταγωνίζεσθαι 3, 38, 4.
ἀνταίρεσθαι 3, 32, 1.
ἀνταιτεῖν 4, 19, 1.
ἀνταλλάσσειν 3, 82, 3. 4, 14, 2. 8, 82, 1?
ἀντανάγειν ναυσίν 7, 37, 3. 8, 104, 1. εσθαι 1, 29, 3. 4, 25, 1?
ἀνταναμένειν 3, 12, 2.
ἀνταναμύνεσθαι 4, 19, 2. 3.
ἀντανιέναι 2, 75, 4.
ἀνταξιοῦν 6, 16, 4.
ἀνταπαιτεῖν 3, 58, 1. 5, 17, 3.
ἀνταποδιδόναι 3, 41, 6. 67, 3?
ἀνταπόδοσις 4, 81, 1.
ἀνταποφαίνεσθαι 3, 38, 2.
ἀνταρκεῖν 7, 15, 1.
ἀντελπίζειν 1, 70, 4.
ἀντεξόρμησις 2, 91, 3.
ἀντεπ(αν)άγεσθαι 4, 25, 1?
ἀντεπεξάγειν, — αγωγή 8, 104, 3.
ἀντεπεξελαύνειν 4, 72, 3.
ἀντεπεξέρχεσθαι 4, 131, 1.
ἀντεπιβουλεύειν 1, 33, 3. 6, 87, 5.
ἀντεπιπλεῖν 1, 50, 4. 54, 4.
ἀντεπιτειχίζεσθαι 1, 142, 1.
ἀντεπιτιθέναι 1, 129, 2.
ἀντέχειν 2, 51, 2. 64, 4. 70, 1. 4, 68, 1. 8, 63, 3. 86, 5. ὅσον 6, 69, 2. πρός τι 6, 22, 2. dauern 1, 7, 2. ἀντέχεσθαι 2, 74, 1? τῆς θαλάσσης 1, 13, 1.
ἀντήριδες 7, 36, 2.
ἀντί 2, 3, 2. 4, 98, 5. 7, 75, 1.
ἀντιβολία 7, 75, 3.
ἀντιδιδόναι 3, 63, 4.
ἀντικαθίστασθαι 1, 71, 1. 3, 47, 1.
ἀντικρούειν 6, 46, 1.
ἄντικρυς 1, 122, 3. 2, 4, 3. 6, 49, 1. 8, 92, 11.
ἀντιλαμβάνεσθαι 2, 8, 1. 3, 22, 5. 4, 128, 2. 7, 60, 2. 70, 7.
ἀντιλέγειν ὡς οὐ 1, 77, 2. 86, 1. 8, 24, 4.
ἀντίλεκτος 4, 92, 4.
ἀντίληψις 1, 120, 2. 2, 49, 5.
ἀντιλογία 2, 87, 2. 4, 59, 3. ἐς ἀ. ἐλθεῖν 1, 31, 3.
ἀντιμάχεσθαι 4, 68, 1.
ἀντιμέλλειν 2, 12, 2.
ἀντιμίμησις 7, 67, 2.
ἀντιναυπηγεῖν 7, 62, 3?
ἀντίπαλος 1, 11, 2. 122, 2. 2, 89, 4. 4, 92, 3. 120, 2. 6, 17, 6. 7, 12, 3. γνῶμαι 3, 49, 1. ὄνομα 1, 3, 4? entsprechend 2, 61, 3. 3, 9, 2. 38, 1. δέος 3, 11, 2. κίνδυνος 4, 73, 4. ἀντίπαλον 2, 45, 1. 6, 23, 1. zw. 1, 3, 4. ἀ. τι 7, 71, 3. ἀντίπαλα 4, 117, 3. ἦν 1, 10, 3. ναυμαχεῖν 7, 34, 5. ἐς ἀ. 7, 13, 2.

ἀντιπάλως 8, 87, 4.
ἀντιπαραλυπεῖν 4, 80, 1.
ἀντιπαραπλεῖν 2, 83, 3.
ἀντιπαρασκευή 1, 141, 5.
ἀντιπαραταχθέν, τό 5, 9, 3.
ἀντιπαρέχειν 6, 21, 2.
ἀντιπαταγεῖν 3, 22, 1.
ἀντιπέμπειν 6, 99, 3. 7, 79, 3.
ἀντιπλεῖν 1, 50, 4. 54, 4?
ἀντιποιεῖσθαί τι 1, 28, 1.
ἀντιπολεμεῖν 1, 23, 2.
ἀντιπολέμιος 3, 90, 1.
ἀντιπολιορκεῖν 7, 28, 3.
ἀντιπρεσβεύεσθαι 6, 75, 2.
ἀντίπρῳρος 2, 91, 1. 7, 34, 4. 36, 3. 8, 53, 3.
ἀντισοῦσθαι 3, 11, 1.
ἀντισχυρίζεσθαι 3, 44, 2.
ἀντίσχειν 1, 7, 2. 141, 5. 6, 91, 2.
ἀντιτάσσεσθαι 2, 87, 3. 3, 83, 1.
ἀντιτείχισμα 2, 77, 1.
ἀντιτέχνησις 7, 70, 3.
ἀντιτιθέναι 2, 85, 2. τινός 3, 56, 3.
ἀντιτολμᾶν 2, 89, 4. 7, 21, 3.
ἀντιτυγχάνειν 6, 87, 4.
ἀντιφυλακή 2, 84, 2.
ἀντοικτίζειν 3, 40, 2.
ἀντονομάζειν 6, 5, 1.
ἀντοφείλειν 2, 40, 4.
ἀνύτειν 2, 75, 2. 97, 2.
ἄνω 2, 83, 1. 7, 4, 1. 8, 88. ἡ ἄνω πόλις 1, 93, 5. 3, 34, 1. 4, 54, 2. ἀνώτατα 4, 110, 3.
ἀνωθεῖν 8, 93, 2.
ἄνωθεν 1, 59, 1. 2, 102, 2. 4, 75, 3. 107, 1. οἱ ἄ. 6, 102, 4. 7, 63, 1. 79, 2.
ἀνώμαλος 7, 71, 2.
ἀνωφελής 6, 33, 4.
ἀξία 7, 77, 1. 3.
ἀξιόμαχος 5, 2, 2. 8, 80, 1.
ἄξιος 1, 42, 2. 70, 1. 2, 54, 4. λόγου 1, 73, 1. 8, 83, 2. ἡδονὴ ἀξία διασώσασθαι 7, 63, 2. vgl. 1, 138, 3. ἄξιον ohne τί 6, 21, 1. τὰ ἄξια 3, 65, 2. ἀξιώτερος 3, 63, 1.
ἀξιοῦν 3, 43, 3. verlangen 4, 40, 1. 5, 32, 5. Ansprüche machen 4, 58, 1. 6, 87, 1. 7, 15, 2. sich anmassen 1, 132, 2. 3, 84, 3. 7, 63, 3. sich verpflichtet glauben 1, 22, 2. 74, 2. 4, 66, 2 7, 5, 3. sich bescheiden 3, 37, 5. Inf. erg. 3, 14. 6, 36, 3. οὐκ ἀ. 1, 136, 3. ἀξιοῦσθαι 2, 81, 3. 5, 16, 3.
ἀξιόχρεως 4, 30, 2. 5, 13, 1. 6, 34, 6.
ἀξίωμα 2, 37, 2. 4, 86, 4. 5, 8, 1. 43, 1. ὑπό τινος 1, 130.
ἀξίως 1, 69, 4.
ἀξίωσις 3, 9, 2. für ἀξίωμα 1, 69, 2. 2, 65, 5. Geltung 3, 82, 3.
ἀξυγκρότητος 8, 95, 1.
ἀξύμβατος 3, 46, 2.
ἀξύνετος 4, 17, 2. 6, 39, 2. 76, 4.
ἀξύντακτος ἀναρχία 6, 72, 2.
ἄοπλος 4, 9, 2.
ἀπαγγέλλειν πάλιν 7, 83, 1?
ἀπάγειν 1, 109, 1. 2, 59, 2. 5, 53, 1. 6, 73.
ἀπαθής 5, 16, 3.
ἀπαιδευσία 3, 42, 1. 84, 1.
ἀπαίρειν 4, 26, 4. 5, 83, 4. 6, 33, 5.
ἀπαλγεῖν 2, 61, 3.
ἀπαλλαξείειν 1, 33, 3. 8, 89, 2.
ἀπαλλάσσειν 1, 90, 3. 129, 1. ἀπαλλάσσεσθαι 1, 122, 4. 138, 4. 2, 42, 3. 4, 28, 4. 5, 100. 6, 40, 2. πέρας τοῦ ἀπαλλαγῆναι 7, 42, 1.
ἀπαναλίσκειν 2, 13, 3. 7, 11, 2. 14, 1.
ἀπανιστάναι 1, 61, 2. 2, 70, 1. — σθαι 1, 2, 1.
ἀπαντᾶν 4, 89, 1.
ἅπαξ 1, 139, 3. ἐς ἅ. 5, 85, 1.
ἀπαξιοῦν 1, 5, 2.
ἀπαράσκευος 6, 84, 3.
ἀπαράσσειν 7, 63, 1.
ἀπαρίθμησις 5, 20, 2.
ἀπαρνηθῆναι 6, 56, 1.
ἀπαρτᾶν 6, 21, 2.
ἀπαρχή 3, 58, 3. 6, 20, 3.
ἅπας 6, 42. Σικελία ἅπασα 7, 15, 1. vgl. 5, 32, 2. ἅπασαι αἱ u. αἱ ἅπασαι 8, 52, 2. vgl. 6, 6, 3. καὶ ἅπαντα 4, 23, 3. vgl. καί II. τὰ ἅ. 6, 16, 6. ἐς ἅπαν 5, 103, 1. παρὰ ἅ. 5, 68, 3.
ἀπατᾶν 5, 9, 3.
ἀπάτῃ παράγεσθαι 1, 34, 2.
ἀπαυτομολεῖν 7, 75, 6.
ἄπεδος 7, 78, 3.
ἀπειθής 2, 84, 2.
ἀπεῖναι 4, 39, 1. ἡ ἀποῦσα ὄψις 6, 24, 2. τὰ ἀπόντα 13, 2.
ἀπειρία 1, 80, 1. 2, 8, 1.
ἀπειρόκακος 5, 105, 1.
ἄπειρος 1, 99, 3? 2, 85, 2. γῆς 3, 112, 4.
ἀπε(ο)ικότως 1, 73, 1. 2, 8, 1. 6, 55, 2.

ἀπέραντον ἦν 4, 36, 1.

ἀπερίοπτος τῶν πάντων παρὰ τὸ νικᾶν 1, 41, 3.

ἀπερίσκεπτος, ως 4, 10, 1.

ἀπέρχεσθαι 3, 4, 2. zw. 1, 24, 3. τινός 7, 48, 6?

ἄπεφθος 2, 13, 5.

ἀπέχειν 1, 78, 2. 7, 50, 2? ἀπεῖχεν 1, 63, 2. ὁδόν 6, 49, 3. ἀπέχεσθαι μή 5, 25, 3.

ἀπεχθάνεσθαι 1, 76, 1.

ἀπηλιώτης 3, 23, 5.

ἀπιάλλην 5, 77, 4.

ἀπιέναι 4, 39, 2.

ἀπιστεῖν 4, 63, 3. μή 1, 10, 1. 4, 40, 2. ἀπιστεῖται ἡ γνῶσις 7, 41, 2.

ἀπιστία μή 3, 75, 3.

ἄπιστος 1, 68, 1. 4, 17, 4. 5, 89, 1. θράσος 1, 120, 4. λόγων μῆκος 5, 89, 1.

ἀπίστως 1, 21, 1. τῇ γνώμῃ 3, 83, 1.

ἀπισχυρίζεσθαι 1, 140, 6.

ἄπλοια 2, 85, 4.

ἄπλους 7, 34, 4. ἀπλοώτερος 7, 60, 2.

ἁπλοῦς 3, 18, 3.

ἁπλῶς 3, 38, 5.

ἀπό u. ἄπο 1, 7, 2. 76, 2. 141, 3? 3, 51, 3? 5, 2, 2? 7, 4, 1? 71, 5. vgl. 6, 64, 5. οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἴωνες 2, 15, 3. 6, 4, 5. ἀπὸ σφῶν für ἄποικοι 6, 76, 3. 7, 57, 3. ἑξήκοντα νῆες ἀπ' αὐτῶν 1, 112, 1. vgl. 110, 1. geschickt von 8, 6, 2. örtlich 6, 4, 5. vgl. 3, 113, 1. 6, 104, 1. αἱρεῖν ἀπὸ Νισαίας δύο πύργω 3, 51, 3. ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ χρῆσθαι 2, 4, 1. vgl. 7, 63, 2. 70, 3. ἀπὸ νεῶν (στρατός) 4, 10, 4. vgl. 5, 3, 2. 7, 62, 2. 8, 16, 2. 100, 5. bei αἱρεσθαι 7, 41, 1. bei ἀρτᾶν 2, 76, 3. οἱ ἀπὸ — 2, 69. 80, 1. 3, 90, 3. 5, 34, 1. 65, 4. 6, 2, 4. 7, 63, 1. 70, 5. 8, 23, 3. 89, 1? τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων προειδώς 8, 51, 2. τὰ ἀπὸ τῶν — 1, 127, 1. 5, 31, 5? 37, 4. vgl. 2, 64, 2. τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος 1, 128, 1. ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον 1, 132, 2. bei ἐπικηρυκεύεσθαι 8, 44, 1? bei ἀφικνεῖσθαι 45, 1. bei ἀκούειν 1, 125, 1. vgl. 5, 2, 2. bei γίγνεσθαι 7, 70, 7. bei Passiven 1, 10, 7. 17, 1. 2, 68, 3. 4, 115, 2. vgl. 76, 1. bei λέγεσθαι 3, 36, 5. vgl. 5, 17, 2. 82, 3. 6, 45, 1. ἀπὸ πολέμου ἐφθάρησαν 1, 24, 2. vgl. 1, 71, 3. 3, 64, 2. 5, 17, 1. τοὺς μέλλοντας ἀπ' αὐτῶν λόγους 6, 76, 1. ἡ ἀφ' ἡμῶν ἀξίωσις 1, 37, 1. vgl. 129, 3. 2, 39, 1. 4, 108, 5. 6, 40, 3. 7, 44, 6. 8, 64, 3. εἴ τι ἀξιόχρεων ἀφ' ἡμῶν ὀφθείη 6, 34, 6. τὸ προϋπάρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν 4, 126, 5. vgl. 6, 86, 3. τῆς προσόδου ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι 3, 46, 2? vgl. zu 2, 13, 2. τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες 3, 38, 3. οἱ ἀπὸ τοῦ δήμου 4, 130, 3? ἀφ' ἑαυτῶν 5, 116, 2. ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης 4, 68, 2. ἀφ' ἑαυτῶν 5, 60, 1. 8, 47, 2. ἀφ' ἑαυτοῦ 8, 6, 1. in Folge 3, 64, 2. ἀπὸ προνοίας 8, 95, 2. γίγνεται μέγας ἀπὸ τοῦ ξυνετὸς φαίνεσθαι 1, 138, 2. τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς βοηθεῖν 2, 63. ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου δόξα 4, 85, 1. ἀπὸ θεραπείας περιεγιγνόμεθα 3, 11, 3. ἀφ' ὧν ἐκπίπτοντες 1, 12, 1. ἀπό τε τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο 4, 67, 1. ἀπ' ἐκείνου ξυμπαρέμεινεν ἡ προστασία 6, 89, 3. οὐδενὸς γεγενημένου ἀπ' αὐτοῦ νεωτέρου 8, 92, 3. σωτηρίαν ἀπ' αὐτῶν προιδεῖν 4, 62, 2. vgl. 7, 77, 4. τεκμαίρεσθαι ἀπό τινος 4, 123, 2. ἀπὸ ξυμφορῶν τολμᾶν 4, 98, 4. ἀπ' αὐτῶν βλάψαι 7, 29, 1. vgl. 8, 99, 2. οὐκ ἀπὸ βραχείας διανοίας τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι 3, 36, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λόγων ἀποτρέπειν 6, 19. ἀπὸ χρησμῶν ἰσχυρίσασθαι 5, 26, 3. ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται 5, 89. ἀπὸ βουλευμάτων κρίνειν 5, 113. ἀπὸ μέρους προτιμᾶται 2, 37, 1. ἐλπίζειν ἀπ' αὐτοῦ 7, 21, 2. ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους 1, 49, 5. τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας 8, 87, 5. ἀπὸ περιουσίας χρῆσθαι ἐλπίδι 5, 103, 1. πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως εἶχεν 6, 46, 2. vgl. 1, 49, 5. ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς 1, 91, 4. vgl. 133, 1. γνώμη ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων 2, 62, 5. 4, 18, 1. ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης 2, 65, 9. ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως 6, 54, 3. ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων 6, 33, 3. vgl. 2, 62, 5. 77, 1. ἀπὸ τῶν παρόντων 7, 56, 1. vgl. 2, 77, 1. ἀπὸ ξυμμαχίας ξυστρατεύειν 7, 57, 3. ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλεύειν 1, 97, 1. vgl. 8, 97, 2. ἀπὸ κυάμου 8, 66, 1. ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς 7, 71, 5. ἀπὸ προειρημένου τινός 4, 130, 3. ἀπὸ ξυνθήματος 4, 67, 5. 7, 85, 3. ἀπὸ σημείου ἑνός 2, 90, 3. ἀπὸ ξυνθήματος 6, 61, 2. παραγγέλματος 8, 99, 2. vgl. 4, 130, 3 u. ξυγκεῖσθαι u. σημεῖον. neben e. Da. 4, 21, 4. ἀπὸ κάλω 4, 25, 3. ἀφ' ἡσυχίας πολεμῆσαι 1, 124, 3. ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου 6,

47, 2. ἀπὸ τῶν εἰκότων 6, 23, 3. ἀπὸ τοῦ προφανοῦς 1, 35, 3. 3, 82, 7. ἡ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δύναμις 6, 34, 8. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα 8, 92, 9. ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 77, 3. 140, 6. 143, 2. 3, 10, 2. 3, 37, 5. 40, 5. 42, 4. 4, 19, 2. 5, 101. 104. ἀφ' ὧν 1, 23, 5. 7, 48, 2. 67, 3. 8, 6, 4. ἀπὸ ταὐτομάτου 6, 36, 2. ἀπὸ τοῦ εὐθέος 3, 42, 2. ἀπὸ πρώτης 1, 77, 2. ἀπὸ τούτου 4, 30, 1. ἀπὸ τοῦδε 1, 103, 3. 128, 3. 2, 68, 1. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. ἀπὸ παλαιοῦ, ἀρχαίου 5, 44, 1. ἀφ' οὗπερ 2, 102, 5. nach 7, 73, 2. ἀπὸ πρώτου ὕπνου 2, 2, 1. 7, 43, 2. nächst 6, 55, 2. ἀφ' ἑσπέρας 3, 112, 2. 8, 27, 5. zw. 4, 130, 3.

ἀποβάθρα 4, 12, 1.

ἀποβαίνειν 2, 87, 2. 3, 53, 2. 93, 1. 4, 12, 3. 39, 2. τὸ ἀποβαῖνον 2, 50. τὰ ἀποβαίνοντα 1, 39, 3. 3, 38, 5.

ἀπόβασις 4, 8, 5. 13, 1. 6, 75, 1. γῆς 1, 108, 3. vgl. 3, 16, 1.

ἀπογίγνεσθαι 1, 39, 3. 2, 34, 1. 98, 2. 5, 74, 2.

ἀπόγνοια τοῦ κρατεῖν 3, 85, 2.

ἀποδασμός 1, 12, 2.

ἀποδεικνύναι 2, 62, 1. 7, 48, 1.

ἀποδεῖν ὀκτώ 4, 38, 4.

ἀποδέχεσθαι 3, 57, 1. 6, 29, 2. ὑπόπτως 6, 53, 2. τί τινος 7, 48, 3.

ἀποδημητής 1, 70, 2.

ἀποδιδόναι 2, 71, 2. 4, 116, 2. 5, 45, 2. 77, 1. zw. 6, 62, 4.

ἀποδιώκειν 3, 108, 2.

ἀποδοχή 4, 81, 1.

ἀποδῦναι ἐς τὸ φανερόν 1, 6, 3

ἀποθήκη 6, 97, 4.

ἀποζῆν 1, 2, 1.

ἄποθεν εἶναι 4, 120, 2. 4, 67, 2. 6, 7, 2. 77, 2.

ἀποθνήσκειν 1, 126, 6.

ἀποικεῖν 3, 55, 1.

ἀποικοδομεῖν 1, 134, 2. 7, 73, 1.

ἄποικος 2, 27, 1.

ἀποκάθαρσις 2, 49, 2.

ἀποκαυλίζειν 2, 76, 3.

ἀποκινδυνεύεται χρήματα 3, 39, 7.

ἀποκινδύνευσις 5, 100. τύχης 7, 67, 4.

ἀποκλῄειν 5, 80, 3. 6, 34, 6

ἀποκληροῦν 8, 70, 1.

ἀπόκλησις 6, 99, 3. 7, 60, 1. μου τῶν πυλῶν 4, 85, 2?

ἀπομιμνήσκεσθαι 1, 137, 1.

ἀποκνεῖν κίνδυνον 3, 20, 2. 6, 92, 5. 8, 12, 1.

ἀπόκνησις 1, 99, 3.

ἀποκρίνειν 2, 49, 1. ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτηθέν 3, 61, 1. τινί 3, 53, 2. πρός τινα 5, 42, 3? mit dem Inf. 4, 99.

ἀπόκρισις 2, 49, 2.

ἀπόκροτος 7, 27, 4.

ἀποκρύπτειν (γῆν) 5, 65, 6. — εσθαι 7, 85, 21. μή 2, 53, 1.

ἀποκωλύειν 1, 72, 2. 6, 88, 6.

ἀπολαμβάνειν absondern 1, 7, 1. 4, 113, 2. aushelfen 6, 87, 3. auffangen 5, 8, 3. 8, 3, 1? abschneiden 2, 4, 4. 6, 49, 2. abhalten 22, 2. sperren 1, 134, 1. zurückerhalten 3, 62, 4? 5, 35, 5.

ἀπολαύειν τι 1, 70, 5. 2, 53, 3.

ἀπολέγειν, εσθαι 4, 70, 3.

ἀπολείπειν 3, 10, 1. 6, 49, 2. 7, 70, 4. εσθαι 1, 131, 1.

ἀπόλειψις 4, 126, 1.

ἀπολλύναι 4, 25, 2. 3. 6, 92, 3. 8, 10, 3. 76, 5. ἀπολώλει 4, 133, 1. 7, 27, 4. 8, 96, 2. υσθαι 3, 57, 3.

Ἀπόλλων 5, 23, 5.

ἀπολογεῖσθαί τ 3, 62, 4. 8, 109, 2.

ἀπολοφύρεσθαι 2, 46.

ἀπολύεσθαι 1, 49, 2. 131, 1. 5, 63, 3.

ἀπομάχεσθαι 1, 90, 3.

ἀπομιμνήσκεσθαι χάριν 1, 137, 2.

ἀπομνύναι 5, 50, 1.

ἀπονενοημένος 7, 81, 6.

ἀπόνοια 7, 67, 4.

ἀπονοστεῖν 7, 87, 6.

ἀπόνως 5, 91, 2.

ἀπόπειρα 7, 21, 1.

ἀποπειρᾶν 2, 93, 1. τινός 4, 121, 2.

ἀποπέμπειν 5, 53, 1. 7, 31, 2. ἀπέπεμπον 7, 29, 1. u. εσθαι 1, 102, 2. 3, 4, 2.

ἀποπιμπλάναι 7, 68, 1.

ἀπορεῖν 6, 34, 5. 55, 4. τὶ 5, 40, 3. 7, 48, 5.

ἀπορία 1, 11, 1. 123, 2. 2, 49, 4. 4, 29, 2. 6, 86, 2.

ἄπορος 1, 99, 3? 4, 32, 4. 7, 14, 1. ἐν ἀ. ἔχεσθαι (mit d. Inf.) 1, 25, 1. 3, 22, 4. τὸ ἄ. 1, 136, 2. 2, 62, 5 τῆς ὁδοῦ 4, 127, 2. ἄπορα 3, 16, 2. 8, 56, 5. τὰ ἀπορώτερα 4, 65, 4.

ἀπορρηγνύναι 4, 69, 4. 5, 10, 7.

ἀποσαλεύειν 1, 137, 3.

ἀποσημαίνειν 4, 27, 4.

ἀποσιμοῦν 4, 25, 3.
ἀποσκίδνασθαι 6, 98, 4.
ἀποσπεύδειν 6, 29, 3.
ἀπόστασις 1, 122, 1? 3, 13, 2. τῶν Ἀ. 8, 5, 1? ἀποστάσεις 1, 57, 4.
ἀποστέλλειν 3, 89, 4. ἀπέστελλον 2, 85, 2. 7, 19, 3. 8, 64, 1. zw. 6, 2, 5.
ἀποστερεῖν 1, 40, 2. μή 7, 6, 3.
ἀποστέρησις τῆς ἀκοῆς 7, 70, 6.
ἀποστολή 8, 8, 1.
ἀποστρέφειν 4, 80, 1. 5, 75, 1. 6, 18, 6. 8, 108, 1.
ἀποστροφή 4, 76, 4. 8, 75, 3.
ἀποσύρειν 7, 43, 5.
ἀποτειχίζειν 1, 64, 1. 3, 94, 2.
ἀποτείχισμα 6, 99, 1.
ἀποτελεῖν 1, 108, 2.
ἀποτέμνεσθαι 8, 46, 4.
ἀποτρέπειν 4, 80, 1. 6, 18, 6. 29, 3. 8, 108, 1. εσθαι 3, 68, 3.
ἀποτροπή 3, 45, 5. 82, 4.
ἀπουσία 1, 70, 3. 6, 80, 2.
ἀποφαίνειν 3, 94, 4.
ἀποφεύγειν 3, 70, 2.
ἀποφθείρεσθαι 2, 49, 4.
ἀποφραγνύναι 7, 74, 2.
ἀποχρῆσθαι 1, 68, 4. 3, 81, 2.
ἀποχωλοῦσθαι 7, 27, 4.
ἀποχωρεῖν 1, 81, 2. 2, 46. 3, 42, 3. 7, 78, 4.
ἀποχωρήσεις 8, 76, 6.
ἀποψύχειν 1, 134, 3.
ἀπραγμόνως 6, 87, 4.
ἀπραγμοσύνη 1, 32, 4. 6, 18, 6. 8.
ἀπράγμων 2, 40, 2. τὸ ἀ. 2, 63, 2.
ἄπρακτος 1, 111, 1. 4, 61, 5. 89, 2. 6, 33, 5. 48, 1. 52, 2.
ἀπράκτως 6, 48, 1.
ἀπρεπής 5, 46, 1. 7, 68, 2. λεχθῆναι 2, 36, 3. ἀπρεπές 6, 11, 5.
ἀπρόθυμος 4, 86, 2.
ἀπροσδόκητος 2, 33, 3. 93, 3. 6, 69, 1. mit ὡς u. dem Particip eb.
ἀπροφασίστως 1, 49, 5. 6, 72, 4. 8, 2, 3.
ἀπροφύλακτος 4, 55, 2.
ἅπτεσθαι 2, 50, 1.
ἀπωθεῖν 1, 32, 4.
ἄπωσις 7, 34, 5.
ἄρα 1, 69, 4. 6, 33, 5. 76, 4. εἰ ἄρα καί 3, 66, 1. vgl. 1, 68, 3.
ἆρα 1, 75, 1.
Ἀργεννοῦσαι 8, 101, 1.
ἀργός 2, 17, 1. 3, 82, 3.
ἀργυρολογεῖν 2, 69.
ἀργυρολόγος 3, 19, 1. 4, 75, 1.
ἀρέσκειν 1, 128, 5. 3, 34, 3. ἀρέσκων εἰμί 1, 38, 2. ἀρέσκεσθαι 1, 35, 1. 5, 4, 3. 8, 84, 3.
ἀρετή. vom Boden 1, 2, 2. ἀνδρός 2, 42, 2. politische 1, 69, 2. Wohlwollen 4, 19, 2. Rechtlichkeit 3, 10, 1. 6, 54, 5. Tüchtigkeit 4, 63, 2. Auszeichnung 1, 33, 2. Verdienste 1, 123, 1. 3, 53, 4. αἱ ἀ. 1, 123, 1.
ἀριθμεῖσθαι 3, 20, 3.
ἀριθμός 3, 113, 4. ἀριθμῷ 2, 72, 4. τὸν ἀ. 7, 70, 1. ἐς (τὸν) ἀ. 2, 7, 2.
Ἀρίσταρχος 8, 98, 1.
ἀριστερός 2, 100, 3. 6, 62, 2. 8, 104, 2.
Ἀριστοκράτης 5, 19, 2. 8, 89, 2.
ἀριστοκρατία 3, 82, 8.
ἄριστος 3, 38, 4. τὰ ἄ. 2, 22, 1. ἄριστα 1, 126, 5. ἔχειν 5, 28, 3. (τὰ) ἄ. πράσσειν 5, 9, 7. βεβουλεῦσθαι 1, 43, 2.
Ἀριστοτέλης 3, 105, 3.
Ἀρκαδία 1, 2, 2.
ἀρκεῖν 1, 71, 1. 2, 47, 3. 5, 9, 1.
ἀρκούντως 1, 22, 3.
ἁρμοστής 4, 57, 3. 132, 3. 8, 5, 2.
Ἄρνη 1, 12, 2.
ἀρνηθῆναι 6, 56, 1.
ἁρπαγή. μακρά 7, 13, 2. ἁρπαγὴν ποιεῖσθαι 6, 52, 3. 8, 62, 2.
ἁρπάζειν 6, 104, 3.
ἄρρενες 2, 45, 2.
ἀρρωστία 3, 15. 7, 47, 1.
ἄρρωστος 8, 83, 2.
ἀρτᾶν ἀπό 2, 76, 3.
Ἀρταξέρξης 1, 104, 1.
Ἀρτεμίσιος 5, 19, 1.
ἄρτι 2, 16. 3, 3, 1.
ἀρτῦναι 5, 47, 11.
ἀρχαιολογεῖν 7, 69, 3.
ἀρχαιόπλουτος 8, 28, 3.
ἀρχαῖος. τὸ ἀ. 2, 99, 2. 6, 5, 1. ἀπὸ ἀ. 5, 44, 1.
ἀρχαιότροπος 1, 71, 2.
ἄρχειν 1, 93, 2. 5, 29, 2, 8, 97, 1. im Civil 1, 115, 5. beim Heere 6, 29, 1. 32, 1. τινί 1, 93, 2. ἦρξα 1, 4, 1. 77, 4. 5, 91, 2. 6, 11, 2. 85, 3. ἄρχων 4, 57, 3. 69, 3. (οἱ) ἀρχόμενοι 3, 36, 2. ἀρχθῆναι 6, 18, 3.
ἄρχειν u. εσθαι anfangen 1, 144, 2. 4, 118, 9. πρῶτον, πρῶτος 3, 36, 1. 4, 87, 4. κακῶν 2, 12, 3. τῶν σπονδῶν ἔφορος 5, 19, 1. ἄρξαι πρῶτον 4, 87, 4.

ἄρχεσθαι 1, 25, 3. ἐνθένδε 2, 1, 1. ἀρξάμενοι ἀπό 8, 104, 1.
ἀρχή 1, 93, 3. 3, 82, 8. 4, 74, 3. 6, 90, 1. ἀρχὴν αὐτοκράτωρ 5, 27, 3. ἀρχαί 1, 90, 4. 6, 95. τὴν ἀρχήν im Anfange 2, 74, 2. überhaupt 4, 98, 1. 6, 56, 1.
ἀρχηγέτης 6, 3, 1.
Ἀρχιδάμειος πόλεμος 1, 1, 1.
Ἀρχίδαμος 3, 89, 1.
ἀρχικός 2, 80, 3.
ἀρωγός 7, 62, 1.
ἀσαφὴς ἐλευθερία 4, 86, 3.
ἀσαφῶς 4, 125, 2. ὁποτέρων ἀρξάντων 4, 20, 3.
ἀσεβεῖν 6, 53, 1.
ἀσθένεια 7, 63, 3.
ἀσθενεῖν 7, 60, 2.
ἀσθενής 1, 5, 1. 5, 97. 7, 4, 2. 60, 2. 75, 2. τὸ ἀ. 3, 52, 3.
Ἀσία 8, 58, 2.
ἀσκέπτως 6, 21, 1.
ἄσκησιν παρέχειν 5, 67, 3.
ἄσμενος 4, 21, 1. 6, 12, 2. 60, 3? ἀσμένοις 4, 28, 4.
ἀσμένως 4, 21, 1? 6, 60, 3.
ἀσπίς 4, 93, 4.
ἄσπονδος 2, 22, 2. 5. 32, 5 τὸ εὐπρεπὲς ἄ. 1, 37, 4.
ἀστάθμητος 3, 59, 1.
ἀστέγαστον 7, 87, 1.
ἀστέρες 2, 28.
ἀστοί 2, 36, 3.
ἄστυ 2, 13, 6.
ἀσφάλεια 4, 68, 4. Sicherung 3, 13, 1. 6, 59, 2. ἀσφαλείᾳ 2, 44, 2. 3, 56, 3. ἐν ἀ. εἶναι 2, 75, 4. ἐς ἀ. ποιεῖσθαι 8, 1, 4. μετ' ἀσφαλείας 1, 120, 4. δι' ἀσφαλείας 1, 17, 1.
ἀσφαλής 1, 69, 4. 4, 61, 2. 6, 23, 3. ἀσφαλές 3, 82, 7. τὸ ἄ. 5, 7, 2. 97. 6, 18, 5. 55, 4. ἐκ τοῦ ἄ. 1, 39, 1. ἐς τὸ ἀ. 6, 101, 5. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον 8, 24, 4. ἀσφαλέστερα 2, 43, 1.
ἀσφαλῶς 1, 37, 1. 2, 63, 2. 6, 23, 3. οἰκεῖν 6, 18, 8. τίθεσθαι 4, 18, 2. ἀσφαλεστέρως 4, 71, 2.
ἀσχολία ὑπερόριος 8, 72, 2.
ἀτάκτως 3, 108, 3. 5, 9, 2.
ἀταλαίπωρος 1, 20, 4.
Ἀταλάντη 2, 100, 2.
ἅτε 7, 24, 1. ἅτε οὐ 4, 130, 4.
ἀτείχιστος 1, 64, 1.
ἀτέκμαρτον δέος 4, 63, 1.
ἀτελής 5, 46, 5.
ἀτιμάζειν 6, 38, 4.
ἄτιμός τινος 3, 58, 4. ἀτιμίαν 5, 34, 3.
ἀτιμώρητος 3, 57, 4.
ἀτολμία 2, 89, 5. 4, 120, 3.
. . . ατο 3, 13, 4. 4, 31, 2. 7, 4, 7.
ἄτολμος 1, 17, 2.
ἀτοπία 2, 51, 1. 3, 82, 3.
ἄτοπος 2, 49, 1. 3, 38, 4.
ἀτόπως 7, 30, 1.
ἄτρακτος 4, 40, 2.
Ἀτραμύττιον 8, 108, 3.
Ἀττική 1, 9, 2.
Ἀττικίζειν 8, 87, 1.
Ἀττικός 1, 97, 2. 5, 28, 3. 29, 3.
αὖ 1, 10, 4. 2, 89, 8. 3, 113, 2. 4, 23, 2. 5, 43, 1. 7, 25, 7. 79, 3. οὐδ' αὖ 1, 15, 3. 4, 87, 3. καὶ — αὖ 1, 91, 4. zw. 8, 94, 3. πάλιν αὖ 7, 46.
αὐθαίρετος 1, 78, 3.
αὐθέντης 3, 58, 4.
αὖθις 1, 70, 2. 5, 36, 1. 6, 90, 1. 7, 42, 5. 70, 7. ἐς α. 4, 23, 2? 63, 2.
αὐλίζεσθαι πρὸς τὴν θάλασσαν 7, 35, 2.
αὐτάγγελος 3, 33, 2.
αὐτάρκης 2, 41, 1.
αὐτερέτης 1, 10, 6. 3, 18, 3.
αὐτίκα 2, 41, 2. 49, 5. (ἐς) τὸ α. 6, 69, 4. 8, 82, 1.
αὐτοβοεί 2, 81, 3. 5, 3, 2.
αὐτόδεκα 5, 20, 1.
αὐτόδικος 5, 18, 1.
αὐτόθεν 2, 69. 3, 51, 2. 4, 52, 1. 6, 21, 2. 22, 3. 37, 2. 7, 17, 1. οὐκ ἔλαθεν 5, 6, 3. ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν 5, 83, 1. vgl. 2, 25, 1. ὁ αὐτόθεν πεζός 7, 71, 1. 8, 63, 1? οἱ αὐτόθεν 3, 7, 3. aus diesen Gründen 1, 141, 1.
αὐτόθι 2, 70, 1?
αὐτοκράτωρ 1, 126, 5. 4, 63, 1. 64, 1. 5, 27, 3. 6, 8, 2. μάχη 4, 126, 5. λογισμός 4, 108, 3.
ἀπὸ ταὐτομάτου 6, 36, 2.
αὐτομολία 1, 142, 2. 7, 13, 3?
αὐτονομία 3, 46, 4. 8, 64, 3.
αὐτόνομος 1, 144, 3. 2, 29, 2.
αὐτόπολις 5, 79, 1.
αὐτός I. er, er selbst 1, 114, 2. 2, 40, 2. 65, 9. 3, 7, 3. 19, 1. 4, 77, 4. 113, 2. 5, 56, 2. 6, 23, 1. 54, 6. 64, 5. 8, 56, 3. zw. 1, 74, 3. 5, 18, 5. b. Inf. 1, 69, 4. 118, 3. 3, 27. αὐτοί er selbst mit seinen Amtsgenossen 1, 91, 2. 4, 9, 4. δεύτερος αὐτός 1, 46, 2. 5, 4, 1. seinerseits 4, 61, 3. vgl. καὶ

αὐτός. welche aus ihrer eignen Mitte 3, 23, 2. 4, 49. vgl. 5, 59, 1 u. 4, 1, 1. wiederholt 3, 7, 3. αὐτοί 4, 90, 1. 131, 1. 8, 55, 3 αὐτοὶ Ἀθηναῖοι 1, 27, 3. 63, 3. 2, 11, 1. 3, 2, 2. 6, 25, 2. ἡμᾶς αὐτούς 3, 59, 3. 4, 38, 2. σφῶν αὐτῶν pleon. 1, 128, 1. 8, 14, 4. 65, 1. ἡμῶν αὐτῶν 2, 11, 2. 39, 3. 3, 54, 3. 6, 22, 1. vgl. 7, 61, 2. τὰ ἡμέτερα αὐτῶν 1, 32, 2. vgl. 4, 97, 3. 6, 21, 2. 67, 3. αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους 2, 65, 6. αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς 6, 40, 3. vgl. 72, 4. 7, 66, 3. αὐτοὶ ἑκάτεροι 1, 105, 4. αὐτός τις 1, 40, 4. 6, 31, 3. 77, 2. αὐτὸς ἰδίᾳ 1, 132, 2. αὐτός τε καὶ ἔχων 8, 55, 3. auch in den obliquen Casus betont: im Ge. 1, 75, 1. 3, 11, 3. 4, 1, 1. 20, 3. 5, 13, 1. 7, 48, 3. b. Inf. 1, 123, 2. im Da. 4, 2, 2. 5, 31, 5. 6, 28, 2. im Ac. 1, 83, 2. 4, 71, 1. 5, 43, 2. 6, 56, 3. im Ac. des Subjects 1, 28, 3. 4, 48, 1. 97, 3. 5, 36, 1. 6, 38, 1. 7, 28, 3. 8, 48, 5. αὐτῶν für ἡμῶν αὐτῶν 1, 143, 1. αὐτούς für ὑμᾶς αὐτούς 3, 54, 1. 58, 1. vgl. 1, 86, 2. 6, 18, 3. für σφίσιν αὐτοῖς 1, 68, 2. von selbst 4, 4, 2. 69, 2. aus eignem Antriebe 1, 15, 3. 75, 1. 128, 2. 2, 13, 1. 3, 65, 1. 4, 60, 2. 128, 3. 5, 65, 3. 80, 3. 91, 1. für sich 6, 3, 3. allein 1, 39, 2. 2, 39, 2. 5, 60, 1. 6, 37, 1. 8, 21, 2. gerade 1, 7, 1. 2, 3, 3. 7, 74, 1. 8, 75, 2. καὶ αὐτός 2, 11, 1. 3, 4, 2. 4, 10, 5? 73, 4. 6, 90, 1. 8, 99, 2. 104, 1. pleon. 1, 50, 4. 62, 3. 105, 5. 5, 6, 3. 6, 10, 2. Kürze 5, 8, 1. 6, 88, 7. οὐδ' αὐτός 5, 60, 1. sogar selbst 2, 14. vgl. τίς.

II. αὐτοῦ etc. ejus etc. οἱ Μακεδόνες αὐτῶν 4, 126, 3. 132, 3. 7, 64, 1. Οἰνεῶν αὐτῶν 3, 102, 1. 4, 109, 1. dem Rel. entsprechend 3, 13, 5. 4, 92, 7. 126, 3. 128, 1. den Begriff erneuernd 2, 62, 1. 4, 93, 2. 6, 82, 2. auf Entfernteres 3, 2, 2. auf die Vorfahren 6, 4, 3. αὐτούς ihn u. die Seinigen 1, 126, 4. 6, 59, 3. vgl. 64, 5. für σφᾶς 1, 95, 2. 5, 32, 4. 40, 2. 8, 76, 6. vgl. 2, 13, 1. 4, 73, 4. 128, 2. 8, 47, 2. dem Prädicat im Genus assimilirt 2, 18, 1. 5, 26, 2. αὐτό auf e. Fem. bezogen 1, 1, 2. 122, 3. 5, 86. 6, 10, 1? auf e. Verbum 1, 22, 1. 69, 2. 3, 47, 3. 53, 4. 4, 18, 1. 59, 2. 5, 86. 6, 15, 1. 91, 5. 7, 21, 2. das substantivirte Neutrum demonstrativ 1, 1, 2. 69, 2. 122, 3. αὐτά 1, 97, 2. 144, 5. 2, 43, 1. (48, 2. 51, 2?) 4, 106, 2. 5, 57, 1. 6, 87, 3. 8, 50, 5. ὅσα 7, 74, 1. αὐτοῦ 2, 48, 2. 49, 5? 4, 61, 5? 4, 92, 5. 5, 86. αὐτῶν 1, 26, 3. 3, 82, 4. 84, 1. 4, 64, 1. ἀπ' αὐτοῦ 1, 68, 1. 2, 18, 2. 1, 124, 2? 4, 105, 1. 8, 92, 3. 99, 2. δι' αὐτό 1, 2, 1. 84, 2. 5, 86. 115, 1. 7, 6, 3. 8, 88. δι' αὐτά 1, 2, 1. 36, 1. ἐν αὐτῷ 1, 22, 1. 2, 42, 3. ἐξ αὐτοῦ 5, 86. (nicht temporal 5, 2, 2.) ἐξ αὐτῶν 2, 49, 2. 3, 82, 8. ἐς αὐτό etc. 1, 74, 1. 138, 3. ἐς αὐτά 1, 121, 4. ἐπ' αὐτά 2, 36, 3. μετ' αὐτοῦ 3, 59, 3. πρὸ αὐτῶν 1, 1, 2. bezeichnet Verhältnisse 6, 10, 3. Verhandlungen 5, 27, 1. Thaten 2, 35, 3. vgl. 2, 49, 2. 4, 18, 2. 7, 66, 1. 77, 4. Pläne 6, 90, 3. Macht 1, 144, 5. 2, 36, 3. Eigenschaften 2, 60, 4. 6, 87, 3. statt des Rel. 4, 42, 2.

III. ὁ αὐτός 1, 140, 1. 5, 75, 2 ἡ αὐτὴ ὀργή 1, 140, 1. ὁ χρόνος ὁ αὐτός 5, 115, 1. auf ὅσπερ bezogen 7, 18, 4. ὁ αὐτός εἰμι 2, 61, 2. 3, 38, 1. οἱ αὐτοί dem Stamme nach 1, 2, 2. mit dem Da. 3, 64, 1. 4, 36, 3. 6, 18, 4. 7, 57, 2. τὸ αὐτό 1, 36, 4. 3, 37, 1. 4, 17, 2. 19, 2. 5, 105, 2. 6, 18, 4. 7, 81, 2. zugleich 2, 40, 3. 4, 17, 1. 6, 87, 3. vgl. 7, 18, 4. 21, 3. λέγειν 5, 31, 5. auf e. Fem. bezogen 6, 82, 4. auf e. Verbum 3, 42, 5. ταὐτὰ γιγνώσκειν 5, 36, 1. κατὰ τὸ αὐτὸ πράσσειν 5, 65, 3? 8, 6, 1. 87, 2. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐψευσμένος 1, 79, 2. ἐς τὸ αὐτὸ 5, 55, 2. 96. 7, 35, 2. ἐν τῷ αὐτῷ (τῷδε) 3, 11, 2. 4, 35, 1. 5, 77, 4. 7, 63, 2. 87, 2. 8, 78, 1. κατὰ τὰ αὐτά 5, 18, 7. 66, 3. ἐς τὰ αὐτά 3, 59, 3.

αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα 1, 138, 4.

αὐτοτελής 5, 18, 1.

αὐτοῦ 5, 10, 9. 7, 64, 1. 8, 90, 3. ἐν 3, 81, 2. ἐν — αὐτοῦ 5, 22, 1. ἐς τὴν Μ. αὐτοῦ 8, 28, 5. ὁ αὐτοῦ πόλεμος 6, 88, 9. τὰ αὐτοῦ 2, 38, 1. 6, 34, 1. für αὐτόσε 4, 30, 2.

αὐτουργός 1, 141, 2.

αὐτόφωρος 6, 38, 3.

αὐχεῖν 2, 39, 3.

αὔχημα 2, 62, 5.

αὔχησις 6, 16, 5.

αὐχμοί 1, 23, 3.

ἀφαιρεῖν 5, 23, 5

ἀφαιρεῖσθαι 3, 58, 4. 6, 11, 3. τινί τι 7,5,3? ohne Object 1,2,1. Ps. 5,69,1.

ἀφάνεια ἀξιώματος 2, 37, 2.
ἀφανής 1, 134, 1. 2, 34, 3. 4, 63, 1. 67, 4. 8, 105, 2. τὸ ἀ. 2, 42, 3. ἐκ τοῦ ἀ. 4, 36, 2. τὰ ἐν ἀφανεῖ 7, 75, 4.
ἀφανίζεσθαι 8, 38, 1.
ἀφειδής 4, 26, 5.
ἄφθονος 7, 58, 5. 70, 5?
ἀφιέναι 2, 49, 1. 5, 78. 7, 19, 4. hinlassen 4, 38, 3. frei lassen 1, 103, 2. 8, 87, 5. aufgeben 4, 28, 2. mit dem Inf. 2, 13, 2. ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι 5, 91, 2. zw. 2, 63, 2. Augment 2, 49, 1.
ἀφικνεῖσθαι 3, 72. ἐς ἀνάγκην 1, 124, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς ὀλίγον 4, 129, 5. mit dem Inf. 1, 128, 2. ἀφῖκτο 7, 75, 6. zw. 4, 85, 2.
ἀφιστάναι 1, 93, 4. ασθαι 1, 38, 1. 139, 2. 2, 47, 3. 4, 118, 7. τοῦ πολέμου 7, 7, 2. εἰς 1, 101, 1. 3, 54, 3.
ἀφνειός 1, 13, 4.
ἀφορμᾶν 4, 78, 5.
ἀφορμή 1, 90, 2.
ἄφρακτος 1, 6, 1. 117, 1. 3, 82, 7. 83, 2. 6, 33, 3.
Ἀχαΐα 1, 115, 1.
ἀχθηδών 2, 37, 2. 4, 40, 2.
Ἀχιλλεύς 1, 3, 3.
ἀχρεῖος 1, 84, 3. 93, 4. 2, 40, 2.
ἀχρηματία 1, 11, 1.
ἄχρηστος 2, 78, 2.
ἄψαυστος mit dem Inf. 4, 97, 3.

βάθος 5, 68, 3.
βαίνειν. βεβάσθαι etc. 1, 123, 3.
βάλανος, βαλανάγρα 2, 4, 2.
βακτηρία 8, 84, 1.
βάλλειν 8, 75, 1.
βάρβαρος 1, 18, 3. 73, 3. 82, 2. οἱ 1, 3, 4.
βασανίζειν 6, 53, 3.
βασιλεῦσαι 1, 14, 2. 2, 97, 3. 101, 4.
βασιλεύς 1, 111, 1. 2, 62, 3. 8, 37, 2. 47, 1.
βέβαιος zweier End. 1, 32, 1. 3, 10, 1. sicher 1, 122, 1. fest anhänglich 2, 40, 4. zuverlässig 3, 11, 1. 5, 43, 3. vgl. 6, 34, 5. κίνδυνος 3, 39, 6. ἀπιστία 8, 66, 4. βέβαιον 1, 2, 3. 124, 1. 3, 83, 1. τῆς διανοίας τὸ β. 2, 89, 4. τὰ β. τῆς γνώμης 1, 70, 2.
βεβαιότης 4, 51, 1. 66, 3.
βεβαιοῦσθαι 2, 35, 2. 4, 70, 3. 6, 34, 1. 78, 2.
βεβαίως 1, 132, 1. 4, 62, 2. 72, 4. 112, 2? 6, 73. 8, 24, 4. 63, 2? φίλιος 2, 7, 3. βεβαιότερον τάσσεσθαι 5, 71, 3. τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι 6, 73. βεβαιότατα φύσεως ἰσχὺν δηλώσας 1, 138, 3.
βεβαίωσις 1, 140, 6. 4, 87, 1.
βελτίων. λόγος 1, 102, 3. ἐπὶ τὸ β. χωρεῖ 7, 50, 3. οἱ βέλτιστοι 8, 47, 2.
βέλτιστος 4, 59, 1. ἄρχειν 6, 39, 1.
βήξ 2, 49, 2.
βία 1, 11, 2. 3, 2, 2. 107, 2. 4, 86, 4. βίᾳ 1, 102, 2? τινός 1, 43, 2. 5, 21, 2.
βιάζεσθαι 7, 70, 7. 8, 27, 3. activ 4, 29, 4. passiv 1, 2, 1. 4, 10, 3. 5, 98, 3. 5, 3, 1. 7, 38, 3. Gewalt gebrauchen 1, 28, 2. 4, 9, 4. vgl. 3, 55, 1. durchdringen 7, 69, 4. 83, 3. ἐς — 1, 63, 1. mit dem Inf. 7, 79, 1.
βίαιοι ἐσφοραί 1, 141, 3. ἀναχώρησις 4, 31, 3. vgl. 5, 73, 5.
βιαίως 3, 23, 4. 3, 89, 4. 8, 48, 6. βιαιότερον ἀνάγεσθαι 2, 33, 3. ἐξηγεῖσθαι 6, 85, 2.
βίος 3, 84, 2. 6, 16, 4.
βλάβη 2, 65, 4. τινός 6, 41, 2. ἐν β. εἶναι 5, 52, 2.
βλάπτειν 1, 141, 6. μεγάλα etc. 6, 33, 4. 64, 2. σφόδρα 6, 92, 4. μέγιστον καὶ οὐχ ἥκιστα 7, 44, 6. vgl. 24, 3. τῷ βελτίστῳ 4, 74, 4. βλαφθῆναι u. βλαβῆναι 1, 141, 1. βλάψεσθαι 1, 81, 2.
βλαστάνειν 3, 26, 2.
βοᾶν 4, 11, 3. mit d. Inf. 8, 86, 1.
βοή 3, 22, 5. 8, 92, 9.
βοήθεια 3, 24, 3. 4, 8, 3. 8, 15, 3.
βοηθεῖν ἐναντία 3, 55, 2. τοῖς παροῦσι etc. 1, 123, 2. 3, 67, 4. ἐπὶ τὰς ναῦς 8, 11, 1. vgl. 5, 52, 2.
βοηθός Adj. zweier End. 1, 50, 5.
Βοιωτία 1, 2, 2. οἱ 8, 5, 2.
Βόλισσος 8, 24, 3.
βορέας 3, 4, 3. 23, 5.
βόσκειν 7, 48, 5.
βοτάμια 5, 53, 1.
βούλεσθαι 2, 4, 4. 4, 78, 3. 80, 3. 5, 65, 2. 66, 3? 113, 1. βουληθῆναι 8, 46, 1. Augment 2, 2, 3. 6, 79, 2. mit dem (Ac. u.) Inf. 3, 51, 2. 7, 53, 1. 8, 27, 1. ἐς τόπον 3, 20, 3. ταῦτα 6, 74, 2. 8, 92, 6. τὰ Συρακοσίων 6, 50, 1. anders 2, 12, 2. δουλείαν 6, 82, 4? βουλομένῳ ἦν 2, 3, 2. 4, 85, 2. sich anmassen 4, 10, 1. Inf. erg. 2, 35, 2. 8, 5, 3. τὸ βουλόμενον 1, 90, 2.
βουλεύειν 4, 41, 1. 6, 39, 1. 91, 3.

8, 66, 1. 76, 6. εσθαι 1, 91, 4. 2, 74, 1. 5, 8, 3. 7, 72, 2. ἴσον 2, 44, 3. εὖ τι 4, 59, 3. (τὰ) ἄριστα 1, 43, 2. πρός τι 7, 47, 1. 60, 1. περί τινος 3, 29, 2.

βουλευτήριον 2, 15, 2.

βουλή ohne Art. 3, 71, 3.

βούλησις 5, 105, 1. 6, 69, 2. βουλήσει 7, 57, 6. ἀνθρωπείας δυνάμεως 6, 78, 2. δικαίᾳ β. 3, 68, 1. βούλησιν ἐλπίζειν 6, 78, 2.

βράγχος 2, 49, 2.

βραδύς 6, 34, 4. γίγνεσθαι 7, 43, 5.

βραδυτής 5, 75, 2.

βράχεα 2, 91, 3.

βραχέως 1, 141, 2.

βραχύς 5, 53, 2. 8, 106, 1. βραχύτατον ἀπέχειν 4, 24, 4. niedrig 2, 76, 2. 7, 29, 2. gering 1, 14, 3 78, 1. 117, 3. 130, 2. 140, 5. 6. 2, 99, 4. 4, 98, 2. 5, 111, 3. 7, 77, 6. μάχη 2, 22, 2. διάνοια 3, 36, 3. πρόφασις 6, 8, 3. ἐπὶ βραχύ 1, 118, 2. κατὰ βραχύ 1, 64, 2. 4, 96, 3. ἐκ βραχέος 3, 92, 3. 7, 49, 3. διὰ βραχέος 2, 83, 4. 4, 14, 1. 76, 4. ἐν βραχυτάτῳ 3, 46, 1. βραχέα ἥδεσθαι 3, 40, 2.

βραχύτης μελέτης 1, 138, 4. γνώμης 3, 42, 1.

βρόχος 2, 76, 3.

βρῶσις ἀναγκαία 2, 70, 1.

βύζην 4, 8, 5.

βωμός 1, 126, 6. 4, 98, 4. 8, 84, 1.

γαλήνη ohne ἐν 4, 26, 5?

γαμικά 2, 15, 4.

γάρ erklärt 1, 8, 3. 13, 3. 17, 2. 29, 3. 69, 2. 3. 73, 2. 77, 1. 3. 120, 1. 4. 140, 2. 2, 2, 1. 4, 1. 29, 2. 39, 2. 52, 3. 61, 1. 62, 2. 3, 38, 1. 97, 2. 4, 10, 3. 59, 3. 67, 6. 72, 3. 6, 1. 65, 2. 7, 1, 3. 23, 2. 56, 4. 8, 6, 3. γὰρ ἄν denn sonst 1, 11, 1. 68, 4. 69, 2. 102, 1. 4, 126, 5. 5, 12, 2. 7, 51, 1. vgl. ἄν A. auf ein erg. nein bezogen 5, 95. aufs Folg. bezogen 3, 57, 1. 4, 132, 2. nämlich 1, 2, 3. 2, 72, 1. 3, 2, 1. 4, 17, 3. 43, 2. 88, 4. 5, 9, 1. οἱ δέ, κρίνουσι γὰρ — 1, 87, 1. 8, 100, 3. vgl. 4, 70, 3. auf e. erg. ja bezogen 5, 97. γάρ mit erg. Verbum 6, 24, 2. 68, 4. 8, 86, 3. 87, 3. in zwei Sätzen hinter einander 1, 40, 4. 91, 2. 2, 5, 2. 44, 3. 3, 2, 2. ἀλλὰ — γάρ 6, 77, 2. καὶ γάρ 1, 73, 2. 6, 102, 3. καὶ — γάρ 1, 31, 2. 77, 1. 137, 1. 7, 48, 3. 5. 8, 109, 1. καὶ γὰρ καί 6, 61, 1. 8, 64, 2. οὐδὲ γάρ 4, 68, 5.

γέ 6, 33, 5. nach μέντοι, καίτοι 1, 3, 2. μέν γε 1, 40, 3. 3, 39, 2. ἕν γε 7, 44, 2. νῦν γε 7, 63, 1. εἷς γε 1, 80, 2. γε δή 4, 78, 2. 8, 41, 2. ὅς γε 6, 37, 2. 8, 76, 5. vgl. 1, 39, 1.

γεγωνίσκειν 7, 76.

γέλως. ἐς γ. τρέπειν 6, 35.

γενεά 1, 14, 1.

γενναῖον 3, 83, 1. 4, 92, 7.

γενναιότης 3, 82, 6.

γένος 1, 24, 1.

γέρα 1, 13, 1. 25, 3.

Γεράστιος 4, 119, 1.

γεωμόρος 8, 21, 2.

γῆ 1, 81, 2. 5, 18, 1. ohne Art. 2, 21, 2. 38. τῆς γῆς εἴργεσθαι 6, 21, 1. erg. 2, 92, 3. 99, 3? 6, 92, 1.

γηράσειν u. σεσθαι 6, 18, 7.

γίγνεσθαι, nicht γίνεσθαι 1, 2, 2. 4, 120, 4? 8, 100, 2? γίγνεται Ἀθηναῖος 2, 67, 2. δῆμος 8, 91, 3? κωλυτής 3, 23, 3. 5, 9, 7. 8, 50, 3. αἵρεσις 2, 61, 1. τροπή 1, 49, 6. οὐ γ. περιτείχισις 4, 131, 1. τὰ διαβατήρια 5, 55, 3. 116, 1. βοήθεια 5, 64, 1. γίγνονται λόγοι 8, 14, 2. φυλακαί 4, 26, 5. στάδιοι αὐτοῖς εἴκοσιν 6, 97, 3. vgl. 99, 1. γίγνεται ἄδικος 3, 42, 3. ἄπρακτος 6, 52, 2. ἔκπυστος 3, 30, 1. vgl. 2, 50? εὔπορον 6, 90, 3. φυλῆς 2, 29, 2. τινός 4, 98, 2. 5, 5, 1. τινῶν 3, 56, 4. τινί 5, 49, 4. 93. herauskommen 1, 87, 2. 4, 9, 2. διὰ μέσου 4, 20, 1. vgl. διά. ἔν τινι 6, 15, 3. vgl. 1, 74, 1. ἐπὶ ποταμῷ 7, 80, 3. ἐπ' ἀμφότερα 1, 139, 4. κατὰ τὴν Λακωνικήν 4, 3, 1. κατὰ ξυστάσεις 2, 21, 2. κατὰ χώραν 3, 24, 3. καθ' ἕν 3, 10, 3. 8, 46, 2. κατὰ σφᾶς αὐτούς 5, 112, 1. μετά τινος 4, 125, 1. 5, 38, 4. ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν τάλαντα 6, 62, 4. ἅμα 4, 30, 3. πανοικησίᾳ 3, 16, 1. ῥᾷον 7, 84, 1. μᾶλλον 3, 82, 2. ἐντός 6, 100, 3. ὅτι ἐγγυτάτα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν 3, 40, 6. ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο 3, 68, 3. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ etc. impers. 1, 137, 4. wo ποιεῖσθαι zu erwarten 3, 86, 2. τὸ γενόμενον 6, 58, 1. τὰ γιγνόμενα der Ertrag 6, 54, 5.

γιγνώσκειν 2, 48, 2. 3, 84, 1. 6, 18, 8. zw. 4, 20, 3. 8, 71, 3. ohne Object 8, 12, 1. ὁμοῖα 1, 77, 4. ἄριστα 6, 8, 2. γνῶναι einsichtig beurtheilen

2, 60, 4. 8, 68, 4. τὸ δοκοῦν οὐκ ἔγνωσται 3, 38, 2. entscheiden 4, 20, 3. 99. mit dem Part. 1, 36, 2. 102, 3. 124, 2. 4, 63, 2. 7, 77, 7. μέγα 3, 36, 3.

γλῶσσαν ἱέναι 3, 112, 3. ἀπὸ γλώσσης 7, 10.

γνώμη Geist, Sinn 2, 38, 1. 43, 2. 4, 65, 1. μιᾷ γ. 6, 17, 3. γνώμην προςέχειν 1, 95, 2. ἔχειν Bedacht nehmen 3, 25, 2. Gesinnung 1, 71, 1. 130, 2. 140, 6. 2, 20, 3. 43, 2. 61, 2. 87, 2. 3, 83, 1. 4, 128, 4. τῇ γνώμῃ θαρσαλέος 2, 11, 3. παρὰ γνώμην 3, 12, 1. γνώμης ἐπιβουλή 4, 86, 4. τῆς γ. τὸ ξυγγενές 5, 108. γ. ἀνεχέγγυος 4, 55, 4. τῆς αὐτῆς γ. εἶναι 1, 113, 2. vgl. 3,70,4. 5,46,4. 8,74,3. πρὸς τὴν ἐκείνων γ. ἑστάναι 4, 56, 4. ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης 4, 68, 2. Verstand. γνώμης ξύνεσις 1, 75, 1. Einsicht 2, 62, 5. 3, 37, 4. 38, 4. τῆς γ. τὰ βέβαια 1, 70, 2. Berechnung 4, 18, 1. Erwartung 4, 28, 4. παρὰ γνώμην 1, 127, 1. 40, 1. 127, 1. 6, 11, 4. 34, 8. (anders 1, 70, 2. 4, 19, 3.) τὸ ἐλλιπὲς τῆς γ. 4, 63, 1. Politik 3,11,2. Ansicht 1,92. 3,42,5? ohne Art. 2, 12, 2. γνώμης τυχεῖν 3, 42, 5. Absicht, ohne Artikel 2, 12, 2. γνώμην ἔχειν 2, 86, 3. τὴν γ. ἔ. πρός τι 5, 13. ἦν τοῦ τείχους ἡ γ. 8, 90, 4. Eifer 6, 45, 1. vgl. 3, 31, 2. Vorschlag 3, 43, 4. 50, 1. γνώμην ποιοῦμαι 1, 128, 5. vgl. 3, 36, 2. γνώμας προτιθέναι 1, 139, 3.

γνώμων 1, 138, 3.

γνωρίζειν (τινί) 7, 44, 5.

γνῶσις 7, 44, 2.

Γόγγυλος 1, 128, 4.

γοῦν 6, 59, 3. 7, 82, 1? γ' ἂν οὖν 1, 76, 3.

γράμμα 5, 29, 4. γράμματα 1, 130, 1. Ἀσσύρια 4, 50, 1.

γράφειν 5, 29, 4. γεγραμμένον 1, 125.

γυμνοπαιδίαι 5, 82, 1.

γυμνά 3, 23, 4. γυμνόν 2, 49, 3?

γυμνητεία 7, 37, 2.

γυμνοῦσθαι 1, 6, 3.

γύμνωσις 5, 71, 2.

Δάϊθος 5, 19, 2.

δάκρυσιν 7, 75, 4.

δαπανᾶν trans. 4, 3, 3.

δαπάνη 1, 83, 1. 3, 31. 46, 1.

δάπανος 5, 103.

δᾴς 7, 53, 4.

Δασκυλῖτις 1, 129, 1.

δασμολογεῖν 2, 69.

Δαφνοῦς 8, 31, 1.

δέ 1, 53, 3. 56. 77, 2. 3, 26, 2. 8, 28, 3. zw. 1, 18, 6. 28, 3. 37, 2. 57, 1. 95, 1. 3, 26, 2. 3, 61, 2. 82, 5. 4, 77, 2. 5, 23, 1. 45, 2. 6, 38, 2. μετὰ ταῦτα δέ 1, 56, 1. für γάρ 6, 38, 2. während 6, 64, 2. 7, 28, 4. verbindet den No. u. Ge. eines Part. 2, 60, 4? 68, 4. 3, 24, 3. einen abs. Ge. u. No. 6, 78, 1. e. Ac. u. e. abs. Ge. 3, 55, 1. 4, 127, 1. e. Ac. u. Inf. 1, 67, 3. e. Präp. mit ihrem Casus u. e. Part. 2, 37, 2. 3, 58, 1. e. finalen Satz u. e. Part. 4, 1, 2. 120, 2. e. rel. Satz und e. selbständigen 2, 41, 2. 4, 89, 2. nach οὐ τοσούτῳ 2, 85, 2. nach οὐ μᾶλλον 6, 78, 1. bei Entgegnungen 2, 72, 4. 5, 91, 1. vgl. 3, 104, 6. im Nachsatze 1, 11, 1. 18, 3. ὁ δέ im Nachsatze 2, 65, 2. 8, 70, 1? nach e. Parenthese 1, 18, 3. 7, 33, 2. 8, 29, 2. ἄκων μὲν εἶπε δέ 6, 25, 2. zwei δέ nach einem μέν 1, 43, 2. 2, 90, 1. παρὰ δὲ τό 6, 66, 1. 7, 12, 1. τάχα ἂν δέ 6, 2, 4. zu streichen 8, 69, 1. καὶ — δέ 1, 132, 4. τέ — δέ 1, 11, 1. 2, 87, 1. 3, 52, 2. δ' οὖν 1, 3, 4. 10, 7. 2, 5, 4. 16? 18, 2? 34, 4. 54, 4. 6, 59, 3? 8, 87, 5. 97, 1. vgl. μέν.

δει —. δεδιώς 2, 11, 2. τὴν ἰδίαν παρασκευήν 5, 8, 1. περί τινι, τινός 1, 60, 1. τινὰ μή 2, 67, 4. 4, 86, 2. 6, 88, 2. vgl. 76, 1. τι μή 3, 83, 2. δεδιέναι ἔχειν 1, 136, 1. τό 5, 52, 1? 6, 61, 5. τὸ δεδιός 1, 36, 1. ἐδεδίεσαν 4, 55, 4. 5, 14, 1.

δεικνύναι ἄλλα 6, 86, 3. mit dem Part. 2, 62, 1. 5, 72, 2. übergeben 5, 41, 3.

δείλη 3, 74, 2.

δεῖν binden 1, 93, 3.

δεῖν fehlen. δέων bei Zahlen 8, 6, 5. vgl. 2, 2, 1. 4, 102, 2. 5, 16, 6. 7, 53, 3. δεῖ 2, 74, 1. 77, 3. 4, 10, 4. 6, 21, 1. ἔδει 3, 47, 3. 2, 5, 1. 84, 3. 95, 3. 4, 76, 3. 89, 1. ἂν ἔδει 1, 74, 4. εἰ δεῖ 2, 74, 1. 3, 112, 5. ἃ δεῖ 4, 3, 1. ἐν δέοντι 2, 89, 6. ἐς δέον 8, 94, 2. τὰ δέοντα 1, 138, 4. Inf. erg. 3, 2, 1? 4, 5. 55, 1. 92, 3. 6, 41, 1. 88, 7. 7, 43, 2. 8, 43, 2.

δεινός 6, 36, 3. δεινὰ ποιεῖν 5, 42, 3. δεινὸν ποιεῖσθαι 1, 102, 3. δεινὸν μή 3, 102, 2. τὸ δεινόν 2, 42, 3. 3, 22, 4. 45, 1. mit dem Inf. u. μή 7,

25, 5. τὰ δεινά 8, 46, 2. τὰ δεινότατα 3, 53, 2.
δεινότης 3, 37, 5. 4, 10, 5.
δεινοῦν 8, 74, 2.
δεῖσθαι 3, 69, 2? 5, 38, 1. τι 8, 33, 1. ἅπερ 6, 78, 4. ξύμφορα 1, 32, 1. Βοιωτοὺς ὅπως 5, 36, 3. mit zwei Ge. 1, 32, 4. οὐ δέομαι πολεμεῖν 4, 130, 3. Inf. erg. 1, 27, 3.
δεκαέτης 1, 23, 4.
Δεκελεικὸς πόλεμος 7, 27, 2.
δελφινοφόρος 7, 41, 1.
Δελφοί 1, 121, 2. οἷς 1, 143, 1.
δενδροτομεῖν 1, 108, 1.
δεξιός 3, 82, 7. ohne Artikel 4, 93, 4.
δέος 2, 37, 3. 42, 3. τοῦ καρποῦ 4, 84, 2. ἐς Σ. 6, 85, 3. δέει τῶν Κ. μή 1, 26, 1. vgl. διά II.
δέρρεις 2, 75, 4.
δεῦρο 3, 64, 2. 6, 10, 1?
δεύτερος 2, 97, 5. τὰ δ. 6, 78, 4.
δέχεσθαι 1, 9, 1. 2, 36, 2. 72, 3. 3, 53, 1. 5, 94. 6, 89, 5. 7, 44, 4. 77, 5. 8, 49. πόλει 4, 103, 3. 6, 44, 2. 8, 90, 4. μιᾷ νηί 2, 7, 2. ὀξέως 145, 4. 2, 11, 6. widerstehen 7, 44, 4.
δεχήμερος 5, 26, 3.
δή 1, 37, 2. 57, 1? 3, 48? 61, 2. 4, 46, 3. 59, 3. 6, 89, 1. 8, 9, 1. ἀεὶ δή ποτε 1, 13, 3. beim Superl. 1, 1, 2. 122, 4. 5, 28, 3. πολὺ δή 1, 35, 2. bei Verben 2, 64, 4. ὅτε δή 2, 102, 4. ὅπως δή 5, 85, 1. κατὰ δή — 1, 24, 1. vgl. 3, 66, 2. zwei Mal 5, 74, 1. zurückweisend 2, 29, 4. 5, 105, 2. für δῆθεν 3, 10, 3. 4, 67, 4. 6, 10, 3. 54, 4. 80, 1. 2. νῦν δή 6, 24, 2. ὅστις δή 8, 87, 4. δὲ δή 1, 142, 1?
δῆθεν 1, 92. 127, 1. 3, 111, 1.
Δήλια 3, 104, 2.
δῆλος ὅτι 1, 93, 1. δῆλον ποιεῖν mit dem Part. 3, 64, 1. δῆλον δέ 1, 11, 1.
δηλοῦν 1, 82, 1. mit d. Part. 1, 11, 3. 21, 2. 2, 50. mit dem Inf. 4, 38, 1. δηλωθέντος 1, 74, 1.
δημιουργοί 5, 47, 11.
δημοκρατήσεσθαι 8, 75, 2.
δημοκρατία 2, 37, 1.
δῆμος 5, 76, 1. ohne Art. 1, 107, 3. 8, 1, 5. 68, 2. γίγνεται 8, 91, 3. οἱ τοῦ δ. 4, 130, 3. οἱ δῆμοι 8, 65, 1.
δημόσιον 5, 18, 6. (ohne Art.) 5, 50, 3. 6, 31, 3. τὰ δ. 2, 37, 3.
δημοτελής 2, 15, 3.
δημοτικός 6, 28, 2.
δῆτα 6, 38, 4.
διά 1) mit dem Ge. διὰ θαλάσσης 1, 2, 1. διὰ πάσης 1, 14, 3. διὰ δέκα ἐπάλξεων 3, 21, 2. διὰ βραχέος 2, 83, 4. 4, 14, 1. 76, 4. δι' ὀλίγου 3, 21, 2. δι' ἐγγυτάτου 8, 96, 2. διὰ πολλοῦ 3, 94, 4. 6, 11, 1. 4. vgl. 2, 29, 3. 89, 7. 97, 2. διὰ μακροῦ 6, 15, 3. δι' ἐλάσσονος 3, 51, 2. 6, 75, 1. διὰ μέσου 4, 20, 1. 5, 64, 3. οἱ διὰ μέσου 8, 75, 1. temporal. διὰ χρόνου 2, 94, 1. διὰ νυκτός 2, 4, 1. διὰ πλείστου 4, 115, 2. vgl. πολύς, πλείων, πλεῖστος. δι' ἐλαχίστου καιροῦ 2, 42, 3. διὰ παντός 1, 38, 1. 2, 49, 4. 7, 6, 1. διὰ πλείονος 1, 124, 2. δι' ὀλίγου 1, 77, 4. 4, 95, 1. 5, 14, 1. 69, 3. 6, 11, 3. vgl. 4, 47, 2 u. ὀλίγος. δι' ἐλαχίστης βουλῆς 1, 138, 3. δι' ὀργῆς 2, 11, 3. vgl. 60, 3. 8, 43, 4. διὰ φυλακῆς 8, 39, 3. vgl. 4, 30, 1. 7, 8, 3. δι' ὀλιγαρχίας 6, 11, 5. caussal 1, 83, 1. δι' ἀσφαλείας οἰκεῖν 1, 17, 1. διὰ ξυμφορῶν ἡ ξύμβασις ἐγένετο 6, 10, 1. δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατειλημμένος 4, 8, 6. διὰ τάχους 1, 63, 2. 8, 2, 2. διὰ ταχέων 1, 80, 2. 8, 6, 1. διὰ κενῆς 4, 126, 4. διὰ τρόπου 6, 11, 3. Redensarten. διὰ μάχης ἐλθεῖν 2, 11, 2. vgl. 6, 60, 3. δι' ἔχθρας γίγνεσθαι 1, 40, 3. διὰ φόβου εἶναι 6, 34, 2. δι' ὄχλου 1, 73, 2. διὰ πάθους 3, 84, 1. ἔχειν διὰ χειρὸς 2, 13, 2. 2, 76, 3. δι' ἀσφαλείας 1, 17, 1. δι' ἡσυχίας 2, 22, 1. διὰ φυλακῆς 2, 81, 3. διὰ κινδύνων 7, 8, 3. δι' αἰτίας 2, 60, 3.
II) mit dem Ac. 1, 83, 1. 2, 11, 3. 3, 27, 1. 4, 40, 2. 6, 12, 2. 83, 3. 7, 42, 2. διὰ δέος 6, 83, 3? διὰ φθόνον 2, 35, 2. διὰ τὴν πίστιν 3, 82, 7. διὰ πρόφασιν 5, 31, 3. δι' ἀχθηδόνα vom Zweck 4, 102, 2. vgl. 2, 89, 3. δι' ἑαυτόν 6, 9, 2. δι' ἑτέρους 3, 64, 1. δι' ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας 6, 80, 2. εἰ μὴ διά 2, 18, 3. zw. 5, 7, 1. vgl. αὐτός II u. III.
διαβαδίζειν 6, 101, 2.
διαβάλλειν 2, 18, 2. 3, 4, 2. 6, 15, 1. 30, 1. ἐς 3, 109, 3. εσθαί τινι 8, 81, 2.
διάβασις 4, 103, 4. 7, 78, 2.
διαβατήρια 5, 54, 2.
διαβοᾶν 8, 78, 1.
διαβολή 2, 65, 7. 6, 15, 1. 29, 3. 89, 1.
διαβόλως 6, 15, 1.

διάβροχος 7, 12, 2.

διάγγελος 7, 73, 4.

διάγειν 1, 90, 4. 4, 108, 1.

διαγνώμη 1, 87, 4.

διαγωνίζεσθαι 1, 39, 1. τι 4, 126, 3.

διαδικαιοῦν 4, 106, 2.

διαδοχή 2, 36, 1. 4, 8, 7. 7, 27, 2.

διάδοχός τινος 8, 85, 1. τριήρεις 1, 110, 2.

διάζωμα 1, 6, 4.

διαζώννυσθαι 1, 6, 4.

διαθροεῖν 6, 46, 4.

διαιρεῖν 2, 75, 4. 4, 48, 2. 110, 3. εῖσθαι 2, 75, 2. 78, 1. 5, 114, 1. 7, 19, 1. τοῖς ἔργοις 5, 26, 2. διαιρετός 1, 84, 3.

δίαιτα 2, 51, 2. 102, 5. 6, 15, 3.

διαιτᾶσθαι 7, 77, 2. Aug. 1, 132, 2. ὁμοιότροπα 1, 6, 4.

διακεῖσθαι 1, 75, 1. 4, 92, 3. 7, 77, 2.

διακελευσμός 7, 71, 4.

διάκενος 5, 71, 3.

διακηρυκεύεσθαι 4, 38, 2.

διακινδυνεύεσθαι 4, 19, 1.

διακινεῖν 5, 25, 2.

διακληροῦσθαι 8, 30, 1.

διάκοσμος 4, 93, 4.

διακρίνειν 5, 79, 3. εσθαι 1, 18, 5. 3, 9, 2. 4, 14, 3. 25, 7. 72, 4. 7, 34, 5.

Διάκριτος 2, 12, 1.

διακωλύειν. Inf. erg. 3, 64, 2. 6, 102, 2. τὸ πλεῖν 8, 82, 2.

διακωχή 3, 87, 1.

διαλανθάνειν 3, 25, 1. 8, 74, 2.

διαλέγεσθαι mit d. Inf. 5, 59, 5.

διαλείπειν 1, 112, 1. 7, 38, 3.

διαλλακτής 4, 60, 1.

τὸ διαλλάσσον 3, 10, 1. Ps. 3, 82, 2.

διαλύειν 1, 131, 2. 3, 83, 1. 5, 1. διαλυθῆναι ἐκ 6, 41, 2. σασθαι 1, 131, 2. 140, 4. 145. 2, 12, 3. 5, 1, 1. 80, 1. 113.

διαλυτής 3, 82, 4.

διαμαρτία 4, 89, 1.

διαμᾶσθαι 4, 26, 2.

διαμάχεσθαι 3, 40, 1. 7, 63, 1.

διαμέλλειν 1, 71, 1. 7, 49, 4. 8, 40, 1. 87, 4.

διαμέλλησις 5, 99.

διαμέμφεσθαι 8, 89, 2.

διαναστάς 4, 128, 4.

διαναυμαχεῖν 8, 78, 2.

διανοεῖσθαι. Ao. 1, 18, 4. mit dem Inf. 1, 141, 1. 8, 8, 2. 55, 2. des Fu. 1, 27, 2. zu erg. 1, 1, 1. 3, 82, 5. 8, 8, 2. 40, 3. vgl. 2, 93, 2.

διάνοια 1, 130, 1. 138, 1. 6, 76, 1. τῆς δ. τὸ βέβαιον 2, 89, 4. βραχεῖα 3, 36, 3. ἀξιόχρεως καὶ ἄπιστος 6, 31, 1. τὰς δ. καινοῦσθαι 3, 82, 3. κρατεῖν 6, 11, 5. ἐν δ. εἶναι 6, 65, 1.

διαπειρᾶσθαι 6, 91, 5.

διαπέμψασθαι 2, 14.

διαπιμπλάναι 7, 85, 3.

διαπολεμεῖν 6, 37, 1. 7, 14, 2. 25, 7.

διαπολέμησις 7, 42, 5.

διαπομπή 6, 41, 2.

διαπράσσεσθαι 1, 131, 2. 5, 89, 2.

διαπρεπής 6, 16, 2.

διαρκής 1, 15, 1.

Διάσια 1, 126, 3.

διασκευάζεσθαι 4, 38, 3.

διασκοπεῖν 7, 48, 3.

διάστασις 6, 18, 6?

διάστημα erg. 4, 66, 3.

διασώζεσθαι 2, 60, 2. 7, 63, 2.

διατείχισμα 3, 34, 2.

διατελεῖν ohne Part. 1, 34, 4.

διατιθέναι 6, 57, 3.

διατρίβειν 8, 78, 2.

διατριβή 5, 82, 3.

διαφαίνεσθαι 1, 18, 5. 4, 108, 3.

διαφέρειν. ψῆφον 4, 74, 4. πόλεμον 1, 11, 2. ἐπὶ πολύ 3, 83, 1. πολύ 1, 70, 1. αὐτῷ τι 3, 42, 2. διαφέρων präd. 3, 39, 5. τὸ διαφέρον πλῆθος 5, 102. τὰ διαφέροντα 1, 70, 1. 2, 43, 3. 6, 92, 5.

διαφερόντως 8, 68, 3.

διαφεύγειν 2, 90, 2. 4, 131, 2.

διάφευξις 3, 23, 5.

διαφθείρειν 2, 51, 4. von Schiffen 1, 29, 3. 2, 90, 4. 7, 41, 2. zu Grunde gehen lassen 1, 74, 2. 2, 69. 8, 47, 1.

διαφορά 1, 140, 3. τινος 7, 57, 10. ἐκ δ. 4, 83, 3.

διαφορεῖσθαι 6, 91, 6.

διάφορος 4, 3, 3. διάφορον 1, 56, 1. 68, 2. 4, 79, 2. 86, 4. 5, 115, 2. τὸ δ. 7, 75, 7. τῶν Ἀ. 2, 27, 2. ἐπενεγκεῖν τι τὸ δ. 7, 55, 2.

διαφόρως 7, 71, 5. τοῖς ἤθεσιν 6, 18, 8.

διαφρεῖν 7, 32, 1.

διαφυγγάνειν 7, 44, 8.

διαχεῖν 2, 76, 1.

διαχρῆσθαι 1, 126, 7.

διαψηφίζεσθαι 4, 88.
διαψύχειν 7, 12, 3.
δίγλωσσος 4, 109, 3. 8, 85, 2.
διδασκαλία 2, 42, 1. 87, 4.
διδάσκαλος 3, 82, 2. 5, 30, 1.
διδάσκειν τειχίζειν 7, 18, 2.
διδόναι. vgl. δίκη. ὅρκους 3, 82, 6. anbieten 1, 76, 2. 140, 3. τὰ γυμνά 5, 10, 4. mit dem Inf. 1, 58, 2. 2, 27, 2. 4, 19, 1. vergönnen 3, 40, 3. 109, 3. intr. 4, 108, 3.
διεγγυᾶν τινος 3, 70, 1.
διείργεσθαι 6, 1, 1. 8, 33, 2?
διεκπλεῖν 1, 50, 1.
διέκπλους 1, 49, 2. zw. 7, 69, 4.
διεκπολιορκεῖν 3, 17, 2.
διεξέρχεσθαι 7, 85, 2.
διέρχεσθαι 6, 46, 4. 7, 43, 7.
διετήσιος 2, 38, 1.
Διῆς 5, 35, 1. 82 1.
διικνεῖσθαι 7, 79, 2.
διισθμίζειν 3, 15.
διιστάναι 4, 74, 3. 6, 77, 2. 8, 96, 3.
διίστασθαι 1, 15, 3. 87, 3. 4, 32, 3. 61, 1.
Διιτρέφης 3, 75, 1. 4, 119, 2. 7, 29, 1.
δικάζεσθαι 1, 77, 1.
δίκαιός εἰμι mit dem Inf. 1, 40, 3. vgl. 4, 17, 4. λόγος 1, 76, 2. λόγοι 5, 18, 10. 98. δικαίῳ χρῆσθαι 5, 18, 3. τὸ δ. 3, 10, 1. 39, 3. 82, 8. 4, 61, 3. 62, 2. 5, 86. ἐκ τοῦ δ. 2, 89, 2. δίκαια 1, 37, 3. 40, 2. 71, 1. 3, 44, 3.
δικαιοῦν 1, 140, 2. 2, 61, 3. 4, 122, 3. 5, 26, 2. 105, 1. 6, 89, 5. οὖσθαι 3, 40, 3.
δικαίωμα 1, 41, 1. 6, 80, 1.
δικαίως 3, 56, 4. 67, 3. 4, 62, 3. 6, 34, 7.
δικαίωσις 1, 141, 1. 3, 82, 3. 4, 86, 4. 5, 17, 2. 8, 66, 2.
δικαστὴς μέσος 4, 83, 1. ήρια 6, 91, 6.
δίκη 1, 141, 1. 2, 53, 3. θανάτου 3, 57, 3. ἴσαι καὶ ὁμοῖαι 5, 27, 2. δίκην, δίκας διδόναι καὶ δέχεσθαι 1, 28, 2. δίκης ἐπιτροπή 5, 41, 1. vgl. ὑπέχειν.
Δικτιδιῆς 5, 35, 1. 82, 1.
δίοδος 3, 23, 1. 5, 47, 7.
διοικοδομεῖν 4, 69, 2. 8, 90, 6.
διόλλυσθαι 3, 40, 5.
Διονύσια 2, 15, 3. 5, 20, 1. 23, 4.
Διονύσιον 8, 93, 3.
Διόσκοροι 3, 75, 2. ρειον 4, 110, 1.
διότι 1, 77, 1. δ. καί 6, 83, 1. 89, 3.
Διοτρέφης 7, 29, 1. 8, 64, 1.
διπλασιοῦσθαι 1, 69, 3.
δὶς τοσοῦτος 6, 37, 1.
διφθέρα 2, 75, 4.
δίχα 1, 64, 1. 4, 61, 3. 6, 10, 2. 100, 1.
διχόθεν 2, 44, 2.
δίψα, δίψος 2, 49, 3.
διωθεῖσθαι 2, 84, 2. 4, 87, 1.
δίωξις 8, 102, 2? τῇ δ. 1, 134, 2.
δοκεῖν 6, 18, 4. 8. Anakoluth 2, 11, 2. 17, 2. 20, 3. e. No. angefügt 3, 36, 2. δ. φαίνεσθαι 1, 122, 3. für νομίζεσθαι 3, 10, 1. 38, 2. 5, 16, 6. für ὑπονοεῖν 5, 88? mit dem No. u. Ac. mit dem Inf. 4, 3, 3? 5, 59, 4. vgl. 8, 8, 2. gut scheinen 4, 57, 4. vgl. 118, 1. ἐδόκει γίγνεσθαι 6, 99, 3. vor e. selbständigen Satze 1, 3, 1. δοκεῖ μοι u. ἐμοὶ δοκεῖ eb. ὡς ἐδόκουν 5, 75, 2. vgl. 113, 1. δοκεῖν ἔμοιγε 7, 87, 5. 8, 64, 3. δοκοῦν 4, 125, 1. δόξαν 5, 65, 3. 8, 79, 1. 93, 1. (τὸ δοκοῦν 1, 84, 2.) δεδογμένον 1, 125. ἡ ἀμαθία δοκοῦσα εἶναι 7, 36, 5. vgl. 5, 16, 6.
δόκησις 2, 35, 2. 4, 126, 3. τῇ δ. 6, 64, 4. τὶ πράξειν 4, 55, 3. δόκησιν παρέχεσθαι 4, 87, 1.
δοκιμάζειν 2, 45, 2. 6, 53, 2. δεδοκιμασμένον 3, 38, 4.
δόξα 2, 11, 6. 45, 3. 3, 49, 1. 5, 9, 4. 7, 71, 3. δόξης ἁμαρτία 1, 32, 4. δόξῃ ἄρχειν 5, 105, 1. παρὰ δόξαν 3, 37, 5. für φρόνημα 7, 66, 3. Ruf 2, 61, 3. 6, 55, 4.
δοξάζειν 1, 120, 4. ἑαυτόν 3, 45, 5. ῥαδία ἐδοξάζετο 7, 75, 6.
δόξασμα 1, 141, 6.
δορί 1, 128, 5.
δουλεία 1, 8, 3. 2, 63, 1. 5, 23, 3.
δουλεύειν 2, 63, 2. 3, 13, 5. Ao. 5, 91, 2. 7, 85, 4.
δοῦλος 3, 38, 4. δουλείαν 5, 9, 7.
δουλοῦν 1, 16. 98, 2. 2, 61, 3. 6, 77, 1. uneig. 4, 34, 1. Med. 6, 76, 2.
δούλωσις 1, 141, 1.
δοῦπος 3, 22, 3.
δρᾶν 2, 49, 3. 3, 40, 4. 55, 2. 4, 19, 2. 3. τινί 6, 83, 1. εὖ 2, 40, 4. χάριν eb. τοῦτο 1, 131, 2.
δρᾶσθαι 5, 107. τὸ δρώμενον 5, 66, 3. 102. δεδρασμένος 3, 54, 1. δρασθέν 3, 38, 3.
δραστήριος 2, 63, 2.
δραχμή 6, 31, 3. 7, 27, 2. 8, 29, 1.

δρόμῳ 4, 78, 4. 96, 1. 5, 9, 4. θεῖν 3, 111, 1. 4, 67, 5.

Δρυὸς κεφαλαί 3, 24, 1.

δύναμις 2, 65, 3. 97, 3. 5, 4, 4. 20, 3. 6, 78, 2. χρημάτων etc. 1, 25, 4. 5, 109. δυνατή 1, 25, 4. δυνάμει δυνατός eb. ἐν δ. εἶναί τινος 3, 93, 2. δυνάμεις 1, 2, 2.

δύνασθαι 1, 18, 2. 3, 81, 1. 6, 59, 3. κατὰ τὸ δ. 2, 97, 4. ὅσον ἐδύνατο μάλιστα 1, 17, 1. mit erg. Inf. 3, 11, 3. 4, 98, 2. 6, 64, 2. 7, 25, 3. mögen 1, 130, 1. einflussreich sein 4, 105, 1. οἱ δυνάμενοι 6, 39, 2. δυνηθῆναι 1, 88. δύναται δούλωσιν ἢ δικαίωσις 1, 141, 1. παραίνεσις τὸ ἴσον 4, 95, 1. vgl. 6, 40, 3. αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δ. 6, 36, 2. τὸ νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι 7, 58, 3. σωφροσύνη τοῦτ' εἶναι 1, 84, 2. ἠδυνάμην u. ἐδ. 1, 3, 2. pleon. 1, 35, 4.

δυναστεία 3, 62, 2. 6, 38, 2.

δυναστεῦσαι 2, 102, 5. τὸ δυναστεῦον 6, 89, 3.

δυνατός. δυνάμει u. δύναμις 1, 25, 4. οἱ δ. 1, 24, 3. 115, 4. 3, 27. 5, 4, 2. νῆες 7, 60, 2. Πελοποννησίων τὰ δυνατώτατα 6, 16, 6. τὰ δυνατὰ διαπράσσεσθαι 5, 89, 2. δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι 3, 86, 2. κατὰ τὸ δ. 5, 23, 1. (ὡς) ἐκ τῶν δ. 2, 3, 3. 7, 74, 1.

δύο 1, 33, 3. δυσίν 8, 101, 1?

δυσανασχετεῖν τι 7, 71, 5.

δυσέμβατον 4, 10, 3.

δύσοδος 1, 107, 3.

δυσπρόσοδος 1, 130, 2.

δυστυχία 6, 55, 4.

Δωριεύς 8, 35, 1.

Δωρικῆς 1, 124, 1. -εύς τις 4, 64, 2.

Δωρίς 3, 112, 3.

ἐάν 3, 44, 1? 4, 46, 2. 8, 75, 3.

ἐᾶν 8, 63, 3. Inf. erg. 1, 70, 5. 7, 62, 4. οὐκ εἴων 1, 127, 2. 6, 72, 1.

ἐάσεσθαι 1, 142, 3.

ἑαυτοῦ. παῖς ἑ. 2, 102, 5. 8, 87, 2. gegensätzlich 4, 42, 1. auf e. erg. τινά bezogen 4, 34, 2. τοὺς ἑαυτοῦ 8, 45, 2. τὸ δεδιὸς αὑτοῦ 1, 36, 1. vgl. 2, 13, 1. 5, 71, 1. ἑαυτῶν 1, 60, 1. 61, 1. 2, 7, 1. τὸ αὑτῶν ξυμμαχικόν 3, 91, 1. τοὺς ἡμίσεις αὑτῶν 4, 42, 4. vgl. 43, 3. αὑτῶν λόγους παρασχέσθαι 6, 12, 1. αὑτῶν γίγνεσθαι τὸ ἔργον 2, 81, 3. τὴν στρατείαν ποιοῦνται αὑτῶν 2, 68, 5. ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν 5, 66, 2. τὸ ἑαυτῶν 3, 109, 3. τὰ ἑαυτῶν 1, 141, 3. 4, 83, 2. 114, 1. beim Comp. 1, 8, 2. 3, 11, 2. 7, 66, 3. auf das Gedankensubject bezogen 1, 17, 1. 6, 50, 3. 8, 56, 5. ἑαυτῶν auf e. Sing. bezogen 3, 22, 4. anders 6, 53, 3. für σφῶν 3, 78, 2. beim Med. 1, 31, 2. für ἡμέτερα αὐτῶν 1, 82, 2. für ἀλλήλων 4, 25, 6.

ἐγγηράσεσθαι 6, 18, 7.

ἐγγίγνεσθαι 1, 113, 1. 2, 22, 2? 7, 68, 1. 8, 100, 2?

ἐγγράφειν. ἐγγεγραμμένος κτείνειν 1, 132, 6.

ἐγγύς 1, 143, 4. 3, 38, 3. 4, 44, 4. 6, 3, 4. οἱ ἐ. 4, 115, 3. ὅτι ἐγγύτατα 5, 74, 1. αἰτία 7, 86, 4. ἐγγυτάτω κεῖσθαί τινι 3, 38, 1. ἐγγύτατος 8, 96, 2?

ἐγγώνιος 1, 93, 3.

ἐγείρειν πόλεμον 1, 121, 1. 7, 51, 1?

ἐγκαθέζεσθαι 3, 1, 1.

ἐγκαθεστάναι 1, 122, 3.

ἐγκαθορμίζεσθαι 4, 1, 2.

ἐγκαλλώπισμα 2, 62, 4.

ἐγκάρσιος 2, 76, 3.

ἐγκαταλαμβάνειν 3, 33, 3. 4, 8, 7? 19, 2? ὅρκοις 4, 19, 2.

ἐγκατάληψις 5, 72, 3.

ἐγκαταλέγειν 1, 93, 1.

ἐγκαταλείπεσθαι 4, 8, 7.

ἐγκατασκήπτειν 2, 47, 2.

ἐγκεῖσθαι 1, 144, 4. 2, 79, 5? 81, 5. 2, 59, 2. 4, 22, 2. 80, 1.

ἔγκλημα 1, 40, 1.

ἐγκραγών 8, 84, 2.

ἐγκρατής 1, 118, 1.

ἐγκρατῶς 1, 76, 1. 6, 92, 1.

ἐγκρικαδία 4, 4, 2.

ἐγχειρεῖν 1, 128, 2. 4, 122, 1?

ἐγχείρησις 6, 83, 3.

ἐγχειρίζεσθαι 5, 108.

ἐγχώριον 4, 78, 3.

ἐγώ 6, 13, 1. 7, 12, 2. für den betr. Staat 1, 137, 4.

ἔδαφος 3, 68, 2.

ἕδρα 5, 7, 1.

ἐθάς 2, 44, 2.

ἐθέλειν 2, 51, 3. 89, 8. 5, 9, 6. μή 1, 144, 1.

ἐθελοντηδόν 8, 98, 2.

ἐθελοντί 8, 2, 1.

ἐθελοπρόξενος 3, 70, 3.

ἔθος 2, 64, 2.

εἰ I) wenn 1, 120, 3. 3, 74, 3. 4, 86, 3. 7, 13, 1. 8, 96, 2. vgl. δεῖν. nachgestellt 1, 10, 1. 107, 2. 142, 2. 2, 77,

4. 81, 4. 4, 85, 3. 7, 20, 3. 82, 1. εἰ — εἰ 6, 34, 5. mit dem Ind. Fu. 6, 80, 3. 7, 42, 2. mit dem Conj. 6, 21, 1. mit dem Inf. 4, 98, 3. für den Fall dass 1, 42, 1. 68, 3. 4, 38, 1. nach ὀργὴν ποιεῖσθαι 4, 122, 3. nach θορυβεῖν 8, 96, 2. syn. ἐπεί 3, 32, 1. ὅτι 1, 76, 2. 4, 85, 2. anders 3, 9, 2. ohne Nachsatz 3, 3, 3. ἄλλοσε εἴ ποι 1, 53, 2. ἢ εἰ 7, 66, 3. καὶ εἰ 2, 60, 4. 4, 85, 2. εἰ ἄρα καί 3, 66, 1. εἴ — γε 6, 10, 3. εἰ μή mit d. Ind. 1, 72, 2. εἰ δὲ μή 1, 28, 2. 2, 5, 3. anders 3, 3, 3. 8, 97, 1. εἰ μὴ εἰ 1, 17, 2. εἰ μὴ διά 2, 18, 3. εἰ μὴ καί 2, 11, 4. εἴ ποι 8, 5, 3. εἴ ποτε 3, 84, 3. 7, 70, 7. εἴ ποτε ἄρα 1, 68, 3. εἴ πως 3, 45, 2. 7, 79, 4. εἴ τις mit d. Opt. 7, 18, 3. εἴ τῳ καί 4, 92, 2. 6, 33, 4. 89, 2. καὶ εἴ τις einem Nomen angefügt 3, 35. 4, 69, 3. 5, 3, 3. 6, 30, 2. 32, 2. εἴ τι — καὶ ὅτου πέρι 5, 18, 10. εἴ του ἄλλου 7, 21, 5. εἴ τε 1, 35, 2. 143, 1. 2, 8, 2. 84, 1. 3, 32, 1. 4, 120, 4? 5, 30, 3. 6, 12, 2. 17, 6. 78, 2. 8, 24, 5. 71, 1. nach οὔτε 3, 28, 1. 6, 86, 2. (καὶ) εἴ τις 1, 67, 2. 4, 26, 3. 5, 35, 4. 6, 8, 3. ὅστις — ἢ εἴ τινι 4, 128, 3. 6, 58, 2. anakol. 2, 36, 3. εἴ τι μή 1, 72, 2. 5, 26, 2. εἰ μὴ (—) τις 4, 68, 5. ohne Verbum 2, 98, 2. εἴ τις μή 7, 7, 2.

II) ob 1, 25, 1. 2, 12, 1. 3, 52, 2. 3? 6, 30, 1. 60, 4. 8, 60, 4. erg. εἰσίν 4, 40, 2. brachyl. 1, 40, 4. 4, 37. 7, 3, 1. 82, 1. versuchend ob 4, 37. 6, 75, 2. mit dem Opt. Ao. ohne die Bed. der Vergangenheit 2, 12, 1. 8, 42, 1. ob nicht 2, 53, 2. 3, 62, 4. 8, 92, 9.

εἰδέναι 4, 67, 2? 5, 26, 4. 46, 1. 6, 6, 4. 23, 2. σαφῆ 7, 44, 1. πλέον τι 5, 29, 3. 6, 90, 1. 7, 49, 4. (ἐν) εἰδόσιν 1, 68, 3. 2, 36, 3. πρὸς εἰδότας 2, 43, 1. 3, 53, 4. εὖ οἶδ' ὅτι 6, 34, 7.

εἶδος 2, 41. 1. 6, 77, 2. 8, 90, 1.

εἶεν 3, 44, 1.

εἰκάζειν 1, 10, 3. 3, 22, 4. 6, 60, 2. 92, 4. τινί 1, 9, 3. εἰκάσθη ἐπίδειξις 6, 31, 4. Aug. 2, 54, 3.

εἰκαστής 1, 138, 3.

εἴκειν. ἐκ 5, 77, 2. τὸ εἶκον 3, 39, 5.

εἰκός. mit dem Inf. 2, 73, 2. des Ao. 1, 81, 2. des Pr. 4, 20, 3. (des Pf. 3, 30, 2.) erg. 2, 54, 1. 6, 103, 3. ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕδωρ 4, 26, 2. ὡς εἰκός 1, 4, 1. 2, 21, 2. Inf. erg. 2, 64, 1. 5, 9, 6. 6, 46, 1. 69, 3. τὸ εἰκός 2, 89, 4. 5, 96. τῷ εἰκότι 6, 18, 5. ἐκ τοῦ εἰκότος 4, 17, 4. τὰ εἰκότα 1, 38, 1. ἀπὸ τῶν εἰκότων 6, 23, 3.

εἰκοστή 6, 54, 5. 7, 28, 4.

εἰκότως 2, 87, 2. 3, 46, 4. 58, 2. 4, 87, 3. 6, 20, 1. 83, 2. 7, 57, 5. οὐκ ε. 6, 89, 2. satzartig 1, 77, 3. 2, 93, 1.

Εἵλωτες 1, 101, 1.

εἶναι 2, 13, 6. 4, 20, 3. wo es nicht fehlen kann 2, 13, 6. beim Partic. 1, 1, 1. 38, 2. 4, 54, 2. αὐτοῦ ἡ μάχη ἔσται 4, 68, 5. βοὴ ἦν ἀκοῦσαι 7, 71, 4. τῆς Θρᾴκης 2, 29, 2. 4, 56, 3. 76, 2. τῆς πόλεως 4, 59, 1. βουλῆς 3, 70, 3. vgl. 8, 97, 1. 98, 1. τοῦ ἱεροῦ 1, 134, 2. Τήρου 2, 29, 4. οὐδετέρων 5, 84, 3. τῆς αὐτῆς γνώμης 1, 113, 2. 8, 74, 3. τοῦ καλῶς πολεμεῖν 5, 9, 6. τῶν περιοίκων 4, 53, 2. vgl. 1, 65, 1. 6, 43, 2. 7, 44, 4. ἡ στρατιὰ οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξασθαι 6, 22, 3. ἦν χρηστήριον τοῖς Α. 1, 103, 2. ἦν ἂν αὐτοῖς Ἰωνία 8, 96, 4. τοῖς ἰοῦσιν ἡ ξυνθήκη ἐστίν 1, 40, 2. πολεμοῦσιν ἄμεινον 1, 118, 3. βουλομένοις 7, 35, 2. vgl. 6, 46, 2 u. βούλεσθαι. περί τι 8, 35, 2. μετά τινος εἶναι 6, 88, 5. ἐν φυλακῇ 2, 13, 6. διὰ φόβου 6, 34, 2. ἀντὶ τείχους ἦν 2, 3, 2. ἦν τι τοιοῦτον ἀπὸ τῶν — 8, 91, 2. ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται 5, 104? ἐν παρασκευῇ 2, 80, 2. vgl. 8, 5, 1. ὑπ' αὐτοὺς εἶναι 6, 86, 3. ἄποθεν 4, 67, 2. ἀδόλως 5, 23, 2. ὁποτέρως 1, 78, 2. ῥᾳδίως 4, 10, 3? 7, 4, 4? θᾶσσον 7, 28, 1. statt finden 4, 103, 4. möglich sein 4, 127, 2. existiren 1, 3, 2. 74, 3. 8, 92, 11. vorhanden sein 4, 39, 2. leben 2, 44, 2. οὐκ ἔστιν ὅτῳ 8, 86, 5. ἔστιν ὃ 2, 13, 6. ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς 1, 6, 4. ἔστι παρ' οἷς 1, 23, 3. εἰσιν οἳ 1, 23, 2. appositiv 7, 44, 8. εἰσὶ δ' οἳ καί 1, 23, 2. 2, 49, 5. 6, 88, 5. 8, 101, 2. εἰσὶ δὲ καὶ οἳ 7, 57, 3. ἔστιν ὧν 7, 11, 1. ἔστιν ὅτε 1, 25, 4. 2, 39, 1? 81, 3. ἔστιν ᾗ 1, 93, 1. 3, 18, 3. für ἐξεῖναι 4, 11, 2. 24, 3. 5, 90. 6, 12, 1. 7, 11, 3. vgl. 4, 98, 5. ἔσται μεταγνῶναι 3, 46, 1. vgl. 4, 8, 3. 5, 40, 2. 90. ἐστί fehlt 1, 6, 2. 120, 4. neben e. gesetzten Verbum 1, 91, 1. 107, 3. bei ὅτι 7, 66, 1. ἦν erg. 1, 48, 3. 2, 9, 1? bei ᾗ 7, 45. οἷς κόσμος 1, 5, 2. ὅσος 1, 16. vgl. ὅσος. bei εἰ 4, 40, 2. ἂν εἴη erg. 5, 100. εἶναι pleon. 1, 21, 2. 4, 28, 1. 8, 48, 6. vgl. ἑκών.

εἶεν 3, 44, 1. ὤν dem Präd. angefügt 4, 67, 5. 5, 32, 2. ὄν erg. 2, 35, 1.

εἰπεῖν 2, 24, 2. 60, 4. 4, 84, 2. 87, 1. 8, 68, 2. τι 8, 92, 11. λόγῳ 1, 22, 1. βαρβάρους 1, 3, 4. ὡς ε. 1, 1, 2. 2, 51, 1. 3, 38, 5. 82, 1. 7, 58, 5. ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν 6, 82, 3? τὸ ξύμπαν εἰπεῖν 1, 138, 4. 7, 49, 4. mit dem Inf. gebietend 3, 71. 4, 98, 5? 7, 29, 1. 8, 86, 6. mit zwei versch. Inf. 1, 131, 1. mit dem Ac. u. Da. 4, 2 2. ῥηθήσεται u. εἰρήσεται 1, 73, 2. εἴρηται 1, 22, 1. εἴρητο 4, 23, 1. 5, 21, 1. 6, 102, 4. 8, 59. 64, 1. mit dem Da. u. Inf. 8, 11, 3. Inf. erg. 3, 52, 2. 5, 10, 5. εἰρημένον 1, 125, 1. τὰ ε. 5, 35, 3. 37, 5. 8, 59. λόγος μὴ ῥηθείς 3, 53, 3.

εἴπερ 1, 69, 2. 4, 64, 3. 6, 38, 3. εἴπερ ποτέ 4, 55, 3. 7, 64, 2.

εἴργειν 1, 35, 2. 106. τὸ μή 3, 1, 1. ἔρξαι 5, 11, 1. εἴρχθην 4, 63, 1.

εἵργειν u. εἱργνύναι, ύω 3, 18, 2.

εἰρεσία 7, 14, 1.

εἰρηναῖος 1, 29, 3.

εἰς u. ἐς 1, 1, 2. 2, 38. 4, 32, 1. 92, 4. 8, 93, 2.

εἷς 3, 39, 1. 6, 52, 2. 7, 56, 4. εἷς γε 1, 80, 2. λόγος 5, 85, 2. beim Superl. 3, 39, 1. 8, 40, 2. 68, 2. εἷς ἕκαστος 6, 31, 4. ἓν οὐδ' ἕν 2, 51, 1. ἓν πρὸς ἕν 2, 97, 5. εἰς ἓν ἔρχεσθαι, συνέρχεσθαι 1, 36, 4. ξυστῆναι 6, 85, 3. καθ' ἕν 7, 70, 6. γίγνεσθαι 3, 10, 3. 8, 46, 2. καθ' ἓν ἕκαστον 6, 15, 3.

εἴσω 6, 46, 2. 96, 2.

εἶτα 5, 65, 5?

εἴτε — εἴτε mit dem Conj. 2, 4, 2. εἴτε ἄρα καὶ — εἴτε καὶ οὐ 6, 60, 2. εἴτε καὶ — εἴτε καί 5, 65, 3. οὔτε — εἴτε 6, 86, 2. vgl. εἰ.

εἰωθέναι 3, 38, 4. Inf. erg. 1, 132, 5. 134, 3. τὸ εἰωθός 4, 17, 1.

ἐκ 7, 25, 4. 75, 4. ὁ ἐκ Δεκελείας πόλεμος 7, 27, 2. τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 8, 42, 1. οἱ ἐκ τῶν τριήρων Ἀθηναῖοι 6, 46, 3. vgl. 61, 6. 7, 1, 3. ὁ ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς 6, 32, 2. ᾔσθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων 3, 22, 3. τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας 3, 102, 2. vgl. 7, 31, 1. τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀ. λανθάνουσιν 3, 29, 1. vgl. 4, 67, 4. 8, 75, 3. οἱ ἐκ τῆς Λευκάδος Κορίνθιοι ἐβοήθουν 7, 2, 1. vgl. 1, 105, 4. 2, 83, 1. 3, 76. 8, 20, 2. οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις ἦλθον 3, 5, 1. vgl. 2, 31, 1. 4, 13, 2. 6, 46, 1. 8, 89, 1. οἱ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν 1, 8, 2. οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος τύραννοι κατελύθησαν 1, 18, 1. οἱ Μεσσήνιοι νῦν καλούμενοι ἐκ Ναυπάκτου 7, 57, 3. οἱ ἐκ Σάμου στρατηγοί 8, 41, 3. τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν ὥπλισεν 4, 9, 1. οἱ ἐκ τοῦ ἐπ' ἐκεῖνα 1, 2, 2. τοὺς ἐκ τῆς ἐνέδρας τρέπουσιν 3, 90, 3. ἀποπέμπει τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου ἄνδρας 3, 35. τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τεῖχος ἐκλιπεῖν 5, 80, 3. τέμνειν ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος 2, 75, 2. θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων 2, 34, 3. ἀνταιτοῦντες τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας 5, 15, 1. 7, 86, 3. ἐκ τῆς διώξεως παρεῖναι 1, 49, 5. στρατόπεδον ἐκ νεῶν ἱδρυθέν 6, 37, 3. τὸ ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος 1, 64, 1. 3, 51, 3. aus dem Gebiete von 1, 12, 1. ἐκ τοῦ σκότους 3, 23, 4. φοβούμενοι τὰ ἐκ τῆς Σάμου 8, 90, 3. ἀπήγγειλαν τὰ ἐκ τῆς Λακ. 5, 37, 4. οὐδὲν ἐκ τῆς Λακ. πεπραγμένον 46, 5. ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμόν 4, 102, 2. ἄνδρες ἐκ τῶν ἐναντίων 6, 10, 1. ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει 3, 37, 5. σῴζουσα τύχη ἐκ τοῦ θείου 5, 112, 2. ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ἐχυρωτέραν παρέχεται 2, 62, 5. ἔκ τινος πυνθάνεσθαι 1, 22, 2. ἐκ τῶν ξυνειδότων μεμηνῦσθαι 1, 20, 3. vgl. 3, 57, 4. 6, 36, 2. vgl. 3, 83, 2. 5, 104. ἐκ πολέμου εἰρήνη βεβαιοῦται 1, 124, 3. ὠφελεῖσθαι ἐκ τῆς ἀρχῆς 6, 12, 2. ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι 3, 69, 1? ἐκ πάντων προτιμῶνται 1, 120, 1. 2, 49, 1. ἐξ αὐτῶν πταρμός 2, 49, 2. ἐκ δημοκρατίας 6, 89, 4. ἐκ τεκμηρίων νομίζειν 1, 21, 1. vgl. 1, 1, 2. 6, 36, 3. πείθειν ἐκ τῶν λόγων 5, 61, 3. ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι 1, 72, 2. ἐκ παρακελεύσεως 7, 40, 3. ἐκ μεταβολῆς 7, 55, 2. ἐκ διαβολῆς μετάπεμπτος 6, 29, 3. ἐκ διαφορᾶς 4, 83, 3. vgl. 5, 40, 2. ἐξ ὁμολογίας 2, 33, 3. ἐκ Διονυσίων 5, 20, 1. ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν 1, 120, 3. ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προκαλεῖσθαι 1, 39, 1. vgl. 6, 10, 1. ἐκ τοῦ αὐτοῦ 6, 18, 4. ἐξ αὐτοῦ 5, 2, 2? ἐκ τοῦ τοιούτου 4, 83, 2. 6, 9, 2. 8, 51, 2. ἐξ ἑνὸς, ἐκ παντὸς τρόπου 6, 34, 2. ἐκ παρασκευῆς 4, 94, 1. 5, 56, 4. 7, 55, 2. ἐκ περιόντος 8, 46, 5. ἐκ παρέργου 1, 142, 4. ἐκ τοῦ δικαίου 1, 89, 2. ἐκ τοῦ ἀκινδύνου 3, 40, 4. ἐκ τοῦ περιδεοῦς 8, 59, 1. ὡς ἐκ κακῶν ῥώμη τις ἐγεγένητο 7, 42, 3. (ὡς) ἐκ τῶν δυνατῶν 2, 3, 3. 7, 74, 1. vgl. 2, 89, 4. 3, 45, 5. 4, 17, 1. (ὡς)

ἐκ τῶν παρόντων 3, 29, 2. 4, 17, 1. ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων 7, 76. ἐκ τοῦ εἰκότος 4, 17, 4. ἐκ τοῦ ἴσου 3, 12, 2. ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς 7, 57, 6. ἐκ τοῦ ὁμοίου 1, 143, 3. 6, 78, 4. ἐκ τοῦ εὐθέος 1, 34, 2. ἐκ τοῦ προφανοῦς 3, 42, 2. vgl. ἀφανής u. φανερός. ἐκ βραχέος 3, 92, 3. 7, 49, 3. ἐξ ὀλίγου 2, 11, 3. 91, 3. 4, 108, 5. 5, 64, 3. 65, 5. ἐκ πολλοῦ 1, 58, 1. 2, 89, 6. ἐκ πλείονος 4, 42, 3. 4, 103, 3. 129, 5. 5, 82, 2. vgl. πολύς, πλείων, πλεῖστος. ἐκ καινῆς 3, 92, 4. ἐκ μέσου 4, 133, 2. ἐξ ὧν 3, 37, 2. 5, 9, 4. 6, 17, 4. ἐξ ὅσου 7, 73, 4. ἐξ ἐκείνου 2, 15, 3. ἔκ zw. 4, 48, 3.

ἑκάς 1, 69, 4. 8, 104, 3. ἔχειν 1, 80, 1.

ἕκαστος 1, 7, 1. 4, 69, 3. 6, 17, 2. aus οὐδείς erg. 8, 66, 2. mit und ohne Artikel 6, 63, 1. vgl. 2, 24, 2. eingeschoben 7, 57, 8. appositiv 2, 46. 87, 5. 8, 101, 1. εἷς ἕ. 6, 31, 4. καθ' ἓν ἕ. 6, 15, 3. ἕκαστοι ἑκατέρων 5, 68, 1. ἕκαστον 1, 97, 1. ἐφ' ἕκαστα 1, 80, 2. ὡς ἕκαστος 1, 3, 4. 98, 2. 107, 4. 3, 107, 4. 5, 4, 2. 6, 17, 3. vgl. κατά. ὡς ἑκάστοις ξυνέβαινεν 3, 90, 1.

ἑκάστοτε 4, 126, 2.

ἑκάτερος 3, 23, 1. 6, 62, 1. ἑκάτεροι 4, 134, 2. 5, 18, 8. 47, 1. αὐτοὶ ἑκάτεροι 1, 105, 4. τὴν ἑκατέρων γῆν 5, 25, 3. ὡς ἑκάτεροι 3, 74, 3. 5, 55, 2. ἑκάτερα τὰ στρατόπεδα 4, 96, 1. ἐφ' ἑκάτερα 5, 73, 1. mit ἕτερος verwechselt 4, 73, 5.

ἑκατέρωθεν 2, 75, 2.

Ἑκατομβεύς 5, 54, 3.

ἐκβάλλειν 1, 126, 7.

ἐκβᾶν 5, 77, 1.

ἐκβιβάζειν λόγων 5, 98.

ἐκβοήθεια 3, 18, 2.

ἐκβοηθεῖν 1, 105, 5?

ἐκβολή 1, 97, 2. 4, 1, 1.

ἐκγίγνεσθαι 7, 68, 1.

ἔκδεια 1, 99.

ἔκδημος 1, 15, 2.

ἐκδιαιτᾶσθαι 1, 132, 2.

ἐκδιδόναι 8, 21, 2.

ἐκδιώκειν 1, 24, 3.

ἐκδρομή 4, 127, 1.

ἔκδρομοι 4, 125, 3.

ἐκεῖ 3, 71. 6, 34, 3. 8, 6, 4. αὐτοῦ ἐ. 7, 16, 1? ὁ ἐκεῖ πόλεμος 6, 36, 3. τἀκεῖ 1, 36, 3. vgl. 6, 17, 4. 84, 3.

ἐκεῖθεν 8, 76, 2. κίνδυνον ἐ. προεῖπον 6, 91, 2. τῶν ἐ. ξυμμάχων προςλαβών 7, 26, 3. εἴργουσι τοὺς ἐ. ἐπιβοηθεῖν 1, 62, 3. vgl. 2, 84, 3. 7, 26, 3. κομίζειν τὰς ἐ. ναῦς 8, 107, 2. τὰ ἐ. προσγενόμενα χωρία 6, 90, 3. ἡ ἐ. ἤπειρος 2, 69.

ἐκεῖνος u. κεῖνος 8, 86, 5. ἐκεῖνα 3, 68, 1. deiktisch 1, 20, 3. 43, 2. 2, 11, 4. 5, 30, 4. νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλέουσιν 1, 51, 1. ἡμέρα ἐκείνη 3, 59, 2. bezieht sich auf Entferntes 4, 65, 2. auf Nahes 5, 116, 2. aufs Subject 2, 6, 2? 4, 37. 5, 57 2. 3, 77, 1. 8, 12, 2. 45, 4. vgl. 4, 99, 1. neben αὐτοῦ 1, 132, 6. nach e. Particip 2, 15, 4. aufs Folgende 5, 98. ἐκεῖνο auf ein Verbum 4, 126, 5. ἐξ ἐκείνου 2, 15, 3. ἐκεῖνα 1, 14, 1. 6, 76, 3. 7, 64, 1. ἐν τῷ ἐπ' ἐκεῖνα 7, 58, 1. τὰ ἐπ' ἐκεῖνα 6, 63, 2.

ἐκείνως 1, 77, 2. 3, 46, 2.

ἐκεῖσε 8, 87, 4. für ἐκεῖ 6, 77, 1.

ἐκεχειρία. ἐν τῇ ἐ. 5, 1, 1.

ἐκκάμνειν τὰς ὀλοφύρσεις 2, 51, 3.

ἐκκαρποῦσθαι 5, 28, 3.

ἐκκλησιάζειν. Aug. 8, 93, 1.

ἔκκλητοι πόλεις 1, 28, 1.

ἐκκολάπτειν 1, 132, 3.

ἐκκομιδή 1, 120, 2.

ἐκκρεμάννυσθαι 7, 75, 3.

ἐκλέγειν χρήματα 8, 44, 3.

ἐκλείπειν τὰς ξυνθήκας 5, 42, 3.

ἔκλειψις 1, 23, 3.

ἐκλεκτός 6, 100, 1.

ἐκλιπής 1, 97, 2. 4, 52, 1.

ἐκλογίζεσθαι 4, 10, 1.

ἐκνεῖν 2, 90, 4.

ἐκνικᾶν 1, 3, 2. 21, 1.

ἑκούσιος 1, 138, 5. 6, 44, 1. 8, 68, 2. κίνδυνοι 7, 8, 3. ἁμαρτήματα 4, 98, 4. καθ' ἑκουσίαν 8, 27, 3.

ἑκουσίως 8, 68, 2.

ἐκπαύεσθαι 5, 75, 5.

ἐκπέμπειν 4, 16, 2.

ἔκπεμψις 4, 85, 1.

ἐκπιμπλάναι 3, 82, 8.

ἐκπίπτειν 2, 92, 2. 6, 95. 7, 71, 5. 8, 34, 2. ὑπό 1, 131, 2.

ἐκπλεῖν τινα 8, 102, 1. vgl. 3, 34, 3. 5, 66, 1?

ἐκπλήγνυσθαι 4, 125, 1.

ἔκπληξις 4, 14, 3. 6, 36, 2. τοῦ στρατεύματος vor dem H. 7, 42, 5.

ἐκπληκτικός 8, 92, 7.

ἐκπλήσσειν τὸ λυπηρόν 2, 38, 1. 87, 3. εσθαί τινα 6, 11, 3.

ἐκπνεῖν 6, 104, 3.
ἐκποδών 1, 40, 3.
ἐκπολεμεῖν 6, 91, 4. 8, 57, 1.
ἐκπολεμοῦν 1, 36, 2.
ἐκπολιορκεῖν 1, 131, 1.
ἐκπονηθὲν ναυτικόν 6, 31, 3.
ἐκπορίζεσθαι 1, 82, 2.
ἐκπράσσειν 8, 108, 1.
ἐκπρεπής, ῶς 1, 38, 2. 3, 55, 1.
ἔκπυστος γίγνεται 3, 30, 1.
ἐκρήγνυσθαι 8, 84, 2.
ἔκσπονδος 3, 68, 1.
ἐκστρατεύεσθαι 5, 55, 3.
ἐκστρατοπεδεύεσθαι 4, 129, 3.
ἐκτειχίζειν 4, 45, 3. 7, 26, 4.
ἐκτρέπειν 5, 65, 3. 5.
ἐκτροπὴ ὕδατος 5, 65, 4.
ἐκτρυχοῦν 3, 93, 3.
ἐκφοβεῖν 3, 42, 4. τινά τι 6, 11, 2.
ἐκφροντίζειν 3, 45, 4.
ἐκχρηματίζεσθαι 8, 87, 3.
ἑκών 4, 19, 3. 88, 2. 92, 2. 7, 57, 2. ἑκόντων τῶν — 6, 76, 3. εἶναι 2, 89, 5. 4, 98, 3. 6, 14. 7, 81, 3.
ἐκτεχνᾶσθαι 6, 46, 2.
ἐλασσοῦν 3, 42, 5. οῦσθαι 1, 77, 1. 4, 59, 2. 5, 43, 3. πολέμῳ 1, 115, 2. Fu. 5, 34, 2.
ἐλάσσω 2, 13, 5. 65, 1. οὐκ ἐλάσσονες 8,53,3. οἱ ἐλάσσονες 8, 76, 2. ἔλασσον ἔχειν 1, 105, 4. 2, 22, 2. 3, 5, 2. 8, 61, 3. οὐδενὸς ἔλασσον 8, 86, 3. vgl. zu 2, 94, 1. περίπλους οὐκ ἔλασσον ἤ 6, 1. ohne ἤ beim Da. 6, 95. mit ἤ 6, 25, 2.
ἐλαύνειν 1, 126, 1. 7.
ἐλάχιστος 3, 46, 4. οὐκ ἐ. 1, 2, 3. ἐλάχιστα παίειν 4, 18, 2. vgl. 3, 42, 4. ἐλάχιστον 3, 36, 2. ἐπ' ἐλ. 2, 45, 2.
ἐλεγεῖον 1, 132, 3.
ἐλέγχειν 6, 86, 1. περί τινα 1, 131, 2. τινά τι 6, 38, 3.
ἔλεγχος 1, 135, 1. 3, 53, 2.
Ἕλειοι 1, 110, 1.
ἐλευθερία 7, 82, 1. 8, 68, 4.
ἐλεύθερος 3, 46, 4. 5, 99. τὸ ἐ. 5, 99.
ἐλευθεροῦν 1, 69, 2. 2, 8, 3. 7, 56, 2.
ἐλευθέρως 2, 37, 2. 65, 5. 6, 85, 2.
ἐλευθέρωσις 1, 132, 4.
ἕλκωσις 2, 49, 4.
ἐλλαμπρύνεσθαι 6, 12, 2.
Ἑλλὰς πόλις 6, 62, 2.
ἐλλείπειν 1, 120, 4. 5, 103. δόξης 2, 61, 3. τινί 1, 80, 3. 5, 97. 7, 48, 6. τὸ ἐλλεῖπον 5, 104. 6, 69, 2.
Ἕλλην 1, 3, 2. πόλεμος 2, 36, 3. Ἕλληνες 3, 103, 1. ohne Art. 1, 41, 1.
Ἑλληνίζειν 2, 68, 3. Aug. eb.
Ἑλληνικός 1, 128, 2. τὸ Ἑ. 1, 1, 1. 6, 90, 3.
Ἑλληνοταμίαι 1, 96, 2.
ἐλλιπής 4, 55, 3. 5, 97? 6, 69, 2. τὸ ἐ. τῆς γνώμης 4, 63, 1.
ἕλος 1, 110, 1.
ἐλπίζειν 1, 1, 1. 4, 9, 4. 13, 1? βούλησιν 6, 78, 2. τῇ τύχῃ 3, 97, 2. ἐς ὑμᾶς 3, 14. ὡς 5, 9, 2. ἐλπίσας 1, 107, 3. 7, 61, 2.
ἐλπίς 2, 62, 5. 3, 45, 4. 57, 4. 4, 81, 2. 5, 14, 1. 7, 61, 1. voc. med. 6, 87, 4. vgl. 2, 85, 3. 3, 32, 2. 2, 102, 3. τῶν μελλόντων 6, 31, 6. 8, 81, 2. τοῦ ναυτικοῦ 2, 89, 8. 5, 14, 1. τῆς Σικελίας 6, 104, 1. τοῦ φόβου 7, 61, 1. πενίας 2, 42, 3. ἔς τινα 3, 14, 1. τὸ παρ' ἐλπίδα 4, 62, 2. ἐλπίδι 4, 17, 3. ἐλπὶς λαβεῖν 2, 80, 1. 102, 3. ἐν ἐλπίδι εἶναι mit dem Inf. Ao. oder Fu. 4, 70, 3. ἐν ἐλπίσιν εἶναι 7, 25, 1. ἐς ἐλπίδα ἦλθον 2, 56, 2. ἐς ἐλπίδας 6, 103, 2.
ἐμβαίνειν 1, 18, 4.
ἐμβάλλειν 1, 49, 5. εσθαι 7, 34, 4.
ἐμβοᾶν 4, 112, 1.
ἐμβολή 2, 76, 3. 89, 6. 7, 40, 4. 70, 4.
ἔμβολον 7, 36, 4. 40, 4.
ἐμμένειν 2, 2, 1. 57. 4, 118, 9. 6, 86, 2.
ἐμός 1, 137, 4. vgl. 6, 78, 1.
ἐμπαλάσσεσθαι 7, 84, 2.
ἔμπαλιν ἤ 3, 22, 4.
ἐμπαρέχειν 6, 12, 2. 7, 56, 3.
ἐμπειρία 2, 3, 3. 4, 33, 2. 5, 72, 2. 6, 18, 7.
ἐμπειρότερον, τό 2, 87, 3.
ἐμπίπτειν 2, 48, 1.
ἐμπλήκτως 3, 82, 4.
ἔμπνους 1, 134, 3.
ἐμποδών 6, 28, 2. τὸ μὴ ἐ. 2, 45, 1.
ἐμπολιτεύειν 4, 106, 1.
ἐμπορεύεσθαι 7, 13, 3.
ἐμπόριον 1, 13, 3.
ἐμφανής. ἐν τῷ ἐ. 2, 21, 2.
ἐμφρουρεῖν 8, 60, 1.
ἐν 2, 43, 3? ἐν Διονύσου 8, 94, 1. ἐν Ἀθήναις 5, 18, 10. bei 2, 25, 3. 4, 5, 1. 5, 55, 1. 60, 3. 7, 4, 7. 8, 15, 2. an der Küste 8, 62, 1. οἱ ἐν Μυκάλῃ Ἕλληνες 1, 89, 1. οἱ ἐν Μαραθῶνι etc.

stereotyp 2, 34, 3. 3, 113, 2. τοὺς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώτας ἥκοντας 3, 106, 1. κατῳκῆσθαι ἐν 1, 120, 2. für ἐς beim Pf. 1, 87, 4. 4, 14, 1. 7, 71, 6. 87, 3. bei e. Subst. 8, 11, 4 bei ξυναθροίζειν 2, 99, 1. ἐν τῷ τείχει 3, 68, 3. ἐν παράπλῳ κεῖσθαι 1, 44, 2. ἐν στενῷ ἰσθμῷ 6, 97, 2 ἐν πελάγει 7, 49, 3. ἐν σελήνῃ 7, 44, 2. ἐν ποσίν 3, 97, 1. ἐν τῇ μάχῃ 6. 101, 3. ἐν τῇ νυκτί 2, 3, 1. ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ 4, 76, 3. vgl. 4, 91, 1. ἐν σπονδαῖς 1, 55, 3. 7, 18, 3. vgl. 5, 1, 1. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει 1, 87, 4. ἐν τῷ αὐτῷ 3, 11, 2. ἐν ᾧ 3, 39, 2. vgl. 84, 2. ἐν εἰδόσι μακρηγορεῖν 2, 36, 3. vgl. 1, 68, 2. ἐν ἑαυτοῖς παρακελεύεσθαι 4, 25, 6. vgl. 4, 66, 1. 5, 36, 1. 8, 63, 3. 77. vgl. 48, 2. ἐν πλήθει εἰπεῖν 4, 22, 3. ἐν τοῖς πρῶτοι 1, 6, 2. vgl. 7, 24, 3. 71, 3. 8, 90, 1. ἐν τοῖς πρώτοις 7, 19, 4. 8, 89, 2. ἐν ἑνὶ κινδυνεύειν 2, 35, 1. ἐν ὑμῖν 2, 64, 2. vgl. 65, 9. 6, 92, 2. ἐν δικασταῖς 3, 53, 1. 57, 3. οἱ ἐν τέλει 1, 10, 6. vgl. 6, 88, 11. ἐν κράτει 2, 29, 4. ἐν βλάβῃ 5, 52, 2. ἐν μέτρῳ 6, 1. ἐν παύλῃ 6, 60, 2. ἐν τῷ ἐμφανεῖ 2, 21, 2. ἐν ἔθει εἶναι 2, 64, 2. ἐν δυνάμει εἶναι 3, 93, 2. εἶναι ἐν διανοίᾳ 6, 65, 1. ἐν παρασκευῇ etc. εἶναι 2, 80, 2. vgl. 2, 17, 3. 8, 5, 1. ἐν φυλακῇ εἶναι 2, 13, 6. ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἐγίγνετο impers. 1, 137, 4. ἐν ὀργῇ ἔχειν 2, 8, 3. ἐν θεραπείᾳ ἔχειν 1, 55, 1. vgl. 3, 9, 1. ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιεῖσθαι 4, 5, 1. (ἐν) καιρῷ 4, 59, 3. ἐν οἷς ἀπέδειξα 2, 62, 1. ἐν ἐπιστολαῖς ἴστε 7, 11, 1. ἐν νόμῳ καταδικάζειν 5, 49, 1. γνώμη ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσα 7, 8, 2. ἐν ὀργῇ τὸν Ἀ. ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν 2, 18, 3. vgl. 5, 29, 3 an 1, 10, 6. während 2, 65, 4. ἐν ᾧ s. ὅς. ἐν ᾧπερ ἀπόλλυται 8, 89, 3.

ἐνάγειν 1, 67, 2. 6, 61, 1. 8, 26, 1.

ἐναγεῖς 1, 126, 1.

ἐναλλαγῆναι 1, 120, 2.

ἐναντίος 1, 93, 3. 3, 48. 52, 3. 5, 36, 1. mit dem Da. 5, 67, 3? μεταβολή 2, 43, 3. ἐναντία πολεμεῖν 1, 29, 1. ἐξ ἐναντίας 7, 44, 4. τοὐναντίον 2, 17, 2. τῆς βασιλείας 2, 97, 4. vgl. 3, 43, 1. τἀναντία 3, 67, 3. 6, 79, 2.

ἐναντιοῦσθαι. τινός 1, 136, 4. ἠναντιῶσθαι 2, 40, 4.

ἐναντίωσις 8, 50, 1.

ἐναποθνήσκειν 2, 52, 2. 3, 104, 1.

ἐναποκλᾶν 4, 34, 3.

ἔνατος 1, 117, 3.

ἐνδεής 1, 10, 4. 70, 2. 77, 2. 102, 1. 3, 83, 2. 5, 9, 1. 7, 69, 2. 8, 36, 2.

ἐνδεεστέρως 2, 35, 2. 8, 87, 4.

ἐνδέχεσθαι 1, 124, 2. 4, 10, 2. 18, 3. 92, 2. mit dem Ac. oder Da. u. Inf. 8, 27, 3. darauf eingehen 3, 31, 2. 7, 49, 2. vgl. 8, 50, 1.

ἔνδηλος 4, 41, 3. ἔ. τι ποιεῖν 4, 132, 2.

ἔνδημος 5, 47, 10.

ἐνδιδόναι 2, 49, 2. 3, 37, 2. 4, 20, 3? 35, 1. 5, 86. 6, 72, 1. 8, 71, 3? τὰ πράγματα 2, 65, 6. πόλιν 4, 66, 2. 76, 2. 5, 62, 1. 7, 48, 3. sich schwach zeigen 7, 66, 3. τι 2, 12, 1. 3, 60. μηδέν 6, 78, 4. τῷ γεγενημένῳ 6, 72, 2.

ἔνδοθεν 2, 79, 2. 7, 73, 4. 8, 71, 3.

ἐνδοιάζειν 1, 122, 3.

ἐνδοιαστῶς 6, 10, 3.

ἐνείλλειν 2, 76, 1.

ἐνεῖναι 1, 80, 3. 4, 59, 2. 8, 43, 4.

ἕνεκα 1, 5, 1. 57, 2. τούτου ἕ. ἵνα 5, 43, 3. ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕ. 8, 92, 9. vom Zweck 5, 53, 2.

ἕνεκεν 6, 2, 6.

ἐνεργός 3, 17, 1.

ἔνερσις 1, 6, 2.

ἐνευδαιμονεῖν 2, 44, 1.

ἔνθα 6, 45, 2?

ἔνθεν (τε) καὶ ἔνθεν 2, 76, 2. 7, 81, 5.

ἐνθένδε 1, 36, 3. 2, 1. ἐ. ἄνδρες 6, 10, 1.

ἐνθυμεῖσθαι 2, 40, 2. 7, 18, 3. 8, 68, 2. τινός 1, 42, 1. u. τι 5, 32, 1. ἐντεθύμηται 1, 120, 4. mit dem Partic. eb. u. Inf. 6, 78, 2.

ἐνθυμία 5, 16, 4.

ἐνθύμησις 1, 132, 6.

ἐνθύμιον 7, 50, 4.

ἐνιαύσιος 6, 54, 6.

ἐνιέναι 6, 29, 3.

ἐνίστασθαι 8, 69, 2.

ἔννατος 1, 117, 3.

ἐνναυπηγεῖσθαι 1, 13, 2.

ἐννέα. τρίς 7, 50, 4.

ἔννομος 1, 77, 2.

ἐνοικίζεσθαι 6, 2, 2.

ἐνοικοδομεῖν 6, 51, 1. 8, 16, 3.

ἐνορᾶν 1, 95, 4. 7, 36, 2.

ἔνορκος 2, 72, 3.

ἔνσπονδος (οὐδενός) 1, 31, 2. 40, 3.

ἐνταῦθα 1, 10, 4. 11, 1. 6, 60, 2.
ἐ. δή 1, 91, 3.
ἐντειχίζεσθαι 6, 90, 3.
ἐντελευτᾶν 2, 44, 1.
ἐντελής 6, 45, 2.
ἐντέμνειν 5, 11, 1.
ἐντεῦθεν 1, 5, 1. 2, 74, 1. 6, 16, 1.
ἐντομή 1, 93, 3.
ἐντόνως 5, 70.
ἐντός 1, 16, 1. 48, 2. 93, 3. 133. 2, 76, 2. 78, 1. 5, 2, 2. ἐντὸς χωρίου 2, 77, 4. τοῦ ἀκριβοῦς 5, 90. ἔχειν 7, 78, 1. ποιεῖν 7, 5, 3. ποιεῖσθαι 2, 83, 4. 6, 75, 1. γίγνεσθαι 6, 100, 3. τὰ ἐ. 2, 49, 1. vgl. 7, 22, 2.
ἐντυγχάνειν 2, 43, 2. 4, 132, 3.
ἐξαγγέλλειν 4, 27, 3. 8, 51, 2?
ἐξάγγελος 8, 51, 1.
ἐξάγγελτος 8, 14, 1.
ἐξάγειν 3, 45, 3. 4, 79, 1. 6, 89, 4.
ἐξαιρεῖν 3, 113, 4. 5, 43, 3. εῖσθαι 6, 24, 1. 8, 28, 1. ἐς 90, 6.
ἐξαλείφειν 3, 57, 2.
ἐξαλλάσσειν 5, 71, 2.
ἐξαμαρτάνειν 2, 22, 1.
ἐξανάγεσθαι 8, 16, 2.
ἐξαναχωρεῖν τι 2, 88, 2.
ἐξανθεῖν 2, 49, 3.
ἐξανίστασθαι 3, 107, 3.
ἐξαπαλλάσσεσθαι 4, 28, 3.
ἐξαπίνης 3, 89, 4. 4, 111, 2.
ἐξαργυρίζειν, ροῦν 8, 81, 3.
ἐξαρτᾶσθαι 6, 96, 2.
ἐξαρτύεσθαι 4, 107, 2.
ἐξεῖναι 1, 77, 1. 8, 86, 2. Inf. erg. 8, 21, 2.
ἐξείργεσθαι 3, 70, 4.
ἐξελαύνεσθαι 4, 35, 3.
ἐξελέγχειν 3, 64, 3.
ἐξέρχεσθαι 1, 70, 3. 4. 3, 108, 2. 5, 31, 4.
ἐξετάζειν 2, 7, 3. 7, 35, 1.
ἐξέτασις ὅπλων 4, 74, 3.
ἐξηγεῖσθαι 1, 71, 4. 138, 4. 2, 65, 3. 3, 55, 2. 5, 66, 2. 7, 50, 4.
ἑξῆς 1, 20, 1.
ἐξιέναι (ἵημι) 1, 46, 3.
ἐξιέναι 1, 46, 3. 77, 4. 7, 3, 1. στρατείας 1, 15, 2.
ἐξικνεῖσθαι 1, 70, 2.
ἐξισοῦν 5, 71, 3. 6, 87, 5.
ἐξίστασθαι 2, 61, 2. 4, 28, 2.
ἔξοδος 3, 20, 2. 5, 14, 3.
ἐξοικεῖν 2, 17, 1.
ἐξορκοῦν 5, 47, 10.
ἐξορμᾶν 6, 88, 11. 7, 14, 1.
ἐξουσία 1, 38, 3. 3, 45, 3. 4, 39, 2. mit dem Inf. 7, 12, 3.
ἐξυπαλλάσσεσθαι 4, 28, 3.
ἔξω 2, 83, 2. 90, 2. 3, 94, 2. 4, 129, 3. 6, 49, 2? οἱ ἔ. 4, 66, 2. 5, 14, 2. 8, 92, 3. mit dem Ge. 1, 9, 3. 2, 65, 4. 3, 61, 2. 114, 2. 4, 8, 6. 5, 97. τὰ ἔξω 7, 37, 3.
ἐξωθεῖν 2, 90, 4. 5, 71, 1. 6, 34, 6.
ἔξωθεν 2, 49, 3. 3, 22, 5. 5, 10, 2. 25, 3. τὸ ἔ. τεῖχος 2, 13, 6. οἱ ἔ. 5, 57, 1. 8, 92, 3. τὰ ἔ. 1, 65, 2. 93, 3.
ἐοικώς 7, 71, 2.
Ἐορδοί 2, 99, 4.
ἐπαγγέλλειν 3, 16, 3. 5, 47, 3. 6, 56, 1. στρατιάν 7, 17, 1. εσθαι 8, 10, 1. ὥστε 8, 86, 6.
ἐπάγειν 1, 107, 3. 6, 69, 1. 7, 5, 3. 60, 1. ψῆφον 1, 87, 3. εσθαι 1, 3, 1. 2, 2, 2. 4. 3, 10, 2. 5, 4, 2. 41, 2. 45, 1. 98. 6, 10, 1. von Waaren 1, 81, 1.
ἐπαγωγή 3, 82, 1. 100, 1. 5, 82, 4. 7, 24, 3. 34, 5.
ἐπαγωγός 4, 88, 1. 5, 111, 3.
ἐπαινεῖν 1, 86, 1. 2, 25, 2. 45, 1. 3, 57, 1.
ἐπαίρειν 3, 45, 4. εσθαι 1, 25, 4. 42, 2. 2, 11, 2. 3, 45, 1. 4, 121, 1. 7, 51, 1. 8, 2, 1.
ἐπαίτιος 5, 65, 2.
ἐπακτός 6, 20, 3. 7, 28, 1.
ἐπαληθεύειν 4, 85, 1. 8, 52, 2.
ἔπαλξις 2, 13, 5.
ἐπαμφοτερίζειν 8, 85, 2.
ἐπαναγκάζειν. Inf. erg. 5, 31, 3.
ἐπαναγορεύειν 6, 60, 4.
ἐπαναγωγή 7, 4, 5. 34, 5.
ἐπαναίρεσθαι 8, 84, 1.
ἐπανάσεισις 4, 126, 4. 5, 17, 2.
ἐπανάστασις 1, 115, 4. 8, 21, 1.
ἐπαναστρέφειν 4, 130, 4.
ἐπαναχώρησις 3, 89, 3.
ἐπανειπεῖν 6, 60, 4.
ἐπανίστασθαι 3, 39, 2. 5, 23, 3.
ἐπάντης 7, 79, 2.
ἐπάνωθεν 2, 99, 1.
ἐπάρατον 2, 17, 1. 8, 97, 1.
ἐπάρχεσθαι 4, 120, 1?
ἐπαυλίσασθαι 3, 5, 2.
ἐπαύρεσις 2, 53, 1.
ἐπεί 2, 89, 3. 6, 2, 5. 79, 1. 2. 7, 30, 2. 67, 3. mit dem Opt. 8, 30, 3.

dem Inf. 2, 93, 2. ell. 4, 80, 2. ἐπεὶ καί 1, 12, 1.
ἐπείγεσθαι 3, 2, 2. 10, 2. 4, 3, 1. 8, 7, 1. ἐπειχθῆναι 1, 82, 5.
ἐπειδή 1, 6, 2. 3, 68, 3. 5, 18, 4. 8, 68, 4. 80, 1. ἐπειδή γε 4, 73, 2. ἐπειδὴ καί 5, 29, 2. ἐπειδή γε καί 6, 18, 1. ἐ. τε 1, 11, 1.
ἐπεισαγωγή 8, 92, 1.
ἐπεισφέρεσθαι 3, 53, 4.
ἔπειτα 3, 39, 7. ohne δέ 1, 18, 6. 98, 1. 3, 4, 2. 5, 7, 1. 7, 19, 1. ἐ. ἐπειδή 8, 67, 2. ἔπειτ' ἤδη 8, 46, 4. ἔ. ὕστερον 2, 9, 1. 3, 94, 1. 5, 61, 3. ἐς ἔ. 1, 130, 2. vgl. 123, 1. ἐς τὰ ἔ. 6, 55, 4? οἱ ἔ. 1, 10, 2.
ἐπεκβαίνειν 8, 105, 1.
ἐπεκβοηθεῖν 7, 53, 2.
ἐπεκδρομή 4, 25, 8.
ἐπεκθεῖν 4, 32, 4.
ἐπέκπλους 8, 20, 1.
ἐπελπίζειν 8, 1, 1. 54, 1
ἐπεξάγειν 2, 21, 3. 5, 71, 3.
ἐπεξαγωγή 5, 71, 3. 8, 105, 3.
ἐπεξέρχεσθαι 1, 22, 2. 70, 4. 84, 3. 120, 4. 3, 26, 3? 38, 1. 40, 5. 108, 2. 5, 89, 1. 100. 6, 38, 2.
ἐπεξέτασις 6, 42.
ἐπεξιέναι 1, 84, 3. 3, 82, 8.
ἐπεργασία 1, 139, 1.
ἐπερέσθαι 1, 25, 1.
ἐπέρχεσθαι 1, 2, 1. 54, 4. 70, 2. 72, 2. 97, 1. 2, 18, 3. 41, 2? 52, 1. 3, 23, 5. 26, 3? 52, 4. 89, 2. 4, 85, 1. 86, 4. 93, 2. 98, 2. 120, 1? 5, 10, 3. 66, 3. 110. 7, 42, 2. 71, 1. 8, 20, 1. 94, 1.
ἐπεσβαίνειν 2, 90, 4.
ἐπεσβάλλειν 3, 13, 4.
ἕπεσθαι 1, 42, 2. 2, 87, 5. 3, 55, 2. 6, 89, 4.
ἐπετήσιος 2, 80, 3.
ἐπέχειν 1, 23, 3. 48, 2. 2, 101, 3. 4, 124, 4. 5, 32, 5. 7, 62, 4. 74, 1. 8, 16, 3. 105, 3. τὶ u. τινός 2, 76, 1.
ἐπηλυγάζεσθαι 6, 36, 2.
ἐπηλύτης 1, 9, 1.
ἐπήν 5, 47, 8.
ἐπήρεια 1, 26, 2.
ἐπί. I) mit dem Genitiv. ἐπὶ τοῦ, τῷ 1, 13, 3. ἐπὶ νεώς 8, 74, 1. (οἱ, τὰ) ἐπὶ Θρᾴκης 1, 57, 3. 60, 2. 5, 67, 1. vgl. 5, 35, 2. 6, 10, 3. 8, 79, 3. ἐπὶ τῆς Μυκάλης u. ἐπὶ τῇ Μ. 8, 79, 3. ἐπὶ τῆς αὑτῶν μένειν 4, 118, 3. καθέζεσθαι ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν 1, 126, 7. ἐπ' ἐκκλησίας 8, 81, 1. nach 2, 102, 1. 8, 61, 1. 79, 3. ἐπ' οἴκου διεκρίθησαν 4, 25, 7. ἐπὶ κινδύνου πράσσειν 6, 34, 8. ἐπὶ τῶν πάλαι 6, 89, 4. ἐπ' ἐμοῦ 7, 86, 4. 8, 97, 2. ἐφ' ἡμῶν 6, 38, 3. vgl. 59, 4. ἐπ' Ἀριστείδου 5, 18, 4. ἐπὶ Λάχητος 6, 6, 3. 75, 2. ἐφ' ἑαυτῶν 1, 17, 1. 5, 67, 1. 6, 40, 3. 8, 8, 1. ἐπὶ σφῶν αὐτῶν 8, 63, 3. ἐπὶ τεσσάρων 2, 90, 1. 4, 93, 4. ἐπὶ κέρως 2, 90, 3. 6, 32, 2. 50, 3. 8, 104, 1.
II) mit dem Dativ 8, 105, 3? ἐπὶ ναυσίν 2, 80, 2. ἐπὶ Δηλίῳ 4, 101, 4. ἡ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος 2, 32. vgl. 4, 55, 2. ἐπικεῖσθαι τῇ Λ. 53, 2. 54, 3. ἐπὶ ταῖς εὐναῖς 6, 67, 2. ἐφ' ὅπλοις 7, 28, 2. ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ μένειν 4, 105, 2. ἐπὶ ποταμῷ γίγνεσθαι 7, 80, 3. ἐπ' ἐξόδῳ 5, 28, 2. ἥκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ 1, 122, 1. vgl. 1, 13, 1. ἐπὶ τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες 1, 70, 2. ἐπὶ τῷ κινδύνῳ 1, 143, 2. ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ 6, 45, 1. ἐπὶ μεγέθει 7, 30, 3. ἐπὶ τιμωρίᾳ παράδειγμα γίγνεσθαι 5, 90. ἐπὶ τῷ παρόντι 6, 20, 1. ἐπὶ παντί 3, 45, 4. ἐπὶ φανεροῖς 1, 69, 2. ἐπὶ τῷ ὀνόματι ηὐξήθησαν 6, 33, 6. παρανομίαν ἐπὶ τοῖς κακοῖς ὀνομασθῆναι 4, 98, 3. πέμπειν ἐπὶ στρατεύματι 6, 29, 2. λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον 2, 33, 3. χρήματα ἐπ' αὐτῇ διδόναι 2, 101, 4. ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται 3, 45, 4. ἐπὶ τούτοις 6, 45, 1. 62, 3. versch. 1, 65, 1? ἐπὶ ταῖς ξυμφοραῖς ἐπερρώσθησαν 8, 106, 4. ἐπὶ κέρδεσι κοινοῦσθαι 8, 50, 3. ἐπὶ προφάσει 3, 75, 3. ἔχων ἐπ' ἀξιώσει τι ἀντειπεῖν 2, 65, 5. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν 3, 56, 4. ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος 8, 1, 2. vgl. 7, 69, 3. ἐπὶ χρήμασιν ἐπίδειξις 3, 42, 3. ἐπὶ διαβολῇ καταπλεῖν 6, 61, 5. ἐπὶ τῷ ὑπόπτῳ 6, 85, 3. ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπέμπειν 1, 102, 3. ἐπὶ κακουργίᾳ ἐπιτηδεύειν 1, 37, 2. τοῖς ἐπὶ σφίσι τεταγμένοις 2, 70, 1. vgl. 3, 13, 4. 78, 1? 4, 133, 2. 7, 4, 7. ἐπὶ πᾶσι καθεστάναι 1, 124, 3. τὸν νόμον ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς θήσετε 1, 40, 4. vgl. 6, 79, 1. ἐπὶ τῷ δήμῳ πραχθῆναι 6, 61, 1. vgl. 1, 102, 3. ἐπὶ τῇ γῇ ἐκτίζετο etc. 3, 92, 3. vgl. 5, 33, 1. 7, 19, 2. 8, 60, 1. ἀρωγὰ ἐνείδομεν ἐπὶ τῇ στενότητι 7, 62, 1. ἐπὶ βραχεῖ πλῷ ὡρμήθησαν 6, 31, 2. ὡς ἐπὶ τυραννίδι 1, 126, 3. ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ 1, 48, 1. 7, 34, 1. ἐπὶ ἀποστάσει 4, 80, 1. τἆλλα

παρασκευάσας ἐπὶ τοῖς παροῦσιν 8, 54, 3. ἐπὶ τούτῳ, τοῦτο 4, 3, 2. ἐπὶ (τῇ) τιμωρίᾳ 3, 63, 1. 7, 68, 1. ἐπὶ σωτηρίᾳ 8, 33, 3. ἐπ' ἐλευθερίᾳ 7, 82, 1. ἐπὶ τῷ δοῦλοι εἶναι 1, 34, 1. vgl. 121, 4. 2, 71, 2. κινδυνεύειν 6, 83, 2. vgl. 1, 121, 4. 3, 42, 5. ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ κατελθεῖν 8, 47, 2. κατάγειν ἐπὶ βασιλείᾳ 2, 95, 2. vgl. 2, 80, 3. ξυνωμοσίαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς 8, 54, 3. ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ γεγενῆσθαι 6, 27, 2. ἐπὶ πολιτείᾳ ᾤκησαν 5, 4, 2. παρακαλεῖν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς 5, 31, 2. ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει 2, 64, 4. ἐπὶ τῷ νέμεσθαι 1, 74, 3. ἐφ' ᾧ 1, 103, 1. 134, 1. 4, 30, 3. unter der Bedingung dass 1, 71, 1. ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 2, 70, 2. ἐπὶ τούτοις 8, 43, 4. ἐφ' ἑαυτῷ 2, 84, 2. ἐφ' ἑαυτοῖς εἶναι 8, 58, 4? τινὶ γίγνεσθαι 3, 59, 2? ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν 1, 103, 1. ἐπὶ ἑτέροις γίγνεσθαι 6, 22, 3. vgl. 3, 12, 2. τὸ ἐπ' ἐκείνοις εἶναι 8, 48, 6. ἐπ' ἔτει 8, 68, 4. vgl. ἴσος u. ὁμοῖος.

III) ἐπί mit dem Ac. τοῦτο, τούτῳ 4, 3, 2. ἐπ' αὐτό 1, 74, 1. bei persönlichen Begriffen 1, 5, 1. 116, 3. 5, 4, 5. zw. 2, 90, 1. αἱ ἐπὶ Μακεδονίαν 1, 58, 1. παρέσχε λόγον ἐπὶ τοὺς πολεμίους 2, 101, 3. um zu holen 1, 116, 3. 3, 105, 3. 4, 97, 2. 6, 61, 4. 8, 87, 1. βοήθεια ἐπὶ Χίον 8, 15, 3. vgl. 8, 11, 1. ἐπὶ τὰ τείχη ἀντιπαρετάσσοντο 7, 37, 3. στρατηγὸς ἐπὶ τὰς ναῦς 3, 115, 2. ὁρμᾶν ἐπὶ τὸ τεῖχος 3, 22, 4. στρατεῦσαι ἐπὶ Ποτίδαιαν (nicht feindlich) 2, 67, 1. ἐπὶ τὴν ἕω 2, 84, 1. ἐπὶ τειχισμόν 5, 17, 2. ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν 1, 62, 3. 2, 85, 2. ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖν 7, 50, 3. ἐπί τε ἰέναι 1, 37, 1. ἀγγελίαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐψευσμέναι 6, 104, 1. ἐφ' ἕκαστα 1, 80, 2. ἐφ' ὅπερ 1, 59, 1. ἐφ' ἅ 4, 18, 1. 6, 9, 3. 7, 15, 1. ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον 3, 46, 4. ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖν 6, 83, 3. ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας 7, 87, 3. ἐφ' ἡμέραν 4, 69, 3. τὸ ἐφ' ἑαυτόν 1, 141, 5. τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι 4, 28, 1. vgl. 8, 48, 6. ἐπὶ μακρότερον 4, 41, 3. ἐπὶ μακρότατον 1, 1, 2. ἐπὶ βραχύ 1, 118, 2. ἐπ' ἐλάχιστον 2, 45, 2. ἐπὶ ὀκτώ 5, 68, 3. 6, 67, 2. vgl. 4, 93, 4. 94, 1. ἐπὶ πᾶν 2, 51, 1. 5, 68, 3. vgl. ἀμφότερος, ἐκεῖνος, μέγας u. πολύς.

ἐπιβάθρα 4, 12, 1.

ἐπιβαίνειν νηί 7, 70, 5.

ἐπιβάλλειν 8, 108, 3.

ἐπιβάτης 8, 61, 2.

ἐπιβιῶναι 2, 65, 3.

ἐπιβλάπτειν 8, 109, 1?

ἐπιβοᾶσθαι 3, 59, 2. Ps. 6, 16, 6.

ἐπιβοήθεια 3, 51, 3.

ἐπιβοηθεῖν 3, 26, 1. 4, 4, 2.

ἐπιβόημα 5, 65, 3.

ἐπιβόητος 6, 16, 1.

ἐπιβολή 1, 93, 4. 3, 20, 2. 7, 62, 3. 65, 1.

ἐπιβουλεύειν 3, 109, 3. (τινί) τι 6, 54, 3. mit dem Inf. 3, 20, 1. εσθαι 3, 96, 2. ἐπιβουλευόμενα 6, 88, 8.

ἐπιβούλευμα 3, 45, 1.

ἐπιβουλή 1, 93, 4. 7, 65, 1. γνώμης 4, 86, 4. ἐξ ἐ. 8, 92, 2.

ἐπιγίγνεσθαι 1, 71, 2. 126, 5. 4, 26, 3. 93, 2. 6, 26, 2.

ἐπιγιγνώσκειν 1, 70, 2.

ἐπιγράφεσθαι 5, 4, 1.

ἐπιδεικνύναι 5, 77, 4. 6, 47, 2.

ἐπίδειξις 3, 16, 1. 42, 3. 6, 31, 4.

ἐπιδεῖν 4, 132, 3.

ἐπιδημιουργός 1, 56.

ἐπιδιαβαίνειν 6, 101, 5.

ἐπιδιαφέρεσθαι 8, 8, 3.

ἐπιδιδόναι 6, 60, 2. 7, 8, 1.

ἐπιδοχαὶ πολιτειῶν 6, 17, 2.

ἐπιδρομή. τινί 4, 23, 1.

ἐπιείκεια 3, 40, 1. 5, 86.

ἐπιεικής 1, 76, 3. 3, 4, 2. 9, 2. 8, 93, 2. πρὸς τὸ ἐ. 4, 19, 2.

ἐπιέναι 1, 2, 1. 35, 3. 72, 2. 2, 36, 3. 4, 61, 3. 128, 1. 131, 1. 7, 78, 1. ἐ. πρός 1, 86, 3. τὸ ἐπιόν 4, 61, 4. 5, 9, 5.

ἐπιζῆν 2, 65, 3.

ἐπιθειάζειν 2, 75, 1. 8, 53, 2.

ἐπιθειασμός 7, 75, 3.

ἐπιθεραπεύειν 8, 47, 1. 84, 3.

ἐπιθυμῆσαι 1, 124, 2. τὸ ἐπιθυμοῦν 1, 36, 1.

ἐπιθυμία 5, 15, 1.

ἐπικαθαίρειν 8, 20, 2.

ἐπικαθίστασθαι 4, 130, 4.

ἐπικαλεῖσθαι 3, 52, 3.

ἐπικατάγεσθαι 3, 49, 3.

ἐπικαταβαίνειν 4, 11, 1. 7, 23, 1.

ἐπικατάγεσθαι 3,49,3. 8,28,1 u.Zus.

ἐπικαταλαμβάνειν 3, 111, 1.

ἐπικατέρχεσθαι, ἰέναι 2, 49, 4.

ἐπικεῖσθαι 2, 27, 1. 79, 5? 8, 73, 4. ἐπί τινι 4, 53, 2. 54, 3.

ἐπικελεύειν 3, 82, 5.

ἐπικέλευσις 4, 95, 1.

ἐπικηρυκεύεσθαι 4, 27, 2. 7, 48, 3. 8, 44, 1? ἐς, πρός τινα 6, 48, 1. mit dem Inf. 8, 80, 2. ὥστε 7, 49, 1.
ἐπίκλησις 7, 68, 2.
ἐπίκλητος 4, 61, 5.
ἐπικλινές 6, 96, 2.
ἐπικομπεῖν 4, 126, 6. 8, 81, 3.
ἐπικουρίαι τινός f. τινί 6, 77, 1.
ἐπικουρικόν 4, 52, 1.
ἐπίκουροι 3, 73. 6, 55, 4. ἀρεταί 3, 67, 1.
ἐπικρατεῖν 1, 3, 2. 30, 3. 4, 19, 2. 7, 42, 5. mit dem Inf. 5, 46, 4.
ἐπικρατής 6, 88, 2.
ἐπικράτησις 1, 41, 2.
ἐπικρεμάννυσθαι 1, 18, 4. 3, 40, 6.
ἐπικτᾶσθαι 1, 144, 1. 2, 65, 4. 4, 61, 1.
ἐπικωλύειν 6, 17, 5.
ἐπιλαμβάνειν 2, 51, 4. 4, 27, 1. 96, 6. 133, 2.
ἐπιλέγειν 6, 28, 2.
ἐπίλειψις 2, 50, 1.
ἐπιμαρτυρία 2, 74, 1.
ἐπιμαχεῖν 5, 27, 2.
ἐπιμαχία 1, 44, 1.
ἐπίμαχος 3, 4, 2. 4, 115, 2.
ἐπιμέλεσθαι 6, 54, 6. 91, 4. τι 6, 41, 2. τινός 7, 39, 2? Ps. 6, 41, 2.
ἐπιμελής 1, 5, 2. 5, 66, 3.
ἐπιμεταπέμπεσθαι 6, 21, 1.
ἐπιμιγνύναι 1, 2, 1. ἐς 4, 118, 3.
ἐπιμιξίαι 5, 35, 1.
ἐπινέμεσθαι 2, 54, 4.
ἐπινοεῖν 1, 70, 2. 2, 8, 1. Inf. 8, 11, 2.
ἐπίνοια 3, 46, 4.
ἐπιπαρεῖναι 1, 61, 1? 4, 108, 3.
ἐπιπαρανεῖν 2, 77, 2.
ἐπιπαριέναι 1, 61, 1? 4, 94, 2. 108, 3. 5, 10, 8.
ἐπιπέμπειν 6, 73.
ἐπίπεμψις 2, 39, 3.
ἐπιπίπτειν 3, 3, 3. 82, 2. 4, 4, 1.
ἐπιπλεῖν 3, 16, 3. 76. 8, 39, 1.
ἐπίπλευσις 7, 36, 7.
ἐπιπληροῦσθαι 7, 14, 1.
ἐπίπλους φίλιος 8, 102, 2. Pl. 7, 49, 3.
ἐπιπολῆς 6, 96, 2.
ἐπιρρώννυσθαι 6, 93, 1.
ἐπισημαίνειν 2, 49, 5.
ἐπίσημος 2, 13, 3.
ἐπισιτίζεσθαι ἄριστον 8, 95, 2.
ἐπισκεπτέον 6, 18, 4.
ἐπισκευή 1, 52, 2.
ἐπισκήπτειν 2, 73, 3.
ἐπίσκοπος 1, 115, 5.
ἐπισπένδεσθαι 5, 22, 2.
ἐπισπᾶσθαι 4, 9, 3. 130, 3. 5, 111, 3.
ἐπισπέρχειν τοιαῦτα 4, 12, 1.
ἐπισπονδαί 5, 32, 4.
ἐπίστασθαι 8, 40, 2.
ἐπιστέλλειν 3, 4, 1. 5, 37, 1.
ἐπιστήμη 6, 69, 2.
ἐπιστολαί 1, 132, 6. ὥστε 8, 45, 1.
ἐπιστρατεύειν 4, 60, 2.
ἐπιστρέφειν 1, 61, 3.
ἐπιστροφή 2, 90, 4. 3, 71, 1.
ἐπίσχειν 3, 45, 3.
ἐπίτακτος 6, 67, 2.
ἐπιταλαιπωρεῖν 1, 123, 1.
ἐπιτάσσειν 6, 82, 2. εσθαι 1, 140, 6. 141, 1. 2, 7, 2. 3, 22, 5.
ἐπιτείχισμα 8, 95, 4.
ἐπιτείχισις 6, 91, 6.
ἐπιτειχισμός 1, 122, 1.
ἐπιτελεῖν 1, 108, 2. 4, 90, 4.
ἐπιτελής 1, 141, 5.
ἐπιτέχνησις, ᾶσθαι 1, 71, 2.
ἐπιτήδειος 1, 60, 2. 95, 4. 2, 20, 2. 4, 54, 3. 5, 21, 1. 6, 66, 1. 8, 17, 2. 46, 3. 66, 2. 70, 2. ἡ ἐπιτήδειος 5, 112, 2? ἐλθεῖν 8, 63, 3. ἐν ἐπιτηδείῳ 2, 81, 3. 6, 64, 1. ἐπιτήδεια 2, 52, 3. 4, 69, 1. 6, 22, 3.
ἐπιτηδείως 1, 19, 1. 4, 54, 3. 5, 85, 2.
ἐπίτηδες 3, 112, 3.
ἐπιτήδευμα 1, 32, 2. 2, 37, 2. 6, 15, 3. 18, 4.
ἐπιτήδευσις 2, 36, 3.
ἐπιτίθεσθαι 2, 24, 2. 6, 61, 3.
ἐπιτιμᾶν 4, 27, 4.
ἐπιτίμησις 7, 48, 4.
ἐπιτολαί 2, 78, 2.
ἐπιτρέπειν 1, 28, 2. 71, 1. 82, 1. 95, 1. 2, 65, 2. 72, 3. 4, 54, 2. 132, 3. 5, 31, 3. 6, 15, 3. 40, 2. 3. 7, 18, 4. πλεῖστα 5, 99. ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακήν 1, 126, 6.
ἐπιτροπεύειν τινά 1, 132, 1.
ἐπιτροπή 5, 31, 3. δίκης 41, 1.
ἐπίτροπος 1, 107, 1. 131, 2. 132, 1.
ἐπιτυγχάνειν 3, 3, 4. 6, 38, 3.
ἐπιφανές 8, 87, 4?
ἐπιφέρειν 1, 141, 2. 2, 74, 2. 3,

42, 3. 82, 3. ὅπλα 5, 49, 3. ἐλευθερίαν 4, 86, 3. δουλείαν 6, 91, 5. ὀργάς 8, 83, 2. εσθαί τινι 4, 116, 1.

ἐπιφήμισμα 7, 75, 7.

ἐπιφθόνως 3, 82, 9. διακεῖσθαι 1, 75, 1.

ἐπιφορά 6, 31, 3.

ἐπίφορος 2, 77, 4.

ἐπίχαρτος 3, 67, 3.

ἐπιχειρεῖν 1, 128, 2. 4, 122, 1? τι 2, 40, 3. πρός τινα 7, 21, 3. εῖσθαι 2, 11, 3.

ἐπιχείρησις 3, 82, 3. 5, 9, 1. 7, 21, 3? τινός 1, 70, 4. vgl. 33, 3. 7, 43, 1.

ἐπιχρῆσθαι 1, 41, 1.

ἐπιχωρεῖν 4, 107, 1.

ἐπιχώριον 6, 27, 1.

ἐπιψηφίζειν 6, 14. vgl. 2, 24, 2. ἐς 1, 87, 1?

ἐποικεῖν 6, 86, 2. 7, 27, 2.

ἔποικος 2, 27, 1. 7, 57, 9.

ἔπος 1, 3, 3. 2, 41, 2. 3, 67, 5.

ἐποτρύνειν 6, 69, 3.

ἐποφείλειν 8, 5, 5.

ἑπτακαιδέκατος 4, 101, 1. 7, 28, 3.

ἐπωτίδες 7, 34, 4.

ἔρανος 2, 43, 1.

ἐργάζεσθαι 1, 93, 1. 2, 72, 4.

ἔργον 1, 68, 2. 3, 82, 3. 5, 67, 3? 8, 92, 10. Gewerbe 2, 40, 1. οὐδὲν ἔ. 6, 80, 3. ἔργων ἐπιμέλεια 3, 46, 3. φυλακή 3, 82, 6. vgl. 5, 108. 6, 34, 8. ἔργου, τῶν ἔργων ἔχεσθαι, ἅπτεσθαι 2, 2, 4. ἔργῳ 2, 42, 1. 3. 5, 111, 3. Thatsache 1, 22, 2. 73, 2. 2, 41, 2. 42, 1. 3, 82, 6. 6, 40, 3. βραχέα 1, 130, 2. das Leiden 1, 68, 2. Gefecht 1, 49, 6. 105, 4. 2, 43, 1. Wirklichkeit 1, 69, 4. Gehalt 6, 79, 2.

Ἔρεσος 3, 18, 1. 8, 32, 1.

ἐρημία 1, 71, 4. 6, 85, 3. 8, 71, 2. ἐρημίᾳ ἀνδρῶν 6, 102, 2.

ἐρῆμος 1, 28, 3. 49, 4. 50, 2. 2, 51, 3. 3, 67, 2. 5, 3, 1. 75, 3. 6, 78, 1. ἐρήμη δίκη 6, 61, 6. τὸ ἐρῆμον 5, 7, 3. ἐρῆμα τῆς πόλεως 2, 17, 1.

ἐρημοῦν 2, 44, 2. 3, 58, 4. 5, 4, 2.

ἐρίζειν 5, 79, 3.

ἔρις 2, 54, 2.

ἕρμα 7, 25, 5.

ἑρμηνεύειν 2, 60, 4.

ἐρύθημα 2, 49, 1.

Ἐρυξαδαΐδας 4, 119, 1.

Ἐρύθραι 3, 24, 1.

ἔρχεσθαι 1, 4. 117, 2. 4, 83, 1. 120, 1. 130, 2. 6, 40, 2. 7, 73, 1. mit dem Inf. Fu. 7, 57, 1. δουλωσόμενος 1, 18, 3. ἀγγελία 6, 104, 1. 8, 19, 1. χρήματα 6, 71, 2. τὰ γεγενημένα 8, 96, 1. ἐς τοὺς Βοιωτούς 5, 32, 3. [ἐς Ἴλιον 1, 12, 2.] ἐς ἀντιλογίαν 1, 31, 3. τινί 1, 107, 4. 6, 46, 2. 8, 88. vgl. 5, 50, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς λ. τινί 8, 48, 1. ἐς τὸ αὐτό 1, 36, 4. ἐς ἐπίνοιαν 4, 92, 1. ἐς ἐλπίδα 2, 56, 2. ἄγαν ἐς ὀλίγους 8, 89, 2. ἐπὶ τὰ πράγματα 1, 89, 1. διὰ μάχης 2, 11, 2. διὰ δίκης 6, 60, 3. zurückkehren 1, 117, 2. 8, 48, 2. 90, 2. ἐλθόντες 5, 55, 2. Ipf. 3, 12, 1. 4, 120, 1? vgl. ἰέναι.

ἔρως 3, 45, 4.

ἐρωτᾶν 1, 5, 2. 3, 68, 1.

ἐρωτικῶς 6, 54, 3.

ἐς u. εἰς 1, 1, 2. 74, 1 bis. 4, 70, 3. 92, 4. 113, 1. 5, 72, 3. 8, 29, 2? ἐς τοῦ περιπολάρχου 8, 92, 2. ἐχώρουν ἐς Ἄργος 5, 58, 3. ἐς Ἴλιον ἐστράτευσαν 1, 12, 2. 6, 105, 1. 8, 31, 2. ἐς Βοιωτούς 1, 108, 1. 4, 70, 1. 5, 32, 3. καθέζεσθαι ἐς, ἐν 1, 24, 4. vgl. 5, 84, 4. κατοικίζειν ἐς 1, 103, 2. bis 4, 67, 4? ἄρχων ἐς Εὔβοιαν 8, 5, 1. vgl. 8, 8, 3. 64, 1. ἡ ἐς γῆν ἀρχή 8, 46, 2. nach — zu 2, 76, 2. 4, 130, 1. αἱ ἐς Μυτιλήνην νῆες 3, 26, 1. χρῆσθαι ἐς τὸν μόχλον 2, 4, 2. ἐς τὰ ἑαυτῶν 4, 83, 2. ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον 4, 113, 2. ἐπιμίσγεσθαι ἐς τὴν ξυμμαχίαν 1, 118, 3. ἐς τὰ ἱερὰ θύειν 6, 54, 5. ἐς τοὺς Λεοντίνους ξυμπολιτεύσας 6, 4, 1. ἀναστῆναι ἐς χωρίον 1, 87, 2. ἀνακεῖσθαι ἐς τὰς ναῦς 7, 71, 2. ἐπαγγέλλειν ἐς 7, 17, 1. καταλύειν ἐς τὴν νῦν πόλιν 2, 15, 2. παριέναι ἐς τοὺς Λακ. 1, 72, 1. παρεῖναι ἐς τὸ στράτευμα 6, 62, 4. πέμπειν ἐς τὸ στράτευμα 4, 93, 2. vgl. 3, 71, 2. ἐς τὰ ὅπλα ἰέναι 8, 92, 6. ἦλθεν ἐς ἀνθρώπους 1, 9, 1. vgl. 40, 1. 8, 47, 2. χωρήσατε ἐς αὐτούς 4, 95, 2. 113, 2. 129, 3. ἐκδοῦναι ἐς ἐκείνους 8, 21, 2. ἐς αὐτὸν ἥξει 6, 77, 2. ἐς αὑτοὺς περιποιεῖν 8, 48, 1. φέρειν ἐς τοὺς πολλοὺς ἀρετήν 1, 33, 2. καλὸν ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι 7, 56, 1. vgl. 6, 31, 4. ἐς τὸν δῆμον παρελθεῖν 8, 68, 2. ἐς ὑμᾶς οἴσομεν 6, 41, 2. ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν 6, 89, 1. vgl. 1, 72, 2. 4, 58. 8, 47, 2. 48, 2. ἐς πάντας ὁμοῖα διαιτήματα 1, 6, 1. ἐς τοὺς Εἵλωτας πράσ-

σειν τι 1, 65, 2. vgl. 131, 1. ἐς ὑμᾶς ἐλπίδες 3, 14, 1. vgl. 5, 105, 2. δέος ἐς 6, 85, 3? vgl. 8, 92, 11. ὀργὴ ἐς Μυτιληναίους 3, 44, 3. ἐς ὀλίγους οἰκεῖν 2, 37, 1. ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους καὶ τοὺς πολλοὺς ξύγκρασις 8, 97, 2. τὰ ἐς τοὺς ἄλλους 3, 11, 3. vgl. 6, 86, 3. ἡ ἐς τὸ θεῖον νόμισις 7, 86, 4. τὸ ἐς τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές 6, 55, 4. ἔχθρα ἔς τινα 2, 68, 5. vgl. 6, 18, 6. ἡ ἐς αὐτὸν ὀργή 2, 65, 1. ἐς τὰς Ἐπιπολὰς διακινδυνεύειν 7, 47, 2. ὑποθορυβεῖν ἐς τὸν Κλέωνα 4, 28, 1. περιεστήκει ὑποψία ἐς τὸν Ἀλκιβιάδην 6, 61, 3. vgl. 1, 90, 2. 4, 27, 3. 51, 1. αἰτίαι ἐς τοὺς Ἀ. 1, 55, 3. vgl. 79, 1. μνησθῆναι ἐς τοὺς βελτίστους 8, 47, 2. εὐεργεσίαν ἐς βασιλέα κατέθετο 1, 128, 3. vgl. zu 1, 68, 1. ἡ εὐεργεσία ἡ ἐς Σαμίους 1, 41, 2. ἐς τοὺς ξυμμάχους ὠφέλιμον 1, 91, 4. ἐπέρχεσθαι ἐς πόλεμον 3, 47, 1. προκαταλαμβάνειν ἐς τὴν ἐπιχείρησιν 1, 33, 3. ἐς ἀνάγκην ἀφῖχθαι 1, 124, 2. ἐς ἐλπίδα ἦλθον 2, 56, 2. προὐχώρει ἐς ἐλπίδας 6, 103, 2. ἐς φυλακὴν ποιεῖσθαι 3, 3, 3. ἐς τὰ κοινὰ προτιμᾶται 2, 37, 1. ἐς τὸ φανερὸν λέγειν 1, 23, 5. vgl. 6, 3. ἐς χάριν μαλακίζεσθαι 3, 37, 2. πέμπειν ἐς φυλακήν 7, 4, 7. anders 8, 29, 1. ἐς ἀσθένειαν νεωτερίζειν 7, 87, 1. ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι 8, 1, 4. ἐς ἀδικίαν ἀποδιδόναι 3, 63, 4. πολλὰ ἔχω ἐς ἐλπίδα 1, 144, 1. ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές 3, 64, 3. ξύλα ἐς μηχανάς 4, 13, 1. ἡ ἐς τοὺς πολέμους ἀνδραγαθία 2, 42, 2. ἀργότεροι ἐς τὸ δρᾶν τι, ῥᾷσται ἐς τὸ βλάπτεσθαι 7, 67, 3. ἄλογον ἔς τι 1, 32, 2. νεώτερος ἐς τὸ ἄρχειν 6, 12, 2. γενόμενος ἐς τὴν μετάστασιν πρόθυμος 8, 74, 1. πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν 3, 11, 2. ἀκμάζειν ἐς τὸν πόλεμον 1, 1, 1. ὠφελεῖν ἔς τι 8, 66, 4. ἐς πόλεμον αὐτάρκης 2, 36, 2. vgl. 65, 3. ἐς τὰ ὁμοῖα σπεύδειν 5, 37, 4. προθυμεῖσθαι τὰ ἐς Βοιωτούς 5, 39, 2. τὰ ἐς τὸν πόλεμον 5, 67, 3. τὰ ἐς ἀρετήν 2, 40, 4. ἐς ἑξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθός 6, 8, 1. in Bezug auf 1, 17, 1. 138, 3. 2, 37, 2. 64, 5. 65, 3. 97, 5? 3, 11, 2. 37, 2. 4. 4, 92, 4. 5, 75, 2. 6, 92, 1. 7, 69, 3. πεῖραν ἔχομεν ἐς τούσδε 4, 92, 5. vgl. 7, 69, 3. ἐς ἔδαφος 3, 68, 2. ἐς (τὸν) ἀριθμόν 2, 7, 2. ἐς χρημάτων λόγον 3, 46, 3. ἐς δύναμιν 4, 118, 1. ἐς οὐδέν 7, 59, 2. 87, 6. ἐς ὅσον 1, 123, 1. τριήρεις ἐς πλῆθος ἐγένοντο 1, 14, 2. ναυτικὸν ἐς πέντε ναῦς 7, 33, 1? ἐγένοντο ἐς τριακοσίους ξυνωμόται 8, 73, 1. vgl. 1, 100, 1. 3, 20, 2. 4, 80, 3. 118, 5? 124, 2. 5, 6, 4. 7, 30, 3. 8, 32, 2. ἡμέραι ἐς ἃς ἔδει στρατεύειν 4, 89, 1. vgl. 6, 16, 6. 8, 67, 1. ἐς διακοσίους τινάς 8, 21, 1. τελευτᾶν ἐς νύκτα 1, 51, 1. vgl. zu 3, 108, 3. 4, 48, 5. 109, 1. ἐς τὸ ἡδονὴν ἔχον ὁρίζειν 3, 82, 8. ἐς τοῦτον τὸν καιρόν 3, 84, 2. ἐς τὸ λοιπόν 3, 44, 2. ἐς ὃ ἐμέμνηντο 5, 66, 1. ἐς τὰ πρῶτα 3, 39, 2. ἐς τὰ μάλιστα 8, 6, 3. ἐς ὀψέ 8, 23, 2. zw. ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν 6, 82, 3. ἐς ἀεί 1, 22, 3. ἐς ἅπαξ 5, 85, 1. ἐς ἔπειτα 1, 130, 2. ἐς αὖθις 4, 63, 2. zw. 1, 137, 3. nicht ausgelassen 8, 38, 1.

ἐσαγγέλλειν 4, 27, 3. 8, 51, 2? ἐσαγγελθέντων 1, 116, 3. mit dem Part. 1, 131, 1.

ἐσακούειν τι 1, 82, 3.

ἐσβαίνειν 1, 18, 4.

ἐσβάλλειν 2, 79, 5. 100, 3. 4, 25, 5. 5, 71, 3. 8, 86, 2. εσθαι 8, 31, 2.

ἐσ- ἐμβιβάζειν ἐπί 7, 60, 3?

ἐσβολή 2, 57. 3, 112, 2. 4, 83, 1. 7, 18, 1. 8, 31, 2.

ἐσέρχεσθαι 5, 30, 4.

ἐσηγεῖσθαι 3, 20, 1. 4, 76, 1.

ἐσήγησις 5, 30, 1.

ἐσηγητής 8, 48, 5.

ἐσθήματα 3, 58, 3.

ἐσιέναι 4, 118, 9. 5, 30, 4. 35, 2. 60, 5. ἐς τὰς σπονδάς 5, 46, 4. ἐσῄει αὐτοὺς τὰ δεινά 6, 31, 1. vgl. 4, 30, 1. zw. 4, 48, 1.

ἐσιτήρια 8, 70, 1.

ἐσκεῖσθαι 6, 32, 2.

ἐσκομιδή 1, 120, 2. 7, 4, 4.

ἐσνεῖν 4, 26, 5.

ἔσοδος 7, 51, 2.

ἐσοικοδομεῖν 2, 75, 3.

ἐσπέμπειν 4, 16, 2.

ἑσπέρα. ἀφ' ἑ. 3, 112, 2. 7, 29, 2.

ἐσπίπτειν 3, 98, 1. 4, 4, 1.

ἐσπλεῖν 3, 51, 2. 114, 1. ἐς 2, 92, 4.

ἔσπλοι 4, 8, 3. 7, 24, 3. 41, 1.

ἐσσάμενος 3, 58, 4.

ἐσφέρειν 5, 38, 5. 8, 67, 2. εσθαι 3, 98, 2.

ἐσφορά 1, 141, 3.

ἐσφορεῖν 2, 75, 4.

ἔσχατος 4, 43, 2. ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεως 8, 95, 2. vgl. 3, 106, 2. ἐπ' ἔσχατον ἀγῶνος 4, 92, 3.

ἔσω 4, 109, 1?
ἑταιρία 3, 82, 4
ἑταιρικόν 8, 48, 2.
ἑταῖροι 8, 48, 3. 92, 5.
ἕτερος 2, 51, 1. 7, 41, 2. ἑτέρα εὐτυχοῦσα ῥώμη 7, 63, 3. vgl. 1, 71, 3. mit dem Ge. 1, 28, 2. ausserdem 4, 67, 2. ἕτεροι 2, 64, 4. 3, 38, 3. 64, 1. 4, 87, 3. μηδ' ἕτεροι 3, 64, 2. 6, 88, 3. ἕτερος τοσοῦτος 6, 37, 1. οὐδὲ μεθ' ἑτέρων 2, 67, 5. vgl. 7, 42, 6. 44, 1. 59, 1. οἱ ἕτεροι 3, 73, 1. 4, 44, 1. 68, 5. 5, 5, 1. τὸ ἕτερον 8, 86, 5. mit ἑκάτερος verwechselt 4, 73, 5.
ἔτης 5, 79, 3.
ἐτήσιος 2, 80, 3.
ἔτι 8, 36, 1. ἐν τῇ εἰρήνῃ 3, 13, 1. vgl. 2, 2, 3. ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς 3, 112, 2. νυκτὸς ἔτι 4, 110, 1. ἔτι πολλῆς νυκτός 8, 101, 2. καὶ ἔτι νῦν 7, 13, 1. ausserdem 7, 7, 3. 46. 48, 5. 59, 2. weiter 1, 126, 3. 6, 59, 5. ἡ ἔτι ἀπόλαυσις 2, 42, 3. auf die Zukunft bezogen 2, 51, 4. 5, 103, 1. 6, 86, 4. 7, 48, 5. zw. 1, 13, 1.
ἑτοιμάζεσθαι 6, 17, 2. 64, 5. vgl. 1, 46, 1.
ἑτοῖμος 1, 28, 3. 4, 21, 2. 8, 9, 1. ἑτοῖμα ἦν 2, 3, 3. τὰ ἑ. 1, 20, 4. 70, 3.
ἔτος. ὥρα ἔτους 2, 52, 1.
εὖ 3, 38, 3. 7, 48, 4.
εὐαπόβατος 4, 30, 2.
Εὐβο(ε)ικός 1, 87, 4.
εὐβουλία 2, 97, 5.
εὐδαιμονῆσαι 8, 24, 4.
εὔδαιμον, τό 2, 43, 3.
εὐεπίθετος 6, 34, 4.
εὐεργεσία. τινός 1, 129, 3.
εὐέφοδος 6, 66, 2.
εὔζωνος 2, 97, 2.
εὐήθης 3, 83, 1.
εὐθύνεσθαι 1, 95, 3.
εὐθύς 5, 10, 6? ἐκ τοῦ-εὐθέος 1, 34, 2. 3, 43, 2.
εὐθύς 4, 54, 1. 5, 102. 6, 62, 4. 8, 7, 1. 96, 2. beim Part. 1, 1, 1. 4, 43, 1. εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν 4, 118, 4. ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐθὺς κεῖσθαι 6, 96, 1.
εὐκαθαίρετος 7, 18, 2.
εὔκοσμος 1, 84, 3. 6, 42.
εὐλάκᾳ εὐλάξειν 5, 16, 5.
εὐλογία 2, 42, 1.
εὔλογος 6, 76, 2. 79, 2. τὸ ε. 4, 87, 2.
εὐλόγως 4, 61, 5.
εὐμεταχείριστος 6, 85, 3.
Εὐμολπίδαι 8, 53, 2.
εὐναί 6, 67, 2.
εὔνοιά τινος 1, 22, 2.
εὐνόων 6, 64, 4. τὸ εὔνουν 4, 87, 2.
εὐοργήτως 1, 122, 1.
εὔορκος 5, 29, 3.
Εὐπαΐδας 4, 119, 1. (2.)
εὐπορεῖν 6, 34, 3. 44, 2.
εὐπορία 3, 45, 4.
εὔπορος 2, 64, 3. 4, 10, 3. 6, 17, 4.
εὐπόρως 6, 90, 3.
εὐπραγεῖν 6, 16, 4. vgl. 2, 60, 2.
εὐπραγία, εὐπραξία 1, 33, 2.
εὐπρέπεια 3, 11, 2. 82, 9.
εὐπρεπής 1, 37, 3. 3, 82, 3. 8, 6, 8, 3. 76, 3. 8, 66, 1. τὸ 3, 38, 2. 44, 2. ἐκ τοῦ ε. 7, 57, 6.
εὐπρεπῶς 4, 60, 1. 61, 5. 6, 6, 1.
εὐπροφασίστως 6, 105, 3.
εὕρημα 5, 46, 2.
εὑρίσκεσθαι 1, 31, 2. 5, 32, 5.
εὐρυχωρία 2, 83, 2.
εὐσέβεια 3, 82, 9.
εὐσταλής 3, 22, 2 u. Zus.
εὐτακτεῖν πάντα 8, 1, 5.
εὐτέλεια 8, 1, 4.
εὐτελής 8, 46, 2.
εὐτραπέλως 2, 41, 1.
εὐτυχές, τό, οἱ 2, 44, 1.
εὐτυχεῖν πλείω 6, 23, 3.
εὐτύχηται 7, 77, 3.
εὐτυχίαι 2, 44, 2.
εὐφύλακτα 3, 92, 5.
εὐψυχία 1, 121, 3. 6, 72, 4.
εὔψυχος 2, 11, 3. τό 2, 39, 1. 43, 3.
ἐφαιρεῖσθαι 3, 100, 2. 4, 38, 1.
Ἐφέσια 3, 104, 3.
Ἐφέσιοι 7, 57, 4. vgl. 8, 19, 2.
ἐφήκειν 8, 67, 2.
ἐφιέναι 1, 95, 4. εσθαι 4, 108, 5. mit dem Inf. Fu. 6, 6, 1.
ἐφικνεῖσθαι 3, 72.
ἐφίστασθαι 3, 82, 2. τοῦ πλοῦ 2, 91, 3.
ἔφοδος 1, 6, 1. 3, 56, 3. 4, 129, 5. 6, 99, 3. 7, 44, 3. γνώμης 3, 11, 2.
ἐφοδώτατος 6, 66, 2.
ἐφολκός 4, 108, 4.
ἐφορᾶν 3, 104, 1. 6, 67, 2. 69, 5. 7, 77, 7.
ἐφορμεῖν 3, 31, 1. 8, 11, 1. ηθῆναι 1, 142, 3. 6, 49, 3.
ἐφορμή 6, 90, 3.

ἐφόρμησις 2, 89, 7. 6, 48, 2?
ἐφορμισθῆναι 6, 49, 3.
ἐφόρμισις 6, 48, 2?
ἔφορμος 3, 6, 1. 76, 1.
ἐφυβρίζειν 6, 63, 3.
Ἐφύρη 1, 46, 2.
ἐφυστερίζειν 2, 82, 3.
ἐχέγγυος 3, 46, 1.
ἔχειν 2, 29, 1. 3, 34, 2? 6, 2, 5. ἔχοντες ἃ ἔχουσιν 1, 140, 3. vgl. 4, 17, 3. τὴν πόλιν 8, 66, 1. δήσαντες 1, 29, 3. 4, 113, 2. vgl. 6, 39, 2. 76, 2. τέλος 4, 118, 7. 5, 41, 3. ἐραστὴς ὢν εἶχεν αὐτόν 6, 54, 2. ἰσχύν 1, 36, 1. τὸ πρόθυμον 6, 69, 5. κατηγορίαν 8, 91, 2. ὄνομα 3, 101, 2. καιρόν 1, 42, 2. κακὸν οὐδέν 8, 86, 2. vgl. 6, 77, 2? ἴσον 4, 59, 2. οὐκ ἔλασσον 1, 105, 4 2, 22, 2. 8, 61, 3. πλέον 7, 36, 2. πλέον τι Zus. zu 4, 43, 3. πάντα ἀτελῆ 5, 46, 5. τὰ σώματα χείρω 8, 45, 3. γνώμην 2, 86, 3. vgl. αἰτία. διὰ χειρός 2, 13, 2. 76, 3. μετὰ χεῖρας 1, 138, 4. ἐν ὀργῇ 2, 8, 3. δι' ὀργῆς 2, 60, 3. vgl. ὀργή. δι' ἡσυχίας 2, 22, 2. ἐν θεραπείᾳ, αἰτίᾳ 1, 55, 2. αἰτίαν 3, 16, 3. τὴν γνώμην 3, 25, 2. ἡδονήν 3, 9, 1. 82, 8. 4, 108, 4. βέβαια, εἰ 6, 34, 5. behaupten 4, 98, 3. beschützen 2, 74, 2. ὅπερ ἔσχε μὴ πορθεῖν 1, 73, 3. εἶχον οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι 4, 34, 3. χάριν 8, 87, 5. syn. mit παρέχειν. αἰσχύνην 1, 5, 1. ἐπωνυμίαν 1, 9, 1. vgl. 2, 41, 2. 4, 126, 4. βεβαίωσιν 1, 140, 6. τέκμαρσιν 2, 87, 1. τὴν αἴσθησιν 2, 61, 2. δόξαν 5, 9, 3. κύκλωσιν οὐκ εἶχον 4, 35, 2. οὐχ ἕξειν ὅθεν ὠφελήσουσιν 4, 8, 6. Inf. erg. 6, 76, 3. οἱ ἔχοντες (τὰ χρήματα) 6, 39, 1. ἔχων versetzt 1, 9, 1. 5, 71, 3. 8, 27, 4. ἔσχον erhielt, erlangte 6, 2, 1. 54, 2. 76, 3. 8, 6, 3. besetzte 1, 103, 3. 3, 61, 2. 4, 95, 2. 6, 33, 2. σχήσω werde erlangen 6, 6, 3. ἔξω 6, 17, 5. ἀγῶνα 3, 40, 2. ἀρκούντως 1, 22, 3. ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἔσχεν 7, 57, 1. ὥσπερ εἶχεν 1, 134, 3. 136, 4? 2, 4, 4. 3, 30, 1. 6, 57, 3. εἰ καλῶς σφίσιν ἔχοι 4, 117, 1. τοῦτο ποιοῦσι καλῶς ἔχειν 8, 37, 2. ἄριστα ἔσχον 5, 28, 3. ἐπ' ἀμφότερα 7, 48, 3. διὰ φυλακῆς 2, 81, 3. anlegen 1, 110, 2. 4, 11, 3. 8, 23, 2. Δήλῳ 3, 29, 1. vgl. 7, 1, 2. πολέμου 1, 112, 1. ἔχεται ἡ Σικελία 6, 91, 2. ἔχεσθαι ἐν ἀπόρῳ 1, 25, 1. γνώμης 1, 140, 1. ἔργου 1, 49, 6. u. τῶν ἔργων 2, 2, 4. τοῦ λόγου 4, 66, 2. 5, 49, 4. τοῦ ἐχομένου ἔτους 6, 3, 2.
ἔχθος 1, 103, 2. ἔ. τό, τῶν 5, 16, 6. κατ' αὐτῶν 1, 33, 3.
ἔχθρα τινός 6, 78, 2. ἐχθίονα ἐγκλήματα 4, 86, 4.
ἐχθρός, ὁ 6, 38, 3. οἱ ἐ. ἡμῶν 6, 18, 1.
ἐχυρός 2, 62, 5. τὸ ἐ. 5, 109. 7, 77, 6.
ἐχυρῶς 5, 26, 3.
ἕως. πρὸς ἕω 4, 103, 3. ἅμα (τῇ) ἕῳ 2, 90, 1.
ἕως ὀψέ 3, 108, 3.
ἕως περ 7, 19, 5.

ζεῦγμα 7, 69, 4.
ζευγνύναι 1, 29, 2.
ζεῦγος 5, 50, 3.
Ζευξίδας 5, 24, 1.
ζηλώσας 2, 43, 3.
ζημιοῦν. γνώμην 3, 43, 4. χρήμασιν 2, 65, 2. ὠσομαι u. ωθήσομαι 3, 40, 2.
ζυγόν 5, 68, 3.
ζωή 2, 42, 3?
ζῶμα 1, 6, 4.

ἤ oder 4, 27, 3? für εἰ δὲ μή 1, 78, 3. 121, 4. 5, 63, 3. ὅσοις — ἢ εἴ τινι 4, 128, 3. verbindet den No. u. Ac. Part. 4, 5. eben so ἤ — ἤ den Da. u. Ac. 6, 24, 2. anakoluthisch gestellt 6, 18, 1. 24, 1. 8, 39, 2. 46, 1. ἢ — ἤ 1, 63, 1? 3, 39, 6. 4, 27, 3. ἤ — ἤ καί 6, 90, 1. ἢ καὶ — ἢ καί 1, 35, 3.
ἤ als 2, 89, 2. vgl. ἄλλος. ἢ (ᾗ) 1, 60, 2. 7, 80, 1. ἐκ τοὔμπαλιν ἤ 3, 22, 4. μείζω ἢ κατὰ δάκρυα 7, 75, 4. vgl. 2, 50. 6, 15, 2. ἢ ὡς 5, 20, 1. διπλάσιος ἤ 1, 10, 3. ἢ οὐ 2, 62, 4. 3, 36, 3. πρότερον ἤ mit den Conj. 7, 63, 1. ἤ mit dem Inf. 4, 66, 2. fehlt scheinbar 1, 33, 2.
ἤ που ἄρα 5, 100.
ᾗ 2, 55, 1. 3, 18, 3. mit dem Ge. 3, 16, 1. ἐδύνατο 2, 70, 2. ᾗ καὶ μᾶλλον 1, 11, 2.
ἥβη 2, 46.
ἡγεῖσθαι 1, 10, 2. 77, 4. 5, 28, 2. αἰτίας 5, 71, 2. betrachten mit dem Ac. 2, 44, 3. 8, 92, 11. u. Inf. eb. entschlossen sein. ἡσυχίαν ἔχειν 5, 40, 3. ἡγήσασθαι 1, 18, 4. eine Ansicht fassen 1, 39, 2. 102, 2. 2, 81, 4. 6, 40, 1.

ἡγεμονεύεσθαι 3, 61, 2.

ἡγεμονία 4, 91, 2. 5, 16, 2. 69, 2.

ἡγεμὼν τοῦ πλοῦ 7, 50, 2.

ἥδεσθαι βραχέα 3, 40, 2.

Ἠετιώνεια, ία 8, 90, 3.

ἤδη 1, 18, 6. 4, 114, 1. 5, 49, 3? 106? 113? 6, 38, 4. 51, 2. 7, 4, 3. πρὸς τὸ μετόπωρον ἤδη 8, 108, 1. χειμῶνος ἤδη 1, 30, 4. ἤδη καὶ ὀψὲ ἦν 4, 93, 1. πάσῃ ἤδη 6, 51, 2. 8, 20, 1. 63, 1. ἤδη μᾶλλον 1, 3, 2. beim Superl. 6, 31, 6. schon jetzt 1, 42, 2. ὅσον οὐκ ἤδη 8, 96, 2. ἤδη ἡ παρασκευή 1, 82, 3. demnächst 2, 35, 3. 6, 32, 2. 65, 4. (7, 57, 7.) nach ἐνταῦθα etc. 6, 44, 3. sofort 3, 2, 2. 6, 34, 8. 90, 2. endlich 91, 6. (8, 2, 2. 3.) in Erfahrungssätzen 2, 77, 3. 4, 62, 2. vgl. 2, 89, 5. verdächtig 5, 106. local 2, 96, 3. eingeschoben 7, 52, 2.

ἡδονὴ λόγων 3, 40, 1. vgl. 6, 83, 3. ἀκοῆς 3, 38, 5. τῶν ἐποτρυνόντων 1, 84, 2. ἐν ἡ. 1, 99, 2. ἔχειν 3, 9, 1. 82, 8. καθ' ἡδονήν 2, 37, 2. 65, 6. 6, 17, 3. πρὸς ἡδονήν 2, 65, 5. ἡδονὴν ἔχειν 3, 9, 1. 82, 8. 4, 108, 4.

ἡδύς 2, 40, 3.

Ἤδωνες, Ἠδωνοί 1, 100, 3.

ἦθος 2, 64, 2. 6, 18, 8.

Ἠιών 4, 7.

ἥκειν 1, 18, 3. 137, 4. 2, 37, 1. 6, 8, 1. 77, 2? 91, 6. 7, 21, 1.

ἥκιστα. οὐχ ἥ. 1, 3, 1. 35, 2. 95, 1. 8, 86, 7.

ἡλικία 1, 80, 1. 3, 67, 2. 5, 26, 3. 43, 1. 6, 24, 2. 26, 2. 7, 60, 3. 64, 1. 8, 75, 3. τέκνωσιν ποιεῖσθαι 2, 44, 2.

ἥλιοι 7, 87, 1.

ἡμέρα 1, 129, 3. προεῖχεν ἡμέρᾳ 3, 49, 1. ἡ ἡ. ἐγένετο 7, 81, 1. περὶ τὰς αὐτὰς ἡ. τῆς μάχης 2, 83, 1. καθ' ἡμέραν 1, 2, 1. 2, 37, 2. 3, 37, 1. 82, 2. 7, 8, 1. 50, 3. ἐφ' ἡμέραν 4, 69, 3.

ἡμέτερος 4, 10, 3. οἱ ἡ. 4, 126, 1. τὰ ἡ. 3, 13, 5.

ἡμίθεος 5, 16, 5.

ἥμισυ 1, 8, 1. 4, 83, 3. 5, 16, 6. 8, 68, 4. ἡ ἡμίσεια τῆς στρατιᾶς 6, 62, 4. vgl. 5, 31, 2. αἱ ἡμίσειαι τῶν νεῶν 8, 35, 2.

ἤν 6, 79, 1. nachgestellt 3, 31, 1. 6, 13, 2. 18, 4. 79, 1. ἤν τε 7, 48, 6. ἤν τι 6, 25, 3. ἤν τις καί 3, 46, 1. ἢν μή 2, 24, 1. 5, 47, 7. 8, 46, 2. ἤν μή τις 7, 11, 3. καὶ ἤν, ἤν καί 5, 45, 1.

ἠπειρωτικόν 3, 94, 3.

ἤπειροι 6, 10, 3.

ἠπειροῦν 2, 102, 3.

ἠπειρῶτις 1, 35, 4.

ἤπερ 6, 40, 1?

ᾗπερ 1, 142, 2. 2, 67, 1.

ἤπιος 2, 59, 2.

ἦπου (γε) δή 1, 142, 1.

Ἡραῖον 3, 68, 2.

ἡσσᾶσθαι 3, 57, 3. 4, 64, 1. 6, 69, 4. 72, 2. 8, 66, 3. δεινοῦ 4, 37. ῥήματος 5, 111, 3. μέτρια § 4. vgl. 4, 64, 1.

ἥσσων 2, 3, 3. 3, 45, 1. οὐχ ἧσσον 1, 8, 1. 70, 5. 2, 52, 1. 3, 45, 5. 6, 78, 2. οὐδὲν ἧσσον 5, 31, 4. μηδὲν ἧ. 4, 16, 3. οὐδενὸς ἥσσων, ἧσσον 2, 60, 4. 7, 29, 4.

ἡσυχάζειν 1, 120, 4. 3, 71, 1. 4, 4, 1. 7, 58, 1. 8, 77. τῆς νυκτὸς τὸ ἡσυχάζειν 7, 83, 3. ἡσυχάσαι 3, 74, 3. ἡσυχάσειν 1, 142, 4. 8, 71, 1.

ἡσυχῇ 8, 69, 2.

ἡσυχία 5, 53, 2. καθ' ἡσυχίαν 1, 74, 4. 2, 93, 2. 3, 48. 7, 40, 2.

ἥσυχον, τό 6, 34, 4.

ἤτοι — γε 2, 40, 2.

θάλασσα 1, 13, 1. 120, 2. 128, 5. 2, 96, 1? ἡ τοῦ Εὐξείνου πόντου eb. ἡ ἑτέρα 1, 137, 1. Ἑλληνική 1, 4. στάδιοι τῆς 2, 86, 2. τὰ κατὰ θάλασσαν 7, 28, 4.

θαλασσεύειν 7, 12, 2.

θαλάσσιος 1, 7, 2.

θάμβος 6, 31, 6.

θανάτου δίκη 3, 57, 3. πλὴν θ. 4, 54, 2. ohne Art. 2, 24, 2. 3, 44, 2.

θανάτωσις 5, 9, 7.

θαρσαλέον, τό 2, 51, 4.

θαρσεῖν 1, 69, 3. 4, 108, 4. 6, 11, 5. 7, 37, 1. τὸ θαρσοῦν 1, 36, 1. θαρσῆσαι 3, 82, 7.

θάρσησις 7, 49, 1.

θαρσύνειν 2, 88, 1.

Θάρυψ 2, 80, 4.

θάτερα. ἐς τὰ ἐπὶ θ. 1, 87, 2. vgl. 7, 37, 2.

θαῦμα. ἐν θ. εἶναι 8, 14, 2.

θαυμάζειν 1, 38, 1. τῶν 3, 38, 1. 6, 36, 1.

θέα. κατὰ θέαν 5, 7, 2.

θεατής 3, 38, 3. θεαθέν sonst eb.

θειάζειν 8, 1, 1.

θειασμός 7, 50, 4.

θεῖν δρόμῳ 3, 111, 1. 4, 67, 5.

θεῖον 5, 70. 105. 7, 77, 4? θεῖος νόμος 3, 82, 6.
θέλειν u. ἐθέλειν 2, 51, 3. 6, 34, 4. Inf. erg. 6, 91, 3.
θεός, ἡ 2, 13, 4. 15, 3. ὁ θ. 5, 77, 2. 7, 77, 4?
θεραπεία 3, 11, 3. ἐν θ. ἔχειν 1, 55, 1.
θεραπεύειν 1, 9, 2. 2, 51, 3. 6, 29, 3. 61, 4. χρήμασι 1, 137, 3. ἄλλα 6, 89, 1. τὰ ἱερά 4, 98, 2. τὸ ναυτικόν 2, 65, 4. τὴν ἄνοιξιν 4, 67, 3. τὸ δίκαιον 6, 79, 1. τὸ μὴ θορυβεῖν 6, 61, 4. μὴ λείπεσθαι 7, 70, 3. τὸ θεραπεῦον 3, 39, 5.
θεράπων ohne Artikel 4, 16, 2.
θέρμαι 2, 49, 1.
θέρος 2, 1.
θέσις 1, 37, 2.
Θεσσαλία 1, 2, 2. Θεσσαλοί 1, 102, 3.
θεωρεῖν 5, 18, 1. 50, 2. ἐς — 3, 104, 3.
θεωρία 6, 24, 2.
θήκη 1, 8, 1.
θῆτες 6, 43, 2.
θνήσκειν. τεθνήκω 8, 74, 3.
θορυβεῖν 6, 61, 4. εἶσθαι 4, 129, 5. 130, 3.
Θορυκός 8, 95, 1.
Θουρία 6, 61, 6. 7, 33, 5. 8, 35, 1.
θρανῖται 6, 31, 3.
θράσος 1, 120, 4. 4, 92, 5.
Θρασυκλῆς 8, 30, 2.
Θράσυλλος 5, 59, 5.
Θρασυμηλίδας 4, 11, 1.
θρασεῖα 7, 77, 3.
Θριῶζε 1, 114, 2.
θροῦς 4, 66, 2. 5, 29, 2.
θύειν. ἱερά 2, 71, 2. ἐς τὰ ἱερά 6, 54, 5.
θύματα 1, 126, 4.
θυμούμενον, τό 1, 36, 1. 90, 2.
θυσία 2, 38, 1.

Ἰαλυσός 8, 44, 2.
ἰατρός 6, 14.
Ἰάς 4, 61, 2.
ἰδέα 1, 109, 1. 2, 19, 1. 51, 1. 77, 2. 3, 62, 1. 112, 4. 6, 76, 3. 7, 81, 6.
ἰδίᾳ 1, 95, 3. 115, 2? 132, 2. 2, 44, 2. 60, 3. 65, 4? 7? 9? 67, 1. 3, 2, 2. 34, 1. 4, 86, 2. 5, 39, 2? 42, 3. 7, 48, 5.
ἴδιος 2, 60, 3. 4, 20, 1. 65, 4. 7. 9. 5, 39, 2. 8, 94, 3. τὰ ἴ. 1, 120, 1. 2, 37, 1. 6, 15, 1.
ἰδιώτης 1, 115, 2. 2, 48, 2. 65, 4. 4, 2, 2.
ἱδρύειν 4, 104, 2. ἱδρῦσθαι 8, 40, 2.
ἰέναι 1, 40, 2. 5, 18, 1. ἐπί τινα 3, 12, 2. ἐπί τι 2, 36, 3. 8, 92, 3. ἔς τι 1, 78, 2. 121, 1. 5, 30, 6? 6, 80, 1. ἐς λόγους 5, 17, 2. ἐς ἐπίνοιαν 3, 46, 4. πρός 1, 71, 2. für προσιέναι 1, 4. ᾖεσαν 1, 1, 1. 4, 42, 3.
ἱέναι γλῶσσαν 3, 112, 3. ἧκαν 4, 38, 1. 7, 19, 4.
Ἱέρα 3, 88, 1.
Ἱεραμένης 8, 58, 1.
ἱερομηνία 3, 56, 1 u. Zus. 5, 54, 2. ίαι 65, 1.
ἱερόν 1, 134, 2. 4, 90, 1. 6, 44, 3. 8, 35, 2.
ἱερός. γῆ 1, 139, 2. ἱερά 2, 13, 4. 47, 3. 3, 104, 7. 5, 116, 1. 6, 19, 3. θύειν 2, 71, 2. τέλεια 5, 47, 10. καὶ ὅσια 2, 52, 2.
ἱερῶσθαι 5, 1, 1.
ἱζάνειν 2, 76, 1.
Ἰηλυσός 8, 44, 2.
Ἰθωμήτης 1, 103, 2.
ἱκανός 1, 2, 3. 4, 72, 4. 6, 17, 6. 8, 56, 3. τὸ ἐσβάλλειν 6, 17, 6.
ἱκανῶς 1, 91, 2.
ἱκνεῖσθαι 1, 99, 3. 5, 40, 1.
ἵναπερ 4, 48, 5.
Ἰόνιος 6, 30, 1.
ἱπποκρατεῖν 6, 71, 2.
Ἱπποκράτης 6, 5, 4. 8, 99, 1.
ἵππος 3, 62, 4. διακοσία 1, 62, 2.
ἱπποτροφία 6, 12, 2. 15, 2.
Ἴσθμια 8, 10, 1.
Ἰσθμοῖ 5, 18, 10.
ἰσοδίαιτος 1, 6, 3.
ἰσοκίνδυνος 6, 34, 7.
ἰσομοιρεῖν 6, 39, 1. πρός τινα 6, 16, 4.
ἰσομοιρία 5, 69, 2. 7, 75, 6.
ἰσονομεῖσθαι 6, 38, 4.
ἰσονομία 3, 82, 8.
ἰσόνομος 3, 62, 2.
ἰσοπαλής 2, 39, 2.
ἰσοπληθής 6, 37, 2.
ἰσόρροπος 7, 71, 1. τῶν ἔργων 2, 42, 1.
ἴσος 1, 132, 2. 2, 42, 1. 3, 45, 1. 4, 59, 3. 6, 16, 4. 39, 1. 7, 27, 3. καὶ παραπλήσιος 7, 42, 2. δίκαι ἴσαι καὶ ὁμοῖαι 5, 27, 2. ἀπὸ τῆς ἴσης 1, 15, 3.

ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ 1, 27, 1. ἴσον ἔχειν 5, 31, 3. βουλεύεσθαι 1, 91, 4. 2, 44, 3. ἴσα ξυναπονεύοντες 7, 71, 3. μέτεστι πᾶσι τὸ ἴσον 2, 37, 1. τὸ ἴσον νέμειν 1, 71, 1. τῷ ἴσῳ τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν 1, 34, 2. ἐς (τὸ) ἴσον καθιστάναι 1, 39, 1. 121, 3. ἐν ἴσῳ (ἐστίν) 2, 60, 4. 61, 3. gleichmässig 6, 78, 1. ἐξ ἴσου νέμειν 1, 120, 1. δεδιέναι 4, 62, 3. ἀμύνεσθαι 4, 63, 2. ἀπὸ ἴσου 3, 84, 1. ἐν ἴσῳ 6, 78, 1. ἐν τῷ ἴσῳ στερίσκεσθαι 4, 106, 2. ἐκ τοῦ ἴσου γίγνεσθαι 2, 3, 3. ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν 1, 77, 2 vgl. § 3. 99, 2. 136, 3. 143, 4. 2, 89, 1. 3, 10, 2. 4, 19, 2. 5, 101. κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου 1, 99, 2. 3, 37, 5. vgl. 42, 4. ἐξ ἴσου 1, 120, 1. ἐκ τοῦ ἴσου 3, 12, 2. ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις 5, 79, 1. ἐπὶ (τῇ) ἴσῃ 1, 145. 5, 15, 2. ἴσα καὶ ἱκέται 3, 14. ἰσαίτερος 8, 89, 3.

ἰσόψηφος 3, 79, 2.

ἱστάναι τείχη 1, 69, 1. τροπαῖον 1, 30, 1.

ἵστασθαι 4, 52, 1, ἑστηκώς 1, 130, 1. ἄνεμος 2, 97, 1. κατὰ βορέαν ἑστηκώς 6, 104, 3. στῆναι ὀρθῶς 5, 102. εὖ ἑστώτων τῶν πραγμάτων 5, 46, 2. μετά τινος 1, 33, 3. 3, 39, 2. τὸ τῆς τύχης μεθ' ἡμῶν στῆναι 7, 61, 2. ἔχειν πρὸς ὅ τι χρὴ στῆναι 3, 11, 3. πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην στῆναι 4, 56, 4. ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἱστάμεθα 5, 104.

ἴσχειν 1, 110, 2 7, 50, 3.

ἰσχύειν τι 1, 9, 3? ᾗ 3, 39, 7. vgl. 1, 142, 2. ἰσχῦσαι 1, 3, 2.

ἰσχυρίζεσθαι 3, 44, 2. 4, 23, 1. 6, 55, 1. 7, 49, 4.

ἰσχυρός. τεῖχος 4, 9, 4. ἰσχυρόν (τι) 3, 6, 1.

ἰσχύς 4, 35, 2. 65, 4. μάχης 2, 97, 5. φύσεως 1, 138, 3. ἰσχύος θράσος 4, 92, 5. δικαίωσις 4, 86, 4. παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως 7, 66, 3. ἰσχὺν ἔχειν 1, 36, 1.

ἴσως. τάχ' ἂν ἴ. 6, 10, 2.

Ἰταλιώτης 6, 44, 4.

Ἰταλός 6, 2, 5.

ἰτητέον 1, 72, 1.

Ἰχθῦς 2, 25, 3.

Ἴων 8, 39, 2.

Ἴωνες 7, 5, 3. 8, 25, 3.

Ἰωνία 1, 2, 3. 2, 9, 3.

κά 5, 77, 2.

καθά 4, 118, 8.

καθαιρεῖν 1, 4. 77, 4. 3, 13, 6. 5, 103, 1. 6, 83, 2. 92, 5. 4, 116, 2. στήλας 5, 56, 3.

καθαίρειν 1, 4.

καθαιρέτης 4, 83, 3.

καθαιρετός, έος 1, 121, 3.

καθάπερ 5, 18, 5.

καθαρός 5, 8, 2.

καθέδρα 2, 18, 3.

καθέζεσθαι 1, 24, 4. 136, 2. 7, 67, 2.

καθέλκειν 6, 34, 4.

κάθεξις 3, 47, 3.

καθέσωσιν 3, 104, 4.

καθηγεῖσθαι 6, 4, 2.

καθῆσθαι 3, 38, 5. 46, 2. 4, 124, 4. 5, 85, 1. Aug. 5, 58, 4.

καθιέναι. κώπας 2, 91, 3. ἅρματα 6, 16, 2. τείχη 4, 103, 4.

καθῖσα 4, 93, 1. 6, 66, 1. καθίζεσθαι 1, 136, 2.

καθιστάναι 2, 75, 1. 4, 78, 6. 117, 3. 8, 39, 2. ἐς φυγήν 3, 108, 1. (2.) 4, 68, 1. 75, 2. ἐς ἔκπληξιν 6, 36, 2. ἐς ἴσον 1, 39, 1. ἀνέλπιστον 3, 46, 1. mit dem Inf. 1, 140, 6. 6, 16, 6.

καθίστασθαι, καταστῆναι, καθεστάναι 1, 49, 2. 2, 1, 1? 3, 86, 2. 4, 75, 2. 5, 4, 3. 88. 8, 90, 2. κέρας εὐώνυμον Σκιρῖται 5, 67, 1. πρέσβεις 3, 70, 2. ἐπὶ τὸ πλῆθος 4, 84, 2. ἐς τοῦτο 3, 68, 1. ὥρα 4, 6, 2. ἡλικία 2, 36, 2. πόλεμος 1, 1, 1. 3, 3, 1. ἐκκλησία 1, 31, 3. (ἄρχων) 6, 55, 3. ἐν τῷ ὁμοίῳ 2, 49, 3. καθεστῶτος 1, 76, 2. vgl. 132, 2. 4, 80, 2. 97, 2. τὸ καθεστός 1, 73, 1. vgl. 7, 67, 2. νόμιμον 3, 9, 1. für εἶναι 1, 6, 3. 102, 3. vgl. 3, 10, 1. 4, 92, 3. 6, 82, 3. ἐπὶ Ἀθηναίους 4, 97, 2. ἐς πόλεμον 1, 23, 5. 44, 2. 6, 6, 2. ἐς φυγήν 4, 68, 1. 6, 70, 2. ἐς φόβον etc. 2, 81, 4. 4, 96, 4. ἐς φιλονεικίαν 7, 28, 2. ἐς τοῦτο 8, 38, 3. ἐς ἐπιμαρτυρίαν 2, 74, 1.

καθίστασθαι, καταστήσασθαι 4, 90, 4. 107, 1. vgl. 1, 114, 2. 5, 11, 3. 6, 83, 3. 8, 23, 5. 95, 4. φυλακήν 4, 82. 54, 4. ὧν ἔδει 1, 125. ἀρχήν 6, 54, 4. ἐς τὴν ἀρχήν 8, 70, 1. ἐς τοιοῦτον 8, 76, 4. ἐς τὸ ξυμφέρον 4, 60, 1.

καθόσον 6, 88, 1.

καθότι 6, 8, 3. vgl. κατά.

καθύπερθεν 5, 59, 3.

καθυπέρτερος 5, 14, 1.

καί I) und 1, 7, 2. 138, 4. ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας 1, 116, 3. vgl. 2, 79, 2. 3, 109, 3. 113, 1. 6, 31, 3. 88, 11. vgl. 3, 33, 1. 4, 61, 1. 6, 31, 3. 43, 2. 8, 63, 1. καὶ ὅσοι und so viele sonst 1, 95, 1. 113, 2. vgl. 3, 2, 1. 111, 1. 4, 5, 1. 6, 71, 2. (mit τε 6, 76, 3.) 88, 7. 8, 1, 1. 98, 1. τοὺς Πελοποννησίους καὶ ἀστυγείτονας 1, 80, 2. vgl. 5, 112, 2. οἱ ξύμμαχοι καὶ νησιῶται 5, 84, 2. 8, 63, 1. zw. 3, 104, 7. τὸ ἥμισυ καὶ τὸ πλέον 7, 80, 3. vgl. 48, 4. u. 3, 17, 1. αὐτοὺς καὶ τοὺς μετοίκους 4, 90, 1. 131, 1. 8, 55, 3. verbindet Verschiedenartiges. μετρία ἐσθὴς καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον 1, 6, 3. ἐν ᾧ — καὶ ὅπερ 6, 89, 5. μετὰ τῶν φυγάδων καὶ προσλαβόντες 1, 26, 3. vgl. 7, 20, 2. αὐτοὺς καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας 5, 18, 3. τιμωροὶ καὶ νομίζοντες 4, 2, 2. τοῖς σπαρτοῖς καὶ ποιοῦντες 4, 48, 3. vgl. 1, 138, 3. 2, 51, 1. 76, 3. πολλῷ θορύβῳ καὶ πεφοβημένοι 3, 77, 1. διὰ θορύβου καὶ ἄσιτοι 7, 40, 3. νομίσαντες καὶ ὑποψίᾳ 1, 107, 4. ἀπαράσκευοι καὶ ἐξαίφνης 3, 4, 1. vgl. 82, 2. 7, 4, 6. 8, 48, 6. zw. 6, 48, 1. τῷ ἀδοκήτῳ καὶ ἀμφοτέρωθεν 5, 10, 7? [τοῦ χειμῶνος πελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἔαρ 5, 39, 2.] ἀπέφαινε πολλὴν εὐπορίαν καὶ καρτερὸν ὂν αὐτό 4, 3, 2. 5, 10, 4. ἅμα τῷ τειχισμῷ καὶ τοῦ ἦρος ἀρχομένου 7, 20, 1. vgl. 8, 10, 3. περὶ τὴν Λοκρίδα καὶ ἅμα φυλακήν 2, 26. ἰδὼν καὶ ἅμα πρὸς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν 5, 9, 3. ἐπὶ πλεῖστα εἴδη καὶ μάλιστα εὐτραπέλως 2, 41, 1. τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη καὶ πρὸς ἔαρ 5, 39, 2. περί τινος καὶ ὅπως 7, 56, 1. von Participien 1) verschiedene Tempora. προσδεόμενοι καὶ παρασχόμενοι 2, 41, 2. vgl. 6, 28, 2. 90, 3. 7, 48, 4. νομίσαντες καὶ ὄντες 5, 34, 3. vgl. 7, 85, 4. ἐλθόντας καὶ κεκτημένους 7, 66, 2. 2) verschiedene Casus. ἐπελθὼν καὶ ὄντων 1, 2, 1. vgl. 2, 28. 4, 29, 1. 6, 52, 2. 7, 50, 2. 8, 14, 1. 45, 1. 108, 3. ἀποτειχισθείσης αὐτῆς καὶ ἔχων 1, 65, 1. vgl. 68, 1. 4, 111, 1. 5, 43, 3. 46, 1. 116, 2. προσβαλόντες καὶ οὐ προσδεχομένων 8, 28, 2. vgl. 8, 42, 4. ἀναπεπαυμένους καὶ ἑορτῆς οὔσης 7, 73, 2. vgl. 3, 79, 2. 8, 3, 1? ἐσομένην καὶ ὄντες 4, 27, 1? vgl. 4, 32, 1. προισχομένους καὶ ζωγρήσαντες 3, 66, 2. ὄντι ἀσθενεῖ καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνόντων 2, 25, 1. vgl. 4, 74, 1. βουλομένων τῶν Μυκηναίων καὶ δοκοῦντα 1, 9, 2. πολεμοῦντας καὶ τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου ὄντος 1, 14, 3. vgl. 4, 8, 3. ἀνελόμενοι καὶ ὅτι 1, 54, 4. ἀκούσαντες καὶ ἐπειδή 5, 44, 1. πυθόμενοι καὶ ὡς 5, 55, 3. ὡς ᾔσθετο καὶ ὁρῶν 4, 116, 1. σωζομένων ὑμῶν καὶ διὰ τὸ μὴ ἀντέχειν 6, 84, 1. ἄπειροι ὄντες τοῦ μεγέθους καὶ ὅτι 6, 1. οἱ Ἀ. καὶ ὅσοι 3, 103, 1. ἀνδράσι καὶ ὅσοι 3, 68, 2. vgl. 2, 48, 2. 3, 93, 2. 7, 23, 4. 54. κατὰ τὸ παρεῖκον καὶ ᾗ 4, 36, 2. περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ ὅπῃ 7, 51, 5. ὁ ὅμιλος καὶ εἴ τις 6, 32, 2. vgl. 30, 2. 3, 35. 5, 3, 3. 6, 58, 2. καὶ ἥν 8, 63, 3. εἴτις — καὶ ὅτου πέρι 5, 18, 10. ὅσος — καὶ εἴ τις etc. 1, 144, 3. πρὶν ξυγκλησθῆναι καὶ ἕως ἦν 4, 67, 5. verbindet e. rel. u. selbständigen Satz 6, 64, 4. vgl. 1, 106. 4, 67, 1. 5, 2, 2. 5, 1. 7, 29, 4. ein Particip u. einen Satz 5, 61, 3. zw. 55, 3. u. ὅτι 5, 83, 4. 89, 4. überflüssig beim Particip 1, 1, 1. 61, 3. 67, 3. 109, 3. 2, 76, 1. 4, 19, 2. 97, 2. 7, 21, 2. 53, 3. 8, 7, 1. 66, 2. 68, 3. synonym mit γάρ 2, 25, 4. mit e. Relativ 2, 93, 3. mit ὅτε 1, 50, 5. vgl. 4, 69, 3. und auch 1, 27, 3. 4, 42, 3. und so auch 1, 107, 3. 4, 63, 1. 67, 5. 80, 3. 6, 17, 1. 6. 83, 2. 7, 71, 6. vgl. νῦν, τότε, ἅμα u. zu 7, 80, 1. und zwar 2, 96, 3. 4, 16, 2. 6, 4, 3. 7, 48, 4. 8, 8, 2. 34, 2. 65, 3. oder 3, 82, 2. für ὥστε 6, 36, 1. steht und fehlt 3, 6, 2. καὶ ταῦτα 3, 66, 2. καὶ οὔ 4, 99. 6, 92, 2. καὶ — δέ 1, 132, 4. καὶ — τε 1, 9, 3. καὶ — τε — καί 1, 124, 3. 5, 17, 2. καὶ δύο καὶ τρία 1, 82, 3. καὶ — καί verbindet e. Dativ u. e. absol. Ge. 8, 10, 3. anakoluthisch 3, 67, 4. 5, 61, 2. 88. 8, 1, 4. als. ἴσα καί 3, 14. παραπλήσιος καί 7, 70, 1. ἐν τῷ ὁμοίῳ καί 6, 11, 1. ὁμοίως καί 4, 64, 1. 8, 76, 2. vgl. τέ.

II) auch 1, 13, 2. 3. 120, 1. 2, 46. 54, 4. 64, 3. 90, 1. 4, 2, 2. 17, 2. 32, 2. 62, 1. 85, 2. 96, 1. 98, 2. 114, 1? 125, 1. 5, 13. 43, 1. 83, 4. 98. 109. 6, 20, 2? 34, 5. 76, 1. 91, 3. 7, 20, 1. 57, 5. 8, 69, 2. 86, 5. kurz 1, 43, 2. οὐδέπω καὶ νῦν 6, 16, 6. vgl. ξυνδοκεῖν. δράσαντές τι καὶ κινδυνεῦσαι 1, 20, 3. vgl. 4, 99. zugleich 8, 83, 1.

zum ganzen Satze gehörig 1, 120, 1. 138, 5. 2, 35, 1. 3, 42, 5? 82, 8. 4, 20, 2. 27, 3. 5, 38, 5. 45, 2. 7, 9, 1. καί nach δέ zum ganzen Satze gehörig 1, 95, 4. νῦν δὲ καί 2, 77, 4. καὶ αὐτοί 3, 4, 2. 61, 1. 4, 73, 4. 5, 8, 1. καὶ οὗτος 4, 55, 3. 7, 83, 2. vgl. αὐτός u. οὗτος. καὶ σφίσιν 4, 96, 1. ἔχει δὲ καὶ οὕτως 6, 82, 1. im Nachsatze 2, 21, 1. 2, 93, 3. 7, 43, 1. 75, 1. 8, 27, 5. ἢ καί 2, 38. vgl. 1, 140, 2. ἢ καὶ — ἢ καί 1, 35, 3. εἴτε καὶ — εἴτε καί 6, 60, 2. vgl. εἴ. ἄλλοι δὲ καί 7, 71, 3. οἱ μὲν καί 7, 12, 1. 85, 4. 8, 47, 2. οἱ δὲ καί 2, 85, 1. 5, 54, 3. 6, 10, 2. 53, 1. 69, 1. 7, 85, 5. τὸ δέ τι καί 1, 107, 3. τί καί 6, 38, 4. ὃς καί 2, 17, 1. 3, 20, 1. ὅ τι καί 4, 48, 5. εἰσὶν οἳ καί 2, 49, 5. 7, 13, 3. 57, 3. ὅσπερ καί 3, 114, 2. 4, 56, 2. 80, 2. 8, 92, 4. ὥσπερ καί 1, 82, 2. 2, 13, 2. 15, 2. 5, 92. 6, 68, 2. 7, 48, 4. ὥσπερ καὶ ἄλλο τι 1, 142, 4. vgl. 70, 1. 7, 70, 7. ὅσος καί 1, 15, 2. 2, 47, 3. 49, 4. ὅθεν καί 1, 15, 2. διὸ καί 1, 128, 1. διότι καί 6, 83, 1. 89, 3. ὅτι καί 4, 62, 3. ἐπειδὴ καί 4, 73, 4. 133, 1. 5, 29, 2. 8, 88. ἵνα καί 6, 22, 2. auch nur 5, 74, 2. 6, 23, 1. 90, 2. 7, 13, 1. καὶ ὁτιοῦν etc. 1, 77, 2. schon. καὶ πρότερον 6, 88, 5. vgl. 1, 18, 1. 8, 52, 2. 83, 1. ἤδη καὶ ὀψὲ ἦν 4, 93, 1. 8, 61, 3. καὶ πάλαι 3, 39, 5. anders 1, 25, 4. sogar 2, 65, 6. 3, 11, 1. 84, 2. 4, 98, 4. 6, 11, 2. 37, 2. 8, 96, 3. vgl. 1, 3, 3. καὶ δίς 1, 44, 1. 5, 10, 9? vgl. 3, 87, 1. 7, 81, 3. καὶ διπλασίως 8, 1, 3. καὶ πολλάκις 2, 44, 2. καὶ αὖθις 2, 48, 2. καὶ ἀμφότεροι 6, 80, 1. vgl. 5, 73, 1. καὶ ἄγαν 4, 63, 3. 7, 50, 4. καὶ πάνυ 1, 3, 2. 2, 11, 4. 65, 9. 3, 30, 1. 93, 2. 4, 129, 5. 6, 10, 2. 8, 46, 5. 50, 4. 82, 2. καὶ παντάπασιν 7, 6, 3. ἢ καὶ μᾶλλον 1, 11, 2. καὶ πολύ 1, 25, 4. 6, 24, 2. καὶ ἐπὶ πολύ 3, 98, 1. καὶ πλείους 5, 73, 5. 6, 25, 3. 7, 49, 4. vgl. 5, 109. καὶ τὰ πλείω 4, 10, 2. καὶ πρὸς τὸ πλεῖον 3, 11, 1. καὶ πᾶν 3, 82, 1. vgl. 111, 2. καὶ ἀπὸ πάντων 4, 14, 4. vgl. 1, 6, 1. 3, 45, 5. καὶ ἅπαντες 1, 3, 2. 2, 9, 1. 4, 23, 3. καὶ ξύμπαν 6, 39, 2. καὶ ξύμπαντες 6, 18, 5. 7, 28, 2. vgl. 6, 39, 2. καὶ τὸ ξύμπαν 3, 68, 3. καὶ διαφερόντως 1, 138, 3. καὶ αἰφνιδίως 2, 53, 1. καὶ μέσως 2, 60, 4. καὶ ἀεί 4, 133, 1. καὶ ἀλογώτερα 6, 46, 2. καὶ τὸ ἐλάχιστον 6, 105, 2. καὶ ἀπιστότατος 4, 17, 4. καὶ μάλιστα 5, 106.

III) εἴ (ἦν) τις καὶ (μή) 3, 46, 1. 6, 33, 4. 89, 2. 8, 2, 1. καί τις καί 1, 75, 2. 6, 69, 1. 8, 10, 3? 80, 3. καὶ γὰρ καί 6, 61, 2. 8, 64, 2. vgl. 4, 31, 3. 83, 1. vgl. γάρ. ἀλλὰ καί 8, 27, 2. vgl. ἀλλά.

Καιάδας 1, 134, 3.

καινός 3, 30, 2. ἐκ καινῆς 3, 92, 9.

καινότης 3, 38, 4.

καινοῦν τὰς διανοίας 3, 82, 3.

καίπερ 7, 75, 4.

καίριος 4, 10, 4.

καιρός 1, 58, 1. ἔργου 2, 40, 1. λόγου 2, 43, 1. τύχης 2, 42, 3. ἐστίν 4, 54, 4. 90, 3. καιρὸν ἔχειν 1, 42, 2. καιρόν u. καιρὸς λαμβάνει 2, 34, 4. ἐν καιρῷ 4, 59, 3. μετὰ καιροῦ 6, 85, 1. καιροί 1, 36, 2.

καίτοι 2, 64, 4. κ. — γε 1, 3, 2.

κακία 3, 58, 1. 61, 1.

κακίζεσθαι 1, 105, 5. 5, 75, 2.

κακοξύνετος 6, 76, 4.

κακοπραγεῖν 2, 43, 4. 4, 55, 4.

κακός 6, 38, 2. 86, 2. γίγνεται 6, 80, 2. 86, 2. κακόν 2, 5, 2. 42, 2. 8, 72, 2. κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι 5, 65, 2.

κακοτροπία 3, 83, 1.

κακοτυχεῖν 2, 60, 2.

κακοῦν μέγιστον 7, 24, 3. 8, 78, 2. οὖσθαι 4, 87, 1.

κακουργεῖν 5, 16, 1.

κακοῦργος 3, 82, 7.

κακῶς 3, 78, 1. 6, 51, 1. 8, 46, 5.

κάκωσις 2, 43, 3.

καλάμων ταρσοί 2, 76, 1.

καλεῖσθαι 3, 82, 7. ἃ καλεῖται ἡ ἑορτή 1, 126, 4. τινός 8, 6, 3. καλούμενος 2, 19, 2. 7, 53, 2. 57, 7. 80, 3. 4, 8, 4. 76, 2.

καλλιεπεῖσθαι 6, 83, 2.

καλός 4, 126, 4. ὀνόματα 5, 89, 1. κἀγαθοί 8, 48, 5. τὸ καλόν 5, 46, 1. 7, 71, 1. ἐν καλῷ 5, 59, 4.

καλῶς 1, 5, 2. 3, 38, 3. 5, 36, 2? 65, 6. 6, 12, 1. 6, 33, 3. 68, 1. ὁρᾶν 5, 9, 3. φέρεσθαι 2, 60, 2. παρέχει 5, 14, 1. παράπλου 1, 36, 3.

κάλως. ἀπὸ κάλω 4, 25, 3.

κάμνειν. κεκμηκότες 3, 59, 2.

κάμπτειν 3, 58, 1.

κανοῦν 6, 56, 1.

καρδία 2, 49, 2.

Κᾶρες 1, 8, 1. 7, 57, 4.

Καρία 2, 9, 3.

Καρνεῖος 5. 54, 2.

καρπός 3, 15.

καρτερεῖν 4, 66, 2. Part. 7, 48, 2.

καρτερός 1, 49, 1. ρά 2, 100, 1.

κατά I) mit dem Ge. καθ' ἱερῶν 5, 47, 10. zw. 1, 33, 3. 7, 28, 1. vgl. ἄκρα.

II) mit dem Ac. κ. κορυφήν 2, 99, 1. κ. βορέαν ἑστηκώς 6, 104, 3. κ. πρύμναν 2, 97, 1. κ. τὸν Ἀχελῷον ἔπλευσε 3, 7, 2. ὁδὸς κατά nach — hin 7, 80, 2. vgl. 4, 112, 2. 5, 58, 3 u. χώρα. an, bei 1, 13, 5. (unter 3, 108, 2. 7, 78, 1.) 7, 44, 1. 8, 86, 7. in 1, 48, 3. auf 2, 76, 3. gegenüber 1, 48, 3. 2, 30, 2. 4, 134, 1. 6, 102, 1. 104, 3. 7, 6, 2. 8, 25, 4. 105, 3. κατ' ἀλλήλους ἐπολέμουν 1, 15, 3. ὁ κατ' αὐτοὺς βίος 6, 16, 5. οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 2, 25, 3. μείζω ἢ κατὰ δάκρυα 7, 75, 4. vgl. 2, 50. 5, 102. 7, 45. nach, gemäss 1, 22, 3. vergleichbar 2, 62, 3. κατ' ὀλιγαρχίαν πολιτεύειν 1, 19. καθ' ἡδονήν 2, 37, 2. 65, 6. καθ' ὑπερβολήν 2, 45, 1. κατὰ λόγον 2, 89, 4. 3, 39, 4. 6, 25, 3. κατὰ πάντα ἀγαθός 4, 81, 2. vgl. 7, 58, 4. κατὰ τὸ αὐτό 5, 65, 3? 8, 5, 5. κ. τὰ αὐτά 5, 66, 3. καθ' ἕν 7, 75, 1? καθ' ὅ τι 1, 35, 3. 69, 2. 4, 118, 9. 6, 8, 3. κ. πύστιν 1, 136, 2. κατ' ἐπήρειαν 1, 26, 4. für διά 2, 97, 4. 5, 43, 2. 97. 6, 85, 3. κατὰ τὸ ὅμορον 6, 88, 1. vgl. 7, 57, 6 und ξυγγενής u. ξυμμαχικόν. κατὰ τὸ ὑπήκοον 4, 99. κατὰ στάσιν 3, 2, 2. τὸ καθ' αὑτόν 2, 11, 2. 60, 2. 87, 5. καθ' αὑτούς 1, 79, 1. 3, 78, 1. vgl. 4, 64, 2. 65, 1. 8, 78, 1. 87, 1. γίγνεσθαι 5, 112, 1. κατ' ἀλλήλους ξυνίστασθαι 8, 83, 2. vgl. 7, 28, 3. (von der Zeit 1, 127, 2.) ἡ καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτεία 1, 68, 1. vgl. 6, 88, 4. κ. ξυστάσεις γίγνεσθαι 2, 21, 2. καθ' ἓν γ. 3, 10, 3 κατὰ κώμας 1, 5, 1. κ. ἔθνη 1, 3, 2. 122, 2. 6, 67, 4. κ. πόλεις 1, 119, 1. 2, 15, 1. 78, 1. 3, 16, 3. vgl. 1, 46, 2. 2, 22, 3. 83, 4. 4, 109, 3. κατὰ τὰς πόλεις ἀποχωροῦσιν 7, 13, 2. κατ' οἰκίας ξυνιέναι 8, 92, 2. κ. πόλιν 1, 122, 2. κ. μέρος 3, 49, 2. κ. τέλη 6, 42. κ. θέρος 2, 1, 1. κατ' ἀναπαύλας 2, 75, 2. κατὰ διαδοχήν 4, 8, 7. vgl. ἡμέρα. κατὰ χρόνους 1, 117, 3. κατ' ὀλίγους 3, 111, 1. vgl. 78, 1. 4, 32, 3. 47, 2. κατ' ὀλίγον 4, 10, 4. κατὰ μικρόν 4, 111, 1. κατὰ βραχύ 1, 64, 2. 4, 96, 3. 8, 106, 2. καθ' ἑκάστους 1, 3, 2. 2, 64, 3. 4, 64, 3. 7, 64, 2. καθ' ἕκαστον 2, 41, 1. καθ' ἓν ἕκαστον 7, 70, 6. vgl. 75, 1. κ. μίαν 2, 84, 1. 90, 3. κατ' ὀλίγον 1, 69, 3. vgl. ὀλίγος. κ. μόνας 1, 32, 4. κ. πόδας 3, 98, 2. 4, 126, 6. 5, 64, 2. κατὰ πάντα 6, 37, 1. 7, 87, 6. κατὰ πολλά 1, 121, 1. κατὰ τοῦτο 4, 9, 4? κατὰ ταὐτό 8, 87, 2. κατὰ τὸ αὐτὸ τοῦτο 8, 66, 3. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6. vgl. κράτος.

καταβαίνει τροφή 8, 45, 5.

καταβάλλειν 1, 27, 2. 5, 26, 1. 8, 71, 3.

καταβιβάζειν 5, 65, 4.

καταβοᾶν 1, 67, 1. 115, 2. 5, 45, 4.

καταβοή 1, 73, 1. 8, 87, 3.

καταβυρσοῦν 7, 65.

κατάγγελτος 7, 48, 1.

κατάγειν 4, 68, 5.

καταγιγνώσκειν 3, 45, 1. 6, 34, 7.

κατάγνωσις 3, 16, 1. 82, 8.

καταγωγαί 6, 42.

καταγώγιον 3, 68, 2.

καταδαμάσασθαι 7, 81, 6.

κατάδηλος mit dem Inf. 4, 47, 1.

καταδούλωσις 3, 10, 2.

καταδύειν 1, 50, 1.

καταινεῖν 4, 122, 1.

καταίρειν 1, 37, 2.

καταισχύνεσθαι 6, 13, 1.

κατακλῄειν 5, 83, 4.

κατακλύζειν 3, 89, 2.

κατακολπίζειν 8, 92, 4.

κατακομιδή 1, 120, 2.

κατακρατεῖν 6, 55, 4.

κατακτᾶσθαι 4, 86, 4.

καταλαμβάνειν 2, 18, 1. 4, 3, 3. 20, 1. 31, 3. 77, 2. 86, 1. 8, 63, 2? Part. 1, 59. ὅρκοις 1, 9, 1. zw. 5, 21, 2. 7, 57, 10.

καταλέγειν 3, 75, 2.

καταλείπειν. καιρῷ 2, 43, 2. Inf. 4, 127, 2.

καταλεύειν 1, 106.

καταληπτός 3, 11, 2.

κατάληψις 3, 33, 3.

καταλιμπάνειν 8, 17, 1.

κατάλογος 6, 26, 2. 31, 4. 43, 2.

καταλύειν 1, 18, 1. 82, 5. 3, 46, 1. 5, 31, 2. 89. 7, 31, 3. 8, 58, 5. τινί eb.? παρά τινι, τινά 1, 136, 2. ἐς τὴν

νῦν πόλιν 2, 15, 2. εσθαι 4, 18, 3. 6, 36, 3.
καταμέμφεσθαι 7, 77. 1.
κατάμεμψις 2, 41, 2. 7, 75, 4.
καταναγκάζειν 1, 75, 2.
κατανοεῖν 1, 126, 3. mit dem Particip 2, 3, 2.
καταντικρύ 7, 57, 5.
καταπαύειν 1, 107, 3.
καταπλήσσειν ἐπί τι 2, 65, 6. — πλαγῆναί τινι 1, 81, 2. 4, 10, 2.
καταπροδιδόναι 1, 86, 3. 4, 10, 2. 7, 48, 4.
καταράσσειν 7, 6, 3.
καταρρεῖν 7, 84, 2.
κάταρσις 4, 26, 5.
κατασείειν 2, 76, 3.
κατασκευάζεσθαι 1, 93, 5. 2, 17, 2. 78, 3. 85, 1. Passiv 2, 85, 1. 6, 91, 6.
κατασκευή Anlage 1, 10, 2. 8, 5, 1. Mobilien 2, 5, 2. vgl. 16. 38. 65, 1. 97, 3. 6, 31, 3. πολέμου 2, 78, 3.
κατασκήπτειν τινί, ἔς τι 2, 49, 5. vgl. 47, 2.
κατάσκοπος 8, 41, 1.
κατασπέρχειν 4, 126, 5.
κατάστασις 4, 55, 2. 8, 72, 2.
καταστροφή 2, 42, 2.
κατατιθέναι 1, 27, 1. 5, 47, 13. εσθαι 7, 83, 3. ὁμήρους 3, 28, 3. 4, 57, 4. δόξαν 4, 87, 4. χάριν 1, 33. 1. ξυμφοράν 4, 20, 2. πόλεμον 1, 121, 1.
κατατραυματίζειν 4, 14, 1.
κατατρίβειν 8, 46, 2.
καταφανές 1, 63, 2.
καταφέρειν, εσθαι 1, 137, 2. 7, 71, 5.
κατάφευξις 7, 38, 3.
καταφλεχθῆναι 4, 133, 1.
κατάφρακτος 1, 10, 7.
καταφρονεῖν 3, 83, 2. τινός τι 8, 8. 3. τινά 6, 34, 8. καταφρονήσας 7, 63, 3. 8, 25, 3.
καταφρόνημα 2, 62, 5.
καταφρόνησις 1, 122, 4.
καταφυγὴ ἁμαρτημάτων 4, 98, 4.
καταφωρᾶν 1, 82, 1. 8, 87, 5.
κατείργειν 4, 98, 4. 6, 6, 2.
κατεργάζεσθαι 6, 11, 1.
κατέρχεσθαι 5, 7, 3. 8, 81, 3.
κατέχειν 1, 103, 3. 3, 105, 1. 5, 5, 2. 6, 95. 8, 86, 4. Ao. 1, 6, 3. 2, 62, 4. 6, 9, 3. 7, 66, 2. vgl. 6, 39, 2. Fu. 4, 2, 2. intr. 1, 10, 1. 3, 89, 2. 4, 32, 2. (zw. 6, 95. 8, 100, 2.) widerstehen 4, 92, 5. εσθαι 3, 12, 1. 45, 3. 107, 2. ἐς ὀλίγον 8, 38, 2.
κατηγορεῖσθαι 1, 95, 2.
κατηγορία 1, 69, 5.
κατήφεια 7, 75, 4.
κατιέναι 2, 25, 3.
κατοικῆσαι 3, 34, 2. 8, 108, 3.
κατῳκῆσθαι 1, 120, 2
κατοικίζειν ἐς, ἐν 1, 103, 2. 6, 33, 2.
κατοικίσεις 6, 33, 2. 77, 1.
κατορθοῦν 1, 140, 2. 3, 42, 5. σθαι 6, 13, 2.
καττάδε 5, 77, 1.
κάτω 1, 7, 2. 120, 2. 137, 3. 8, 5, 4.
κάτωθεν 3, 68, 2. 6, 99, 2.
κείρειν 1, 65, 2.
κεῖσθαι 1, 46, 2. 2, 15, 4? 5, 61, 3. 6, 54, 6. 61, 3. 7, 75, 2. ὅπλα 4, 130, 2. ὑπό τινος 5, 61, 3. εὐεργεσία 1, 129, 3 ζημία 3, 45, 2.
κελεύειν 1, 44, 1. Inf. erg. 7, 80, 3. ἐπί τινα 5, 72. 1. vgl. 62, 1. Ipf. 1, 67, 2. 72, 2. 138, 1.
κέλευσμα 2, 92, 1.
κέλης, κελήτιον 1, 53, 1.
κενός. νῆες 1, 27, 3. 6, 31, 3. λύγξ 2, 49, 2. διὰ κενῆς 4, 126, 4.
κενοῦν 8, 57, 1.
Κεντόριπες 7, 32, 1.
κεραῖαι 7, 41, 1.
κέραμος 2, 4, 1.
κέρας 1, 110, 2. 5, 71, 1. τὸ δεξιὸν κ. 6, 67, 1. κατὰ κ. 3, 78, 1. ἐπὶ κέρως 2, 90, 3. 6, 32, 2. 50, 3.
κερδαίνειν 2, 44, 3.
κέρδος 7, 57, 9. 8, 50, 3. 83, 2.
Κερδύλιον 5, 6, 3.
κεφάλαιον 1, 36, 3. 6, 6, 3.
κεφαλαιοῦν 3, 67, 5. 8, 53, 1.
κῆδος 2, 29, 3.
κηπίον 2, 62, 4.
κηρύκ(ε)ιον 1, 53, 1.
Κήρυκες 8, 53, 2.
κηρύσσειν 1, 27, 1. 4, 68, 2.
κινδυνεύειν 4, 73, 5? 8, 91, 1. πάντα 6, 57, 2. τῇ πόλει 2, 65, 4. 4, 117, 3 8, 45, 4. ἐν 2, 35, 1. κινδυνεῦσαι 2, 61, 2. εσθαι 1, 73, 2. 78, 2. 2, 35, 1. 43, 3.
κινδύνευσις 5, 100?
κινδυνευτής 1, 70, 2.
κίνδυνος 4, 10, 2. περί τινος 6, 78, 3. mit dem Inf. 4, 57, 2. mit μή 6, 6, 3.
κινεῖν 1, 93, 1. 4, 55, 4. 89, 3. 6, 34, 3. πόλεμον 1, 82, 1. ὕδωρ 4, 98,

3. χρήματα 1, 143, 1. εῖσθαι 4, 76, 3. 7, 4, 5.
κίνησις 1, 2, 1. 3, 75, 2.
κλέμμα 5, 9, 3.
κλέος 1, 10, 2. 2, 45, 2.
κλῄειν 4, 67, 5.
κληματίδες 7, 53, 4.
κληροῦν 6, 42.
κλῆσις 2, 94, 3. 7, 70, 2.
κλίνη 2, 34, 2. 3, 68, 3.
κλυδών, ώνιον 2, 84, 2.
κοῖλος 7, 84, 3.
κοινανέειν 5, 79, 1.
κοινῇ 1, 124, 1. 2, 43, 2 3, 28, 1. 4, 83, 2.
κοινός 2, 3, 2. 3, 53, 2 Zus. 65, 1? 68, 1. λόγος 5, 37, 1. λόγοι 4, 64, 2. γνώμη 5, 38, 1. τύχαι 5, 102. ἐλπίς 3, 43, 3. ἱερά 3, 57, 1. ἀγαθόν 5, 90. τὸ κοινόν 2, 37, 2. 3, 37, 4. 4, 58. 78, 3. 6, 40, 1. 7, 85, 2. die Regierung 1, 89, 3. 2, 12, 1. der Staatsschatz 1, 80, 3. τὰ κ. 2, 37, 1. 5, 37, 1. 6, 8, 2. 89, 1.
κοινοῦν 1, 39, 3. 8, 48, 2. οῦσθαι 8, 8, 1. 50, 3.
κοινῶς 4, 61, 4. 6, 17, 3.
κολάζειν. Fu. 3, 52, 2. τινός 2, 74, 2. Med. 6, 78, 2.
κολούειν τινί 7, 66, 3. θῆναι eb.
κόλπος 2, 99, 2. 3, 107, 1. 6, 30, 1.
κομιδή 1, 120, 2? 4, 27, 1. 6, 21, 2.
κομίζεσθαι 2, 73, 2.
κομπεῖσθαι 6, 17, 4.
κομπώδης 5, 68, 1. vgl. 2, 62, 2.
κονίορτος 4, 44, 3.
κόπτεσθαι 4, 14, 1. 26, 5.
κόρη 6, 56, 1.
κόρυμβος 1, 6, 2.
κοσμεῖσθαι 8, 24, 4.
κόσμος 1, 5, 2. 2, 11, 6. 4, 76, 1. 5, 66, 2. 8, 48, 3. 8, 67, 3. 72, 2. (ξὺν) οὐδενὶ κ. 2, 52, 1. κόσμον φέρειν 4, 17, 1.
κοτύλη 7, 87, 3.
κουφίζειν 6, 34, 5.
κούφισις 7, 75, 6.
κουφολογία 4, 28, 4.
κοῦφος 6, 37, 2.
κούφως ἐσκευασμένος 4, 33, 3.
κρατεῖν 3, 84, 2. 4, 32, 4? 7, 47, 2. τῆς γῆς 6, 23, 2. 37, 3. τῆς ἀναβάσεως 7, 42, 5. νεῶν 8, 23, 2. λόγος τοῦ ἔργου 1, 69, 4. τὸ ἀστάθμητον ὡς ἐπὶ πλεῖστον κρατεῖ 4, 62, 3. durch Rechtsspruch 1, 28, 2. Pr. mit Pfbed. 1, 11, 2. 3, 79, 1. 6, 80, 2. ταῦτα 4, 18, 3. τοσοῦτο 8, 1, 3. πολὺ κρατεῖσθαι 7, 34, 7. τὰ πολλὰ κρατεῖσθαι 2, 13, 2.
κράτιστοι, οἱ 7, 67, 1. τὰ κ. 3, 11, 2. ἀνθεῖν 1, 19. τῆς χώρας 7, 19, 2.
κράτος 3, 13, 6 Zus. τῆς γῆς 8, 24, 1. κατὰ κ. 1, 118, 3. 3, 97, 2. 103, 1. 7, 41, 1. 8, 70, 1. ἐν κράτει 2, 29, 4.
κρατύνειν 1, 69, 1. εσθαι 3, 82, 6.
κρέα 4, 16, 2.
κρείσσων 1, 8, 3. 3, 83, 1. 84, 2. 6, 84, 3. πόλις κ. ἐστὶ χρωμένη 3, 37, 3. χρημάτων 2, 60, 4. ἀπὸ τοῦ κ. 1, 77, 3. τὰ κρείσσω 4, 10, 2. κρεῖσσον λόγου 2, 50, 1. ἐλπίδος 2, 64, 1.
κρημνῶδες 7, 84, 3.
κρικαδία 4, 4, 2.
κρίνειν 2, 40, 2. 5, 85, 2. 6, 39, 1. mit e. Prädicat 2, 40, 3. 5, 113. εσθαι 2, 45, 1. 4, 80, 2. θανάτου 3, 57, 3.
κρίσις 1, 23, 1.
Κρομμυών 4, 42, 4.
κρούειν. κέκρουκα 6, 46, 1. εσθαι πρύμναν 1, 50, 5. 7, 40, 1.
κρύβδην 4, 88.
κρυπτόν 5, 68, 1.
κρύφα 1, 67, 2. 4, 88. 6, 34, 2. 8, 7, 1. 50, 2.
κρύφιος. τῆς σταυρώσεως ἡ κ. 7, 25, 5.
κρωβύλος 1, 6, 2.
κτᾶσθαι 2, 62, 5. 3, 82, 8. κτηθῆναι 1, 123, 2. κεκτῆσθαι 2, 62, 4.
κτῆσις 1, 18, 2. 4, 105, 1.
κτίσις 1, 18, 2.
κύαμος 8, 66, 1.
Κύζικος 8, 107, 2.
κύκλος 2, 13, 6. 3, 78, 1. 6, 98, 2. 102, 1. κύκλῳ eingeschoben 7, 70, 1. πανταχῇ κύκλῳ 3, 68, 2. 7, 79, 3. ἐν 3, 18, 3.
κυκλοῦσθαι 4, 32, 3. 127, 2.
κύκλωσις 4, 128, 1.
κῦμα 3, 89, 3.
κυματοῦν 3, 89, 2.
Κύμη 8, 31, 2.
κυπαρίσσινος 2, 34, 2.
κύριος 2, 62, 2. 4, 18, 1. 5, 30, 2. 34, 3. 53, 1.
Κύρρος 2, 100, 3.
κύρωσις 6, 103, 3.
κώδων 4, 135.
κωλύειν 1, 35, 3. 2, 8, 3. 37, 1. 8, 40, 3. Part. 8, 40, 3. Inf. 1, 142, 2. Inf. erg. 2, 64, 2. 6, 91, 6. 7, 56, 1. intr. 1, 144, 2. κωλύσεσθαι 1, 142, 1.

κώλυμα 1, 16. 7, 53, 4.
κωλύμη 1, 92.
κωλυτής 1, 35, 3. 3, 23, 3. 8, 50, 1.
κώμη 1, 5, 1. 4, 130, 4.
κωπήρης 4, 118, 5.

λαγχάνειν 3, 50, 2. 5, 21, 1. 6, 62, 1.
Λακωνική 2, 25, 1.
Λακωνικός 5, 56, 3.
λαμβάνειν 3, 81, 1? 3. τὴν ξυμμέτρησιν 3, 20, 3. νόμους 3, 62, 4? ἀγαθόν τι 4, 17, 3. ζῶντας 1, 113, 2. σωφροσύνην 8, 64, 3. τὸ ἐπίφθονον 2, 64, 4. αἰτίαν 2, 18, 2. ἀπόπειραν 7, 21, 1. καιρόν u. καιρός 2, 34, 4. οἴκτῳ 3, 59, 1. μειζόνως 6, 27, 2. ἄσμενος, ως 6, 60, 3. ποθεινῶς 2, 42, 3? πολεμίως 3, 56, 2. 4, 17, 2. ὑπόπτως 6, 53, 3. für ὑπολαμβάνειν 4, 106, 1. λαμβάνεσθαι 3, 24, 2.
λαμπρός 6, 54, 2.
λαμπρότητες 4, 62, 1.
λαμπρύνεσθαι 6, 16, 3.
λαμπρῶς 1, 49, 6. 2, 7, 1. 8, 75, 2.
λανθάνειν 1, 69, 3. 4, 30, 1. 32, 1.
Λάρισ(σ)α 8, 101, 2.
λάρναξ 2, 34, 2.
Λάφιλος 5, 19, 2.
λαχανισμός 3, 111, 1.
λέγειν 1, 53, 1. 6, 33, 1. 8, 66, 1. τι 1, 39, 1. 2, 65, 5? euphemistisch 1, 68, 1. τὸ αὐτό 5, 31, 5. ταὐτά 4, 20, 3. ὃ λέγομεν 6, 85, 3. ἄμεινον 3, 42, 4. ὡς λέγομεν 5, 85, 2. ὡς ἐλέγετο 7, 86, 4. ὥσπερ λέγονται 6, 37, 1. mit dem Inf. 6, 29, 3. 8, 93, 2. λεγόμενον 2, 47, 2? τὸ λ. 7, 68, 1. 87, 6. λεγόμενα 3, 82, 6.
λεία 6, 95. 8, 3, 1. 41, 2.
λεῖα 2, 97, 3.
λείπεσθαι 1, 10, 4. 2, 12, 3. 41, 2. 46. 85, 2. 6, 72, 2. τινός 1, 131, 1. ξύνεσιν οὐδενός 6, 72, 1.
λειποστράτιον 1, 99, 1.
λειποψυχεῖν 4, 12, 1.
Λεκτόν 8, 101, 2.
Λεοντιάδης 2, 2, 2.
λεπτόγεως 1, 2, 2.
λεπτός 2, 83, 4. 7, 36, 3.
Λέρος 8, 26, 2.
Λευκίμμη 1, 30, 1.
Λεωκράτης 1, 105, 2.
Λεωκόριον 1, 20, 3.
Λέων 8, 54, 2.

λήθη 2, 44, 2.
ληίζειν, εσθαι 3, 85, 1.
λησταί 3, 51, 2.
ληστεία 1, 11, 1.
ληστεύειν 7, 18, 4.
ληστ(ρ)ικόν 1, 4.
λῆψις 5, 110. 8, 71, 2?
Λίβυας, Λίβυς 7, 50, 2.
λιθοβόλοι 6, 69, 3.
λίθος. οἱ λ. 3, 43, 2.
λιθουργός 4, 4, 1.
λιθοφορεῖν 6, 98, 4.
λιμός 1, 126, 6. λιμοί 1, 23, 3.
λιμπάνειν 8, 17, 1.
λίπα 1, 6, 3.
λίνον 4, 26, 5.
λινοῦς 1, 6, 2. Λίχας 8, 87, 1.
λογάδην 4, 4, 1. 31, 3. 6, 66, 2.
λογάς 2, 25, 3. 5, 67, 3.
λογίζεσθαι 1, 76, 2. 3, 82, 7. 5, 87.
λόγιον 2, 8, 2.
λογισμός 2, 40, 4. 6, 34, 6.
λογογράφος 1, 21, 1.
λογοποιεῖν 6, 38, 1.
λογοποιός 1, 21, 1.
λόγος 1, 2, 3. 122, 3. 4, 26, 3. 5, 113. 8, 46, 3. zw. 7, 56, 4. μὴ ῥηθείς 3, 53, 3. ἄξιος λόγου 1, 73, 1. διῆλθεν ὁ λόγος 6, 46, 4. mit dem Ge. 1, 69, 4. 2, 42, 1. κρεῖσσον λόγου 2, 50, 1. λόγον παρέχειν 2, 101, 3. ὑπολείπειν 8, 2, 2. εἰς λ. 5, 85, 2. λόγοι 5, 112, 1. γίγνονται 5, 22, 2. λόγους ποιεῖσθαι 1, 128, 5. 2, 101, 1. 6, 44, 3. λόγῳ εἰπεῖν 1, 22, 1. vgl. 7, 69, 2. λόγοις πράσσειν 4, 17, 2. κοινῷ λόγῳ χρῆσθαι 5, 37, 2. λόγῳ σκοπεῖν 2, 43, 1. Grund 1, 102, 3. 6, 61, 1. Auftrag 5, 76, 2. Vorschlag 4, 66, 2. 5, 76, 1. λόγους ποιεῖσθαι 4, 118, 9. vgl. γίγνεσθαι. προσφέρειν λόγον 3, 109, 1. λόγους 1, 57, 3. ἐς λόγους ἔρχεσθαι etc. 5, 17, 2. Vorgeben 1, 128, 3. 6, 22, 3. ὁ δίκαιος λόγος 1, 76, 2. τῷ λόγῳ 4, 70, 3. ohne τῷ 3, 82, 8. κατὰ λόγον 2, 89, 4. 3, 39, 4. 6, 25, 3. παρὰ λ. 1, 65, 1. 6, 33, 6. ἐς χρημάτων λόγον 3, 46, 3. vgl. ἡδονή.
λοιπός. ἐς τὸ λ. 3, 44, 2. οἱ λ. 2, 43, 1. αἱ λ. 7, 4, 7. 8, 99, 2. τά 1, 93, 2. 8, 21, 2.
Λοκροί 2, 9, 2.
λόφος. αἱ Ὄλπαι ὁ λ. 3, 107, 1.
λοχᾶν 1, 65, 2.
λοχίζειν 2, 81, 4. 3, 107, 3.

λὺγξ κενή 2, 49, 2.
λύειν 1, 42, 3. 5, 31, 2? εσθαι 1, 78, 3.
λυμαίνεσθαι 5, 103, 2.
λυπεῖν. τὸ λυποῦν 2, 61, 2.
λύπη τινός 2, 44, 2.
λυπηρός 2, 37, 2. 6, 16, 5. τὸ λ. 2, 38, 1.
Λυσικλῆς 3, 19, 1.
λωφᾶν 2, 49, 2. 6, 12, 1. 7, 77, 3.
λώφησις 4, 81, 1.

μᾶζα 3, 49, 2.
Μακεδών 1, 62, 3.
μακρηγορεῖν 1, 68, 3. 2, 36, 3.
μακρός. νῆες 1, 14, 1. ἁρπαγή 7, 13, 2. μακράν 3, 13, 5. οὐκ εἰς μ. 3, 67, 1. διὰ μακροῦ 6, 15, 3. μακρότερα 3, 39, 3. μακροτέραν 6, 98, 4. ἐπὶ μακρότερον 4, 41, 3. ἐπὶ μακρότατον 1, 1, 2. ἐς τὰ μακρότατα 6, 31, 3.
μάλα. μᾶλλον 3, 81, 3. mit ergänzter Beziehung 1, 8, 3. 36, 1. 51, 1. 81, 2. 124, 3. 2, 7, 3. 12, 1. 48, 2. 60, 2. 64, 2. 65, 4. 76, 2. 96, 1. 3, 6, 2. 23, 4. 38, 1. 46, 3. 56, 3. 4, 19, 1. 30, 2. 5, 81, 2. 6, 20, 2. 88, 2. 5. 89, 3. 7, 3, 2. 57, 6. 63, 1. 8, 36, 2. 109, 1. zw. 7, 29, 4. mehr als früher 1, 3, 2. 8, 9, 2. 63, 1. 71, 4. zw. 1, 13, 1. 4, 66, 2. 56, 1. 108, 1. μᾶλλον ἤδη, ἤδη μ. 1, 3, 2. 7, 4, 5. ἐμπειρία μ. 7, 44, 8. μ. γενέσθαι 3, 65, 2. 82, 2. μ. τῆς ξυνθήκης 4, 61, 3. τι μ. 1, 13, 1. 4, 21, 4. 7, 57, 1. εὐρυχωρία μᾶλλον 7, 12, 3. οὐ (μὴ) μ. ἤ 1, 91, 1. 7, 19, 5. lieber 3, 63, 3. vielmehr 1, 28, 2. 2, 29, 3. 43, 1. 4, 19, 1. 5, 28, 3. ἵνα μ. 4, 98, 1. μᾶλλον δέ 1, 35, 3. μάλιστα 1, 35, 3. 38, 2. 2, 15, 3. 3, 49, 1? 4, 13, 1. 80, 3. 6, 67, 3. 93, 2. βλάπτειν 6, 92, 4. meistentheils 1, 6, 3. 3, 84, 1. μ. τοῦ στρατοῦ 3, 108, 3. μ. δεινότατος 7, 42, 5. ὅσον ἐδύναντο μ. 1, 17, 1. vgl. 2, 22, 1. ὅσῳ μ. 8, 84, 1. μ. μέν 1, 32, 1. 2, 72, 2. 4, 63, 2. 5, 21, 2. 6, 11, 3. 34, 8. μὲν μάλιστα 6, 16, 5. ἐν τοῖς μ. 7, 29, 4. 8, 90, 1. (ἐς) τὰ μ. 1, 92. 8, 6, 3. μ. bei Zahlen 1, 13, 2. 21, 1. 118, 1. 5, 6, 4. vgl. 1, 21, 1. 3, 34, 1. 4, 91, 2. περὶ δύο μ. 4, 8, 5.
μαλακία 2, 40, 1.
μαλακίζεσθαι 3, 37, 2. 5, 72, 1. 6, 29, 3. Ao. 2, 42, 3.
μαλακός 6, 13, 1. 8, 29, 2.
Μαλόεις 3, 3, 3. 4.
μανθάνειν τινί 1, 36, 3.
μαντεία, ον 2, 47, 3.
Μαραθῶνι 1, 73, 3. 89, 1.
μάρτυρες 4, 87, 2.
μαρτύρεσθαι 8, 53, 2.
μαρτύριον δέ 1, 8, 1.
μάσσεσθαι 4, 16, 2.
μαχαιροφόροι 7, 27, 1.
μαχόμενον, τό 7, 43, 7.
μάχη 3, 95, 3. μάχῃ 3, 54, 2. ἡ μ. 3, 105, 3. 4, 91, 2. 6, 49, 1. vgl. 8, 103, 2. vgl. νικᾶν.
μάχιμον, τό 6, 23, 1.
μεγαλύνειν 5, 98. 6, 28, 2.
μέγας 1, 138, 2. 3, 36, 3. 6, 31, 6. 8, 72, 2. zu gross 3, 20, 2. ἐπὶ μέγα 1, 16. 2, 76, 3. ἐπὶ μ. τοῦ ξύλου 4, 100, 2. vgl. 2, 76, 3. δυνάμεως 1, 118, 1. μέγα δύνασθαι 6, 59, 3. προφέρειν 1, 93, 2. μείζων 8, 40, 3. (τὰ) μείζω 1, 6, 3. 9, 1. 6, 78, 2. ἐπὶ μεῖζον δυνηθῆναι 1, 88. ἐπὶ τὸ μεῖζον κοσμεῖν 1, 10, 4. ἐνδιδόναι 8, 24, 4. μέγιστος 5, 18, 8. μέγιστον ὠφελεῖν 5, 9, 4. μέγιστον μέν — δέ 1, 142, 1. 6, 69, 5. τὸ δὲ μ. 2, 65, 1. τό τε μ. 8, 76, 6. καὶ τὸ μ. 3, 63, 2. 8, 96, 2. μέγιστον κακοῦν 7, 24, 3. ἐψευσμένος 6, 17, 4. τὰ μέγιστα 2, 49, 5. 64, 4. 3, 43, 3. 4, 126, 2. προσήκειν 6, 84, 2. ἐς τὰ μ. 4, 86, 4.
μέγεθος 1, 2, 1. 4, 8, 4. μεγέθη 7, 55, 2.
μεθιστάναι 4, 57, 4. 6, 19. 89, 5. 7, 39, 2? 8, 48, 3. 66, 1. 70, 2. 72, 2. 81, 1. ασθαι 1, 79, 1. 5, 111, 2. μεταστῆναι 1, 35, 4. 107, 4. 2, 67, 1. 5, 111, 5. 8, 15, 1. 53, 3. 76, 2.
μεθόριος 2, 27, 2.
μειζόνως 1, 130, 2. 4, 19, 3. 98, 5. 6, 27, 2.
μελετᾶν δόξαν 6, 11, 5. τὸ μελετῶν 1, 142, 4.
μελέτη 1, 138, 4.
μέλλειν 1, 86, 2. 6, 93, 1. mit dem Inf. Fu. 1, 107, 2. 3, 20, 3. 4, 66, 3. 6, 66, 1. Ao. 1, 134, 3. 5, 98. Inf. erg. 1, 101, 1. 3, 55, 1. 4, 93, 3. 123, 2. 7, 15, 2. 8, 51, 2. 66, 1. ὁ μέλλων 5, 54, 2. οἱ μέλλοντες λόγοι 6, 76, 1. τὸ μέλλον 1, 42, 2. 84, 1. 5, 30, 1. 6, 74, 1. ἐς τὸ μ. 6, 69, 4. τὰ μέλλοντα

5, 113. μελλήσας 5, 116, 1. 8, 23, 4. μέλλεται 5, 111, 1.

μέλλησις 1, 69, 3. 4, 126, 4. 6? 5, 82, 3. 116, 1. 7, 49, 4.

μελλητής 1, 70, 2.

μεμπτός 6, 13, 2. 7, 15, 1. ὁτερος 2, 61, 1.

μέμφεσθαι 3, 42, 1. τινά, τινί 1, 143, 2. τινός 8, 109, 2. μεμφθῆναι 4, 85, 1.

μέν 1, 53, 3. ohne δέ 1, 10, 1. 2, 74, 1. 4, 6, 1. 5, 60, 1. 7, 55, 1. so ὁ μέν 4, 74, 1. μὲν πρῶτον 8, 48, 1. πρῶτον ohne μέν 1, 32, 1. ἄκων μὲν εἶπε (δέ?) 6, 25, 1. vgl. 3, 43, 1. μὲν — δέ 1, 12, 2. 4, 71, 1. 76, 2. 6, 8, 3. 74, 1. φανερῶς μὲν οὔ, κρύφα δέ 1, 67, 2. vgl. 95, 4. 125. 139, 3. μέν (ohne καί oder οὖν) bei Uebergängen 5, 48. 67, 3. οὕτω μέν 1, 48, 3. (2.) 55, 1. 62, 1. ταῦτα μέν 2, 54, 4. 4, 41, 4. 7, 87, 6. τοσαῦτα μέν 2, 68, 5. vgl. 78, 3. 7, 58, 1. τὰ μέν (1, 110, 2.) 2, 97, 2. 3, 114, 4. vgl. 3, 6, 2. anakol. 1, 38, 3. 86, 1. 7, 22, 1. 36, 5. 41, 2. μέν gehört nicht dem einzelnen Begriffe an 1, 52, 1. vgl. μάλιστα. μὲν — δέ verbinden Participia verschiedener Tempora 6, 72, 3. versch. Casus 4, 13, 1. e. Particip Fu. u. e. Inf. 6, 69, 4. e. Inf. u. e. Particip 7, 68, 1. e. Ge. u. e. Part. 6, 57, 3. e. Dativ u. e. Part. 2, 51, 1. 3, 86, 2. 4, 129, 2. 130, 3. e. abs. Ge. u. e. Präp. mit ihrem Casus 8, 47, 2. e. Ac. u. e. Inf. 6, 8, 2. 76, 3. e. abs. Ge. u. ὅπως 3, 69, 2. e. Präp. u. e. hypothetischen Satz 6, 69, 5. in zusammenhängender Construction 6, 69, 2. das δέ weit entfernt 1, 126, 1. 2, 75, 1? 5, 1. 6, 30, 3. πρὸς μὲν τά 3, 61, 1. μὲν — ἀλλά 3, 2, 1. μὲν — μέν 1, 43, 2. 6, 19. μὲν — ὅμως δέ 6, 91, 1. 7, 87, 4. μὲν — καί 1, 20, 1. 5, 10, 6. 71, 1. μὲν — τε 1, 144, 3. 2, 65, 8. 3, 46, 2. καὶ μὲν δή 3, 113, 2. μέν γε 1, 40, 3. 70, 2? 3, 39, 2. μὲν οὖν 4, 104, 3. ἦ μὲν δή — γε 5, 90? fehlt 8, 106, 1.

Μενεδάϊος 3, 100, 2.

μένειν 5, 73, 5. τὸ μένον 5, 9, 4.

μενετός 1, 142, 1.

μέντοι 2, 47, 2. καὶ — μ. 6, 38, 2. μ. — γε 1, 3, 2.

Μεροπίς 8, 41, 2.

μέρος 1, 73, 2? 104, 5. 2, 12, 3. 37, 1. 47, 1. 96, 1. μέγα 2, 20, 2. verdächtigt 2, 64, 2. 7, 56, 3. 8, 46, 3. μέρος νέμειν 3, 3, 1. μ. τι 1, 23, 3. 4, 30, 1. 7, 30, 3. τὸ μ. 1, 74, 3. 127, 2. 2, 67, 2. 4, 73, 5? ἐν τῷ μ. 4, 11, 2. 8, 86, 2. κατὰ μέρος 3, 49, 2. 4, 26, 2. πρὸς μέρος 6, 22, 2.

μεσόγεια 1, 100, 3. 6, 88, 5.

μέσος 2, 83, 3? πολίτης 6, 54, 2. δικαστής 4, 83, 1. μέσοι 3, 93, 4. μέσον 2, 81, 2. 4, 31, 2. 96, 2. ἡμέρας 3, 80, 2. τὸ μ. 1, 10, 7. 4, 124, 3. διὰ μέσου 4, 20, 1. 5, 64, 3. 8, 75, 1. ἐκ μέσου 4, 133, 2. τὰ μέσα 3, 82, 9.

Μεσ(σ)άπιοι, Μεσ(σ)ήνιοι 1, 101, 2.

μέσως 2, 60, 4.

μετά. I) mit dem Ge. εἶναι μετά 4, 113, 1. 6, 88, 5. γίγνεσθαι 4, 125, 1. vgl. 5, 38, 4? ξυμπολεμεῖν μετά 6, 105, 2. vgl. 1, 23, 2. αἱ μετ' αὐτοῦ νῆες 7, 52, 2. τὸ μετὰ πολλῶν 7, 75, 6. μετὰ σφῶν αὐτῶν 6, 13, 3. μ. τοῦ πλήθους ἐσελθόντες 3, 66, 1. vgl. 4, 104, 2. 5, 44, 1. 8, 73, 2. μ. μισθοῦ 7, 57, 9. μ. τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τῆς ξυνωμοσίας 6, 61, 1. μ. τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου 8, 50, 2. μὴ μετὰ νόμων 3, 82, 5. μ. δικαιοσύνης 3, 63, 4. vgl. 82, 8. μετ' ἀνακωχῆς 5, 25, 3. μετὰ καιροῦ 6, 85, 1. καιρῶν 1, 36, 2. μετ' ἀσφαλείας 1, 120, 4. μετ' ἀδείας 6, 60, 3. μετὰ κινδύνων 1, 18, 7. μετ' οἴνου 6, 28, 1. vgl. 61, 1. μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι 2, 43, 3. μ. τοῦ θαρσεῖν 6, 65, 1. μ. τοῦ δρωμένου 5, 102. μ. δεδοκιμασμένου 3, 38, 4. μ. τοῦ ξυνετοῦ 2, 15, 2. μ. τοῦ πιστοῦ 6, 72, 4. μ. τοῦ ἀληθοῦς 6, 89, 2. μ. τοῦ γυμνάζεσθαι 1, 6, 3. 2, 43, 3. μετὰ ὁτουοῦν τρόπου 8, 27, 2. vgl. ῥυθμός.

II) mit dem Ac. μετὰ ταῦτα λωφήσαντα 2, 49, 2. μετ' αὐτούς 7, 58, 1. μεθ' αὐτόν 2, 101, 3. vgl. 3, 17, 2. μετὰ χεῖρας ἔχειν 1, 138, 4.

μεταβάλλειν 2, 61, 2. 6, 77, 1. εσθαι 1, 71, 4. 8, 54, 1.

μεταβολή 2, 48, 2. 6, 20, 1. 59, 2. 7, 87, 1. 8, 75, 2. ἐκ μ. 7, 55, 2. ἡ ἐναντία μ. 2, 43, 3. ἀπραγμοσύνης 6, 18, 8. δεσπότου 6, 76, 4. Umsatz 6, 31, 5.

μεταγιγνώσκειν 1, 44, 1. 3, 40, 1. 46, 1. 6, 40, 1.

μεταγράφεσθαι 4, 50, 1.

μετάθεσις 5, 29, 4.

μετακινητός 5, 21, 2.

μεταλαμβάνειν 1, 120, 3. 6, 18, 4. 87, 5.

μέταλλον 1, 100, 2.
μεταμέλεσθαι 7, 50, 3. ὅτι 5, 14, 1.
μετάμελος τινός 7, 55, 1.
μετανάστασις 1, 2, 1.
μετανιστάναι 7, 39, 2? ασθαι 3, 114, 2.
μεταξύ 6, 5, 2.
μεταπέμπειν 1, 112, 1. εσθαι 3, 2, 1.
μεταπεριτίθεσθαι 8, 53, 4?
μεταπίπτειν 8, 68, 3.
μεταποιεῖσθαι 1, 140, 2. 2, 51, 3.
μεταπύργιον 3, 22, 2.
μετάστασις 4, 74, 4. 6, 20, 1. 8, 74, 1.
μετατάσσεσθαι 1, 95, 3.
μετατιθέναι 5, 18, 10.
μεταχειρίζειν 1, 13, 2. 4, 18, 2. 7, 87, 1.
μεταχωρεῖν 5, 112, 1.
μετεῖναι. μετόν 1, 28, 1.
μετεμβιβάζειν 8, 74, 2.
μετέρχεσθαι 1, 34, 2. 124, 1.
μετέχειν. πλεῖστον 1, 84, 3. τοῦτο 6, 40, 1. τινί 2, 16? τινῶν 8, 86, 2. μετασχεῖν 2, 72, 2.
μετεωρίζεσθαι ἐς, ἐν 8, 16, 2.
μετέωρος 1, 48, 1. 2, 8, 1. 4, 26, 2. 6, 10, 3. τὸ μ. 2, 77, 2.
μετιέναι 1, 34, 2. 4, 62, 2. 8, 73, 4.
μετοικία 1, 2, 3. μέτοικοι 7, 63, 2.
μετονομάζεται ὄνομα 1, 122, 4.
μετριάζειν τι 1, 76, 3.
μέτριος 1, 6, 3. 4, 19, 3. 30, 3.
μετρίως 2, 35, 2. 65, 3. 4, 19, 2.
μέτρον 6, 1. 8, 95, 2.
μετωπηδόν 2, 90, 3.
μέχρι 1, 30, 3. mit dem Conj. ohne ἄν 1, 137, 2. Präp. 2, 96, 3. 8, 43, 4. 96, 3. μ. τοῦδε 1, 5, 3. 2, 15, 4. 3, 108, 3. vgl. 1, 71, 3. zw. 2, 72, 4? μ. τοσούτου ἕως 1, 90, 3. οἱ μέχρι 2, 101, 2. μ. τοῦ δικαίου 3, 82, 8. μ. τοῦ 4, 135. μ. (τοῦ) δεῦρο 3, 64, 2. μ. ὀψέ 7, 83, 2. μ. τότε 8, 24, 3. τὸ μ. — 6, 31, 1.
μή 1, 71, 1. 77, 2? 90, 1. 118, 2. 3, 22, 6. 40, 6. 4, 87, 1. 118, 3. 5, 110. 6, 18, 1. 80, 5. b. Particip 3, 58, 3. 5, 110. unreg. 1, 76, 1. ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος 3, 53, 3. μὴ — αἰτίᾳ 4, 87, 3. μὴ μεθ' ὑμῶν 6, 86, 2. μὴ τὰ εἰκότα 3, 57, 1. μὴ μετὰ νόμων 3, 62, 3. vgl. 4, 87, 3. 98, 4. μὴ ξὺν προφάσει 3, 40, 5. μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου 4, 19, 2. μὴ πρὸς ὁμοίαν 1, 141, 5. μὴ ἀπὸ ἀντιπάλου 1, 91, 4. μὴ ἀλογίστως 1, 37, 1. b. Inf. 1, 139, 2. zum Particip und Haupt-Verbum zugleich gehörig 1, 12, 1. 143, 4. 2, 65, 5. 3, 81, 1. nur zu diesem 5, 69, 1. nur z. Part. 3, 14. μὴ μόνον 8, 68, 4. ὅς μή 3, 62, 3. vgl. 6, 60, 4. 86, 1. (für οὐ 3, 84, 2?) ἐπεὶ μή 8, 38, 3. μὴ ἀρέσκεσθαι 5, 4, 3. μὴ φάναι 3, 68, 1. μὴ προσποιεῖσθαι 3, 47, 3. παρὰ τὸ μὴ οἴεσθαι χρῆναι 1, 77, 2. beim Inf. 2, 42, 1. nach ἀπέχειν 5, 3, 3. ἀπέχεσθαι 5, 25, 3. ἀποτρέπεσθαι 1, 76, 3. ἀπολύεσθαι 1, 95, 3. ἀπιστεῖν 1, 10, 1. 4, 40, 2. 6, 49, 2. ἀπιστία 2, 101, 1. ἀποκρύπτεσθαι 2, 53, 1. ἀπροσδόκητος 7, 29, 2. ἀποστερεῖν 7, 6, 3. ἐπάρατος 2, 17, 1. ὄκνον παρέχειν 3, 39, 3. παύειν 7, 53, 4. μεταγνῶναι 1, 44, 1. für μὴ οὐ 3, 32, 2. μὴ οὐ 1, 141, 4. 2, 93, 2. 60, 1. 71, 1. 8, 70, 2. τὸ μὴ nach εἴργειν 3, 1. ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν 2, 49, 4. vgl. 3, 75, 3. μή mit dem Ind. 3, 53, 2. μή mit dem Conj. nach φυλάσσειν 3, 105, 2. (mit d. Inf. 3, 23, 1.) ὑποτοπεῖν etc. 2, 13, 1. 61, 2. 5, 29, 4. nach προσδοκία 2, 93, 2. 5, 14, 2. doppelt 8, 46, 4. mit dem Conj. nach δεῖσαι 1, 102, 2. nach φοβεῖσθαι 8, 89, 3. vgl. diese Verba. μὴ ἄν mit dem Opt. 2, 93, 2. mit dem Conj. nach παρέχει λόγον 2, 101, 3. mit d. Particip 1, 76, 1. in e. selbständigen Satze 6, 18, 1. mit dem Inf. 1, 139, 2. 5, 49, 4. 6, 14. 102, 4. 7, 6, 3. 29, 2. μὴ ὅπως 6, 18, 3. καὶ μή 7, 13, 1. εἰ μὴ καί 6, 60, 2. Stellung 6, 14. 8, 72, 2. vgl. κίνδυνος. μή τις 7, 68, 2. μή τι 1, 126, 1. 2, 5, 1. 15, 1. μή fragend 3, 53, 2.
μηδέ 4, 32, 4. 61, 4. 5, 85, 2. μηδ' ἕτεροι 6, 88, 3. μηδὲ καθ' ἕτερα 7, 59, 1. vgl. 2, 67, 5. μηδ' εἰ 7, 42, 4. 56, 1. u. μήτε 2, 49, 3. 8, 37, 2. τέχνῃ μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾷ 5, 18, 2. zw. 3, 9, 2.
μηδέν 2, 42, 1.
μηδέτεροι 5, 98.
Μηδικά 1, 14, 2. 2, 21, 2.
Μῆδος, ὁ 1, 69, 4. 3, 68, 1.
Μήθυμνα 8, 32, 1.
μῆκος 1, 23, 1. 5, 89, 1.
μηκύνειν 2, 43, 1.
μήκων 4, 26, 5.
μήν. οὐ μὴν οὐδέ 1, 3, 4. 2, 97, 5.
μηνοειδής 2, 28. 76, 2.
μηνυτὴς γίγνεται 3, 23, 3.

μήνυτρα 6, 27, 2.
μήπω 2, 102, 4.
μήτε 1, 82, 1? 141, 5. 5, 18, 2. b. Part. u. best. Verb. 6, 33, 3. μήτε ἀπειρίᾳ μήτε νομίσαντα 1, 80, 1. nach ὅς 8, 76, 5.
μηχανῇ 5, 18, 2.
μικρός 4, 13, 3. μικρόν 1, 10, 1. κατὰ μικρὸν 4, 111, 1. τῆς ὕλης 4, 30, 1.
μιμνήσκεσθαι 6, 60, 1. ὅτε 2, 21, 1. μνήσασθαι 3, 104, 4.
Μινώα 4, 67, 1.
μισθοῦ 5, 6, 2. vgl. μετά I.
μισθοφορεῖν 8, 67, 3.
μνημεῖον 1, 138, 5.
μνήμη 1, 9, 1. 2, 54, 2. 64, 3. ἀηδόνος 2, 29, 3. mit dem Inf. 2, 87, 3. 5, 69, 3. ὅτε 2, 54, 3.
μνημόσυνον 5, 11, 2.
μοῖρα 1, 10, 2. 74, 1. 3, 82, 4.
μόλις 1, 12, 3. 7, 40, 3. 8, 27, 3. 92, 8. Zus. zu 4, 36, 2.
μόλυβδος 1, 93, 3.
Μολύκρειον 2, 84, 3.
μονή 1, 131, 1.
μόνος 2, 30, 1. u. ον 6, 55, 1. versetzt 4, 108, 4. mit dem Ge. 5, 67, 1. 7, 58, 1. κατὰ μόνας 1, 32, 4. 6, 58, 2. 73, 1. vgl. 52, 1.
μονοῦσθαι 4, 126, 1. 5, 58, 2. 6, 101, 5.
μόνως 8, 81, 3.
μόριον 1, 141, 6.
μουσικός 3, 104, 3.
μοχθεῖν 1, 70, 5.
Μυλαί 3, 90, 2.
Μυούσιοι 7, 57, 4.
μυριοφόρος 7, 25, 4.
Μυρρίνη 6, 55, 2.
Μυρωνίδης 1, 105, 4.
μυστήρια ποιεῖν 6, 28, 1.
Μυτιλήνη 8, 32, 1.

ναύαρχος 2, 80, 2.
ναυβάτης 1, 121, 2. 7, 75, 7.
ναυκράτωρ 6, 18, 5.
ναυλοχεῖν 7, 4, 7.
ναυμαχεῖν ἀντίπαλα 7, 34, 5.
ναυμαχησείειν 1, 33, 3. 8, 79, 3.
Ναύπακτος 7, 34, 1.
ναυπηγεῖν, εἶσθαι 7, 62, 3.
ναῦς 1, 13, 2. ohne Art. 1, 101, 3. 3, 3, 3. ἡ Σαλαμινία 6, 53, 1. νῆες für die Bemannung 8, 29, 1. νεῶν zw. 3, 18, 3. ἔκπλους τῶν νεῶν 3, 4, 1.
ναύσταθμος 3, 6, 2.
ναύτης 6, 31, 3.
ναυτικὴ ἀναρχία 8, 72, 2. 84, 2. ναυτικόν 8, 2, 2.
νεῖν 2, 52, 3.
νείφειν 3, 23, 5.
νεκροί ohne Art. 1, 54, 2. 3, 109, 1.
νέμειν 1, 2, 1. 5, 42, 2. τὸ ἴσον 1, 71, 1. τὰ ἴσα 6, 16, 4. ἐξ ἴσου 1, 120, 1. μεῖζον μέρος τῷ βούλεσθαι 3, 3, 1. ἔλασσόν τινι 6, 88, 2. τρία μέρη 6, 42. verwalten 8, 70, 1.
νέμεσθαι 1, 2, 1. 2, 15, 2. 62, 2. 4, 56, 4. 5, 32, 1. 32, 1. 41, 1. Ao. 8, 21, 2. Ps. 1, 5, 3.
νεοδαμώδεις 5, 34, 1. 8, 5, 1.
νεοκατάστατος 3, 93, 2.
νέος 1, 107, 1. vgl. νεώτερος.
νεότης 2, 8, 1. 4, 80, 2.
νεοχμοῦν 1, 12, 1.
νεώς 4, 90, 1.
νεώσοικοι 7, 25, 4.
νεωστί 1, 95, 1. 137, 3.
νεωτερίζειν 1, 102, 2. 4, 51. ἐς ἀσθένειαν 7, 87, 1. intr. 4, 76, 4? ἐνεωτερίζετο τὰ περὶ τὴν ὀλιγαρχίαν 8, 73, 1.
νεωτεροποιία 1, 102, 2.
νεωτεροποιός 1, 72, 2.
νεώτερος 3, 26, 2. 6, 38, 4. νεώτερόν τι 1, 132, 5. 4, 55, 2. vgl. 2, 6, 2. 8, 92, 3. νεωτέρως 6, 12, 2?
νηίτης στρατός 2, 24, 2. 4, 85, 4.
νησίδιον 6, 2, 6. 8, 11, 1.
νησιῶται 1, 143, 4.
νησιωτικόν 7, 57, 6.
νῆσος 4, 121, 2. ἡ ν. 4, 24, 2. 55, 4. 57, 4. 108, 5. 5, 14, 2. 24, 2. 75, 2. 7, 86, 2. ἡ ν. ἡ Σ. 4, 8, 4. ἡ Τ. νῆσος 8, 42, 3? οἱ ἐν τῇ ν. 4, 57, 4? οἱ ἐκ τῆς ν. 5, 15, 1. οἱ ἀπὸ νήσων 7, 57, 3.
νικᾶν 1, 55, 1. 2, 54, 2. 6, 16, 2. τὶ 3, 36, 5. Ac. u. Da. 3, 8. (ἐν τῇ) μάχῃ 6, 101, 3. ἐνίκων 3, 8. νικᾶται 7, 11, 2. τινός 7, 48, 6.
Νικίας 7, 86, 4.
Νικονίδας 4, 78, 2?
Νίσαια 1, 103, 3.
νομίζειν Sitten haben 1, 77, 4. νομίσαι 1, 6, 3. glauben 4, 86, 3. νομίσαι 1, 124, 2. 2, 62, 4. 77, 1. 6, 28, 2. 7, 42, 3. 68, 1. 8, 2, 1. 41, 1. νομισθῆναι 4, 18, 3. ἀκοῇ 4, 81, 2. τοὺς αὐτοὺς φίλους 1, 44, 1. 3, 54, 1. 70, 4. κέρδος 8, 66, 2. καὶ τοῦτο ἀποδιδόναι 5, 42, 2.

mit e. Adj. 1, 95, 4. 4, 6. 6, 34, 4. 7, 68, 2. Particip 7, 68, 1. τὰ νομιζόμενα 6, 69, 3. vgl. 7, 86, 4.
νόμιμα 3, 58, 3. 6, 17, 2. 7, 77, 2.
νόμισις 5, 105, 1.
νομοθέται 8, 97, 2.
νόμος 1, 77, 2? 2, 35, 1. 3, 37, 3. 62, 4. 64, 2. 6, 38, 4. νόμῳ 5, 70. 6, 16, 2. οἱ νόμοι 3, 37, 4. 62, 3. 6, 14. ὁ θεῖος ν. 3, 82, 6. πολεμικοί 5, 69, 3. ἀνδρεία νόμων 2, 39, 3.
νοσῆσαι 1, 138, 5. 2, 48, 2. 58, 2.
νότος 2, 15, 3.
νῦν 1, 6, 4. 90, 2. eingeschoben 2, 44, 1. οἱ νῦν 1, 12, 2. τὰ ν. 1, 123, 1. νῦν γε 7, 63, 1. νῦν δέ 1, 71, 2. 3, 113, 4. νῦν δὲ καὶ 2, 77, 4. νῦν δή 6, 24, 2. καὶ νῦν 1, 143, 4. 4, 63, 1. 5, 45, 2. 6, 17, 1. 36, 2. 83, 2. vgl. ἔτι.
νύξ 1, 129, 3. πολλή 8, 101, 2.

ξεναγός 2, 75, 2.
ξενηλασία 1, 144, 2.
ξενικόν 3, 109, 3. 8, 25, 2. ξενικαὶ νῆες 7, 42, 1.
ξένισις 6, 46, 3.
ξένοι 1, 143, 1.
ξυγγένεια 1, 6, 3. 3, 65, 2. 4, 61, 2. 6, 50, 3. 7, 57, 1.
ξυγγενεῖς 3, 2, 2. τὸ ξ. 1, 6, 3. 3, 82, 5. 6, 6, 3. 8, 100, 3. τῆς γνώμης 5, 108.
ξυγγιγνώσκειν 2, 60, 3. 7, 73, 2. 8, 24, 5.
ξυγγνώμη 1, 32, 4. 4, 61, 4. 114, 5. 5, 88. 8, 50, 2.
ξυγγνώμων 2, 74, 2. τὸ ξ. 3, 40, 1. 4, 98, 3.
ξυγγράφειν 1, 1, 1. εσθαι 5, 41, 3.
ξυγγραφεύς 1, 1, 1. 8, 67, 1.
ξυγγραφή 1, 97, 2. 5, 35, 2.
ξυγκαθαιρεῖν 8, 46, 2.
ξυγκαθῆσθαι 5, 55, 1.
ξυγκακωςποιεῖν 3, 13, 2.
ξυγκαλεῖν 2, 10, 2.
ξυγκαταδιώκειν 8, 28, 1.
ξυγκαταδουλοῦν 8, 46, 3.
ξυγκαταλαμβάνειν 8, 26, 3.
ξυγκαταλείπειν 5, 75, 5.
ξυγκατανέμεσθαι 6, 4, 5.
ξυγκατοικίζειν 6, 4, 3.
ξυγκεῖσθαι 1, 22, 3. 6, 36, 2. (durch Vertrag) verabredet sein 4, 23, 1. mit d. Inf. 4, 68, 4. τὰ ξυγκείμενα 3, 70, 2. vgl. 8, 94, 2.
ξυγκελεύειν 8, 31, 1.
ξυγκεραννύναι 6, 18, 7.
ξυγκλήειν 4, 35, 1. 5, 64, 3. 8, 67, 2.
ξύγκλησις 5, 71, 1.
ξύγκλυδες 7, 5, 3.
ξυγκοινοῦσθαι 8, 75, 3.
ξυγκομιδή 2, 52, 1.
ξυγκομίζειν 6, 71, 1.
ξύγκρασις 8, 97, 2.
ξυγκρούειν 1, 44, 2.
ξυγχεῖν 5, 39, 2.
ξύγχυσις 1, 146.
ξυγχωρεῖν 2, 59, 1. 3, 75, 1. 4, 64, 1. 5, 40, 3. τι 4, 22, 3.
ξυλλαμβάνειν 8, 35, 2. εσθαι. τινός 4, 47, 1.
ξυλλέγειν 4, 25, 2.
ξύλλογος 1, 67, 2. 2, 22, 1. 3, 27. 6, 75, 3.
ξύλα 4, 11, 3. 5, 82, 4. 6, 99, 1. 8, 1, 4.
ξύλωσις 2, 14, 1.
ξυμβαίνειν 1, 1, 2. 2, 17, 2. 4, 64, 2. 6, 102, 2. 7, 64, 1. τινί 4, 79, 2. χρήσιμόν (τινι) 5, 92. 6, 34, 8. 7, 64, 1. mit u. ohne αὐτῷ u. dem Inf. 1, 95, 3. ὥστε 5, 14, 1. ὡς ἕκαστον 4, 4, 1. χρήσιμον 6, 34, 8. ἡ πεῖρα 3, 3, 3. ὡς ἑκάστη ξυνέβη 1, 98, 2. sich einigen 4, 81, 1. 5, 55, 2. τινί 6, 48, 3. mit dem Inf. 1, 103, 1. 117, 3. (3, 82, 9.) 8, 28, 4. 91, 3. mit dem Da. u. Inf. 4, 69, 3. der Inf. erg. 2, 34, 4. für ξύμβασιν ποιεῖσθαι 4, 81, 1. τι 2, 5, 4. 4, 22, 1. 5, 55, 2. τινί 6, 48, 2. ξυμβεβάσθαι 8, 98, 2.
ξυμβάλλεσθαι 5, 77, 1.
ξυμβασείειν 1, 33, 3.
ξυμβατήριος 5, 76, 1.
ξυμβατικός 8, 71, 1.
ξυμβιβάζειν 2, 29, 5.
ξυμβοηθεῖν 4, 81, 4.
ξυμβόλαια 1, 77, 1.
ξυμβουλεύεσθαι 8, 68, 2.
ξύμβουλοι 2, 85, 1. 3, 69, 1. 8, 39, 2.
ξυμμαρτυρεῖν 8, 51, 2.
ξυμμαχεῖν ἐλευθέρως 6, 85, 2.
ξυμμάχεσθαι 4, 44, 1.
ξυμμαχία 1, 44, 1. 118, 2. 5. 5, 33, 2. 6, 73. Ἀργείων 5, 30, 5. ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι 6, 34, 1. αἱ ξ. 5, 27, 1.
ξυμμαχικόν. κατὰ τὸ ξ. 1, 107, 4. 2, 22, 3. ἐς τὸ ξ. 8, 9, 2. τὰ ξ. 8, 7, 2.

ξυμμαχίς 1, 110, 2. ἰδίᾳ 8, 7, 2.
ξύμμαχοι 1, 87, 3. οἱ ξ. 3, 8. 8, 79, 1?
ξυμμένειν 7, 80, 3.
ξυμμετρεῖν 2, 44, 1. εῖσθαι 3, 20, 2.
ξυμμιγνύναι 8, 104, 3. νσθαι 2, 31, 1.
ξύμμικτος 3, 61, 2. 6, 17, 2.
ξύμμορος 4, 93, 4.
ξύμπαντες 1, 100, 3. 107, 4. 5, 3, 3. 8, 63, 1. οἱ ξ. 3, 67, 5. 6, 2, 1. 7, 24, 2. 30, 3. τὸ ξ. ξυμμαχικόν 6, 90, 3. ξύμπαν 6, 39, 1. τὸ ξ. 6, 67, 3. 89, 5. τὸ ξ. εἰπεῖν 1, 138, 4. mit τέ u. δέ 3, 82, 5. 4, 63, 2. 6, 37, 3. ξύμπαντι, nicht ξὺν παντί 6, 62. vgl. 8, 63, 1. 100, 3.
ξυμπαρακομίζειν 8, 39, 3.
ξυμπίπτειν 1, 49, 6. 3, 59, 1. 4, 68, 2.
ξυμπλέκειν 4, 4, 2.
ξυμπληροῦν 6, 50, 2.
ξυμπολεμεῖν 8, 46, 5.
ξυμπορίζειν 7, 20, 2. 8, 1, 4.
ξυμπροθυμεῖσθαί τι 8, 1, 1.
ξύμπτωμα 4, 36, 3.
ξυμφέρειν 2, 44, 2. 63, 2. 3, 71, 1. ξυνενέγκοι ταῦτα 6, 20, 1. ξυμφέρον (ἐστίν) 3, 44, 1. mit dem Da. u. Inf. 3, 44, 2. ἐς 2, 89, 7. ἐς τὸ ξυμφέρον καθιστάναι 4, 60, 1.
ξυμφέρεσθαι 1, 9, 2. 4, 65, 1. 6, 13, 2. 7, 44, 1.
ξυμφοβεῖσθαι 6, 101, 4.
ξυμφορά 1, 122, 4. 140, 2. 3, 38, 2? 59, 1. 7, 57, 7. 8, 106, 4. διαφθορᾶς 8, 98, 2. τὸ τῆς ξ. 3, 59, 1.
ξύμφορος 2, 36, 3. ἀπαράσκευος ὤν 6, 84, 3. προσπολεμῆσαι 8, 96, 4. λόγος 8, 46, 3. τὸ ὑμέτερον ξ. 5, 98. τὰ ξ. 3, 38, 2. 4, 128, 4. τὰ κοινὰ ξ. etc. 1, 91, 3.
ξυμφόρως 3, 40, 4. 5, 11, 2.
ξύν u. σύν 1, 1, 2. 6, 62, 1?
ξυνάγειν 2, 84, 1. 7, 81, 2.
ξυναγωγὴ πολέμου 2, 18, 2.
ξυναινεῖν 4, 68, 3? 5, 82, 4?
ξυναιρεῖν 1, 70, 5. 2, 51, 2.
ξυναίρεσθαι 2, 71, 2.
ξυναλλαγή 3, 82, 7. 4, 59, 3.
ξυναναιρεῖν 8, 24, 5.
ξυναναπείθειν 7, 21, 2.
ξυναπολλύναι 6, 12, 1. νσθαι 2, 60, 2.
ξυναπονεύεσθαι ἴσα 7, 71, 3.
ξυναρτᾶσθαι 7, 70, 6.
ξύνδεσμος 2, 75, 3. 102, 3.
ξυνδιαβάλλειν 6, 44, 1.
ξυνδιαγιγνώσκειν 2, 64, 1.
ξυνδιαπολεμεῖν 8, 13, 1.
ξυνδιώκειν 8, 17, 3.
ξυνδοκεῖν 8, 92, 10.
ξυνδρᾶν 6, 64, 5.
ξύνεγγυς 4, 24, 3.
ξύνεδρος 4, 22, 1. 5, 85, 2.
ξυνειδέναι 2, 35, 2. 4, 68, 3? 5, 82, 4? 8, 51, 2.
ξυνεῖναι 4, 83, 3. 6, 16, 5.
ξυνεκφέρειν 2, 34, 2.
ξυνεξαιρεῖν 2, 29, 4.
ξυνεξέρχεσθαι 8, 61, 2.
ξυνεπάγειν 1, 107, 3. 4, 79, 1.
ξυνεπαμύνειν 6, 56, 3.
ξυνεπαιτιᾶσθαι 1, 135, 1.
ξυνέπεσθαι 3, 38, 4.
ξυνεπιλαμβάνειν 2, 8, 3. εσθαι eb. u. 6, 70, 1.
ξυνεπιτίθεσθαι 1, 23, 3.
ξυνεργάζεσθαι 1, 93, 1.
ξυνέρχεσθαι 1, 10, 7. 3, 111, 1. 5, 74, 1. ἐς ἕν 1, 36, 4. στρατιάν 1, 3, 4.
ξύνεσις 1, 75, 1? 140, 2. 2, 62, 5. 3, 37, 5.
ξυνετός 1, 84, 3. 6, 39, 1. τὸ ξ. 2, 15, 1. 3, 82, 3.
ξυνεφεστώς 2, 75, 2.
ξυνέχειν 7, 14, 1. εσθαι 2, 49, 3. πόνῳ 3, 98, 1.
ξυνεχής 6, 34, 4. 7, 71, 3.
ξυνεχῶς 5, 24, 2. συν. 4, 43, 3.
ξυνήθης 1, 71, 4. ξύνηθες ἔχειν 6, 18, 7.
ξυνήκειν 5, 87.
ξυνθῆκαι 7, 18, 3.
ξύνθημα 7, 44, 5. ἀπὸ ξ. 4, 67, 5.
ξυνιέναι ἀλλήλων 1, 3, 4.
ξυνιέναι 2, 8, 1. 4, 94, 2. ἐς λόγους 5, 17, 2.
ξυνιστάναι 6, 16, 6. 8, 48, 2.
ξυνίστασθαι, ξυστῆναι 1, 90, 2. 2, 88, 1. 4, 78, 5. 5, 82, 1. 6, 21, 1. 33, 6. 79, 2. 96, 3. 7, 33, 2. 8, 37, 1. 66, 1. vom Kampfe 4, 96, 2. ἀγῶνι 4, 55, 3. ξυνέστη πόλεμος 1, 15, 2. πρός τινα 1, 1, 1. ἐς ἕν 6, 85, 3. τὸ ξυνεστηκός 8, 66, 3.
ξυνίστωρ 2, 74, 2.
ξυννέφελα 8, 42, 1.

ξύνοδος 1, 96, 2. 4, 60, 1. 3, 82, 5. 6, 69, 3. 8, 79, 1.
ξυνοικία 3, 74, 2.
ξυνοίκια 2, 15, 3.
ξυνοίκισις 3, 3, 2.
ξυνοικίζειν 2, 15, 2. 3, 2, 2. 93, 1.
ξυνομνύναι 1, 71, 4. 3, 63, 4. 6, 18, 1. ὅρκον 8, 75, 3.
ξύνταξις 6, 42.
ξυντάσσειν 6, 91, 3. 8, 28, 4. ξυνταχθῆναι τὴν δόξαν 5, 9, 4.
ξυντεκμαίρεσθαι 2, 76, 1.
ξυντελεῖν 2, 15, 2.
ξυντέμνειν 7, 36, 1. 8, 45, 2.
ξυντιθέναι 1, 21, 1. εσθαι 4, 118, 4. 5, 26, 2.
ξύντροφος 2, 50, 1.
ξυντυγχάνειν. ὁ ξυντυχών 3, 59, 3.
ξυντυχία 1, 33, 1. τοῦ ἔργου 3, 112, 5. ἐρωτική 6, 54, 1.
ξυνωμοσία 3, 64, 2. 5, 83, 4. 8, 49. 54, 3. τινός 6, 27, 2.
ξυνώμοτον 2, 74, 2.
ξυρράσσειν, ξύρραξις 1, 66. 8, 96, 2.
ξυρρηγνύναι 1, 66.
ξυσταδόν 7, 81, 5.
ξυστασιάζειν 4, 86, 3.
ξύστασις 2, 21, 2. 7, 71, 1.
ξυστέλλεσθαι 8, 4, 1.
ξυστρέφεσθαι 2, 4, 1. 6, 77, 1.

ὁ s. Artikel.
ὅδε 1, 68, 2. 2, 36, 3. 42, 3. 44, 3. 46. 47, 1. 50. 4, 80, 2. 5, 19, 1. vgl. 3, 59, 2? ohne Artikel 1, 37, 1. 53, 4. 2, 9, 1. 3, 63, 2. 4, 85, 4. 6, 12, 1. eingeschoben 1, 140, 4. vor e. Apposition 6, 43, 1. auf Vorhergehendes 1, 2, 3. 41, 1. 143, 1. 2, 60, 4. 63, 1. 71, 3. 3, 46, 2. 7, 57, 9. 63, 2. ὅδε ὅς 1, 80, 1. ἡ ξυμμαχία ἐγένετο ἥδε 8, 17, 3. ἐπὶ γῆν τήνδε 2, 74, 2. οὐκ Ἴωνες τάδε 6, 77, 1. τόδε auf e. Verbum bezogen 1, 143, 1. ἀπὸ τοῦδε 1, 128, 3. 2, 68, 1. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. μέχρι τοῦδε 2, 72, 4? vgl. μέχρι. ἐν τῷδε 6, 18, 3. ἐς τόδε 1, 69, 1. 75, 2. διὰ τόδε 1, 97, 2. 7, 13, 2. τάδε die vorliegenden Verhältnisse 6, 34, 2. 36, 2. Macht 1, 144, 5. 6, 18, 4. Vorzüge 2, 42, 1. Leiden 5, 98. Vorschläge 3, 48. auf zwei Inf. bezogen 6, 78, 2. vermisst 2, 94, 1.
ὁδός 1, 134, 1. τῆς ὁ. 4, 47, 2. (τῇ) ὁδῷ 2, 97, 2. 98, 1. 4, 36, 1. καθ' ὁδόν 3, 32, 1. ὁδοὶ πολέμου 1, 122, 1.
ὅθεν 1, 143, 5. 6, 24, 2. ell. 6, 64, 2. erg. ἐκεῖ 2, 92, 3. ἐκεῖσε 4, 73, 5. 8, 83, 2. für ἐκεῖθεν ὅποι 1, 89, 3. von Menschen 1, 143, 4.
οἷ 3, 18, 3.
οἰκεῖν 1, 17, 1. 3, 48. 6, 82, 3. 92, 5. 8, 67, 1. ἐς ὀλίγους 2, 37, 1. ᾤκησα 1, 8, 1. 12, 2. 98, 1. 2, 17, 1. 27, 2. 68, 4. 99, 2. 4, 120, 1. 6, 4, 3. 5, 2. 37, 3. οἰκεῖται 1, 46, 2.
οἰκεῖος 1, 70, 3. 118, 2. 138, 3. 145, 1. 3, 85, 1. ἀγαθόν 4, 120, 3. οἰκεῖοι 4, 25, 1. 64, 2. 6, 20, 3. οἰκεῖον 1, 9, 2. 6, 85, 1. (τὰ) ο. 1, 41, 3. 70, 4.
οἰκειότης 3, 86, 2. 4, 19, 1.
οἰκείως 2, 60, 4. 6, 57, 2.
οἰκείωσις 4, 128, 3.
οἴκημα 1, 134, 1.
οἴκησις 1, 6, 1.
οἰκήτωρ 1, 26, 1.
οἰκία 1, 143, 4.
οἰκίζειν 6, 3, 1. 4, 3. 23, 2.
οἰκιστής 3, 34, 4.
οἰκόπεδον 4, 90, 2.
οἶνος. μετ' οἴνου 6, 28, 1.
Οἰνόφυτα 1, 108, 2.
οἷος 3, 59, 1. 7, 21, 3. πρὸς οἵους (τοὺς) Ἀ. 1, 70, 1. elliptisch 2, 41, 2. 7, 75, 6. 8, 50, 4. οἷον φιλεῖ 7, 80, 2. mit dem Ge. 6, 69, 3. Da. u. Inf. 6, 12, 2. zweimal 5, 7, 1. 7, 75, 6. οἷα mit dem Particip 2, 5, 2. 8, 84, 2. οἷόν τε 7, 42, 3. εἶναι mit dem Da. 7, 14, 1.
οἱόσπερ καί 8, 83, 2. ὅμοιος οἱόσπερ 4, 16, 4.
οἰσύινος 4, 9, 1.
οἴχεσθαι 2, 65, 7.
ὀκέλλειν 2, 91, 3. 4, 11, 3.
ὄλεθρος 7, 27, 2.
ὄκνος 2, 40, 3.
ὀλίγος 7, 87, 1. ὀλίγοι πρὸς πολλούς 2, 76, 2. νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν 1, 50, 5. ἐς ὀλίγους οἰκεῖν etc. 2, 37, 1. οἱ ὀλίγοι 3, 39, 6. 6, 38, 3. 88, 2. οἱ ὀ. ἱππῆς 6, 88, 2. ὀλίγον 5, 66, 2. ὀλίγον οὐδέν 2, 8, 1. 7, 87, 6. 8, 15, 3. ὀλίγον πρό, πρὸ — ὀλίγον 4, 31, 1. ἐν ὀλίγῳ 4, 26, 2. 55, 4. 96, 2. ἐς ὀλίγον 7, 36, 5. 6. κατέχεσθαι 8, 38, 2. ἐς ὀ. ἀφίκετο νικηθῆναι 4, 129, 5. δι' ὀλίγου 1, 77, 4. 124, 2. 2, 89, 7. 3, 21, 2. 4, 95, 1. 5, 66, 1. 69, 3. 6, 11, 3. 7,

36, 5. 70, 8. ἐξ ὀλίγου 2, 11, 3. 91, 3. 5, 64, 3. ὡς ἐξ ὀ. 4, 108, 5. κατ' ὀλίγον 1, 61, 3. 69, 3. 4, 10, 4. 5, 82, 1. ὀλίγου (ἐς) 4, 124, 2. 8, 35, 3.
ὀλιγωρεῖν 6, 91, 6.
ὀλιγωρία 4, 5, 1.
ὁλκάς 8, 35, 2.
ὁλκοί 3, 15.
ὀλοφύρασθαι, θῆναι 6, 78, 3.
ὀλόφυρσις 1, 143, 5. 2, 51, 3.
Ὄλπη, Ὄλπαι 3, 105, 1.
Ὀλύμπια 5, 47, 12.
ὁμαιχμία 1, 18, 6.
ὅμαιχμος 3, 58, 3.
ὁμαλῶς 5, 70.
Ὅμηρος 2, 41, 2.
ὅμηρος γῆ 1, 82, 4.
ὁμιλεῖν 6, 55, 4. 70, 1. ταῦτα 2, 37, 3. φιλοσοφίᾳ 1, 122, 1.
ὁμιλία 1, 3, 2.
ὄμμα. ἐν ὄμμασιν 2, 11, 5.
ὀμνύειν 5, 19, 1.
ὁμοβώμιος 3, 59, 2.
ὁμοῖος 1, 27, 1. 77, 1. 4. 91, 4. 140, 2. 141, 1. 2, 72, 1. 89, 8. 3, 40, 2. 3? 7, 14, 3. πόλις 1, 77, 2. τύχη 2, 62, 5. δύναμις 1, 73, 3. ἐλπίς 7, 61, 1. mit d. Inf. 4, 126, 4. ὁ. οἱόσπερ 4, 16, 4. ὁμοῖα 1, 25, 4. εἶναι 2, 54, 3. ποιεῖν 2, 72, 1. ἐν ὁμοίῳ 2, 53, 3. 4, 106, 1. 8, 58, 5. ἐν τῷ ὁ. 2, 49, 3. 6, 11, 1. ἐκ τοῦ ὁ. 1, 143, 3. 6, 78, 4. ἐς τὸ ὁ. 6, 18, 4.
ὁμοιότροπος 3, 10, 1.
ὁμοιοτρόπως 6, 20, 2.
ὁμοιοῦν 2, 97, 5. πρός 3, 82, 5.
ὁμοίως 1, 5, 2. 20, 1. 99, 2. 2, 60, 4. 80, 1. 81, 4. 6, 9, 2. 8, 48, 4. πάντες ὁμοίως 1, 5, 2. 93, 1. 3, 111, 2. οἱ π. ὁμοίως 6, 24, 2. ὁ. ξυμφόρως 5, 11, 2. ὡς 4, 87, 1. ὥσπερ 4, 34, 1.
ὁμολογεῖν 1, 101, 2. 5, 4, 2. 45, 2. 55, 1.
ὁμολογία 1, 29, 3. 4, 132, 1. 5, 5, 2. ἐξ ὁ. 2, 33, 3.
ὅμορος 6, 88, 1.
ὁμόσε 8, 92, 9.
ὁμόσκευος 3, 95, 3.
ὅμως 1, 15, 1. 21, 1. 105, 4. 125. 2, 51, 4. 3, 28, 2. 49, 1. 80, 1. 4, 96, 6. 5, 61, 1. 6, 9, 2? 70, 4. 7, 1, 2. 48, 5. 57, 4. 77, 3. 8, 6, 4. 29, 2. 36, 2. 92, 11. 95, 3. 97, 1. b. Particip 1, 9, 1. 6, 50, 1. 5, 61, 3. ὅμως δέ 6, 69, 3. μὲν — ὅ. δέ 6, 91, 1. 7, 87, 4.
ὀμωχέται 4, 97, 3.
ὀνειδίζειν. τινί τινος 3, 62, 3.
ὄνειδος αἰσχρόν 8, 27, 2?
ὀνεύειν 7, 25, 4.
ὄνομα. ὀνομάζεσθαι 1, 122, 4. καλά 5, 89, 1. ὀνόματι 6, 10, 1. ἐπὶ τῷ ὀ. 6, 33, 6. τῷ αὐτῶν ὀνόματι τιμηθήσονται 6, 80, 4.
ὀνομάζειν 1, 3, 3. εσθαι 6, 55, 4. ἐπί τινι 4, 98, 4.
ὀξέως 2, 11, 6. 2, 89, 7. 3, 38, 4. 6, 11, 5.
ὀξύς 1, 70, 2. 3, 82, 4.
ὅπῃ 1, 65, 2. 6, 72, 4. 107, 4. mit ἄν u. dem Opt. 8, 45, 2. ὅπᾳ κα 5, 79, 2.
ὁπλίζειν 3, 27. 4, 9, 1. 6, 100, 1. 8, 23, 3. ὁπλίσασθαι, σθῆναι 3, 75, 3.
ὁπλιταγωγοί 1, 116, 1. 6, 31, 3.
ὁπλιτεύειν 6, 91, 3. 8, 73, 3.
ὁπλίτης u. πολίτης 8, 24, 2.
ὁπλιτικόν 6, 23, 1.
ὅπλα 1, 80, 2. 4, 33, 3. 91, 2. 6, 56, 2. 7, 45. Lager 1, 111, 1. 6, 64, 5. ἄνευ ὅπλων 2, 81, 5. ἐς τὰ ὅ. 8, 92, 6. ἐν ὅπλοις 6, 61, 3. ἐφ' ὅπλοις 7, 28, 2. ὅπλα παρέχεσθαι 8, 97, 1. τὰ ὅ. τίθεσθαι 2, 2, 4.
ὁπόθεν 7, 14, 1.
ὁποῖος 1, 50, 2? 5, 23, 1.
ὁπόσος 8, 18, 1.
ὁποσοσοῦν 4, 37, 1. 6, 56, 3.
ὁπότε 1, 2, 1. 2, 34, 4. 39, 1. 60, 2. mit dem Opt. 4, 100, 3.
ὁπότερος 8, 48, 5. ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων 4, 20, 3. vgl. 73, 1. ὁποτεροιοῦν 5, 41, 2.
ὁποτέρως ἔσται 1, 78, 2.
ὁποτέρωσε 5, 65, 3.
ὅπου 8, 27, 2.
ὅπως 3, 44, 3. 70, 1. mit dem Conj. u. Opt., mit dem Fu. oder Conj. 1, 19. 3, 22, 5. 6, 96, 3. 7, 17, 3. 70, 1. ὅπως ἄν mit dem Conj. 7, 65. πράσσειν ὅπως 1, 56. ὅπως μή 6, 13, 1. 8, 18, 1. μὴ ὅπως 6, 18, 3. οὐχ ὅπως 1, 35, 3. 3, 42, 5.
ὁπωσοῦν 1, 77, 2. 7, 49, 2. 8, 90, 3. 91, 3.
ὁπωστιοῦν 8, 71, 3.
ὁρᾶν 2, 55. 3, 81, 2. 4, 125, 2. 6, 30, 3. 75, 1. 7, 61, 1. πρός τι 6, 41, 1. mit d. Particip 1, 32, 4. 2, 7, 3. ohne ὤν 2, 45, 1. 4, 24, 1. Part. erg.

1, 1, 1. 78, 3. 2, 11, 5. 8, 105, 3. mit dem Inf. 8, 60, 3? ὀφθῆναι 4, 74, 2.
ὀργᾶν 2, 21, 3.
ὀργή 1, 130, 2. 140, 1. 3, 45, 3. 6, 17, 1. 7, 68, 1. ἔς τινα 3, 44, 3. δι' ὀργῆς 2, 11, 3. 8, 43, 4. ἔχειν 2, 37, 2. 60, 3. (ἐν) ὀργῇ ἔχειν 2, 8, 3. 5, 46, 5. φέρειν 1, 31, 1. πρὸς ὀργήν 2, 65, 5. τῆς ξυμφορᾶς 8, 27, 5. αἱ ὀργαί 3, 82, 2. ὀργὰς ἐπιφέρειν 8, 83, 2.
ὀργίζεσθαι 1, 77, 3. περί τι 1, 122, 1.
Ὀρέσθειον 5, 64, 1.
ὄρθιος, ὄρθριος 5, 58, 4.
ὀρθός 5, 42, 3.
ὄρθρος 3, 112, 2. 6, 101, 2.
ὀρθοῦσθαι 2, 60, 2. 5, 9, 3. 6, 9, 2. 8, 64, 3? πλεῖστα 6, 13, 2.
ὀρθῶς 2, 87, 2. 3, 68, 1. στῆναι 5, 102.
ὁρίζειν 2, 96, 3. μέχρι 1, 71, 3.
ὅρκιον 6, 72, 4. ια 6, 19. 52, 2.
ὅρκιοι θεοί 1, 71, 4.
ὅρκοι 3, 82, 7. 5, 30, 4.
ὁρκοῦν 4, 74, 3. 8, 75, 2.
ὁρμᾶν 1, 87, 1. ἀπό 2, 19, 1. ἐπί 8, 75, 1.
ὁρμᾶσθαι 1, 90, 2. 2, 59, 1. 67, 1. 3, 45, 5. 5, 1, 2. 6, 6, 1. 8, 11, 4. 23, 1. ἐπί τι 6, 78, 4. ὁρμώμενος 1, 64, 2. 74, 3. 144, 5. 2, 65, 1. 3, 31, 1. 4, 1, 1. 5, 6, 1. 7, 9, 1.
ὁρμή 3, 36, 2. 7, 43, 5. 7, 71, 5.
ὁρμίζειν 7, 30, 2. ἴσασθαι 1, 51, 3. 6, 49, 3.
ὅρος 3, 106, 2. τὸ ὄ. ἡ Ἰστώνη 3, 116, 1. 4, 46, 1. 96, 5.
ὅροι. ohne Art. 1, 103, 3.
ὀρρωδία 2, 88, 1.
Ὀρχομενός, ὁ, ἡ 1, 113, 2.
ὅς 8, 24, 5. vgl. εἶναι. zw. 4, 92, 2. ἔχειν ἃ ἔχομεν 1, 140, 3. ὅστις, τίς 1, 136, 3. 137, 1. ἃ ἦν τρία 7, 43, 4. ἃ πολλά 4, 18, 3. für ὅστις 5, 111, 1? 8, 46, 2. 50, 5. οὓς — Ἀθηναίους 7, 71, 8. τὸ εὐτυχὲς οἵ 2, 44, 1. vgl. zu 6, 14. 7, 68, 1. οἵ auf e. Singular bezogen 3, 67, 2. 6, 37, 2. 67, 2. 80, 1. 7, 62, 2. 75, 7. 8, 76, 5. auf νῆες 7, 23, 4. auf e. involvirten Begriff 6, 23, 2. 68, 1. auf e. ausgelassenes Demonstrativ. ὧν für τούτων ὧν 4, 63, 1. ἀφ' ὧν für ταῦτα ἀφ' ὧν 2, 48, 2. vgl. 3, 9, 2. ἐξ ὧν für ἐκ τούτων ἃ 2, 37, 2. ἐφ' ἃ für ταῦτα ἐφ' ἃ 4, 18, 1. 6, 9, 3. 7, 15, 1. πρὸς ἅ für πρὸς ταῦτα (πρὸς) ἅ 6, 11, 4. 64, 3. ἐφ' οἷς für ἐπὶ τούτοις ἐφ' οἷς 5, 41, 3. ἐν ᾧ für ἐν τούτῳ ᾧ 7, 70, 3. οἵ für τούτους οἵ 7, 63, 2. οὗ für τοῦτο οὗ 4, 108, 3. ὧν für τούτους ὧν 7, 69, 3. οἷς für τούτων οἷς 1, 5, 2. 4, 87, 1. ἀφ' ὧν für ἀπὸ τούτων ἅ 7, 14, 1. 48, 2. 67, 3. 8, 6, 4. ἐξ ὧν für ἐκ τούτων ἅ 6, 17, 4. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἅ 2, 40, 3. 6, 87, 1. ὅς seinem Nomen vorangehend 4, 85, 3. bei der 2 Person 7, 63, 2. bei verschiedenem Casus 6, 20, 2. nur vom Particip regiert 2, 39, 1. nach οὕτω 8, 72, 2. auf kein gesetztes Substantiv bezogen 1, 140, 6. ὅ 3, 9, 2. ὃ — ἡ ἀρχή 6, 55, 4. ὃ ἐσκεψάμην 6, 39, 4. ὃ λέγομεν 6, 85, 3. ὅ auf ein Verbum bezogen 5, 107. vgl. 1, 122, 3. so ἅ 4, 13, 3. auf zwei 6, 39, 2. welche Macht 1, 9, 3. ὅς mit dem Ge. 3, 20, 3. 4, 57, 3. 7, 63, 2. 8, 64, 1. vgl. 1, 40, 4. mit dem Ind. Fu. 6, 82, 3. 91, 3? 8, 46, 2. 66, 4. mit e. Opt. 2, 52, 3. mit dem Inf. 5, 63, 3. 7, 47, 3. 8, 48, 5. 72, 2. τρόπῳ ᾧ für ᾧ τρόπῳ 7, 7, 3. ᾧ μή τις παρέσται 2, 8, 3. vgl. 6, 31, 4. οἵ Θηβαίων 2, 6, 1. ὃ ἡμῶν 1, 84, 1. ἃ ἀλλήλων 1, 115, 1. vgl. 4, 109, 1. 5, 39, 1. τροπαῖον ὃ τῆς προσβολῆς 4, 12, 2. οὗ ποτοῦ ὕδατος 6, 100, 1. ἐν ᾧ 7, 11, 1. wobei 1, 42, 2. 122, 1. 3. 2, 35, 2. 3, 39, 2? 6, 18, 5. 7, 68, 2. 8, 86, 3. wo 2, 43, 2. 5, 60, 3? worin 6, 55, 4. wann 6, 92, 2. 7, 29, 4. vgl. 3, 39, 4. in welcher Lage 7, 14, 2. ἐφ' ᾧ (τε) 1, 103, 1. vgl. ἐπί II. ἐς ὅ 5, 66, 1. ὅς γε 3, 39, 6. 6, 37, 2. vgl. 1, 39, 1.
ὁσημέραι 7, 27, 4.
ὅσιος 2, 52, 2.
ὅσος 3, 1? 6, 91, 1? erg. ἐστίν 1, 16. 4, 48, 5. 118, 5. 7, 11, 3. ἦν 8, 70, 1. ὅση erg. γῆ 5, 18, 6. ὅσαις ταῖς σφετέραις 8, 27, 2. ohne entsprechenden Begriff 1, 22, 1. auf e. Subst. das in e. Adj. liegt bezogen 2, 45, 1. ὅσοι τῶνδε 2, 45, 1. ὅσα τῆς ξυνθήκης 5, 42, 3. vgl. 3, 104, 1. θῆκαι ὅσαι 3, 104, 1. αὐτῶν ὅσοι 4, 80, 2. ὅσα ἄλλα für ἄλλα ὅσα 6, 89, 2. 105, 3. ἄλλα ὅσα 7, 87, 3. ὅσοι für πάντας ὅσοι 6, 65, 3. für τούτων 6, 76, 3. vgl. 4, 118, 7. ὅσοις οἷόν τε ἦν πλείστοις 7, 20, 2. vgl. 60, 2. ἐν ὅσῳ 8, 61, 1. ἐξ ὅσου 7, 73, 4. ὅσον 4, 64, 1. 6, 69, 2. 7, 23, 4. πλέον ἤ

ὅσον ἦν 8, 66, 3. wie weit 6, 70, 3. vgl. 7, 28, 3. mit dem Ge. 2, 77, 2. 3, 104, 1. *ὅσον ἀποζῆν* 1, 2, 1. vgl. 3, 49, 3. *ὅσον ἡσσᾶται* 4, 64, 1. in wie fern 3, 11, 2. *ὅσον ἐδύναντο μάλιστα* 1, 17, 1. *ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα* 8, 92, 9. *ὅσον μόνον* 6, 105, 2. *οὐχ ὅσον οὐ* 4, 62, 2. *καθ' ὅσον* 4, 18, 2. *πλὴν καθ' ὅσον* 6, 54, 6. *καθ' ὅ. αὐτοῦ* 7, 37, 1. *ἐπὶ ὅσον* 7, 66, 1. *ὅσον οὔ, οὔπω* 1, 36, 2. 4, 69, 3. 7, 69, 2. *ὅσον οὐκ ἤδη* 8, 96, 2. *ὅσῳ* 1, 68, 2. 82, 4. 2, 47, 3. 3, 11, 1. 4, 114, 4. 7, 63, 1. 8, 84, 1. *ὅσα* 4, 118, 3. *ὅσα δοκεῖν* 6, 25, 2. *ὅσα μή* 1, 111, 1. *ὅσα γε* 4, 48, 5. 7, 11, 3.

ὅσπερ. nicht mit dem Conj. 7, 25, 1. *οὗτοι οἵπερ* 5, 36, 1. dem Prädicat assimilirt 3, 94, 3. *ὅπερ* 7, 67, 1. auf ein Fe. bezogen 62, 3. *ὅπερ (καὶ) ἐγένετο* 1, 50, 5. *ἅπερ καί* 2, 13, 2. vgl. *καί* II. mit dem Ge. 5, 23, 4. *ὅπερ χαλεπώτατον* 3, 59, 3.

ὅστις, τίς u. *ὅς* 1, 136, 3. 137, 1. 6, 3, 1. vgl. *ὅς*. *ἔστιν ὅ τι* 2, 94, 3? *ὅτῳ τρόπῳ* 1, 107, 3. *εὐηθείας ὅστις* 3, 45, 5. für *τούτῳ (τούτοις) ὅστις* 3, 39, 1. 5, 16, 3. auf e. Plu. bezogen 8, 68, 2. *ὅστις — ταῦτα* 6, 17, 2. *οἵτινες* auf *στρατιά* 6, 91, 3. *πάντες ὅστις* 7, 29, 3. *ὅστις* mit dem Ind. Fu. 1, 107, 3. 3, 13, 2. 21, 1. 8, 67, 1. mit dem Ind. u. Opt. 3, 113, 2. mit dem Conj. 2, 52, 2. 5, 65, 5. ohne *ἄν* 3, 43, 4. vgl. 4, 18, 2. *ὅ τι* für *τούτου ὅ τι* 4, 114, 5. *ὅ τι* zu e. Satz Ac., zum andern No. 4, 17, 1. u. zum Part. 6, 17, 3. *τίνα ὅντινα* 3, 39, 6. *ἀφ' ὅτου* 2, 48, 2. vgl. Satz. *ἐν ὅτῳ* 6, 6, 4. 15, 3. *ὅ τι* 1, 90, 4. 7, 44, 3. *ὅτῳ* 8, 86, 5. *ὅστις δή* 8, 87, 5.

ὁστισοῦν 1, 77, 2.

ὅταν 1, 141, 5.

ὁτέ 7, 27, 3.

ὅτε 1, 13, 2. 2, 21, 1. 39, 1? *ἔστιν ὅτε* 2, 81, 3. *ὅτε δή* mit dem Inf. 2, 102, 4.

ὅτι 1, 10, 1. 5, 105, 3. nach *μεταμέλεσθαι* 5, 14, 1. als Anführungszeichen 1, 137, 4. 139, 3. 5, 69, 2. mit dem Opt. u. Ind. 8, 50, 1. bei e. Inf. 5, 30, 5? 46, 3. Satz mit *ὅτι* und ein Particip verbunden 1, 1, 1. bei e. Particip 4, 37, 1. bei e. Imperativ 4, 92, 7. mit zu erg. Verbum 5, 9, 1. 6, 18, 1. 7, 12, 2. nachgestellt 1, 144, 2. 2, 64, 3. 5, 7, 3. 8, 12, 1. 78, 2. 86, 2. 89, 1. 108, 1. nach e. Bedingungssatze 6, 86, 1. *ὅτι ἐν βραχυτάτῳ* 3, 46, 1. 6. *ὅτι μή* 4, 26, 2.

οὗ 1, 134, 4? ohne *ἄν* 4, 17, 2. mit dem Ge. 4, 54, 4.

οὗ, οἷ, ἕ s. Pronomen.

οὔ 1, 120, 4. 4, 19, 2. 6, 37, 3. 78, 1. nicht bloss 1, 51, 1. *οὐκ ἀξιῶ* 1, 136, 3. *οὐκ οἴομαι* 6, 40, 2. *οὐχ ἡγεῖται* 3, 42, 2. *οὐ φάσκων* 8, 52, 2. *οὐκ ἐῶ* 6, 72, 1. *οὐ ξυνεπαινῶ* 4, 91, 1. *οὐ παραινῶ* 2, 18, 2. *ἡ οὐ διάλυσις* 1, 137, 4. vgl. 5, 35, 1. *οὐχ ὁμοῖος* 1, 35, 4. *οὐκ ἐλάσσους* 8, 53, 3. *οὐκ ἐλάχιστος* 1, 2, 3. *οὐχ ἧσσον* 1, 8, 1. 44, 1. *οὐχ ἥκιστα* 1, 3, 1. 95, 1. vgl. *ἥκιστα*. *οὐ πάλαι* 1, 2, 1. *οὐκ εὐθύς* 7, 74, 1. *οὐκ ἐκεῖνοι* 6, 63, 2. *οὐ ταῦτα* 2, 79, 2. *οὐ διὰ τοῦτο* 6, 54, 4. *οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι* 1, 5, 1. vgl. 6, 10, 2. *οὐ περὶ βραχέων* 1, 78, 1. *οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου* 1, 143, 2. *οὐκ ἐκ προσηκόντων* 3, 67, 1. vgl. 36, 3. (*ἐξ οὐ προσηκόντων* 2, 65, 5. *οὐ προσήκων* 6, 9, 1. *οὐ τὰ ὄντα* 7, 8, 2.) *οὐκ ἐν πολλῷ* 7, 36, 3. vgl. 79, 1. *οὐκ ἐν πατρίδι* 6, 68, 4. *οὐχ ὡς νομίζοντας* 5, 49, 3. *οὐκ ἄκλητοι παρακληθέντες δέ* 6, 87, 2. *μέγιστον καὶ οὐχ ἥκιστα* 7, 44, 6. seinem Verbum entrückt 3, 37, 1. beim Particip 3, 62, 3. dem Particip und bestimmten Verbum zugleich angehörig 6, 33, 1. *οὐκ ἀντιλέγειν ὡς οὔ* 1, 77, 2. 86, 1. 8, 24, 4. vgl. 3, 46, 1. in e. Frage nachgestellt 2, 40, 1. *πῶς οὐ* 5, 98. die Verneinung erneuernd 2, 97, 5. vgl. 5, 22, 2. *οὐ μή* 4, 95, 2. 5, 69, 2. *μὴ οὐ* 8, 71, 1. *ἅτε οὐ* 4, 130, 4. *τε οὐ* 1, 5, 2. 2, 22, 1. *ἢ οὐ* pleon. 2, 62, 4. 3, 36, 3. *εἰ οὐ* 1, 121, 4. 3, 55, 1. *ὥστε οὐ* 5, 40, 2. *οὐκ ἦν* 3, 66, 2. (4, 19, 2.) *οὐ* u. *μὴ μόνον* 8, 68, 4. *οὐ μόνον ὅτι* 4, 85, 3. *οὐχ ὅπως* 1, 35, 3. 3, 42, 5. 8, 89, 4. *οὐχ ὅσον οὐ* 4, 62, 2. *οὐ μέντοι* 5, 43, 2. *οὐ μὴν οὐδέ* 2, 97, 5.

οὐδέ 4, 84, 2. 6, 92, 1. 8, 21, 2. *περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν* 3, 57, 1. vgl. 5, 72, 3. *οὐδ' αὐτός* 5, 60, 1. *οὐδ' ὥς* 5, 115, 1. vgl. *ὥς*. verstellt 6, 21, 2. *οὐδὲ γάρ* 1, 40, 4. 92. 4, 68, 5. 98, 1. 114, 3. 6, 54, 4. 7, 11, 2. *καὶ γὰρ οὐδέ* 5, 7, 2. *οὐδὲ — οὐδέ* 1, 142, 1. *οὐδέ* für *οὔτε — οὔτε* 6, 55, 1. 8, 99, 1. *οὐδὲ μεθ' ἑτέρων* etc. 2, 67, 5. vgl. 7, 42, 6. 44, 1. 48, 1. *οὐδ' ἀπὸ μιᾶς* 5, 111, 1.

vgl. 2, 49, 1. 6, 16, 4. ἓν οὐδ' ἓν 2, 51, 1. οὐδ' ὁπωστιοῦν 8, 71, 3.

οὐδείς. appositiv 2, 53, 3. 7, 28, 3. οὐδενὸς ὕστερος 1, 91, 4. 8, 68, 2. vgl. 2, 60, 4. 94, 1. 6, 89, 5. 7, 85, 3. 8, 86, 3. collectiv 7, 42, 5. τοῦ δήμου 8, 21, 2. οὐδὲν (τούτων) 1, 139, 3. προθυμίας 8, 22, 1. ἐς οὐδέν 3, 10, 1. πρὸς οὐδένα 6, 16, 4. οὐδὲν ἐς οὐδέν 7, 59, 2. ἐν οὐδενί 2, 73, 3. vgl. οὐδέ. ἄλλο οὐδὲν ἤ 4, 14, 3. vgl. ἄλλος. οὐδὲν ὅ τι οὐ 7, 87, 3. vgl. ἥσσων u. προσήκειν.

οὐδέπω 8, 78, 1. καὶ νῦν 6, 16, 6.

οὐδέτεροι 5, 84, 3? appositiv 7, 38, 1.

οὐκέτι 1, 9, 2. 91, 2. 4, 44, 1. 105, 1. 7, 34, 5. 73, 3. 8, 70, 2. 71, 1. 86, 7. nicht auch 1, 126, 3. 2, 81, 4. 93, 3. 4, 96, 1. local 3, 106, 2.

οὔκουν 2, 43, 1?

οὖν 1, 62, 1. 3, 101, 2. 8, 91, 3? epanaleptisch 2, 16. 3, 95, 1. 6, 64, 3. 7, 32, 5. 8, 57, 2. 8, 81, 3? δ' οὖν 1, 3, 4. 10, 7. 63, 1. 2, 5, 4. 34, 4. 2, 29, 4? 6, 56, 1. μὲν οὖν 3, 101, 2? τε οὖν 7, 59, 1.

οὕνεκα 6, 56, 3.

οὔπερ 1, 134, 3. 4. 2, 86, 1. 8, 97, 1.

οὔτε 3, 40, 1. 96, 2. 4, 126, 4. versetzt 1, 78, 3. οὔτε — τε anakoluthisch 2, 5, 3. 5, 7, 3. 8, 21, 2. vgl. 1, 78, 3. verbindet e. Ac. u. abs. Ge. 7, 30, 2. e. Particip u. e. bestimmtes Verbum 2, 29, 4. οὔτε ἐνδείᾳ οὔτε ὑβρίσαντες 4, 18, 1. vgl. εἴ I g. E. u. τέ.

οὗτος 3, 2, 1. 98, 1. 4? 5, 84, 4. 6, 77, 1? 83, 2? asyndetisch 7, 57, 4. ταύτας — μελέτας 1, 85, 1. τύραννοι οὗτοι 6, 54, 5. κίνησις αὕτη ἐγένετο 1, 1, 2. vgl. 1, 55, 3. 2, 75, 1? 6, 16, 3. 31, 1. 60, 3. 7, 29, 4. πρώτη αὕτη πόλις ξυμμαχὶς ἐδουλώθη 1, 98, 2. ἡ ξυμμαχία αὕτη ἐγένετο 8, 19, 1. vgl. 3, 28, 2. 5, 48. 8, 90, 4. μίαν πόλιν ταύτην 1, 58, 2. ἐπὶ μίαν πόλιν ταύτην 7, 56, 4. τοῦτο ἴσον μετέχει 6, 40, 1. μιᾷ πόλει ταύτῃ χρῆσθαι 2, 15, 2. vgl. 5, 75, 2. 7, 55, 2. γενομένου τούτου ἀπροσδοκήτου 2, 91, 3. vgl. 1, 71, 1. οἱ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροί 3, 95, 3. ἡ αὐτὴ αὕτη νύξ 8, 102, 1. αἱ τῶν Π. αὗται νῆες 8, 80, 2. ἡ φυγάδων αὕτη διάβασις 8, 100, 4. ὡς ἐς πατρίδα ταύτην 4, 41, 2. das Subst. epexegetisch 5, 32, 4. epanaleptisch 1, 80, 2. 4, 44, 3. 5, 91, 1. 7, 48, 4. 8, 61, 2. οὗτοι τῶν ἀνθρώπων 1, 71, 1. τοῦτο τῶν — 4, 40, 1. vgl. 1, 115, 1. aufs Folgende 5, 71, 1. 6, 92, 4. 8, 90, 4. ankündigend 6, 85, 1. so αὐτῷ τούτῳ 6, 55. τοῦτο mit e. epex. Ind. 6, 36, 2. οὗτοι auf παρασκευή bezogen 6, 44, 1. ὧν — ταῦτα am Ende 6, 16, 1. auf ὅστις bezogen nicht zuerst 2, 51, 1. vgl. ὅσπερ. τοῦτο auf e. Plu. 2, 60, 4. οὗτοι προΐδωμεν 3, 12, 2. τοῦτο 2, 51, 2. 4, 24, 4. 5, 1, 2. τοῦτο auf e. Verbum bezogen 1, 6, 4. 74, 3. 102, 1. 121, 2. 143, 3. 2, 15, 1. 49, 3. 81, 5. 89, 6. 3, 45, 1. 46, 4. 4, 61, 4. 5, 29, 2. 49, 3. 6, 83, 3. 7, 13, 1. zw. 3, 45, 2. ἀπὸ τούτου 4, 30, 1. διὰ τούτου etc. 6, 11, 3? ἐν τούτῳ 1, 132, 3. 2, 8, 3. 4, 14, 2. 7, 30, 2. 8, 87, 5. παρασκευῆς 2, 17, 3. τύχης 7, 33, 6. ἐς τοῦτο 1, 120, 1. 8, 68, 1. temporal 5, 26, 1. ἀνάγκης 1, 49, 6. κατὰ τοῦτο 3, 89, 4. 4, 9, 4. (τοῦ) καιροῦ 7, 2, 4. ταῦτα 1, 18, 5. 2, 69. 6, 83, 2. 8, 92, 6? auf e. Sing. bezogen 8, 76, 6. τῶν Π. 1, 115, 1. ταῦτα μὲν τά — 2, 54, 4. 4, 41, 4. ταῦτα, κρατοῦντας 3, 18, 2. μωρία ταῦτα 5, 41, 3. hinweisend 2, 35, 3. 4, 10, 1. 7, 31, 2. auf e. Inf. 6, 34, 8. 74, 2. 83, 2. vgl. 4, 87, 1 u. βούλεσθαι. κατὰ ταῦτα 6, 96, 1. καὶ οὗτος 2, 61, 2. 96, 4. 4, 55, 3. 6, 67, 2. vgl. καί I.

οὕτως 2, 15, 4. 54, 2. 93, 2. 3, 111, 2. 5, 9, 5. 60, 4. 4, 61, 5. 6, 2, 5. 9, 1. 23, 1. 36, 1. 64, 2. deiktisch 4, 54, 3. 6, 10, 1. in diesem Falle 1, 45, 2. somit 1, 76, 2. so sehr 1, 81, 2. 2, 47, 2. οὕτω πολλή 4, 86, 4. eben 2, 11, 4. mit folgendem Inf. 2, 35, 3. Particip 3, 20, 3. 6, 18, 2. nach demselben 6, 61, 4. οὐχ οὕτω 5, 59, 4. im Nachsatze οὕτω δή 1, 131, 1. 8, 71, 3. οὕτως — ὕστερον 3, 96, 2. καὶ οὕτως 1, 10, 4. οὐδ' οὕτω 2, 76, 2. 5, 59, 4? μηδ' οὕτως 6, 89, 3. vgl. 1, 10, 4.

ὀφείλημα 2, 40, 4.

ὀφλεῖν 3, 70, 3. 5, 101.

ὄχλος 1, 73, 2. 80, 2. 3, 109, 3. 4, 28, 3. 7, 62, 1. 75, 5.

ὀχλῶδες, τό 6, 24, 1.

ὀψέ. ἤδη καὶ ὀψὲ ἦν 4, 93, 1. 8, 61, 3. ἕως, ἐς ὀψέ 3, 108, 3. μέχρι ὀψέ 7, 83, 2.

ὄψις 7, 44, 2. ἀποῦσα 6, 24, 2. ὄψιν παρέχεσθαι 6, 46, 2. τῇ ὄ. 2, 37, 2. 3,

112, 3. 4, 34, 1. 3? 6, 58, 1. πλῆθος ὄψεως 4, 126, 4. ὄψεις 1, 73, 2.

πάθος 3, 84, 1. 6, 55, 4.
παίδευσις 2, 41, 1.
Παιονικά 2, 96, 3.
παῖς 5, 77, 1. 6, 59, 3. παῖδες 8, 37, 1. καὶ γυναῖκες 1, 89, 3. 3, 36, 2.
παιῶνες 7, 75, 7.
παιωνίζειν 1, 50, 5.
παιωνισμός 7, 44, 6.
πάλαι 1, 2, 1. 8, 94, 1. οἱ π. 6, 89, 4.
παλαιόπλουτος 8, 28, 3.
παλαιός. ἀπὸ παλαιοῦ 5, 44, 1.
παλαίτατος 1, 4, 1.
πάλιν 1, 109, 2. 3, 34, 1. 8, 85, 3. ἀπαγγέλλειν 7, 83, 1. ἡ π. κατάβασις 7, 44, 8. π. ἡ ἀποκομιδή 1, 137, 4. vgl. 4, 10, 3. πάλιν αὖ 7, 46.
Παναθήναια 5, 47, 12. vgl. 1, 20, 3. 6, 56, 2.
Πάνακτος, ἡ u. τὸ Πάνακτον 5, 39, 1.
πανδημεί 1, 107, 4. 6, 67, 3. 68, 2.
πανικά 4, 125, 1. 7, 80, 2.
πανοικησίᾳ 2, 16. 3, 57, 2.
πανσέληνος 7, 50, 4.
πανστρατιᾷ 4, 94, 2.
πανσυδί 8, 1, 1.
Παντακύας 6, 4, 1.
τὸ παντάπασιν 3, 87, 1.
πανταχῇ 6, 75, 1. κύκλῳ 3, 68, 2. 7, 79, 3.
πανταχόθεν 1, 17, 2. 124, 1. 2, 59, 2. 6, 61, 3. 8, 2, 3.
πανταχοῦ 1, 5, 2.
πάνυ 8, 1, 1. vgl. καί II. π. τι 8, 71, 1.
πανωλεθρίᾳ 7, 87, 6.
παρά I) mit dem Ge. 2, 41, 1. 3, 98, 4. 4, 118, 4? 5, 115, 1. 8, 48, 6? οἱ παρά τινος 4, 83, 2. vgl. 8, 11, 3. 28, 5. τὰ παρά τινος 1, 69, 4. 6, 22, 3. 46, 2. 8, 89, 1. bei e. sachlichen Begriffe 8, 48, 6?
II) mit dem Da. 1, 33, 1. 2, 21, 3. 5, 49, 3. 7, 80, 3? παρὰ σφίσιν 6, 64, 5. 8, 76, 6. παρά τινι, τινὰ καταλύειν 1, 136, 2. παρὰ ταῖς ναυσίν 2, 89, 7.
III) mit dem Ac. 1, 5, 1. 13, 4. 3, 3, 4. 4, 57, 4. 5, 68, 3. παρὰ σφᾶς παροῦσαι 3, 3, 3 u. Zus. vgl. 5, 67, 3. nicht für ἐπί 7, 39, 2. längs, neben 6, 57, 3. 101, 3. bei 6, 57, 3? vgl. 1, 20, 3. in Vergleich 1, 41, 3. beim Comparativ 1, 23, 3. wegen 141, 6. wider 1, 98, 2. 5, 90. παρὰ γνώμην 3, 12, 1. vgl. zu 37, 5. π. λόγον 1, 65, 1. 2, 91, 3. 6, 33, 6. 7, 71, 6. π. νύκτα 4, 106, 3. παρ' ὀλίγον 7, 71, 3. τὸ παρὰ πολύ 2, 89, 3. 8, 6, 3. παρὰ πᾶν 4, 35, 2. 6, 18, 8. 80, 1. παρὰ τοσοῦτον 3, 49, 3. 6, 37, 3. vgl. 4, 106, 3. 8, 33, 2.
παραβαίνειν. τὶ 4, 16, 3. παραβαινομένων 3, 45, 2.
παραβάλλειν 2, 77, 2. 3, 32, 2. 6, 99, 1. εσθαι 1, 133. 2, 44, 3. 3, 65, 2. κίνδυνον 3, 14, 1. vgl. 5, 113.
παραγγέλλειν 1, 121, 1. 5, 58, 3.
παράγγελμα. ἀπὸ π. 8, 99, 2.
παράγγελσις 1, 137, 4. 5, 66, 3.
παράγειν, εσθαι 1, 34, 2. 2, 64, 1. 3, 38, 2. 68, 1.
παραγίγνεσθαι 1, 15, 2. 33, 2. 63, 2. μάχῃ 3, 54, 2.
παράδειγμα 2, 37, 1. 3, 10, 3. 39, 3. 5, 90. τινός 6, 77, 1. καθιστάναι mit dem Part. 3, 40, 6.
παραδιδόναι 3, 47, 2. 4, 135. 5, 16, 3.
παράδοσις 1, 9, 3.
παραδυναστεύειν 2, 97, 3.
παραδωσείειν 1, 33, 3.
παραθαλασσίδιος 6, 62, 3.
παραινεῖν. οὐ παραινῶν 2, 18, 2.
παραίνεσις 1, 92. 5, 69, 1.
παραιρεῖν. τινός 3, 89, 3.
παραιρήματα 4, 48, 3.
παραίτησις 1, 73, 2.
παρακαλεῖν 6, 25, 1. 7, 20, 1.
παρακαταπηγνύναι 4, 90, 2.
παρακατέχειν 8, 93, 2.
παρακελευστός 6, 13, 1.
παρακινδυνεύειν 3, 36, 2.
παρακινδύνευσις 5, 100.
παράκλησίς τινος 4, 61, 3.
παρακομιδή 5, 5, 1.
παρακομίζεσθαι 6, 52, 1. 8, 108, 2. γῆν 6, 44, 2.
παραλαμβάνειν 1, 111, 1. 3, 50, 1. 4, 54, 4. 7, 38, 1. 57, 7.
παραλείπεσθαι 7, 69, 4.
παράλιος, ία 2, 56, 1.
παραλλάξ 2, 102, 3.
παράλογος 1, 65, 1. 78, 1.
Πάραλος 2, 55. Πάραλοι 8, 73, 4.
παραλύειν τινός 2, 65, 1. 7, 16, 1.
παραλυπεῖν 2, 51, 1.
παραμένειν 1, 75.
παραμυθεῖσθαι 8, 72, 1.
παραμύθιόν τινος, τινι 5, 103, 4.

παρανίσχειν Zus. 3, 22, 5.
παράνομα 8, 67, 2.
παρανομεῖν. Aug. 3, 67, 3. παρανομηθεῖσα κάθοδος 5, 16, 4.
παρανόμημα 7, 18, 3.
παρανομία 6, 15, 3.
παρανόμως 4, 132, 3.
παράπαν s. παρά III.
παραπέμπειν 4, 13, 1. 8, 20, 3.
παραπίπτειν 4, 23, 3.
παραπλεῖν 1, 111, 2. 2, 83, 2. 3, 32, 1. 6, 34, 5. πόλεις 47, 2.
παραπλήσιος 1, 140, 2. gew. 3 End. 1, 84, 3. καί 5, 112, 1. ἴσος καὶ π. 7, 42, 2.
παραποιεῖσθαι 1, 132, 6.
παραρρηγνύναι 4, 96, 4. 5, 73, 1.
παρασκευάζειν 3, 36, 4. 7, 35, 1. ὥστε 3, 36, 4. εσθαι 2, 83, 4. 6, 63, 1. (ἔς) τι 1, 85, 3. 2, 89, 1. 3, 86, 3. 5, 10, 1. 7, 36, 1. mit dem Inf. 7, 35, 1. mit dem Particip 2, 18, 1. 91, 1. 5, 8, 2. 6, 54, 4. παρεσκεύαστο 1, 46, 1. 3, 22, 1.
παρασκευή 1, 1, 1. 71, 1. 91, 4. 2, 39, 1. 4, 75, 1. 5, 66, 2. 6, 34, 5. 37, 3. 7, 43, 2. 8, 5, 1. ἀπὸ π. 1, 133. ἐκ π. 4, 94, 1. 5, 56, 4. 7, 55, 2. ἐν π. εἶναι 2, 80, 2. vgl. 2, 16. 8, 5, 1.
παρατάσσειν 4, 96, 2.
παρατείνειν 4, 8, 4. vgl. 2, 76, 3. 8, 104, 1. εσθαι 3, 46, 2.
παρατείχισμα 7, 42, 5.
παρατίθεσθαι 1, 130, 2.
παρατυγχάνειν 1, 11, 2. 122, 1. 4, 19, 1. παρατυχόν 1, 76, 3. ὁ παρατυχὼν 1, 22, 2. ἐν τῷ π. 3, 82, 7.
παραυτίκα 2, 49, 5? τὸ π. 3, 4, 2. 8, 48, 2. 82, 1.
παραφέρειν 5, 20, 1. 26, 3.
παραφράγματα 7, 25, 4.
παραχρῆμα 1, 20, 3. 4, 15, 1. 6, 59, 1. 7, 75, 6. τὰ π. 1, 138, 3.
παρείκειν 3, 1. 4, 36, 2.
παρεῖναι 1, 119. 2, 10, 2? 4, 73, 5? 6, 91, 3. 8, 16, 1. ἐς 6, 62, 4. vgl. 3, 8. τὸ παρὸν αὐτίκα 3, 40, 6? ἐν τῷ παρόντι 2, 88, 1. 5, 63, 3. 8, 71, 1. τὰ παρόντα 1, 123, 1. 132, 2. 3, 82, 2. 6, 89, 4. 7, 15, 1. 8, 49. ἀπὸ τῶν 7, 56, 1. δεινῶν 2, 77, 1. ἐκ τῶν π. 3, 29, 2. 7, 77, 1. ὡς ἐκ τῶν π. 4, 17, 1. 6, 70, 4. πρὸς τὰ π. 2, 6, 1. 4, 80, 1. 5, 14, 2. πρὸς τὸ παρόν 3, 41, 6.
παρεξειρεσία 4, 12, 1. 7, 34, 4. 40, 4.
παρεξέρχεσθαι 8, 62, 1.
πάρεργον. ἐκ π. 1, 142, 4.
παρέρχεσθαι 1, 72, 2. 2, 55. 3, 60. 6, 15, 1. 7, 6, 1. τινί 6, 15, 3.
παρέχειν 2, 9, 2. 8, 76, 6? αἴσθησιν 2, 50, 1. φυλακὴν καὶ ἐφόρμησιν 3, 33, 3. τιμωρίαν 3, 84, 1. τόλμαν 3, 45, 3. ἄσκησιν 5, 67, 3. λόγον μὴ χωρήσωσιν 2, 101, 3. δεχομένους 5, 35, 2. unpers. 1, 120, 3. 4, 85, 2. 5, 14, 1.
παρέχεσθαι 1, 32, 2. 39, 2? 2, 9, 2. 3, 54, 1. ὅπλα 8, 97, 1. πόλιν 4, 64, 1. δύναμιν 2, 41, 2. πιστά 3, 90, 3. πίστιν 3, 112, 8. ὄψιν 6, 46, 2. versprechen 3, 36, 1.
παρηβᾶν 2, 44, 3.
παρήκειν 2, 96, 3.
παριέναι 1, 72, 2. 119? 8, 16, 1. παριὼν 6, 15, 1. vgl. 1, 67, 3. 8, 68, 2.
παριέναι (ἵημι) 1, 85, 1. 4, 38, 1. 86, 3. 6, 23, 3.
παριππεύειν 7, 78, 2.
παρίστασθαι, παραστῆναι 3, 45, 5. 4, 133, 1? μηδενὶ ὡς 4, 61, 2. 6, 68, 3. ἔκπληξις 8, 96, 1. παραστήσασθαι 1, 29, 3.
πάροδος 3, 21, 2. ἐν τῇ π. 1, 126, 7.
παροικεῖν 1, 72, 2.
παροίκησις 4, 92, 4.
παροικοδομεῖν 7, 6, 1.
πάροικος 3, 113, 4.
παρόμοιος 1, 80, 2. Fe. eb.
παροξύνειν 1, 84, 2. 6, 88, 11.
παρορύσσειν 6, 101, 1.
παρουσία 1, 128, 3. 6, 86, 2.
παροχῇ νεῶν αὐτόνομοι 6, 85, 2.
πᾶς 4, 43, 2. πᾶσα γῆ 2, 38. 43, 2. πᾶσα Λέσβος 3, 4, 2. 7, 85, 3. ἀλλοτρία πᾶσα 6, 21, 2. πᾶσα ἡ ἀλήθεια 6, 87, 1. πᾶν τὸ ἐξ ἐναντίας 7, 44, 4. vgl. 4, 85, 2. 6, 89, 3. ὁ πᾶς ἀριθμός 2, 7, 2. vgl. 7, 43, 2. τὸ πᾶν πλῆθος 8, 93, 3. οἱ πάντες ξύμμαχοι 1, 87, 3. οἱ πάντες 1, 19. 4, 86, 3. im Ganzen 1, 60, 1. 100, 1. 2, 101, 4. 4, 124, 2. 7, 1, 5. 82, 3. 8, 100, 5. πᾶς τις 2, 41, 2. 3, 13, 6. 7, 60, 2. πᾶν τι 1, 20, 1. καὶ τοὺς πάντας 2, 20, 2. τοῖς πᾶσι 2, 36, 2. 5, 28, 3. 6, 20, 2. 23, 1. οἱ πάντες ὁμοίως 6, 24, 2. vgl. ὁμοίως. εἴ τι - πάντα 5, 46, 3. τὰ πάντα 2, 64, 3. 5, 28, 3. 6, 31, 5. διὰ πάσης 1, 14, 3. πᾶν εἰκός 4, 98, 4? διὰ παντός 1, 38, 1. 2, 49, 4. 5, 69, 2. 7, 6, 1. ἐπὶ παντί 3, 45, 4. ἐν παντὶ ἀθυμίας 7, 55, 1.

ἐπὶ πᾶν 2, 51, 1. 5, 68, 3. παρὰ πᾶν 4, 35, 2. 6, 18, 8. 80, 1. πάντα 7, 71, 2. ἦν 8, 95, 1. τὸ πλεῖστον πάντες 7, 57, 4. κατὰ πάντα 4, 112, 2. 6, 37, 1. πάντων μάλιστα bei e. Fem. 4, 52, 2.

πασσυδί 8, 1, 1.

πάσχειν 4, 17, 3. 38, 1. 64, 2. 6, 88, 1. τι 4, 15, 2. 124, 4. ἔς τινα 6, 11, 4. εὖ 3, 40, 2.

πατρικός 1, 13, 1.

πάτριος 2, 16. 8, 76, 6. ὁ, ἡ 7, 21, 2. τὸ π. 4, 86, 3.

πατρίς 6, 68, 4.

πατρόθεν 7, 69, 2.

παύειν 4, 87, 3. 6, 60, 2. πέπαυται 1, 6, 4. Ppf. 4, 13, 1. παυθῆναι 1, 81, 2. 5, 91, 1. 100.

παῦλα 6, 60, 2.

πεδίον 5, 58, 3.

πεζῇ 1, 109, 3. 2, 94, 3. 4, 24, 3.

πεζός 6, 33, 2. ὁ πεζός, τὸ πεζόν 1, 47, 2. 7, 41, 2. πεζός, οἱ 7, 64, 2.

πείθειν 2, 44, 2? 3, 72, 1. 6, 17, 1. 2. 48, 1. 7, 73, 3. μισθῷ 1, 31, 1. ἐμαυτόν 6, 33, 1. τὶ 4, 17, 1. u. Zus. zu 3, 42, 2. τινά τι 4, 22, 1. 126, 1. (2.) τὰς ναῦς ἀπελθεῖν 3, 4, 3. πέποιθα 2, 42, 3. πείθεσθαι γνώμαις 1, 78, 1. τινός 7, 73, 2. πάντα eb. vgl. 1, 126, 1. τὴν ἀναχώρησιν 2, 21, 1. mit dem Inf. 3, 48. 6, 34, 8. ὥστε 2, 2, 4. πεισθείς 3, 95, 1. 4, 122, 3.

πεῖρα 1, 140, 6. 2, 41, 2. 4, 80, 2. τού 1, 70, 4. τῆς δόξης 6, 11, 4. πεῖραν ποιεῖσθαι 1, 53, 1.

Πειραϊκή 3, 91, 2.

Πειραιόν 8, 10, 2.

πειρᾶν 1, 50, 4. 61, 3. 2, 72, 3. 81, 2. 4, 9, 3. 25, 7. 43, 3. 6, 54, 3. 63, 2. 7, 32, 1. πειρᾶσθαι 2, 44, 2. 81, 2. 4, 25, 7. πειράσασθαι u. πειραθῆναι 2, 5, 3.

πείρασις 6, 56, 1.

πελάγιος 8, 39, 3. 60, 3.

πέλαγος. ἐν π. 7, 49, 3.

πέλας. ὁ π. 1, 32, 3. οἱ π. 1, 32, 1. 70, 1.

Πελασγικόν 2, 17, 1. τό 1, 3, 2.

πελιτνός 2, 49, 3.

πελτασταί 2, 29, 4. 4, 28, 3.

πέμπειν 1, 91, 2. 7, 1, 3. πομπήν 6, 56, 2. ἔπεμψαν 4, 17, 1. mit dem Inf. 4, 132, 3. Ipf. 8, 6, 5. πέπεμπται 7, 77, 6.

πέμψις 7, 17, 2.

πενία 2, 42, 3.

πεντετηρίς 3, 104, 2.

πεντηκονταετής etc. 1, 23, 4.

πεντηκοντήρ 5, 66, 3.

πέρ. ὅτι περ 4, 14, 2. vgl. ἕως u. ἵνα.

περαιοῦν 2, 67, 3.

Περαιβοί 4, 78, 6.

περαιτέρω 3, 43, 3 u. Zus. 81, 4.

πέραν 3, 85, 1. διαπλεῖν 1, 111, 2. 2, 67, 1.

πέρας 7, 42, 2.

πέρι 2, 70, 1.

περί I) mit dem Ge. 2, 70, 1. 3, 3, 4? 4, 80, 2. περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν 3, 57, 1. περὶ πλείστου 2, 89, 7. 6, 11, 5. π. ἴσου εἶναι τὸν ἀγῶνα 2, 42, 1. vgl. 7, 25, 4. e. solcher Begriff schwebt vor 6, 17, 2. vgl. 4, 63, 3. 6, 78, 3. 7, 64, 2. 70, 7. π. τινος δεῖσαι 1, 60, 1. κινδυνεύειν 6, 78, 3. εἰδέναι τὰ περὶ τῆς Μ. 8, 26, 2. μεμηνῦσθαι 6, 53, 1. λέγειν 6, 33, 1. rücksichtlich 2, 51, 2. 70, 1. 97, 5. τὰ περὶ τῆς δίκης ἐπύθεσθε 8, 63, 1. ἡ π. τῶν Μαντινικῶν πρᾶξις 6, 88, 10. vgl. 1, 110, 1. 2, 6, 1. (2.) 67, 4? 70, 1. 8, 14, 2. χρῆσθαι περί τινος 2, 24, 2. was anbetrifft 3, 68, 3. 4, 118, 1. 5, 18, 1. νεώτερόν τι ποιεῖν π. τινος, τινα 2, 6, 2. Stellung 6, 33, 1. hart von seinem Worte getrennt 6, 76, 4.

II) mit dem Da. 2, 89, 7? 7, 84, 2. π. τῇ Σικελίᾳ ἔσται ὁ ἀγών 6, 34, 4? π. αὑτῷ σφαλῆναι 1, 69, 4. π. τινι δεῖσαι 1, 60, 1. vgl. zu 6, 9, 2.

III) mit dem Ac. 1, 20, 3? 54, 3. in — umher 1, 5, 3. 4, 57, 2. 7, 87, 6. 6, 2, 7. 7, 19, 1. 8, 5, 5. οἱ περὶ τὸν Ν. πρέσβεις 5, 46, 3. εἶναι περὶ Τριόπιον 8, 35, 2. τὰ περὶ τὸν — 1, 110, 1. 7, 31, 4. vgl. 2, 6, 2. 7, 71, 5. τὰ π. θάλασσαν 4, 54, 4? τὰ π. τὰς ναῦς 1, 25, 4. π. τι ὀργίζεσθαι 1, 122, 1. π. τινα ἐλέγχειν 1, 131, 2. π. σφᾶς αὐτοὺς διασκοπεῖν 7, 71, 6. π. ἑαυτὸν τρίβεσθαι 6, 18, 7. bei Zahlen 4, 38, 4. 5, 11, 3. 6, 71, 1. 74, 2. eingeschoben 1, 54, 1. 117, 1. 6, 74, 2.

περιαγγέλλειν 1, 116, 1. 2, 85, 2. 5, 17, 2. 6, 88, 7?

περιαιρεῖν 1, 108, 2. εἶσθαι 3, 11, 2.

περιαιρετός 2, 13, 5.

περιαλγεῖν 4, 14, 2. 6, 54, 3. vgl. 4, 14, 2.

περιβάλλειν 8, 95, 1.
περιβολή 8, 104, 4.
περιγίγνεσθαι 1, 55, 3. 144, 4. 3, 11, 3. 4, 27, 2. 73, 3. 5, 60, 5. 97. 111, 2. 6, 78, 2. ἐκ 4, 10, 1. τῷ πολέμῳ 1, 55, 3. πλῷ 8, 104, 3. τῷ δικαίῳ 5, 86.
περιδεές, τό 6, 59, 1.
περιεῖναι 1, 144, 1. 2, 89, 2. 3, 45, 1. 82, 9. 5, 11, 2. 6, 80, 2. 91, 1. τῷ πολέμῳ 1, 55, 3. τὸ περιὸν τοῦ ἀσφαλοῦς 6, 55, 4.
περιέρχεσθαι 1, 30, 3.
περιέχειν 3, 107, 3. 4, 102, 2. 5, 7, 2. 71, 2. 8, 105, 1.
περίζωμα 1, 6, 4.
περιιέναι 1, 30, 3. ἐκ περιόντος 8, 46, 5.
περιίστασθαι 1, 32, 3. 4, 12, 3. 6, 24, 2. 7, 18, 4. 70, 6. zw. 4, 4, 1. φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην 3, 54, 3. vgl. 4, 34, 3. ἡμῖν 1, 76, 3.
περιίσχειν 5, 71, 1.
περικτίων 3, 104, 3.
περικόπτειν 6, 27, 1.
περικύκλωσις 4, 78, 1.
περιλαμβάνειν 8, 42, 1.
περιλιμνάζειν 2, 102, 2.
περιμάχητος 7, 84, 3.
περίνεως 1, 10, 6.
περίνοιαι 3, 43, 2.
πέριξ 6, 90, 3.
περίοικος 8, 22, 2.
περιοργής 4, 130, 3.
περιοπτέον 8, 48, 3.
περιορᾶν 4, 71, 1. 6, 98, 2. τοὺς ἐναντιουμένους 4, 87, 3. mit dem Part. Ao. 8, 26, 3. 73, 3. das Part. erg. 2, 73, 3. mit dem Inf. 1, 35, 3. 6, 38, 3.
περιορᾶσθαι 2, 43, 3. 4, 71, 1. 6, 93, 1. zw. 5, 31, 5. τινός 4, 124, 4.
περιοργής 4, 130, 3.
περιορμεῖν τι 3, 6, 1. 4, 23, 3.
περιορμίζεσθαί τι 3, 6, 1.
περιουσίαι 1, 141, 3. ἀπὸ περιουσίας 5, 103, 1.
περιπίπτειν τινί 1, 43, 1. 2, 65, 9.
περιπλεῖν 2, 23, 2. 4, 25, 5. 7, 22, 2. 8, 34, 1.
περίπλους 2, 97, 1.
περιποιεῖν 2, 25, 2. 4, 105, 1. 6, 104, 2. 8, 48, 1.
περιπόλιον 3, 99, 1. 8, 92, 2.
περίπολοι 4, 67, 2.
περιρρεῖν 4, 12, 1. 102, 2.
περίρρυτος 4, 64, 2.
περισκοπεῖν 6, 49, 3.
περισσεύειν 2, 65, 9.
περισταδόν 7, 81, 5.
περιτειχισμός 7, 11, 2.
περιτέχνησις 3, 82, 3.
περιτιθέναι 4, 87, 4. 6, 89, 2.
περιφανής 4, 102, 2.
περιφέρειν 7, 28, 3.
περιφρονεῖν τινα 1, 25, 4.
περιφρουρεῖν 3, 22, 1.
περιχαρές, τό 2, 51, 4. 7, 73, 2.
περιωθεῖσθαι 3, 57, 4.
περιωπή 4, 86, 4.
Περσικός 1, 130, 2.
πῇ 3, 43, 3.
πηγαί 2, 15, 4. Πηγαί 4, 66, 1.
πηλός 4, 4, 2.
πηλῶδες 6, 101, 2.
πημονή 5, 18, 2.
πιθανός 6, 35.
πῖλος 4, 34, 3 u. Zus.
πίπτειν 2, 89, 5. 3, 82, 2.
Πισσούθνης 3, 31, 2.
πιστεύειν 5, 105, 2. πράγματι 1, 20, 1. 80, 2. π. τινὶ προχωρήσειν 3, 4, 4. (3.)
πίστις 1, 35, 4. 120, 4. 133. 3, 59, 4. 5, 45, 2. ἀνθρώπων 6, 53, 2. πίστιν διδόναι 1, 133. παρέχεσθαι 3, 112, 3. 6, 17, 1. ἐς πίστιν 8, 46, 5. πίστεις 3, 82, 6. 4, 74, 3. θεῶν 5, 30, 4. ποιεῖσθαι 4, 51, 1.
πιστός 1, 132, 6. 3, 10, 3. 40, 1? 92, 1. 4, 85, 4. ἐς 3, 11, 2. γενέσθαι 3, 43, 2. τὸ πιστόν 1, 68, 1. 8, 9, 2. τῆς ἐλευθερίας 2, 40, 4. τῆς ἐπιστήμης 6, 72, 4.
πιστοῦν 4, 88.
πίσυνος 2, 89, 4. 6, 2, 6.
Πιτανάτης λόχος 1, 20, 4.
πλάγιος 7, 59, 2. ἐκ π. 7, 6, 2.
πλαίσιον 6, 67, 2. 7, 78, 1.
πλάνησις 8, 42, 1.
πλάσσεσθαι τῇ ὄψει 6, 58, 1.
Πλάταια. Πλαταιαί 2, 7, 1.
Πλαταιίς 2, 71, 2.
πλεῖν 2, 90, 2? 3, 114, 1. τὶ 6, 63, 2. πλέει 4, 28, 1.
πλεονάζειν 1, 120, 4. 2, 35, 2.
πλεονεκτεῖν τι 4, 61, 4.
πλεονεξία 3, 82, 5.
πλήγνυσθαι 4, 125, 1.
πλήθειν 8, 92, 2.
πλῆθος 1, 125, 1. 2, 87, 4. 4, 112, 2. 6, 40, 1? 8, 84, 1. ὄψεως 4, 126, 4.

πλήθει παρεῖναι 8, 22, 1. ἐν π. 4, 22, 3. ἐς π. 1, 14, 2. für δῆμος 3, 82, 8. χρόνου 1, 1, 2. geringe Zahl 4, 10, 4. 6, 104, 4. ohne Art. 3, 70, 3.

Πλημ(μ)ύριον 7, 4, 4.

πλήν 7, 56, 4. θανάτου 4, 54, 2. πλὴν καθ' ὅσον 6, 54, 6.

πλήρης 1, 29, 1.

πληροῦν 1, 29, 1. 5, 71, 3. 6, 52, 1. τὴν χρείαν 1, 70, 4.

πλήρωμα 1, 29, 1. 7, 14, 1.

πλησιόχωροι 4, 79, 1.

πλήσσεσθαι 3, 18, 2.

πλινθεύειν 4, 67, 1.

πλόιμος 1, 7, 1. 29, 2.

πλοῖον 4, 6, 2. 6, 30, 1. 61, 6.

πλοῦς 1, 137, 1. 3, 3, 4. ἡμέρας 4, 104, 3. πλοῦν ἀποστέλλεσθαι 6, 30, 3. κατὰ πλοῦν 3, 32, 1. πλοῦν ἀπέχειν 6, 2, 6.

πλουτῆσαι 2, 42, 3.

πλωίζειν 1, 7, 1. 13, 4.

πλώιμος 1, 7, 1. 29, 2.

πνῖγος 7, 87, 1.

Πνύξ 8, 97, 1.

ποδώκης 3, 98, 2.

ποθεῖν 4, 81, 1?

ποθεινός, ῶς 2, 42, 3.

ποί 8, 27, 3.

ποιεῖν 4, 81, 1? 5, 38, 2? von Dichter 1, 10, 5. Ἀθηναῖον 2, 29, 4. τι 2, 74, 2. τὸ αὐτό 2, 89, 2. 5, 38, 2. 7, 6, 1. πάντα 7, 87, 2. σπονδάς 5, 76, 2. 8, 36, 2. ξύλλογον 1, 67, 2. ναυμαχίαν 2, 86, 4. κάθοδον 8, 76, 6. μυστήρια 6, 28, 1. πομπάς 6, 58, 2? εἰκοστήν 7, 28, 4. τὰς ἀρχὰς ἐς ὀλίγους 8, 53, 4. τὰς ναῦς ἐπὶ τοῦ ξηροῦ 1, 109, 3. vgl. 5, 2, 2. leiden 5, 70. καλεῖσθαι 6, 2, 5. δεινά 5, 42, 3. ἡ εὔνοια ἐποίει ἐς τοὺς Λ. 2, 8, 3. τὰ ποιούμενα 3, 77, 2. λίθων πεποιημένον 4, 31, 3. βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον 2, 34, 4.

ποιεῖσθαι 1, 133. ξυμμαχίαν 6, 34, 1. πολέμιον 4, 82. ἁρπαγήν 6, 52, 2. ἁρπαγὴν τὰ ἀνδράποδα 8, 62, 2. vgl. 41, 2. τὸν βίον ἐντεῦθεν 1, 5, 1. βεβαιότητα 4, 51, 1. γνώμην 1, 128, 5. γνώμας 3, 36, 2. διδασκαλίαν 2, 42, 1. ἐσβολήν 3, 15, 1. κτῆσιν 1, 8, 2. τὴν μνήμην 2, 54, 2. καταλόγους 6, 26, 2. λόγους 1, 128, 5. 6, 44, 2. vgl. λόγος. ὀργήν 1, 92. φυλακήν 4, 54, 4? πίστεις 4, 51. νύκτα 7, 28, 2? ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν 1, 70, 4. τὴν διάγνωσιν 1, 50, 2. u. ποιεῖν ταφάς 2, 34, 1. τὸν στόλον ἑαυτοῦ 8, 9, 1. ἐντός 2, 83, 4. 3, 3, 3. ἐς ἀσφάλειαν 8, 1, 4. ἐν ὀλιγωρίᾳ 4, 5. δεινόν 1, 102, 3. τὰ ποιούμενα 3, 77, 1. 6, 87, 3.

πολεμεῖν. πολεμῆσαι 1, 18, 4. 124, 3. 140, 5. 2, 61, 1. 7, 57, 1. ἄλλα 3, 90, 1? vgl. 1, 18, 4. Ps. 3, 6, 2. εἶσθαι 6, 91, 6. πολεμήσεσθαι 1, 68, 3.

πολεμησείειν 1, 33, 3.

πολεμικά 2, 39, 1.

πολέμιος. ἀνήρ 8, 50, 2. φρυκτός 2, 94, 1. γῆ 7, 64, 4. ὁ π. 2, 41, 2. 4, 10, 3. τὸ π. 4, 60, 1. κατὰ τὸ π. τῶν Ἀ. 5, 11, 2. τὰ π. 4, 80, 2.

πολεμίως 3, 56, 2. 4, 17, 2.

πόλεμος 1, 122, 1. 2, 36, 3. 6, 34, 3. 8, 94, 3. βαρβάρων 1, 24, 4. vgl. 6, 6, 2. κράτος τοῦ π. Zus. 3, 13, 6. τῷ π. 1, 115, 2. wie genannt 1, 1, 1. 5, 26, 3. 7, 27, 2. ὁ π. (ὅδε) 2, 47, 1. 68, 1. 94, 1. 3, 2, 1. 4, 116, 2. ὁ πρῶτος π. 5, 20, 3. ὁ ὕστερον 26, 3.

πολεμοῦν 3, 82, 1.

πολιορκεῖσθαι 3, 52, 1. 6, 34, 5. 90, 3.

πολιορκία 1, 102, 1. 2, 70, 2. 77, 1.

πόλις Burg 2, 15, 4. 5, 47, 13. 6, 4, 3. ἐπὶ Στράτον πόλιν 2, 80, 5. vgl. 4, 130, 4. Staat 2, 20, 2. 8, 66, 1. Bürger 7, 82, 1. ohne Art. 1, 10, 3. 71, 1. 2, 72, 4. 4, 18, 2. 7, 58, 5. 8, 67, 2. 95, 1. κατὰ πόλεις 1, 46, 2. 119. 2, 22, 3. 78, 1. 2. 83, 4. ἐν πόλει 6, 61, 3. ἡ π. 5, 33, 2. 8, 41, 2. αἱ πόλεις 1, 12, 1. 4, 74, 1. 5, 54, 1. 55, 1. 6, 17, 2. 7, 13, 2. 32, 1.

πόλισμα 4, 103, 4.

πολιτεία 1, 68, 1. 2, 16. 6, 104, 3.

πολιτεύειν 1, 19. 2, 37, 1. 3, 34, 2. 4, 114, 1. εσθαι 1, 31, 3. 2, 15, 1. θῆναι 6, 92, 2.

πολίτης u. ὁπλίτης 8, 24, 2.

πολιτικός 3, 82, 8. 8, 89, 3. τὸ πολιτικόν 8, 93, 3.

πολλάκις 2, 13, 1.

πολλαπλάσιος. ἤ 1, 10, 3. mit dem Ge. 4, 94, 2.

πολλαχῇ 8, 87, 2.

πολλαχόθεν 4, 6, 2.

πολλοστός 6, 86, 4.

πολυανδρεῖν 6, 17, 2.

πολυπειρία 1, 71, 3.

πολυπραγμοσύνη 6, 87, 3.

πολύς 1) Positiv 7, 37, 3. οἱ ἄλλοι

πολλοὶ ξύμμαχοι 7, 56, 3. ἡ δύναμις ἡ πολλή 1, 24, 2. vgl. 2, 48, 1. τῆς γῆς ἡ π. 6, 105, 1. τὸ πολὺ κακόν 2, 51, 3. πολλὴ ἡ Σικελία 7, 13, 3. τὸ πέλαγος πολὺ 5, 110. περαιοῦσθαι 6, 34, 4. πολὺς ἐνέκειτο 4, 22, 2. οἱ Ἕλληνες πολλοὶ ἐπεισέπλεον 6, 2, 6. vgl. 68, 4. τοὺς φύλακας διαφθείρας πολλούς 5, 75, 3. 8, 16, 2. ἃ πολλά 4, 18, 3. τῶν ἔξω ξυμμάχων πολλῶν ἡγοῦνται 1, 10, 2. παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλάκων 5, 116, 2. οἱ πολλοί appositiv 3, 32, 1. 87, 2. 4, 52, 1. 5, 72, 3. 96. 6, 38, 3. 7, 84, 3. τὸ πολύ für οἱ πολλοί 4, 113, 1. πολύ 7, 36, 6. νικᾶν 7, 34, 7. vgl. 3, 82, 3. 7, 7, 1. 60, 4. κρατεῖν 2, 93, 1. beim Comp. entrückt 2, 89, 3. 3, 56, 2. πολὺ (δή) im Nachsatze 1, 35, 2. πολὺ ἀπό 1, 15, 2. 6, 63, 2. πολὺ πρό 2, 91, 2. πολὺ ἐν πλείονι 1, 35, 2. πολὺ — φερεγγυώτατος 8, 68, 3. πολλῷ 5, 101. προλαμβάνειν 7, 80, 3. διὰ πολλοῦ 3, 94, 4. 6, 11, 1. vgl. διά. ἐκ πολλοῦ 1, 58, 1. 2, 89, 6. 4, 67, 3. 5, 69, 3. vgl. ἐκ. ἐπὶ πολύ weithin 1, 18, 1. vgl. 12, 1. 3, 83, 1. 8, 10, 2. τοῦ ποταμοῦ 4, 108, 1. τῆς χώρας 4, 3, 2. 7, 11, 3. τῆς θαλάσσης 1, 50, 2. τῆς δόξης 4, 12, 3. lange hin 1, 6, 3. 5, 16, 5. 73, 5. 6, 70, 3. τῆς ἡμέρας 7, 38, 1. (ὡς) ἐπὶ τὸ πολύ 1, 12, 1. 2, 13, 3. τὸ παρὰ πολύ 2, 89, 3. (τὰ) πολλά 1, 13, 1. 69, 4. 2, 11, 3. 13, 2. 87, 4. 3, 45, 1. 4, 12, 1. 81, 1. 7, 67, 1. ὡς τὰ π. 5, 65, 3. ἐπὶ πολλά 2, 39, 3. καὶ τὰ π. 1, 121, 1. τὰ π. 1, 13, 1. 3, 39, 4. appositiv 1, 21, 1. κατὰ π. 1, 121, 1.

II) Comparativ. appositiv 5, 59, 1. 2, 90, 2? 6, 82, 2. 7, 72, 2. πλείω τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι 8, 39, 3. ὁ πλείων χρόνος 4, 117, 2. vgl. 128, 1 bis. ὁ πλέων τοῦ χρόνου 1, 118, 2? τὸ πλεῖον καλόν 7, 71, 1. τὸ ἄλλο τὸ πλέον 7, 2, 5. οἱ πλέονες 1, 38, 2. 2, 11, 3. 3, 23, 2. 4, 88. 8, 66, 1. 73, 2. 5. 89, 2. appositiv 2, 4, 1. 37, 1? 3, 23, 2. 8, 80, 2. αἱ πλείονες νῆες 3, 115, 3. 1, 9, 3. πλέον, πλεῖον ἔχειν 1, 37, 3. 7, 36, 2. 5. u. Zus. zu 3, 43, 3. προελθεῖν 1, 114, 2. für μᾶλλον 3, 67, 3. πλέον τι 2, 11, 5. 3, 67, 3. 7, 21, 4. εἰδέναι 5, 29, 3. ἔχειν 7, 36, 2. 8, 99, 2. διὰ πλείονος 1, 124, 2. ἐκ πλείονος 4, 42, 3. 103, 3. 129, 5. 5, 82, 2. 8, 88. 91, 1. ἐν πλείονι 1, 72, 1. ἐπὶ πλέον 2, 51, 4. 97, 4. 4, 98, 3. 5, 14, 1. 57, 1. 7, 48, 2. 8, 2, 2. 81, 2. mit dem Ge. 1, 9, 3. 2, 29, 2. ἐπὶ πλέον τι 3, 45, 5. τὸ πλέον 1, 9, 3. 42, 3. 69, 5. 74, 3. 121, 2. 2, 100, 4. 3, 11, 1. 71. 4, 21, 2. 86, 3. 92, 2. τὸ δὲ πλέον 1, 90, 1. 7, 57, 9. τοῦ πλέονος ὀρέγονται 4, 17, 3. περὶ τοῦ πλέονος ξυμβαθῆναι 4, 30, 3. τὸ πλέον τοῦ χρόνου 1, 118, 2. τὸ πλέον für μᾶλλον 8, 46, 4. οὐ τὸ πλεῖον 1, 9, 3. 74, 3. ἐπὶ τὸ πλέον 6, 34, 7. 54, 1. ἐς τὸ πλεῖον 1, 114, 2. (τὰ) πλείω 1, 3, 4. 81, 2. 3, (Zus. 27, 5.) 65, 2. 4, 64, 1. 65, 4. 73, 4. 19, 2. 6, 24, 3. 33, 4. 8, 48, 5.

III) Superlativ 2, 13, 3. 3, 17, 2. 4, 44, 1. 7, 30, 2. Χαλκιδῆς οἱ πλεῖστοι ἦλθον 6, 5, 2. ὁ πλεῖστος τοῦ βίου 1, 5, 1. τοῦ χρόνου 1, 30, 1. vgl. 8, 17, 3? ἡ πλείστη τῆς γῆς 6, 7, 1. τῆς στρατιᾶς 7, 3, 4. οἱ ψιλοὶ οἱ πλεῖστοι 4, 90, 4. vgl. 1, 18, 1. ὁ π. ὄχλος 7, 78, 1? vgl. 3, 1, 1. πλεῖστον 4, 33, 1. 5, 113. ἐκ πλείστου 8, 68, 1. τὸ πλεῖστον 7, 57, 4. τῆς γνώμης 3, 31, 2. τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον 4, 34, 1. διὰ πλείστου 6, 11, 5. οἱ διὰ π. 4, 115, 2. ἐπὶ πλεῖστον 1, 3, 2. 70, 3. 4, 14, 3. 6, 54, 5. mit dem Ge. 1, 1, 2. 17, 2. 138, 3. 2, 34, 4. ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον 1, 2, 2. ὡς ἐπὶ π. 1, 82, 4. 2, 35, 3. 4, 62, 3. 5, 46, 2. διάφοροι πλεῖστον 8, 96, 5. πλεῖστα 2, 11, 5.

πολυτελής 7, 27, 2.

πολύτροπος 2, 44, 1. 3, 83, 2.

πολυψηφία 3, 10, 3 u. Zus.

πομπεύς 6, 58, 1.

πονεῖν 7, 38, 2. εῖσθαι 2, 51, 4.

πονηρία 8, 47, 2.

πονηρός 7, 48, 1. 8, 24, 4.

πονήρως 7, 83, 2.

πόνος 2, 49, 2.

πορθμός 2, 83, 3.

πορεύειν 4, 132, 2.

πορίζειν, εσθαι 3, 82, 1. 7, 18, 5.

πόριμος 8, 76, 2.

ποριστής 8, 48, 5.

ποριστός 3, 40, 1?

πόρος 1, 120, 2. 6, 48, 2.

ποταμός. (ὁ) Ἅλυς π. 1, 16. 46, 3. 6, 4, 1. ὁ π. ὁ — 7, 80, 3.

ποτέ 3, 40, 6? 58, 1? ἀεί π. 1, 13, 3. vgl. ἀεί.

Ποτιδαιᾶται 1, 56.

ποττώς 5, 77, 1.

πού 1, 107, 4. 2, 87, 1. 5, 99. 7, 68, 1. τί που 8, 69, 3.
ποῦ 8, 27, 3.
πούς. πόδες 5, 10, 2. ἐν ποσίν 3, 97, 1. κατὰ πόδας 8, 17, 3. vgl. κατά.
πράγματα 1, 16. 89, 1. 2, 65, 6. Zus. zu 3, 30, 1. 4, 2, 2. 8, 65, 3. οἱ ἐν τοῖς π. 3, 28, 1. vgl. 3, 62, 2. Umtriebe 4, 74, 2. Erfordernisse 6, 24, 1. Macht 1, 16. 110, 1. 3, 11, 2. zw. 1, 74, 4. 128, 2.
Πρασιαί 6, 105, 3.
πράσσειν 1, 22, 2. 3, 59, 2. 4, 87, 3. 5, 89, 2. 6, 10, 1. πρός τινα 6, 61, 2. vgl. 2, 5, 4. (ἔς τινα 1, 132, 4.) τὰ πρὸς τοὺς Σικελούς 6, 88, 4. πολλά 6, 87, 2. καλά 6, 16, 5. τὰ ἄριστα 5, 9, 7. vgl. 7, 68, 3. 71, 1. οὕτως 7, 24, 1. τινί 3, 4, 4. 4, 106, 2. 110, 2. 121, 2. 5, 76, 3. 8, 5, 4. λόγοις 4, 17, 2. αἴσχιον καὶ ἀπορώτερόν τινι 1, 82, 5. ὅπως 1, 56, 1. ὅπῃ 1, 65, 2. von Verrätherei 4, 74, 1. 76, 1. 89, 3. 106, 2. 110, 2. 6, 74, 1. einfordern 1, 99, 1. 8, 5, 3. πεπραγμένος τοὺς φόρους 8, 5, 5. πράττειν 5, 45, 3?
πρέπειν. Inf. erg. 3, 58, 1. πρέπον 3, 59, 2. τὰ πρέποντ' εἰπεῖν 8, 72, 2.
πρεπόντως 4, 126, 5.
πρεσβείᾳ 1, 90, 1.
πρεσβεύειν 6, 55, 2. εσθαι 1, 31, 3. 91, 3. 6, 104, 3.
πρέσβευσις 1, 73, 1.
πρεσβευτής 8, 77.
πρεσβύτερον, τό 5, 64, 2. πρεσβύτατος 4, 61, 4.
Πριηνεῖς 7, 57, 4.
πρίν. mit dem Inf. 1, 39, 2. 7, 50, 4. 4, 135. mit dem Conj. ohne ἄν 6, 10, 3. 29, 2. 38, 2. 8, 9, 1. 3. πρὶν [ἢ], δή 5, 61, 1. τὸ πρίν 3, 51, 2. πρίν γε δή 7, 71, 4.
πρίω 4, 100, 2.
πρό 3, 40, 6. 6, 77, 2. πρὸ τῆς ἕω ὀλίγον 4, 31, 1. τὰ πρὸ αὐτῶν 1, 1, 2. πρὸ πολλῶν τιμᾶσθαι 6, 10, 2. ἐν τῷ πρὸ τοῦ 1, 32, 3.
προάγγελσις 1, 137, 4.
προάγειν 1, 75, 2. 2, 89, 3? 3, 45, 5.
προαγορεύειν 2, 13, 2.
προαγωνίζεσθαι 4, 126, 3.
προᾴδειν 2, 17, 2?
προαισθάνεσθαι. τινός 3, 102, 2.
προαμύνεσθαί τινος 6, 38, 3.
προανάγειν, εσθαι 8, 11, 4.
προαναλίσκεσθαι 7, 81, 6.
προαναχώρησις 4, 128, 3.
προανέχειν 7, 34, 2.
προαπαντᾶν 1, 69, 4. 4, 92, 5.
προαπέρχεσθαι 3, 17, 2.
προαπόλλυσθαι 5, 61, 4.
προαποχωρεῖν 4, 90, 4.
προάστειον 2, 34, 3.
προαφικνεῖσθαι 4, 2, 1.
προβαίνειν 1, 23, 1.
προβάλλεσθαι 1, 37, 3. 73, 2. 2, 87, 2. 5, 16, 4. 6, 92, 4.
προβιάζεσθαι 1, 106.
προβουλεύειν 8, 1, 4.
προγίγνεσθαι 2, 87, 2. 4, 120, 3? 8, 92, 4?
προγράφειν πρῶτον 1, 23, 4.
προδιαγιγνώσκειν 1, 78, 1.
προδιδόναι 6, 4, 2. 69, 2.
πρόδικος 1, 107, 1. 132, 1.
προδιώκειν 6, 70, 3.
πρόδρομος 2, 22, 2.
πρόεδροι 3, 25, 2.
προειδέναι 2, 17, 2?
προειδόμενος 4, 64, 1.
προειπεῖν 1, 26, 3. προείρητο 5, 31, 1. 4. φυλακή 8, 102, 2. ἀπὸ προειρημένου τινός 4, 130, 3.
προεκθεῖν 7, 30, 2.
προεκφόβησις 5, 11, 3.
προεμβάλλειν 4, 25, 3.
προεξάγειν 7, 6, 2. εσθαι 7, 70, 1.
προεξανάγεσθαι 7, 70, 1.
προεξᾴσσειν 8, 25, 3.
προεξέρχεσθαι 7, 74, 2.
προεπαινεῖν 3, 38, 4.
προεπανασείειν 5, 17, 2.
προεπιβουλεύειν 1, 33, 3.
προεπιχειρεῖν 6, 34, 7.
προεργάζεσθαι 7, 66, 1. 8, 65, 3.
προέρχεσθαι 1, 120, 2. 4, 110, 2. 7, 6, 1.
προέχειν 2, 76, 3. 3, 49, 1. 6, 16, 5. τινί 6, 20, 3. εσθαι 3, 68, 1.
προήκειν 2, 34, 3.
προθυμεῖσθαι 4, 9, 3? 81, 1. ξύμβασιν 5, 17, 1.
πρόθυμος 2, 53, 2. τὸ π. 6, 69, 5.
προϊέναι (εἶμι) 6, 97, 4.
προϊέναι 8, 32, 3. προΐεσθαι 1, 120, 2. 2, 43, 1. 51, 2. 6, 78, 4.
προϊστασθαι 3, 70, 2. οἱ προστάντες 3, 82, 8. vgl. 8, 81, 1.

προϊσχεσθαι 1, 26, 2. 39, 2? 3, 68, 1? χεῖρας 3, 58, 2.
προκαθῆσθαι 8, 76, 4.
προκαλεῖσθαι 5, 41, 2. 112, 2. τι 2, 72, 3. 4, 20, 1. 5, 37, 5. 111, 4. δίκην 1, 39, 1. Fu. 5, 43, 3.
προκάλυμμα 2, 75, 4. 3, 67, 5.
προκάμνειν τι 2, 49, 1. τινί 2, 39, 3.
προκαταγιγνώσκειν 3, 53, 4.
προκαταλαμβάνειν 1, 33, 3. 3, 3, 2. 4, 89, 3. 5, 30, 1. 57, 1. 6, 18, 3.
προκατάρχεσθαι 1, 25, 3.
προκαταφεύγειν 1, 134, 1.
προκεῖσθαι 1, 35, 2. 2, 34, 1. 4, 133, 2.
προκινδυνεύειν τινί 1, 73, 3.
προκόπτειν 4, 60, 2. 7, 56, 4.
προλαμβάνειν 4, 33, 3. 7, 80, 3.
προλείπειν 2, 87, 5. τινί 7, 75, 3.
προλοχίζειν 2, 81, 4.
προμανθάνειν 1, 138, 3.
πρόμαντις 5, 16, 5.
προμήθεια, ία 4, 62, 3. 6, 80, 1.
προμηθές, τό 4, 92, 2.
προνοεῖν 3, 43, 3. εῖσθαι 4, 61, 4.
πρόνοια 2, 62, 5. 65, 3. 89, 6.
προξενία 6, 89, 1.
προξυγγίγνεσθαι 8, 14, 1.
προοίμιον 3, 104, 3.
προορμίζειν 7, 38, 2.
πρόοψις 2, 89, 6. 5, 8, 2.
προπαραβάλλεσθαι 7, 5, 1.
πρόπειρα 3, 86, 2.
προπέμπειν 1, 29, 1. 2, 79, 2. 7, 3, 1. 8, 79, 3. πρότερον 1, 29, 1.
πρόπλους 6, 44, 4.
προποιεῖν 3, 13, 2.
πρός. καὶ — πρός 7, 70, 8? πρὸς δέ 3, 58, 4. I) mit dem Ge. πρὸς Ὀλύνθου 1, 62, 1. vgl. 4, 100, 3. 130, 1. 5, 59, 3. πρὸς ἐκείνων εἶναι 2, 86, 3. 3, 38, 1. 4, 10, 2. 92, 7. 5, 90. 7, 36, 3. πρὸς τῆς σωτηρίας 5, 105, 3. gemäss 3, 59, 1. πρὸς θεῶν 1, 71, 4. πρὸς τῶν ὅρκων 2, 73, 3.
II) mit dem Da. οἱ πρὸς τοῖς Ἀ. 3, 78, 2. ausser 2, 61, 3. 3, 53, 3. 4, 24, 1. 87, 1. 7, 57, 4?
III) mit dem Ac. 2, 77, 3. 4, 50, 2? 73, 2? 6, 61, 4? 7, 4, 1? nach — zu 2, 75, 1. 3, 72, 1. 96, 2. 4, 78, 6. 110, 3. 8, 10, 2. 79, 2. οἱ πρὸς τὰ πεδία 6, 88, 5. 101, 2? πρὸς βορέαν 8, 4, 4. τὰ πρὸς- 2, 96, 3. πρὸς βορέαν τοῦ 2, 96, 4. πρὸς ἔαρ 4, 135. 7, 79, 2. 8, 108, 1. ὁρᾶν πρός τι 6, 41, 1. ξυνίστασθαι πρός τινα 1, 1, 1. vgl. 4, 72, 4. 8, 67, 3. ἐπιέναι πρός τινα 1, 86, 3. ἐπιχειρεῖν 7, 21, 2. πειρᾶν πρὸς πόλιν 4, 25, 7. ἡ πρὸς ὑμᾶς ἔχθρα 6, 80, 5. τὰ πρὸς τοὺς Ἀ. 8, 109, 1. vgl. 3, 63, 2. 4, 62, 1. ξυνθῆκαι πρός τινα 8, 36, 2. vgl καταλύειν u. πράσσειν. ἔχειν πρὸς τὸν πόλεμον 7, 27, 2. ὡς πρός 6, 40, 2. τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετόν 3, 82, 3. ξυμφέρον πρός τι 3, 44, 2. vgl. 2, 91, 3. 3, 56, 3 ἐξηρτύσαντο πρὸς τοῦτο 7, 65. πρὸς τὰς ξυμφορὰς τρέπεσθαι 1, 140, 1. ἐνδιδόναι πρὸς τὸν λόγον 3, 60, 1. accommodirt 2, 54, 2. ὁμοιοῦν πρὸς τὰ παρόντα 3, 82, 2. vgl. 1, 6, 3. 6, 16, 4. καθιστάναι 2, 6, 1. ὑπόμνησις πρὸς εἰδότας 4, 17, 2. πρὸς ὑμᾶς ἄλογον 1, 32, 2. εὖ βουλεύεσθαι πρὸς τοὺς ἐναντίους 3, 48. πρὸς τάδε 1, 71, 3. vgl. 6, 46, 4. 47, 1. 7, 47, 1. mit Rücksicht auf 1, 6, 3. 3, 43, 3. 44, 3. 54, 1. 4, 126, 1. 5, 108. 6, 9, 3. 41, 1. 58, 1. 85, 1. 7, 47, 1. 69, 3. wegen 3, 40, 6. 4, 80, 1. 5, 14, 2. 6, 11, 5. 8, 1, 5. 39, 2. 50, 1. gemäss 4, 19, 2. 7, 37, 1. in Verhältniss zu 4, 106, 1. 5, 9, 3. 8, 6, 4. πρός verglichen mit 1, 10, 2. 2, 35, 2. 62, 4. bei persönlichen Begriffen 1, 71, 2. 2, 51, 1. 3, 37, 3. 7, 58, 4. vgl. 3, 11, 1. gegenüber 5, 111, 2. 7, 68, 1. 8, 53, 2. vgl. 66, 4 u. 6, 68, 2. beim Comparativ 6, 86, 1. 8, 41, 1. ἢ πρός 4, 39, 2. πρὸς μέρος 6, 22, 2. πρὸς ἡδονήν 2, 65, 5. πρὸς χάριν 3, 42, 1. 7, 8, 2. πρὸς ὀργήν 2, 65, 5. πρός verd. 5, 42, 3.
προσάγειν 2, 89, 3? 97, 3. 3, 48. 95, 1. 8, 3, 2? ἀνάγκας 1, 99, 1. εσθαι 1, 99, 2. Zus. zu 3, 43, 2. 5, 82, 4. 7, 7, 2. 55, 2. 8, 17, 2. 8, 106, 3. τὶ 3, 63, 2. προσάξεσθαι 4, 115, 2. προσαχθήσεσθαι als Ps. des Med. 4, 87, 2.
προσαγορεύειν 6, 16, 4.
προσαγωγός 1, 21, 1.
προσαιρεῖσθαι 4, 29, 1.
προσαναγκάζειν τινί 6, 72, 3. e. Inf. zu erg. 3, 61, 2. 4, 87, 1. 7, 18, 5. 8, 76, 6.
προσανιέναι 7, 44, 3.
προσαπόλλυσθαι 7, 71, 6.
προσαποστέλλειν 4, 108, 5.
προσάρχεσθαι 4, 121, 1?

προσαφικνεῖσθαι 8, 30, 1.
προσαφιστάναι 4, 117, 1.
προσβάλλειν 2, 79, 5 (4). 6, 4, 6.
πρόσβασις 6, 96, 1.
προσβιάζεσθαι 1, 106.
προσβοηθεῖν 6, 66, 3.
προσβολή 4, 1, 1. 53, 3. 7, 70, 4.
προσγίγνεσθαι 1, 66, 1. 2, 65, 8. 87, 2? 4. 4, 120, 3? 126, 3. 5, 32, 2. 6, 6, 1. 8, 92, 4? τὰ προσγενόμενα 4, 18, 2.
προσδεῖν 6, 21, 2. εῖσθαι 1, 102, 2.
προσδέχεσθαι 2, 70, 2. 4, 106, 2. προσδεχομένῳ ἦν 6, 46, 2.
προσδοκία. μή 2, 93, 2.
προσεδρεία 1, 126, 5.
προσείειν 6, 86, 1.
προσεῖναι 6, 20, 2.
προσεπεξευρίσκειν 2, 76, 2.
προσεπιστέλλειν 1, 132, 6.
προσέρχεσθαι 4, 121, 1.
προσεταιριστός 8, 100, 3.
προσέχειν 1, 15, 1. τὴν γνώμην 1, 95, 2. προσέχεσθαι ἄγει 1, 127, 1.
προσήκειν 1, 126, 3. 6, 16, 1. ἡμᾶς εἰπεῖν 1, 68, 2. Inf. erg. 2, 46. vgl. 6, 84, 1. προσήκετε ἡμῖν τὰ μέγιστα 6, 84, 1. οἱ προσήκοντες 1, 128, 3. ἡ προσήκουσα 2, 43, 2. αἱ προσήκουσαι ἀρεταί 4, 92, 6. vgl. 6, 83, 2. προσήκοντα 1, 120, 2. 3, 64, 3. τὰ μὴ π. 4, 61, 1. οὐκ ἐκ προσηκόντων 3, 67, 1. οὐ προσῆκον 3, 40, 4. οὐδὲν π. 6, 82, 2. ὡς προσῆκον 4, 95, 1.
προσηκόντως 2, 43, 1.
προσηνής 6, 77, 2.
πρόσθεν. τὰ ἐν τῷ π. 6, 67, 2. τὰ π. 7, 44, 3.
πρόσθεσις 4, 135, 1.
προσιέναι 1, 39, 3. 130, 2? 4, 47, 2. 76, 4. 6, 49, 3.
προσίεσθαι 4, 38, 1. 108, 3.
προσκαθέζεσθαι πόλιν 1, 26, 3.
προσκαταλείπειν 2, 36, 2. 4, 62, 2.
προσκεῖσθαι 1, 93, 5. 5, 9, 5. 6, 89, 3. 7, 29, 2. 8, 52, 2. 89, 3.
προσκεπτ —. προὔσκεπτο 8, 66, 1.
προσκηρυκεύεσθαι 4, 118, 1.
προσκοπεῖν 3, 83, 1.
προσκοπή 1, 116, 1.
προσκτᾶσθαι 2, 62, 4.
πρόσκωπος 1, 10, 6.
προσλαμβάνειν 4, 61, 1. 6, 18, 7. 55, 4. 78, 3.
προσμιγνύναι 1, 46, 2. 4, 93, 1. 6, 97, 3. 7, 22, 2. 8, 71, 3. vgl. zu 6, 104, 3.
προσομιλεῖν. τὰ ἴδια 2, 37, 3. πολέμῳ 1, 122, 1.
προσξυλλαμβάνεσθαι 3, 36, 2.
πρόσοδος 3, 13, 5. 5, 70.
προσοικεῖν πόλιν 1, 24, 1.
προσοφείλειν 7, 48, 6.
πρόσοψις 2, 89, 6.
προσολοφύρεσθαι 8, 66, 3.
προσπαρακαλεῖν 1, 67, 2.
προσπέμπειν 2, 79, 2. 7, 3, 1. λόγους 8, 47, 2.
προσπεριβάλλειν 5, 2, 2. εσθαι 8, 40, 3.
προσπίπτειν 1, 84, 3. 2, 4, 1. 83, 4. 3, 108, 3? 7, 28, 4. ὁ προσπεσών 7, 68, 1.
προσπλεῖν 6, 50, 3. 8, 79, 2. Εὐβοίᾳ 8, 91, 2.
προσπληροῦν πρός 6, 104, 2.
προσποιεῖν 1, 55, 2. εῖσθαι 1, 137, 4. 4, 77, 2. μή 3, 47, 3. ἔχθραν 8, 108, 3.
προσποίησις 2, 62, 2. 6, 16, 5.
προσπολεμοῦσθαι 3, 3, 1.
προστασία 2, 80, 3.
προσσταυροῦν 4, 9, 1.
προσσχεῖν 4, 11, 2.
προσταλαιπωρεῖν 2, 53, 2.
πρόσταξις 8, 3, 2.
προστάσσειν 3, 26, 1. 6, 31, 4. 7, 19, 4. 8, 26, 2. τινί 5, 8, 3. προστεταγμένος 1, 136, 2. vgl. 8, 8, 3.
προστάτης 6, 35.
προστελεῖν 6, 31, 5.
προστέλλειν 5, 71, 1.
προστιθέναι 3, 39, 5. 6. 45, 2. καὶ ἀφελεῖν 5, 23, 5. πύλας 4, 67, 5. τιμήν 3, 42, 5. ζημίαν 3, 82, 8. vgl. 7, 68, 2. ἑαυτόν 3, 92, 1. 8, 46, 5. ἀνδρὸς μοίρᾳ 3, 82, 4. τὸν λόγον τῷ νόμῳ 2, 35, 1.
προστίθεσθαι 1, 20, 4. 78, 1. 144, 1. 2, 37, 2. 3, 11, 3. 5, 62, 1. 6, 80, 2. 8, 87, 4. ξυμμάχους 6, 18, 1. ἀνάγκην 4, 98, 3.
προστυγχάνειν 1, 97, 1.
προσφέρειν 2, 58, 1. λόγον 3, 109, 1. 8, 32, 3. λόγους 1, 57, 3. εσθαι 1, 140, 6. 4, 18, 2. 5, 111, 5. 6, 44, 4. 7, 44, 2.
πρόσφορος 1, 125, 1.
πρόσχημα 1, 96, 1. 3, 82, 3. 5, 30, 3.

προσχωρεῖν 6, 18, 5. 8, 31, 1. Fu. 1, 82, 5.

πρόσχωσις 2, 77, 2. 102, 3.

προτείχισμα 7, 43, 4?

προτεμένισμα 1, 134, 4.

πρότερον 1, 41, 3. 4, 54, 2. 57, 4. 73, 5. 6, 74, 2. 7, 70, 2. πρὸ — πρότερον 1, 3, 1. αἱ π. ξυνθῆκαι 1, 23, 1. οἱ π. 1, 9, 1. τὸ π. 1, 59. π. προπέμπειν 1, 29, 1. vgl. 1, 23, 4. 6, 57, 2. π. ἤ mit dem Inf. 1, 69, 4. 2, 40, 2. 6, 58, 1. 8, 45, 5. μὴ π. ἤ mit dem Conj. 7, 63, 1.

πρότερος 1, 44, 1. 3, 36, 5. 4, 57, 4. 73, 5. 7, 70, 2. πρότεροι ἀποδιδόναι 5, 21, 1. οἱ πρότεροι ἐπιόντες 1, 123, 3. Da. 6, 67, 4. τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις 2, 74, 2. ἡ προτέρα 5, 75, 3. 7, 51, 2. τὰ πρότερα 1, 2, 1.

προτιθέναι 1, 76, 3. 3, 39, 3. 40, 1. 84, 2. ἀγῶνα 3, 67, 5. γνώμας 1, 139, 3. vgl. 3, 52, 3. λέγειν 3, 38, 1. εσθαι 2, 34, 1. 42, 2. 3, 64, 3. 5, 35, 2. ἔχθραν 8, 85, 3. τινός τι 5, 74, 1.

προτιμᾶν 1, 133. 2, 37, 1. 8, 64, 3.

προτίμησις 3, 82, 8.

προτιμωρεῖν 1, 74, 2.

προτρέπειν 5, 16, 6.

πρότριτα 2, 34, 1.

προύργου. τὰ π. 4, 17, 2. προυργιαίτερον 3, 109, 3.

προϋπάρχειν 4, 126, 5. 5, 83, 2.

προὐφείλεσθαι 1, 32, 1.

προὔχειν 1, 9, 1. 39, 1. 6, 97, 2. τὸ προὖχον 3, 84, 2. εσθαι 1, 140, 5.

προφανής. ἀπὸ τοῦ π. 1, 35, 3. 3, 82, 7. ἐκ τοῦ π. 3, 43, 2. 8, 68, 1.

προφασισθῆναι 8, 33, 3.

πρόφασις 1, 23, 5. 118, 1. 2, 49, 1. 87, 5. 3, 13, 1. 6, 6, 1. ἐπιεικής 3, 9, 2. ἡ ἐμή 6, 78, 2. πρόφασιν, προφάσει 3, 111, 1. 5, 53, 1. ἐπὶ προφάσει 3, 75, 3. ἐπ' αὐτομολίας προφάσει 7, 13, 3.

προφέρειν 1, 123, 1. 2, 89, 2. 3, 64, 2. 5, 17, 2. 26, 4. 31, 4. 7, 64, 2. μέγα ἐς 1, 93, 2. σφάγια 6, 69, 3. εσθαι 3, 59, 2. 3, 64, 2. 7, 69, 3.

προφθάνειν 7, 73, 1.

προφυλακή 4, 30, 1.

προχωρεῖν 1, 16. 1, 74, 4. 3, 81, 4. 4, 59, 3. 7, 7, 3. τὶ, οὐδέν 6, 18, 5. ἱερά 4, 54, 2.

πρύμναν κρούεσθαι 1, 50, 5. κατὰ π. 2, 97, 1.

πρῴ 4, 6, 2. 7, 78, 3. πρωίτατα 7, 19, 1. πρωίτερον τῆς ὥρας 7, 39, 1. 8, 101, 2.

πρώην 3, 113, 2.

πρῷρα 2, 83, 4. πρῴραθεν 7, 36, 2.

πρῶτον 1, 53, 2. 61, 2. 127, 1. 2, 34, 1. 3, 29, 1. 40, 1. 101, 1. 5, 27, 2. 78. 6, 3, 1. 7, 45. 8, 86, 3. ohne μέν 1, 32, 1. 7, 23, 1. (so τὸ π. 2, 9, 1. 8, 106, 1.) π. μέν 7, 82, 1. Stellung 2, 18, 1. π. ἄρχεσθαι 2, 36, 1. προγράφειν 1, 23, 4. τὸ π. 1, 131, 1. 7, 66, 3. ὅτε π. 4, 34, 1. ὡς τὸ π. 4, 94, 2. ἐς τὰ πρῶτα 3, 39, 2.

πρῶτος 1, 9, 1. 53, 2. 2, 42, 2. 3, 101, 1. 6, 2, 1. 7, 70, 3. πρώτου βασιλεύοντος 1, 13, 5. ὁ π. χρόνος 8, 97, 2. ὁ π. πόλεμος 5, 25, 3. πρῶτοι ἄρξαι 4, 87, 4. u. πρῶτον 6, 3, 1. 7, 45. 8, 86, 3. τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ 4, 116, 2. 8, 125, 3. ἐτρέψαντο τοὺς Χ. πρώτους 8, 55, 3. vgl. 100, 3. τοῦ πρώτου ἁλόντος 7, 23, 2. οἱ π. 4, 105, 1. vgl. 8, 68, 4. ἐν τοῖς πρώτοις 4, 105, 1. ἀπὸ (τῆς) πρώτης 1, 77, 2.

πρωτοστάτης 5, 71, 2.

πταίειν 1, 122, 1. 4, 18, 3. τι 2, 43, 3. 5, 16, 4.

Πυθαεύς 5, 53, 1.

Πύθης, εω 2, 29, 1.

Πύθιος 6, 54, 6.

πυκνός 1, 23, 3.

πύλαι. ohne Art. 4, 67, 5.

πυνθάνεσθαι 6, 17, 3. 7, 12, 2. τινός 4, 6, 1. τὴν βοήθειαν 7, 18, 1. 8, 41, 4.

Πυράσιοι 2, 22, 3.

Πύρρα 8, 23, 2.

πύστις 1, 5, 2. 3, 82, 3.

πώ 2, 12, 3.

πωλεῖσθαι 2, 60, 4. 7, 39, 2?

πώς 2, 3, 2. οὔ πως 5, 15, 2.

πῶς οὐ 3, 66, 2. 8, 96, 2.

ῥαβδοῦχος 5, 50, 3.

ῥᾴδιος. κατέχειν 6, 9, 3.

ῥᾳδίως 1, 73, 1. 3, 82, 1. 4, 10, 3. 7, 34, 6? οὐ ῥ. 2, 16. 6, 57, 3. 98, 3. 7, 75, 4. ῥᾴων 6, 20, 1. ῥᾷον 3, 82, 7. 7, 81, 2. εἶναι 84, 1.

ῥαθυμία 2, 39, 3.

ῥάσσειν 7, 6, 3.

ῥαχία 4, 10, 5.

ῥεῖ μέγας 2, 5, 2.

Ῥεῖτοι 2, 19, 2.

Ῥήνεια 1, 13, 5.
ῥῆσις 5, 85, 1.
ῥητός. ἐπὶ ῥητοῖς 1, 122, 1. γέρασι 1, 13, 1. ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ 6, 64, 5.
ῥήτωρ 8, 1, 1. verantwortlich Zus. zu 3, 43, 3.
Ῥόδιος Fem. 6, 43, 1.
ῥόθιος 4, 10, 5.
ῥοπή 5, 103, 2.
ῥοώδης 4, 24, 4.
ῥύαξ 3, 116, 1. 4, 96, 1.
ῥύεσθαι 5, 63, 3.
ῥυθμός 5, 70.
ῥύμη 2, 76, 3. 81, 3.
ῥυμουλκεῖν, εῖσθαι 4, 25, 3.
ῥώμη 2, 43, 3. 4, 18, 2. 29, 2. 5, 14, 1. 7, 18, 2. 75, 3.
ῥώννυσθαι 2, 8, 1. 6, 17, 6.

Σαλαμινία 6, 53, 1.
σαφής 1, 35, 4. 6, 45, 1. 61, 1? 88, 9. 7, 44, 1? σαφεῖς γνῶναι Zus. zu 3, 13, 1.
σαφῶς 1, 91, 1. 5, 105, 1. 7, 44, 1? 57, 6? 8, 53, 4.
σείειν 4, 52, 1.
σεισμοί 1, 23, 3. 3, 89, 1. 5, 45, 4.
σελήνη 2, 4, 1. κατὰ σ. 2, 28. ἐν σ. 7, 44, 2.
Σερμύλιοι 1, 65, 2.
σῆμα 2, 34, 2.
σημαίνειν 2, 8, 2. 5, 10, 3. 20, 2. 6, 20, 1. mit dem Inf. 5, 71, 3.
σημεῖον 1, 49, 1. 2, 40, 2. 4, 42, 4. 6, 31, 3.
Σηστός 8, 62, 2. ὁ, ἡ 1, 89, 2.
σιγή 2, 89, 7.
σιδηροφορεῖν 1, 6, 1.
σίδηρος 4, 69, 1.
Σιδοῦσσα 8, 24, 2.
Σικελία 7, 33, 2.
σιός 5, 77, 2.
σιταρκία 6, 93, 4.
σιτηρέσιον 6, 93, 4.
σιτία τριῶν ἡμερῶν 1, 48, 1.
σιτοδοτεῖσθαι 4, 39, 1.
σιτοποιοί 2, 78, 3.
σῖτος. ἀκμάζει 2, 19, 1.
σκαιότης 4, 80, 2.
σκάφος 1, 50, 1.
σκεδάννυσθαι 2, 101, 3.
σκεπτ-. ἔσκεμμαι 8, 66, 1.
σκευάζειν 4, 32, 2.
σκευή 1, 130, 1. 6, 94, 3. ψιλή 3, 94, 4.
σκεύη 6, 31, 4. 8, 28, 1. 43, 1.
σκηνεῖσθαι 1, 133, 1.
σκηνίδιον 6, 37, 4.
σκήπτεσθαι 6, 18, 1.
σκίδνασθαι 6, 98, 4.
Σκιρῖται 5, 67, 1.
σκοπεῖν 3, 43, 3. ἐκ 1, 1, 2. λόγῳ 2, 43, 1. εἰ 3, 62, 4.
σκορπίος 1, 6, 2.
σκότος 2, 4, 1. ἐκ τοῦ σ. 3, 23, 4.
σκῦλα 2, 13, 4.
σκυλεύειν 5, 74, 1.
σκυτάλη 1, 131, 1.
σμικρός 8, 81, 2. vgl. μικρός.
Σόλλιον 5, 30, 3.
σοφίσματα 6, 77, 1.
σοφισταί 3, 38, 5.
Σοφοκλῆς 3, 115, 3.
σοφώτεροι τῶν νόμων 3, 37, 4.
σπανίζειν. τινί 4, 6, 2.
Σπαρ(ά)δοκος 4, 101, 4.
σπάρτον 4, 48, 3.
σπασμός 2, 49, 2.
σπείρεσθαι 2, 27, 2.
σπένδειν 4, 98, 5. 6, 32, 1.
σπένδεσθαι. τὶ 4, 15, 2. ἀναίρεσιν 3, 24, 3. χρόνον 6, 7, 2. mit (ὥστε u.) dem Inf. 3, 109, 2. ἔσπειστο 3, 111, 1.
σπέρμα 5, 16, 5.
σπεύδειν 4, 87, 3. τι 6, 10, 2. ἔς τι 5, 37, 4.
σπονδαί 5, 49, 1. 8, 9, 1. 37, 1. τῶν — 1, 35, 1. 5, 30, 2. 49, 4. ohne Art. 1, 53, 2. 55, 3. 78, 3. 5, 36, 1. σπονδὰς ἀδικεῖν 1, 123, 3?
σποράς 3, 69, 1.
σπουδή 5, 66, 2. 8, 89, 2. ὅπλων 6, 31, 4. ὑπὸ σπουδῆς 3, 33, 3.
σσ 5, 45, 3.
Στάγης 8, 16, 3.
στάδιοι, α 7, 78, 3.
σταδία μάχη 4, 48, 3.
στασιασμός 4, 130, 1.
στάσις 1, 2, 2. 2, 20, 3. 22, 3. 6, 5, 2. κατὰ σ. 3, 2, 2.
στασιωτικόν 4, 130, 3.
στατήρ 3, 70, 3.
σταυροῦν 7, 25, 6.
σταύρωμα 6, 64, 5? 100, 1.
στεγανῶς 4, 100, 3.
στέγειν 2, 94, 3. 4, 94, 3. 6, 72, 4.
στενή 2, 99, 3.
στενόν 1, 74, 1. τὰ σ. 2, 86, 3.

στερίσκειν 1, 73, 2. 2, 43, 1. 49, 5. στέρεσθαι οἰκεῖα 1, 70, 4.
στέφανος ἀγώνων 2, 46.
στήλη 2, 43, 2. 5, 18, 10. 56, 3.
στηρίζειν 2, 49, 2.
στοά 8, 90, 6.
στορεννύναι 6, 18, 4. vgl. στρωννύναι.
στρατεία, ιά 1, 3, 4. 2, 68, 5. 4, 8, 1. 70, 1. 5, 60, 5. 79, 2. 6, 31, 5. 32, 3. 7, 55, 1. 8, 72, 2. 108, 3. στρατείαν ἐξιέναι 1, 15, 2.
στρατεύειν πόλεμον 1, 112, 3. εσθαι 1, 31, 3.
στρατηγεῖν 2, 59, 2. 3, 20, 1.
στρατηγός 3, 36, 4. 6, 41, 1. 8, 5, 4.
στρατιά 7, 4, 6. ξυνῆλθεν 1, 3, 3.
στρατιώτης 2, 11, 2. 6, 24, 3.
στρατιωτικόν 8, 83, 2.
στρατιωτικῶς 2, 83, 2.
στρατιώτιδες 1, 116, 1. 6, 43, 1. 8, 74, 2.
στρατοπεδεύεσθαι ἐς 5, 84, 4.
στρατόπεδον 2, 78, 1. 7, 23, 2.
στρόγγυλος 2, 97, 1.
Στρομβιχίδης 8, 30, 2. 63, 1.
στρωννύναι 2, 34, 2. vgl. στορεννύναι.
στυράκιον 2, 4, 2.
σῦμα 5, 77, 2.
Σύμη 8, 44, 3.
συμφέρεσθαι 1, 9, 1. 23, 1. 7, 44, 1.
σύν 1, 1, 2.
Συρακόσιοι 8, 96, 4.
Συράκουσαι, κοσσαι 6, 3, 2.
συσκοτάζει 1, 51, 2.
σφαγή 4, 48, 3.
σφάγια προφέρειν 6, 69, 3.
σφάλλειν 2, 87, 1. 7, 66, 3. εσθαι 3, 43, 3. 84, 3. 5, 90. ναῦς 7, 67, 2. πολλά 4, 18, 3. 7, 55, 2. χαλεπῶς 4, 62, 2. τού 1, 70, 3. δόξης 4, 85, 1. γνώμῃ 4, 18, 1. παρασκευῇ 2, 65, 8.
σφάζειν 7, 84, 3.
σφάλμα 8, 32, 1.
σφεῖς, σφέτερος s. Pronomen und Possessiv.
σφέτερος 1, 50, 5. 5, 10, 6. 4, 38, 1. 6, 16, 5. 7, 12, 3. 23, 4. 39, 2. τὰ σ. 4, 114, 2. τὰ σ. αὐτῶν 8, 86, 2.
σφόδρα 6, 92, 4.
σφραγίς 1, 129, 2.
σχεδόν τι 3, 68, 3.
σχετλιασμός 8, 53, 2.
σχῆμα 6, 89, 5. 8, 89, 3.
σχολαῖος 3, 29, 1.
σχολῇ 1, 142, 1. 8, 95, 2. γίγνεται 5, 10, 4.
σώζειν 6, 38, 1. σθαι 2, 63, 2. σωτηρίαν 6, 78, 3.
σῶμα 1, 17, 1. 141, 4. 2, 41, 1. 3, 65, 2. 6, 12, 1. ohne Art. 1, 136, 3.
σῶς καὶ ὑγιής Zus. 3, 34, 3.
σωτηρία 7, 12, 2. 70, 7. 81, 3? σωτηρίαν σώζειν 6, 78, 3.
σωτήριος 7, 81, 3.
σωφρονίζειν 6, 78, 2. 8, 1, 4.
σωφρονιστής 3, 65, 2. 6, 87, 3.
σωφροσύνη 1, 32, 3. 68, 1. 8, 64, 3.
σώφρων 3, 58, 1. 82, 8. τὸ σ. 1, 37, 2. 3, 82, 3. τὸ σωφρονέστατον 3, 62, 2.

ταινιοῦν 4, 121, 1.
τακτός 4, 65, 2.
ταλαιπωρεῖν 1, 99, 1. 5, 74, 2. 7, 16, 1.
ταλαιπωρία 2, 49, 2.
ταμίας τῆς τύχης 6, 78, 3.
ταμιεύεσθαι 6, 18, 3.
Ταμώς 8, 31, 1.
τἄν 3, 13, 5.
ταξίαρχοι 7, 60, 1.
τάξις 3, 87, 2. 4, 126, 4. 8, 69, 1.
ταπεινός 2, 61, 2.
ταράσσειν. ταράξεσθαι 7, 36, 6. 67, 2.
ταρσοί 2, 76, 1. 7, 40, 5.
τάσσειν 4, 26, 3. τὸ τεταγμένον 2, 63, 2. τάξασθαι 1, 99, 3. 3, 70, 3. κύκλον 2, 83, 4.
ταύτῃ 6, 77, 2. 101, 1. 7, 80, 4. τὸ τ. 4, 96, 3. οἱ τ. 2, 96, 2.
τάφος 2, 47, 1.
τάφρος 4, 67, 3.
τάχα μέν τι 8, 94, 2. τάχ' ἂν ἴσως 6, 10, 2.
τάχος. ὅ τι τ. 7, 42, 5. διὰ τάχους 1, 63, 2. 8, 2, 2.
ταχυναυτεῖν 6, 34, 5.
ταχύς 4, 55, 2? 5, 66, 3. mit dem Inf. 1, 132, 5. (ὡς) διὰ ταχέων 1, 80, 2. 4, 96, 1. vgl. 3, 13, 3. ταχύ 1, 81, 1.
τέ 2, 64, 2. zw. 1, 9, 3. 49, 4. 78, 2. 2, 40, 2. 100, 1. 101, 1. 3, 36, 5. 82, 5. 4, 8, 4. 10, 2. 27, 1. 32, 2. 69, 3. 92, 2. 5, 9, 7. 39, 1. 105, 1. 6, 6, 1. 44, 3. 97, 1. 7, 1, 5. 31, 4. 47, 2.

56, 3. 81, 4. 83, 3. 8, 76, 3. (vgl. unten τε (—) καί.) 8, 5, 2. 21, 2. 108. τέ u. δέ 3, 82, 5. 6, 37, 3. 7, 36, 3. 58, 5. Stellung 7, 84, 3. nicht gern nach ὅτι 1, 1, 1. 7, 18, 3. erfordert 2, 64, 3. Sätze anschliessend 1, 4. τέ — τέ 4, 36, 3. 6, 34, 4. 7, 34, 7. 44, 4. 8, 92, 7. verbindet e. Ge. u. Da. 4, 20, 3. τε οὐ — τέ 1, 126, 3. οὔτε — τε οὐ 1, 5, 2. τέ — οὔτε 1, 37, 2? οὔ τε — ἤν τε 6, 33, 6. vgl. εἴ I E. τέ — δέ 1, 25, 3. 3, 52, 2. 6, 83, 1. 7, 78, 2. 81, 3. εὖ τε καὶ χεῖρον 2, 35, 1. vgl. 3, 42, 3. 6, 11, 1. τὲ καί für καί 2, 2, 3. 5, 9, 1. 35, 6? αὐτοί τε — καί 1, 124, 3. weit getrennt 6, 46, 2. 8, 45, 2. αἵ τε — καί ohne αἱ 1, 7, 2. 26, 2. 2, 40, 3. 5, 75, 1. 7, 1, 5. 7, 1. 14, 1. ἔκ τε καὶ τῆς 1, 31, 1. ὑπό τε — καί 1, 49, 2. 8, 78, 1. 75, 2. Hyperbata 1, 1, 1. 72, 2. 129, 1. 143, 2. 2, 5, 3. 3, 36, 2. 4, 28, 3. 52, 1. 100, 1. 109, 1? 5, 11, 2. 44, 1. 46, 4. 6, 6, 2. 14, 1. 15, 1. 18, 4. 38, 1. 44, 3. 52, 1. 87, 5. 100, 1. 7, 14, 2. 36, 7. 80, 1. 8, (4.) 14, 2. 97, 2. bei einzelnen Wörtern 1, 71, 3. vgl. 3, 58, 4. τὲ (—) καί nicht für καί 1, 139, 4. 5, 35, 6. 6, 21, 2. 83, 1. 92, 2. 7, 59, 1. διά τε τὸ — καὶ φόβῳ 4, 88. verbindet von Participien: e. regierten u. e. abs. Ge. 7, 28, 4. ἀνδρῶν τε ἐνόντων καὶ δεδιότες 1, 67, 1. vgl. 3, 84, 2. 4, 41, 3. 82. ὁρῶντές τε καὶ ἅμα ὄντων 4, 123, 1. ἀναγκαῖόν τε ὂν καὶ τευξόμενοι 7, 77, 7. ὁρῶντά τε καὶ ὑμῶν μὴ ἐπιβοηθούντων 7, 14, 2. vgl. 4, 54, 1. σίτου τε οὐκ ἐνόντος καὶ κατειλημμένον 4, 8, 6. vgl. 4, 41, 3. verschiedene Wortarten: αὐτός τε καὶ ἔχων 8, 55, 3. vgl. 2, 68, 1. τῆς τε δ. ἕνεκα καὶ οἰόμενοι 8, 65, 2. αἰχμαλώτων τε περὶ φυλακῆς καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὖσαν 1, 52, 2. vgl. 6, 101, 5. ἐν νήσῳ τε καὶ χρωμένους 4, 26, 3. vgl. 1, 142, 1. 4, 12, 2. 69, 3. 6, 24, 2. ἀπροσδόκητόν τε καὶ παρὰ λόγον 2, 91, 3. ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι 7, 32, 2. zw. 6, 37, 3. ἐν γῇ ἀποκρότῳ τε καὶ ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες 7, 27, 4. βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς 1, 63, 1. vgl. 4, 36, 3. πολύ τε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐν τῷ ὁμοίῳ στρατευσόμενοι 6, 21, 2. vgl. 37, 3. πολεμίοις τε οὖσι καὶ προσποιήσειν 3, 94, 3. vgl. 4, 3, 3. τῶν τε ἄλλων καὶ ὅτι 7, 60, 1. ἀκούσαντες τῆς τε ἀγγελίας καὶ ἐπειδὴ — 5, 44, 1. τῷ τε ὕδατι χρώμενοι καὶ ὁπότε — 7, 4, 6. vgl. 5, 58, 1. διά τε τὸ εἰπεῖν καὶ φόβῳ 4, 88. ἀπορώτατον τό τε μὴ οἷόν τε εἶναι καὶ ὅτι — 7, 14, 1. τῷ τε μεμονῶσθαι καὶ ὅτι 4, 126, 1. τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἵ 4, 74, 3. κατά τε τὸ διάφορον καὶ ὅτι 2, 27, 2. vgl. 3, 86, 2. πρός τε Πλαταιῶν καὶ εἴ τις 3, 21, 1. τῇ ἀποκλήσει καὶ εἰ 4, 85, 2. περί τε — καὶ μή 4, 70, 1. βουλόμενός τε καὶ ὅπως 5, 45, 3. ὥσπερ τε προεδέδοκτο καὶ τῶν Σ. ἐναγόντων 7, 18, 1. ἔς τε τὴν Λ. πέμπων καὶ προσεποιεῖτο 1, 57, 2. vgl. 5, 61, 3. 7, 47, 2. ein rel. u. ein selbständiger Satz 6, 11, 1. ὅπως τε καὶ ἤν 6, 96, 3. zw. bei selbständigen Sätzen, von denen der eine für e. temporalen steht 8, 53, 1. τε οὐ — καί 2, 101, 3. (οὔτε — τε οὐ 1, 5, 2.) καὶ — τέ 1, 9, 3. καὶ — τε — καί 3, 7, 2. 6, 30, 3. 103, 4. τέ — δέ 6, 83, 1. vgl. μέν. μήτε — τε 2, 49, 3. τε δή 7, 13, 3.

Τεγέα 5, 32, 2. Τεγεᾶται 5, 67, 2.

τειχήρεις ποιεῖν 2, 101, 1.

τειχίζεσθαι 1, 93, 5.

Τείχιον 3, 96, 1.

τείχισμα 3, 34, 3. 103, 2. 5, 3, 1.

τειχισμός 5, 17, 2. 8, 14, 3.

τειχομαχεῖν 1, 102, 1. 7, 79, 1.

τεῖχος 1, 116, 2. 4, 57, 1. 5, 77, 1. ἐν τῷ τ. 3, 68, 3. τὰ μακρὰ τ. 1, 69, 1. 5, 52, 2. 82, 4. μακρόν 4, 69, 2. 5, 10, 6. 52, 2. ohne Art. 1, 101, 2. 3, 3, 3. 50, 1. 4, 133, 1. 8, 69, 1.

τεκμαίρεσθαι 1, 1, 1. 3, 53, 2.

τέκμαρσις 2, 87, 1.

τεκμήριον 1, 1, 2. 34, 2. 2, 50. τ. δέ 2, 15, 3. 3, 66, 1.

τεκμηριοῦν 1, 3, 3. 3, 104, 7.

τέκνωσις 2, 44, 2.

τέκτων 5, 82, 4.

τελεῖν 2, 97, 2.

τέλεια ἱερά 5, 47, 10.

τελευταῖος 4, 38, 2. 125, 3. τὸ τ. 8, 8, 3. τὰ τ. 1, 24, 3.

τελευτᾶν. λόγου 3, 59, 3. ἐς 1, 51, 2. 3, 104, 5. 4, 109, 1. ἐπί 8, 90, 5? τελευτῶν 2, 47, 3. 6, 53, 3. Ao. 4, 72, 4?

τέλος. zuletzt 5, 50, 4. ἔχειν 4, 118, 7. 5, 41, 3. οἱ ἐν τέλει, τὰ τέλη 1, 10, 6. 3, 36, 4. 4, 15, 1. τὰ τ. ἔχειν 5, 47, 11? 7, 73, 1. Geschwader 1, 48,

2. 2, 22, 2. κατὰ τέλη 6, 42. Kosten 4, 60, 2. 6, 16, 4.
τέμενος 3, 70, 3. 6, 99, 4.
τέμνειν 2, 98, 1. 100, 1. 6, 7, 1. τῆς γῆς 1, 30, 2. ταμεῖν 1, 81, 2.
τέρπεσθαι 6, 83, 3.
τεσσαρακοστή 8, 101, 1.
τέττιξ 1, 6, 2.
Τεύτλουσσα 8, 42, 3.
τέχνη 5, 18, 1. 7, 70, 7.
τέως μέν 5, 7, 1.
τῇ μέν 6, 66, 2.
τῇδε. οἱ τ. 6, 21, 2.
Τήνιοι 7, 57, 3.
τηρεῖν 2, 3, 3. 4, 26, 4. 108, 1. 5, 82, 1. 6, 2, 4. 7, 80, 1. mit dem Part. 6, 100, 1.
τήρησις 7, 86, 1.
τιθέναι νόμον 5, 105, 2.
τίθεσθαι. τὰ ὅπλα 2, 2, 4. 7, 3, 1. τὸ παρόν 1, 25, 1. vgl. 5, 80, 1. εὖ τὴν εὐτυχίαν 4, 17, 3. vgl. 1, 41, 3. 4, 120, 4? zw. 4, 59, 3. 6, 11, 5. τὰ ξυμφέροντα εὖ 1, 76, 1. πόλεμον 1, 82, 5. 8, 84, 3.
τιμᾶν 3, 9, 2. τὰ μέγιστα 4, 20, 3. vgl. 120, 4. τὸ τιμώμενον 2, 63, 1. τιμήσεσθαι 2, 87, 5.
τιμή 2, 36, 1.
τιμωρεῖσθαι 3, 67, 1. 7, 77, 3.
τιμωρία 1, 25, 1. 4, 62, 3. 6, 93, 2. τινός 3, 63, 1. ἁμαρτημάτων 2, 53, 3.
τὶς 3, 111, 2. 5, 34, 2. 6, 61, 3? eingeschoben 5, 82, 4. anders τὶ 2, 45, 2. voranstehend 6, 7, 1? ὑπό τινων ἀεὶ πλειόνων 1, 2, 1. νεώτερός τις 1, 42, 1. vgl. ἄλλος. ἐνιαυτόν τινα 3, 68, 2. ὀλίγοι τινές 2, 17, 1. 3, 5, 1. τινὲς ὀλίγοι 3, 7, 3. 4, 110, 2. 7, 74, 3. πολλῷ τινι 6, 1. ἑπτά τινες 7, 34, 4. οὐ πολλοί τινες 6, 51, 2. τινὲς οὐ πολλοί 6, 94, 3. vgl. 2, 78, 3. 7, 82, 1. τινὲς δύο 8, 100, 5. διακοσίους τινάς 8, 21, 1. ἑβδομήκοντά τινες 7, 87, 4. vgl. τοιόσδε. οἱ μέν τινες 2, 4, 2. 90, 4. οἱ δέ τινες 2, 90, 4. 6, 15, 1. τὸ δέ τι καί 1, 107, 3. τινὲς οἱ μὲν 5, 54, 3. μέρος τι 1, 23, 3. 4, 30, 1. τὸ βραχύ τι τοῦτο 1, 140, 6. τι τὸ πλέον 4, 27, 3. βραχύ τι τὸ πρὸς θάλασσαν 7, 2, 4. προσεῖναί τι τὸ εὔλογον 4, 87, 2. αὐτός τις 1, 40, 4. 6, 77, 2. πᾶς τις 1, 20, 1. 2, 41, 1. 3, 13, 6. 7, 60, 2. τὶς ἕκαστος 6, 31, 4. τὶς man 3, 55, 2. 5, 10, 15. 6, 10, 3. 48, 2. vgl. 7, 61, 1. für ὅστις 4, 61, 4. für τινές 1, 2, 1. 2, 37, 1? 41, 2. 3, 46, 4. 56, 3. 5, 109. 6, 22, 1. 7, 29, 2? e. Plu. angefügt 2, 53, 1. auf e. Plu. bezogen 4, 85, 3. vgl. 7, 75, 3. τινές 1, 2, 2. τινὲς οἱ — 8, 98, 1. vgl. 2, 25, 4. τινὲς τῶν — 8, 73, 2. τινάς für τινά 3, 36, 4. 4, 69, 1. ausgel. 4, 44, 2. 5, 52, 2. τὶς man 4, 13, 3. 62, 1. 5, 14, 3. b. Ipv. 5, 10, 5. b. σημαίνει 7, 50, 3. Jemand 4, 62, 1. jeder 6, 31, 5. jegliche 5, 31, 4. τὶ 2, 85, 4. 3, 11, 2. 6, 16, 5. 52, 2. εἴ τι — πάντα 5, 46, 3. τὶ αὐτῶν 1, 83, 2. 87, 3. 6, 40, 2. τὶ στασιασμοῦ 4, 130, 1. ποιεῖν τι 2, 74, 2. εἰπεῖν τι 8, 92, 11. vgl. λέγειν 6, 40, 2. πάσχειν τι 4, 15, 2. 124, 4. ξυγχωρεῖν τι 4, 22, 3. Manches 4, 63, 1. zum Theil 1, 107, 4. irgend 6, 25, 3. 8, 14, 3. μή τι für μηδέν 1, 126, 1. 2, 5, 1. 6, 40, 2. (μή τις 5, 26, 2. 7, 68, 2.) entbehrlich 1, 65, 1. 2, 91, 3. 4, 67, 2. 6, 21, 1. (1, 58, 2.) μᾶλλόν τι 1, 49, 2. τὶ μᾶλλον 1, 13, 1. 4, 21, 4. 7, 57, 1. vgl. 6, 79, 2? τὶ ἐμπειρότεροι 2, 89, 2. 1, 49, 1? τὶ ἄγαν 7, 50, 4. διαφερόντως τι 1, 138, 3. τάχα μέν τι 8, 94, 2. πάνυ τι 8, 71, 1. σχεδόν τι 3, 68, 3. ἄττα 8, 108, 3. τινά nicht elidirt 7, 1, 4. τού in der Stellung des Artikels 6, 34, 2. 7, 75, 7. εἴ τις, τι 7, 33, 6. εἴ τις, τι μή 1, 72, 2. 5, 26, 2. (8, 2, 1.) vgl. εἰ.
τίς 1, 81, 2. τίνα οἴεσθε ὅντινα οὐ 3, 39, 6.
τιτρώσκειν 4, 14, 1.
τοί 2, 41, 2.
τοιόσδε 1, 31, 3. 6, 8, 3. 32, 3. τοιόνδε 4, 67, 2. 5, 71, 1. 6, 88, 1. τ. τι 2, 75, 4. 3, 97, 1. Zus. zu 4, 46, 3. 5, 45, 2. 6, 64, 3. 8, 50, 1. οἱ τοιοίδε 2, 64, 1. ἡ τοιάδε ξυμφορά 4, 10, 1. τὸ τοιόνδε 2, 36, 1. 3, 42, 4.
τοιοῦτος 1, 21, 1. 3, 42, 4. 58, 4. 5, 11, 3. 8, 89, 3. ἡ τ. διάνοια 5, 105, 3. vgl. 6, 17, 3. ἡ ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζετο 4, 77, 1. vgl. 2, 78, 3. 6, 44, 1. ὁ τοιοῦτος 3, 30, 2. 38, 4. 4, 18, 3. 5, 105, 3. 6, 16, 5. τὸ τοιοῦτον 1, 76, 2. 4, 56, 1. 67, 5. 6, 9, 2. 60, 2. 7, 50, 4. 81, 3. 87, 2. 8, 51, 2. ἐν τῷ τ. 3, 81, 4. 7, 69, 3. ἐκ τοῦ τ. 4, 83, 2. 8, 47, 1. διὰ τὸ τ. 7, 86, 4. τὰ τ. 2, 47, 3.
τοιουτότροπος 2, 8, 2. 8, 84, 3.

τοκῆς 2, 44, 1.
τόλμα 1, 90, 1. 3, 82, 3. 6, 31, 6. 36, 1.
τολμᾶν 1, 32, 4. 2, 40, 3. 3, 56, 3 (Zus.) 82, 5. 4, 28, 2. 73, 5. 123, 2. 5, 76, 3. 6, 34, 8. 56, 3. ohne Object 2, 43, 1. 5, 76, 3. Ao. 6, 34, 2.
τολμηρόν, τό 1, 102, 2.
τολμητής 1, 70, 2.
τομή 2, 76, 3.
τοξόται 8, 98, 1.
τόπος 6, 54, 4?
τόσος 4, 28, 3. vgl. zu 1, 37, 3.
τοσόσδε 1, 23, 2. 2, 12, 3. τοσῇδε τῇ παρασκευῇ 6, 43, 1. für τοσοῦτος 6, 2, 6. 7, 58, 1.
τοσοῦτος 2, 11, 6. 7, 81, 3. τοσαύτη ἡ παρασκευὴ διέπλει 6, 44, 1. δὶς τ. 6, 37, 2. ἕτερος τ. eb. vgl. § 3. τοσοῦτον κρατῆσαι 8, 1, 3. διὰ τοσούτου 2, 29, 3. ἐν τοσούτῳ 6, 64, 1.
τότε 1, 101, 2. 137, 4. 3, 64, 2. 8, 23, 4. Erzähltes bezeichnend 3, 57, 3. 69, 1. 4, 46, 1. 101, 2. 123, 2. 5, 4, 3. 6, 1. 16, 6? 7, 31, 2. 57, 10. 81, 2. 8, 20, 1. 23, 3. 31, 1. 32, 2. 40, 3. 62, 2. 73, 1. 86, 1. 6. 90, 1. 103, 2. καὶ τότε 1, 107, 3. 4, 80, 3. 5, 71, 2. mit erg. Verbum 1, 86, 2. τότε δή 1, 58, 1.
τράπεζα 1, 130, 2.
τρεῖς καὶ δέκα 3, 69, 1. 79, 1. 8, 22, 1. 88, 1. τρία 3, 40, 2.
τρέπειν. ἐς γέλωτα 6, 35. ὁδοὺς τραπόμενοι 5, 10, 10. τετραμμένος 4, 106, 2. τὰς γνώμας πρὸς τὰς ξυμφοράς 1, 140, 1. Med. mit dem Inf. 2, 65, 6. mit e. Adv. 5, 9, 2.
τρέφεσθαι 2, 44, 1.
τριακοντούτης 1, 23, 4. 5, 14, 3.
τρίβειν 7, 48, 6. τρίψεσθαι 6, 18, 7. τριβῆναι, τριφθῆναι 2, 77, 3.
τρίπους 1, 132, 2. 3, 57, 2.
τρὶς ἐννέα 7, 50, 4.
τροπαῖον 1, 30, 1. τινός 2, 92, 3.
τροπὴ γίγνεται 1, 49, 6. τροπαί 8, 39, 1.
τρόπος 1, 8, 3. 4, 44, 2? 5, 7, 2. 6, 54, 4? τοιούτῳ τ. 6, 97, 3. ὅτῳ τ. 1, 107, 3. ἐκ παντὸς τ. etc. 6, 34, 2.
τροπωτήρ 2, 93, 2.
τροφή 6, 93, 4.
τρύειν, τρυχοῦν 7, 28, 3.
Τρῳάς 1, 131, 1.
ττ zw. 5, 45, 3. 71, 2. 8, 71, 1.
τυγχάνειν 2, 35, 3. 74, 2. 3, 39, 7. 42, 3. 4, 25, 1? 63, 3. 93, 4? 5, 111, 5? γνώμης 3, 42, 5. ὑμῶν ξυγγνώμης 7, 15, 5. mit dem Part. 1, 70, 4. 3, 8, 2. 4, 73, 3. 124, 4. 5, 98. das Part. erg. 1, 142, 4. 4, 93, 4. 5, 20, 2. 8, 48, 5. 95, 2. ohne Part. 1, 32, 2. 120, 4. 2, 87, 3. 4, 26, 3.
τυραννεῦσαι 6, 55, 2.
τυραννίς 1, 17, 1.
τύραννος 3, 62, 2. πόλις 1, 122, 3. οἱ τ. 2, 15, 4.
τύχη. τὸ τῆς τ. 3, 59, 1. 4, 18, 2. 7, 61, 2. τὰ τῆς τ. 4, 55, 4. τύχης ταμίας 6, 78, 3. ἐν τ. γίγνεται 4, 73, 3. τύχαι 1, 84, 3. ἐς τύχας 1, 69, 4. περιίστασθαι 1, 78, 2.

Ὑακίνθια 5, 23, 4.
ὕβρις 6, 28, 1.
ὑγιής 3, 75, 3. σῶς καὶ ὑ. Zus. 3, 34, 4.
ὕδωρ 2, 5, 1. 3, 22, 1. 6, 70, 1. 7, 79, 2. ἐξ οὐρανοῦ 2, 77, 4.
υἱός, οῦ, έος 1, 13, 5. 111, 1.
Ὑκκαρικός 7, 13, 3.
ὕλη 2, 75, 2.
ὑμνεῖν 2, 42, 1.
ὑπάγειν 4, 126, 6. 8, 10, 2. εσθαι 7, 46.
ὑπαγωγή 3, 97, 3.
ὑπακούειν 1, 26, 3. 139, 2. 5, 98. τινός, τινί 6, 82, 2. ὑπακοῦσαι 5, 92, 2.
ὑπαίθριος 1, 134, 2.
ὑπαναλίσκειν 3, 17, 2.
ὑπαπιέναι 3, 111, 1.
ὑπάρχειν 4, 18, 1. 6, 87, 4. 8, 48, 5. τι αὐτοῖς ἐκ τοῦ Ἄργους 5, 83, 1. ἀπ' ἀλλήλων σωτηρία 6, 86, 3. κεκλῆσθαι 5, 9, 7. ὥσπερ ὑπῆρχε 3, 109, 3. ὑπάρχον 1, 124, 1. τὸ ὑπάρχον 7, 67, 1. τὰ ὑπάρχοντα 1, 141, 1. 145, 5. (ὡς) ἀπό, ἐκ τῶν ὑ. 7, 76. πρὸς τὰ ὑ. 6, 31, 6. anfangen. οἷσπερ, ἅπερ 2, 67, 4. ὑπῆρκτο 1, 93, 2.
ὕπαρχος 8, 31, 1.
ὑπεῖναι 6, 87, 4. 8, 36, 1.
ὑπειπεῖν 1, 35, 4.
ὑπεκκεῖσθαι 1, 89, 3. 137, 3. 8, 31, 2.
ὑπεκτίθεσθαι 1, 89, 3.
ὑπεκτρέχειν 3, 34, 2.
ὑπενδιδόναι 2, 64, 3.
ὑπεξαιρεῖν 4, 83, 2. εῖσθαι 8, 70, 2.

ὑπεξανάγεσθαι 3, 74, 3.
ὑπεξέρχεσθαί τινα 3, 34, 2.
ὑπέρ. τινός 1, 141, 6. pleon. 7, 13, 3. von der See 1, 112, 2. 137, 3. τὶ 2, 35, 2. 8, 8, 1. ὑπὲρ (τοὺς) μυρίους 4, 93, 3. von der Zeit 1, 41, 2?
ὑπεραυχεῖν 4, 19, 3.
ὑπερβάλλειν 2, 35, 3. 6, 23, 1. 8, 56, 4. 104, 4.
ὑπερβιάζεσθαι 2, 52, 2.
ὑπερβολή 2, 45, 1. 3, 82, 3. 6, 31, 6. 8, 89, 4.
Ὑπέρβολος 8, 73, 2.
ὑπερεκβάλλειν 8, 104, 4.
ὑπερέχειν 3, 23, 5. 107, 3.
ὕπερθεν 5, 59, 3.
ὑπερισθμίζειν 3, 15.
ὑπερόπτης 3, 38, 4.
ὑπεροραν 5, 6, 3. 28, 1. 6, 11, 3. 7, 42, 3.
ὑπερόριος 8, 72, 2.
ὑπεροψία 1, 84, 3.
ὑπερτείνειν 2, 76, 3.
ὑπέρυθρος 2, 49, 3.
ὑπερφαίνεσθαι. λόφου 4, 93, 3.
ὑπερφέρειν 1, 81, 1. 3, 15. 81, 1.
ὑπερφρονεῖν. τινά 6, 68, 2. Ps. 6, 16, 4.
ὑπέρφρων 2, 62, 5.
ὑπεύθυνος 3, 43, 3.
ὑπέχειν 7, 21, 3. δίκην Zus. 3, 53, 1.
ὑπήκοον, τό 6, 69, 5. ὁ ὑ. 2, 41, 2.
ὑπηρεσία 1, 143, 1. 6, 31, 3. 8, 1, 2.
ὑπηρέσιον 2, 93, 2.
ὑπηρετεῖν 4, 108, 5.
ὑπισχνεῖσθαι 2, 95, 2. Inf. erg. 5, 38, 5.
ὕπνος. πρῶτος 2, 2, 1. ὕπνον αἱρεῖσθαι 2, 75, 2.
ὑπό. I) mit dem Ge. 4, 96, 4? 5, 66, 2? κήρυκος 6, 32, 1. ὑπὸ αὐλητῶν 5, 70. durch Vermittelung 2, 79, 2. bei γίγνεσθαι 4, 74, 4. 85, 1. ἀποθνήσκειν 3, 96, 1. ἀναστῆναι 1, 8, 2. verd. 5, 74, 1. ἐκπίπτειν 1, 131, 2. κατέρχεσθαι 8, 68, 3. πληγὰς λαβεῖν 5, 50, 3. αἰτίαν ἔχειν 6, 46, 4. bei Substantiven 1, 130, 1. 141, 6. 8, 21, 1. 64, 2. vor, wegen 2, 85, 4. 4, 34, 2. 44, 3. 5, 105, 1. 6, 37, 3. 103, 4. 7, 44, 3. 8, 41, 2. 105, 1. ὑπὸ χρημάτων 7, 48, 4. ὑπὸ σπουδῆς 3, 33, 3. zw. 7, 64, 2.
II) mit dem Da. 3, 59, 2.
III) mit dem Ac. 2, 15, 3. 76, 1. 79, 2. 99, 2. 5, 10, 2. ὑπό τινα εἶναι 6, 86, 3. γίγνεσθαι 1, 110, 1. um 1, 100, 3. 4, 2, 1. 7, 28, 4.
ὑπογράφειν 5, 56, 3.
ὑποδεής 3, 11, 2. 4, 20, 3. έστερα 1, 10, 3. 2, 89, 4. 3, 45, 5.
ὑποδέχεσθαι 1, 25, 3. 3, 12, 1. 6, 22, 3.
ὑποδοχή 7, 74, 2.
ὑποδύεσθαι 3, 12, 1.
ὑπόθεσις 3, 66, 2.
ὑποθορυβεῖν 4, 28, 1.
ὑποκαταβαίνειν 7, 60, 3.
ὑποκεῖσθαι 3, 84, 3.
ὑποκρίνεσθαι 7, 44, 6.
ὑπολαμβάνειν 1, 121, 2. 6, 28, 2. 58, 2. 8, 105, 3. für προλ. 1, 68, 4. entgegnen 5, 49, 3. 85, 2.
ὑπολείπειν. λόγον 8, 2, 2. εσθαι 1, 140, 5. 3, 40, 5. 84, 3. 7, 75, 3.
ὑπόλοιπος 4, 90, 4. 8, 69, 3. τὰ ὑ. 1, 75, 2.
ὑπολύειν. ζεύγη 4, 128, 3.
ὑπομένειν 1, 115, 4. ἐς ἀλκήν 3, 108, 1.
ὑπομιγνύναι 8, 102, 1.
ὑπόμνημα 2, 44, 2.
ὑπόμνησις. τινός 1, 137, 4. 4, 17, 2. 95, 1.
ὑπονειφομένη νύξ 3, 23, 5.
ὑπονοεῖν 3, 82, 4. 6, 83, 3.
ὑπόνοια 2, 41, 2. 5, 87.
ὑπονομηδόν 6, 100, 2.
ὑπονοστεῖν 3, 89, 2.
ὑποπέμπειν 4, 46, 3.
ὑποπίπτειν 7, 40, 5.
ὑποπτεύειν 6, 79, 2. (ἔς) τινα 4, 51. εσθαι 6, 86, 1. 8, 66, 2. ὑποπτεύεται mit d. Inf. 6, 61, 3. ὁ πόνος μή 2, 62, 1. vgl. 3, 53, 2.
ὑπόπτης 6, 60, 1.
ὕποπτον (τό) 1, 90, 2. 4, 78, 2. 6, 85, 3. 89, 1.
ὑπόπτως 6, 53, 2. 8, 66, 4. 68, 2. 88, 10.
ὑποσημαίνειν 6, 32, 1.
ὑπόσπονδος 1, 63, 3. 103, 1. 2, 70, 2. 3, 7, 3. 6, 59, 5. 97, 4.
ὑποτείνειν 7, 36, 2. 8, 48, 1.
ὑποτειχίζειν 6, 99, 2.
ὑποτείχισις 6, 100, 3.
ὑποτείχισμα 6, 100, 1.
ὑποτελεῖν 3, 46, 1.
ὑποτελής. φόρου 1, 19, 66.

ὑποτιθέναι 1, 138, 2. 3, 45, 4. 4, 65, 4. εσθαι 5, 90.
ὑποτοπεῖν, εύειν 2, 5, 3. 8, 76, 1. mit dem Inf. Ao. für Fu. 3, 24, 1.
ὕπουλος 8, 64, 3.
ὑπουργεῖν 7, 62, 3.
ὑποψία ἐς 4, 27, 3. 6, 61, 3. ὑποψίαι 8, 92, 4.
ὑποχωρεῖν 2, 79, 5? 7, 70, 8? 8, 45, 1. ὄχλον 2, 88, 2.
ὕπτιος 7, 82, 3.
ὕστατος 8, 103, 2.
ὑστεραῖος 1, 44, 1. 5, 46, 1. 7, 11, 2.
ὑστερεῖν 2, 80, 4. 8, 100, 4. τινός 3, 31, 2.
ὕστερον 1, 3, 3. 4, 122, 3. χρόνῳ 1, 8, 3. ὕ. οὐ πολλῷ 1, 18, 5. 4, 121, 1. ἔπειτα ὕ. 2, 9, 1. οὕτως ὕ. 3, 96, 2. ὕ. ἢ ἀποστῆναι 6, 4, 3. zu spät 2, 80, 4. ὕ. τῆς μάχης 5, 75, 3.
ὕστερος 1, 3, 3. 3, 38, 4. ὕστερα γενόμενα 1, 14, 1. ὕστερος ἀφικνεῖται 4, 90, 1. ὑστέρα ἐπικατάγεται 3, 49, 3. ὑστέρῳ ἀναχωροῦντι 7, 81, 4. nachstehend 8, 41, 1. αὐτῆς 3, 49, 3. οὐδενός 1, 91, 4. vgl. 7, 77, 2. 8, 68, 2. ἐν ὑστέρῳ 8, 27, 2.
ὑφαιρεῖν 3, 13, 6. 31, 1. τινός 1, 42, 2.
ὑφαντά 2, 97, 3.
ὑφηγεῖσθαι 1, 78, 3.
ὑφίστασθαι 4, 39, 2. 8, 68, 3. τινά, τινί 2, 61, 3. 7, 66, 2. vgl. 1, 144, 5. ἀγῶνας mit d. Inf. 3, 57, 3.
ὕφυδρος 4, 26, 5.
ὑφορμίσασθαι 2, 83, 3.

φαίνεσθαι 1, 122, 3. ἐν παύλῃ 6, 60, 2.
φάκελος 2, 77, 2.
Φαληρικὸν τεῖχος 2, 13, 6.
φάναι. φαίησαν 8, 53, 4. mit dem Inf. Ao. 5, 22, 1. φασίν 6, 17, 5. ἔφη 6, 72, 3? ἔφασαν 1, 28, 2? 91, 4? φήσει 6, 39, 1.
φανερός 1, 17, 2. 102, 2. 2, 15, 4. 4, 11, 3. 74, 4. οὐ φ. 6, 61, 5. ἐκ τοῦ φ. 4, 79, 2. ἐς τὸ φ. 1, 6, 3. 23, 5. 42, 2. ἐπὶ φανεροῖς 1, 69, 2.
φανερῶς 4, 123, 1.
φάραγξ 2, 67, 4.
φάρμακον 1, 138, 5. 2, 48, 1.
Φαρνάκης 1, 129, 1. 5, 1, 2. 8, 6, 1. 58, 1.
φάσκων. οὐ φ. 8, 52, 2.
φαῦλος 1, 126, 5. 3, 37, 3. 6, 18, 7. 7, 77, 2. zweier u. dreier End. 4, 9, 1. 6, 21, 1.
φαύλως 1, 126, 5.
φειδώ 7, 81, 6.
φερέγγυος 8, 68, 3.
φέρειν. μισθόν 3, 17, 2. 8, 97, 1? κόσμον 4, 17, 1. ἀλλήλους 1, 7, 2. ὀργῇ etc. 1, 31, 1. ἐς ὑμᾶς 6, 41, 2? vgl. 8, 67, 1. übertragen 2, 60, 3. χαλεπῶς τινος 1, 77, 2. αἱ γνῶμαι ἐπὶ τὸ αὐτό 1, 79, 2. φέρεσθαι 4, 87, 2. εὖ, καλῶς 2, 60, 2. ἀξίωσιν ἀρετῆς 1, 69, 2.
φεύγειν 2, 61, 1. τοὺς φεύγοντας οὐ κατῆγον 8, 70, 1.
φθάνειν 4, 96, 1. 8, 102, 2. περί τι 2, 91, 3. προσμίξει 5, 72, 1?
φθέγγεσθαι πολυειδῆ 7, 71, 4.
φθείρειν 1, 2, 2. 24, 2. 30, 3. 141, 6. φθερεῖσθαι 7, 48, 6.
φθονεῖν. τινός 3, 43, 1.
φθόνος. τοῦ περιεῖναι 3, 82, 9.
φθορά 7, 27, 2.
φθόρος 2, 51, 2.
φιλέταιρος 3, 82, 3.
φίλιος 5, 41, 3. 7, 53, 1. ἐπίπλους 8, 102, 2.
φιλοδικεῖν 1, 77, 1.
φιλοκαλεῖν 2, 40, 1.
φιλοκρινεῖν 6, 18, 2.
φιλονεικεῖν 3, 82, 8. τὰ χείρω 5, 111, 4.
φιλονεικία 1, 41, 3.
φιλοσοφεῖν 2, 40, 1.
φιλότιμον, τό 2, 44, 3.
φλαύρως 1, 126, 5.
φλέγειν. φλεχθῆναι 4, 133, 1.
φλόγωσις 2, 49, 1.
φλύκταινα 2, 49, 3.
φοβεῖν 4, 56, 2. φοβεῖσθαι. τινί 3, 98, 4. μάχῃ 4, 130, 3. τινὰ μή 4, 1, 1. 108, 2. 8, 5. 8, 108, 3. mit d. Inf. 5, 105, 2. πεφοβῆσθαι 1, 144, 1.
φοβερός 2, 3, 3. τὸ κοινῶς φ. 4, 61, 4. τὸ φ. τοῖς 7, 63, 3.
φόβος 2, 87, 3. 7, 61, 1. καρποῦ 4, 84, 2. μετὰ φόβου 7, 75, 2. διὰ φόβου εἶναι 6, 34, 2. φόβοι 7, 80, 2.
Φοίνισσαι νῆες 8, 87, 2.
φοιτᾶν 6, 104, 1. 8, 18, 1.
φορμηδόν 2, 75, 2. 4, 48, 3.
φόρος 1, 96, 2. als Präd. 2, 13, 3.
φορτίον 2, 77, 2.
φράζειν 3, 15.

φράγνυσθαι 3, 3, 4.
φρέατα 2, 48, 1.
φρονεῖν 5, 85, 1. τὶ 5, 7, 2. τὰ σφέτερα 3, 68, 2. vgl. 8, 31, 1. κακῶς φρονῆσαι 6, 36, 1.
φρόνημα 2, 43, 3. 62, 5. 3, 45, 3. 5, 43, 2. ἐν φ. εἶναι 5, 40, 3.
φρόνησις 1, 75, 1.
φρουρεῖν 3, 17, 2.
φρουρικόν 5, 80, 3.
φρούριον 1, 142, 2. 8, 84, 2. ἡ Λήκυθος τὸ φ. 4, 113, 2. 7, 3, 4.
φρύγανα 3, 111, 1.
φρυγανισμός 7, 4, 6.
φρύγειν 6, 22, 2.
φρυκτοί 2, 94, 1. 3, 22, 5.
φρυκτωρεῖσθαι 3, 80, 2.
φρυκτωροί 8, 102, 1.
φυγαδικός 6, 92, 1.
φυγάς. τινός 6, 92, 2.
φυγγάνειν 7, 44, 8.
φυγή 8, 64, 2. φυγαί 1, 23, 2.
φύειν. πέφυκε 4, 61, 4. δίχα 4, 61, 3. impers. mit d. Inf. 2, 64, 3.
φυλακή 4, 96, 6. 97, 1. 7, 17, 3. 8, 29, 1. 102, 2. τινός 7, 4, 7. 70, 6. ἔργων 3, 82, 6. φυλακὴν παρέχειν 3, 33, 3. καθίστασθαι 4, 82. διὰ φυλακῆς 7, 8, 3. ἔχειν 2, 81, 3. ἐν φ. εἶναι 2, 13, 6. 3, 74, 3.
φυλακτήριον 4, 31, 1.
φύλαξ 1, 115, 5. 6, 34, 4. 8, 73, 4.
φυλάσσειν 2, 3, 3. 4, 26, 5. 7, 25, 3. μή mit d. Inf. 3, 23, 1. 7, 17, 1. τινὰ μή 3, 105, 2. εσθαι 4, 11, 3. πολλά 6, 87, 2.
φυλή 3, 90, 2. 6, 98, 4. 101, 4. 7, 69, 2. 8, 92, 5.
φυλοκρινεῖν 6, 18, 2.
φυρᾶν. οἴνῳ 3, 49, 2.
φυλακή 7, 85, 2?
φύσις 1, 76, 3. φύσεως ἰσχύς 1, 138, 3. παρὰ φύσιν 6, 17, 1.
φυτεύειν 1, 2, 1.
Φυτία 3, 106, 2.
Φώκαια 8, 31, 2.
Φωκῆς 2, 9, 1. 3, 95, 1.

Χαιρώνεια 1, 113, 2.
χαλαρός 2, 76, 3.
χαλεπαίνειν 3, 82, 4.
χαλεπός 3, 42, 3. 4, 9, 3. 7, 47, 2. ἄρξαι 7, 14, 1. 44, 3. 51, 1. χαλεπώτερα 4, 86, 3.
χαλεπότης 1, 84, 3. χωρίων 4, 33, 3.
χαλεπῶς 1, 2, 1. 2, 14. 16. 3, 93, 2. 4, 62, 2. τε καὶ μόλις Zus. zu 4, 36, 2. φέρειν τινός 1, 77, 2. χαλεπωτέρως 2, 50, 1.
χάλιξ 1, 93, 3.
Χαλκιδεύς 8, 6, 5.
χαλκίοικος 1, 128, 2.
χάραξ 3, 70, 3.
χαρίζεσθαι 3, 40, 3.
χάρις 3, 37, 2. τινός 3, 67, 4. κεῖται 1, 33, 1. χάριν φέρειν 1, 33, 2. κατατίθεσθαι 1, 33, 1. χάριτι 1, 9, 3. 3, 95, 1. ἐς χάριν 2, 40, 4. πρὸς χ. 3, 42, 5. 7, 8, 2.
χειμάζεσθαι 8, 32, 1.
χειμερινός 2, 70, 2. 6, 21, 2.
χειμέριος ὕδατι 3, 22, 1.
χειμών 2, 1. 3, 21, 2. 4, 6, 2.
χείρ 3, 82, 8. 96, 2. σιδηραῖ 7, 62, 3. τὼ χεῖρε ξυμπλέκειν 4, 4, 2. χεῖρας προΐσχεσθαι 3, 58, 2. διὰ χειρὸς ἔχειν 2, 76, 3. ἐν χερσίν 4, 43, 2. 96, 2? 5, 72, 2. 6, 70, 1. ἐς χεῖρας 8, 50, 3. δέχεσθαι etc. 5, 72, 3. vgl. διά.
χειροτέχνης 6, 72, 2.
χειρουργεῖν 8, 69, 3.
χείρω 8, 45, 3. χεῖρον 6, 89, 1. χείρω, χεῖρον πράσσειν 7, 67, 4.
χέρνιψ 4, 97, 3.
χερσαῖος 7, 67, 2.
χηλή 1, 63, 1. 8, 90, 4.
χιλιόναυς 1, 10, 5.
χίλιοι λογάδες 5, 67, 3.
Χῖοι 3, 10, 3. Sklaven 8, 40, 2.
χλωρός 2, 49, 3.
χοῖνιξ 4, 16, 2.
χρᾶν. ἔχρησε mit d. Inf. 1, 126, 2. χρώμενος u. χρησθέν eb. u. 3, 96, 1.
χρεία 1, 32, 2. 37, 1. 2, 62, 3. 3, 59, 2. χρείας ξυντυχία 1, 33, 1. χρείαν πληροῦν 1, 70, 4.
χρεών 3, 40, 4. εἶναι 5, 49, 3.
χρή 2, 51, 1. oder χρῆν 3, 53, 2. 4, 29, 4. 7, 62, 3. 8, 95, 3.
χρήματα 1, 2, 1. 3, 74, 2. vgl. 1, 49, 4. 6, 97, 4. 7, 17, 1. 25, 3. χρήμασι ζημιοῦν 2, 65, 2. vgl. δύναμις.
χρηματίζειν 1, 87, 4.
χρῆσθαι 4, 4, 1? 65, 3? 132, 2. θαλάσσῃ 1, 3, 4. δικαίοις λόγοις 5, 18, 10. ὡς πολεμίοις 1, 53, 2. ἐς 2, 4, 2. ὅ τι βούλονται 2, 4, 4. πλείω etc. 1, 3,

4. 2, 15, 4. 4, 78, 3. ἐχρησάμην 1, 6, 3. 76, 3. 6, 31, 3.

χρήσιμος 6, 85, 2. zweier u. dreier End. 7, 72, 2.

χρησίμως 8, 94, 1.

χρῆσις 2, 62, 2.

χρησμολόγοι 2, 8, 2.

χρηστὸς ταῦτα 3, 64, 3. κατάλογος 6, 31, 4.

χρονίζειν 6, 49, 1.

χρόνιος 1, 12, 1. 141, 6.

χρόνος 1, 6, 2. zw. 8, 45, 2. 91, 1. χρόνῳ 4, 85, 1. χρόνον 2, 18, 2. τινὰ χ. 6, 7, 2. τοῦ λοιποῦ χ. 8, 29, 1. διὰ χρόνου 2, 94, 3. χρόνου πλῆθος 1, 1, 2. χρόνοι 1, 97, 2. κατὰ χρόνους 1, 117, 3.

χρώς. ἐν χρῷ 2, 84, 1.

χώρα. κατὰ χώραν 1, 28, 3. 4, 76, 4. γίγνεσθαι 3, 24, 3. erg. 6, 92, 1. erg. 5, 18, 6.

χωρεῖν 1, 122, 1. 4. 2, 3, 1. 17, 3. 4, 90, 4. 5, 66, 3. 8, 40, 2. ὁμόσε 92, 9. ἐπὶ πλέον 5, 57, 1. χωρήσειν, χωρήσεσθαι 1, 82, 5.

χωρίον 1, 97, 2. 106. 3, 97, 2? 5, 4, 3. 7, 3, 4?

χωρίς 1, 61, 3.

χῶρος 1, 19, 2.

χῶσις 2, 76, 3. 3, 2, 1.

ψέγεται 5, 86.

ψεύδεσθαι. τῶν σκοπῶν 8, 103, 1. τοσοῦτον τῆς δυνάμεως 4, 108, 3. τὴν ξυμμαχίαν 5, 83, 4. ψεύσασθαι 3, 43, 2. μέγιστον ἐψευσμένη αὐτούς 6, 17, 4.

ψηφίζεσθαι 5, 28, 1. ὥστε 6, 88, 9. vgl. zu 8, 79, 1.

ψῆφον ἐπάγειν 1, 87, 3. ψ. ἀδίκου καταγνωσις 3, 82, 8.

ψιλοί 4, 36, 1. 7, 78, 2. 8, 71, 3. ἀκοντισταί 3, 97, 2. ψιλὴ σκευή 3, 94, 4.

ψιλοῦν 3, 109, 3.

ὧδε 3, 59, 3.

ὠθεῖσθαι 4, 11, 2.

ὠθισμός 4, 96, 2.

ὠνητός 1, 121, 2. 3, 40, 1. 4, 98, 5.

ὥρα. ἔτους 2, 52, 1. 6, 70, 2. ἡλικίας 6, 54, 2.

ὡραῖα 1, 120, 2.

Ὠρωπός 8, 60, 1.

ὥς 3, 37, 5. καὶ ὥς 1, 44, 2. 3, 33, 2. 5, 55, 2. 7, 74, 1. 81, 6. 8, 51, 2. 56, 3. καὶ γὰρ ὥς 8, 87, 3.

ὡς I) wie 1, 120, 2. 4, 104, 2? 5, 57, 2. 6, 2, 2. 7, 36, 2. der Satz zum Folgenden gehörig 2, 21, 2. vgl. 89, 4. 6, 2, 4. ὡς λέγονται 3, 94, 4. vgl. 7, 86, 4. ὡς ἐδόκουν 5, 75, 2. ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν 2, 93, 3. ὡς τάχους εἶχεν 6, 97, 3. 7, 2, 1. ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἔσχεν 7, 57, 1. ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν 6, 44, 2. vgl. 7, 13, 3. ὡς ἑκάστῃ ξυνέβη 1, 98, 2. ὡς ἕκαστοι 1, 3, 4. 107, 4. 2, 21, 3. 4, 32, 2. 5, 4, 2. ὡς ἑκάστοις 1, 113, 1. 6, 76, 3. ὡς ἑκάτεροι 3, 74, 3. ὡς ἂν 1, 33, 1. ὡς ἔργα δύνασθαι 6, 40, 3. ὡς προσῆκον 4, 95, 1. vgl. παρασκευάζεσθαι. ὡς βέβαιον ὂν 1, 2, 3. ὡς καλόν 2, 35, 1. ὡς ἀναμαχούμενοι 7, 61, 2. vgl. 1, 8, 2. 4, 97, 1. 7, 31, 3. 72, 3. ὡς οὐκ ἂν ἔχοντος 1, 90, 2. vgl. 1, 5, 2. 4, 74, 1. 123, 4. 5, 4, 4. 6, 33, 3. 7, 7, 3. 15, 1. ὡς μετέχοντά τινα 8, 66, 4. vgl. 4, 5, 1. 6, 24, 2. ὡς οἰόμενος 6, 32, 3. ὡς Λακεδαιμόνιος 4, 84, 2. ὡς τῷ ἀκατίῳ 4, 67, 5. ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους παρασκευαζώμεθα 1, 84, 4. ὡς ἐς πατρίδα ταύτην 4, 41, 2. ὡς ἐς ἐπίπλουν 1, 50, 5. ὡς ἐς μάχην 61, 3. vgl. 2, 20, 1. ὡς ἐν μεγάλῃ, ἄλλῃ πόλει 2, 65, 7. 5, 43, 1. vgl. 1, 10, 7. 6, 20, 1. 7, 30, 3. ὡς περὶ πατρίδος 6, 17, 2. ὡς πρὸς αἰσθομένους 6, 40, 2. ὡς κατὰ λόγον 6, 25, 3. ὡς ἐκ κακῶν 7, 42, 3. ὡς διὰ ταχέων 4, 96, 1. ὡς ἐξ ὀλίγου 4, 108, 5. ὡς ἐκ σφετέρου 4, 98, 3. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν 2, 3, 3. 7, 74, 1. ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως 6, 54, 3. ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων 7, 76. ὡς πρὸς τὸ μέγεθος 3, 113, 4. ὡς ἐπὶ τυραννίδι 1, 126, 3. ὡς ἐπὶ τούτοις 6, 45, 1. vgl. § 2. ὡς ἐπὶ τιμωρίᾳ 6, 76, 3. ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους 4, 34, 1. ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς 8, 87, 5. ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν, ἰᾳ 1, 48, 1. vgl. 5, 17, 2. ὡς ἐπὶ (τὸ) πολύ 1, 12, 1. 2, 13, 3. ὡς ἐπὶ πλεῖστον 2, 34, 4. 4, 14, 3. 62, 3. vgl. 2, 35, 3. 5, 46, 2. 7, 69, 4. ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον 1, 63, 1. ὡς ἐς ἑξήκοντα 6, 8, 1. vgl. 5, 55, 3. 6, 25, 3. ὡς εἰπεῖν 1, 1, 2. 2, 51, 1. 3, 38, 5. 82, 1. 6, 30, 2. 7, 58, 5. ὡς τἀκριβὲς εἰπεῖν 6, 82, 3. ὡς εἰκάσαι [ἦν] 8, 46, 4. vgl. 4, 36, 3. ὡς παλαιὰ εἶναι 1, 21, 2. synonym mit ὅτε 1, 19. 5, 20, 2. mit ὅτι 3, 64, 2. 5, 9, 2. 4, 65, 3. vgl. 8, 2, 1. nach ἐλπίζειν 5, 9, 2. epexegetisch

8, 83, 2. nicht zuerst 5, 7, 1. mit ὅς 5, 6, 1. vgl. 7, 81, 2. mit ἐπεί, γάρ 1, 124, 2. 5, 46, 3. 111, 5. 7, 15, 1. mit ἐξ οὗ 4, 90, 3. mit πρός 6, 48, 1. ὡς ὤν damit 6, 91, 3.

ὥσπερ 1, 71, 2. 2, 51, 2. 3, 105, 1. 6, 56, 1. 7, 80, 3? nach ὁ αὐτός 2, 55. der Satz aufs Folgende bezogen 2, 89, 4. das Verbum ergänzt 4, 76, 1. 5, 29, 2. 35, 5. 6, 68, 2. ὥσπερ λέγονται 6, 37, 1. ὥσπερ καὶ ἄλλο (τι) 1, 142, 4. 6, 18, 7. vgl. καί II. οὐχ ἑκάς, ὥσπερ ἐκεῖνον, ὄντας 1, 69, 4. vgl. 6, 84, 2. wie denn 8, 57, 2. ὥσπερ ἔπλεον 8, 23, 2. ὥσπερ ἔχουσιν 2, 4, 4. vgl. ἔχειν.

ὥστε 1, 41, 1. 49, 5. 136, 1. 2, 48, 1. 4, 23, 3. 55, 3. 125, 1. 5, 14, 3. 8, 81, 1. 84, 2? τόδε ἔχομεν ὥστε 2, 40, 3. mit dem No. u. Inf. 1, 81, 1. so dass 3, 44, 3. nach δεῖσθαι 1, 119. δοκεῖν 8, 79, 1. ἐπαγγέλλεσθαι 8, 86, 6. ἐπικηρυκεύεσθαι 7, 49, 1. ἐπιστολή 8, 45, 1. παρασκευάζειν 3, 36, 4. πείθεσθαι 2, 2, 4. προθυμεῖσθαι 7, 86, 3. ξυμβαίνειν 5, 14, 1. ἐπιμαχίαν ποιεῖσθαι 1, 44, 1. ψηφίζεσθαι 6, 88, 9. vgl. zu 8, 79, 1. nach τεκμήριον 1, 34, 2. τόδε ἔχειν ὥστε 2, 40, 3. ἐπὶ τοῖσδε ὥστε 2, 70, 2. 3, 114, 3. für ὅπως 2, 40, 4. 6, 90, 3. unter der Bedingung dass 1, 28, 3. 3, 28, 3. u. Zus. § 1. 5, 27, 2. 7, 82, 2. 86, 3. beim Ind. 5, 14, 3. beim Imper. 6, 91, 3. ὥστε οὐ 5, 40, 2.

ὠφελεῖν 5, 23, 1. 6, 33, 4. 8, 96, 4. τὶ 1, 73, 2. nicht τινί 1, 83, 1. ἔς τι 8, 66, 4. μάλιστα 6, 92, 4. μέγιστον 5, 82, 4. μέγιστα 5, 9, 3. πλείω 2, 60, 2. πλεῖστα 8, 66, 4. τὰ εἰκότα 8, 45, 5. εἶσθαι 7, 63, 2. ἐκ 6, 12, 2. ὠφελήσεσθαι 6, 18, 5.

ὠφελία 1, 3, 2. 2, 7, 1. 29, 3. 5, 38, 2. 6, 13, 3. 73. νόμων 3, 82, 5. ἑκατέρων 6, 17, 1. τῇ τάξει 7, 5, 3. (ἐπ') ὠφελίᾳ 1, 123, 2. 3, 82, 5?

ὠφέλιμος 4, 108, 1.

Grammatisches Register.

Accusativ. auf η u. ην 3, 107, 2. 8, 5, 1. 107, 2. auf ιδα 1, 109, 2. βραχύτατον ἀπέχειν 4, 24, 4. τρίτην ἡμέραν 8, 23, 1. τινὰ χρόνον 6, 7, 2. vgl. 4, 118, 7. 5, 18, 2. 47, 3. τὸ ἀπὸ τοῦδε 4, 114, 5. τὰ πρό(τερα) 1, 3, 2. τὸ πρὸς Νεμέας 5, 59, 3. τὰ πρὸς Ἠιόνα 4, 108, 1. τιμωρεῖν τὰ πρὸς Ἀθηναίους 4, 85, 4. δοῦλος δουλείαν 5, 9, 7. χρηστός τι 3, 64, 3. ἄτιμος ἀτιμίαν 5, 34, 3. θέσιν κεῖσθαι 1, 37, 2. πόλεμον στρατεύειν 1, 112, 3. δειπνοποιεῖσθαι ἄριστον 8, 95, 2. πέμπειν τὴν πομπήν 6, 56, 2. στέλλεσθαι πλοῦν 37, 2. νικᾶν Ὀλυμπιάδα, άδι 3, 8. πλινθεύειν τὰ τείχη 4, 67, 1. ἀντέχειν τὰ τοῦ πολέμου 8, 63, 3? σπένδεσθαι τὰ περὶ Πύλον 4, 15, 2. πολιτεύειν τὰ πρὸς τὸ κοινόν 2, 37, 2. ξυνεπαμύνειν τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους 6, 56, 3. δόξαν πιστεύειν 5, 105, 2. ναυμαχίαν ἀπωθεῖν τινα 1, 32, 4. ὅπερ ἡμᾶς ἐκφοβοῦσιν 6, 11, 2. ἐπαινεῖν πολλὰ ἑαυτούς 1, 86, 1. θεραπεύειν ὑμᾶς πολλά 6, 89, 1. ὑμνεῖν τινά τι 2, 42, 1. παραβαίνειν τι οὐδ' ὁτιοῦν 4, 16, 3. τραυματισθεὶς πολλά 4, 12, 1. πολυειδῆ φθέγγεσθαι 7, 71, 4. εὐτακτεῖν πάντα 8, 1, 5. τὰ εἰκότα θαυμάζεσθαι 1, 38, 1. vgl. 8, 84, 3. κινδυνεύειν τὰ δεύτερα, πάντα 6, 78, 4. ἀντίπαλα ναυμαχεῖν 7, 34, 5. ἐναντία βοηθεῖν 3, 55, 2. πολεμεῖν 1, 29, 1. τὰ ἄλλα ξυμπολεμεῖν 1, 65, 2. 8, 46, 5. vgl. 3, 90, 1? ὀλίγα ἀκροβολίζεσθαι 3, 73. διαιτᾶσθαι ὁμοιότροπα 1, 6, 4. ὁμιλεῖν ταῦτα 6, 17, 1. ἥδεσθαι βραχέα 3, 40, 2. πταίειν ἐλάχιστα 4, 18, 3. χρῆσθαι πλείω etc. 1, 3, 4. δεῖσθαι ξύμφορα 1, 32, 1. ἀνθεῖν τὰ κράτιστα 1, 19. ἐπικρατεῖν, ξυμβαίνειν τα πλείω 4, 19, 2. 117, 1. κρατεῖν τοσοῦτον 8, 1, 3. κακοῦν μέγιστον 7, 24, 3. προςξυλλαμβάνειν οὐκ ἐλάχιστον 3, 36, 2. προελθεῖν τὸ πλεῖον 1, 114, 2. προκάμνειν τι 2, 49, 1. πταίειν τι 2, 43, 3. vgl. δεῖσθαι, πείθειν, σφάλλεσθαι. μετριάζειν τι 1, 76, 3. Ac. des Part. für den No. 2, 74, 1. für den Da. 1, 31, 2. 5, 79, 1. für den Ge. 1, 10, 7. wo nicht ohne ἔς 8, 38, 1.

Activ 1, 6, 1. 16.

Adjectiv. ὁ Ἀθηναῖος στρατηγός 3, 102, 2. 5, 3, 1. 8, 23, 1. vgl. 80, 1. ἀμαθεῖς ἀγαθοί 3, 82, 7. vgl. Neutrum. σπονδαὶ Ἀττικαί 5, 29, 3. neben e. Ge. 7, 20, 2. vorangestellt 2, 44, 1. πολύς b. ersten Nomen 6, 49, 3. τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον 1, 37, 3. vgl. Possessiv. τὰ κοινὰ ξύμφορα 1, 91, 3. prädicativ 1, 40, 4. 2, 62, 3. beim Artikel 1, 6, 1. 49, 4. 2, 43, 2. 76, 3. 4, 17, 2. 122, 3. 8, 39, 3. τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἴρειν 1, 90, 3. vgl. 2, 75, 4. ξύμφορος ἡμῖν ἀπαράσκευος ὤν 6, 84, 3. vgl. 85, 2. τὸ σωφρονέστατον 3, 62, 2. τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου 5, 66, 3. Adjective auf ιος 6, 43, 1. auf ίς 1, 138, 1. 3, 112, 3. auf άς 1, 131, 1. 6, 62, 2.

Adverbium 2, 84, 2. 5, 9, 2. Stellung 2, 5, 4. 7, 3. 18, 1. 4, 39, 1. satzartig 1, 21, 1. 2, 87, 2. mit dem Ge. 1, 36, 3. bei e. Subst. 1, 105, 3. 6, 91, 2. ξυσταδὸν μάχαι 7, 81, 5. vgl. λογάδην. ἐγγύτατα τούτων αἰτία 7, 86, 4. vgl. ἤδη. ἢ — ἐς χωρία 4, 9, 3. Adv. der Ruhe bei e. Verbum der Bewegung 1, 134, 3. 2, 86, 1. 3, 71, 1. ἄνωθεν

für ἄνω 2, 102, 2. vgl. 99, 1. Vgl. τέ u. οὔτε.

Anakoluthien 1, 36, 4. 58, 1. 121, 4? 137, 4. 62, 2. 72, 1. 82, 2. 2, 5, 3. 7, 2. 40, 3. 49, 3. 3, 34, 3. 68, 1. 4, 23, 2. 27, 3. 80, 3. 5, 41, 2. 6, 18, 4. 24, 2. 31, 3. 72, 4. 77, 1. 91, 6. 92, 2. 7, 2, 1. 3, 1. 17, 2. 74, 1. 8, 48, 6. 87, 3. 106, 1. vgl. τέ, οὔτε u. Nominativ.

Anticipation 1, 23, 5? 4, 4, 2. 8, 48, 5. des Subjects 3, 59, 1. Stellung 6, 76, 1. bei ὁρᾶν 7, 77, 4. ἐνθυμεῖσθαι 7, 63, 2. ἐπίστασθαι 4, 10, 5. 8, 48, 6. (vgl. 8, 48, 5.) πυνθάνεσθαι 7, 44, 1. ξυγγράφειν 1, 1, 1. τηρεῖν 4, 42, 4. καθίστασθαι 4, 90, 4. πράσσειν 6, 88, 4. ἐπισπᾶσθαι 5, 111, 3. bei εἰ ob 4, 23, 3. μιμνήσκεσθαι ὅτε 2, 21, 1. ὑποπτεύειν μή 3, 53, 2. vgl. 2, 62, 1. δεδιέναι μή 2, 67, 4. 5, 14, 1. 6, 88, 2. vgl. 4, 86, 2 u. 6, 76, 1. φοβεῖσθαι μή 8, 108, 3. vgl. 4, 8, 5. δεδιότες περὶ τῇ Π. μή 1, 119. unstatthaft bei Bedingungspartikeln 1, 140, 5. bei Substantiven 1, 23, 5. (26, 1.) 61, 1. 97, 2. 6, 77, 1. mit einer Präposition 5, 63, 2. 69, 1. 6, 44, 4. 82, 1. u. μή 1, 119. der Begriff vom Infinitiv zu dem ihn regierenden Verbum gezogen, bei εἶναι 6, 22, 3. ἁμαρτάνειν 1, 33, 3. εἴργειν 3, 6, 2. πιστεύειν 3, 4, 4. 4, 92, 7. mit einer Präposition 1, 50, 1. 6, 53, 1. 7, 72, 2. bei Substantiven 1, 138, 2. 2, 97, 2. 5, 15, 1. 101. vgl. 5, 69, 1. bei ἐναντίος 1, 53, 2. zw. 6, 93, 2.

Aorist 1, 73, 1. 4, 17, 1. 5, 28, 3 bis? das Eintreten der Handlung bezeichnend 6, 98, 2? ἄρξαι 5, 91, 2. 6, 85, 3. ἀρχθῆναι 2, 8, 3. 6, 18, 3. vgl. ἄρχειν u. βασιλεύειν. διανοηθῆναι 1, 18, 4. 141, 1. δουλεῦσαι 5, 91, 2. 7, 85, 4. δυναστεῦσαι 2, 102, 5. ἐπιθυμῆσαι 1, 124, 2. εὐδαιμονῆσαι 8, 24, 4. ἔσχον 5, 28, 3? 6, 54, 2. σχεῖν 6, 69, 4. vgl. ἔχειν 2, 72, 1 u. 6, 39, 2. ζηλῶσαι 2, 43, 3. ἡγήσασθαι 1, 39, 2. 2, 81, 4. κατασχεῖν 1, 6, 3. 9, 6, 3. ἡγήσασθαι 1, 18, 4. 6, 40, 1. θαρσῆσαι 3, 82, 7. 8, 63, 1. ἰσχῦσαι 1, 3, 2. κινδυνεῦσαι 2, 61, 1. κρατῆσαι 1, 108, 2. vgl. νομίζειν. νείμασθαι 8, 21, 2. νομισθῆναι 4, 18, 3. οἰκῆσαι s. οἰκεῖν. vgl. 3, 34, 2. 6, 2, 6. 5, 2. ὀνομασθῆναι 6, 55, 4. πλουτῆσαι 2, 42, 3. πολεμῆσαι 1, 124, 3. vgl. 1, 18, 4 u. πολεμεῖν. τειχίσαι 6, 98, 1. τολμῆσαι 6, 34, 8. τυραννεῦσαι 6, 55, 2. ὑπακοῦσαι 5, 91, 2. φρονῆσαι 6, 36, 1. καταφρονῆσαι 7, 63, 3. 8, 8, 3. 25, 3. χρήσασθαι s. χρῆσθαι. anticipirend 1, 140, 5. 6, 80, 2. der Ao. schriftstellerisch 1, 1, 1. 97, 2. 129, 3. von e. wiederholten Handlung 4, 126, 3. 5, 103, 1. vom Versuche 7, 79, 1. das Particip 3, 59, 3. von Gleichzeitigem 2, 49, 2. 68, 2. 4, 112, 1. 8, 87, 3. der Opt. bei εἰ ob ohne die Bed. der Vergangenheit 2, 12, 1. 8, 42, 1. der Inf. von der Zukunft 1, 81, 2. 4, 13, 1. 28, 4 u. Infinitiv 6 u. Particip.

Apposition 3, 97, 3. 1, 104, 1. 4, 38, 1? 5, 3, 4. 6, 22, 1. 27, 1. 7, 69, 3. Δωριῆς, ἡ μητρόπολις 1, 107, 1. ihrem Begriffe entrückt 2, 12, 1. 3, 104, 2. 4, 90, 1. 7, 78, 1. οἱ ἐναντίοι — Μαντινῆς 5, 67, 3. ἡ βουλή — οἱ φ' 8, 86, 4. νῆες τὸ πιστόν 8, 9, 2. οἰκίαι αἱ μέν 1, 89, 3. αἱ στάσεις οἱ μέν 4, 71, 1. οἱ μὲν γίγνοισθε 7, 64, 2. vgl. 1, 124, 2. ὥστε τολμᾶν οἱ αὐτοί 2, 40, 3. ἕπεσθε ἕκαστος 2, 87, 5. οἱ ἐκπίπτοντες οἱ δυνατώτατοι 1, 2, 3. vgl. 1, 18, 1. 4, 106, 1. u. πολύς. Πελοποννήσιοι τὰ δύο μέρη 2, 47, 1. τὰ ἐντὸς ἡ φάρυγξ 2, 49, 1. zw. 7, 80, 3. vgl. ἄκρα, νῆσος, ὄρος, πόλις, ποταμός, φρούριον. ἡ σωφροσύνη, τὸ μὴ ξυγκινδυνεύειν 1, 32, 3. vgl. 6, 80, 1. ἃ οὐκ ἐλάσσω 1, 40, 4. vgl. 2, 62, 3. σφίσι τοῖς Α. 1, 144, 2. vgl. 8, 46, 4? u. Artikel. τὸ ἄλλο, ἀνήρ 5, 3, 4. δύο ὑποσχέσεις ἡ μέν 2, 95, 1. ὁ μὲν — ὁ Τηρεύς 2, 29, 2. vgl. 6, 57, 3. 7, 57, 5. 86, 2. 8, 42, 2. τοὺς ἀπὸ — τούς 5, 65, 4. vgl. 1, 2, 3. 3, 23, 3. ὡς πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους 1, 84, 4. in verschiedenem Casus 1, 17, 1. 3, 82, 8. vgl. Numeralia.

Artikel 1) als Pronomen. nicht in οἱ γάρ 1, 69, 2 u. διά τό 7, 71, 2? ἐν τοῖς πρῶτοι? 1, 6, 2. 7, 71, 3. ἐν τοῖς μάλιστα 8, 90, 1. πρὸς δὲ τούς 6, 45, 2. παρὰ δὲ τό 6, 66, 1. ὁ δὲ — σῖτος 6, 22, 2? ὁ μὲν — ὁ Ἀ. 6, 57, 3. ὁ μέν auf den nähern Begriff 1, 68, 4. 3, 82, 7. 4, 62, 1. 86, 3. 111, 1. 128, 4. 5, 69, 1. 6, 48, 2. 72, 4. 87, 4. 7, 22, 2 (3). οἱ μέν 1, 33, 3. 3, 64, 2. 4, 62, 2. 71, 1. ὁ δὲ — οὐδείς 7, 28, 3. οἱ δέ ohne οἱ μέν 6, 53, 1. 8, 60, 2. οἱ μὲν γίγνοισθε 7, 64, 2. ὁ δέ

im Nachsatze 2, 46. 65, 3. τὸ μὲν — τὸ δέ 3, 89, 2. τὸ δέ 1, 37, 2. 7, 78, 1. τὰ μὲν — τὰ δέ 2, 46. τὰ δέ 3, 11, 3 καὶ ὅς 4, 68, 5.

2) Der Artikel fehlt 1, 3, 1. 6, 3. 2, 72, 1. 7, 54. 86, 1. 8, 66, 3. bei appositiven Begriffen 6, 31, 5. 7, 18, 2. 8, 28, 4. beim Subject 1, 102, 1. 8, 61, 3. (anders 7, 43, 5.) ἐν γῇ στρατός 4, 10, 4. wo man ihn erwarten möchte: bei ἄνθρωπος 1, 41, 3. βασιλεύς 8, 47, 1. θεράπων 4, 16, 2. vgl. 3, 17, 2. παῖδες καὶ γυναῖκες 1, 89, 3. 2, 14, 1. 5, 3, 3. 32, 1. καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες 5, 82, 4. αὐτῷ καὶ ὑπηρέτῃ 3, 17, 2. vgl. 4, 16, 2. ὑμῶν καὶ πατέρων 2, 71, 2. vgl. 72, 4. νεκροί 1, 54, 2. 3, 109, 2. Ἕλληνες 1, 41, 1. vgl. 138, 2. Βιθυνοὶ Θρᾷκες 4, 75, 3. Patronymiken 1, 9, 2. βουλή 3, 70, 3. vgl. δῆμος. δημόσιον 5, 50, 3. φυλή 7, 69, 2. πατρίς 6, 68, 4. πύλαι 4, 67, 5. ἐν ἀγορᾷ neben ἐν τῇ α. 5, 47, 13. ὅπλα 7, 82, 2? οἰκίαι 1, 143, 4? (οἰκίαι αἱ μέν 1, 89, 3.) πόλις καὶ οἰκίαι 2, 72, 4. vgl. ναῦς, ὄρος, πόλις, τεῖχος. πρόβατα καὶ ὑποζύγια 1, 14, 1. δεξιόν 2, 90, 1. 93. 4, 93, 4. εὐώνυμον (κέρας) 1, 48, 3. μέσον 2, 81, 2. 4, 31, 2. 96, 2. vgl. μέσος. διὰ μέγεθος 1, 110, 1. διὰ πλοῦ μῆκος 6, 34, 4. 86, 2. vgl. 7, 58, 5? διὰ χρόνου πλῆθος 1, 1, 2. τῶν χωρίων χαλεπότητι 4, 12, 2. vgl. 6, 53, 2. ἐς πολιορκίαν 2, 70, 2. μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν 1, 12, 2. ἅμα (τῇ) ἕῳ 2, 90, 1. τρίτῃ ἡμέρᾳ etc. 1, 60, 2. 4, 90, 3. 6, 8, 3. wo nicht bei Cardinalzahlen 1, 100, 1. 3, 20, 2. 4, 44, 5. bei Erwähnung der Summe 2, 58, 2. vgl. 1, 29, 3. 47, 2. κινδύνων κάλλιστος 2, 42, 3. vgl. 51, 2. ξυντομωτάτην ἡγεῖτο διαπολέμησιν 7, 42, 5. vgl. 2, 75, 1. πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας 1, 102, 1. vgl. 7, 36, 3. Ταῦρος Ἐχετιμίδα 4, 119, 1. ὁ πόλεμος Χαλκιδέων 1, 15, 3. Δωριῆς μέλλετε 5, 9, 1. ἡμέρα ἐκείνη 3, 59, 2. vgl. 4, 85, 4. αὐτοὶ Κορίνθιοι 1, 27, 3. Κερκυραῖοι οἵδε 1, 37, 1. 3, 63, 2. vgl. αὐτός I, ἐκεῖνος, ὅδε, οὗτος, ἕκαστος ἅπας, πᾶς, ξύμπας; ἄκρος, ἔσχατος, ἔργον, γνώμη.

3) Der Artikel hinzeigend 1, 126, 7. 3, 37, 2. 2, 68, 5. 94, 1. 98, 2. 4, 30, 1. 85, 1. 5, 60, 5. 91, 2. 6, 17, 2. 61, 5. 80, 4. 98, 2. 99, 3? 100, 2. 101, 1. 7, 13, 2. 25, 7. 81, 1. 8, 67, 2. unregelmässig 1, 30, 3. bezeichnet das Vorzugsweise 1, 1, 1. 3, 103, 1. 7, 2, 3? Bekanntes, Berühmtes 1, 11, 1. 2. 14, 3. 18, 3. 24, 1. 103, 3. 2, 47, 2. 3, 50, 3. 116, 1. 5, 14, 3. 17, 1. 60, 2. 6, 27, 1. vgl. 80, 1. Erwähntes 1, 2, 2. 65, 2. 86, 1. 138, 2. 2, 58, 2. 68, 5. 80, 3. 90, 4. 94, 2. 3, 15. 18, 1. 25, 2. 87, 1. 92, 2. 94, 1. 107, 1. 4, 2, 1. 36, 3. 39, 1. 50, 1. 87, 1. 96, 1. 106, 2. 116, 2. 118, 1. 9. 5, 6, 1. 7, 2. 10, 3. 9. 24, 2. 26, 5. 32, 1. 40, 2. 6, 44, 4. 61, 3. 62, 1. 93, 4. 94, 3. 100, 1. 7, 5, 1. 18, 1. 4. 19, 3. 5. 26, 1. 31, 1. 3. 81, 1. 2. 85, 2. 8, 8, 2. 10, 1. 11, 3. 15, 1. 2. 3. 16, 1. 24, 1. 25, 1. 32, 2. 41, 1. 42, 2. 43, 2. 63, 1. 77. 86, 7. 94, 1. 102, 2. 107, 1. Angedeutetes 1, 6, 1. 12, 1. 13, 4. 102, 3. 126, 6. 3, 17, 2. 22, 3. 98, 2. 4, 85, 4. 93, 4. 98, 2. 5, 11, 2. 65, 4. 6, 17, 2. 34, 5. 74, 1. 2. 86, 4. 91, 3. 7, 32, 1. 8, 56, 3. vgl. νῆσος u. πόλις. Uebliches 1, 5, 2. 96, 2. 7, 65, 4. Notorisches 1, 71, 3. 74, 1. 126, 5. 2, 43, 2. 4, 7. 5, 38, 2. 59, 5. 6, 72, 2. Gebührendes, Erforderliches 1, 11, 1. 33, 1. 137, 1. 2, 45, 2. 3, 98, 1. 4, 4, 2. 42, 4. 48, 3. 115, 1. 118, 9. 6, 83, 1. 8, 9, 2. possessiv 1, 127, 2. 2, 22, 3. 40, 4. 93, 2. 3, 58, 1. 64, 2. 98, 1. 105, 4. 108, 1. 4, 92, 6. 5, 33, 2. 71, 2. 6, 17, 5. 94, 3. 7, 21, 3. 28, 4? 70, 7. 8, 43, 3. vgl. 1, 71, 2. 2, 27, 1? u. μέρος. Bezügliches, Betreffendes 1, 3, 2. 12, 1. 75, 2. 123, 1. 128, 5. 2, 97, 4. 3, 45, 1. 46, 4. 4, 61, 1. 74, 1. 85, 4. 5, 17, 2. 55, 1. 6, 14. 38, 4. 80, 4. 7, 32, 1. Beliebiges: jeder 5, 47, 8. 59, 5. 7, 62, 3. ὁ βασιλεύς 1, 131, 2. Bevorstehendes 3, 67, 5. 4, 29, 1. 6, 6, 4. 7, 65. ἡ μάχη 3, 105, 4. 4, 91, 2 (6, 49, 1?) vgl. 2, 77, 1. 86, 3. 4, 61, 1? 119, 2. 5, 9, 1. 32, 5. 44, 2. 65, 4. 6, 49, 1. 7, 65. 8, 34, 2. 103, 2. durch das Folgende Bestimmtes 8, 26, 1. 32, 3. 44, 2. οἱ ἄλλοι 1, 30, 1. vgl. ἄλλος. durch e. relativen Satz 1, 14, 3. 3, 3, 3. 22, 5. 8, 69, 3. durch e. Inf. 6, 72, 4. vgl. 2, 97, 4. zweifelhafte Bedeutung 2, 81, 3. 7, 70, 3. 8, 45, 3.

4) Der Artikel bei einzelnen Wortarten oder Wortformen. a) bei numerischen Begriffen: bei Cardinalzahlen 1,

36, 4. 116, 1. 3, 77, 2. 6, 43, 1. 2. 7, 22, 2. 24, 1. 25, 2. 8, 39, 3. 102, 3. zur Bezeichnung von Brüchen 1, 10, 2. 74, 1. 104, 2. 2, 10, 1. 47, 1. appositionsartig 7, 22, 2. vgl. Numeralia. ἡ πλείων κύκλωσις 4, 128, 1. τὸ πλέον 1, 42, 3. 3, 71, 1. τὰ πλείω 4, 117, 1. vgl. 19, 2. τὰ πλείονα ἢ 5, 60, 1. vgl. 6, 10, 1 u. πολύς. οἱ ἐλάσσονες 8, 76, 2. b) bei Participien 1, 138, 2. 2, 51, 3. 61, 1. 6, 87, 5. 7, 85, 2. 8, 92, 2. 96, 1. c) bei Adverbien. τὰ ἐκεῖ 6, 84, 3. 91, 4. οἱ ἐκεῖθεν 1, 62, 3. οἱ αὐτόθεν 5, 52, 2. vgl. αὐτόθεν, πανταχόθεν, πρότερον, πρῶτον etc. d) mit Genitiven. ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων 1, 51, 2. τῷ εὐωνύμῳ κέρᾳ ἑαυτῶν 4, 43, 3. τῷ αὐτοῦ 2, 34, 1. οἱ αὐτῶν 4, 96, 5. οἱ τοῦ δήμου 4, 130, 3. Νικομήδους τοῦ Κλεομβρότου 1, 107, 1. 3, 20, 1. τὸ τῶν Ἀθηναίων 8, 56, 4. τὸ τῶν Ἑρμῶν 6, 60, 3. vgl. 4, 23, 2. τὸ τῆς ξυμφορᾶς 3, 59, 1. τὸ Κλέωνος 3, 47, 3. ἡ τοῦ Διοδότου 3, 49, 1. τὰ Μαντινέων 6, 89, 2. vgl. 3, 63, 3. τὰ τῶν πόλεων 3, 82, 3. τὰ τοῦ Ἀρριβαίου 4, 83, 2. vgl. 8, 6, 3? 56, 4. τὰ τοῦ πολέμου 1, 141, 2. 5, 86. τὰ τῶν πολέμων 2, 11, 3. 6, 6, 4. 8, 77. vgl. 2, 11, 3. τὰ τῆς παρασκευῆς 6, 29, 1. τὰ τῆς ὀργῆς 2, 60, 1. vgl τύχη. τὰ τῆς Ποτιδαίας 2, 67, 4? e) bei Präpositionen mit ihrem Casus. οἱ κατὰ τὸν πόλεμον 2, 25, 2. τὰ κατὰ τὸν πόλεμον 4, 40, 1. τὸ καθ' ἑαυτόν 7, 44, 1. 69, 3. τὸ καθ' ἑαυτούς 1, 62, 4. 6, 70, 2. διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ 5, 7, 1. τὸ ἐπὶ πλεῖστον 1, 2, 2. τὸ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι 2, 43, 3. τὸ μετὰ πολλῶν 7, 75, 6. τὸ παρὰ πολύ 2, 89, 3. τὸ ἐς τὴν Χίον 8, 41, 1. τὸ πρὸς Νεμέας 5, 59, 3. αἱ ἐς ἐκεῖνον τὸν χρόνον 6, 31, 1. vgl. ἕτερος u. πρό. τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων 2, 64, 2. τὰ πρὸς ἑσπέραν 6, 2, 3. τὰ ἐπὶ Δηλίῳ 4, 101, 4. τὰ πρὸ τῶν Τρωικῶν 1, 3, 2. τὰ παρ' ὑμῶν 1, 69, 4. τὰ παρὰ τῶν Β. 4, 97, 2. τὰ ἐν τῇ Ἀ. 4, 114, 2. τὰ πρὸς τοὺς Σ. 6, 88, 4. vgl. 2, 17, 3. τὰ ἐς Λεοντίνους 6, 86, 3. vgl. 3, 11, 3. vgl. ἀπό, ἐκ, περί etc. f) τό bei einem Satze 4, 99.

5) Der Artikel bei Appositionen 4, 84, 2. vgl. 1, 30, 2. Ζεὺς ὁ Ὀλύμπιος 3, 14 u. Zus. vgl. 1, 126, 4. Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος 3, 25, 1. ὁ Εὔφημος ὁ πρεσβευτής 6, 81. 5, 46, 4. vgl. 2, 67, 2. 8, 50, 2. 75, 2. ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς πόλεως 7, 10. vgl. 6, 60, 1. 8, 21, 1. τὸ χωρίον αἱ Ἐννέα ὁδοί 1, 100, 3. ἡ Λευκίμμη τῆς Κερκύρας ἀκρωτήριον 1, 30, 1. αἱ Ὄλπαι ὁ λόφος 3, 107, 1. vgl. ἄκρα, νῆσος, ὄρος, πόλις, ποταμός, φρούριον. αἱ ἐλθοῦσαι 1, 112, 2. (ὦ) ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι 4, 10, 1. ἡμεῖς οἱ νῦν 2, 36, 2. vgl. 72, 4. 1, 71, 3. 4, 85, 2. 92, 1. 6, 38, 2. οἱ βλάψαντες ὑμεῖς 6, 92, 2 (ohne Artikel 6, 34, 4). λέγομεν οἱ Συρακόσιοι 5, 9, 1. 6, 80, 3. vgl. 40, 1. 3, 40, 4. 4, 61, 1. 87, 3. 7, 66, 1. ἀξιώσατε οἱ διαφεύγοντες 3, 40, 4. οἱ ἄλλοι (ἀναπειθέσθων) 6, 87, 1. οἱ πολλοὶ δοκεῖτε 7, 66, 1. vgl. 77, 7. ἐμοὶ τῷ στρατηγῷ 7, 14, 1. αὐτοὺς τοὺς ἐπιστρατεύσαντας 3, 54, 1. bei ergänztem αὐτοῖς 3, 81, 2. vgl. 63, 4. 5, 5, 2. 10, 3? 27, 3. ἄλλα τὰ πρέποντ' εἰπεῖν 8, 72, 2. vgl. Apposition.

6) Der Artikel bei Attributen 8, 72, 2. οἱ μεγάλοι ἀγῶνες 7, 69, 2. ὁ ἐναντιωσόμενος δῆμος 8, 64, 3. (οἱ) ἄνδρες οἱ μέν 8, 34, 2. ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ 2, 52, 1. 4, 29, 1. vgl. 6, 55, 1. τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν ἐς Μ. 3, 44, 3. vgl. 82, 3. 1, 18, 3. 110, 2. 2, 31, 1. 132, 1. 65, 7. 89, 8. 3, 34, 1. 4, 27, 2. 5, 14, 1. 68, 1. 6, 15, 3. 7, 18, 1. 8, 52, 1. 81, 2. 23, 4. 47, 1. ἡ ἐσβολὴ (ἡ) ἐς — 5, 20, 1. vgl. 6, 30, 1. 31, 5. 40, 3. 55, 1. 8, 5, 5. 8, 1. zw. 3, 51, 3. (5, 3, 1.) 7, 33, 3. 6, 31, 5. 96, 3. τὸ μάχιμον τὸ ὁπλιτικόν 6, 23, 1. ἡ οὐχ ἥκιστα βλάψασα ἡ λοιμώδης νόσος 1, 23, 3. ἡ τοῦ Διὸς ἡ μεγίστη ἑορτή 1, 126, 2. vgl. 7, 23, 3. 8, 13, 1. 90, 5. τἄλλα τἀκεῖ 1, 90, 3. vgl. ἄλλος. πάλιν ἡ ἀποκομιδή 1, 137, 4. vgl. zu 82, 3. 133. 2, 18, 2. αἱ ἐς, μέχρι — 6, 31, 1. ἡ τὸ ἀρχαῖον πατρίς 6, 5, 1. ἡ αὐτίκα ἀκινδύνως δουλεία 6, 80, 5. οἱ ὑπερβάντι Αἷμον Γέται 2, 96, 1. vgl. ἄλλος.

7) Der Artikel bei prädicativer Verbindung. vgl. Prädicat. ἀτελεῖ τῇ νίκῃ 8, 27, 5. vgl. 80, 1. ἦσαν πεντεκαίδεκα οἱ στρατηγοί 6, 72, 2. vgl. 2, 31, 2. 6, 35. 8, 105, 2. ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευσαν 6, 43, 2. αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναί 6, 104, 1. vgl. 7, 87, 1. τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο 8, 96, 2. αἱ ἐπικουρίαι τοσαίδε ξυνελέγησαν 7, 59, 1. τοὺς στρατηγοὺς ὀλίγους ἑλέσθαι 6,

72, 4. vgl. 1, 49, 4. 70, 4. 77, 4. 144, 4. 2, 43, 2. 53, 3. 3, 21, 1. 6, 10, 1. 17, 2. 103, 3. 7, 38, 2. 55, 2. 8, 106, 4? 39, 3? τὴν ὀλόφυρσιν γῆς ποιεῖσθαι 1, 143, 5. vgl. 8, 3, 3. (1, 10, 5.) τῇ ὀργῇ χαλεπῇ ἐχρῆτο 1, 130, 2. vgl. 2, 38. 100, 1? 4. bei ὅσος 8, 27, 2. περιόντι τῷ θέρει 1, 30, 3. τῶν νεῶν ἐξ ἀναγαγομένων 8, 61, 3. vgl. 1, 96, 1. ἐκ πονηρῶν τῶν πραγμάτων 8, 97, 2. vgl. 1, 36, 1. 74, 3. 7, 66, 1. οἱ Ἕλληνες κληθέντες 1, 3, 4. τὴν ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην 4, 62, 1. vgl. πρότερος, πρῶτος, ὕστερος, Prädicat.

8) Mannichfaches. Der Artikel beim Prädicat 2, 43, 3. 3, 11, 2. 5, 109. 7, 75, 7. beim Inf. s. Infinitiv 6. bei e. localen oder temporalen Ge. 7, 2, 4. 69, 3. nach καί nicht wiederholt 4, 85, 3. 5, 73, 1? vgl. τέ. ergänzt 3, 2, 1. τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους 7, 70, 4. vgl. 4, 29, 3. καὶ χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν 6, 12, 1. mit zu ergänzendem Substantiv 4, 72, 3. Hyperbaton 2, 49, 5. 6, 76, 4. τούτων τὰ ἐναντία 7, 75, 7. ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα 4, 20, 3. οἱ ἐσπλέοντες λάθρᾳ 4, 39, 1. ὁ διὰ τοὺς ποιητὰς λόγος κατεσχηκώς 1, 11, 3. vgl. 90, 1. 4. 114, 1. 4, 87, 2. 7, 23, 3. 32, 1. 41, 1. 50, 1. 58, 1. 71, 6. 8, 23, 5. 35, 2. 53, 1. 92, 5. 106, 4. τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα 3, 56, 1. vgl. Zus. zu 3, 54, 3. Verschieden τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημένον 8, 52, 2. vgl. καλεῖσθαι. vermisst 1, 16, 1? 30, 3. 41, 2. 143, 4? 3, 77, 2. 109, 2. 4, 101, 4. 134, 1? 5, 99. 6, 20, 2. 60, 2. vgl. Nr. 6. verdächtigt 3, 25, 1. 4, 55, 2.

Assimilation. αὐτῷ (für αὐτῇ) φρουρίῳ ἐχρῶντο 2, 18, 1. τὸ μέν 1, 68, 4. vgl. ὅδε u. οὗτος. τὸ μὲν ἐπικαιρότατον χωρίον 1, 68, 4. des Relativs 2, 67, 4. mit doch folgendem Demonstrativ 3, 64, 1. unterlassen 1, 50, 1. 52, 2. 138, 1. 2, 61, 2. der Begriff auf den das Relativ sich bezieht diesem assimilirt 4, 55, 4. des Casus bei ὥσπερ etc. 1, 69, 4. vgl. 3, 62, 1. der Tempora 1, 35, 4. 37, 3.

Asyndeton 1, 81, 1? 3, 59, 2? 63, 1. 7, 57, 4. 71, 4. 77, 1. 8, 27, 3? vgl. μέν.

Attraction s. Anticipation, Assimilation, Prädicat, ἀπό, ἔκ, αὐτόθεν, ἐκεῖθεν, πανταχόθεν.

Augment. in βούλεσθαι, δύνασθαι, μέλλειν 1, 3, 2. ἑλληνίζειν 2, 68, 3. εὖ — 2, 18, 2. ὠθεῖν 2, 84, 2. ἀφιέναι 2, 49, 1. διαιτᾶσθαι 1, 132, 2. ἐκκλησιάζειν 8, 93, 1. παρανομεῖν 3, 67, 3. im Ps. vom βλαστάνειν etc. 3, 26, 2. ὀλώλειν 4, 133, 1. 7, 27, 4. 8, 96, 2.

Bedingungssatz. vertreten 3, 82, 1. ergänzt 3, 39, 5. 7, 55, 2. bei γάρ 3, 84, 2. 4, 54, 3. bei καὶ οὔ 3, 39, 5. vgl. ἄν u. γάρ.

Casus aus der Parenthese regiert 1, 72, 1.

Comparativ. ἀπορώτερος ἡ λῆψις etc. 3, 89, 3. ἐλάσσω u. ἐλάσσονα 7, 28, 3. μεμπτότερος 2, 61, 1. ἐνδεεστέρως etc. 2, 35, 2. 4, 71, 2. χαλεπωτέρως 2, 50, 1. 8, 50, 4. μειζόνως etc. 1, 130, 2. ἤ ausgelassen 1, 33, 2. πλουσιώτεροι ἑαυτῶν 1, 8, 2. vgl. 3, 11, 1. 6, 72, 4. 7, 66, 3. κρείσσων λόγου 2, 50, 1. ἀκοῆς 2, 41, 2. μᾶλλον τῆς ξυνθήκης 4, 61, 3. μᾶλλον ἑτέρων für ἢ ἑτέροις 1, 85, 2. ἐπικινδυνοτέραν ἑτέρων für ἢ τὴν ἑτέραν 4, 92, 4. bei (τὸ) πλέον 1, 74, 3. ἐπὶ πλέον ὑμῶν für ἢ τὰ ὑμῶν 1, 71, 3. ἀμαθέστερον τῆς ὑπεροψίας 1, 84, 3. προσαγωγότερον ἢ ἀληθέστερον 1, 21, 1. τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν 5, 60, 1. vgl. 6, 10, 1. παρὰ τὸ ἀσφαλέστερον 8, 24, 4. elliptisch 1, 68, 1. 120, 2. 2, 35, 1. 40, 1. 3, 9, 1. 37, 5. 40, 3. 45, 5. 56, 2. 4, 19, 3. 67, 2. 6, 6, 2. 46, 2. 86, 1. 7, 5, 3. 11, 1. vgl. ἄμεινον, μᾶλλον, ῥᾷον. αἴσχιον 2, 40, 1? allzu 3, 45, 1. 65, 4. ziemlich 2, 33, 3. für den Positiv 6, 16, 2. vgl. μᾶλλον u. πολύς, ἤ u. κατά.

Congruenz. aufgegeben. ὁ δῆμος, δεινὸν ποιούμενοι 6, 60, 3. vgl. 61, 2. 104, 4. anders 4, 112, 2. τὴν Σαλαμινίαν κελεύσοντας 6, 53, 1. vgl. 3, 39, 7. 79, 2. μέρος τι προλοχιοῦντας 3, 110. τὰ τέλη, καταβάντας 4, 15, 1. αἱ πόλεις κελεύοντες 4, 108, 3. τριήρεις, εἰδότες 1, 110, 2. vgl. 2, 83, 4. 7, 25, 2? vgl. Uebergang. ὄχλον καὶ παρασκευήν, οἷς 7, 62, 1. 3, 4, 4. 7, 23, 4. vgl. 6, 91, 3. vgl. Plural, Singular, Verbum.

Conjunctiv. in indirecten Fragen 1, 107, 4. 2, 4, 4. 6, 25, 1. u. Optativ in finalen Sätzen 3, 22, 5. 6, 96, 3. 7, 70, 1. 8, 87, 3.

Dativ. 1) Μαραθῶνι 1, 73, 3. Δελφοῖς 1, 143, 1. vgl. 5, 18, 10. Δήλῳ ἔσχον 3, 29, 1. vgl. 33, 1. 7, 1, 1. temporal 2, 20, 1. vgl. 3, 54, 2. 4, 103, 3. Ὀλυμπιάδι 3, 8. seit 1, 13, 3. 3, 29, 2. οἷς κόσμος 1, 5, 2. ἐσπλέοντι 1, 24, 1. vgl. 2, 96, 1. παραλιπόντι 2, 51, 1. ὑποχωρήσασι 4, 10, 3. vgl. 56, 1. 120, 2. 8, 24, 5. αὐτοῖς 5, 50, 4. des Interesse 2, 65, 4. 88, 1. 3, 10, 2. 98, 1. 4, 6, 2. 128, 2. 5, 3, 4. 7, 19, 5. 40, 4. 71, 4. 72, 1. (vgl. 4, 134, 2.) 8, 5, 4. 80, 1. 91, 2. vgl. 4, 6, 2. feindlich 8, 1, 3. ἄρχειν τισίν 1, 93, 2. τῷ κοινῷ πρεσβεύεσθαι 1, 92? incommodi 3, 79, 1. 4, 96, 2. 7, 29, 1. vgl. 5, 111, 1. ἀμφίβολοι γίγνονται τῷ πλήθει 4, 32, 3. bei Passiven 1, 13, 4. 81, 2. 2, 41, 2. 3, 70, 1. 82, 7. 4, 77, 1. 111, 2. bei Redensarten 3, 38, 1. ἐλθεῖν τινι 8, 88. vgl. 1, 107, 4. 6, 34, 2. vgl. ἰέναι u. ἔρχεσθαι. παρέρχεσθαι αὐτοῖς 6, 15, 3. ἀπάγειν βασιλεῖ 8, 28, 3. βοῇ χρῆσθαι ἑκάστοις 7, 76. τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα 5, 16, 3. bei verbalen Substantiven: (ἀντιλογία 1, 73, 1.) ἀντιτείχισμα 2, 77, 1. παραίνεσις 1, 92? ἐπιστολαί 1, 132, 6. ὠφελία 7, 5, 3. φιλία 5, 5, 1. στάσις 7, 50, 1. διάστασις 6, 18, 6. ἐπανάστασις 8, 21, 1. καταδούλωσις 3, 10, 2. τὸ φοβερόν 7, 63, 2. ξυνωμόται 6, 57, 2. für den Ge. 1, 6, 2. 3, 98, 2. 7, 62, 3. 8, 38, 3. für den Ac. 1, 62, 2.

2) dynamisch. durch 1, 3, 2. 3, 45, 1. vgl. 1, 90, 1. 3, 45, 3. 6, 12, 1. 7, 43, 5? bei e. Personennamen 8, 82, 3. περιγίγνεται τῷ πολέμῳ 1, 55, 3. vgl. 2, 13, 7. 5, 86. 7, 52, 2. ἐλασσούμενοι τῷ π. 1, 115, 2. ἥσσῃ 5, 13. τοῖς πᾶσιν 5, 28, 3. 6, 20, 2. 23, 1. vgl. 2, 36, 2. τῷ mit dem Inf. 2, 102, 3. 3, 11, 2. 4, 34, 1. vermöge, gemäss 3, 68, 1. 82, 3. aus 2, 47, 3. 5, 104. vgl. 1, 123, 2. 3, 68, 3. αἰτίᾳ τινός 4, 87, 3. ᾗ δόξῃ 4, 85, 1. τῇ δοκήσει 6, 64, 1. τῷ ὑπόπτῳ μου 6, 89, 1. vgl. 85, 3. ᾗπερ ἐλπίδι 5, 14. bei εἰκάζειν 1, 9, 3. γνωρίζειν, γιγνώσκειν 7, 44, 5. vgl. μανθάνειν u. πιστεύειν. wegen 1, 11, 1. 2, 44, 2. 51, 4. 3, 44, 2. 4, 86, 4. 5, 99. 6, 33, 2. 55, 4. 72, 1. 86, 4. 7, 77, 1. zw. 3, 97, 2. εὐπραγίαις 1, 84, 2. τῷ mit dem Inf. 2, 89, 2. 5, 113. von e. Zwecke 1, 123, 2. 3, 82, 1. 6, 33, 2. 7, 57, 9. um. bei ζημιοῦν 2, 65, 2. βλάπτειν, κολούειν 7, 66, 3. beim Comp. 1, 36, 4. 3, 49, 1. mit. ὀργῇ ἔχειν 2, 8, 3. ἀτελεῖ τῇ νίκῃ 8, 27, 5. προσδόκιμοι στρατιᾷ 7, 25, 7. μιᾷ νηὶ δέχεσθαι 2, 7, 2. vgl. δέχεσθαι. mit 4, 116, 1. Θρᾳξί 7, 91. vgl. 2, 12, 3. 6, 62, 1. 8, 100, 3. 102, 2. e. Da. neben Präp. 4, 21, 4. 5, 110, 3. 7, 84, 1. vgl. 4, 88. zwei Da. 1, 116, 1. 5, 104. 7, 23, 2.

Demonstrativ. auf e. im Verbum liegenden Begriff bezogen 6, 78, 2. auf das Volk des genannten Ortes bezogen 1, 136, 1. 2, 93, 2. 3, 5, 1. 7, 1, 1. 8, 6, 4. αὐτούς auf ναῦς 2, 91, 1. fürs Rel. 2, 4, 3. κεφαλαίῳ τῷδ' ἂν μάθοιτε 1, 36, 3. vgl. αὐτός II, ὅδε, οὗτος. ἡ ἐκεχειρία αὕτη ἐγένετο 4, 119, 1. vgl. 5, 48. 80, 1. μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν 5, 2, 2. fehlt vor e. Rel. 1, 70, 4. 4, 115, 2. der Ac. vor e. No. 1, 7, 2. 140, 2. 4, 74, 3. vor e. Da. 3, 39, 4. Ge. vor e. Da. 2, 40, 4. vor ἐς ὅ 3, 20, 3. ἐφ' οἷς 2, 42, 1. πρὸς οὕς 2, 65, 7. 6, 31, 6. Da. vor e. Ac. 2, 61, 2. ἐν ταύτῃ vor δι' ἥν 3, 13, 5. ἐπί τε ἐκεῖνον καὶ ὧν πέρι 6, 61, 4. προσελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούεσθαι 7, 73, 4. vgl. τέ, καί, ὅδε, οὗτος, ὅθεν, ὅπου u. a. Relative. neben e. Relativ 1, 41, 1. vgl. Sätze.

Desiderativa 8, 56, 3. 89, 3? u. z. Marc. 52.

Διὰ μέσου 1, 102, 2. 2, 76, 1. 3, 68, 1. 82, 1. 5, 32, 5. 6, 37, 2. 64, 5. 6, 68, 4. 8, 9, 1.

Dilogie 4, 18, 2. 5, 112, 2. 6, 87, 4. 92, 2.

Diminutiv 4, 26, 3. 5, 37, 3.

Dual. πόλεε, πόλη 5, 23, 2. vgl. ἄμφω.

Einschiebungen 1, 68, 1. 2, 44, 1. 49, 3. 83, 1. 3, 90, 3. 6, 5, 4. 6, 3. 85, 2. 87, 4. 7, 52, 2. 62, 3. 70, 1. 78, 4. 8, 2, 2. 104, 3. 106, 1.

Elision 1, 5, 2. 7, 1, 4.

Ellipsen. κόλπος 3, 107, 1. χώρα 5, 18, 6. τῆς ἑαυτῶν 7, 32, 1. ἐξ ἐναντίας 4, 33, 2. ἀπὸ τῆς ἴσης 1, 15, 3. καινῆς 3, 92, 5. διὰ κενῆς 4, 126, 4. διὰ πάσης 1, 14, 3. ἀπὸ (τῆς) πρώτης 1, 77, 2. κατὰ μόνας 1, 32, 4. von εἶναι: ἐστίν 2, 60, 4. bei καί 1, 91, 1. nach εἰ 6, 33, 4. ἐσμέν bei οὔτε 6, 17,

4. 86, 2. ὅτι 4, 126, 1. ὡς 7, 68, 2. ᾖ 4, 118, 5. 5, 79, 2? ὢν 3, 70, 4. 82, 1? ἦν 1, 23, 2. 2, (13, 6.) 53, 2. 4, 41, 4. 7, 87, 6. bei ὅσος 8, 70, 1. ἦμεν 3, 56, 2. ἔσται 5, 76, 2. ποιεῖν 2, 16. 4, 125, 1. vgl. ἄλλος. ἐλθών 1, 58, 1. βοηθεῖν 4, 108, 4. in einer Redensart 4, 63, 3. 6, 78, 4.

Epanalepsis s. Wiederholung.

Epexegeme 1, 33, 3. 2, 37, 3. 40, 3. 3, 47, 3. 4, 88. 7, 50, 2. e. Inf. 4, 125, 1. 5, 111, 4. e. Part. bei ταῦτα 3, 18, 2. vgl. Apposition, Indicativ u. Infinitiv.

Ergänzung. e. Sing. aus e. Plu. 3, 97, 1. τείχη aus τειχίζειν 1, 91, 2. βοήθεια aus βοηθοῦσιν 5, 47, 8. φυλακήν aus φυλάσσειν 7, 28, 2. δεινόν aus δεινοί 5, 91, 1. οἷόν τε εἶναι aus δυνατώτεροι 8, 76, 4. καλόν aus ἀρκοῦν 2, 35, 2. εὔνους aus δύσνους 2, 60, 4. δίκαιον aus οὐ δ. 6, 79, 2. εἰκός aus δίκαιον 6, 79, 2. μᾶλλον aus οὐδὲν ἧσσον 2, 39, 2. von Verben 1, 96, 1. 2, 13, 6. 24, 2? 37, 2. 5, 100. 7, 70, 2. vgl. 1, 48, 3. bei γάρ 6, 68, 4. aus dem Vorhergehenden eine verschiedene Person 2, 20, 3. 62, 1. 3, 65, 2. 67, 1? e. versch. Numerus 1, 2, 1. 6, 46, 1. 7, 44, 7. δοκοῦσιν aus δοκεῖ 2, 17, 2. e. versch. Modus 3, 64, 1. 78, 2. 4, 63, 3. 75, 1. 6, 2, 4. 7, 2, 4. 34, 6. 48, 4. vgl. ὥσπερ. ἀγωνιστέον aus ἀγωνίσασθαι 8, 27, 2. e. versch. Tempus 1, 86, 2. 6, 9, 2. 78, 4. e. Simplex aus e. Compositum 2, 46. 4, 76, 3. 7, 73, 2. 81, 5. ἐνόμιζον aus διενοοῦντο 6, 96, 2. aus ὑποψία 5, 29, 4. aus ὁρῶν 4, 27, 2. 7, 42, 5. νομίζοντες aus καταφρονοῦντες 3, 83, 2. ἐνόμιζον aus εἰδότες 6, 64, 2. vgl. 12, 1. aus φοβούμενοι 4, 8, 5. vgl. 108, 1. 7, 51, 1. ὅτι ἐνόμισεν aus ἐδόκει 4, 3, 3. δόξω aus einem ganzen Satze 4, 85, 4. εἰδότες aus νομίζοντες 4, 21, 1. διενοοῦντο aus ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια 4, 52, 3. aus προσεῖχον τὸν νοῦν 6, 93, 2. ἤλπισαν aus εὐέλπιδες ὄντες 6, 24, 3. ἔφη aus παρῄνει 8, 46, 1. vgl. 5, 49, 4. 8, 81, 3. aus ἐθάρσυνεν 2, 13, 4. aus ἠξίου 4, 3, 2. aus πείθειν 3, 75, 2. aus ἐδόκει 7, 47, 2. aus ἤθελον 1, 28, 2. λέγει aus ἐξάγγελος γίγνεται 8, 51, 1. ἔλεγον aus ἐκέλευον 3, 94, 4. aus ἀναπείθεται 3, 94, 3. vgl. 5, 45, 2. λεγόντων aus ἐώντων 5, 41, 2. ἔλεγον, ἠρώτων aus ἐφύβριζον 6, 63, 3. ἐκέλευον 3, 3, 3? ὁ νόμος ἐκέλευε aus νόμον ἔθεντο 5, 62, 3. μὴ ἀπαγγείλητε aus τῶν ἀγγελιῶν ἀπαλλάγητε 6, 40, 2. ἐρίζοντες aus ἐν ἔριδι ἦσαν 6, 35. ἁλῶναι aus χειρωθῆναι 8, 71, 2. ἔστιν aus δεῖ 6, 68, 4. χρή aus ἐνδέχεται 1, 142, 4. καταδεδουλῶσθαι aus καταδούλωσις 6, 76, 4. οὐδὲν διαφέρει aus χρήσιμον 6, 12, 1. ἀποδιδόναι aus ἀπῄτουν 4, 23, 1. ἁλῶναι aus ἀνάλωτον 4, 70, 3. ὅς aus ὅσος 4, 61, 4. ein Satz erg. 3, 13, 5. vgl. Infinitiv u. Particip.

Euphemismos 7, 64, 1.

Futur 3, 68, 1. das med. passiv. βλάψεσθαι 1, 81, 2. θρέψεσθαι 7, 49, 2. τρίψεσθαι 6, 18, 7. ἄξεσθαι 4, 115, 2. ταράξεσθαι 7, 36, 6. 67, 2. ἐάσεσθαι 1, 142, 3. τιμήσεσθαι 2, 87, 5. ἀδικήσεσθαι 5, 56, 2. δημοκρατήσεσθαι 8, 75, 2. οἰκήσεσθαι 8, 67, 1. πολεμήσεσθαι 1, 68, 3. πολιορκήσεσθαι 3, 109, 1. ὠφελήσεσθαι 7, 67, 3. ἐλασσώσεσθαι 5, 34, 3. ζημιώσεσθαι 3, 40, 2. κωλύσεσθαι 1, 142, 1. drittes Fu. 2, 64, 3. 7, 14, 2. das Particip 25, 7. ἕξω 4, 92, 4. Ind. nach ὅστις 2, 41, 2. 4, 22, 1. nach ὅτῳ τρόπῳ 1, 107, 3. vgl. ὅς u. ὅστις. nach ὅθεν 4, 8, 6. Opt. Fu. mit ἄν 5, 94? Part. mit ἄν 6, 20, 1? vgl. ἄν und Infinitiv.

Genitiv Πύθεω 2, 29, 1. auf ιος 1, 64, 2. Δωριέων 8, 25, 4.

1) unabhängig. ἀπηλιώτου 3, 23, 5. τοῦ αὐτοῦ θέρους 7, 27, 1. ὅσου (χρόνου) 2, 23, 2. vgl. 1, 3, 2. 5, 74, 1. πέντε ἡμερῶν 7, 3, 1. was anbetrifft 5, 18, 8. Μήδων ἐχόντων 1, 89, 2. δόντος βασιλέως 1, 138, 6. vgl. 6, 4, 2. 8, 28, 5. ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων 4, 20, 3. abs. Ge. mit eingeschobenem Subject 3, 90, 3. für den No. 2, 83, 3. 3, 13, 6. 7, 48, 2. 8, 76, 2. vgl. 5, 31, 2. ἑαυτῶν ὑποχωρούντων 3, 78, 2. für den Da. 1, 114, 1. 5, 103, 1. 6, 10, 1. vgl. 8, 84, 2. für den Ac. 2, 8, 3. 3, 55, 1. 4, 12, 2. 41, 4. (108, 1. 130, 3. 5, 18, 4.) 6, 52, 2. (66, 3.) ein Subject eingeschoben 3, 90, 3. mit ergänztem Subject: ἡμῶν 3, 55, 1. 6, 10, 1. αὐτοῦ 2, 60, 4. 77, 2. 8, 6, 4. vgl. 3, 20, 3. αὐτῶν 1, 2, 1. 3, 2. 21, 2. 73, 3. 3,

72. 82, 1. 4, 34, 3. 73, 4. σφῶν 7, 48, 2. vgl. 4, 73, 3. τινῶν 8, 44, 1. ἀνθρώπων 3, 82, 8. δηλωθέντος 1, 74, 1. ἐσαγγελθέντων 1, 116, 3. vgl. 1, 7, 1. ohne ὄντων 3, 82, 1?

2) possessiver Ge. zw. 6, 40, 2. τῷ αὐτοῦ 2, 34, 1. οἱ τοῦ δήμου 4, 130, 3. τοῖς ἑαυτοῦ 8, 45, 2. bei Substantiven und Substantivirungen. κῆδος τῆς θυγατρός 2, 29, 3. a) der subjective. ἡ κτίσις τῶν Δωριέων 1, 18, 2. vgl. 3, 40, 5. ἡ τοῦ Χ. γένους παράκλησις 4, 61, 3. τῶν κρατούντων ἡ λῆψις 5, 110. διαφορὰ Συρακοσίων 7, 57, 10. ἡ τοῦ στρατεύματος ἔκπληξις 7, 42, 5. ἡ τοῦ ἀνέμου ἄπωσις 7, 34, 5. τὸ περιχαρὲς τῆς νίκης 7, 73, 2? ἔργων ὑπόνοια 2, 41, 2. κίνδυνος τούτων 2, 63, 1. ἡ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν 5, 86. ἡ νίκη τῶν Ἀ. ἐγίγνετο 1, 63, 2. vgl. zu 4, 68, 5. τοῦ λαβόντος εἶναι 1, 103, 1. vgl. εἶναι, γίγνεσθαι u. καλεῖν.

b) objectiv. τὸ ἄγος τῆς θεοῦ 1, 126, 1. ζημία ἁμαρτημάτων 3, 45, 1. παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν 4, 59, 3. αἰτία φίλων ἀνδρῶν 1, 69, 5. προάγγελσις τῆς ἀναχωρήσεως 1, 137, 4. ἀγγελία τῶν πόλεων 1, 61, 1. λόγος τινός 1, 69, 4. 2, 42, 1. νόμων ὠφελίᾳ 3, 82, 5. τροπαῖον τῶν νεῶν 2, 92, 3. θεῶν πίστεις 5, 30, 4. εὔνοια ἑκατέρων 1, 22, 2. αἱ Ἀθηναίων σπονδαί 5, 30, 2. Λακεδαιμονίων σπονδαί 1, 35, 1. ἀμιξία ἀλλήλων 1, 3, 4. τὸ Ἀθηναίων διάφορον 2, 27, 2. ὁ τῶν βαρβάρων πόλεμος 1, 24, 4. ἡ Πλαταιῶν ἐπιστρατεία 2, 79, 1. ἐπιχείρησίς τινος 1, 70, 4. Ἐγεσταίων ἐπικουρίαι 6, 77, 1. οἱ τῶν Λ. ξύμμαχοι die L. und ihre B. 3, 86, 2. ἰσχὺς μάχης 2, 97, 5. ἀνδρεία νόμων 2, 39, 3. λύπη (ἀγαθῶν) 2, 44, 2. τὴν ὀλόφυρσιν οἰκιῶν ποιεῖσθαι 1, 143, 4. τοῦ καρποῦ τὸ δέος 4, 84, 2. εὐεργεσία τῶν ἀνδρῶν 1, 129, 3. καταφυγὴ ἁμαρτημάτων 4, 98, 3. τὸ Μεγαρέων ψήφισμα 1, 140, 4. Ἰταλίας παράπλους 1, 36, 3. ἡ τῆς Αἰτωλίας ξυμφορά 3, 114, 2. λόγων μῆκος ἄπιστον 5, 89, 1. ὁ τοῦ Ἀ. λόγος πρότερον εἰρημένος 8, 52, 2. vgl. ὁδός, δίκη, χάρις.

c) der chorographische. Ἄρνισσα τῆς Περδίκκου ἀρχῆς 4, 128, 2. vgl. 6, 91, 5. 8, 100, 3. vgl. 4, 24, 3. 5, 33, 1. περὶ (τὸ) Χειμέριον τῆς Θεσπρωτίδος 1, 30, 3. vgl. 46, 2. 3, 93, 1. 4, 25, 2. τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας 1, 111, 2. vgl. 8, 101, 1. τῆς Φωκαΐδος ἐς τὸν λιμένα 8, 101, 1. ὁ Ἄθως αὐτῆς 4, 109, 1. τῆς Μ. γῆς περὶ τὴν Βόλβην λίμνην 1, 58, 2. τῆς Ἰταλίας Λοκροί 3, 86, 1. Παλῆς Κεφαλλήνων 1, 27, 2. Οἰνεὼν αὐτῶν 3, 102, 1 u. Zus. Λέπρεον αὐτῶν 5, 49, 1. ἐν Φειᾷ τῇ Ἠλείων 7, 31, 1. vgl. 3, 90, 2. ἡ Ἀγραίων, οὐκέτι Ἀκαρνανίας 3, 106, 2.

d) der materiale 1, 10, 5. μέτρον (τῆς) θαλάσσης 6, 1. vgl. 2, 86, 2. ταρσοὶ καλάμων 2, 76, 1. οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται 1, 93, 1. ἔρυμα λίθων πεποιημένον 4, 31, 3. ναύσταθμος πλοίων 3, 6, 2. βοήθεια ἐνακοσίων ὁπλιτῶν 5, 12. τὴν πόλιν ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας 6, 5, 1. vgl. 1, 10, 5. μυριάδες τοῦ ξύμπαντος ὄχλου 7, 75, 5. ἑξακόσια τάλαντα φόρου 2, 13, 3. πλοῦς δύο ἡμερῶν 7, 50, 2. vgl. 2, 97, 1. τριῶν ἡμερῶν σιτία 1, 48, 1. vgl. 8, 29, 1. ὀλίγων ἡμερῶν μισθός 1, 143, 2. vgl. 6, 8, 1. 34, 4. 8, 69, 3. πολλῶν ἡ ὁδός 4, 85, 2. vgl. 2, 29, 3. ἡμέρας πλοῦς 4, 104, 3. ἑπτὰ σταδίων τεῖχος 7, 2, 4. vgl. 3, 86, 2. ἔχει τὸ στόμα ὀκτὼ σταδίων 7, 59, 2. πεποίηκε τὰς ναῦς ἑκατὸν ἀνδρῶν 1, 10, 5. οὐδὲν προθυμίας 8, 22, 1. στέφανος ἀγώνων 2, 46.

e) der partitive. ἄνδρες τῆς ἀρχῆς 5, 37, 1. οἱ θρανῖται τῶν ναυτῶν 6, 31, 3. Φαλίος τῶν ἀφ' Ἡρακλέους 1, 24, 1. vgl. 6, 3, 2. 8, 73, 2. τῶν πολεμάρχων Ἱπponoΐδας 5, 71, 3. vgl. 6, 99, 2. 8, 73, 3. σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχον Zus. 3, 52, 4. ἐκείνων Στύφων 4, 38, 1. vgl. 8, 45, 3. Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοίκων 4, 53, 2. Πελασγικὸν τῶν Τυρσηνῶν 4, 109, 3. vgl. 3, 101, 1. 7, 27, 1. πρέσβεις Κορινθίων 7, 25, 7. vgl. 8, 89, 2. οἱ ξύμμαχοι τῶν Ἀ. 5, 67, 3. οἱ φίλοι τῶν Λ. 5, 37, 4. vgl. 6, 43, 2. 7, 44, 4. 62, 4. ἑπτακόσιοι αὐτῶν 4, 80, 3. Σαμίων οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ 8, 25, 3. οἱ Μακεδόνες αὐτῶν 4, 126, 3. vgl. 6, 62, 3. 7, 64, 1. σφῶν αὐτῶν ἄνδρας 1, 91, 1. vgl. 3, 81, 3. Ἀργείων δύο ἄ. 5, 37, 1. (2.) vgl. ἀνήρ. σφῶν αὐτῶν φυλακήν 6, 70, 4. zw. 8, 16, 3. οἱ μὲν τῶν ὑπηκόων (ξυνεστράτευον) 6, 43, 2. vgl. 7, 19, 4. ἄλλοι τῶν βουλομένων 4, 78, 3. οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν 1, 5, 2. οἱ λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων 4, 17, 3. vgl. 4, 132, 3. σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δο-

κοῦντας εἶναι 3, 81, 3. vgl. 8, 64, 3. (τῶν) ἀνδρῶν πολὺ τὸ ἀφύλακτον 3, 30, 1. τοῦ στρατεύματος ταῖς ἐπελθούσαις ναυσίν 7, 47, 2. τῆς γνώμης τὸ νικηθέν 2, 87, 2. αὐτῶν ὅσοι 4, 80, 2. ὅ ἡμῶν 1, 84, 1. τὰ τῶν Π. 2, 19, 1. ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας 7, 11, 3. τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς 7, 26, 2. (anders τὰ πρὸς βορέαν τοῦ ὄρους 2, 96, 4.) vgl. 6, 99, 1. vgl. 4, 26, 4. der part. Ge. eingeschoben 1, 9, 1. 1, 126, 6. 4, 111, 2. 5, 64, 2. 6, 87, 2. 102, 1. 8, 78, 1. 90, 1. τῶν μενόντων εἶναι 1, 65, 1.

f) Gemischtes. μισθοῦ 1, 124, 4. 5, 6, 2. ἀργυρίου 4, 69, 3. vgl. 8, 82, 1. anders 28, 2. πλῆθος ὄψεως 4, 126, 4. der Ge. seinem Subst. entrückt 1, 21, 1. 33, 1. 93, 1. 138, 7. 2, 4, 3. 87, 1. 4, 113, 1. 124, 3. 6, 63, 3. 7, 2, 3. so σφῶν 1, 25, 2. ἡμῶν eingeschoben 1, 32, 3. vgl. 6, 89, 1. σφῶν 7, 48, 1. der Ge. zwischen einer Präposition u. ihrem Casus 1, 9, 3. 32, 2. 139, 1. 2, 13, 2. 52, 2. 5, 77, 2. 6, 33, 1. 44, 3. 82, 1. 7, 31, 4. 71, 3. 8, 85, 3. ἐν οὗ τῷ ἱερῷ 3, 14. τῶν ἐκείνων ξυμμάχων 1, 45, 2. vgl. 141, 3. τῶν ἐκείνων τι χωρίων 1, 45, 2? πολλῶν νεῶν οὐσῶν ἀμφοτέρων 1, 49, 2. vgl. 4, 134, 2. zwei Ge. bei einem Subst. 1, 25, 4. 2, 35, 3. 3, 12, 2. 16, 1. 115, 4. 6, 15, 3. 16, 5. 18, 6. 7, 34, 5. Θηβαίων τῶν Βοιωταρχῶν Σκιρφώνδαν 7, 30, 3. drei 1, 10, 5. κατὰ τοῦτο (τοῦ) καιροῦ 7, 2, 4.

3) Bei Adjectiven und Adverbien. αὐτόδικος ἑαυτοῦ 5, 18, 1. ἀμβλύς 2, 65, 2. ἄδωρος χρημάτων 2, 65, 5. οὐδενὸς ἔνσπονδοι 1, 31, 2. τῆς στραυρώσεως ἡ κρύφιος 7, 25, 5. τῆς γῆς ἡ ἀρίστη 1, 2, 2. ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον 1, 18, 2. vgl. πολύς. πρῶτον τῆς Ἑλλάδος 1, 13, 2. ἀξιολογώτατος τῶν προγεγενημένων 1, 1, 1. 2, 11, 3. der Ge. bei Comparativen 8, 52, 1. für ἤ mit dem Ac. 6, 68, 4. vgl. 4, 92, 4? Da. 1, 85, 2. 6, 1. für ἤ ἔστιν 7, 67, 4. für ἢ ὥστε 1, 84, 3. vgl. Comparativ. καλῶς παράπλου 1, 36, 3. τῆς ἡμέρας ὀψέ 4, 93, 1. vgl. 7, 39, 1. τῶν χωρίων οὗ 4, 54, 4. bei dem. u. rel. Pron. 3, 45, 2. 4, 57, 3. vgl. die einzelnen Demonstrative und Relative.

4) Der Ge. bei Verben, Redensarten etc. τὸ ἁμάρτημα ἐκείνων εἶναι 7, 5, 2. ὁποτέρων ἂν δικασθῇ εἶναι 1, 28, 2. πατέρες ὧν ἐστε 2, 71, 2. οὐδετέρων ὄντες 5, 84, 3. Λοκροὶ Συρακοσίων ἦσαν 3, 86, 2. αἱ Σῖφαι εἰσὶ τῆς Θ. γῆς 4, 76, 2. πόλεμος οὐχ ὅπλων ἐστίν 1, 83, 1. ἦσαν Αἰγινητῶν 8, 69, 2. vgl. 5, 46, 2. 8, 86, 7. τούτων Ἀθηναίων ἦσαν 6, 43, 2. ὧν γενόμενοι 3, 56, 4. vgl. γίγνεσθαι u. εἶναι. διαιρεῖν 5, 2, 2. ähnlich bei ὑπάρχειν 8, 76, 1. ὑφαιρεῖν, παραιρεῖν τινος 1, 42, 2. 3, 89, 3. κινεῖν 6, 70, 4. vgl. τέμνειν. ἐκπέμπειν 4, 80, 1. vgl. 7, 31, 1. προειδόμενος 4, 64, 1. προσξυνελάβοντο τῆς ὁρμῆς 3, 36, 2. τάσσειν ἀργυρίου 4, 26, 3. vgl. 3, 70, 1. 6, 54, 5. ἐξέπριον μισθοῦ 7, 25, 5. ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ 2, 91, 3. τῆς ἀρχῆς προκόπτειν 4, 60, 2. εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ θυσίας 5, 50, 2? Ge. bei ἀμβλύνεσθαι 2, 65, 2. ἐπιφθόνως διακεῖσθαι 1, 75, 1. χαλεπῶς φέρειν 1, 77, 2. von e. Satze abhängig 1, 52, 3. damit 1, 4. 5, 27, 3. so dass 2, 4, 1.

Härte 1, 26, 1. 43, 1. 3, 5, 2. 40, 1. 3, 94, 3. 4, 52, 3. 59, 3. 6, 18, 8. 38, 1. 72, 2.

Hiatus 1, 5, 2.

Homöokatalekton 1, 2, 1.

Hyperbaton 3, 2, 2. 5, 6, 4. 7, 1. 7, 43, 5? vor dem Artikel 6, 64, 5. 77, 2. beim Particip 1, 9, 1. 11, 2. 3, 54, 3. 4, 38, 1. 5, 34, 2. 7, 23, 2. 50, 1. 8, 27, 4. 100, 4. des Objects bei ἔχειν 3, 26, 1. einer Präp. u. ihres Casus 3, 67, 2. 6, 51, 1. 7, 70, 2. vgl. Genitiv 2, f. eines Adverbiums 1, 109, 3? 2, 49, 3. 83, 1. 4, 13, 1? 122, 3. 5, 36, 3? 6, 22, 2. 85, 2. 7, 75, 7. vgl. Artikel 6 u. Einschiebung.

Hyperbole 3, 81, 3. 82, 8.

Hysteronproteron 3, 29, 1. 6, 72, 1. 8, 88. 107, 1. 108, 1.

Imperativ. auf έτωσαν, άσθωσαν 1, 34, 1. nach ὥστε 6, 91, 3.

Imperfect 1, 10, 1. 69, 4. 3, 13, 6. 4, 16, 1. 5, 114. 7, 8, 1. 20, 2. 57, 2. 59, 2. ἵστασαν 1, 105, 5. 5, 74, 1. vgl. ἀποστέλλειν u. πέμπειν. ἦν es wäre gewesen 1, 38, 3. 5, 52, 2. εἰκός ἦν 2, 48, 2. 3, 40, 4. 6, 55, 2. 78, 4. 7, 8, 1. in Beschreibungen 1, 63, 2. 2, 13, 6. 8, 98, 2. auf früher Gesagtes bezogen 1, 35, 4? von früher nicht Eingesehenem

1, 69, 4. für das Plspf. ἦν 4, 90, 3. 108, 1. παρῆν 4, 26, 3. παρεσκευάζοντο 2, 83, 4. 8, 26, 2. ἔλεγεν 2, 88, 1. vgl. 5, 112, 1. 6, 44, 4. ἐκέλευεν 3, 113, 2. ἔμελλον 4, 93, 3. ξυνέλεγον 7, 36, 1. ἦρχεν 1, 9, 2. in hypothetischen Perioden 1, 9, 3. 44, 1. von e. Vorhaben 1, 134, 1. 4, 99. 6, 24, 2. 8, 6, 5. 8, 3. das Partic. 2, 51, 3. der Inf. 8, 86, 3. vgl. δεῖ.

Inconcinnität 1, 1, 1. 21, 1. 22, 2. 38, 3. 84, 2. 3, 28, 1. 86, 2. 5, 42, 3. 44, 2. 6, 2, 2. 6, 4. 80, 3. 6, 76, 4. 7, 69, 2. 70, 4. 8, 31, 2. 45, 5. vgl. ἀλλά, μέν, τέ u. Anakoluthien.

Indicativ 6, 29, 1. epexegetisch 2, 60, 3. 5, 71, 1. 6, 11, 4. 36, 2. 91, 3. in Fragen 6, 77, 2. 8, 96, 2. für den Opt. 2, 13, 2. 6, 29, 1. 51, 1. neben demselben 8, 50. Ind. Fu. nach ὅστις 5, 103, 1. vgl. ὅς u. ὥσπερ.

Infinitiv. 1) unabhängig. s. εἶναι g. E., εἰπεῖν u. ὡς. absolut 1, 35, 4. (mit τό zw. 7, 28, 3.) imperativisch 5, 9, 5. in Verträgen 4, 16, 1. 5, 18, 1. 47, 3. 79, 2? 8, 37, 1? ohne Artikel Subject 2, 87, 4? 3, 38, 1.

2) nach einem Substantiv. ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεώς τι πράξειν 4, 55, 3. mit εἶναι etc. ὁ νόμος μὴ κτείνειν 3, 58, 2. ἡ μάχη ἔσται μὴ ἀφαιρεθῆναι 5, 69, 1. μὴ χείροσι γενέσθαι μεγάλη ἡ δόξα 2, 45, 2. ἐλπὶς ναυμαχήσειν 2, 85, 3. πρόσχημα ἀμύνασθαι 1, 96, 1. ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι 2, 44, 2. διαφορῶν οὐσῶν ἐπάγεσθαι 3, 82, 1. ἀποξηρᾶναι ἐξουσία 7, 12, 3. vgl. 4, 51, 3. τὰ ὅρκια εἶναι δέχεσθαι 6, 52, 2. κώλυμα οὖσα προσθεῖναι 4, 67, 5. χρηστήριον ἀφεῖναι 1, 103, 2. ἐγένετο ἔρις ὠνομάσθαι λιμόν 2, 54, 2. γενομένην ἐπιμαχίαν ἀλλήλοις βοηθεῖν 5, 48, 2. vgl. 1, 44, 1. 6, 79, 1. κήρυγμα ἀνεῖπεν ἀπιέναι 4, 105, 2. παραινέσεις ἐγίγνοντο μὴ ἀφαιρεθῆναι 5, 69, 1. ἐπεγένετο κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι 1, 16. κίνδυνος ἐφαίνετο κατακλῄεσθαι 4, 57, 2. ἀγῶνας ὑπέστημεν διαφθαρῆναι 3, 57, 3. εὔνοιαν ἔχουσα πρᾶξαι ἡμᾶς 2, 11, 2. μνήμην ἕξει ἐπιτελεῖν 2, 87, 3. τοῦ αὐτοῦ λόγου εἴχοντο μὴ ἂν πεισθῆναι 5, 49, 4. παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν 3, 39, 3. δόκησιν ἐμβαλεῖν 2, 84, 1. ξυγγνώμην ἁμαρτεῖν λήψονται 3, 40, 1. ἀπαλλαγῆναι τὴν παρακινδύνευσιν ποιοῦνται 5, 100. ξυμμαχίαν ἐποιήσασθε βοηθεῖν 6, 79, 1. κήρυγμα ποιοῦνται ἀπιέναι 7, 82, 1. vgl. 4, 105, 2. βοὴ ἐγίγνετο βιάζεσθαι 7, 70, 7. γνώμας ἔλεγον πλεῖν 8, 86, 3. ἐλθούσης ἀγγελίας ἀποπλεῖν 8, 19, 1. ἐν ἐλπίδι ἦν ἀναλαβεῖν 4, 70, 2. ἐν ἀπόρῳ ἔχεσθαι 1, 25, 1. ἐν φρονήματι ὄντες ἡγήσεσθαι 5, 40, 3. ἐν αἰτίᾳ εἶχον τὸν Γ. ἑκόντα ἀφεῖναι 7, 81, 1. τὴν γνώμην εἶχε στρατεῦσαι 3, 96, 2. τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτείνειν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν 3, 66, 2. πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν μὴ στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας ἐτράποντο 7, 71, 2. κατεστήσαντο τὸν νόμον λαμβάνειν 2, 97, 4. zw. 3, 58, 1. 59, 2. 7, 67, 4.

3) nach Adjectiven (u. Adverbien). ἀδύνατος μέμψασθαι 3, 37, 5. ἄψαυστος χρῆσθαι 4, 97, 3. βραχέα περιγίγνεσθαι 5, 111, 2. ὀλίγαι ἀμύνειν 1, 51, 5. ταπεινὴ ἐγκαρτερεῖν 2, 61, 2. ἄψαυστος 4, 97, 3. αἴτιος 1, 74, 1. ἐπίκαιρος 1, 68, 4. ἐπιτήδειος 2, 20, 2. εὐμενής 2, 74, 2. ξυγγνώμονες ἔστε κολάζεσθαι 2, 74, 2. ξύμφορος, ἀπρεπὴς λεχθῆναι 2, 36, 3. χαλεπὸς ἄρξαι 7, 14, 1. κατάδηλοι ὄντες βούλεσθαι 4, 47, 1. σαφὲς καταστήσετε προσφέρεσθαι 1, 140, 6. ταχύς 1, 132, 5. ὕστερον ἤ 6, 4, 3.

4) bei Verben. οὐκ ἠμύνατε σωθῆναι 6, 80, 2. ἀναβοᾶν 1, 53, 3. ἀναιρεῖν 1, 126, 2. ἀπολείπειν βραχύ 7, 70, 4. ἀφιέναι 2, 13, 2. βοᾶν 8, 86, 1. διαλέγεσθαι 5, 59, 5. διανοεῖσθαι 1, 141, 1. διδόναι 1, 58, 2. 2, 27, 2. vgl. εἶναι. εἰπεῖν 1, 131, 1. 3, 71, 1. 4, 2, 2. ἐπαίρεσθαι 1, 25, 4. ἐπικρατεῖν 5, 46, 4. ξυγκαλεῖν 2, 10, 2? ὁρμᾶν 8, 75, 1. παρεσκευάσθησαν πλεῖν 7, 35, 1. πείθεσθαι 3, 48. περιαγγέλλειν 1, 116, 1. περιγίγνεσθαι 2, 87, 4. περιπέμπειν 5, 2, 2. προειπεῖν 4, 80, 2. dilogisch 1, 26, 3. vgl. 28, 3. 8, 93, 2. προτάσσειν 6, 100, 1. σπένδεσθαι 3, 109, 2. φράζειν 3, 15. vgl. εἰπεῖν, λέγειν, ξυμβαίνειν. χρῆσαι 1, 126, 2. ἐγγεγραμμένος κτείνειν 1, 132, 6. vgl. 5, 10, 5. von e. dem dastehenden Begriffe verwandten abhängig 1, 70, 2. 129, 2. 142, 4. (2, 13, 2.) 3, 3, 3. 75, 2. 83, 2. zur Bezeichnung e. Absicht 1, 72, 1. 128, 2. 4, 36, 1. 114, 2. 127, 2. 5, 56, 3. 6, 8, 2. 50, 3. 8, 22, 1. 26, 2. 29, 2. 64, 2. 75, 1.

5) Der Infinitiv (aus dem Hauptsatze) ergänzt, bei καιρός ἐστιν 4, 54, 4. εἰκός

2, 54, 1. 6, 72, 2. 103, 3. βούλεσθαι 2, 34, 1. ἑτοῖμος 1, 28, 3. vgl. 4, 86, 2. 124, 4. δεῖν 3, 2, 1? δοκεῖν 6, 34, 5. δύνασθαι 3, 11, 3. ἐνδέχεσθαι 4, 18, 3. ἐξεῖναι 5, 28, 1. ἐπιστέλλειν 3, 4, 1. ἐπιψηφίζειν 8, 15, 1. εὐπορεῖν 6, 44, 2. ἔχειν 6, 76, 3. θέλειν 6, 91, 3. κελεύειν 5, 62, 1. vgl. 3, 82, 5. (zugefügt 6, 93, 3.) κηρύσσειν 4, 106, 2. ξυγκεῖσθαι 4, 23, 1. ξυμβαίνειν 2, 34, 4. ξυντίθεσθαι 5, 26, 2. οἴεσθαι 7, 66, 3. πειρᾶσθαι 6, 76, 3. προάγειν 3, 45, 5. προσδέχεσθαι 5, 38, 3. προσποιεῖσθαι 3, 47, 3. τολμᾶν 4, 123, 2. ὑπάρχειν 3, 63, 2. ὑπισχνεῖσθαι 5, 38, 5. φυλάσσεσθαι 7, 69, 3. χρῆναι 1, 77, 2. ψηφίζεσθαι 5, 28, 1. vgl. (προσ-, ἐπ-) ἀναγκάζειν, ἀξιοῦν, βούλεσθαι, δεῖν, δεῖσθαι, δύνασθαι, ἐᾶν, ἐθέλειν, εἰκός, εἰπεῖν, εἴωθα, κελεύειν 6, 80, 3. (δια)κωλύειν (vgl. 6, 88, 6), μέλλειν, ξυγκεῖσθαι, ξυμβαίνειν, πρέπειν, προσήκειν. Zw. 1, 98, 2. Der pass. Inf. aus e. Activ erg. 4, 81, 1. 6, 79, 1.

6) Verschiedenes. wo selten 3, 83, 1. 8, 60, 3. 63, 3. zw. 6, 93, 2. παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν 4, 106, 3. ταὐτὸν ἐποίει νικᾶν 7, 6, 1. Der Inf. bei ὅτι 5, 46, 3. epexegetisch 1, 140, 1. 2, 77, 4. 3, 58, 1. 59, 3. 66, 2. 5, 6, 3. 7, 36, 5. 8, 22, 1. vgl. Epexegem. in der Anticipation 6, 93, 2. vgl. Anticipation. nach πρότερον ἤ 1, 69, 4. 8, 45, 5. in obliquer Rede 5, 61, 2. vgl. 1, 87, 3. 5, 63, 3. bei ὅς 2, 13, 4. 6, 64, 5. 7, 47, 3. 8, 2, 1. 48, 5. 72, 2. ὅθεν 6, 24, 3. ὅσον 6, 72, 2. ὅτε 2, 102, 4. ὥσπερ 5, 45, 2. vgl. ἐπεί u. ὅς. auffordernd 4, 50, 3. No. mit dem Inf. 1, 52, 2. 81, 1. anakol. 4, 52, 3. Plu. mit dem Inf. nach εἶπε 6, 25, 3. 49, 2. 8, 91, 2? Da. u. Ac. mit dem Inf. 1, 93, 5. 2, 39, 3. 80, 2. 4, 2, 2. 7, 20, 3. 40, 3. 57, 9. Ac. für den No. 6, 4, 3. 7, 34, 5. für den Da. 4, 20, 3. für den Ge. 4, 30, 1. αὐτούς auf e. Da. bezogen 7, 75, 7. Ac. mit dem Inf. nach einem Verbum der Aufforderung 1, 139, 2. zwei verschiedene Inf. 1, 26, 3. 131, 2. No. u. Ac. mit dem Inf. 8, 56, 3. πείθειν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν 3, 4, 3. Inf. mit τό nach αἴτιος 6, 14. nach πρόθυμος ἦν 2, 53, 2. nach ἱκανός 6, 17, 6. nach ἡ δόκησις προσγίγνεται 7, 67, 1? τὸ κολασθῆναι καλὸς ὁ ἀγών 7, 68, 3. ἡ εὐεργεσία τὸ μὴ βοηθῆσαι 1, 41, 2. vgl. 32, 3. 6, 80, 1. τὸ ἐκφοβήσειν 4, 126, 5. Inf. des Pr. von der Vergangenheit 1, 3, 2. 2, 18, 2. 4, 21, 1. vgl. 1, 10, 1. 2, 54, 1. τοῦ mit dem Inf. vom Zwecke 1, 4. mit ἄν 1, 2, 1. vgl. ἄν. ἐξεῖναι zu ἐξῆν 8, 86, 2. von der Zukunft 3, 95, 1. 4, 24, 3. 6, 42. 8, 5, 5? 75, 2. des Ao. von der Zukunft 1, 26, 3? 81, 2. 2, 3, 2. 73, 2. 80, 1. 3, 24, 1. 46, 2. 4, 24, 3. 28, 4. 52, 3. 60, 2. (73, 4.) 80, 1. 5, 9, 5. 6, 24, 3. 87, 4. 7, 21, 2. 8, 46, 4. 66, 4. bei μέλλειν 5, 98. des Fu. 2, 43, 2. 3, 66, 1. 4, 126, 5. nach βούλεσθαι etc. 1, 27, 2. 3, 28, 2. 5, 35, 5. 7, 21, 2? 8, 2, 2.

Kakophonien 1, 1, 2. 106, 1. 2, 45, 2. 4, 103, 1. 5, 80, 3. 6, 16, 2. 7, 50, 3. 67, 2.

Krasis 1, 32, 1. 5, 36, 3.

Kürze 1, 40, 4. 49, 1. 70, 2. 80, 1. 119. 2, 87, 3. 90, 2. 3, 13, 5. 20, 2. 39, 5. 59, 3. 4, 86, 3. 87, 3. 94, 2. 5, 76, 2. 95. 6, 11, 5. 54, 6. 7, 44, 2. bei hypothetischen Sätzen 4, 86, 3. 6, 52, 2. 91, 3.

Litotes 2, 91, 3.

Medium 1, 16. 32, 2. 120, 3. 130, 2. 2, 14. 3, 3, 1. 17, 2.

Meiosis 6, 33, 4.

Nachsatz. fehlt 3, 3, 3.

Name. proleptisch 1, 2, 3. bedeutsam 3, 57, 2. 4, 10, 5. 8, 27, 2. der Gottheit für ihre Statue 2, 13, 4. 5, 23, 5. des Ortes statt des Landes 6, 4, 3. umfasst mit die Landschaft 5, 80, 3.

Neutrum 1, 6, 3. 7, 36, 4. τὸ πρὸς — local 4, 130, 1. vgl. 6, 64, 4. τὸ ἡμέτερον 1, 70, 2. 3, 11, 1. ὅπερ ἦν πλεῖστον 4, 33, 1. vgl. 5, 3, 4. 8, 2. 10, 6. 8, 2, 3. τὸ καθ' ἑαυτούς 1, 62, 4. vgl. 3, 108, 2. 7, 78, 1. τὸ τῆς πόλεως ἀξύμφορον 8, 50, 2. τὸ ἕτερον 8, 86, 5. vgl. ἄλλος. τὸ στρατιωτικόν 8, 83, 2. τὸ Ἑλληνικόν 1, 1, 1. τὸ πρεσβύτερον 5, 64, 2. τὸ ἡσσώμενον 7, 71, 3. vgl. ξυνιστάναι u. Particip 6. Μυκῆναι μικρὸν ἦν 1, 10, 1. 138, 6. ἄριστον εἶναι εἰρήνην 4, 62, 1. vgl. 1, 95, 3. 3, 37, 1. 5, 71, 1. σαφὲς λέγειν 4, 50, 3. πη-

λῶδες ἦν 6, 101, 2. ἀφανὲς ἦν 8, 105, 2. ἀπέραντον ἦν 4, 36, 1. 67, 4. ἀληθῆ εἶναι 3, 3, 1. ἦν πλώιμα etc. 1, 7, 1. vgl. 10, 3. ἑτοῖμα 2, 3, 3. ῥᾴδια 4, 108, 2. πιστά 6, 33, 4. πρόσφορα 7, 62, 2. εὐφύλακτα 3, 92, 5. τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο 1, 102, 1. ἀκρίτων ὄντων 4, 20, 2. ἀφανέστερα ἦν 8, 105, 2. χαλεπώτερα 4, 86, 3. εὐφυλακτότερα 8, 55, 1. zw. 8, 46, 2. ἄπορα als Ac. 3, 16. vgl. 5, 40, 3. — μείζω 1, 9, 1. ἐλάσσω 2, 13, 5. Neu. auf e. Masc. oder Fe. bezogen 3, 45, 4. vgl. 1, 54, 2. 2, 13, 2. 5, 57, 1. 6, 72, 4. auf beides 4, 29, 3. Neu. Plu. als Subj. hat das Verbum im Plu. 1, 58, 1. 8, 10, 1.

Nominativ 2, 9, 3. formlos 2, 53, 3. 6, 61, 4. vgl. 1, 137, 4. τιμὴ τὰ τοιαῦτα 6, 16, 3. vgl. 2, 65, 4. κόσμος u. συγγνώμη. λήθη ἔσονται 2, 44, 2. für den Da. 3, 36, 2. 4, 108, 3. für den Ge. 4, 40, 2. 5, 70. 8, 63, 2. 104, 3. für den part. Ge. 5, 59, 1. für den abs. 5, 55, 2. 7, 87, 6. No. u. Vo. verbunden 2, 11, 1. No. Plu. nach εἶπεν 6, 25, 3.

Numeralia. mit u. ohne Artikel 3, 20, 3. 4, 44, 5. vgl. Artikel 4, a. appositiv 2, 92, 1. 100, 1. 3, 22, 3. 76. 4, 13, 2. 7, 22, 2. 23, 2. 8, 15, 2. 33, 1. 41, 3. vgl. 1, 47, 2. ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει καὶ δεκάτῳ 1, 87, 4. vgl. 3, 87, 2. 4, 38, 4. 5, 47, 1. διακοσία ἵππος 1, 62, 2. τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ὕστερον 1, 60, 2. δύο ἦσαν οἱ παρόντες 4, 43, 1. vgl. 113, 2 u. 2, 31, 2. ὀκτὼ ἀποδέοντες 4, 38, 4.

Numerus. s. Singular und Plural.

Object. zwei Verben gemein 1, 20, 3. 105, 5. 114, 2. 144, 2. 2, 19, 1. 44, 2. 3, 105, 1. 4, 77, 2. 5, 65, 5. 6, 1. 4, 3. 11, 1. 72, 2. 75, 3. 85, 2. 88, 11. 8, 10, 2. 66, 1. 100, 3. dem nächsten Verbum angefügt 6, 76, 3. 77, 2. fehlt 1, 2, 1. 2, 23, 2. 51, 1. 4. 8, 21, 2. erg. 1, 141, 2. 2, 19, 1. 4, 3, 3. 8, 3. 7, 5, 3.

Optativ. auf οιμι und οίην 2, 79, 5. εἴησαν 1, 38, 1. 3, 10, 3. αιεν u. ειαν 3, 49, 2. εἴην 1, 5, 2. 8, 45, 4? 72, 2? mag sein 2, 97, 3? bei ὡς zw. 8, 45, 4. subjectiv beim Rel. 4, 131, 1. bei εἴ 7, 18, 3. iterativ bei ἐπειδή 1, 49, 2. bei ὅς 50, 1. 2, 52, 3. bei εἴ 7, 18, 3. vgl. εἰ. in abhängigen Fragen 1, 25, 1. ohne ὅτι in obliquer Rede 2, 72, 3. vgl. Conjunctiv.

Oxymoron 2, 63, 1? 3, 43, 2. 6, 69, 2.

Parenthese 1, 87, 1. 2. 136, 4. 4, 116, 2. 8, 43, 1. 99, 3. 105, 2. vgl. Casus u. διὰ μέσου.

Paronomasie 3, 70, 3. 6, 76, 4. 87, 4.

Particip 4, 63, 1? 5, 7, 1? 8, 105, 1? ohne Artikel (als Subject) 1, 12, 1. 5, 85, 2. 88. 1) prädicativ. ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα etc. 1, 2, 2. vgl. 100, 3. 2, 49, 2? 3, 36, 2. 6, 3, 3. 46, 1. 80, 2. ἀρέσκοντές ἐσμεν 1, 38, 2. γενόμενοι 4, 54, 2. vgl. εἶναι u. ἔχειν. bei καταλαμβάνειν 1, 59. 8, 63, 2. nicht ohne εἶναι für e. Verb. fin. 1, 25, 3. vgl. jedoch 3, 44, 1. bei ἀγάλλεσθαι 4, 95, 2. bei δῆλον ποιεῖν etc. 3, 64, 1. δηλοῦν 1, 21, 2. ὄντες κέκληνται 3, 82, 7. ergänzt bei αἰσθάνεσθαι 7, 69, 1. ἔνδηλός εἰμι 4, 41, 3. λανθάνειν 7, 15, 3. ὁρᾶν 1, 78, 3. 2, 11, 5. 5, 80, 2. περιορᾶν 2, 73, 3. ἐνθυμεῖσθαι etc. 1, 141, 1. φθάνειν 4, 96, 1. 6, 99, 2. 7, 15, 3. καλεῖσθαι 3, 82, 7. fehlt bei τυγχάνειν 3, 43, 4. ἀποφαίνειν 3, 94, 4. vgl. διατελεῖν. pleonastisch 2, 33, 1.

2) appositiv etc. mit eignem Subject 1, 49, 3. 2, 4, 1. 4, 6, 1. 69, 2. 108, 3. 131, 2. 6, 32, 1. auf Einzelne bezogen was von Allen gilt 5, 44, 2. 8, 32, 1. 66, 3. vgl. ἕκαστος. παρελήλυθα-ξυμμαχήσοντες 4, 86, 1. παρεσκευάζοντο ἀμυνούμενοι 2, 91, 1. Masc. Plu. auf e. Fe. bezogen 1, 110, 2. 2, 83, 4. 3, 2, 1. dadurch dass 3, 46, 3. 66, 1. weil 4, 27, 2. 6, 57, 3. 7, 57, 8. wenn 4, 124, 4. 6, 37, 2. 72, 3. obgleich 1, 69, 3. 4. 6, 49, 2. mit καί 6, 16, 6. Epexegem bei ταῦτα 3, 18, 2. enthält den Hauptgedanken 4, 72, 1. bei δοκεῖν 6, 18, 4. χρή 2, 51, 1. ἐπιχώριον ὄν 4, 17, 2. vgl. 7, 44, 1. λεγόμενον 2, 47, 2. χρησθέν 3, 96, 1. δεδογμένον etc. 1, 125, 1. παρασχόν 1, 120, 3. ὑπάρχον 4, 124, 1. μετόν 1, 28, 1. δοκοῦν 4, 125, 1. 5, 65, 2. 8, 79, 1. 93, 1. vgl. Genitiv 1. verschiedene Casus verbunden 1, 2, 1. 75, 1. 3, 20, 3? 24, 3. 55, 1. 4, 13, 1. 41, 3. 8, 3, 1? 7, 15, 1. 25, 6. 8, 40, 3? vgl. ἀλλά, δέ, καί, τέ.

τριήρει μὲν προπλεούσῃ, αὐτὸς δὲ ἐφεπόμενος 1, 120, 2. eins dem andern angefügt 2, 76, 3. 3, 3, 4. 11, 3. 6, 21, 2. im Ge. 1, 75, 2. 2, 5, 2. im Pr. als Ipf. 1, 5, 2. 8, 2. 14, 1. 2, 2, 4. 3, 113, 2. 5, 83, 2. für den Ao. oder das Ppf. 1, 29, 3. 3, 4, 2? für das Fu. 3, 18, 1. 6, 88, 11. 7, 25, 7. des Ao. 4, 108, 3. für das Pr. 4, 112, 1. mit ἄν von Künftigem 5, 15, 2. 7, 64, 2. 67, 4.

3) substantivirt. ὁ προσπεσών 7, 68, 1. βουλόμενόν τι 7, 48, 3. τὸ ἐπιόν 5, 9, 5. vgl. 6, 34, 5. 7, 43, 7. τὸ ὑπερέχον 3, 107, 3. vgl. ἐπιέναι. τὸ δρώμενον 5, 102. τὸ μέλλον 1, 84, 1. τὸ βουλόμενον (τῆς γνώμης) 1, 90, 2. τῆς γνώμης τὸ νικηθέν 2, 87, 2. vgl. 7, 68, 1. τὸ δεδιός 1, 36, 1. τὸ μὴ μελετῶν 1, 142, 4. vgl. 5, 102. τὸ ἡδονὴν ἔχον 4, 108, 4. τὰ γενόμενα nicht mit dem Ge. 2, 19, 1.

Passiv. s. ἐμβάλλειν, ἐπιχειρεῖν, ἐφορμεῖσθαι, ἱπποκρατεῖσθαι, εὐτυχεῖν, κινδυνεύειν, τιμωρεῖν. mit dem Ac. 1, 3, 4. 126, 6. 3, 63, 2. des Mediums 2, 53, 3. 3, 34, 1. 5, 29, 1. 7, 62, 3. 8, 5, 5.

Perfect. αται 3, 13, 4. 4, 31, 1. 5, 6, 4. 7, 4, 7. Opt. 2, 48, 1. anticipirt 1, 121, 3. Unfehlbares 2, 8, 3. Inf. als Ppf. 5, 46, 3.

Person. zweite auf ῃ, ει 1, 129, 3. οἵπερ ἕξομεν, οὗτοι προΐδωμεν 1, 83, 2.

Personification 1, 110, 1. 2, 18, 2. 4, 18, 2. 100, 1?

Pleonasmen 1, 23, 4. 26, 3. 35, 4. 50, 4. (3.) 58, 1. 62, 3. 105, 5. 3, 49, 3. 53, 2. 4, 17, 2. 62, 1? 6, 4, 6. 7, 13, 3. 44, 6. 49, 3. 73, 2. vgl. πρότερον, πρῶτον, πρῶτος, μετά, ξύν.

Plural. 2, 65, 4. 4, 98, 5. 6, 77, 1. ἐπιμιξίαι 5, 35, 1. αἱ ξυμμαχίαι 5, 79, 1. φυγαί 1, 23, 2. λιμοί eb. ἀποστάσεις 1, 57, 4. 122, 1? χρέα 4, 16, 2. φίλοι für φίλος 6, 92, 2. τὸ τελευταῖον, δι' ἅπερ 3, 56, 1. des Verbums aus dem Sing. erg. 1, 2, 1. οἱ μέν auf e. Sing. bezogen 6, 80, 2. vgl. 1, 12, 2. 6, 67, 2. 68, 2. auf e. Ortsnamen 6, 48, 2. ἡλικία ὤν 3, 67, 2. πόλιν, ὄντας 3, 79, 1. vgl. 7, 75, 4. ἀναθαρσήσας-ἐπέθεντο 5, 82, 1. Plu. des Part. auf e. Sing. bezogen 6, 25, 3. 49, 2. vgl. 1, 91, 4? 8, 91, 2. ἅ für ὅ 4, 13, 3. ταῦτα auf τὶ 1, 82, 3. vgl. αὐτοῦ, ἑαυτοῦ, ἕκαστος, ὅς, οὗτος, τὶς. πολεμητέα 1, 88. vgl. ἀδύνατα, Congruenz, Neutrum, Singular.

Plusquamperfect 4, 13, 1. 47, 1. 8, 66, 2.

Positiv. für den Comp. 1, 50, 5. 2, 61, 2. 5, 111, 2.

Possessiv 1, 33, 3. vgl. Neutrum. τὸ ὑμέτερον εὔνουν 4, 87, 2. vgl. 3, 38, 2. 4, 87, 2. 5, 46, 1. τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω 4, 10, 3. ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης 2, 61, 2. vgl. 7, 18, 3. für den obj. Ge. 1, 33, 3. 69, 5. 77, 4. 137, 4. 6, 78, 2. 90, 1. τὸ ἡμέτερον 3, 11, 1. τὸ ὑμέτερον 1, 70, 2. τὸ σφέτερον 6, 36, 2? σφέτερος 1, 141, 3. auf das Gedankensubject bezogen 1, 15, 2. 97, 1. auf e. Sing. 3, 95, 2. 7, 1, 5. 8, 1. 38, 2. τὰ σφέτερα φρονεῖν 3, 68, 2.

Prädicat 4, 116, 2. 6, 34, 4. 7, 69, 4. 8, 11, 3. πεντήκοντα ἄνδρες ἡ τάξις ἦν 5, 68, 3. κέρας εὐώνυμον Σκιρῖται καθίστανται 5, 67, 1. Ἑλληνοταμίαι κατέστη ἀρχή 1, 96, 2. τὸ πλεῖον ξύμμικτον (ἐμπολιτεύει) 4, 106, 1. vgl. 2, 98, 3. ἦν ὁ φόρος υ' τάλαντα 1, 96, 2. vgl. 2, 13, 3. 4, 57, 4. ἦλθον στρατὸς πολύς 6, 2, 5. vgl. 4, 53, 2. τὸ μεταξὺ οἰκήματα ᾠκοδόμητο 3, 21, 1. ἐτειχίσθη Ἀταλάντη φρούριον 3, 32, 1. νῆες ἔπλεον τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμωροί 4, 2, 2. ὑπαίθριος ταλαιπωρεῖ 1, 134, 2. χρόνιοι ξυνιόντες 1, 141, 6. vgl. 1, 12, 1 u. αἰφνίδιος. (τὸ) μῆκος μέγα προὔβη 1, 23, 1. ταχεῖαι ἐπέρχονται 5, 66, 3. βραδεῖα προσπίπτει 6, 34, 4. αὐτερέται πλεύσαντες 3, 18, 3. πρεσβῦται λελειμμένοι 3, 67, 2. vgl. 7, 57, 8. ζῶντες ἐχόμενοι 2, 5, 2. ἃ πολλὰ (σφάλλεται) 4, 18, 3. vgl. 7, 43, 4. 8, 23, 3. ξυνήθη τὴν δίαιταν μεθ' ὅπλων ἐποιοῦντο 1, 6, 1. βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον 2, 34, 4. vgl. 7, 29, 2. τὸ ὕψος ᾔρετο μέγα 2, 75, 4. μέρος τι κατέστραπτο ὑπήκοον 5, 29, 1. μέγας ἐρρύη 2, 5, 2. ἐκπνεῖ μέγας 6, 104, 3. πολὺς ἐνέκειτο 4, 22, 2. πολὺς ἐχώρει ἄνω 4, 34, 2. ἀναγκαστοὶ ἐσβάντες 7, 13, 2. διαφέροντα τετιμῆσθαι 3, 39, 5. vgl. 6, 23, 1. ὁ προὔχων προκαλούμενος 1, 39, 1. vgl. 3, 39, 6. γεγενημένης τῆς νίκης λαμπρᾶς 7, 55, 1. τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος 2, 2, 3. Πεισιστράτου γηραιοῦ τελευτήσαντος 6, 54, 2. vgl. 4, 102, 2. τῶν ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπτόντων 7, 28, 4. vgl.

1, 70, 1. τῶν πάντων ἐπακτῶν ἐδεῖτο 7, 28, 1. τινῶν ἀποστάντων κατεστραμμένων 1, 75, 2. (τοῖς) Λ. θεωροῖς ἀφικνουμένοις 5, 16, 5. τοῖς ἐρωτήμασι πυκνοῖς χρώμενοι 7, 44, 5. vgl. 2, 40, 1. 3, 10, 3. 11, 2. 8, 104, 4? δίκαια τάδε λέγεσθαι 1, 42, 1. τὴν Π. ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι 1, 71, 4. ἔχει μ΄ τάλαντα σταθμόν 2, 13, 5. ἐσφορὰν σ΄ τάλαντα ἐξέπεμψαν 3, 19, 1. vgl. 1, 99, 3. προσιόντων τετρακοσίων ταλάντων φόρου 2, 13, 3. Νεοδαμώδεις τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι 7, 58, 3. ἔφερον οὐδὲ ταῦτα ἱκανά 7, 75, 6. ἐτείχιζον τὰ Μέγαρα φρούριον 6, 75, 1. vgl. 2, 26. τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἱρεῖν 1, 90, 3. τοὺς Λ. κατοικίζειν ὑπηκόους 6, 84, 2. 4, 102, 2. τὴν πόλιν παρεσκευάσαμεν αὐταρκεστάτην 2, 36, 2. vgl. 1, 142, 1. αἰχμαλώτους ἔλαβον 1, 30, 1. ζῶντας (αὐτοὺς) ἔλαβον 5, 3, 2. δοῦναι Μαγνησίαν ἄρτον 1, 138, 6. ναῦς ἐξέπεμψαν φυλακήν 2, 26. vgl. πρότερος, πρῶτος, ὕστερος, ὕστατος, ὀλίγος, πολύς, Adjectiv, Neutrum, Nominativ u. Artikel 7.

Präpositionen. ἐς ἔπειτα 1, 123, 1? 130, 2? ἐς ὀψέ 3, 108, 2. vgl. ἀεί, αὖθις, μέχρι, ἕως. ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα 1, 3, 4. τρόπων ἐξ οἵων 2, 36, 3. ἡμέρας περὶ τέσσαρας 1, 117, 1. 6, 74, 2. vgl. οὐδέ, μηδέ, Genitiv 2, f. παρὰ δικασταῖς ὑμῖν 1, 73, 1. ὡς ἐς πατρίδα ταύτην 4, 41, 2. ὡς παρὰ εὐεργέτας Ἀθηναίους 6, 50, 4. ἐπὶ τὴν μητρόπολιν ἐφ᾽ ἡμᾶς 6, 82, 4. vgl. 3, 53, 1. ὑπὸ ὑμῶν, Δωριῆς Δωριέων 6, 80, 3. vgl. 5, 9, 1. nach καί wiederholt 7, 56, 2. nicht wiederholt 1, 59? 6, 87, 4? 8, 106, 4. nach ἤ 7, 77, 1. vgl. 47, 3. 8, 8, 2. nur einmal bei verschiedenen Casus 6, 34, 4? (πρός aus ἐς erg. 4, 35, 1.) 7, 47, 3. 77, 1. 8, 8, 3. bei δέ 1, 141, 6. 6, 78, 1. bei ἤ 4, 44, 2. 5, 111, 3. 7, 47, 3. vor dem Rel. wiederholt 2, 86, 1. nicht 1, 28, 2. vgl. 1, 1, 2. 3, 17, 1. 5, 79, 2. 8, 76, 3. παρὰ ἃ für παρὰ ταῦτα ἃ 4, 19, 2. ἐν τοῖς ἐν- 1, 54, 1. ἐσθὴς μετρία καὶ ἐς τὸν νῦν τρόπον 1, 6, 3. ὁμαλώτατόν τε καὶ περὶ τὸ ὕδωρ 4, 31, 2. αὐτό τε καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς χώρας 4, 3, 2. vgl. 30, 1. ἐς ἄνδρας εἴκοσιν ἐνέμειναν 3, 20, 2. vgl. ἐς, κατά II, περί III. ἐν τοῖς ἐν- 1, 54, 1. vgl. ἐς, ἐπί, κατά, περί, Genitiv 1, f.

Präsens 3, 47, 1. vgl. ἁλίσκεσθαι, αἰσθάνεσθαι, πυνθάνεσθαι. durch πρότερον auf die Vergangenheit bezogen 1, 41, 3. φησί 6, 84, 3. vgl. 1, 42, 1. 3, 40, 4. ἁμαρτάνειν 1, 92. vgl. ἀδικεῖν, κρατεῖν (6, 80, 2), ἡσσᾶσθαι. u. Particip g. E. ἔστιν ὅ für ἦν ὅ 2, 13, 6. von Bevorstehendem 6, 68, 2? εὐθὺς ἐλευθεροῦσθαι 7, 56, 2. ἐλευθεροῦσιν 2, 8, 3. vgl. 1, 53, 2. 3, 58, 4. 4, 95, 2. 6, 10, 3. 34, 4. 68, 2. ὀλοφύρομαι 2, 44, 1. von Unausbleiblichem 6, 91, 2. vom Versuche 2, 62, 5. 4, 12, 3. 6, 38, 1. 61, 3. 89, 1.

Prolepsis 3, 38, 2. 4, 63, 1. vgl. Anticipation.

Pronomina nicht auf den nächsten Begriff bezogen 3, 33, 1. vgl. Relativ. μοῦ ὁ λόγος 6, 92, 2. ἡ αὐτοῦ ἀρχή 8, 48, 4. persönliche. für reflexive 2, 71, 2. 6, 34, 1. so σφῶν etc. 2, 65, 9? No vermisst 2, 62, 2. 6, 34, 4. 68, 3. ἐγώ wenig betont 6, 34, 6. für den Staat des Redenden 1, 137, 4. 6, 78, 1. μοί und ἐμοί 1, 3, 1. 2, 60, 4. 4, 64, 2. 5, 10, 5. ἡμῶν nicht eingeschoben 6, 89, 1. eingeschoben 1, 32, 3. σφεῖς 4, 114, 5. 5, 38, 4? 46, 3. 65, 6. παῖδες σφῶν 2, 72, 3. vgl. 8, 90, 2. ἡ γῆ σφῶν 1, 25, 2. vgl. 91, 3. 4, 8, 1. 108, 1. 8, 1, 3. 25, 3. 90, 2. 91, 3. σφῶν οἱ ξύμμαχοι 1, 25, 2. vgl. 5, 83, 3. σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ 8, 96, 2. σφῶν- ἡ πόλις 1, 25, 2. vgl. 8, 24, 4. zw. τοὺς ψιλοὺς τοὺς σφῶν 6, 64, 2. σφῶν eingeschoben 1, 25, 2. (7, 48, 1.) σφῶν etc. in Bedingungssätzen 1, 20, 1. 8, 71, 2. in relativen Sätzen 1, 26, 2. 115, 5. 4, 109, 1. in temporalen 1, 30, 3. 115, 5. 8, 90, 2. nach ὅπως 1, 126, 1. 8, 88. nach μή 1, 91, 2. 8, 72, 2. nach ὅτι weil 1, 55, 3. 2, 27, 2. aufs Gedankensubject bezogen 1, 23, 2. 37, 1. 2, 27, 2. 136, 2. 3, 31, 1. 4, 113, 2. 7, 70, 2. aufs nächste 2, 65, 9. auf ein Collectiv 5, 73, 1. σφᾶς zw. 5, 49, 1. 6, 61, 4. beim Inf. (für σφεῖς) 3, 24, 1. 6, 96, 1. 7, 21, 3. auf eine einzelne Person bezogen 1, 62, 2. 3, 111, 2. 113, 1. 4, 28, 1. 29, 3. 70, 3. 5, 6, 3. 15, 1? 58, 4. 73, 2. 6, 96, 1. 7, 4, 5. 21, 3. 42, 5. 8, 20, 2. 71, 2. 88. so σφίσιν 7, 31, 3. 8, 31, 3. σφῶν 8, 46, 4. 90, 2. σφίσιν zw. 5, 38, 2. 41, 1. σφίσι für αὐτοῖς 3, 108, 3. 4, 61, 3. 7, 3, 1. ergänzt beim Particip ἡμᾶς 2, 61,

1. 87, 1. ὑμᾶς 1, 78, 3. 7, 12, 2. 14, 3. σφᾶς 7, 1, 1. αὐτούς 2, 90, 3. 7, 83, 1. αὐτοῖς 1, 118, 2. 3. vgl. 6, 50, 3 u. zu 3, 81, 3. beim Medium 4, 28, 4.

Reflexiv. αὑτοῦ u. αὐτοῦ 1, 36, 1. 2, 13, 1. 65, 1. 81, 3. 3, 22, 4. 4, 29, 3. 91, 2. 110, 2. 5, 64, 2. 8. 76, 2. 85, 2. τῶν ἑαυτῶν 2, 84, 2? auf das Gedankensubject bezogen 1, 17, 1. vgl. 6, 70, 2. αὑτῶν u. σφῶν αὐτῶν 1, 60, 1. 79, 1. 2, 4, 4. 5, 114. 6, 68, 3. τὸ αὑτῶν ἐκποριζώμεθα 1, 82, 2. (ὑμᾶς αὐτούς 4, 38, 2.) σφᾶς αὐτούς 2, 49, 3. σφῶν αὐτῶν etc. 2, 21, 3. 68, 5. 5, 64, 2. 114. 7, 48, 4. 8, 86, 3? vgl. 1, 25, 2. 3, 81, 3. für σφῶν 7, 48, 4. 8, 65, 1. nicht αὐτοῖς σφίσιν 8, 70, 2. ἐν σφίσιν αὐτοῖς 4, 25, 6. 7, 44, 4. 6, 103, 3. 8, 63, 3. vgl. 6, 77, 1. τῆς ἡμετέρας αὐτῶν 6, 68, 3. vgl. σφέτερος.

Relativ. πέμψαι ἃ ἔπεμψαν 6, 75, 3. nicht auf den nächsten Begriff bezogen 1, 93, 3. 2, 72, 2. nur zu dem Particip gehörig 2, 39, 1. (3, 105, 1.) 5, 1, 2. 9, 3. 6, 17, 2. 91, 6. von e. erg. Worte regiert 1, 35, 3. vor εἴ 4, 131, 1. vor πρίν 2, 53, 3. σωφρόνων ἀνδρῶν οἵτινες 4, 18, 2. νεώτερος, οὕς 6, 13, 1. γυναικεῖος, αἵ 2, 45, 2. τὸ εὐτυχὲς οἵ 2, 44, 1. 3, 45, 5. 6, 14. 7, 68, 1. auf e. nicht genannten Begriff bezogen 1, 68, 3. 140, 6. mit e. Apposition 1, 40, 4. mit dem Ge. 1, 115, 1. 2, 67, 4. 4, 12, 2. 6, 69, 3. 100, 1. 7, 43, 3. 48, 2. τῆς τροπῆς ἃς ναῦς διέφθειραν 2, 92, 3. als Casus 6, 30, 1. (αὗται) ἐφ' ἅς 20, 2. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἅ 1, 85, 2. ἀφ' ὧν für ἀπὸ τούτων ἀφ' ὧν 2, 65, 9. (für ταῦτα ἀφ' ὧν 2, 48, 2.) ἐξ ὧν φαίνονται 5, 9, 4. ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ 2, 41, 2. περὶ ὧν für περὶ τούτων ἅ 2, 40, 3. mit dem Ind. Fu. 1, 90, 3. 3, 16, 3. nicht mit dem Conj. 7, 25, 1. mit dem Inf. 2, 13, 4. zwei ohne Copula 5, 7, 1. zwei durch καί verbunden 6, 89, 5. dem Prädicat nicht assimilirt 1, 35, 4. οὗ — καὶ ὅ 6, 4, 3. vgl. die einzelnen Relative ὅς etc.

Satz. ein selbständiger einem relativen angefügt 1, 42, 1. 106, 1. 2, 4, 3. 41, 2. 72, 1. 84, 1. 6, 10, 1. 11, 1. 7, 29, 4. 81, 5. vgl. ἀλλά, δέ, καί, τέ. einem andern relativen 6, 89, 5. 101, 1. vgl. 4, 92, 2. einem finalen 6, 18, 4. ein Nebensatz dem Hauptsatze coordinirt 1, 6, 4. 3, 10, 1. 6, 39, 2. relative und hypothetische Sätze verbunden 1, 144, 3. ein rel. Zwischensatz aufs Folgende bezogen 2, 100, 3. 6, 2, 4. ein Satz als Subject 5, 109. vgl. 3, 2, 1. 6, 85, 1. als Object 2, 41, 2. 3, 66, 2. 6, 8, 3. vgl. 1, 140, 2. 7, 60, 2. vgl. ὅς, ὅστις, ὅσος.

Singular. λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοι ἔσονται 2, 44, 2. material. χάλιξ 1, 93, 3. κέραμος etc. 2, 4, 1. 4, 90, 2. μέταλλον 1, 100, 2. καρπός 3, 15. κύαμος 8, 66, 1. δᾴς 7, 53, 4. ἀσπίς 6, 58, 2. collectiv 6, 31, 5. 77, 2. στρατιώτης 2, 11, 2. ὁ πολέμιος 2, 41, 2. 4, 10, 3. ὁ ἐχθρός 6, 38, 3. ὁ ὑπήκοος 2, 41, 2. ὁ ἱκέτης 3, 103, 2. vgl. πέλας. ὁ Συρακόσιος 6, 78, 1. 2. 84, 3. distributiv 2, 70, 2. vom Vertreter einer Stadt 4, 64, 1. 92, 5. vgl. 5, 38, 1. 6, 18, 3. 80, 2. ἄλλος, ἐγώ, τὶς. γνοὺς — ἔπαυσαν 4, 37. vgl. ἕκαστος, τὶς, Plural.

Stellung 1, 6, 2. 11, 2. 38, 3. 41, 1. 64, 1. 72, 2. 78, 3. 84, 2. 129, 1. 2, 5, 3. 15, 2. 37, 1. 43, 1. 52, 3. 3, 39, 1. (2.) 58, 2. 6. 20, 3. 32, 3. 65, 2. 76, 4. 7, 22, 1. 41, 2. 82, 1. 8, 5, 3. 92, 10. vgl. 3, 22, 2. 67, 4. 100, 2. 111, 2. 4, 27, 3. 5, 65, 6. 101. 6, 18, 6. 33, 3. 76, 4. 92, 1. vgl. Artikel 8 u. Hyperbaton. 6, 36, 1. 7, 22, 1. 36, 5. die erste Stelle kündigt Neues an 1, 145, 2. 4, 98, 5. das Subject vor ἵνα 4, 87, 2. Ge. vor ἤν 6, 79, 1. vgl. εἰ, ἤν, ὅτι, ὡς (1, 134, 1. 3, 89, 2.), ὅς, μή, ἀλλά, μέν, τέ, πρῶτον u. Adverbium.

Structur 4, 85, 4. doppelte 1, 27, 1. zwei zusammengezogen 1, 23, 5.

Subject 5, 81, 2. erst in weiterer, dann in engerer Sphäre 1, 100, 3. 6, 74, 2. vgl. 1, 10, 7. umgekehrt 3, 98, 1. 5, 61, 3. (81, 2.) 6, 3, 2. 7, 86, 6. der Hauptbegriff 3, 89, 2. gewechselt 1, 2, 4. 3, 2. 2, 3, 1. 3. 3, 115, 2. 4, 108, 1? Uebergang von e. persönlichen zu e. sachlichen 1, 51, 3? das der ganzen Darstellung erg. 1, 2, 3. 13, 4. der Sing. aus dem Plu. erg. 3, 17, 2. umgekehrt 3, 82, 7. der Name des Volkes aus dem des Landes 2, 66. 4, 53, 2. 6, 34, 1. 62, 2. 8, 61, 1. vgl. 6, 44, 3. 100, 2. ἄποικοι aus ἀποικία 1, 34,

1. vgl. 1, 72, 1. ταῦτα aus πάντα 6, 46, 3. τὰ γεγραμμένα aus ἔγραψα 1, 97, 2. τὸ παιωνίζειν aus παιωνισμός 7, 44, 6. τείχη aus τειχίζειν 1, 90, 2. ἄνθρωποι erg. 2, 11, 3. 51, 2. 3. 3, 42, 4. 4, 130, 2. 5, 54, 1. 7, 69, 2. τινάς beim Inf. erg. 3, 44, 2. (5, 55, 2.) ὑμᾶς 3, 13, 3. 7, 63, 2. vgl. Pronomina. διάστημα 4, 66, 3. das Subject (es) fehlt 1, 51, 2. 95, 2. 3. 127, 2. 2, 3, 2. 4, 10, 4. 28, 4. 66, 3? 132, 1. 5, 49, 2. 64, 3. bei πέπαυται etc. 1, 6, 4. 137, 4. 2, 75, 3. 7, 14, 2. vgl. ἑτοιμάζειν, παρασκευάζειν u. Neutrum διάκειται 4, 92, 3. ξυνοίσει 2, 44, 2. ὁ διαλύσων ἦν λόγος ἐχυρός 3, 83, 1. bei e. Neu. Plu. das Verbum im Plu. 1, 57, 1. 7, 58, 1. 8, 10, 1. Collective mit dem Plu. 2, 18, 3.

Substantiv. πλῆθος von geringer Zahl 4, 10, 4. 6, 104, 4. vgl. 7, 63, 2. κακία als Ruf 3, 58, 1. ἀρχή Herrschsucht 3, 82, 8. ξυγγνώμη Prädicat 1, 32, 4. ein S. aus e. folgenden erg. 2, 7, 2. aus e. Verbum 1, 141, 6. vgl. Subject. ἀδελφὴ κόρη 6, 56, 1. ἱππῆς Ἕλληνες 5, 6, 4. οἱ Λυγκησταὶ ὁπλῖται 4, 124, 3. οἱ πομπῆς οἱ ὁπλῖται 6, 58, 1. ὁ στρατιώτης ὅμιλος 6, 24, 3. ἐν γῇ στρατός 4, 10, 4. vgl. zu 1, 6, 3. 4, 96, 2.

Superlativ. ohne Artikel 2, 42, 3. 51, 2. μεγίστη τῶν Ἑλλήνων 4, 60, 1. ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον 1, 18, 2. vgl. 5, 105. ἐν τοῖς πρῶτοι s. ἐν S. 256, a. ἀξιολογώτατος τῶν προγεγενημένων 1, 1, 1. vgl. 1, 10, 3. 7, 66, 2.

Tautologie 1, 120, 4. 8, 86, 3.

Tempora verschiedene verbunden 1, 3, 2. 131, 2. 6, 102, 2.

Thukydides. überlebte den Krieg 4, 48, 4. zog Erkundigungen von beiden Seiten ein 7, 44, 1. widerspricht dem Herodot 1, 20, 4. 89, 3. 126, 3. 137, 4. 2, 8, 2. 6, 5, 4. rechtfertigt eine Rede 4, 17, 2. übertreibt 1, 23, 2. 5, 60, 3? sophistisch 1, 36, 1. 3, 13, 2. wiederholt sich 2, 51, 1. vgl. 1, 13, 5. 20, 2. 4, 41, 2. Mangel der letzten Durchsicht 1, 22, 2. 8, 66, 4. Unordnung 1, 23, 1. Ungehöriges 1, 84, 4. Vergessenes 7, 9, 1.

Uebergang 1, 128, 2? 2, 65, 7? 8, 76, 4? 78, 2. von Allgemeinem zum Besondern 1, 71, 1. 2, 61, 1. 6, 18, 2. 92, 4. 7, 44, 2. vom Feldherren zu den Untergebenen 2, 75, 1. 3, 51, 3. vom Da. zum Ge. 2, 42, 1. 4, 52, 3. vom Ac. zum Inf. 1, 67, 3. 6, 8, 2. vom Plu. zum Sing. 1, 120, 3. umgekehrt 2, 35, 3. 85, 2. 3, 112, 3. 8, 72, 2. 99, 1. vgl. Subject. vom Fe. z. Masc. 1, 110, 2. 7, 25, 2. 8, 101, 1. umgekehrt 2, 91, 3. vgl. 6, 53, 1. 88, 5? ähnlich 2, 83, 4. vgl. Congruenz. vom Ind. z. Inf. 1, 3, 2. z. Conj. (mit ἄν) 4, 18, 2. 92, 2. vom Opt. z. Ind. 4, 62, 1. 8, 50, 1. vom Inf. z. Ind. 5, 14, 1. z. Ipv. 8, 37, 3. vom Part. zum Inf. 1, 72, 1. 3, 94, 3. 6, 72, 4. 78, 2. 8, 45, 5. z. Verbum finitum 1, 57, 2. 126, 7? 2, 29, 4. 47, 2. 4, 72, 1. 100, 1. 7, 13, 2. 15, 2. von ὅτι zum Inf. 3, 71. 8, 5, 2. von e. rel. Satze zu e. selbständigen 2, 72, 1. 74, 2. 4, 42, 2. 8, 76, 5. 96, 1. von der obliquen zur directen Rede 1, 139, 3. vgl. Satz, Verbindung, ἀλλά, μέν, δέ, καί, τέ.

Ungenauigkeit 1, 23, 2. 3. 8, 90, 4.

Verbale 1, 72, 1. mit dem Ac. 1, 72, 1. 86, 2. 8, 65, 3. πολεμητέα etc. 1, 88. 7, 60, 1.

Verbindung. e. Adj. u. Adv. 8, 48, 6. e. Da. u. e. Präp. mit ihrem Casus 1, 32, 4. 2, 44, 2. 4, 20, 4. 88. 5, 111, 3. 6, 86, 2. 7, 57, 1. 84, 1. e. Da. u. e. Particip 2, 51, 1. 76, 3. 3, 58, 3. 4, 12, 2. 6, 24, 2. e. Präp. u. e. Particips 1, 26, 3. 3, 25, 2. 5, 52, 2. e. Präp. mit ihrem Casus u. e. Adj. 7, 40, 4. und e. Particip 1, 26, 3. 5, 52, 2. vgl. ἀλλά, μέν, δέ, καί, τέ, εἴ, ὅς, ὅσος, ὅστις.

Verbum. auf σείειν 1, 33, 3 u. z. Mark. 52. —ύασιν u. —ύουσιν 4, 25, 3. ἀποδιδόναι Rückgabe bewirken 5, 45, 2. ἐρωτᾶν fragen lassen 1, 5, 2. wollen 1, 28, 3. vgl. Präsens u. Imperfect. aus e. bestimmten e. allg. erg. 1, 17, 2. e. andres als folgt schwebt vor 1, 18, 7. e. transitives intr. 4, 76, 4. im Plu. wo das Subj. ein Neu. Plu. 1, 58, 1. 8, 10, 1. bei mehrern Subjecten dem nächsten angefügt 1, 42, 1. 82, 2. 102, 3. 4, 38, 2. 7, 87, 6. 8, 63, 1. (so das Particip 4, 74, 1. 112, 2). dem

wichtigsten 4, 112, 2. 7, 43, 2. 75, 1. 8, 63, 1. dem Subject bei $\ddot{\eta}$ 8, 29, 2. der Apposition 7, 37, 2. vgl. 44, 1. dem Prädicat 1, 10, 1. 3, 112, 1. 4, 102, 2. 5, 49, 2. 6, 4, 3? 6, 77, 1. so ὄν 5, 4. 3. vgl. εἶναι. bei verbundenen Sätzen das gemeinschaftliche V. zum ersten gestellt 1, 16. 19. 21, 1. 87, 4. 109, 3. 112, 2. 4, 90, 2. 6, 7, 3. 57, 8. 68, 4. 75, 1. 83, 1. 7, 54. 8, 79, 3. bei οὔτε — τε 4, 9, 4. 36, 3. ἐξ ὧν φαίνονται etc. 5, 9, 4. vgl. Ellipsis, Ergänzungen und Subject.

Verdoppelung 2, 51, 1.

Verkettungen 1, 16. 132, 6. 3, 66, 2. 4, 48, 2. 8, 27, 3.

Vermischung. des Haupt- u. des epexegetischen Satzes 3, 12, 1. 4, 125, 1. der or. recta u. obl. 4, 97, 3.

Verse 2, 49, 3. 6, 36, 1.

Vocativ. mit folg. Artikel 2, 11, 1. vor δέ 3, 104, 6. vgl. Nominativ.

Wechsel des Numerus 1, 13, 1. der Construction 1, 1, 1. 3, 2. 65, 1. 82, 1. 84, 4. 141, 1. 2, 44, 3. 3, 71, 1. 6, 17, 2. 72, 4. 8, 87, 4.

Wiederholung 1, 18, 3. 87, 2. 3, 7, 3. 68, 1. 4, 36, 3. 44, 3. 5, 22, 2. 6, 18, 6. 69, 3. 7, 33, 2. 42, 5. 70, 8. 8, 27, 2? 48, 1. 57, 2. 99, 1 u. 4, 73. 2. οὖν.

Wortspiel 1, 86, 2.

Zahl. eine indeclinabele ohne Artikel als Ge. 4, 38, 4. oder Ac. 4, 93, 4. 94, 1. vgl. Numeralia.

Chronologische Uebersicht

der vom Thukydides dargestellten Begebenheiten des peloponnesischen Krieges. Vgl. Clarisse ad Thucydideam belli Peloponnesii epocham. Lugduni Batavorum 1838.

431 f. v. Ch. G. erstes Jahr 2, 2, 1. 47, 1.
Ol. 87, ½, Arch. Pythodoros und Euthydemos.

Die Thebäer überfallen Platäa, gegen den Anfang des Frühlings 2, 2, 1 ff. Achtzig Tage später τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος (2, 19, 1) fällt Archidamos in Attika ein 2, 10—12. 18—23. Seezug der Athener gegen den Peloponnes 1, 17, 3. 23, 1. 25. 30; gegen Lokris und Euböa 26. Vertreibung der Aegineten 27. Sonnenfinsterniss am 3 August 28. Einfall in Megaris im Spätherbst (φθινόπωρον) 31, 1 f. Im Winter Zug der Korinthier nach Astakos 33, und Bestattung der Gefallenen zu Athen 34 ff.

430 f. v. Ch. zweites Jahr 2, 47, 1. 70, 3.
Ol. 87, ⅔, Arch. Euthydemos und Apollodoros.

Zweiter Einfall des Archidamos 2, 47. 55. Dauer von vierzig Tagen 57. Gleichzeitig eine pestartige Seuche zu Athen 47—54, zwei Jahre dauernd 3, 87, 1. Seezug der Athener gegen den Peloponnes 2, 56, und gegen Potidäa 58. (Itamenes erobert Kolophon 3, 34, 1.) Apologie des Perikles 2, 59—64. Zug der Peloponnesier gegen Zakynthos 66. Gegen das Ende des Sommers (68, 1.) Zug der Athener nach Akarnanien 68, 4; gegen den Peloponnes wie gegen Karien und Lykien im Winter 69. Potidäa erobert 70.

429 f. v. Ch. drittes Jahr 2, 71. 103.
Ol. 87, ¾, Arch. Apollodoros und Epameinon.

Archidamos gegen Platäa 71—77. Gleichzeitig Schlacht bei Spartolos, ἀκμάζοντος τοῦ σίτου 79, 1. Nicht lange darauf (80, 1) Schlacht bei Stratos 80—82. In denselben Tagen (83, 1) Seesieg des Phormion 83—84, und etwa sieben Tage später (86, 3) zweite Schlacht 86, 3—92, 3. Tod des Perikles, 2 Jahr und 6 Monate nach dem Anfange des Krieges 2, 65, 3. Ummauerung Platäas beendigt um den Anfang des Herbstes 78, 2. Im Anfange des Winters (93, 1) Versuch gegen den Peiräeus 93 f. Gleichzeitig (95, 1) Sitalkes Zug gegen den Perdikkas 95—101. Im Winter Phormions Zug nach Akarnanien 102, 1; im Frühling kehrt er nach Athen zurück 103.

428 f. v. Ch. G. viertes Jahr 3, 1. 25, 2.
Ol. 87, 4 u. 88, 1, Arch. Epameinon und Diotimos.

Dritter Einfall des Archidamos in Attika ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι 3, 1. Gleich darauf Abfall der Lesbier 2, 1. Züge des Asopios 7. Lesbische Gesandte zu Olympia bei der Feier der 88 Ol. (8). Zur Zeit der Ernte (15) beiderseitige Rüstungen 15. 16. Paches nach Lesbos geschickt περὶ τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον 18, 2; Lysikles zu den Bundesgenossen, Geld einzutreiben, im Anfange des Winters 18 f. Ausbruch einer Anzahl Platäer 20—24. Salätbos nach Mytilene geschickt am Ende des Winters 25, 1.

427 f. v. Ch. fünftes Jahr 3, 26, 1. 88, 2.
Ol. 88, ½, Arch. Diotimos und Eukles.

Vierter Einfall des Archidamos in Attika 26, 1. Unterwerfung Mytilenes 27 f., sieben Tage später Alkidas in Erythräa 29, 2. Seine Züge 33—34. 69. Pyrrha und Eresos unterworfen 35. Schicksal der Lesbier 49. 50. Minoa erobert 51. Zu derselben Zeit des Sommers ergeben sich die Platäer 52, 1; im 93sten Jahre nach ihrer Verbindung mit Athen 68, 3. Vorgänge auf Kerkyra 70—81. 85. Am Ende des Sommers Laches nach Sikelien geschickt 86, 1. Im Winter wieder die Seuche zu Athen, noch ein Jahr dauernd 87, 1. Zug der Athener und Rheginer gegen die äolischen Inseln 88.

426 f. v. Ch. sechstes Jahr 3, 89, 1. 116, 2.
Ol. 88, ⅔, Arch. Eukles und Euthydemos.

Vorfälle in Sikelien 90. Züge des Nikias 91. Gleichzeitig Heraklea in Trachis gegründet 92. Um dieselbe Zeit mehrere Züge des Demosthenes und seine Niederlage 94—98, wie auch ein Sieg des Laches 99. Die Lakedämonier schicken den Aetoliern Hülfstruppen περὶ τὸ φθινόπωρον 100, 1. Ihre Züge 101 ff. Im Winter Gefechte in Sikelien 103. Delos gereinigt 104. Kämpfe in Akarnanien 105—114. vgl. 102. Züge in Sikelien 115.

425 f. v. Ch. siebentes Jahr 4, 1. 51.
Ol. 88, ¾, Arch. Euthydemos und Stratokles.

Züge in Sikelien, περὶ σίτου ἐκβολήν 4, 1, 1 f. vgl. 6, 2. Um dieselbe Zeit des Frühlings, πρὶν τὸν σῖτον ἐν ἀκμῇ εἶναι, Einfall der Peloponnesier in Attika und Entsendung einer athenischen Flotte nach Sikelien 2, 1 f. Demosthenes befestigt Pylos 3—5. Die Peloponnesier ziehen nach 15tägigem Aufenthalt aus Attika ab 6, 2. Gleichzeitig erobern die Athener Eon 7. Kämpfe bei Pylos 8—14. Unterhandlungen 15—23. Gefechte in Sikelien 24—26. Kämpfe gegen die Lakedämonier auf Sphakteria 27—41. Gleich darauf Sieg gegen die Korinthier 42—45. Um dieselbe Zeit Metzeleien auf Kerkyra 46—48. Am Ende des Sommers erobern die Athener Anaktorion 49. Im Winter Artaphernes gefangen 50. Die Chier müssen ihre Mauer niederreissen 51.

424 f. v. Ch. achtes Jahr 4, 51, 1. 116, 2.
Ol. 88, 4 u. 89, 1, Arch. Stratokles und Isarchos.

Sonnenfinsterniss am 21 Merz und Erdbeben τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἱσταμένου 52, 1. Die Athener unterwerfen Kythera 53—55, besiegen eine lakonische Mora und erobern Thyrea 56 f. Aussöhnung der Sikelioten 58—65. Vorgänge in und bei Megara 66—75. Athener bei Antandros und im Pontos 75. Demosthenes und Hippokrates Versuche gegen Böotien 76 f. Brasidas zieht durch Thessalien und unterstützt den Perdikkas 78—83, kommt nach Akanthos, ὀλίγον πρὸ τρυγήτου, τοῦ καρποῦ ἔτι ἔξω ὄντος 84, 1. 2. Akanthos und Stageiros fallen ab 88. Im Anfange des Winters Schlacht bei Delion 89—99. Sitalkes stirbt 101, 4. Nach der Schlacht Demosthenes bei Sikyon besiegt 101, 2. 3. Siebzehn Tage nach der Schlacht bei Delion dieser Ort erobert 101, 1. Amphipolis fällt zum Brasidas ab 102—108; die meisten Städte Aktes 109. Er erobert Torone 109—116.

423 f. v. Ch. neuntes Jahr 4, 117, 1. 135, 2.
Ol. 89, ½, Arch. Isarchos und Ameinias.

Einjähriger Waffenstillstand im Frühling 117, 1, τετράδι ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός 118, 9. Zwei Tage vorher (122, 3) fällt Skione ab 120—122; darauf Mende 123. Brasidas und Perdikkas gegen Arrhibäos 124—128. In denselben Tagen (129, 2) nach Thrake geschickt erobert Nikias Mende 129, 2—130, und belagert Skione 131. Die Thebäer zerstören die Mauern der Thespier und der Tempel der Hera zu Argos brennt ab 133. Im Winter Kampf der Mantineer und Tegeaten 134. Versuch des Brasidas gegen Potidäa 135.

422 f. v. Ch. zehntes Jahr 4, 135, 2. 5, 24, 2.
Ol. 89, ⅔, Arch. Ameinias und Alkäos.

Kleon nach Thrake geschickt μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν 5, 2, 1. Torone erobert 2. 3. Um dieselbe Zeit Phäax nach Sikelien geschickt 4, 1. Brasidas erobert Galepsos 6, 1. Schlacht bei Amphipolis 6—11. Lakedämonier in Heraklea 12. Gleich nach der Schlacht Friedensverhandlungen 14—17. Friede Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς τετάρτῃ φθίνοντος 19, 1. vgl. 20, 1. Kurz darauf (24, 2) Bündniss 22—24.

421 f. v. Ch. eilftes Jahr 5, 25, 1. 39, 2.

Ol. 89, ¾, Arch. Alkäos und Aristion.

Umtriebe der Bundesgenossen 5, 27—31. Gleichzeitig Skione erobert 32, 1. Mehrfache Fehden 32—35. Verdächtigungen 35. Im Winter allerlei Verhandlungen 36—39, πρὸς ἔαρ 39, 2. Die Olynthier erobern Mekyberna 39, 1.

420 f. v. Ch. zwölftes Jahr 5, 40, 1. 51, 2.

Ol. 89, 4 u. 90, 1, Arch. Aristion und Astyphilos.

Im Frühling Verhandlungen der Argeier mit den Lakedämoniern 40. 41. Misshelligkeit dieser mit den Athenern 42—43; deren Vertrag mit den Argeiern, Mantineern und Eleern, dreissig Tage vor den Olympien zu Argos etc., zehn Tage vor den grossen Panathenäen zu Athen zu erneuern 47, 12. Olympien 49, 1. Im Winter die Herakleoten besiegt 51.

419 f. v. Ch. dreizehntes Jahr 5, 52, 1. 56, 5.

Ol. 90, ½, Arch. Astyphilos und Archias.

Gleich im Anfange des Sommers übernehmen die Böoter Heraklea 52, 1. Alkibiades im Peloponnes 52, 2. Fehde der Epidaurier und Argeier 53. Die Argeier gegen Epidauros τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς τετράδι φθίνοντος 54, 3. 55, 3. Im Winter Lakedämonier zu Epidauros 56, 1. Die Athener erklären den Frieden von ihnen für gebrochen 56, 3. Die Argeier gegen Epidauros, πρὸς ἔαρ ἤδη 56, 5.

418 f. v. Ch. vierzehntes Jahr 5, 57, 1. 81, 2.

Ol. 90, ⅔, Arch. Archias und Antiphon.

Auszug der Lakedämonier und ihrer Verbündeten gegen die Argeier τοῦ θέρους μεσοῦντος 5, 57, 1. 57—60. Schlacht bei Mantinea 61—74. Die Karneien 75, 2. Nach denselben gleich im Anfange des Winters ein Vertrag 76. 77. Bündniss 78. 79. Auch mit den Mantineern 81, 1. Demokratie in Sikyon und Argos, πρὸς ἔαρ ἤδη 81, 2.

417 f. v. Ch. funfzehntes Jahr 5, 82, 1. 83, 4.

Ol. 90, ¾, Arch. Antiphon und Euphemos.

Die Demokratie in Argos wieder hergestellt 82. Im Winter Zug der Lakedämonier dahin 83.

416 f. v. Ch. sechzehntes Jahr 5, 84, 1. 6, 7, 4.

Ol. 90, 4 u. 91, 1, Arch. Euphemos und Arimnestos.

Krieg der Athener gegen Melos 84. Im Winter Eroberung 116. Fehden um Orneä 6, 7, 1—3. Zug der Athener gegen Makedonien 7, 3 f.

415 f. v. Ch. siebzehntes Jahr 6, 8, 1. 93, 4.

Ol. 91, ½, Arch. Arimnestos und Chabrias.

Im Frühling athenische Gesandte aus Sikelien heimgekehrt 8, 1. Zug nach Sikelien θέρους μεσοῦντος 30, 1. Erste Unternehmungen 46—52. Zurückberufung des Alkibiades 53. 61. Hykkara erobert 62. Im Winter Rüstungen gegen Syrakus 63. Die Athener treffen vor der Stadt ein 64—66. Schlacht 66—71. Abzug, χειμὼν γὰρ ἦν 71, 2. Sie liegen 13 Tage vor Messene, χειμάζοντες 74, 2. Syrakosische und athenische Gesandte zu Kamarina 75—88. Die Sikeler 88. Alkibiades zu Sparte 88—93.

414 v. Ch. achtzehntes Jahr 6, 94, 1. 7, 18, 5.

Ol. 91, ⅔, Arch. Chabrias und Peisandros.

Gleich im Anfange des Frühlings ziehen die Athener gegen Megara in Sikelien 94, im Sommer gegen Syrakus 97. Kämpfe und Arbeiten daselbst 97—103. Gylippos 104. vgl. 93. Friedensbruch der Athener gegen die Lakedä-

monier 105. Gylippos erste Unternehmungen 7, 1—8. Am Ende des Sommers Athener vor Amphipolis 9. Im Winter Ankunft der Gesandten des Nikias zu Athen 10. Eurymedon nachgeschickt περὶ ἡλίου τροπὰς τὰς χειμερινάς 16, 2.

413 v. Ch. neunzehntes Jahr 7, 19, 1. 8, 6, 5.
Ol. 91, $\frac{3}{4}$, Arch. Peisandros und Kleokritos.

Gleich im Anfange des Frühlings Einfall der Peloponnesier in Attika 19. Gleichzeitig senden die Athener 30 Schiffe um den Peloponnes 20, und Gylippos kommt wieder nach Syrakus 21. Gefechte zu Wasser und zu Lande 22 — 26. Gefechte zur See 36 — 41. Ankunft des Demosthenes und Eurymedon 42. Schlacht bei Epipolä 43 — 45. Mondfinsterniss am 27 August 50, 4. Seeschlacht und ihre Folgen 52—56. 59 f. Abermalige Seeschlacht 70 — 72. Abzug der Athener 75. 78 — 81. Demosthenes ergiebt sich 82; so auch Nikias 85. Winter 8, 2, 1. 2. 3, 3. Beiderseitige Vorkehrungen 1—4. Athenische Bundesgenossen zum Abfall erbötig 5 — 6.

412 f. v. Ch. zwanzigstes Jahr 8, 7, 1. 60, 3.
Ol. 91, 4 und 92, 1, Arch. Kleokritos und Kallias.

Im Frühling Entwürfe der Lakedämonier 7—8. Die Isthmien 9, 1. 10, 1. Kampf beim Isthmos 10. 11. Alkibiades und Chalkideus nach Asien 12. Gleichzeitige Rückkehr des Gylippos 13. Abfall der Chier, Erythräer und Klazomenier 14. Vorkehrungen der Athener 15. Die Teier und Milesier fallen ab 16. 17. Bündniss der Lakedämonier und Perser 18. Lebedos und Erä fallen ab 19. Gleichzeitig siegen die Lakedämonier bei Peiräos und Astyochos erhält die Nauarchie 20. Demokratie zu Samos 21. Die Chier und Astyochos auf Lesbos 22. 23. Die Chier bedrängt 24. Am Ende des Sommers Schlacht bei Miletos 25. Hülfsflotte der Sikelioten 26. Jasos erobert 28. Im Winter Misshelligkeiten mit Tissaphernes 29. Uebergewicht der Athener 30. Hippokrates führt den Lakedämoniern 12 Schiffe zu 35. Zweiter Vertrag mit den Persern 37. Bedrängnisse der Chier 38. 40. Die Lakedämonier schicken nochmals eine Flotte nach Jonien περὶ ἡλίου τροπάς 39. 41. Gefecht 42. Rhodos fällt ab 44. Jetzt und schon früher Misshelligkeiten mit Tissaphernes 45. 46. 52. Alkibiades unterhandelt mit den Athenern 47—51. Peisandros leitet zu Athen die Aufhebung der Demokratie ein 53. 54. Bedrängnisse der Chier 55. 56. Die Athener unterhandeln mit Tissaphernes 56. Dritter Vertrag der Lakedämonier mit den Persern 58. Am Ende des Winters erobern die Böoter Oropos 60.

411 v. Ch. einundzwanzigstes Jahr 8, 61, 1.
Ol. 92, $\frac{1}{2}$, Arch. Kallias und Theopompos.

Im Anfange des Frühlings Derkylidas nach dem Hellespont geschickt 61, 1. Ausfall der Chier 62, 1. 2. Sofort fällt Abydos ab 62. 63. Strombichides im Hellespont 61. Um diese Zeit und schon früher wurde die Demokratie bei den Athenern aufgehoben 63, 2. Sendung des Peisandros 64. (Zwei Monate später Thasos zum Abfall gerüstet 64, 2.) Die Vierhundert zu Athen 65 — 70. Um dieselbe Zeit Umtriebe auf Samos 73, 1. Befestigung der Demokratie im Heere 73 — 77. Um eben diese Zeit Unruhen bei den Peloponnesiern 78. 79. Gleich darauf wird Klearchos nach dem Hellespont geschickt 80. Alkibiades auf Samos 81. 82. Unzufriedenheit der Peloponnesier 83. 84. Mindaros Nauarch 85. Alkibades hält die Athener auf Samos zurück 86. Tissaphernes Verfahren 87. Alkibiades besucht ihn 88. Umtriebe zu Athen 89 — 93. Seeschlacht bei Eretria 94—96. Aufhebung der Vierhundert 97. 98. Gleichzeitig segelt Mindaros nach dem Hellespont 99. 101. Thrasyllos und Thrasybulos auf Lesbos 100. Seeschlacht bei Sestos 104 — 107. Alkibiades kehrt zurück πρὸς τὸ μετόπωρον ἤδη 108, 1.

Verzeichniss

der für die Namen der Herausgeber, Erklärer und Uebersetzer gebrauchten Abkürzungen.

Abr. für Abresch. — Ac. für Acacius von Enenkel. — Ar. oder Arn. für Arnold. — Ba. für Bauer. — Bd. für Bredow. — Bk. für Bekker. — Bl. für Bloomfield. — Bö. für Böhme. — Dr. für Duker. — Ds. für Neophytos Dukas. — Eng. für den Bearbeiter der Engelmann'schen Ausgabe. — Gb. für Gottleber. — Gl. für Randglosse. — Gö. für Göller. — Gr. für Grammius. — Hk. für Haacke. — Hl. für Heilmann. — Huds. für Hudson. — Kist. für Kistemaker. — Kr. für K. W. Krüger wo in dessen frühern Schriften Gegebenes mitgetheilt wird. — Pp. für Poppo. — Ps. für Aemilius Portus. — Sch. für Scholiast. — St. für H. Stephanus (Etienne). — Va. für Valla. — Wa. für Wasse.

Nachwort.

Aufreibende Arbeiten und hartnäckige Kränkelei, verbunden mit einer Witterung die mir meine peripatetische Curweise verbot, haben meine Nerven so sehr abgestumpft dass es mir völlig unmöglich ist die Berichtigungen und Zusätze zu denen eigene Bemerkungen oder fremde Schriften, zum Theil erst kürzlich erschienene, mich veranlassen möchten, schon jetzt, wo jede Zeile des überaus mühsamen und undankbaren Buches mich anwidert, auszuarbeiten: ein Geschäft das weder leicht noch besonders ergötzlich ist. Wenn mir über Kurz oder Lang Musse und aufgefrischte Kräfte zu Theil werden sollten, so gedenk' ich in einem Bändchen von Analekten, in dem ich vorzugsweise mehreres früher Gedruckte, aber zum Theil Vergriffene oder doch schwer Aufzutreibende zusammenstellen will, Beiträge zu einer künftigen Ausgabe des Thukydides mitzutheilen. Einstweilen geb' ich hier das (meist) von Herrn Dr. Poekel, der mich auch bei diesem Hefte mehr als freundlich unterstützt hat, mir mitgetheilte Verzeichniss der

Druckfehler.

1. Text. S. 49, 14 l. *ἀντανῆγον*. 53, 8 l. *Ἑστιαιῆς*. 64, 2 l. *εὑρήσουσι*. 85, 1 v. u. *ἁθροισθέν*. 175, 5 l. *ἄν*.

2. Anmerkungen. S. 54 Z. 2 l. *πάντες*. 62, 13 v. u. l. Optativ in finalem Sinne finden. 87, 11 v. u. l. 7, 48, 5. 148, 9 l. öfter bei Her. 183, 6 l. *Κύζικον*.

Mehrfach sind Sylben nach meinen Grundsätzen falsch abgetheilt.

Schnellpressendruck der C. Feister'schen Buchdruckerei in Berlin,
Unter den Linden Nr. 23.

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Thucydides,

Thukydidu Xyngraphē

Bd.: 2,2

Berlin 1861

Bamberg, Staatsbibliothek -- L.gr.o.587(2#2
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11726026-0